

JV JV JV JV JV JV JV JV
P O Z O R I Š N I
JV JV JV JV JV JV JV JV
S U S R E T I
JV JV JV JV JV JV JV JV
J O A K I M
JV JV JV JV JV JV JV JV
V U J I Ć
JV JV JV JV JV JV JV JV
D E J A N P E N Č I Ć - P O L J A N S K I

TEATRON 63/65

JV JV JV JV JV JV JV JV

MPO 13

1 Pozorišni susreti Joakim Vujić

314, Nc

3.29.88

**Pozorišni susreti
profesionalnih pozorišta
Srbije „Joakim Vujić”**

Teatron
Broj 63/64/65

Ovim tematskim brojem
časopis Teatron želi
da obeleži 25-godišnjicu
održavanja Susreta
profesionalnih pozorišta
Srbije „Joakim Vujić”

Teatron

Časopis za pozorišnu istoriju
i teatrologiju
Broj 63/64/65
Godina XVI
YU ISSN 0351-7500

Izдавач:
Muzej pozorišne umetnosti
SR Srbije
Beograd 11000
Gospodar Jevremova 19

Glavni i odgovorni urednik:

Zoran Filipović

Zoran Jovanović

Redakcija:

Siniša Janić

Olga Marković

dr Olga Milanović

Veroslava Petrović

mr Ksenija Šukuljević-Marković

Redaktor, lektor i korektor:

Olga Marković

Bibliografija:

Dragana Čolić

Izbor fotografija:

Dejan Penčić-Poljanski

Design:

Saveta i Slobodan Mašić
Studio Structure, Beograd

Tehnički urednik:

Nenad Pavlović

Kompjuterska obrada teksta:
Arsenije Lukić

Micro Ingineering

Štamparija:

Kosmos, Beograd

Štampanje završeno
juna 1989. godine

Časopis Teatron finansira

Republička zajednica kulture, Beograd

Štampanje ove sveske pomogli su:

Poslovna zajednica profesionalnih pozorišta SR Srbije
i pozorišta Srbije

JV JV JV JV JV JV JV JV
P O Z O R I Š N I
JV JV JV JV JV JV JV JV
S U S R E T I
JV JV JV JV JV JV JV JV
J O A K I M
JV JV JV JV JV JV JV JV
V U J I Ć

DEJAN PENČIĆ-POLJANSKI

TEATRON 63/65

JV JV JV JV JV JV JV JV

Sadržaj

Petar Volk:	
Naši susreti	V
Pravila Pozorišnih susreta „Joakim Vujić”	VIII
Hronika	1
Prvi Susreti, 1965.	1
Drugi Susreti, 1966.	2
Treći Susreti, 1967.	4
Četvrti Susreti, 1968.	5
Peti Susreti, 1969.	8
Šesti Susreti, 1970.	10
Sedmi Susreti, 1971.	12
Osmi Susreti, 1972.	14
Deveti Susreti, 1973.	16
Deseti Susreti, 1974.	18
Jedanaesti Susreti, 1975.	20
Dvanaesti Susreti, 1976.	22
Trinaesti Susreti, 1977.	29
Četrnaesti Susreti, 1978.	33
Petnaesti Susreti, 1979.	37
Šesnaesti Susreti, 1980.	41
Sedamnaesti Susreti, 1981.	46
Osamnaesti Susreti, 1982.	50
Devetnaesti Susreti, 1983.	54
Dvadeseti Susreti, 1984.	58
Dvadeset prvi Susreti, 1985.	63
Dvadeset drugi Susreti, 1986.	68
Dvadeset treći Susreti, 1987.	73
Dvadeset četvrti Susreti, 1988.	76
Dvadeset peti Susreti, 1989.	78
Reperoar	81
Prvi Susreti, 1965.	81
Drugi Susreti, 1966.	83
Treći Susreti, 1967.	86
Četvrti Susreti, 1968.	89
Peti Susreti, 1969.	92
Šesti Susreti, 1970.	95
Sedmi Susreti, 1971.	98
Osmi Susreti, 1972.	100
Deveti Susreti, 1973.	103
Deseti Susreti, 1974.	106
Jedanaesti Susreti, 1975.	110
Dvanaesti Susreti, 1976.	113
Trinaesti Susreti, 1977.	116
Četrnaesti Susreti, 1978.	119
Petnaesti Susreti, 1979.	122
Šesnaesti Susreti, 1980.	126
Sedamnaesti Susreti, 1981.	129
Osamnaesti Susreti, 1982.	132
Devetnaesti Susreti, 1983.	136
Dvadeseti Susreti, 1984.	138
Dvadeset prvi Susreti, 1985.	142
Dvadeset drugi Susreti, 1986.	145
Dvadeset treći Susreti, 1987.	149
Dvadeset četvrti Susreti, 1988.	151
Dvadeset peti Susreti, 1989.	154
Susreti	
Glasilo Pozorišnih susreća „Joakim Vujić”	158
Ilustracije	161
Bibliografija	179
Indeksi	198

Petar Volk

Toliko su dugo prisutni među nama ovi susreti da sve teže razaznajemo njihov osnovni smisao: je li to samo godišnja smotra onog najvrednjeg što srpska pozorišta sama izdvajaju u verovanju da je to najznačajnije što su stvorili? Nagrade koje žiri dodeljuje predstavama, rediteljima i glumcima? Priznanja publike i svih onih koji bi želeli da umetnicima učine čast obasipajući ih svojim oduševljenjima i zadovoljstvima? Toliko potrebno samopouzdanje i ohrabrenje da se izdrži do sledećih susreta? Samootkrivanje svih želja, dilema, traganja, približavanja ili udaljavanja od idealâ kojima zajednički težimo? Je li to stvaranje istorije savremenog teatra? Šta znači biti najbolji u svakom tom izuzetnom trenutku? Nije li to suočavanje sa novim izrazom na umetničkom putu ovog glumišta? Ne čine li ovi festivalski programi odbranu od stihnosti, efemernosti i afirmaciju istinskih vrednosti? Da li je to odnos vremena prema svome pozorištu i stvaralački čin u kome svi na svoj način sudeluju?

O susretima svako ima svoje mišljenje, posebne zahteve, određena verovanja kojima im određuje i samo značenje. To je ono što ih čini izuzetnim u našem pozorišnom životu. Oni su institucija srpskog glumišta, stvaralačka i duhovna atmosfera sa beskrajno mnogo različitih podsticaja i težnji, snaga iz koje se crpi vitalnost, iskustvo koje odražava mogućnosti, niz scenskih formi koje se objektiviziraju i postaju istine što utiču na našu svest o vrednostima i smislu teatarskog stvaralaštva. Otud oni podjednako pripadaju rediteljima, glumcima, scenografima, kompozitorima, koreografima, kostimografima, piscima, upravnicima i onim koji vole umetnost. Svi su oni zajednički sudelovali u njihovim formiranjima, osmišljavanjima, održavanjima, oslobođanju nedoumica i nesporazuma, jer se jednostavno bez ovakvih programa ne može živeti i stvarati. To je saglasnost o zajedničkim htenjima, i stoga svi podjednako brinu o njihovoj organizaciji i osmišljavanju. Svake godine domaćin je drugi grad i pozorište. To nije, međutim,

Naši susreti

formalnost već i obaveza da se osmišljavaju ideje i programi. Šta su sve za ovih dvadeset i pet godina u to zajedničko htenje ugradili Niš, Kragujevac, Šabac, Zaječar, Pirot, Titovo Užice i Leskovac više niko ne može da razluči a i čemu. To je pozorišni život u svom neprekidnom trajanju i samo se iz festivalskih hronika još razabre čime smo u kojoj godini bili zaokupljeni, sa kojim delima smo se najviše oduševljivali, u čemu smo otkrivali umetničke istine i kojim smo se scenskim jezikom sporazumevali između sebe i sa publikom.

U tradiciji srpskog pozorišta je oduvek bila otvorenost, neprekidna putovanja, igranja svuda gde je za to bilo uslova, potrebe i želje, razmene tekstova i još više glumaca, stvaranje zajedničkih običaja, vrednosti pa čak i legendi. U burnim pedesetim godinama, kada su nam se svuda događali čudni obrti, nerazumljive kampanje i još neshvatljivâ raspoloženja, bili smo svedoci i bučnih a često i veoma nesrećnih previranja i poigravanja sa sudbinom pozorišta. Hteli smo da se odrekнемo tradicije, ali smo ubrzo shvatili da to narod ne želi, jer je pozorište onakvo kakvo smo imali izraz naše duhovnosti i samosvesti. Zatim smo osnivali pozorišta gde je trebalo i gde se unapred znalo da to nije moguće, od glumaca zahtevani nemoguće, a onda naglo zatvarali pozornice i mnoge darovite glumce terali u beskućnike. Oni koji su preživeli to teško vreme postepeno su se zatvarali u svoje kuće i razjedinjavali. Beogradska pozorišta su se izdvojila kao nešto posebno i izuzetno, samo sebi dovoljno. Slično se učinilo i u Vojvodini, uz tvrdnje da je sve to logično, u duhu istorije i potreba naše realnosti. Pozorišta u unutrašnjosti Srbije i ona na Kosovu ostala su tako sama. Prekinute su organske veze, decenijama negovana zajednička iskustva, prožimanja ideja, želja i samih iluzija. Zato su se i okupila na dogovor i izrazila odučnost da se osnuje festival u formi koju će sami odrediti, održavati i unapređivati. Vlasti su to formalno ozakonile, ali su Susreti

profesionalnih pozorišta SR Srbije u svojoj suštini od početka pa sve do danas ostali isključivo u zavisnosti od samih ansambala.

Svako pozorište za ovih dvadeset i pet godina prošlo je kroz razne etape u svom razvoju, preživljavalo krize, suočavalo se sa sudbonosnim teškoćama i iznova tragalo za sopstvenim identitetom. Rađale su se u očaju razne dileme, pa čak i ideje o ukidanju nekih od preostalih pozorišta. Ali nijedno nikada nije dovelo u pitanje održavanje ovih Susreta. Jednostavno, oni su uvek predstavljali nadu, podsticaj lokalnim sredinama da u granicama svojih mogućnosti pomognu pozorištu, a glumcima da istraju u nadi da će njihovo žrtvovanje možda već naredne godine biti obeleženo slavljem i nagradama. Nije iznenadenje što su priznanja imala uticaja na repertoarsku politiku pojedinih kolektiva, podsticala neprekidno osavremenjivanje izraza i iznalaženje novih formi u kojima će se obogatiti i istovremeno individualizirati njihov scenski izraz. Ništa drugo u pozorišnom životu Srbije nije bilo toliko snažno da podstakne radikalne preokrete, izazove entuzijazam i da navede na započinjanje novih stvaralačkih ciklusa kao što su to činili ovi festivalski susreti.

Posle svega što se dogodilo, Susreti profesionalnih pozorišta SR Srbije stekli su, pored ostalog, i mnoga znamenja pozorišne istorije. Najbolje predstave izdvojene iz festivalskih programa značile su datume u razvoju, etape u scenskom delovanju, izvesnu estetsku sistematizaciju vrednosti i određivanje prostora za slobodno scensko stvaralaštvo. Kako kritika nije uvek pratila pozorišta, a pogotovo reditelje i naročito glumce, to su za mnoge ovi susreti značili ispisivanje umetničkih biografija koje ostaju i na kojima se grade nove vizije o našim pozorišnim mogućnostima. Uz to, zahvaljujući umnogome i Susretima, scenski izraz je osavremenjen i u najboljim predstavama bilo

je moguće prepoznati ideje koje svojom univerzalnošću pripadaju modernom teatru najširih prostora.

Dvadeset pet susreta u pozorišnom životu dug je period. Mnogi događaji su već potisnuti u zaborav, ali su ipak ostali znaci koji nas navode da razmišljamo o tome šta bi Susreti mogli da znače u vremenu koje dolazi. Nisu li Susreti svedočanstvo da su pozorišta izašla iz regionalnih okvira i da stiču svojim najboljim predstavama ona univerzalna značenja. Nema više velikih i malih pozorišta, bogatih i siromašnih, jer ih počinjemo da cenimo samo po novim idejama, istinskim kreacijama i vrednostima koje postaju sinonimi našeg smisla za sopstvenu objektivizaciju u prostorima zajedničkog življenja.

Verovati je stoga da će ovi pozorišni susreti otvoriti nove mogućnosti međusobnog približavanja. U pozorišnom životu više нико ne može da ostane sam, niti je sebi dovoljan, a zajedničko traganje za stalnim preobraženjima i još i nenaslućenim formama i izrazu o kojem se samo mašta, možda je suštinsko određenje prema pozorišnoj umetnosti, istina i verovanje koje nas uzdiže iznad prolaznosti i sjedinjuje tradiciju sa budućnošću.

Pravila Pozorišnih susreta „Joakim Vujić”

I

1.

Susreti „Joakim Vujić” osnivaju se radi unapređenja pozorišne umetnosti, širenja pozorišne kulture, izmene iskustava između pozorišnih radnika i odavanje priznanja za najbolja scenska ostvarenja.

2.

Susreti profesionalnih pozorišta obuhvataju pozorišta Zaječara, Kragujevca, Leskovca, Niša, Pirot, Prištine, Titovog Užica i Sapca.

3.

Susreti se održavaju svake godine u jednom od gradova u kojima postoji profesionalno pozorište, ili u nekom drugom gradu koji izrazi želju da bude domaćin ove smotre i za nju obezbedi sve uslove, a o tome se saglasi Odbor sureta.

4.

Na susretima ravnopravno učetvuju sva pomenuta pozorišta.

5.

Kao gost na susretima će učestvovati jedno pozorište iz AP Vojvodine ili iz druge Republike koja se odazove pozivu domaćina susreta, a o čemu odluku donosi Odbor susreta. Pozorišta koja se pojavljuju kao gosti ne konkurišu ni za jednu od predviđenih nagrada.

Sa jednom predstavom, kao gost na susretima, van konkurenциje za nagrade, može učestvovati Akademija za pozorište, film radio i televiziju, o čemu saglasnost donosi Odbor susreta.

6.

Materijalni troškovi susreta raspoređivaće se na osnovu sledećeg odnosa:

a) domaćin susreta snosi sve organizacione troškove (propagandu i ostalo) a u skladu za to ubira prihod od prodatih ulaznica sa svih predstava.

Grad domaćin susreta obezbeđuje i jednu nagradu koju dodeljuje po svom izboru.

b) Pozorišta koja učestvuju na susretima snose troškove prevoza i smeštaja svojih ansambala.

v) Republički fond za unapređenje kulturne delatnosti obezbeđuje nagrade na susretima, naknadu za rad žirija, snosi troškove prevoza i smeštaja pozorišta koja se pojavljuju kao gost Odbora susreta, snosi troškove gostovanja nagrađene predstave u jednom od beogradskih pozorišta.

II

1.

Susretima profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić” rukovodi Odbor koji sačinjavaju predstavnici svih pozorišta koji na susretima učestvuju, zatim predstavnik Udruženja dramskih umetnika Srbije i predstavnik Akademije za pozorište, film radio i televiziju. Predsednik Odbora susreta je predsednik pozorišta koje je te godine domaćin i on iz svog kolektiva imenuje sekretara susreta.

2.

Sve organizacione poslove oko susreta obavlja pozorište-domačin susreta.

Za vreme održavanja susreta pozorišta - domaćin upoznaje učesnike sa mogućnostima i uslovima gostovanja u neposrednoj okolini grada - domaćina.

3.

Odbor susreta preuzima sledeće obaveze:

- a) utvrđuje mesto održavanja susreta
- b) predlaže pozorište koje će na susretima učestvovati kao gost
- v) utvrđuje program savetovanja koje će se održavati prilikom svakog susreta
- g) imenuje žiri za nagrade na susretu
- d) donosi finansijski plan i program susreta.

III

1.

Mesto održavanja narednih susreta određuje Odbor u toku smotre, imajući u vidu sledeće razloge:

- a) želu pojedinih pozorišta da bude domaćin susreta
- b) izuzetno značajnu sezonom u jednom pozorištu
- v) istorijski ili kulturni događaj i datum vezan za određeni grad.

IV

1.

Redosled po kome učestvuju pozorišta na susretima određuje Odbor susreta, s tim što završnu prestavu daje gost susreta.

2.

Svako pozorište učestvuje sa jednom predstavom po svom izboru iz repertoara između dva susreta, osim pozorišta iz Prištine koje može dati dve predstave, na srpskom i šiptarskom jeziku.

3.

Pozorišta koja na susretima učestvuju obavezna su da prijave Odboru susreta delo sa kojim će nastupiti najkasnije šest nedelja pre početka susreta.

V

1.

Radi podsticaja pojedinačnim rezultatima i umetničkim ostvarivanjima, prilikom svakih susreta dodeljuće se, prema oceni žirija, sledeće nagrade:

- a) za najbolju predstavu u celini
- b) za najbolju režiju
- v) za najbolju žensku ulogu
- g) za najbolju mušku ulogu
- d) za najbolju epizodnu ulogu
- d) za najbolju ulogu mladoga glumca
- e) za najbolju scenografiju
- ž) za najbolju kostimografiju

Žiri ima pravo da sem ovih dodeli i jednu specijalnu nagradu.

Nagrade se sastoje iz novčanih iznosa i diploma. Pojedine nagrade se mogu deliti na više učesnika.

Pored ovoga, kao posebno priznanje, nagrađenoj predstavi se obezbeđuje gostovanje u jednom od beogradskih pozorišta.

2.

Za nagradu mogu konkursati umetnici koji su sa istim ostvarenjima nagrađeni na Sterijinom pozorju u Novom Sadu.

VIII Pozorišni susreti Joakim Vujić

VI

1.

Odluku o nagradama na susretima donosi žiri koji imenuje Odbor susreta.

2.

Žiri broji pet članova, od kojih po jednog delegiraju Udruženje dramskih umetnika i Akademija za pozorište, film radio i televiziju.

3.

Svake godine žiri se obnavlja dvojicom novih članova. Članovi žirija mogu biti ponovo birani posle dve godine.

4.

U žiri ne mogu biti birani članovi pozorišta koji učestvuju na susretima.

5.

Žiri će raditi po pravilima koja će utvrditi Odbor susreta.

VII

Prilikom svakog susreta održavaće se savetovanje o pitanjima iz života pozorišta (repertoar i publika, rad organa upravljanja pozorišta, materijalne prilike pozorišta, gostovanja i tome slično).

Referenta na savetovanju kao i temu o kojoj će se raspravljati određuje Odbor susreta.

VIII

Pravila se usvajaju kad ih u ime svojih pozorišta, potpišu predstavnici pozorišta.

Izmene i dopune može vršiti Odbor susreta.

Izmene ne mogu važiti za smotru koja je u toku, već se počinju primenjivati od narednih susreta.

Za Narodno pozorište u Zaječaru Milan Paunović, sr.

Za Narodno pozorište Kragujevac Sava Baračkov, sr.

Za Narodno pozorište Leskovac Tom. N. Cvetković, sr.

Za Narodno pozorište Niš Radisavljević Marislav, sr.

Za Narodno pozorište Pirot Aleksić Slobodan, sr.

Za Narodno pozorište Priština Mil. Jasnić, sr.

Za Narodno pozorište T.Užice Stanko Jovančićević, sr.

Za Narodno pozorište Šabac Janko V. Erdelji, sr.

Da je prepis veran originalu tvrdi i overava.

Upravnik

Narodnog pozorišta

Zaječar

Milan Paunović

M.P.

Prvi Susreti

Zaječar 2-11. maj 1965.

Prvi Susreti održani su u Zaječaru, gradu koji će se u još četiri navrata prihvati njihove organizacije. Ne čekajući svoj red. Priskačući u pomoć uvek kada bi to bilo potrebno. Stručnom žiriju predsedavao je Stanislav Bajić, tada dekan Akademije za pozorište, film, radio i televiziju (današnjeg Fakulteta dramskih umetnosti). U toj odluci da baš profesor Bajić otvori Prve Susrete bilo je naglašene simbolike. Želje da se studenti ovog fakulteta, posebno budući glumci, uskoro nađu u ansamblima teatara učesnika *Joakima Vujića*. Godinama je ista želja iskazivana i potvrđivana prisustvom studentskih predstava na Festivalu i zvaničnim ili nezvaničnim razgovorima upravnika pozorišta sa mладим umetnicima. Ipak, osim nekoliko retkih izuzetaka, lepe želje se u dvadeset pet godina nisu ostvarile. Nema čak ni nagovestaja da će ubuduće biti drugačije.

Prvu predstavu prikazali su, kao što je i red, domaćini - Narodno pozorište iz Zaječara. Po prikazu Milana Nikolića, a on će predano i savesno jedini pratiti *Joakimovu* prvu deceniju i njegove ocene obilato ču citirati, *Irkutska priča* u izvođenju Zaječaraca i režiji (tada) mladog Radoslava Lazića „ljudska je i ljudska priča ispričana ne uvek sa istom snagom, ali uglavnom onako kako se i pričaju takve priče“. Nikolić ističe „lepršav mizanscen koji je ritmički i vizuelno izvanredno pulsirao“, „štumung koji je povremeno zapljuskvao gledalište istinskim životnim sokovima“, a od glumaca Tinku Šarac u ulozi Valentine, Milana Svilara, Nenada Ciganovića i Andriju Kotrija.

Zatim su sledile predstave iz Kragujevca, Leskovca, Niša, Pirotu, Prištine (srpska i albanska drama), Titovog Užica i Šapca.

„Kragujevčani su od zaborava otrgli dramu Stefana Stefanovića *Smrt Uroša V.*, komad prvi put postavljen u Novom Sadu 1825-te, a poslednji put pre Kragujevca u Skoplju 1934-te. (Tu skopsku predstavu režirao je i igrao kralja Vukašina : Raša Plaović)“. „I pored izvesnih

manjkavosti“ - oceniće Milan Nikolić - „može se reći da je reditelj Dušan Mihailović sazdao vizuelno raskošnu i stilski stamenu građevinu“, a vredne rezultate ostvarili su glumci: Budimir Jeremić (Vukašin), Bogoljub Dinić (Uroš), Ljiljana Savić (Jelisaveta), Ljubomir Kovačević (Marko Kraljević), Miodrag Marić (Arsojević), Nemanja Severinski, Vladan Savić, Svetislav Vasiljević. Pohvale su dobili i scenografija Save Baračkova, kostimi „raskošni i verodostojni“, „izvanredno prilagođene pesme (što ih je) komponovao Milivoj Krstić“.

Dva pozorišta prikazala su Pavelkićeve *Sunčane pege*. „Pavelkićeva drama... zaslužuje pažnju svojom temom, dok njeni dramaturški prilično rashodovano i filozofski ne baš uverljivo tumačenje... teško da može imati bilo kakvu veću scensku draž“. Za leskovačku postavku, naročito režiju Miodraga Gajića i glumu Ankice Devčić, našla se po koja lepa reč. Povodom pirotske, prvi put postavljeno je pitanje koje će kasnije često biti postavljano: selekcije, odnosno odabira predstava za Susrete, jer je „ozbiljno dovela u pitanje njihov profesionalni nivo“. Jedino vredno u pirotskoj predstavi za recenzenta je monolog „mlade i šarmantne Gordane Todić (kasnije Maksimović), perspektivne glumice retke prirodnosti i čiste gorovne fraze.“

Prikaz najbolje predstave Festivala (bar po oceni stručnog žirija) Na rubu pameti Nikolić koncentriše na dva imena - reditelja Gradimira Mirkovića i Simu Krstovića u ulozi Doktora - odajući im priznanje, ali upućujući i zamerke. Na kraju ističe nekoliko glumaca u ulogama koje su i po Krleži i po dramatizaciji Vere Crvenčanin „nužno u senci lika Doktora, ali su se ipak snažno nametnuli“. Prva u ovom nizu je Ankica Cvijanović kao Jadviga Jasenska. Interesantno je da Nikolić ne pominje Borivoja Stojanovića (dr Hugo Hugo), nagrađenog nagradom za epizodnu ulogu.

Prikaz Ožalošćene porodice srpske drame iz Prištine svodi se na ocenu da je „reditelj Jovan Bulajić stvorio više

2 Pozorišni susreti Joakim Vujić

nego prosečnu predstavu, demodiranu po koncepciji i deklamatorsku po osnovnom izrazu”. „U glumačkom ansamblu jedino je Ekrem Čehajić kao Mića imao trenutke savremenijeg izraza i neposrednosti, dok je ženski deo ansambla bio bolji i ujednačeniji”. Po redu i zasluzi: Radmila Dinulović (Simka), Branka Belić (Gina), Lidija Bulajić (Sarka).

„Na osnovu folklorne drame **Ne udajem se za pare** reditelj Muharem Ćena, uz majstorsku saradnju koreografa Slavka Kvasnevskeg, stvorio je predstavu upečatljivih likova i naravi, vizuelno lepu i pomalo egzotično obojenu... Glumci su zavidnih izražajnih mogućnosti, markantne glumačke ličnosti Istresa Begolića i Ragiba Ljode, prirodna gluma Dževdeta Ljilje, Dževata Ćene, Krista Beriše i Katarine Josipi... Melihat Ćena (kasnije Ajeti) i Leza Ćena predstavile su se kao darovite mlade glumice negovanog gesta i diktije.”

Što se užičke **Osme ofanzive** tiče bila je to „predstava koja se više nametnula svojim šeretom Pepom Bandićem i njegovim ličnim i porodičnim brigama, nego atmosferom jednog burnog vremena seoba i promena, simbolično nazvanog „osma ofanziva”.

„Sa Šubertovom satiričnom komedijom (reč je o komadu **Sa najboljim preporukama**) u kojoj nalazimo mnoge elemente našeg življenja i naše svakidašnjice, Šapčani su na korektan način stavili tačku na Susrete. Veoma pedantna i precizna režija Radoja Gojkovića”, istaknuta je i scenografija Đure Termačića, a iz dobrog glumačkog ansambla izdvojen Cane Firaunović koji je „lik Jozefa Pecla vajao sa izvanrednim smisлом za komičnu karakterizaciju, predstavivši se kao glumac znatnih transformativnih sposobnosti i sa smisлом za psihološko poniranje”.

I dalje bez znakova navoda slede izvodi iz kritika Milana Nikolića objavljeni u celini u knjizi „Veliko malo pozorište”. Ne zato što Nikolićeve kritike smatram najvrednijim ili jedino vrednim; ne zato što se sa njegovim ocenama uvek ili često slažem; ne zato što su najobjektivnije (konačno može li kritičar uopšte biti objektivan?); već zato što su jedino celovito svedočanstvo o Susretima. Samim tim i reprezentativno.(DPP)

Drugi Susreti

Kragujevac, 15-26 . maj 1966.

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Brendan Bien:
Talac

■■ Bienovo delo i nije komedija u pravom značenju, već više jedna bizarna i tužna priča o dobrim, isluženim, umornim, na društveno dno skrajnutim „malim” ljudima koji još nisu zaboravili velike stvari, kao što su ljubav, moral, drugarstvo, čovečnost, patriotizam, sloboda. U taj i takav život, u tu i takvu igru od koje se srce steže a usne razvlače u osmeh, Govedarović je zakoračio kao u sebi blizak i drag svet, uverivši nas potpuno u irski mentalitet i dobrotu Bienovih junaka, u tužno-veselo ljudsko stradanje i nemirenje. Ljubomir Kovačević kao Pat, u svom dosad možda najvećem domaćaju. Meg Dillon je Mila Stojadinović igrala kao svoje najbolje uloge, ostajući posebno u sećanju izvanredno prostudiranom pozom umorne dame iz burdelja. Ne pamtim kada su Bogoljub Dinić (Lesli) i Dušanka Mitrović-Dimitrijević (Tereza), bili tako simpatičan, složan i razigran par. Zahvaljujući ličnom šarmu i zavidnoj moći transformacije, Vladimir Savić je upečatljivo i efektno odigrao Princezu Grejs. Ostali, osobito Jovanka Krasnić kao mis Gilkrist i Ante Kraljević kao Masje, bili su veoma dobri ili su disciplinovano sledili rediteljeve instrukcije. Poseban kompliment zaslužuje ceo ansambl koji je u neopisivo lepim i tužnim songovima po prvi put skrenuo pažnju i na svoje pevačke kvalitete.

Narodno pozorište, Leskovac
Bohdan Drozdovski:
Sprovod

■■ Ako su u drami Drozdovskog donekle i inicirane izvesne satirične žaoke, društvene i ljudske slabosti, shvatanja i ambicije, one su u predstavi ostale zagušene statičnošću mizanscena, govornom nemarnošću i dosadnim ukrtanjem farova koji su, začudo, postali omiljeno sredstvo „modernog” scenskog izraza ne samo u leskovačkom pozorištu... viđen je, u stvari jedan osrednji

3 Pozorišni susreti Joakim Vujić

recital...Jednostavna, upotrebljiva i ljupka bila je scenografija Predraga Cakića, dobrog majstora svog zanata.

Narodno pozorište, Niš
Fjodor Mihailovič Dostojevski:
Braća Karamazovi

■■ Prvih pet-šest slika (dakle, skoro polovina ove neobične scenske ekspresije), deluje dosta nevešto, nesavladano čak, kao dopola naučena lekcija, dok sve zajedno podsećaju na dobro zamišljen čas praktične nastave za studente radi njihovog lakšeg uvođenja u Dostojevskog. Ali tada na scenu stupaju žene, Katarina Ivanovna Verhovceva i Agrafena Aleksandrovna Svetlova, i mnogo toga se naglo promeni: oživi ritam, lutke koje rđavo govore budu zamenjene živim bićima, a ova donesu još jedan, nov kvalitet: misao. Žene, dakle (te fatalne, lepe, čulne i pametne žene), donesu sobom sam život, pa sve namah postane zahuktalo, uznemireno, sukobljeno i suprotstavljeni, sve se izmeni, izmeša i slijе u jednu snagu. Tada primetimo neprimetnog u njegovoj divotii Aljošu, i pametnog u njegovim raskolima Ivana koji tek tada kao da ustane iz mrtvih. Zoran Benderić kao Aljoša isticao se izvanrednim umećem da čuti. Mima Vuković-Kurić, uspela inkarnacija jedne sintetizovane ženske prirode, složene i slojevite, dobre i zle ženke razdirane protivrečnostima, ljubavima, strastima i nejasnim htenjima.

Sima Krstović kao Ivan Karamazov - u početku nerazigran u drugom delu dao je obrazac savremenog pristupa čak i jednom takvom, sa samim sobom sukobljenim likom. On je Ivana vodio suvereno po neravninama njegovog složenog karaktera, iznevši njegovu emotivnu intelektualnost, do na sam vrh u sceni preispitivanja savesti i razgovora sa „dvojnikom”. Zlata Jakovljević kao Katarina Verhovceva dopala se usklađenošću držanja sa kristalnom dikcijom. Đorđe Vukotić je bio korektni i dovoljno okarakterisani Smerdjakov. Borivoje Stojanović se nametnuo solidnom scenskom kulturom, ali je njegov Fjodor bio plod prilično staromodnog shvatanja glume, što važi i za Vasju Stankovića koji je Dimitrija, doduše, igrao rutinski i snalažljivo. Scenografija Borisa Čerškova bila je u pojedinim slikama sasvim odgovarajuća, ali kako se u toku cele predstave uopšte nije menjala, delovala je zamorno i sve u svemu, neuspelo.

Narodno pozorište, Pirot
Pjer de Marivo:
Igra ljubavi i slučaja

■■ Pirotski glumci su od početka do kraja nespretno poskakivali i uzvikivali, hitali s tekstrom a umrtvljavali mizanscen. Pored slabosti za koje, osim glumaca, najvećma snosi odgovornost reditelj Zoran Panić, ova predstava je imala i jedan nesumnjivi kvalitet: Reč je o izvanredno ljupkoj scenografiji Nikolaja Morgunjenka koji je od običnih metalnih šipki napravio tako skladne i tople arabeske kakve se iz gledališta samo u retkim prilikama mogu videti.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Aleksej Arbuzov:
Irkutska priča

■■ Iznenadjuje sa koliko je stvaralačkog i čak ljudskog neangažovanja reditelj Jovan Bulajić pristupio postavci Arbuzovljeve priče o ljudskoj ljubavi i sreći. Iznenadjuje i pogrešna, kao nasumice izvršena podela uloga. Slaba predstava, u kojoj je jedino Lidija Bulajić kao Valja pružila izvesne dokaze o svom glumačkom izgaranju.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Molijer:
Skapenove podvale

■■ Publika priređuje prave ovacije glumcima koji su je na njoj sasvim nepoznatom jeziku osvojili i na jedan darovit, pravi pozorišni način doveli do toga da ih ona do kraja razume i zavoli. Zaslugu za ovako lepu predstavu ima u velikoj meri reditelj Muharem Ćena. Pomogli su kostimi i maštovita scenografija Velizara Srbiljanovića, neobično složan i ujednačen glumački ansambl. Izdvojio bih ipak Krista Berišu koji je Skapena igrao s razgaljujućom neposrednošću i svežinom...Markantna pojava Ragima Ljođe je tipološkoj uverljivosti Arganta dodao i svoj izvanredni glasovni kvalitet. Naročiti smisao za karakterizaciju i psihološko nijansiranje ispoljio je Dževat Ćena kao Silvestar. Pojavom, šarmom i prirodnosću dopala se Melihat Ćena, dok su uspehu predstave ne manji doprinos dali i Maljo Gami (Žeront), Matej Sereć (Leandar), Nadije Deva (Hijasinta) i drugi.

4 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Narodno pozorište, Titovo Užice
Dragoljub S. Obućina-Leka:
Despot Stevan Lazarević

■■ Nezahvalnu i bukvalno antidramsku materiju, užički ansambl je sažvakao začuđujuće strpljivo i dostojanstveno, ostvarivši jedan sasvim dobro uvežban i vizuelno čak dosta atraktivni recital (zahvaljujući kostimima Zorice Lapčević-Jovanović), u kojem je imponovala brižljivo negovana reč, kao i jasan, kulminirajući režijski postupak Nikole Vavića.

Narodno pozorište, Šabac
Borisav Stanković:
Koštana

■■ Evo još jedne inscenacije „Koštane”, ni bolje ni gore od stotine drugih dosad viđenih. Salče i Kata, dve žene-mučenice, bile su ipak dva najsnažnija lika u predstavi u kojoj nije bilo izrazito slabih glumačkih partija. Tumačile su ih s puno mere u emociji, diktaciji i gestu Branka Crnomarković i Zagorka Isaković. Marko Martinović bio je sasvim dobar Mitke. Radoje Gojković, u početku nesiguran, kasnije je rutinski vajao i izvajao lik Hadži-Tome. Spolja gledano, Nađa Mrvić-Rodić bila je prava i dopadljiva Koštana, u dovoljnoj meri imponovao je i njen nešto prekrhki glas, dok se glumački spuštala za jednu dobru nijansu.

Narodno pozorište, Zaječar
Milutin Bojić:
Kraljeva jesen

■■ Nastojanja reditelja i tumača glavne uloge Milana Popovića da ovaj nescenični istorijski dramat „dramatizuje“ življim mizanscenom i obiljem dobro smišljenih detalja (naročito u pantomimičkim situacijama), uglavnom je urođilo plodom. Svi glumci su sasvim korektno govorili stihove i bili dosledni tumači svojih tek nagoveštenih likova. Nešto su se ipak izdvajali Jovan Jojić kao Iguman Danilo i Milan Popović kao kralj Milutin. Ina Popović je isuviše glumila unutarnje dileme u liku Simonide.

Treći Susreti

Niš, 14-28. oktobar 1967.

Narodno pozorište, Zaječar
Borislav Mihajlović-Mihiz:
Komandant Sajler

■■ Reditelj je korektno, pedantno i zanatski čisto proveo glumce kroz tekst, organizujući i celu predstavu u stameno, čvrsto biće koje se uglavnom uspešno borilo sa svim mogućim dramaturškim zamikama i sa - prosečnošću. Što se predstava ipak nije vinula iznad proseka, krivica nije samo do reditelja, već i do, samog teksta koji teško da bi i bolji ansambl uspeo da oživotvori i pretvori u istinski, izuzetniji doživljaj. Najuočljiviji napor u tom pravcu učinio je Andrija Kotri koji je lik Slavka Nešića tumačio racionalnim sredstvima, dobro postavljenim glasom i odmerenim gestom. Još jedan uspešno donet lik (Melhiora Vajs) Miloš Petrović je takođe zasnivao na uglavnom dobro postavljenoj diktaciji.

Narodno pozorište „Joakim Vujić“, Kragujevac
Branislav Nušić:
Mister Dolar

■■ Što se ova Nušićeva satirična komedija, inače jalova za salve smeha i tipične nušićevske situacije na koje smo toliko navikli, ipak dojmila kao neobuzdana i razgaljujuća igra, puna životnog soka i jetkosti, ima se, pre svega, zahvaliti odrešitoj ruci reditelja Aleksandra Đorđevića. Budimir Jeremić kao Matković i Ljubomir Ubavkić kao Žan bili su pred najtežim zadatkom. Prvi je prisebnošću iskusnog glumca uneo meru i rezon u čitavu ovu opominjuću lakrdiju. Drugi, vajajući u liku jednu od svojih najboljih uloga prikazao je novu, razgaljujuću kolekciju pantomimičkih bravura. Dušanka Mitrović-Dimitrijević kao Ela, govoreći sjajni monolog u trećem činu, odigrala je svakako najlepši trenutak predstave, dok je Mileva Ubavkić naivku Marišku glumila veoma efektno. I igrom, i svojim zavidnim pevačkim kvalitetom, Nemanja Severinski se nametnuo kao posebna vrednost. Isto kao i slikar-izvođač Mojsije Popović vernim reprodukcijama Lorensa, Gejnzbora i Rojzdala, koje je u

5 Pozorišni susreti Joakim Vujić

svojoj monumentalnoj scenografiji zamislio Sava Baraćkov. Najzad, raskošne i pristale kostime skicirala je bujna mašta Evgenije Petrović-Dimitrijević.

Narodno pozorište, Šabac
Kosta Trifković, Uroš Glovacki:
Ko bi se jedio na muške

■■ Uznesenu i uskliktalu predstavu „Ko bi se jedio na muške”, nastalu od Trifkovićevih jednočinki „Čestitam”, „Školski nadzornik” i „Ljubavno pismo”, koje je Uroš Glovacki domišljato preobrazio u originalan scenski koloplet, prikazalo je Narodno pozorište iz Šapca. U tom bravuroznom kaleidoskopu naravi i situacija reditelj Aleksandar Glovacki bio je besumnje najprisutniji akter i zasmejavač. Kome pre da skinemo kapu? Da li Radetu Mihailoviću koji je mogao sve, od rezonerskog vajanja mnogobrojnih likova do munjevitog transformisanja u najodsudnijim partijama predstave? Da li Marku Martinoviću koji je najzad maksimalno i gotovo briljantno koristio neslućene dubine svog sonornog glasa? Da li Nadeždi Milovanović koja je smislom za komičnu stilizaciju šarmirala gledališe, kao uostalom i dva posve različita ali vrsna smehotvorca: Cane Firaunović, svojom glasovnom i pantomimičkom pedanterijom, i mladi Miodrag Jurišić, smislom za nemo karakterološko izvitoperavanje. Nazdravićemo temperamentnoj Nadeždi Mrvić-Rodić, dok je ocenu za korektnu igru zaslужila simpatična Vera Zebić. Posebnu zdravnicu zaslужio je Zuko Džumhur čiji su prpošni načrti za dekor bili potpuno u duhu i stilu predstave.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Ahmet Ćirezi:
Erveheja

■■ Ovoga puta, Albanci se opet vraćaju svojim izvorima, otkrivajući nam još nuposrednije i zanosnije svu njihovu svežinu i bogatstvo i uveravajući nas da, osim dobrog pozorišta, imaju i njegovu isto tako dobru podlogu, to će reći svoje pisce koji u to pozorište veruju, koji za njega pišu i koji, što je i najvažnije dobro pišu. Neće biti ni malo preterano ako se kaže da oni igraju jedno, ako ne sasvim novo, a ono bar nama nepoznato pozorište koje se oslanja na nacionalne specifičnosti, na folklor i mit koji, možda baš zbog toga, na sceni dobijaju značenje univerzalnih istina. Ahmet Ćirezi, ako baš i nema u malom prstu sve tajne scene, nesumnjivo ima nešto mnogo važnije: osećanje za scensku poetiku, instinkt rođenog pozorišnog pripovedača i animatora. U „Erveheji” nema ničeg suvišnog, sve je krajnje sažeto i

jednostavno, podređeno govoru scene a ne govoru pisca, i u tome je neodoljiva draž ove svagdašnje životne bajke o ljubavi i časti, trajanju i prolaznosti, lepoti i mudrosti življenja. Mušarem Ćena je Ćirezijevu priču shvatio i osetio, kao podsticaj za dalju avanturu. Dobili smo predstavu odmerenu i zanetu, zvonku i zabavnu, čistu i razgovetnu, predstavu kakve se retko mogu videti i na većim pozornicama. Iz ansambla u kome je svaki pojedinac sposoban i za najviše domete i zadatke, teška srca moraju se ipak izdvojiti fascinantna Melihat Ćena, studiozni i minuciozni Istref Begoli, Dževdet Ljilja i Ragib Ljoda.

Narodno pozorište, Pirot
Mjurej Šizgal:
Ljubav

■■ Poletni Talijini privrženici iz Pirota (Stojan Mitić, Mladen Nedeljković i Stojanka Grozdanović), praskavu i zajedljivu „Ljubav” odigrali su korektno, pre svega, zahvaljujući satiričkoj osebujnosti njenog autora Mjureja Šizgala, ali ne manje i solidno organizovanom poslu reditelja Mihaila Vasiljevića.

Narodno pozorište, Leskovac
Milutin Bojić:
Uroševa ženidba

■■ Leskovački ansambl spotakao se o vlastitu nemoć artikulacije koju mladi reditelj Vukan Jovanović nije smeо da zanemari imajući pred sobom takvu jezičku zagonetku kao što je „Uroševa ženidba” Milutina Bojića.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Fridrik Direnmat:
Fizičari

■■ Srpska drama Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine svojom nedoraslošću da se uhvatiti u koštač sa Direnmatovim „Fizičarima”, uspela je da potvrди nešto što se i do sada naslućivalo: da pod krovom jednog istog pozorišta deluju dva ansambla koje ne deli samo razlika u klasi, već i u shvatanju scenske umetnosti.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Jovan Sterija Popović:
Pokondirena tikva

■■ Zvanični deo ovogodišnjih Susreta završili su Užičani jednim dobro odabranim, ali rđavo odigranim Sterijinim

Četvrti Susreti

Titovo Užice, 5-16. maj 1968.

pozorjem (Pokondirenom tikvom) koje trudoljubivi ansambl nije uspeo da izvede na čistinu svojih lepih htenja bez veće podrške i poduke reditelja Milana Barića.

Pobedničku predstavu „Tango“ Narodnog pozorišta iz Niša Nikolić nije video i nije o njoj pisao.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Peter Vajs:
Balada o luzitanskom strašilu

■■ Angažovanost Vajsovog političkog teatra, i pored sve njegove nesceničnosti i recitativnosti, reditelj Arsa Jovanović oživotvorio je postupkom neposrednosti i zanosa, obiljem životnih detalja i retko viđenim, impresivnim mizanscenom koji je pulsirao, otvarao se i granao kao u modernom baletskom spektaklu. Delimična neuskladenost rediteljevih ideja sa glumačkim i naročito pevačkim mogućnostima ansambla, topila se u zajedničkom žaru i nadahnucu. Imponovala je gotovo fanatična trudoljubivost i ponesenost celog glumačkog kolektiva koji su imali čast da sačinjavaju: Lidija Bulajić, Mirjana Pejić, Eva Tot, Ljiljana Jelačić, Duško Križanec, Jovan Jojić, Milutin Nović, Mihailo Foro i Budimir Pešić. Bez izrazito nekonvencionalnog dekora Velizara Srbljanovića ova uzbudljiva predstava izgubila bi mnogo u verodostojnosti i štimungu.

Narodno pozorište, Šabac
Jovan Sterija Popović:
Kir Janja

■■ Dalje od perifernih i često vizuelnih novotarija koje nisu imale i draž istinski moderne stvaralačke nadgradnje, reditelj Aleksandar Ognjanović nije išao. Tako se i u ovoj predstavi, na kraju krajeva, sve svodilo na već poznati i neizbežni šablon po kome se i ranije krojio lik Kir Janje, a izvesna farsičnost štimunga, lepršavost glumačke igre i raskoš dekora (nevđena dosad u postavkama Sterije), postojali su samo zato da bi se gledaoci zabavili. Hreljan Ilić, igrajući lik Kir Janje bez uobičajenog karikiranja, uspeo je čak da ga obogati i izvesnom novom dimenzijom. Nada Milanović je sočno i inteligentno igrala Jucu, a da se na Susretima dodeljivala nagrada za epizodu, ona bi nesumnjivo pripala izvrsnom Canetu Firaunoviću za ulogu

7 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Kir Dime. Dekor Vladislava Lalickog raskošan i istovremeno veoma upotrebljiv.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Aleksandar Nikolajević Ostrovski:
Vuci i ovce

■■ Jedini glumci čija se svaka reč mogla čuti i razumeti, a samim tim i jedini kompletnejši tumači svojih likova, bili su Ekrem Čehajić kao Čugunov i Stojan Stojiljković kao Berkutov. Nuredin Ljođa se pokazao kao majstor scenografskog zanata, podarivši ovoj predstavi njenu najveću vrednost.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Azem Škrelji:
Fosili

■■ Škreljijevu dramu o šačici odmetnika i o starom Dulj Mehmetiju „koga je ubilo vreme” mladi reditelj Aleksandar Kovačević postavio je dosta čisto i razborito, koristeći se realističkim postupkom u razrešavanju dilema i odnosa među likovima. Nesrećno insistiranje na svetlosnim efektima (zbog kojih je scena vrlo često i vrlo dugo bila u mraku), pokvarilo je i umanjilo opšti utisak o ovoj predstavi. Nametnuli su se više od ostalih Istref Begoli kao Dulj Mehmet i Ragib Ljođa kao Cuk Sokoli, dok je Maljo Gami govorio jednim od najlepših dramskih glasova koji su se na ovim Susretima mogli čuti. Scenograf Nuredin Ljođa još jednom je sa uspehom položio ispit, ovoga puta sa nešto nižom ocenom.

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Miroslav Krleža:
Gospoda Glembajevi

■■ „Vujićevci” ne samo da su krajne ozbiljno i svojski pristupili radu nad „teškim” Krležom, već su ga i bezmalo do tančina protumačili u jednoj impresivnoj psihološkoj, likovnoj i jezičkoj identifikaciji, približivši ga čak i običnom gledaocu, učinivši ga takvim kakav on i treba da izgleda na sceni i kakav jeste u samoj svojoj književnoj i filozofskoj biti. Najveća zasluga što pred sobom imamo takvog (pravog) Krležu, pripada, bez sumnje, zagrebačkom reditelju Bogdanu Jerkoviću. Osim rada na panoramnom prikazu glembajevštine, Jerković je očigledno mnogo radio i na karakternom uobičavanju glumaca, i, uz to, još jednom dokazao da se bez marljivog odnosa prema jeziku ne može

praviti dobro pozorište. Pa ipak, tu ideju o dobrom jeziku nisu svi glumci sproveli s potrebnom doslednošću. Možda najupečatljivijem ostvarenju predstave, na primer, smetala je govorna preforsiranost: Bruno Raić kao Puba bio je izvanredno koloritan, raznovrstan, mimički i vizuelno precizan, čak neodoljiv, ali bez potrebne govorne nege i samokontrole. Gotovo isto važi i za Ljubomira Kovačevića (Ignjac Glembaj). Stoga se utoliko prihvataljivom čini studiozna gluma Budimira Jeremića (Leone) i Mile Stojadinović (barunica Kasteli) čija će se izvanredna ostvarenja sigurno još dugo pamtitи. Odavno neviđena u takvoj primernoj lepoti, scenografija Save Baraćkova.

Narodno pozorište, Zaječar
Petar S.Petrović:
Olivera

■■ Ova predstava je ukazala na skromne mogućnosti zaječarskog ansambla, potencirane još skromnijom režijom Milana Popovića. Među glumcima jedva da bismo mogli izdvojiti neko uspelije ostvarenje. Bolja od drugih bila je Slavka Kotri kao Carica, dok je Ina Popović dosta dobro govorila stihove. Kao prištinska predstava „Vuci i ovce”, tako je i ova svoju najveću vrednost imala u scenografiji. Njen autor je Krstomir Milovanović.

Narodno pozorište, Pirot
Fernando Arabal:
Piknik na frontu

■■ Najminijaturnije srpsko pozorište prikazalo je verovatno najzabavniju i najljupkiju predstavu na Susretima. Mladi reditelj Marislav Radisavljević je duhovito i nenametljivo podvukao antiratni prizvuk ove šarmantne i čedne sotije, angažujući gledalište na smeh i razmišljanje, a glumce na najneposrednije učešće u „zabranjenim igrama”. Mladen Nedeljković kao vojnik Zapo imao je izvanredne pantomimičke partie i Stojan Matić je upečatljivo igrao neprijateljskog vojnika Zepa, dok su Stojanka Grozdanović Radisav Dimitrijević (g-đa i g-din Tepan) bili znatno slabiji, ali svejedno dobri. U ovoj predstavi viđen je još jedan zanimljiv i dobar dekor, ovoga puta po nacrtu Borisa Čerškova.

Narodno pozorište, Leskovac
Anton Pavlović Čehov:
Ujka Vanja

■■ Što se predstava nije vinula iznad proseka koji smo na ovim Susretima videli, krivica je, pre svega, do

Peti Susreti

Šabac, 9-20. novembar 1969.

konvencionalne i nedinamične režije Rajka Radojkovića, kao i do pogrešno shvaćene Čehovljeve filozofije koja je po svojim podvučenim tamnim stranama u ovoj predstavi pre podsećala na Dostojevskog i Kafku. U glumačkom ansamblu nije bilo ni izrazito dobrih ni izrazito slabih mesta, ali je bila jedna rola koja je više od drugih imala boju Čehovljevih junaka: Sonja Gordane Mitrovčan. Svoj posao korektno su obavili Vasilije Apić i Radoman Kontić, a treba spomenuti i Daru Apić u Aurela Gucua.

Narodno pozorište, Niš
Edvard Olbi:
Ko se boji Virdžinije Vulf?

Gradimir Mirković je išao linijom napregnutog vizuelnog slikanja naravi i situacija, izlažući se opasnosti da jedan avangardni tekst zazuvi patetično, što bi, razume se, bilo smešno i nepojmljivo. Gotovo nesvesna dimenzija ove predstave sastoji se u emotivnom prevazilaženju i samih piščevih intencija, dakle u jednom naporu da se dosegne plafon glumačke interpretacije i postigne režijska, tačnije - mizanscenska perfekcija. Potpomognut izvanrednim izvođačkim kvartetom, Mirković je u tome uspeo. Čini nam se ipak najprihvatljivijom Hani koju je Mima Vuković-Kurić donela kompletno sa svom nemom rečitošću i suptilnošću. Zorica Stefanović kao Marta imala je nekoliko velikih partija, ali i trenutaka velike prenapetosti. Sima Krstović kao Džordž bio je vrlo, vrlo dobar, a Radisav Radojković kao Nik korektan.

Narodno pozorište, Leskovac
Henrik Ibzen, Artur Miler:
Neprijatelj naroda

Ozbiljan i vredan pažnje napor da se od jedne već po malo arhaične, dosta pojednostavljenе i naivne ali snažne društvene drame stvori uzbudljiva predstava, krcata plastično bojenim naravima i situacijama i nadasve ljudski topla i angažovana. Zasluga za taj dosledno i snažno izraženi protest protiv jednog izandalog morala nesumnjivo pripada reditelju Nikoli Vaviću koji je, iako nešto staticno, ovu igru istine vodio širokim potezom, razuđeno i slikovito. U ansamblu lepih mogućnosti Vasja Stanković kao doktor Stokman, na mahove patetičan i bez daha, ali ipak uverljiv i psihološki ponoran, nije bio na nivou po kome ovog vrsnog glumca poznajemo od ranije. Branko Mikonjić kao njegov rđavi brat Petar bio je upečatljiviji nadmenim i finim gestom nego rečju, dok su dve korektne i do kraja protumačene uloge srčano nosili Aleksandar Stanković (kapetan Horster) i Vasilije Apić (Aslaksen). Kostimi Predraga Cakića bili su ispod nivoa njegovog nešto kabastog ali maštovitog i upotrebljivog dekora.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskokrvatskom jeziku
Aleksandar Popović:
Razvojni put Bore Šnajdera

Evo jedne, takoreći na samom festivalskom početku, neodljivo režirane iigrane i maltene bravurozne predstave! Preporođeni Prištevcii ne samo da su prikazali svoju dosad daleko najbolju predstavu, nego su „Razvojni put Bore Šnajdera“ od Aleksandra Popovića do te mere dramaturški razvili i razigrali da je njihovo tumačenje ovog teško uhvatljivog i nepodatnog dela, po nekim mišljenjima, sigurno najiscrpljnije i najmaštovitije od svih koja su na našim scenama dosad viđena. Popovićev komad, imao je u ovoj predstavi i trenutke nedovoljno osmišljenih, deklamatorskih bravura, čija se zahuktalost, u izvanredno vođenoj igrariji,

9 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Narodno pozorište, Zaječar
Stanislav Grohovjak:
Partija šaha

■■ Milan Popović je Grofa igrao studiozno i pedantno, s lepom uzdržanošću i glasovnom transformacijom i, što je najpriyatnije, bez trunke patosa koji inače oduvek po malo smeta ovom iskusnom glumcu. Najbolji u celoj predstavi, pored Grofa, bio je dekor Krstomira Milovanovića.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Lomača

■■ „Lomača” uistinu nije pozorište, još manje njegova avangarda, njegova istražiteljska laboratorija i njegova revolucionarna tribina. Svojom ritualnom i antiteatarskom prigodnošću, jedva pogodnom i za prezentacije na svečanim akademijama o državnim praznicima, „Lomača” je, u stvari, jedna pozorišna zabluda. Glumac, taj najodaniji Talijin podanik, ovde je sveden na najobičnijeg fizičkog radnika. Reč, ta zlatna okosnica i nezamenljivi izvor svih scenskih proviđenja, ovde je pretvorena u kakofoniju nesuvišlih zvukova. Režija, ta organizatorska i oplemenjujuća scenska kategorija, ovde je diktatorsko i gotovo izopačeno samoiživljavanje. Revoluciji sigurno nije potrebno ovakvo pozorište, gledaocu još manje.

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Ivan Studen:
Kojoti

■■ Iako mu nije bilo lako da od jedne gotovo nepostojeće drame stvori izrazito dramsku predstavu, reditelj Petar Govedatarović učinio je grešku koju svejedno nije smeo dozvoliti: pravio je novu dramu. Želeći po svaku cenu da predstava traje dva, umesto, recimo, sat i po ili još kraće (čime bi koliko -toliko dobila u verodostojnosti i snazi), on ju je veštački pregradivao mnoštvom vizuelnih, zvučnih i mizanscenskih efekata koji su samo u retkim slučajevima dobijali potrebnu simboliku i funkcionalnost. Tek u trećem činu, koji se sasvim neočekivano razbuktao u istinsku i potresnu dramu, stekli su se na zajedničkom poslu i pišečeva ideja o čovekovoj neuništivosti, i inventivna režija, i čista glumačka igra. Kao valjda nikad dosad, glumci su uložili sve raspoložive snage ne bi li opravdali nade Kragujevčana. U tome je najviše uspeha imao Mašo Topić kao nemački intelektualac i krvnik Krajsljer. Nemanja Severinski kao sumanuti komandant Veber imao je vrlo dobrih partija, dok je Bruno Raić efektno i sa merom doneo lik Ciganina Đorđa. Svi ostali bili su uglavnom izjednačeni. Vladana

ponekad iscrpjivala u samoj sebi. Kao da je reditelj Ljuba Milošević, koristeći svojih „pet minuta”, želeo da i sam, zajedno sa gledaocima, što više i duže uživa u vratrometu duhovitih detalja i originalnih „štosova”, pa se u tome malo zaneo. Međutim, sve u svemu, bila je to „šašava” i nadahnuta režija jednog mladog reditelja kome bi i sam Popović morao da skine kapu.

Da je bio samo nešto dikcijski sigurniji, Ekrem Čehajić kao Bora Šnajder mogao bi sam da zauzme čelnu poziciju. Ovako, pridružuje mu se snažni, sigurni i upečatljivi Stojan Stojiljković (Vitomir), a odmah uz njih staje i ostali koji su, svaki na svoj način, ostvarili uloge koje će se pamtitи. Originalan, prijatan za oko i maksimalno upotrebljiv bio je dekor Trajka Stojanovića, sigurno jedan od najlepših koji su se poslednjih godina mogli videti na srpskim scenama.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Anton Pašku:
Sinkopa

■■ Poželeo je Popić da pravi avanguardno pozorište ne zato što je to bila njegova nasušna potreba, već zato što je traženje novih teatarskih staza i bogaza aktuelan i u snobovskom establišmentu visokokotirajući pomodni štos. Zato mu je dobrodošla somnabulna dramica „Sinkopa“ Antuna Paškua. Gledaocu u toku ove predstave nije preostajalo ništa drugo, nego da se dosađuje u iščekivanju projekcije kaobajagi nagog ženskog tela, u slušanju sonornih i lepih radiosonskih glasova Šanija Palaske i Dževata Ćene i, na žalost, najviše u fiksiranju jedne vanzemaljske, grozomorne scenografije (Trajko Stojanović), koja je u kontekstu krajnje neosmišljenih improvizacija bila čak i mučno dosledna i funkcionalna.

Narodno pozorište, Pirot
Brana Crnčević:
Biće vam žao što ste se mešali

■■ To je predstava koja, i pored svih žalosnih okolnosti koje su je pratile i stvarale, ne može da bude predmetom osude već i zbog slabušne i nevešte Crnčevićeve komedijice koja je i glumački ansambl, i reditelja Mihaila Vasiljevića, i svoje sopstveno nedonešeno i anemično biće nezadrživo i sigurno vukla u ambis dosade, u bezvazdušni prostor neduhovitosti i ispraznosti.

Savića (Sedmak), ipak bih izdvojio. U retke vrednosti predstave spadali su dekor Save Baračkova, muzika Vojislava Kostića i kostimi Evgenije Petrović-Dimitrijević.

Narodno pozorište, Niš
Bertold Breht:
Opera za tri groša

■■■ Ne može se reći da je to bila velika predstava. Gosti iz Niša posustajali su, nemoćni pred Brehtovom dramaturškom osbujašću.

Ali sve manc, koje su samo posledica velikog žara i ponesenosti mladog reditelja Marislava Radisavljevića, ne čine se previše sudbonosnim u poređenju sa njenim vrednostima koje su se dojmile daleko snažnije i dublje. To se, pre svega, odnosi na vrlo žive i spontane poteze jednog vitalističkog slikanja ljudi iz londonskog sohoovskog podzemlja, čime je Brehtova ideja o potrebi menjanja sveta razvijena do poistovećenja sa samom suštinom komunističke filozofije. Ako se tome doda da se i mizansen rascvetavao i venuo kao i sam život, kao sudbina „poniženih i uvredjenih”, da je i scenografija Petra Pašića (naročito u trećem činu), bila nerazlučivi dio tog života, zaključak je da smo, sve u svemu, bili svedoci jedne prave i nesvakidašnje pozorišne svečanosti. Neponovljiva i neodoljiva protagonistkinja te svečanosti bila je, bez sumnje, Mima Vuković-Kurić kao Poli. Način na koji je ona igrala Poli, kao i njen divan glas koji kao da je stvoren da izaziva svu tugu Vajlovih songova, navodi na pomisao da se ova uloga i ovaj Brehtov tekst mogu igрати jedino tako kako to čini ova vrsna niška glumica. Veoma efektno i sigurno delovala je i Radmila Savićević kao g-đa Pečom, dok je Srboljub Ivanović, osim svojim poznatim vokalnim kvalitetima, imponovao i markantnim tumačenjem šefa bande uličnih razbojnika Mečeta. Jednu retko upečatljivu i originalnu epizodu odigrao je Radisav Radojković kao Smit, a ne manje zanimljive uloge ostvarili su i Danijel Obradović (šef prosjačke bande Pečom), Ankica Cvijanović (Ljusi), Ēvgenija Vugdelić (Dženi) i drugi.

Predstavu „Prljave ruke” Narodnog pozorišta iz Šapca Nikolić nije video i nije o njoj pisao

Šesti Susreti

Leskovac, 18-28. april 1970.

Narodno pozorište, Leskovac
Ivan Studen:
Vožd

■■■ „Vožd” je isuviše uopšten i pseudofilosofičan dramski tekst bez čvršće dramaturške podloge. Zbog njegovih mana reditelj Vasja Stanković bio je prinuđen da pravi spektakl koji bi bar svetlosnim efektima, statistima i kostimskom raskoši mogao da zadrži pažnju gledalaca. On je u tome uspeo, proširivši „Voždove” scenske mogućnosti i ne oduzevši mu ništa od nekih njegovih nesumnjivih poetskih uzleta. Značajan je Stankovićev ideo i kao protagonisti, jer se u ulazi kneza Miloša, robusnom i živom igrom, stavio čak nešto iznad samog vožda Karađorda koga je Ljubomir Kovačević (kao gost iz Kragujevca), tumačio rutinski sigurno, ali i prilično beskrvno.

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Ronald Milar, Najdžel Balčin:
Put kroz šumu

■■■ U veoma modernom dekoru Krstomira Milovanovića, glumački veteran a sada i reditelj Milan Popović vodio je ovu „igru utroje” sigurnom rukom, možda malo usporeno i aritično, ali nikad bez pravog profesionalnog znanja i umenja. U tome su mu svesrdno pomagali Ina Popović (Stela), Milan Svilarić (Džim) i naročito mladi Nenad Ciganović (Bil).

Narodno pozorište, Pirot
Milovan Glišić:
Podvala

■■■ Uvek rado gledanu „Podvalu” Milovana Glišića izvelo je Narodno pozorište iz Pirotu. Njegovi naporci nisu ni otišli dalje od ljupkosti i amaterskog zanosa.

11 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Samuel Beket:
Čekajući Godoa

■■ Poznatu i mnogo igranu avangardnu dramu „Čekajući Godoa” Samuela Beketa gotovo bravurozno su odigrali albanski glumci Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine. Iza nadahnute i, da tako kažemo, ingeniozne majstorije mладог reditelja Ljubomira Miloševića, stajala je senzibilna i prefinjena igra odličnih glumaca Šanija Palaske, Adema Mikulovića, Ahmeta Spahijeva, Dibrana Tahirija i Selima Ramadanija.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Judžin O’Nil:
Dugo putovanje u noć

■■ Srpska drama ni izbliza nije ponovila svoj prošlogodišnji uspeh s Popovićevim „Razvojnim putem Bore Šnajdera”. Drama „Dugo putovanje u noć” Judžina O’Nila bila je preteški zadatak za njen nenadahnuti i neuigrani ansambl. Svojom snažnom pojavom imponovao je jedino Stojan Stojiljković kao Džemi Tajron.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Aleksandar Popović:
Krmeći kas

■■ Narodno pozorište iz Titovog Užica pobralo je aplauze vrlo dobrim i razigranim tumačenjem „Krmećeg kasa” Aleksandra Popovića. Maštovita režija Duška Rodića, puna dosetki i duha, Lidija Bulajić, Mihailo Foro i Budimir Pešić predstavljali su visprem glumački trio koji se u bezbrojnim transformacijama osećao kao jedno telo i jedna duša. Nadrealistička scenografija Velizara Srbiljanovića odgovarala je iščašenoj dramaturgiji Popovićevog komada.

Narodno pozorište, Niš
Borislav Mihajlović-Mihiz:
Marko Kraljević

■■ Nišlije su svojim realističkim i mlakim prepričavanjem legende o srpskom junaku potpuno razočarali. U celom tom poslu, koji je čorav i nepotreban, nije mnogo pomogla ni korektna režija Rajka Radojkovića, ni isto takva igra Sime Krstovića (Kraljević Marko). Časne izuzetke predstavljali su kostimi Biljane Krstić i dekor Ivana Vučkovića.

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Maksim Gorki:
Malograđani

■■ Razapevši najpre ponekad mutnu, a ponekad opet čistu fresku malograđanskih naravi i situacija, Govedarović ju je zatim podvrgao sistematskom sećiranju, pokazujući pri tom neskrivenu simpatiju za njene svetle i vedre tonove i upućujući revolt i podsmeh njenim tamnjijim porivima. Što se tiče same inscenacije ona je za razliku od idejne doslednosti bila manje dosledna i ujednačena. Muzika kao jedna sasvim nova i do sad neviđena dimenzija „Malograđana” neočekivano je i dobro došla nostalgičnom Gorkijevskom svetu. Životom, spontanom i kompletном prostudiranom igrom izdvojili su se upravo oni koji su još u rediteljskom bloku bili postavljeni kao protivteža učmalosti, a to su: Polja Dušanke Mitrović-Dimitrijević, Perčihin Miodraga Marića i Nil Nikole Jurina. Manje snažni ali ne i manje uverljivi u svom iskrenom i požrtvovanom naporu bili su: Nemanja Severinski (Besemjonov), Ljiljana Govedarović (Jelena), Majda Gorinšek-Đorđević (Tatjana) i Mileva Žikić (Akulina).

Narodno pozorište, Šabac,
Brana Crnčević:
Tri para hozntregera

■■ U lepršavom dekoru Vladislava Lalickog, to presipanje iz šupljeg u prazno reditelj Aleksandar Glovacki uspeo je koliko-toliko da osmisli i oživi, razigravajući do maksimuma mizanscen i protagoniste: Zagorku Isaković, Canetu Firaunovića, Miodraga Jurišića i Ranka Trišića.

Sedmi Susreti

Priština, 6-16. maj 1971.

■■ Kao u inat već oveštalom vajkanju za domaćim autorima, umetnički nivo ovogodišnjeg Joakimovog pozorja srozalo je upravo obilje slabih domaćih tekstova i dramatizacija. Osim slabih tekstova, preko njegove pozornice protutnjao je čitav jedan cirkus ispraznih i nesuvislih novotarija koje sa modernim pozorištem i sa pozorištem uopšte ničeg zajedničkog nemaju.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Šaip Grabovci:
Ljudi slomljenih nada

■■ Mladi pisac Šaip Grabovci je za temu svoje prve drame „Ljudi slomljenih nada”, verovatno prvi put kod nas, uzeo - rat u Vijetnamu. Nadahnuto i razložno, reditelj Muharem Čena pravio je tipičnu predstavu štimunga. Likovima je pomogao da iskažu svu složenost svojih ranjenih mladičkih duša, a predstavi u celini dao je snažnu ritmičku tenziju, obilje karakterističnih detalja, živahne i dobro prostudirane kretnje.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Branislav Nušić:
Sumnjivo lice

■■ Posve nov i u osnovi razorni pristup mnogo izvođenom „Sumnjivom licu” Branislava Nušića. Bila je to, u stvari, predstava reditelja Ljube Miloševića. Počevši od nadrealističke scenografije i kostima Nuredina Lode (koji su svojim paragrafskim i administratorskim košmarom imali da dočaraju birokratsku učmalost i mračnjaštvo), preko elemenata „teatra surovosti”.

Narodno pozorište, Šabac
A.Solženjicin, G.Mirković:
Odeljenje za rak

■■ Šapčani su se predstavili jugoslovenskom i, kako sami ističu, svetskom praižvedbom Solženjicinovog romana „Odeljenje za rak”, a u dramatizaciji niškog reditelja Gradimira Mirkovića i u režiji zagrebačkog reditelja Bogdana Jerkovića! Mirković je pokušao da do kraja iskoristi šansu koju mu je roman pružao: crnom kredom još više je podvukao njegove crne strane. Očite slabosti dramatizacije, i pored mnogo truda, dovitljivosti i majstorskih intervencija u svim tokovima ovog krajnje uprošćenog dramskog štiva, nije bio u stanju da ublaži ni veoma iskusni reditelj Bogdan Jerković. Inače, glumački ansambl bio mu je dobar saradnik, a posebno Cane Firaunović (Rusanov), Ranko Trišić, (Jefrem) i mladi Oliver Šukletović (Demka). Raznovrstan, sočan i odličan u prvom delu, Boris Kovač kao Kostogutov (usled prevelikog Mirkovićevog insistiranja na tom liku), postepeno se gubio da bi naposletku prešao u manir i ponavljanje, pa čak i u dosadu.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Dobrica Erić:
Prsten u izvoru

■■ „Prsten u izvoru”, neuko i nevešto pisan, ne spada ni u „seljačku” ni u „naivnu” literaturu. Petar Govedarović se svesrdno založio u nastojanju da spase što se spasti može, ali donekle preterao; pravio je spektakl sa dosta spoljašnjih efekata, od početka do kraja ozvučen standardnom i već isuviše ponavljonom „ciganskom” muzikom Vojislava Kostića. Zato vrednosti režije pre treba tražiti u odlično postavljenom mizanscenu, vešto rešenim retrospekcijama, kao i u odnosima među likovima gde je reditelj, u stvari, bio i najbolji pišečev tumač i saradnik. Nikola Jurin snažno i s merom, dikcijski i mimički čisto, proneo je lik Žarka heroja

13 Pozorišni susreti Joakim Vujić

kroz čitavu predstavu. Svoju dosad možda najbolju ulogu odigrao je upečatljivo i potresno Jovan Mišković (Čovek bez nogu), a gotovo i začudo da je isti slučaj i sa iskusnim Ljubomirom Kovačevićem (Otac). Veoma efektnu epizodu ostvario je Bruno Raić (Toza). Dekor Save Baraćkova pružao je sve uslove za nesmetano preplitanje razuđenih tokova predstave, pa je zato bio jedna od njenih većih vrednosti.

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Bora Čosić:
Rado Srbin ide u vojnike

■■ Tekst komada „Rado ide Srbin u vojnike”, dobrim delom plagiran i kompiliran nema ni komediografskog duha, ni dramaturške snage, ni literarnog naboja. Zaječarski ansambl tumačio je taj tekst u granicama njegovih i svojih mogućnosti, dodajući mu razume se, obilje sopstvenih dosetki i doskočica, ponešto poleta i igrarije, ali i nesnalaženja. Upotrebljiva i u celoj toj gunguli najsnažljivija bila je scenografija Krstomira Milovanovića.

Narodno pozorište, Niš
Meša Selimović, Borislav Mihajlović-Mihiz:
Derviš i smrt

■■ Razgovetna i razuđena, uzbudljiva više unutrašnjim nego spoljašnjim događanjem i blago patetična svojim opštim, sudbinski intoniranim monologom, ona je samo na mahove posustajala, preteći da izneveri duh Selimovićeve literature i sebe samu. Pravo remek - delo u svom fahu predstavljalo je scenografsko rešenje Vladimira Marenića. U ulozi Nurudina veoma je imponovao Đorđe Vukotić, siguran i odmeren, emotivan i promišljen, mada dijektički mestimično ravan i raspevan. U ulozi Hasana snažni i eruptivni Božo Jajčanin. Veoma dobri bili su Milivoje Daskalović (Mula Jusuf), Stevan Petrović (Muselin) i Radisav Dimitrijević (Tamničar). Vojislav Kostić je ovoga puta komponovao novu i potpuno prilagođenu muziku.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Jovan D. Bulajić:
Balada

■■ „Balada” je, u stvari, dramska slikovnica o sudbini jedne partijske celije od njene predratne ilegalne delatnosti do današnjih dana. Ovaj tekst ne poseduje ni izrazitije literarne ni podatnije dramaturške vrednosti, zbog čega je i predstava ostavila utisak gledljive, ali dosta površne dramske reportaže. Međutim, Bulajićeva drama uspeva da animira

gledaoca, pa da ga čak pozove i na razmišljanje nad samim sobom i nad vremenom u kome živi. Iz takvog, idejno jasnog i snažnog ali dramaturški nepodatnog teksta i iz glumačkog ansambla, reditelj Dušan Rodić uspeo je da izvuče maksimum njihovih mogućnosti, vajajući likove i situacije brižno, koncizno i slikovito. Mihailo Foro (Marko), Lidija Bulajić (Ana) i Budimir Pešić (Španac) sačinjavali su uigran, raznovrstan i uverljiv trio. Vladimir Marenić nije ponovio podvig iz „Derviša i smrti”. Ovde je njegov dekor bio znatno ogoljeniji i nefunkcionalniji.

Narodno pozorište, Pirot
Žan Pol Sartr:
Bludnica dostojna poštovanja

■■ Zahvaljujući, pre svega, reditelju Mihajlu Voliću, a zatim iskusnoj dramskoj umetnici Vidi Todić koja je korektno tumačila naslovnu ulogu, ova predstava je, i pored očitih slabosti, odigrana na prihvatljivom nivou.

Narodno pozorište, Leskovac
Branko Čopić, Tomislav N. Cvetković:
Doživljaji Nikoletine Bursača

■■ Susreti su neslavno završeni izvedbom „Doživljaji Nikoletine Bursača” od Branka Čopića. Od zbrkanosti dramatizacije počeo je debakl ove predstave. Umesto njenih poetskih i nekih drugih dobrih osobina, reditelj Dušan Mihailović je, začudo, akcentirao njene dramaturške razvučenosti i neravnine, porizvoljnosti i improvizacije. U glomaznom raštimovanom i zbumjenom ansamblu jedine dve svetlige tačke predstavljali su Radoman Kontić (Nikoletina) i Bosiljka Miljević (Curetak).

Osmi Susreti

Zaječar, 14-24. maj 1972.

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Velimir Lukić:
Afera nedužne Anabele

■■ Lukićeva priča o inkvizitorima i progonjenima, o vlasti i o odnosu između jedinke i društvenih struktura, u nameri da bude filozofska i poučna, simbolična i podsmešljiva, u stvari je krajnje uopštena, banalna i neuka. Reditelj Dušan Rodić pronašao je pravi ključ za barokne dveri Lukićeve elokvencije, ali čim su dveri bile otvorene, shvatili smo da iza njih, u stvari zjapi velika praznina. Bila je to predstava koja nam je otkrila zavidne profesionalne i potencijalne mogućnosti zaječarskog ansambla. Knez Nenada Ciganovića posedovao je najviše nerva. Za lik Velikog inkvizitora teško da se uopšte može naći bolji tumač od Milana Popovića. Ministra Nikolu je otmeno i u finom salonskom maniru igrao Milan Svilar. Tek na četvrtu mesto stavio bih odličnog Andriju Kotrija (Hart). Zoran Cirić je bio pravi, učenik filozofije Robert, dok su zapažene uloge ostvarile Milena Svilar, Ina Popović i Ljiljana Budić. Krstomir Milovanović je napravio malo čudo od dekora.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Žan Anuj:
Kolomba

■■ Devojke i mladići iz Kruševca, potpomognuti nekolicinom pripadnika starije glumačke garde i poznatim beogradskim glumcem Mihajlom Viktorovićem u ulozi reditelja, igrali su delikatnu Anujevu „Kolombu” na način koji čoveka ne ostavlja ravnodušnim, koji greje i žari, raduje i ohrabruje. Ljiljana Lukić u ulozi g-de Aleksandre, Andreja Zlatić (La Siret), Tomislav Trifunović (Žiljen), Momir Bradić (Emil Robine), Radmila Dinulović (g-da Žorž), Ljiljana Đoković (Kolomba), Mihajlo Viktorović, kao dobrodošli gost, u ulozi direktora pozorišta Disurnega. Korektne uloge ostvarili su Zoran Karajić (Arman) i Milorad Đorgović (Di Barta).

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Dimitrije Tadić:
Prozivka za večnost

■■ Predstava „Prozivka za večnost”, od znatne konfuzije na premijeri, u toku četrdeset izvođenja dostigla je određenu iskristalisanost i razgovetnost svog simultanog iskazivanja, dobila je u snazi i u štimungu. Tri ključne i najefektnije scene u predstavi su himna, opelo i pesma („Tan-tan-Tankosava”).

Narodno pozorište, Niš
Borisav Stanković:
Koštana

■■ Trebalo je imati snage i vere u ono što se hoće, pa promeniti žicu na kojoj se decenijama, svirala jedna ista melodija: dertovska i srceparajuća, primitivna i u osnovi antipozorišna. Ako ni zbog čega drugog, Mirkovićev nekonvencionalan pristup toliko igranom Stankovićevom delu plemenit je i vredan svake pažnje.

Neopterećen Stankovićevim lokalnim koloritom i demodiranom dramaturgijom, porušio je Mirković sve već dobro poznate kanone i na tim ruševinama sagradio savremeni folklorni kabare u kome se uglađenost koreografije preplitala sa beskrvnom deklamacijom, a sve to sa nekom vrstom tragičnog vodvilja i stilizovanog derta u kojima nije bilo preteranog ugadanja uzavreloj krvi i orientalnom mentalitetu. Jer, predstava je to bez tuge i strasti, tih odlika Borinih bez kojih ga je teško zamisliti. Takođe stanju stvari doprineli su u velikoj meri malokrvni Mitke Danijela Obradovića kao i glumački solidna, ali pretiha i glasovno prijatna ali preslabu Koštana Mime Janković. Snagom i sa nervom na razini lika bio je jedino Đorđe Vukotić kao Hadži-Toma.

15 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Narodno pozorište, Titovo Užice
Bora Čosić:
Rado Srbin ide u vojнике

■■ Neshvatljivo je da još uvek ima pozorišta koja ovu soldatsko-psovačku burgiju stavljaju na repertoar, pa je čak šalju i na smotru najboljih pozorišnih ostvarenja Srbije. Od toga nije moguće napraviti ništa drugo do trećerazredni i nikom potreban skečeraj.

Narodno pozorište, Šabac
Herman Vouk:
Pobuna na Kejnu

■■ Drama „Pobuna na Kejnu“ Hermana Vouka, i pored svoje statičnosti i izvesne tematske zastarelosti, Šapčanima je svejedno poslužila kao dobar povod da pokažu sve vrednosti odličnog ansambla. Bez sumnje najinteresantnije ostvarenje Boris Kovač u ulozi Grinvalda. Vasja Stanković doneo je lik Kviga uz dodatak jedne sočne, životne i po malo robusne dimenzije. Sa širokom skalom afiniteta, od komičnog do dramskog, i sa svojim negovanim scenskim govorom, Cane Firaunović je i do hladnog lika tužioca Džona Čalija umeo da pronađe najkraći i najadekvatniji put. Rade Mihailović je senzibilno i nadahnuto igrao Stivna Merika. Svakako najefektniju epizodu na celom festivalu odigrao je furiozno, reljefno i u jednom dahu Miodrag Jurišić (Urban). Veoma dobri bili su Ivan Andrejević (Kit), Ranko Trišić (Sadard) i Milivoje Glišić (dr Lendin).

Narodno pozorište, Leskovac
Miodrag Đukić:
Krčmareva smrt

■■ U Zaječaru smo videli „Krčmarevu smrt“ Miodraga Đukića koja je, osim na krčmara, delovala pogubno i na celu smotru. Reditelj Živorad Mitrović učinio je sve da bar zadrži pažnju publike do kraja u čemu su mu nadčovečanskim naporom pomogli nedužni glumci koji zbog toga i zaslužuju kolektivnu pohvalu. Na kraju, za utehu, da spomenem još i po običaju dobru scenografiju Predraga Cakića.

Narodno pozorište, Pirot
Felisijen Marso:
Bepče

■■ Još jedan besmislen i gotovo stupidan tekst, ali ovoga puta iz pera stranog autora i iz drugog, komediografskog žanra.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Viljem Šekspir:
Hamlet

■■ U nemoći da se suoči sa integralnim Šekspirem, da u njegovom neomeđenom svetu istražuje punktove i stojišta za svoje stvaralačko iskazivanje, mlada rediteljka kao pokriće za svoj neuki avangardizam uzima maltene samo ime velikog pisca i naziv njegovog čuvenog dela, pa pravi neki svoj bukvalni, totalni „fizički teatar“ koji (već samom svojom prirodom) iz bića predstave odstranjuje reč, misao i emociju i postaje puki vizuelni čin, šarena laža i besmislica.

U inače dobroj interpretaciji mlađih albanskih glumaca sav taj galimatijas nije bio niti je mogao da bude „Hamlet“ već pre praktični čas iz erotike, gimnastike i koreografije. Čun Ljajći, njegova u istil mah i silovita i prefinjena igra, pamtiće se kao kvalitet koji je stajao potpuno izvan i iznad ovakve imitacije Šekspira. Ajša Ramadani je sjajno glumila, pevala, plesala i, uz to, bila lepa. Neodoljivi i skoro perfektni u svim domenima scenske igre bili su i Adem Mikulovci, Dibrani Tahiri i Dževat Čoraj.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Rej Lauler:
Ah, Australijo

■■ Reditelj Slobodan Popić nije imao dovoljno snage i upornosti da iz ovog samo prividno raspršišanog teksta izvuče sve skrivene vrednosti. U raštimovanom ansamblu najčistijim i najsnažnijim zvukom oglasio se Lajoš Balog (Barni). Kao i u niškoj predstavi, dekor Velizara Srbjanovića bio je i ovde najevidentnija vrednost.

Deveti Susreti

Kragujevac, 15-25. maj 1973.

■■■ Uprkos jadikovkama o krizi, ovogodišnja smotra dospila je takav umetnički prosek koji jedva da je na ovom našem najvećem pozorju ikada prikazan. Istina, dometi pojedinih predstava i ovoga puta su se kretali od visokog profesionalizma do svagda i svugde prisutnog i, po svemu sudeći, neiskorenjivog diletantizma, ali je taj raspon, za divno čudo, ovoga puta bio manji nego ikada ranije.

Predstava albanske drame iz Prištine, svojom samoniklošću i visokim dometom, beleži novi uzlet albanskog glumišta i potpuno se izdvaja od svih ostalih. Tri odlične predstave prikazala su pozorišta iz Kragujevca, Niša i Šapca. U treću grupu (ako se tako može reći), u grupu koja je predstavljala solidan festivalski i, uopšte, umetnički prosek, došla bi pozorišta iz Kruševca, Leskovca, Zaječara i Pirota. Onoga časa kada su se odlučili da na smotru najboljih ostvarenja jedne sezone dođu s delima sumnjivih književnih i dramaturških vrednosti, selektori srpske drame iz Prištine i pozorišta iz Titovog Užica sami su sebe svrstali u četvrtu, poslednju grupu koja (iako malobrojnija nego ikada ranije) zaslужuje da se o njenim više nego skromnim rezultatima ozbiljni i kritički razmišlja.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Maksim Gorki:

Na dnu

■■■ Sasvim u duhu Gorkog, starca Luku igrao je Miodrag Marić tako kako odavno nisam video da neko igra mit o dobrom starcu. Tužno-groteskni lik Glumca, sazdanog od većih simbola, od trpljenja i nade, Ljubomir Ubavkić doneo je bez izrazitijeg komičnog akcenta, u jednom širokom i do tančina iznijansiranom potezu i nagoveštaju. Zanosom koji nije jenjavao, u celom rasponu od sulude razuzdanosti do dirljivih trenutaka samosvesti, Ljiljana Govedarović je protumačila lik Nastje. Profesionalno, u isti mah i čedno i neposredno, Dušanka Mitrović-Dimitrijević igrala je nesrećnu Pepeljugu Natašu. Gorkijevski je ponesen Ljubomir Kovačević kao Satin. Mladi Mirko Babić, kao

Vaska Papel, i svi ostali bili su na visini zadatka. Improvizovana, brehtovski rastresita i patinirana, upotrebljava i adekvatna, bila je scenografija Save Baraćkova. Funkcionalni i uglavnom pristali bili su i kostimi Ane Nestorović.

Narodno pozorište, Niš

Pol Zindel:

Dejstvo gama zraka na sablasne nevene

■■■ Smelo i talentovano sučeljavanje pa i sukobljavanje sa zasladdenom glazurom „američkog načina života”, poznatom iz američkog tzv. „poslovног romana” i holivudskih filmskih oblandi. Opredeljenje za čedno lice prizemne Amerike. Teško se može zamisliti potpunije i verodostojnije tumačenje ove drame od onog koje su ponudili reditelj Rajko Radojković i izvrsni trio niških primadona: Zorica Stefanović, Mima Vuković-Kurić i mlada Jasmina Pešić. Radojković je znao šta hoće i to je učinio: stvorio je kompaktну i snažnu predstavu, vizuelno impresivnu i psihološki uverljivu, punu duha i nerva, omamljujućeg štimunga i slikovitih karaktera.

Narodno pozorište, Leskovac

Bertold Breht:

Čovek je čovek

■■■ Reditelj Đura Udicki je gotovo bez ostatka pojedio svekolike metafore i specifičnu strukturu uprošćene, ali višeslojne brehtovske fraze. U njegovom režijskom postupku bilo je dobro zamišljenog štimunga. Međutim, od poimanja do ovaploćenja nailazio je na probleme koje nije uvek uspevao da reši. Radiša Grujić (Šeli), Vladeta Dobrić (Bejker) i Dušan Džakula (Mahoni) predstavljali su ujednačen i razigran trio koji je, pored pouzdanog i zanatski najzrelijeg Radomana Kontića (narednik Ferčajld), davao ton i boju celoj predstavi. Svojom lakom i uznesenom monumentalnošću dekor Radovana Marušića činio je jednu

17 Pozorišni susreti Joakim Vujić

od najvećih vrednosti predstave, a verovatno i najveći scenografski domaćaj celog festivala.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Stevan Jakovljević, Miodrag i Svetolik Nikočević:

Na leđima ježa

■■■ U najmanju ruku je čudna odluka Užičana da se i ove godine predstave komadom koji je i temom, i vremenom, i likovima, a i porukom, identičan komadu sa kojim su, koliko prošle godine, nastupili na ovim istim susretima u Zaječaru. U konvencionalnom režijskom postupku koji je neodoljivo vukao u dosadu, u klišea koja su odavno van upotrebe, i ono malo duha i soka, sačuvanih dramatizacijom, sahlo je i nestajalo bez traga, pojavljajući se povremeno i osiromašeno, u vidu gega ili psovke, samo u igri glumaca, u njihovom ličnom dovijanju i snalaženju.

Narodno pozorište, Šabac

Maksim Gorki:

Poslednji

■■■ Posle kragujevačke, evo još jedne, ovoga puta šabačke predstave, koja takođe zaljubljenički i nadasve profesionalno kreće u pohode Gorkom. Za razliku od pisaca (naročito nekih „modernih“), koji dramaturškom tehnikom vladaju bolje nego temom koju obrađuju, Gorki je nenadmašan „u obrnutom smeru“, u veštini da likove, i takve kakvi su, „poveže“ uverljivim odnosima izrazitog dramskog naboja, kao i da stvori atmosferu koja i bez njegovog uplitanja i bez njegove poruke izrasta u sam život, atmosferu koja je sama poruka. Najveća zasluga za taj uspeh (kojim se Šapčani, ponovo svrstavaju u najbolje srpske ansamble), pripada svakako reditelju Bogdanu Jerkoviću, a iz brojnog ansambla izdvojio bih diskretnu i psihološki najuverljiviju Jelicu Vojinović (Ljubav), zatim sigurnog, glasom snažnog i gestom odmerenog Ranka Trišića (Kolomijec). Radoje Gojković (Jakov), koji je ovom ulogom proslavio četiri decenije bavljenja glumom, imponovao je ležernom i rutinskom igrom. Zagorka Isaković (Sofija) imala je najteži zadatak koji je uspešno rešila. Kompletno i efektno su tumačili svoje uloge Cane Firaunović (Doktor) i Miodrag Jurišić (Aleksandar). Dekor Vladislava Lalickog mnogo je podsećao na neka njegova već viđena rešenja (na primer, u „Pobuni na Kejnu“); kostimi su mu bili bolji, pristali i nešto stilizovani.

Narodno pozorište, Pirot
Dario Nikodemi:
Tajanstvena slika

■■■ Positivna strana ove predstave je, pre svega, u razgovetnom, pedantnom i racionalnom režijskom postupku. Bosiljka Miljević ostvarila je sočan, reljefan i raznovrstan lik Letице Piri. Aleksandar Živković, uverljivo je dočarao lik profesora Marija Ačiardija. Sigurnom i rutinskom igrom istakli su se Vidosava Todić (g-dja Ačiardi) i Stojan Mitić (Pijero).

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Slavomir Mrožek:
Srećan događaj

■■■ Šta tu recenzentu ostaje da kaže? Da se pita kako je bilo moguće da jedna ovakva, providna, klevetnička i do zla boga jevtina politička paskvila stigne do publike, pa čak i na jednu ozbilju pozorišnu smotru? Da bi ironija bila veća, ako izuzmem „Razvojni put Bore Šnajdera“ (1969) i „Sumnjivo lice“ (1971), ova predstava, iako sasvim prosečna, na takvom je izvođačkom nivou kakav srpski ansambl pozorišta iz Prištine još nikada nije prikazao.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Ismail Kadare, Piro Mani:
General mrtve vojske

■■■ Čudo vrhunske umetnosti ostvarili su izvanredni albanski glumci iz Prištine. U toj „arheologiji smrti“ sučeljavaju se dva sveta i dva morala, drama bivših agresora s gordim spokojstvom naroda. Piro Mani, reditelj iz Tirane, pisao je ovu predstavu kaligrafskim hudožestvenim rukopisom. Takve predstave, stilizovanih folklornih tonova, uznete bez patosa, razuđene ali ne i rasplinute, nepodredene nijednom sistemu, ali nadahnute svim što je u pozorištu sačuvano kao neprolazna vrednost u nacionalnim teatrima Gruzije i Jermenije, a nešto slično, po svoj prilici, u svetu rade još samo Kinez i Japanci. Šani Palaska suvereno je gospodario scenom i likom. Istref Begoli je impresivno protumačio sve dileme i pritajeni odjek moralnog poraza koji u sebi sadrži lik Sveštenika. Izvanredno su igrali i svi ostali a to naročito važi za efektну epizodu senzibilne i uvek sigurne Melihat Ajeti, zatim za Dževata Ćenu i Adema Mikulovcija. Pevači i plesači (u sceni svadbe, svakako najlepšoj u predstavi, jer je odisala duhom Lorke, zatim u prikazu Generalovih halucinacija itd.), ispoljili su veliku uvežbanost i disciplinu,

temperament i osećanje mere u isto vreme. Prekrasna muzika Limoga Dizdarija iz Tirane, dok se dekor Agima Zajmija, sav od medaljona i inteligenčnih naznaka, dojmio kao mala pokretna izložba odlično pogodenih likovnih rešenja.

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Miroslav Belović, Stevan Pešić:
Omer i Merima

■■ Bajka o velikoj ljubavi dvoje mlađih ispričana je korektno i dosledno, „po tekstu”. Pokušaji oživljavanja živim simbolima (koji su čas bili statisti, a čas stvari, dekor), dojmio se kao inventivno i korisno rešenje. Osim na statičnosti koja se nalazi u samoj dramatizaciji, predstavi bi se moglo zameriti i na izvesnoj statičnosti režije, na nedovoljnim ritmičkim gibanjima, na neodnegovanom i nedovoljno proučenom glumačkom gestu. Solidne uloge ostvarili su Ina Popović kao Merima, Darinka Petrović kao Ismeta i Andrija Kotri kao Idriz. Korektno su igrale Radmila Josifović (Fatima) i Milena Svilarić (Esma), dok mlađi Zoran Cirić, u celini uzevši nije uspeo da iznese lik Omere. Kostimi Irene Portnoj činili su jednu od najzapaženijih vrednosti predstave.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Branislav Nušić:
Autobiografija

■■ Kruševačka predstava je imponovala ambicioznošću i osobenošću zahvata u jednu nepodatnu i dramaturški iseckanu komediografsku materiju. Reditelj Aleksandar Glogović umeo je da vlada ponudenom materijom da od nje pravi čas ljudke medaljone, čas groteskne skećeve, čas opet ukusno obojenja liciderska srca i skladne mozaike. Sve u svemu, bila je to prijatna predstava vrednih glumačkih ostvarenja: večno mladog Đorđa Vukotića, koga sam prvi put video kao vrsnog komičara, uvek pouzdanog i originalnog Ljubomira Ubavkića, Andreje Zlatića u ulogama Profesora, Činovnika i Kcesaroša, Miliće Vukovića (Prota), Milorada Đorgovića (Bakalina), Mike Nestorovića (Katiheha, Kaplar), Tomislava Trifunovića (Muž) i Radmila Danilović (Vračara). Lepe uloge ostvarili su i Bora Mihailović, Ljiljana Đoković, Ljiljana Lukić i lepa Snežana Jović. Estradna i jednostavna bila je scenografija Borisa Čerškova.

Deseti Susreti

Niš, 22. maj-2. jun 1974.

Narodno pozorište, Niš
Viljem Šekspir:
Henri četvrti

■■ Reditelj Ivica Kunčević iz Dubrovnika mnogo je htio, ali je tek ponešto od svojih lepih zamisli i ostvario. Osim toga, glumcima je isuviše verovao na reč, a ona nije bila odmerena, ni dovoljno odnegovana. To se, na žalost, odnosi čak i na inače dobre tumače svojih likova: na Vasju Stankovića kao Henrija Četvrtog, Božu Jajčanina kao Princa od Velsa, Radisava Radojkovića kao Persija i nešto manje na sočnog i ponekad neodoljivog Branu Vojnovića kao Falstaša. Tako je i moglo da se dogodi da se kao najveće vrednosti predstave nametnu impozantni dekor Borisa Čerškova i raskošni kostimi Biljane Krstić.

Narodno pozorište, Pirot
Borislav Mihajlović-Mihiz:
Komandant Sajler

■■ Reditelj Živorad Mitrović dramu Borislava Mihajlovića-Mihiza, shvatio je i vodio previše kruto uzdajući se više u snagu samog teksta i napore glumaca nego u svoj vlastiti napor i nerv. Sve Mitrovićeve nedoslednosti bukvalno su se ogledale u igri glumaca: kada su ih bili svesni, glumci su ih često nadgradivali svojim ličnim zalaganjem, češće samo golim instinktom i darom, ali su se najčešće, budući bez kontrole i bez potrebne jezičke nege, predavalii sopstvenom grču, pukoj i neosmišljenoj naraciji.

Narodno pozorište, Leskovac
Beri Stejvis:
Čovek koji nikad nije umro

■■ Leskovčani su prikazali literarno skromnu, ali idejno i tematski snažnu dramu „Čovek koji nije nikada umro” koju im je njen autor, američki pisac Beri Stejvis, lično poslao kao dar i priznanje za njihov rad na prvom našem besplatnom

pozorištu. Zasluga za uzlete ove predstave, kao i odgovornost za padove, u najvećoj meri idu na dušu reditelja Đure Udickog. U jednoj veoma neuјednačenoj predstavi izraslo je nekoliko upečatljivih, snažnih likova. Njihovi tumači: Radiša Grujić (Ed Rouen), Verica Jovanović (Hilda Vinton), Radoman Kontić (sudija Mičel) i Gojko Štulović (policajac Dejl). Vladeta Dobrić kao Džo Hil, bio je veoma dobar interpretator songova, ali je, na žalost, imao samo nekoliko pravih glumačkih partija.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Borisav Stanković, Aleksandar Glovacki:
Tašana

■ Oprezno i svršishodno „prekrajanje“ pisca, (adaptator i reditelj Alekandar Glovacki) primer je istinske stvaralačke nadgradnje koja se ne iscrpljuje u sumnjivim sredstvima takozvanog „modernog izraza“. Potpunu identifikaciju sa takvim neopterećenim pristupom delu u duhu Bore Stankovića ponudili su i Vojislav Kostić (uzbudljivom parafrazom vranjanskog melosa), Slavica i Vladislav Lalicki (jednostavnim i stilizovanim kostimima, odnosno dekorom). Stojanka Pejić (Tašana) igrala je gotovo bez zamerke, sigurno i dosledno, zaneto i strasno, bez preteranog akcenta na emocijama i temperamentu. Petar Lazić joj je u realizaciji lika Mirona ne samo ravan po snazi, već je kadikad i nadigrava. Solidnoj Desi Bogdanović (Stana) dao bih malu prednost nad isto tako dobrim Jovanom Jojićem čiji je Paraputa sam po sebi zahvalnija i efektnija uloga. Veoma dobri bili su i Tomislav Janić (Hadži Rista) i Milutin Nović (Mladen).

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac
August Strindberg:
Otae

■ Ovom paradom izopačenih strasti komandovala su ipak samo dva čoveka: reditelj Petar Govedarović i nosilac glavne uloge Ljubomir Kovačević. Prvi je neke svagdanje životne dileme i „vuče“ nesporazume zaodenuo u laki veo aluzije na savremenog čoveka, na njegovu frustriranu psihu. Drugi je, više sнагом i građom svoje glumačke ličnosti nego svesnim i racionalnim poniranjem u lik ostvario jednu od svojih najboljih, ako ne i najbolju ulogu. Treći čovek bio je scenograf Sava Baračkov. Četvrtog su sačinjavali svi ostali protagonisti jer su celu predstavu odigrali kao jedan, složno i nadahnuto.

19 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Branislav Nušić:
Ožalošćena porodica

■ Predstava je ponudila jedno novo i neuobičajeno viđenje Nušićeve mimikrije. Može se čak reći da je reditelj Milan Bogosavljević našao pravi ključ za jednu savremenu, grotesknu stilizaciju mnogoigrane Nušićeve komedije. Međutim, taj ključ više je lebdeo u vazduhu, a manje je bio korišćen za razrešavanje konkretnih zadataka, za punije angažovanje glumaca na inače dobro naznačenoj, ali nedovoljno shvaćenoj perspektivi. Najbliži ovako viđenom Nušiću bio je Nenad Ćiganović u ulozi udvarača Miće, dok su solidne uloge ostvarili Andrija Kotri kao Agaton, Ina Popović kao Danica i Milena Svilarić kao udovicu Sarka.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Branislav Nušić:
Dr

■ U razumljivom pokušaju da izandale šablone potpuno zameni za jedno savremeno Nušićovo pozorje, time što će od njega načiniti neku vrstu fizičkog teatra, punog neočekivanih radnji i maksimalnog karikiranja Lazić je ipak preterao, tako da je od svega tog urnebesa na kraju najviše izgubio sam Nušić, zbog čega je i gledaocima bio uskraćen smeh kao prevashodni doživljaj koji oni u susretu sa njim s pravom očekuju. U brojnom ansamblu, retko je ko shvatio ovako postavljenog i zamišljenog Nušića. Najbliži tom nerešivom zadatku bili su Olga Mandrapa kao Provodadžika, Zvonko Jelačić kao Rajser, Tatjana Bermel kao Sojka i Jezdimir Tomić kao ujka Blagoje. Dve ljudske epizode odigrale su Ljubica Dimić (Slavka) i Biljana Abdurahmanović (Marica).

Kruševačko pozorište, Kruševac
Fjodor Mihailović Dostojevski:
Hronika o Marmeladovima

■ Dar i mladalačka ponesenost kruševačkog ansambla oplođeni su ingenioznom snagom, eruditijom, iskustvom, zanatskim i pedagoškim majstorstvom reditelja Jovana Putnika koji je čudesnom adaptacijom i režijom fragmenata iz romana Dostojevskog napisao uzbudljiv traktat o zločinu, o dijalektici dobra i zla, o dvojstvu i alienaciji čovekove ličnosti, o bedi i čovečnosti. Jednostavnim do oskudnosti sredstvima i revizitima, dubinskom uredsređenošću na bitne i scenski izvanredno postavljene detalje, gotovo hipnotičkom moći vladanja glumcima i statistima, Putnik je

stvorio i više od dobre predstave: pokušao je da razgrne neke dosad na sceni malo znane i tumačene slojeve i tamne dubine sveta Dostojevskog. I uspeo je! Najbolje uloge ostvarili Milija Vuković kao Raskolnikov i Andreja Zlatić kao Porfirije Petrović, a ne manje komplimenata zaslužili su i Ljiljana Lukić kao Katarina Ivanovna i Milorad Đorgović kao Marmeladov.

Narodno pozorište, Šabac
Aleksandar Nikolajević Ostrovska:
Bez krivice krivi

■ Jedan od dobrih glumaca i, sudeći bar po predstavi „Bez krivice krivi”, neuspelih reditelja pokazao se Šapčanin Boris Kovač. Zanatska neukost stvorila je u predstavi rastresita mesta kroz koja su propadala sva lepa nastojanja glumaca, a nesnalažljivost u manipulisanju dramском materijom i glumačkim individualnostima umrtvila je tok zbivanja i doživljavanja.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Miroslav Krleža:
Golgota

■ Predstava albanske drame je sve scenske elemente (režiju, igru glumaca, dekor, kostime, muziku i scenske efekte), sublimirala u jedinstven celovit i impresivan pozorišni čin kome se malo šta imalo zamršiti.

Reditelj Ljubiša Georgijevski je u celini bio dosledan interpret Krležinog viđenja revolucije, ne libeći se da to viđenje nadgrađuje svojim ekspresivnim i razudjenim vizijama, punim mitske snage, revolucionarne simbolike, život pulsiranja radničkih damara, njihove uznenimirenci i prolivene krvi. Ansambl je još jednom odbranio status prvog po snazi, ujednačenosti i disciplini glumačkog kolektiva u Srbiji. Ipak, izdvojio bih snažne i upečatljive kreacije Šanija Palaske (Kristijan), Dževata Ćene (Pavle), Ise Čosje (Andre), Dževata Čoraja (Ksaver), Drite Krasnić (Ksaverova žena) i Istrefa Begolija (Doktor). Kao i monumentalnu scenografiju Nuredina Ljođe.

Jedanaesti Susreti Titovo Užice 22. maj-3. jun 1975.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Stevan Sremac, Aleksandar Glevacki:
Karijera (Vukadin)

■ Glevackom, kao dramatizatoru, pripada zasluga što je uspeo da pokaže kako ova Sremčeva proza ni danas nije „mrtvo štivo”. Ishodišna tačka bila je svakako, ideja i trajnost nekih kategorija malograđanskog sveta, veća nego što smo i sami spremni da priznamo. Predstava, po kašto odveć glomazna i troma, nije bez štimunga, kolorita i humora, koji je čine, bezmalо uvek gledljivom a u najboljim trenucima čak i atraktivnom.
(Branislav Milošević)

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Anton Pavlović Čehov:
Tri sestre

■ Zaječarska predstava ima mnogo mana i jednu vrlinu, ako se to vrlinom može nazvati: u ovoj predstavi, naime, ni jedna mana ne ostaje skrivena. Ona je delovala svojom nemoći da deluje što svakako, nije mogla biti rediteljeva namera. Uverenje da zaječarski ansambl u celini zaslužuje i promišljenije poteze, potkrepili su ovom prilikom, naročito Dara Petrović (Olga) i Milan Svilar (Tuzembah).
(Branislav Milošević)

Kruševačko pozorište, Kruševac
Fjodor Mihailović Dostojevski:
Koncert za violinu i orkestar (Njetočka Njezvanova)

■ Putnik je svoje viđenje Dostojevskog pokušao da izrazi pomoću muzike i dubinske psiho-analize. Ovakav ga je izbor sredstava odveo u neku vrstu psihološkog iluzionizma, u kome se Putnik odvajkada osećao kao „riba u vodi“. U tumačenju „Njetočke Njezvanove“ ima zaista prefinjenog psihološkog razumevanja odnosa i likova ali i stereotipnih štimunga i rešenja (zamračena scena, žensko telo u

21 Pozorišni susreti Joakim Vujić

erotskom grču), karakterističnih doduše za Putnika, mada ne i dovoljno značajnih da bi ih u svakoj njegovoj predstavi morali videti. Predstavu je realizovao sa mladim i nedovoljno iskusnim ansamblom. Radmila Đurđević i Milija Vuković bili su markantniji od ostalih.

(Branislav Milošević)

Narodno pozorište, Šabac

Miroslav Krleža:

U agoniji

■■ Jović je, poverovao da mu tročina verzija „Agonije” pruža mogućnost da, čitajući dramu od kraja, od raspleta pred policijskim pristavom, unese nove akcente u prva dva čina. Da bi uveo treći čin u razmere stamene arhitekture dvočine verzije poslužio se prilično radikalnim „štirovima”: pokazalo se, međutim, da se ovakvim postupkom nije mnogo dobilo, ali se štošta izgubilo ili je ostalo nedovoljno jasno i određeno. Ponajviše od osećanja intimne likvidacije sa samom sobom izrazila je Zagorka Isaković (Laura); Cane Firaunović kao Križovec bio je diskretan, do neodređenosti; Miodrag Jurisić (baron Lembah) bez prave strasti i nerva.

(Branislav Milošević)

Narodno pozorište, Leskovac

Borisav Stanković, Tomislav Cvetković:

Nečista krv

■■ Dva različita dela predstave, prvi, u kojem je dominirala Sofkina ertska patetika i patnja i drugi, u kojem su glavnu ulogu preuzele sociološke prilike u kojima je Sofkina sudbina mogućna, i eventualno, tragična. Odmah valja reći da je ovaj drugi deo bio i bolji deo predstave. U prvom delu, Putnik je „radio” sa direktnim i ne odveć rašinovanim znacima: pokazalo se da razgoličene ženska grudi, dugi uzdisaji, plaćevana atmosfera samosažljenja nisu najbolji način da se uđe u dušu osujećenog sveta u kojem su prigušeni erotizam, uvele strasti i onemoćale emocije simboli jednog odloženog, neostvarenog života; u drugom delu, međutim, urađenom sa mnogo više mere, dobrim osećanjem za ritam i raspored emocija, Verica Jovanović (Sofka) uspela je da izradi nešto od Sofkinog tragizma i da artikuliše sav onaj mutni bol Sofkine duše. Radovan Kontić igrao je Marka u dobrom ključu, mada mu je, čini se, nedostajalo teksta; Dara Apić (Todora) precizna, ako ne i odveć shematična. Scenografija Predraga Čakića jednostavna, efektna, funkcionalna, kostimi neujednačeni i nedovoljno individualizovani. Predstava koju publika voli da gleda i kad se s njom ne slaže.

(Branislav Milošević)

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Alber Kami:

Opsadno stanje

■■ Jedan moćan ansambel u kojem je ostvaren srećan spoj između pojedinačnih talenata i visokog kreativnog proseka, izveo je Kamijevo delo „u jednom dahu”, vođen rediteljem koji je svoju težnju za jasnoćom i preciznošću visoko odnegasao, možda je čak pomalo i preglasio. U Durbešićevoj režiji nema proizvoljnosti, ali ima ponekad suviše geometrizma. Potrebna sočnost i životnost rediteljevim pokašto suvoparnim rešenjem udahnuli su glumci, pre svih sigurna, dostojanstvena, nemametljiva, ali upеčatljiva Melihat Ajeti; Šani Pałaska, Istref Begoli i Ajše Ramadani delovali su sa Ajetijevom, u skladnom visoko profesionalnom kvartetu.

(Branislav Milošević)

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Miroslav Krleža:

Na rubu pameti

■■ U kragujevačkoj predstavi zamašni podvig postigao je Budimir Jeremić u ulozi Doktora. Bivajući čas tribun, čas klovni i zabavljač, dovijajući se da u Doktora ulije životnost iz najprivatnijih svojih ponašanja, Jeremić je povremeno činio Doktorovu pobunu deplasiranom, a povremeno i šeretskom. Njegovi partneri su mu retko kad činili pravu uslugu da se ovaj iskidani i „zbrda-zdola” sačinjeni lik kontinuirano vodi. Sa sporim promenama, sa nedovoljno izdilerenciranim likovima i jednoličnim mizanscenom, ova predstava reditelja Petra Govedarovića nije značila više nego jedno rutinsko izvođenje, viđeno i u mnogo boljim realizacijama.

(Mirko Miloradović)

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskokohrvatskom jeziku

Miroslav Krleža:

Vučjak

■■ Najviše eksperimentalnog duha uneli su na ove susrete reditelji Ljuba Milošević i Marislav Radisavljević. Sa Krležinim „Vučjakom” Milošević je ušao u radikalno scensko dokazivanje surovih „zelencokaderaških” vremena, dokazivanje koje ne bira sredstva i ne želi, ni u jednom trenutku, da se dopadne gledalištu. Neke scene kao obračun Horvata sa članovima Školskog odbora, na primer, Milošević je majstorski sastavio, ali je mnoge razbijao netom pošto bi ih započeo.

(Mirko Miloradović)

Dvanaesti Susreti

Šabac, 26. maj-6. jun 1976.

Narodno pozorište, Pirot
Georgi Stalev:
Bolani Dojčin

■■ Sa jedinom savremenom dramom ovih Susreta došlo je Narodno pozorište iz Pirota. Reditelj Radisavljević je takođe bio jedini reditelj koji se osmeli da na ovim Susretima prikaže delo moderne pozorišne fakture, poetsku dramu ostvarenu sredstvima ritualnog pozorišta. Da je imao bolje glumce (a njegovima su nedostajala osnovna znanja, kao što je izgovaranje teksta!) Radisavljević bi bez sumnje napravio homogenu i efektну predstavu.
(Mirko Miloradović)

Narodno pozorište, Niš
Federiko Garsija Lorka:
Dom Bernarde Albe

■■ Slično se (da je u pitanju rutinsko izvođenje, kao i kragujevačka postavka Krleže) može reći za predstavu Lorkinog „Doma Bernarde Albe” u izvođenju Narodnog pozorišta iz Niša u režiji Bože Jajčanina.
(Mirko Miloradović)

Buduci da Milan Nikolic nije pratio 11. Susrete koristim debove tekstova Branislava Miloševića i Mirka Miloradovića iz dnevnih listova „Borba” i „Politika”

Kuda ide srpski teatar?

■■ Od 26. maja do 6. juna u Šapcu su održani 12. Susreti „Joakim Vujić”, tradicionalni godišnji festival profesionalnih pozorišta uže Srbije i Kosova. Prikazano je deset predstava, voden razgovori „za okruglim stolom”, zvanični žiri je dodelio petnaest nagrada, žiri za dodjeljivanje specijalnih nagrada još sedam, održana je u dva nastavka skupština Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije, odžran je Sabor glumaca. To je ukratko bilans ovog skupa koji je obeležio kraj pozorišne sezone u profesionalnom teatru Srbije i koji je izuzimajući Radio Televiziju Beograd, prošao prilično anonimno. Na račun „Politike” i „Borbe” i ostalih njihovih izdanja izrečeno je na ovom skupu dosta zamerki, mada ni lokalna štampa i radio, osim sredstava informisanja grada domaćina, nisu imali svoje izveštace iz Šapca, iako svaki od gradova čija su pozorišta učestvovala na ovogodišnjim Susretima ima i list i radio stanicu.

Reperoar

Jedna praizvedba („Živa sfsinga”, na albanskom jeziku), jedan jedini tekst na srpskohrvatskom napisan posle rata („Nebeski odred”), četiri dela iz naše klasične („Sluge”, „Ekvinocij”, „Tamni vilajet”, „Jovča”) i četiri mostrana dramska teksta („Ko će da spase orača”, „Tramvaj zvani želja”, „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene” i „Tarekinova smrt”). Ovaj spisak izvedenih dramskih dela rečito govori, ako ne o ukupnoj repertoarskoj politici srpskih pozorišta, ono svakako o tome za koje se tekstove vezuju najambiciozniji poduhvat. Ta repertoarska politika je na Susretima kratko definisana konstatacijom: „tri Pulicera na jednog Steriju”. Da to nije slučajni sticaj okolnosti pokazuje i vraćanje u istoriju. Ako se izuzme Drama na albanskom jeziku Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine koja je u dvanaest sezona ovih Susreta nastupila sa sedam praizvedbi domaćih autora, ostala prva izvođenja naših pisaca mogu se prebrojati na prste jedne ruke: „Kojoti” Ivana Studena 69-te,

23 Pozorišni susreti Joakim Vujić

„Prsten u izvoru“ Dobrice Erića 71-ve, „Prozivka za večnost“ Dimitrija Tadića 72-ge (Teatar „Joakim Vujić“-Kragujevac), „Lomača“ Arse Jovanovića 69-te, „Balada“ Jovana Bulajića 71-ve (Narodno pozorište - Titovo Užice). Zar može onda još nekog da čudi da su u dvadeset jednogodišnjoj istoriji Sterijinog Pozorja samo tri predstave sa ovog područja nastupile u zvaničnoj konkurenциji.

Doduše odnos domaćih i inostranih tekstova prikazanih na Susretima nije tako porazan: 38 predstava rađenih na savremenom tekstu, 25 na tekstovima naših klasika-prema 50 predstava čija su osnova komadi stranih autora. No, da bi jedno savremeno domaće dramsko delo dospelo na repertoar niškog, šabačkog, leskovačkog ili nekog drugog pozorišta iz uže Srbije najčešći je uslov uspeh u Beogradu.

Reditelji

Već treću sezonu za redom na Susretima „Joakim Vujić“ trijumfuje predstava koju je režirao Jovan Putnik. Po mnogima, mada je takvih mišljenja bilo i ranijih godina, ovog puta nezasluženo. Ipak, ne treba se ljutiti na žiri. Ukoliko su članovi ovog stručnog tela želeli da ukažu da se u srpskom pozorištu ne ide napred, da se teatar kreće u istom krugu ideja i rešenja, onda je odluka za Putnika prava, izraz jedne više pravde nego što je rangiranje jednog pozorišnog festivala. U Šapcu je, čak i od strane članova žirija, izrečeno neuobičajeno mnogo oštih zamerki na obe predstave koje je režirao Putnik. I na kragujevački „Tamni vilajet“ i na pobedničkog niškog „Jovču“. Čini se čak da je u priličnoj meri uzdrmano uverenje o Putnikovoj tragalačkoj misiji, o njegovom kreativnom, stvaralačkom doprinisu u otkrivanju nepoznatih ili skrivenih vrednosti klasične literature. Iačnija ocena o reditelju kome je svejedno šta postavlja na scenu jer svakog pisca prilagođava sebi, svom stilu pomalo površnom, pomalo poetskom, pomalo-egzibicionističkom teatru polutonova i nagoveštaja, često lažnih nagoveštaja, nije preovladala. Ipak, to što je tom ozbiljno uzdrmanom, skoro detroniziranom Putniku dodeljena ne samo jedna od tri nagrade za režiju, već je i njegov „Jovča“ proglašen najboljom predstavom, pre je ocena zabrinjavajućeg stanja u teatru uže Srbije, nego priznanje ovom reditelju.

Da je najboljom proglašena predstava Narodnog pozorišta iz Šapca „Sluge“, reditelj Aleksandar Glevacki, što bi i pored njenih nedostataka bilo zasluženo, bio bi uspostavljen privid kako se nešto kreće i menja u srpskom pozorištu, kako se ide napred. Samo privid jer iako nikad do sada predstava koju je radio Glevacki nije na Susretima osvojila najviše odlike, iako je bivao obično u senci, Glevacki je, kao i Putnik, večiti putnik na relaciji Niš-Kruševac-Užice-Šabac, gotovo redovan učesnik Susreta

„Joakim Vujić“. Da je nagrada pripala predstavi „Živa svinga“ koju je sa ansamblom Drame na albanskom jeziku Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine postavio Ljubiša Georgijevski, priznanje bi pripalo ostvarenju koje je u istom stilu kvalitetom korak nazad u odnosu na neka ranija ostvarenja ovog pozorišta. Konačno bilo bi to priznanje reditelju koji kao i Putnik od pozorišta do pozorišta reproducuje svoj pre scenski aranžman nego rediteljski postupak, koji je takođe pretplatnik na nagrade i koji je kao orijentacija možda i opasniji od Putnika. Jer je mlađi i jer je pred njim više vremena da se od predstave do predstave reproducuje i prepisuje.

Ostale predstave postavili su Vlado Jablan, Milan Bogosavljević, Cisana Murusidze, Đorđe Đurđević. Bilo je i novih imena, ali ne i ozbiljnih konkurenata. Lidija Veljanova-Petrović napravila je korektну predstavu Viljemsovog „Tramvaja“ u Kruševcu. Korektnu i ništa više. Vladimir Putnik je bez rezultata sa užičkim Narodnim pozorištem pokušao da ponovi nekadašnji uspeh svog profesora Dimitrija Đurkovića „Nebeski odred“ Lebovića i Obrenovića. Da ovaj mladi Putnik nije, niti će biti, ono što se obično naziva „sveža krv“ srpskog teatra pokazuje njegova neskrivena spremnost da prihvati ružnu praksu putujućih reditelja - istu predstavu „prodati“ na što je moguće više mesta. Pošto je već iskrčmio „Ženske razgovore“ Dušana Radovića, slično namerava i sa „Nebeskim odredom“. Prva stanica posle Titovog Užica bilo je amatersko pozorište „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici. Na žalost izgleda da će nagrađivanje predstave Jovana Putnika postići suprotan efekat od onog koji je, čini se, žiri želeo. Uprave pozorišta ovu nagradu (možda ne bi bilo drugačije i da je uz nju sledilo obrazloženje) shvatile su kao potvrdu teze „o reditelju koji pravi uspeh“. Ako je verovati vestima koje se čuju na idućim Susretima mogu se očekivati čak tri predstave u režiji Jovana Putnika. Od tога dve u pozorištima koja ga ranije nisu angažovala.

Glumci

Na godišnjoj skuštini Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije izrečena je i dubokodeprimirajuća konstatacija: „Danas se u Srbiji mlađi čovek jedino u pozorištu može zaposliti bez ikakvih stručnih kvalifikacija“. S tim u vezi postavljeno je i dosta stidljivo pitanje: „Budući da Fakultet dramskih umetnosti školuje glumce samo za beogradska pozorišta treba li Srbija da finansira njegovu delatnost ili samo Beograd?“

Ni Skupština Zajednice ni Sabor glumaca, koji je takođe održan u Šapcu za vreme Susreta, nisu se ozbiljnije

24 Pozorišni susreti Joakim Vujić

pozabavili ovim temama. Zajednica je uglavnom raspravljala koga izabrati u predsedništvo, a glumci su na svom skupu diskutovali o priznavanju, odnosno nepriznavanju višeg stepena stručnosti od stvarne, izjednačavanju svoje profesije sa drugim profesijama u kulturi i obrazovanju. O Fakultetu, o eventualnom osnivanju srednjih glumačkih škola nije bilo reči. Čak se ni u polupravatnim razgovorima nije čula ni jedna nova, makar i utopistička, ideja kako prevazići više nego zabrinjavajuću profesionalnu neobučenost većine pozorišnih ansambala. Sve se svelo na dešperatorske konstatacije - ko bi predavao u srednjim glumačkim školama ili akademci neće u unutrašnjost iako im nudimo i dobre plate i stanove.

Možda je ocena preoštra, ali kao da pozorištima u unutrašnjosti odgovara sadašnje stanje. Onima koji su u tim pozorištima. Kako inače objasniti da još ni jedan stvarni protest nije upućen na račun politike upisa na Fakultet dramskih umetnosti koji svake godine primi jedva desetak studenata glume (broj koji je potreban Beogradu). Ili na način rada ove obrazovne institucije koja bi, uz društveni dogovor, mogla da uvede obaveznu praksu studenata glume u pozorištima u unutrašnjosti ili čak recimo i takav oblik obrazovnog procesa u kome bi cela jedna klasa poslednju školsku godinu radila u nekom od ovih pozorišta, ili ... no da ne nabrajam dalje. Koliko je zainteresovanost za osvežavanjem sopstvenih redova deklarativna pokazuje i to što profesionalna pozorišta u užoj Srbiji nemaju gotovo nikakav uvid u pozorišni amaterizam, mada je, bar za sada, amaterizam osnovni izvor iz koga se popunjavaju njihovi ansambli.

Priznavanje većeg stepena stručnosti nego što ga imaju, sadašnjim članovima ovih pozorišta, rešava se samo materijalni položaj već zaposlenih, što naravno nije nevažno, ali za razvoj i unapređenje pozorišnog žiota u Srbiji nema nikakvog značaja.

Nagrade glumcima

Nagrade koje se dodeljuju glumcima na Susretima nisu samo priznanja za uspešno ostvarene uloge, već imaju daleko veći - egzistencijalni značaj. One su jedno od bitnih merila za sticanje više kvalifikacije, uz to u pravilnicima o nagrađivanju izražavaju se ne baš zanemarljivim novčanim iznosima koji nisu jednokratni, već stalni deo ličnog dohotka. Njihov dosta simboličan materijalni ekivalent na samim Susretima dobija u pozorišnim kolektivima sasvim drugačije dimenzije.

Na ovom festivalu žiri kao da se trudio da svojim priznanjima ispravi neke ranije nepravde dodelivši nagrade

glumcima za koje je neverovatno da ih ranije nisu dobili. Na drugoj strani isti žiri podlegao je i inerciji nagrađivanja već nagrađivanih. Kao što to obično biva tako je učinjeno još nekoliko novih nepravdi i ostavljena sledećim sastavima žirija hipoteka da ih ispravi.

Blagonaklonost

Kao što je to već uhodana praksa svih festivala i na Susretima je radio „okrugli sto” sa ciljem da analizira domete predstava. Međutim, u nekim razgovorima, naročito kada je govoren o slabijim predstavama, dominirala je blagonaklonost koja se graničila sa prihvatanjem stvaralačke neumešnosti kao nužnosti. U tome su prednjačili beogradski pozorišni radnici. Kao da su prihvatali neku svoju krivicu i želeti lepim rečima da je izbrišu ili bar ublaže. Treba otvoreno reći na Susretima je bilo nekoliko predstava koje ne zasljužuju da se nađu na jednoj smotri profesionalnih ostvarenja, koje ni na amaterskim festivalima ne bi imale šta da traže. Polemika sa tezom-pozorišta su nam takva kakva su i kontra tezom-ako takva moraju da budu kome su potrebna takva, zaoštrena se naročito posle pirotske predstave „Ko će da spase orača”. Ako su u pravu oni koji tvrde da je ova predstava napredak u odnosu na dosadašnju produkciju ovog pozorišta, ako je to najbolje što je ovo pozorište pripremilo protekle sezone, ako je to prava mera stvaralačkih moći reditelja i glumca, onda zalaganje za takvu predstavu znači doduše ne eksplicitnu, ali ne manje prisutnu metropsku koncepciju kulture: mali grad treba da se zadovolji lošim pozorištem, za njega je to još dovoljno dobro. Jedan Pirot (kad je već Pirot pomenut) ima manje prava na dobro pozorište od Beograda, Kragujevca, Niša ili Šapca. Kao činjenicu protiv koje нико ništa ne može uzima se podatak da je ovo pozorište najsiromašnije u Srbiji, možda u Jugoslaviji, a niko se ne pita je li taj isti Pirot najsiromašniji grad koji ima profesionalan teatar? Ako zaista jeste onda treba, a za to postoji način, čak i materijalna sredstva na nivou Republike, pomoći ovom pozorištu. Blagonaklonost u procenjivanju rezultata sigurno nije ta toliko potrebna pomoć. Na žalost slične probleme: brojem i kvalitetom mini ansamble, loše materijalne uslove ima još nekoliko pozorišta u Srbiji. No zbog toga ne treba izmiljati za njih posebne estetike.

Umesto zaključka

Kuda ide srpski teatar? pitanje je koje je postavio ovaj tekst. Odgovor se može naći između redova. No, da budem sasvim jasan: kolotečinom koja ne vodi dobrom i potrebnom pozorištu. Neophodno je mnogo napora da se izvede na

25 Pozorišni susreti Joakim Vujić

pravi put. Susreti i smotre obično svojom spektakularnošću zamagle pravo stanje stvari, pokušao sam zato da govorim o suštini, a to nisu uvek i samo predstave.

Narodno pozorište, Šabac

Ivan Cankar:

Sluge

„Naše izvođenje ostaće verno Cankaru samo ako objektivno naglasi kovača Kalendera i oba radnika i u njima simbole nastupajućih narodnih masa i ako ne naduva tendenciozno samo Jermanov tragični slom, koji razumemo i u kome saučestvujemo”, napisao je svojevremeno Slavko Jan, jedan od najpoznatijih i najpriznatijih tumača i realizatora dramskog opusa pisca, čiju stogodišnjicu rođenja, više rečima i svečanim akademijama nego predstavama, proslavlja ove godine jugoslovenski teatar.

Reditelj predstave Aleksandar Glovacki potruđio se, suprotstavljajući se citiranom i drugim apriornim stavovima kako treba igrati Cankara, da stvori predstavu koja će biti provokativna i zanimljiva za današnjeg gledaoca. Uspeo je i u tome.

Ne odbacujući sasvim socijalni momenat, koji je gotovo za sve tumače Cankara prevashodan, Glovacki prebacuje težište predstave na psihološki plan. „Sluge” su za njega pre svega opšti model političke drame-sukob vlasti koja je precizna, egzaktna u svojim zahtevima i slobodoumlja koje se od revolucionarnosti razlikuje nedefinisanošću što se iscrpljuje u samom suprotstavljanju, u negaciji poretku neslobode: poretku gospodara i slugu.

Jerman zna samo čemu se suprotstavlja. Nemajući ni Cankarevo rešenje u ime čega, Glovacki odbacuje sve didaktičke recepte i Jermenova pobuna u predstavi jeste lični, ne socijalni čin. Praktično to je postignuto redukcijom teksta, eliminisanjem sporednih tokova, svodenjem drame na samo dve ličnosti - Župnik i Jerman, dok sve ostale u predstavi postoje samo u značenju funkcije osnovnog sukoba. Na taj način je glumcima, naravno izuzimajući protagonistе, olakšao zadatke, pojednostavio ih i omogućio zavidan nivo glumačke igre koji teško da bi bio postignut u klasičnom realističkom tumačenju.

Uloge Župnika i Jermana, koje su rediteljskim postupkom postale prava mera značenja predstave, igrali su Velimir Životić, član SNP-a iz Novog Sada, kao gost i Miodrag Jurišić. Životić oslobođivši Župnika svih tradicionalnih klišea koji ovaj lik prate: arogantnosti, odsustva ličnog morala, gradeći svoju superiornost na prirodnom pravu jačeg-onog koji zna i šta neće i šta hoće. Jurišić, možda u želji da Jerman u svemu bude suprotan Župniku, delovao je i suviše impulsivno (gotovo pubertetski

impulsivno) čime je, u priličnoj meri, obesmislio i one argumente koji su u ovom sukobu bili na njegovoj strani. Sigurno je da za to odgovornost deli sa rediteljem, jer je upravo u ovim scenama (Jerman-Župnik) bilo prilično rediteljske, čak mizenscenske nedoslednosti i nepreciznosti. U predstavi čiji je osnovni kvalitet upravo preciznost zamisl i realizacije, to je obziljna mana.

Uz, za ovu predstavu dragocenog gosta, Velimira Životića, zapaženu ulogu, uprkos tome što je sveden na funkciju, ostvario je Radoje Gojković (u ulozi Upravnika škole) a priznanje za svoja jednostavna, ali u značenju predstave odgovarajuća scenografska i kostimografska rešenja, zasluguju i Žak Kukić i Ljiljana Dragović.

Narodno pozorište, Pirot

Frenk Gilroj:

Ko će da spase orača?

Melodrama Frenka Gilroja „Ko će da spase orača” jedan je od poslednjih komada američkog socijalnog realizma koji je imao uspeha na našim scenama. Međutim, u vremenu kraćem od poslednjeg deseteleća u nas je shvaćeno da je takav teatar, čiji je na našim scenama najuspešniji zastupnik bio Artur Miler, u stvari samo dramaturški vešto sačinjen okvir za plasiranje plaćevnog sentimenta. Da je to tačno, nova predstava nekad veoma cenjenog Milerovog „Trgovačkog putnika” u beogradskom Narodnom pozorištu bila je poslednja i najupečatljivija potvrda.

Naravno, kada su i beogradska pozorišta još uvek spremna da nasednu sumnjjivim vrednostima ove dramaturgije, ne treba nikog da čudi što se pozorište iz Pirote, teatar koji ima samo osam glumaca i koji u izboru repertoara pre svega mora da vodi računa o broju uloga u izabranom dramskom delu, odlučuje za Gilrojevog „Orača”. To mu ne treba zameriti, u svakom slučaju ne istom merom kao drugim pozorištima, ali način kako je „Orač” igran zasljužuje ozbiljne zamerke.

Reditelj Đorđe Đurđević i glumci pirotskog pozorišta napravili su patetičnu, izrazom prenaglašenu, dosadnu, gotovo diletantsku predstavu. Predstavu kojoj nije mesto na jednom festivalu najboljih profesionalnih ostvarenja.

Kruševačko pozorište, Kruševac

Tenesi Vilijams:

Tramvaj zvani želja

Verovatno u želji da svojim, u okvirima Srbije, afirmisanim glumcima, u prvom redu Ljiljani Lukić i Miliji Vukoviću, priuštiti uloge koje, po ustaljenim kriterijumima, slove kao efektne i zahvalne (Blanša Diboa, Stenli Kovalski)

26 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Kruševačko pozorište je izabralo komad Tenesi Viljems „Tramvaj zvani želja”. Moguće je da je i uspeh „Tramvaja” u Beogradu (Jugoslovensko dramsko pozorište) uticao na takvu odluku. Ali, sem zanimljive price, današnjem gledaocu ova Viljemsova drama ili bolje reći melodrama, jer je motivacija svih postupaka krajnje proizvoljna i konstruisana, malo šta pruža. Ipak, kruševačka predstava, bar u odnosu na onu beogradsku ima dve značajne prednosti.

Najpre, to su dramaturške intervencije reditelja Lidije Veljanove-Petrović koja se trudila i u dobroj meri uspevala da komad osloboди patetike, menjajući čak (eliminisanjem delova teksta) unekoliko i žanr, pokušavajući da ovaj uslovno nazvan „seksualni realizam” preobradi u socijalnu dramu. Druga prednost je glumačka igra. Izraz je maksimalno prigušen, glumi se koliko to tekst dozvoljava kolektivno, za razliku od tradicionalnih tumačenja „Tramvaja” kao preteksta za solo glumačke parade.

No, Viljems je bio dovoljno tvrdokoran da se ovim, dobrim namerama, odupre. Zato je o kruševačkoj predstavi ostao dosta neodređen utisak da li su ove intervencije bile dobre ili je, kada se već odlučilo za ovaj tekst, trebalo slediti njegovu, makar i melodramatičnu, osnovnu intonaciju.

Branka Šukletović kao Stela i Milija Vuković u ulozi Stenlija dokazivali su svojim ostvarenjima da se, uprkos svim manama literarnog preteksta, od ovog „Tramvaja” mogla da napravi i daleko ozbiljnija predstava, nego što je za to Viljemsov tekst bio povod.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Redžep Čosja:
Živa sfinga

■■ Predstava Albanske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine „Živa sfinga” Redžepa Čosje u režiji Ljubiše Georgijevskog još jedan je pokušaj korišćenja obreda, rituala kao osnove savremenog scenskog izraza, što je dugogodišnja karakteristika, stil ovog pozorišta. Predstava je vredan, mada manje značajan rezultat nego neke ranije - „Erveheja” ili „General mrtve vojske”.

Tekst govori o nemoralnosti rešavanja konflikta silom, snagom oružja, ali sem deklaracije o prevaziđenosti krvne osvete „u kojoj se puca s leđa, podlo i bez trunke toliko hvaljenog junaštva” i uglavnom bukvalne vizuelne ilustracije, scenskog aranžmana koji se ne uzdiže do poetske metafore, ne donosi ništa novo. Ni u moralnom ni u filozofskom smilu.

Naročito oni gledaoci koji nisu imali priliku da vide neko od izrazitijih ostvarenja ovog teatra gledali su „Živu sfingu” sa pažnjom i zanimanjem, zahvaljujući u prvom redu

izuzetnoj ekspresivnosti glumaca Istresa Begolija, Melihat Ajeti, Ise Čosje, Ragipa Lode i ostalih, divili se scenografiji i kostimima (autor Nuredin Lođa), mada se naročito scenografija činila i odveć raskošnom, ne baš prikladna predstavi.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Ivo Vojnović:
Ekvinocij

■■ Uz pirotsku predstavu još jedno ostvarenje koje ne zaslužuje da se nađe na jednoj smotri profesionalnih pozorišnih predstava. Iz mora zamerki koje se ovom „Ekvinociju” mogu uputiti teško je izdvojiti nekoliko, a nabranjanje svih značilo bi nepotrebljeno traćenje vremena.

Od likovnog izgleda - sklepane i nefunkcionalne scenografije (autor Nuredin Lođa) i kostima koje potpisuje Violeta Zaričić, a utisak je da se vratio ono nekadašnje teatarsko vreme kada su sami akteri odabirali odnosno kreirali svoje kostime kako im se dopada, preko igre glumaca u kojoj je iznesen na svetlo dana arsenal romantičarsko-diletantskih izražajnih sredstava od uzdizanja, prevrtanja očima, nemotivisanog šetanja scenom, do rediteljskog posla koji je sav taj neukus i stvaralačku nemoć objedinjavao, odnosno organizovao na jednom, porukom, značenjem i dramaturškom strukturu prevaziđenom tekstu. Ako treba tražiti glavnog krivca onda je to bez sumnje reditelj Vlado Jablan. Kao da se trudio da ono što je pisac zamislio tragičnim do te mere potencira, patetizuje da postane tužno-smešno. Kao da je svoju predstavu zamislio tako da svakom iole pozorišno ili literarno obrazovanijem gledaocu nametne osećaj neprijatnosti što je prisustvom u gledalištu njen saučesnik. Ako je Jablanov cilj bio da dokaže ono u šta danas malo ko sumnja: kako ovom sladunjavom komadu na temu strast i pečalba nije mesto na sceni, time što će kroz rad sa glumcima i mizanscenskim rešenjima potertavati, sa stanovišta današnjeg vremena i današnjeg teatra, ono što je prevaziđeno, a malo toga u ovom komadu nije, onda je njegov trud urođio rezultatom. Daleko većim nego nedavni, i pored priznanja i laskavih ocena glumcima, njihovoj suzdržanoj i osmišljenoj igri, ipak neuspeli pokušaj dubrovačkog kazališta „Marina Držića” da revalorizuje ovo Vojnovićovo delo, da ga učini relevantnim današnjem pozorišnom trenutku.

Međutim, koliko je u tom dubrovačkom „Ekvinociju” rediteljski ideo Ivice Kunčevića u glumačkim kreacijama bio dragocen, toliko je i u ovom prištinskom ideo Vlada

27 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Jablana, njegov uticaj na glumačku igru, takođe nesumnjiv. Jer nije moguće da su članovi Drame na srpskohrvatskom jeziku Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine toliko rđavi glumci kakvima su se sinoć predstavili.

Najzad, mada to delimično izlazi iz okvira predstave, očigledan raskorak u kvalitetu, pristupu poslu, opremljenosti predstava, Drame na albanskom i Drame na srpskohrvatskom jeziku Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine čudi i iznenađuje. Kao da se radi o dva različita teatra.

Narodno pozorište, Leskovac
Aleksandar Vasiljević Suhovo - Kobilin:
Tarelkinova smrt

■■ Reditelj Cisana Murusidze pokazala je neprikriven respekt u odnosu na tekst (mada ga je dosta skratila) i u odnosu na čuvenu predstavu ovog istog komada u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, trudeći se, koliko je to moguće, rediteljskim pristupom i stilom glumačke igre da izbegne sva direktna poređenja. Njen „Tarelkin“ je precizna i dosledna inscenacija komada koja svojim izgledom (scenografija i kostim Predraga Cakića) i visokim stepenom stilizovane glumačke igre deluje prilično suvo, jednoznačno, monotono. Uz to, naročito u prvom delu ove predstave, nije vođeno dovoljno računa o ritmu i tempu.

Međutim, nekoliko dobro rešenih scena, naročito scena Tarelkinovog saslušavanja, ukazivale su da se uz više rediteljske mašte i u okviru kojim se ova „Tarelkinova smrt“ namerno sputala mogao ubojiti i direktnije da nadgradi tekst koji je, većim delom njenog trajanja, ipak samo precizno i dosledno ilustrovan.

Radovan Kontić (ulozi policajca Raspljujeva) i Dara Apić (Ljudmila) ostvarili su zanimljive uloge, dok je Radiša Grujić bio ubedljiviji kao Tarelkin, nego Kopilov čiju masku preuzima. I ostali glumci uglavnom su se dobro snalazili u preciznim rediteljevim zahtevima koji su tražili više discipline nego kreativnosti.

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Pol Zindel:
Dejstvo gama zraka

■■ Predstava ima niz slabosti: od scenografije (autor Boris Čerškov) koja pogrešno upućuje da je reč o nekadašnjim ruskim emigrantima (što ne odgovara komadu, ili predstavi), preko značenjem ne uvek jasnih, ali zato isuviše napetih zvučnih efekata, do nedozvoljivo slabe čujnosti aktera - kao da je rađena, namenjena za prva tri reda. Međutim, sve te nedostatke i mestimičnu prenaglašenost, kai akterološku

preforsiranost njenih partnerki - u komadu kćeri - Ine Popović (Tili) i Radmile Josifović (Rut), pokrivala je svojom igrom jedna sjajna glumica Dara Petrović u ulozi Beti, činila ih nebitnim, usputnim. Superiorna, maštovita, sugestivna i iznad svega realistički uverljiva, njena gluma u ovom Zindelovom komadu jedan je od najviših dometa, najznačajnijih rezultata ovih Susreta „Joakim Vujić“. Uz Velimira Životića (Župnika u šabačkoj inscenaciji Cankarevih „Slugi“) drugo vrhunsko glumačko ostvarenje na ovom Festivalu.

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac
Momčilo Nastasijević:
Tamni vilajet

■■ I ova, kao i većina predstava koje je režirao Putnik - verovatno najviše glorifikovan i najviše osporavan pozorišni stvaralač poslednjih godina - izaziva oprečne sudove.

Obično se to što je Putnik postavio poslednjih nekoliko sezona - („Hronika o Marmeladovima“, „Njetočka Njezvanova“ - u Kruševcu, „Nečista krv“, „Krvave svadbe“ - u Leskovcu, „Jovča“ u Nišu, a u tu grupu spada i ovaj kragujevački Nastasijević) označava tragalačkim, otkrivačkim, eksperimentalnim. Čini se ipak da je reč o priličnoj zabuni. Putnik ne otkriva nove ili prikrivene vrednosti u Dostojevskom ili Bori Stankoviću. To nisu ni otkrića novih pozorišnih sredstava, jer ona kojima se on služi prilično su oveštala - Putničevski kanonizirana. Pisca koga navodno istražuje Putnik prilagođava sebi - Jovanu Putniku, prevodi na svoj pozorišni jezik, nameće mu svoj stil koji teži za efektnima (vizuelnim i zvučnim), prilagođava ga svom pomalo površnom, pomalo poetskom, pomalo egzibicionističkom teatru polotonova i nagoveštaja. Često lažnih nagoveštaja. U njegovom pozorištu ima malo stvarne studije, dosta mistifikacije studioznosti.

Nastasijevićev komad „Gospodar Mladenova kćer“ arhaičnom rečenicom, naglim promenama raspoloženja ličnosti jakih strasti, poetskom, a ne teatarskom motivacijom postupaka, učinio se Putniku vrlo privlačnim scenarijem. Ovaj tekst retko igran (napisan je između dva rata) stavio bi svakog drugog reditelja na velike muke: kako nešto što je i rečju i činom prevaziđeno učiniti uverljivim, kako priču oslobođiti suvišne, gotovo romantičarske poetičnsoti. Za Jovana Putnika se taj problem nije ni postavljao. On je upravo insistirao na slabostima teksta. Predstava nije pokušaj da se gledaocima ispriča uverljiva priča, već je i priču i ono što je određuju - ličnosti, opravdanja njihovih postupaka - sveo na značenje operskog libreta. „Gospodar Mladenova kćer“, odnosno „Tamni vilajet“, kako je komad posle dramaturških intervencija - uključivanja delova proze

„Iz tamnog vilajeta“ nazvan, postao je partitura koju realizuju glumci u ulozi sličnoj pevačima u operi, čak svedeni na ulogu muzičkih instrumenata.

Smenjujući ritmički solo arije sa parlardo scenama, baritonske, tenorske i sopranske numere, pijano i forte, uz podršku svetla, u likovno zanimljivo rešenom prostoru (autor scenografije Sava Baraćkov), u kostimima koji su najčešće vizuelizacija karaktera ličnosti što ih nose (kostimograf Biljana Krstić), uz muzičku pratnju (izbor Miće Brankovića), Putnik je uspeo da Nastasijevićevu poetsku dramu učini uzbudljivom. No, ni žalost, samo u vrlo ograničenom vremenskom trajanju. Dobre i efektno za petnaestak-dvadesetak minuta ovo rešenje, protegnuto na celovečernju predstavu, ubrzo je prestalo da deluje, da drži pažnju, postalo je dosadno. A dosadan teatar je jedino pozorište koje se ničim ne da opravdati.

U ovakvoj predstavi teško je procenjivati glumačke rezultate. Vrlo dobri glumci Teatra „Joakim Vujić“ ostvarili su ono što se pred njih kao zadatak postavilo, disciplinovano sledeći rediteljeve upute. Za pošten odnos prema poslu svi zajedno zaslužuju kompliment. Niko posebno.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Đorđe Lebović, Aleksandar Obrenović:
Nebeski odred

„Nebeski odred“ Đorda Lebovića i Aleksandra Obrenovića kojim se predstavilo Narodno pozorište iz Titovog Užica dovoljno je reprezentativna predstava zastupljena i u izboru republičkih selektora - ovogodišnjeg Sterijinog Pozorja, za ocenu trenutnih mogućnosti ovog teatra. A one su, to treba otvoreno reći, prilično skromne.

Reditelj Vladimir Putnik pristupio je ovom istorijskom tekstu naše posleratne dramaturgije (prva Sterijina nagrada domaćem dramskom tekstu) naizgled na pravi način-pokušao je da napravi realističku predstavu. Pri tom je prevideo da su za dobru realističku predstavu u neophodni spremniji glumci, nego što ih u ovom trenutku ima pozorište u Titovom Užicu.

Različiti načini stilizacije kojima pribegavaju veštii pozorišni praktičari nisu samo, kako se to nekome čini, želja reditelja da sebe istaknu u prvi plan, nego najčešće realna procena mogućnosti glumaca sa kojima rade. Šansa da se napravi dobra predstava. Putnik ili ne zna da je realizam u teatru najteži put, ili ne želi to da zna. Umesto da svojim glumcima pojednostavi zadatke, on priču o grupi logoraša koji likvidiraju druge logoraše u gasnim komorama, da bi na kraju i sami bili likvidirani, smešta u tradicionalan realistički okvir (scenografija i kostim akademski slikar Branko

Kovačević), zahtevajući od njih da pokažu sve nijanse unutrašnjeg sukoba koji se reflektuje kroz promenu karaktera, međusobne konflikte, samoobmanjivanje, uzaludnu borbu za opstanak...

Glumci su se zdušno i pošteno prihvatali svojih zadataka, no pošto su oni prevazilazili njihove mogućnosti, prenaglašenost i neuverljivost bitne su karakteristike ove predstave.

Bolji od ostalih bili su Petar Lazić u ulozi Zelenog i Jovan Jović u ulozi Stranca, ali i u njihovoj glumi uloženi napor veći je od postignutog rezultata.

Trinaesti Susreti

Leskovac, 26. maj-3. jun 1977.

Joakimovi susreti u znaku Joakimovog teatra

Svako od pozorišta uže Srbije prikaže u jednoj sezoni pet do šest premijera i oko dve stotine repriznih predstava. Za ona koja u svom sastavu imaju dvadesetak i više glumaca (Niš, Kragujevac), stalne reditelje i dobro opremljenu tehničku službu to je normalan obim rada, ali za pozorišta kao što je Kruševačko, koje ima samo sedam glumaca, pravi podvig. Još u nepovoljnijoj situaciji je Narodno pozorište u Pirotu. Sa petnaestak zaposlenih, bez minimalnih uslova za rad, ovaj teatar, ukoliko se nešto obziljnije ne preduzme, otaljava svoje poslednje dane.

Velikih briga, materijalnih i kadrovskih, nisu lišeni ni bolje stojeći teatri. Ako se pomene da je, uz nedavno otvoreno novo zdanje Pozorišta lutaka u Nišu, samo pozorište u Titovom Užicu dobilo posle rata zgradu prilikom čije gradnje se mislilo na to da će u njoj raditi profesionalno pozorište; da su gotovo svi ansambl sastavljeni od profesionalizovanih amatera; da od stotinu i više glumaca koji rade u ovim pozorištima ni jedna desetina nema završen Fakultet dramskih umetnosti, odnosno Pozorišnu akademiju, da se bivši amateri sve ređe odlučuju za poziv profesionalnog glumca, pa su ansambl prestareli; da sva pozorišta nemaju stalne profesionalne reditelje, a ona koja imaju retko menjaju, pa je njihovo dugogodišnje prisustvo, kao i nepromenljivost glumačkih ansambala, često kočnica radikalnijih kreativnih zahvata; ako se sve to pomene, uz obavezno i večito natezanje para, onda radom ovih pozorišta i dometima njihovih predstava nemamo pravo da budemo suviše nezadovoljni.

Anonimnost rada

Uspesi van najužeg regionala, doduše, prilično su retki. Za dvadeset dve godine Sterijinog pozorja samo dve predstave: niška „Autobiografija” i kragujevačka „Prozivka za večnost” prikazane su u Novom Sadu. U Sarajevu, na Festivalsu malih

i eksperimentalnih scena, učestvovalo je jedino niško Narodno pozorište sa „Krmećim kasom”. Na FITEF-u, Beogradskom inrernacionalnom teatarskom festivalu prikazane su dve predstave iz Titovog Užica: „Balada o luzitanskom strašilu” i „Lomača”. Poslednji od ovih uspeha u jugoslovenskim relacijama postigli su Kragujevčani - 1972. sa „Prozivkom” na Pozorju.

Istina je da su često selektori raznih festivala previđali isto toliko vredne predstave iz uže Srbije i odlučivali se za one iz većih centara ili pozorišta koja su u određenom trenutku „u modi”, ali je isto tako istina i to da su se u užoj Srbiji retko privile predstave koje su svojim kvalitetima skretale pažnju. Što je još važnije jedan uspeh nije praćen sledećim. Budući da je naš najznačajniji pozorišni festival Sterijino pozorje orijentisan na domaći tekst, u prvom redu na paizvedbe, repertoarska politika ovih teatara koji svoje centralne projekte grade obično na tekstovima stranih autora ili na našoj klasiči, dok su praizvedbe tekstova savremenih domaćih autora retkost, doprinela je zatvaranju u sopstveni atar. Da ova konstatacija nije izrečena napamet neka potvrdi i sledeći podatak: od devedeset sedam predstava, koliko su na osnovu sopstvenog izbora osam pozorišta prikazala u trinaestogodišnjoj istoriji regionalnog festivala uže Srbije - Susreta „Joakim Vujić”, samo pet su bile praizvedbe domaćih dramskih tekstova.

Dugo godina zatvorena vrata Beograda za gostovanje ovih pozorišta, nezainteresovanost beogradske pozorišne kritike za njihova ostvarenja, mogu se takođe, sa dosta prava, označiti krivcima za anonimnost pozorišne produkcije teatara iz uže Srbije. To je sigurno jedan od razloga, svakako ne najvažniji, ali ne i zanemarujući, zašto se završeni studenti Fakulteta dramskih umetnosti nerado odlučuju da napuste centar i odu u „ozloglašenu provinciju”. Njihov nedolazak, s druge strane, uzrokovao je da „provincija” to zaista postane. Nesamostalna u izboru, često, su se repertoari beogradskih pozorišta prepisivali (što je, iako nedozvoljivo, razumljivo s obzirom na umetničke snage

30 Pozorišni susreti Joakim Vujić

koje su bile zadužene da ih kreiraju), a predstave reproducovale. Takav rad bio je dovoljno dobar za „domaće potrebe”, ali je pozorište iz godine u godinu guralo u sve dublju inferiornost u odnosu ne samo na kulturnu metropolu, nego i na one teatre koji su tražili sopstveni put, a ne sopstvene uzore. Krug se tako zatvarao, a posledice su postajale uzroci. Sve teže se jednom diplomiranom glumcu ili reditelju bilo odlučiti da napusti Beograd i ode u jedno od ovih pozorišta.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac,
Vojislav Jovanović-Marambo:
Naši sinovi

■■ Još uvek je regionalni festival pozorišta uže Srbije - Susreti „Joakim Vujić” prilika da se sagleda ono najbolje što se u ovim teatrima napravi u toku jedne sezone. Ovogodišnji, održani u Leskovcu, pokazuju da su bar reprezentativna ostvarenja u većini pozorišta bolja nego ranijih godina. U prvom redu to važi za pobednike - kragujevački.

Teatar „Joakim Vujić” koji je sa „Našim sinovima” Vojislava Jovanovića-Maramba, u režiji Miroslava Belovića, zasluženo osvojio nagradu za najbolju predstavu i najveći broj pojedinačnih priznanja.

Belovićovo angažovanje u Kragujevcu pokazao se kao odličan potez. Ovo pozorište doduše ima svog stalnog reditelja; Petar Govedarović postavio je niz dobrih i zanimljivih predstava, no za ansambl koji se više sezona ne menja, promena rediteljskog mišljenja i načina rada neophodna je. Bar s vremenom na vreme. Naravno i ranije je kragujevački teatar angažovao reditelje sa strane, ali ili su to bili projekti u koje se nije ulazilo sa najjačim snagama, ili je bila reč o neadekvatnom izboru tekstova, ili pak o neselektivnom izboru reditelja. Pojedini gostujući reditelji bi se čak mogli označiti kao „tezgarosi” čiji je jedini cilj napraviti predstavu koja neće ići ispod donje granice korektnе profesionalnosti i zatvoriti im vrata ubuduće. Naravno, ovakav odnos gostujućih reditelja nije karakterističan samo za kragujevačko pozorište.

U slučaju Belovićevog gostovanja u Kragujevcu steklo se nekoliko za domet predstave vrlo stimulativnih podsticaja. Najpre, tu je tekst koji nije bez dramaturške slabosti, ali tekst koji ima i niz vrlina - najznačajnija je što reditelja provokira da ga dramaturški uobliči, ne dozvoljavajući mu intelektualnu lenjost ilustracije, što bi verovatno bilo uočljivo i stvaraocu manjeg pozorišnog iskustva od Miroslava Belovića; zatim u ovom slučaju radi se o samostalnom izboru teksta a ne o pristajanju na tekuću repertoarsku politiku u

kojoj reditelj može i ne mora uvek naći sebe; dovoljno duga pauza od postavke istog komada u Jugoslovenskom dramskom pozorištu potvrđuje da se radi ako ne o novom, onda svakako dograđenom pristupu (Belović je pre desetak godina postavljao „Naše sinove” u Beogradu); najzad, na predstavi je okupljen dobar glumački ansambl, najbolje snage kojima trenutno raspolaže Teatar „Joakim Vujić”.

Naturalističku dramu Belović čita kao komediju. Priča o usponu - od opanaka do lakovanih cipela - i brzom propadanju porodice pukovnika Ostojića za njega je samo okvir u koji su, u nedostatku boljeg, smešteni snažni i sočni, za glumce izuzetno privlačni, likovi. Dramaturške nedoslednosti i neumešnosti reditelj i ne pokušava da prikrije. Preduga ekspozicija prilika je da se iskažu dva glumca - Ljuba Kovačević i Rajko Stojadinović, scene kod gospoda Lane prilika za Milevu Žikić. Najzad kada već izgleda da je u čorsokaku, kada poslednji čin preti da sve pokvari svojom melodramskom intonacijom, predstavu spasava, verovatno najbolji mlađi glumac u teatrima uže Srbije, Mirko Babić. On, između plačevnih tonova ovog poslednjeg i ranijih prizora, uspeva da uspostavi sasvim prihvatljiv balans.

Nepravedno bi bilo nepomenuti još nekoliko imena: Slavoljub Fišeković, Jovan Mišković, Nemanja Severinski, Ljubomir Ubavkić. Na prvi pogled, a to se učinilo i mnogima u Leskovcu, Belović je dobrim glumcima pružio priliku, a sam malo uradio. Takođe utisku doprinose i neka rediteljska rešenja koja samo opterećuju predstavu. No, da je stvarno tako, da u rezultatu svih ovih glumaca nije sadržan i nemerljiv ideo rediteljev, kako bi se moglo desiti da se predstave dometa „Naših sinova” u Kragujevcu, i ne samo u Kragujevcu, prave jednom u nekoliko sezona. Glumci su godinama isti, a tekstovi često daleko vredniji od Marambovih „Naših sinova”.

Narodno pozorište, Leskovac
Velimir Lukić:
Zla noć

■■ „Zla noć” se čini boljom od postavke iste drame Velimira Lukića u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu, predstave koja je učestvovala u zvaničnoj konkurenciji nedavno održanih Sterijinih pozorišnih igara. Mada je reč o sličnom rediteljskom i glumačkom pristupu. Naime, Cisana Murusidze, kao i Branislav Mićunović u Novom Sadu, a po informacijama koje stižu iz Slovenije i Dušan Mlakar u Ljubljani, vidi u Lukićevom tekstu konverzacionu dramu - komad sa tezom. Glumci se prema njemu više odnose kao prema provokativnoj temi za razgovor, nego replikama

31 Pozorišni susreti Joakim Vujić

kojima iskazuju svoju sudbinu ili pokušavaju da joj se suprotstave. Međutim, povoljan utisak u odnosu na novosadsku predstavu jeste u doslednosti ovako izabranom putu. Predstava je čista, bez neravnina, usredsređena na to da što preciznije saopšti Lukićeve misli, ispriča priču o „državnom pesniku koji je pao u nemilost ni sam ne znajući zašto i političkoj igri koja se oko njega vodi“. Ne trudi se da da ni jedan odgovor na pitanja koja Lukić ne postavlja direktno, bez obzira jesu li čak neophodna da se shvati ono što je pisac htio da kaže. Sve ličnosti primaju svoju sudbinu kao usud, kao nešto što je moralno da se desi, ne opterećujući ni sebe, ni publiku, bilo kakvim dilemmama. Međutim, to je upravo ono što ovu predstavu, uprkos njenoj vizuelnoj čistoti (scenograf i kostimograf Predrag Cakić) i ne malom glumačkom naporu da se precizno plasira tekst, čini neživotnom. Kultivisanim, ali sterilnim pozorišnim ostvarenjem.

Dobar utisak, naravno ako se ima u vidu ograda da glumački napor i nije bio usmeren ka stvaranju karaktera nego tipova - zastupnika strogo postavljenih teza i antiteza, ostavili su Radiša Grujić (Petar), Radoman Kontić (Publije) i Dara Apić (Beatrisa).

Narodno pozorište, Titovo Užice,
Pero Budak:
Mećava

■■ Odlučivši se za tekst Pere Budaka iako je vremenom „Mećava“ prestala da bude provokativan i aktuelan povod za pozorišnu predstavu, a ne želeći ono što bi bilo nasilje: da pečalbu o kojoj je u ovom komadu reč, izjednači sa današnjim gastarbajterstvom, Miloš Lazin se odriče etnološke rekonstrukcije narodnih običaja i načina života u ličkom kraju, a socijalni problem potiskuje u drugi plan. U centru pažnje je priča o pokušaju pobune protiv patrijarhalnog autoriteta u kojoj su nosioci tragičnog, mada sentimentalnog i na ivici melodrame, i oni koji se suprotstavljaju i oni koji zastupaju patrijarhalni moral. Pri tom je reditelj izvršio značajnu redukciju teksta izostavljajući, sem u samoj ekspoziciji (prvi čin), sve što je nebitno za osnovnu nit radnje, pokazujući veština, za neiskusnog reditelja neočekivanu, da sve vreme igra na ivici melodrame ali da sa te opasne ivice ne sklizne. Najviše sluha i glumačke sposobnosti da ga sledi imala je Ana Križanec (Manda), mada se i ostalim glumcima mora odati priznanje za predan i disciplinovan trud da idu istim pravcem. Povremeno sasvim uspešno.

Dobrog saradnika reditelj je imao u scenografu i kostimografu Miodragu Tabačkom, autoru funkcionalno

rešenog scenskog prostora, mada se izgledu scenografije mogu uputiti i ozbiljne zamerke.

Treba pomenući i jednu izuzetno rešenu scenu - finale prvog dela predstave: oblačenje devojke u svečanu ličku nošnju. To nije bila folklorna ilustracija nego jedna od najrečitijih scena, ne samo ove predstave, viđenih do sada na ovogodišnjem festivalu.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Dušan Kovačević:
Radovan III

■■ Sto se kruševačkog „Radovana“ tiče izgleda da ni sam reditelj Primož Bebler nije dovoljno verovao u kvalitetu komedije Dušana Kovačevića. Skraćenjima teksta koja su se činila slučajna i bukvalnom ilustracijom u dekoru, kostimu, a naročito glumačkoj igri on je pokušao da bar napravi predstavu koja neće biti dosadna i koja će se dopasti publici. To mu je povremeno uspelo, mada je i u glumačkoj igri i u ostalim elementima predstave bilo ne male doze diletantizma. Bolji utisak nego ostali ostavili su Milija Vuković u ulozi Jelenčeta i Đuka Jovanović kao kelner, u drugom delu predstave.

Narodno pozorište, Pirot
Borisav Stanković:
Koštanu

■■ Jedino delo naše klasike predstavljalo je Narodno pozorište iz Pirot-a - „Koštanu“ Bore Stankovića. („Naši sinovi“ su zaboravljeno delo, ne klasika).

Dosta je pisano i govoreno o ovoj predstavi. O saradnji amatera i profesionalaca. Navođena je kao pravi, dobar primer udruživanja rada i sredstava. Svemu tome nema šta ni da se doda, ni da se oduzme. Međutim, čini se, da smo naše i pirotske dobre namere i nehotice proglašili umetničkim rezultatom. Reč je o neuspeloj predstavi u kojoj reditelj Đorđe Đurđević čitava tri čina tekst Bore Stankovića koristi za najavu tačaka koncerta narodnih pesama, da bi u poslednjem, četvrtom činu publika prisustvovala melodrami koja, zahvaljujući rediteljevoj neumešnosti u radu sa glumcima, deluje krajnje komično. Za to nisu krivi ni pirotski glumci, još manje amateri radnici pirotorskog „Prvog maja“. Njihovu saradnju svakako treba nastaviti, samo im treba poželeti reditelja koji će biti spremniji nego Đurđević ovog puta.

Narodno pozorište, Niš
Nikolaj Vasiljevič Gogolj:
Doživljaji Čičikova

Jovan Putnik je autor dramatizacije Gogoljevog romana - poeme „Doživljaji Čičikova ili Mrtve duše”, reditelj i scenograf predstave. Kao što to obično biva, kada je Putnik u pitanju - i ova njegova predstava manje liči na Nikolaja Vasiljeviča, nego na samog Jovana Putnika, koji i Gogolja, kao prethodno Dostojevskog, Nastasijevića ili Boru Stankovića, podređuje svom karakterističnom viđenju teatra u kome se mešaju različiti stilovi i u kome je sklonost ka ilustrativnim, često kič rešenjima, dominantna. No, ako bi se sve to moglo čak i oprostiti, u stripovanoj verziji jednog prozognog remek dela, verziji koja je namenjena njegovoj popularizaciji („Mrtve duše” su školska lektira i sigurno imaće svoju venu publiku) sasvim se bezrazložne čine promene koje je Putnik napravio, verovatno želeći da ovu priču učini zanimljivom. Tako on aranžira ljubavne scene Čičikov - gospoda Manilov, i Pljuškin - služavka Marfa; umesto spahinice Korobočke na scenu izvodi dve sestre Korobočke, menja redosled dešavanja pojedinih scena (bal kod gubernatora) i čini još niz sitnijih promena za koje je opravdanje teško pronaći. Ne samo u delu, nego i u rediteljskoj konцепциji. Uz to, njegova dramatizacija „Mrtvih duša” opterećena je ličnošću pisca - pripovedača koja razbijja kontinuitet zbivanja, dok je glavni junak - Pavle Ivanovič Čičikov - sveden na funkciju. Čičikov omogućava drugim likovima da se iskažu dok je sam nedovoljno objašnjen. Čak ni u trgovini mrtvim dušama njegova računica nije do kraja jasna.

Čičikova igra Milivoje Daskalović. Budući da mu je dramatizator i reditelj dao zadatok da ilustruje ono što je pripovedač (igra ga **Daniel Obradović**) već rekao, ne treba glumcu zameriti što deluje slično marioneti. Tek nagoveštaj karaktera osećao se u igri Dragana Žikića (Selifan, Čičikovljev kočijaš i saradnik). Više prostora imali su glumci koji igraju spahiye, gradske velikodostojnike i njihove supruge. Nekoliko ih je ostvarilo zanimljive uloge i to je najveća vrednost ove predstave niškog Narodnog pozorišta. U ženskom delu ansambla isticali su se Miroslava Kurić i Slavica Knežević, kao Korobočke, Miroslava Janković (žena Manilovljeva), a u muškom Dragan Marković (Sobakević), Tomislav Ilić (Manilov) i Brana Vojnović (Nazdrjov).

Narodno pozorište, Šabac
Fjodor Mihailovič Dostojevski:
Aljoša Karamazov (Brat Aljoša)

Reditelju Joviću i šabačkom Narodnom pozorištu treba zameriti što su se prihvatiли rada na vrlo lošoj dramatizaciji,

ali i odati im priznanje što su mane preteksta uspeli znatno da ublaže. Rozov samo formalno stavlja u centar zbivanja najmlađeg Karamazova. U tekstu koji nam nudi Aljoša je definitivno formirana, ali zagonetna, nedovoljno objašnjena ličnost. Bez prisustva starca Zosime i Ivana Karamazova onaj ko nije čitao roman teško će moći da odgongnete Aljošu iz dva toka zbivanja ove dramatizacije. Prvi - epizoda sa Hohlakovom i Lizom, drugi - priča o poniženom kapetanu Snegirjovu i njegovom ponosnom sinu Iljuši.

Cini se da je Jović dobro uradio što je centralno mesto u predstavi dodelio ličnosti bez teksta Iljuši Snegirjovu, dobivši tako ono što dramatizaciji nedostaje - okosnicu zbivanja. Bilo je u tome doduše i formalizma i ilustrativnosti (prisustvo Iljuše u sceni Liza - Aljoša), ali i za predstavu značajnih akcenata (scena Snegirjov-Aljoša).

Naravno i pored ove rediteljeve intervencije najteže i najznačajnije glumačke zadatke imali su **Mladen Ognjanović** (Aljoša) i **Miodrag Jurišić** (kapeta Snegirjov).

Oba glumca ostvarila su upečatljive uloge, različitim glumačkim sredstvima. Jurišić je Snegirjova igrao punom snagom, bez ostatka se predajući ovoj ličnosti. Unekoliko povišen ton, za današnje shvatanje teatra koji insistira na diskretnijem izrazu i blažim prelazima iz raspoloženja u raspoloženje, bio je sasvim opravдан glumčevim snažnim verovanjem u baš takvog Snegirjova. Verovanjem koje Jurišić sugestivno prenosi na publiku. Njemu nasuprot Aljoša Mladena Ognjanovića građen je škrtim, preciznim i prigušenim sredstvima koja su primerena ne samo Aljošinoj funkciji u ovoj predstavi, već i onom Aljoši koga poznaju čitaoci romana Fjadora Mihailovića. Mada je Ognjanović, čini se, bliži rediteljevom viđenju - i u scenografiji (autor **Vladimir Marenić**) i kostimima (Vesne Radović) dominiraju polutonovi: gotovo sve vreme postoje dva plana zbivanja; realni i simbolistički - zahvaljujući, u prvom redu hendikepu koji mu je nametnula dramatizacija, Ognjanović je bio u senci snažnog Jurišićevog Snegirjova. Kao i svi drugi glumci.

Ipak primećene uloge ostvarili su Zagorka Isaković (Arina Petrovna, žena Snegirjova) i Jelica Vojinović (Hohlakova, Liza majka). Liza je za Radoslavu Marinković bila pretežak glumački zadatak, a, u ovoj predstavi vrlo značajna uloga Krasotkina (Vladan Živković) bila je dobro zamišljena, ali je delovala neuradeno. Iljuša je bio mladi Miroslav Gemović. Izgledom i izrazom ovaj dečak - glumac ne samo da je izvršavao nego i značajno podržavao rediteljevu ideju o Iljuši - centralnoj ličnosti predstave.

Četrnaesti Susreti

Niš, 1-11. jun 1978.

Milica Novković i ostali

Od 1. do 11. juna održani su u Nišu XIV Susreti „Joakim Vujić”, godišnja smotra najboljih predstava profesionalnih pozorišta uže Srbije. Prikazano je osam predstava u konkurenciji za nagrade, a kao gosti nastupili su Pokrajinsko narodno pozorište iz Prištine sa „Pelinovom” Žarka Komanina, Jugoslovensko dramsko sa „Pučinom” Branislava Nušića i Narodno pozorište iz Sombora sa „Ženidbom i udadbom” Jovana Sterije Popovića. Repertoar je, računajući i goste, bio sastavljen od domaćih dramskih dela. Uz dva Nušića i jednog Steriju, osam predstava su rađene na osnovu tekstova naših savremenika. U konkurenciji za nagrade - sedam.

Neupućenima se izbor festivalskih predstava mora učiniti izuzetnim, sudbonosnim okretanjem savremenoj domaćoj dramskoj reči. Tačno je, nikada se ranije na ovom festivalu nešto slično nije dogodilo. Ali, tačno je i to da polovinu repertoara osam profesionalnih pozorišta uže Srbije čine tekstovi naših savremenika. Od 218 premijera, u periodu januar 1974. - jun 1978. čak 112. Na žalost, među njima je dosta vrlo loših koje bi bilo bolje ne igrati, mnogo je dramatizacije i resitala, a jedva polovinu tog, zaista impozantnog, broja čini ono što bi s pravom moglo da se označi savremenom domaćom dramom.

Konkretnim zaokretom čini se i oslanjanje na mlađe rediteljske snage - Primož Bebler, Jovan Gligorijević, Slobodan Ž. Jovanović, Velimir Mitrović. Četiri mlađa reditelja na Susretima to je neverovatan podatak za teatar uže Srbije u kome tek svaku desetu predstavu režira tridesetogodišnjak ili koju godinu mlađi. Međutim, izuzimajući Jovana Gligorijevića, postavio je kragujevački „Kamen za pod glavu”, oni ovog puta nisu pokazali izuzetnije rediteljsko umeće, a što je još čudnije, ni naročitu smelost i nekonvencionalnost, osobine koje se obično vezuju za mladost.

Drugih novina nije bilo. Glumački sastav u svim pozorištima ostao je gotovo nepromenjen. Izuzeci su

Pozorište Timočke krajine koje je angažovalo nekoliko mlađih glumaca - ovog puta se od te zaječarske mlade garde u značajnijoj ulozi predstavio, i to vrlo uspešno, jedino Darko Đuretić - i Kruševačko pozorište koje je sa Anom Križanec iz Titovog Užica ojačalo svoj, ali oslabilo užički ansambl.

Ostali umetnički saradnici: scenografi, kostimografi, autori scenske muzike - uglavnom su iz kruga već dobro poznatih imena. Bilo da je reč o stalno zaposlenima ili o gostima.

Uprkos svemu oyogodišnji Susreti su pokazali napredak u odnosu na prošlogodišnje. Niško, leskovačko, zaječarsko i kruševačko pozorište, pa i kragujevački Teatar „Joakim Vujić”, prikazali su bolje predstave nego na Smotri u Leskovcu. Očigledno ipak je presudan bio izbor teksta. Reč je o tri postavke „Kamen za pod glavu” Milice Novković, Nušićevoj „Gospodi Ministarki” i „Ognjištu” Žarka Komanina. No, ni ideo reditelja, naročito Nikole Vavića u Leskovcu, ne treba potceniti.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Narodno pozorište, Leskovac
Teatar Joakim Vujić, Kragujevac
Milica Novković:

Kamen za pod glavu

■■ Kada su u festivalskim razgovorima za okruglim stolom analizovane tri postavke teksta Milice Novković leskovačka je označena rediteljskom, kragujevačka glumačkom, a kruševačkoj je zamereno što je insistirala na humoru. Mada se ove ocene čine malo iforsiranim, u osnovi su sasvim tačne. Samo, utisak je, pri njihovom izricanju kao da je zaboravljeno da su različitost pristupa u prvom redu uslovile različite mogućnosti glumaca ova tri pozorišta. Radeći sa vrednim, disciplinovanim, ali potencijalno ne i izuzetno kreativnim leskovačkim ansamblom, Nikola Vavić je bio upućen na to da više aranžira svoju predstavu, dok bi Jovan

34 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Gligorijević da je slično pokušao sa Kragujevčanima, a treba sumnjati da bi ovi na to pristali, napravio veliku grešku. Što se Beblera, reditelja kruševačke predstave tiče, on je pokušao prilazeći tekstu površnije i dajući mu neobaveznu intonaciju da prilagodi ličnosti drame mjeri svojih glumaca. To je sasvim moguć pristup dramskom tekstu, ali se ovoga puta celovita predstava nije desila. Čini se, ipak je bilo neophodno više rada sa glumcima, a sasvim nepogodan scenografski okvir predstavlja je takođe priličan hendikep predstave. No, dva zanimljiva glumačka rezultata - Milija Vuković u ulozi Novaka i Ana Križanec u ulozi Simane, kvalitet su koji ovo ostvarenje Kruševačkog pozorišta svrstavaju bliže vrhu, nego začelju ovogodišnjih Susreta „Joakim Vujić”.

Leskovačka predstava „Kamena za pod glavu“ je retko viđen, sem kada je reč o radu Jovana Putnika u pozorištima uže Srbije, i retko uspeli primer takozvanog rediteljskog pozorišta. Sve u predstavi mišljeno je jednom, rediteljevom mišlju koju glumci predano i disciplinovano slede. Sve je urađeno vrlo precizno, ali, kada je o glumačkim ostvarenjima reč, u pitanju je izvršenje zadataka što ih je postavio reditelj - ne samostalno nađeno rešenje. Zato ova predstava može da deluje kao izuzetan događaj - kada glumačka inspiracija pogodi rediteljevu misao vodilju, ali i prazno i mehanički - kada do ovog spoja ne dođe. U Nišu, publika, pa i pozorišni stručnjaci, primili su je kao prvorazredni pozorišni čin. Nekoliko dana kasnije u Beogradu, izgleda, dogodila se ona druga mogućnost. Inače, za razliku od većine reditelja koji radeći predstavu kao sopstvenu kreaciju često zaborave na pisca, Vavićeva predstava ne izneverava tekst, mada bi manji stepen poetizacije bio primereniji piscu. Najpodatnije glumice reditelj je imao u Radomanu Kontiću (Novak) i Živki Barać-Hubač (Simana), pa su to i najizrazitija glumačka ostvarenja. Više glumačke samostalnosti pokazao je Dragan Dimitrijević u ulozi Vučka, ali se njegov pristup ovom liku činio ne samo u izvesnom raskoraku sa Vavićevim viđenjem priče o Vučetićima, nego i sa tekstrom Milice Novković. Scenografija Predraga Cakića je vešto korišćeno oruđe u rukama reditelja.

Sasvim drugačije postupio je mladi Jovan Gligorijević u Teatru „Joakim Vujić“. Mnogima se učinilo da je on pustio glumce da rade sami i predstava se jednostavno dogodila. Kada bi se tako moglo onda bi, s pravom, reditelj trebalo da bude odstranjen iz pozorišta kao nepotreban. Bar iz onih koji imaju dobre glumce. Nekolika beogradskih pozorišta, sledeći ovu misao, samo kad bi se oslobođila te smetnje procvetala bi! No, na žalost nije tako. Niti je reditelj zlo za dobar glumački ansambl, još manje nužno zlo.

Gligorijeviću je bilo najvažnije da glumcima omogući onaj maksimum glumačke slobode koje neće ići protiv zajedništva i da pritom tekst Milice Novković bude tačno, precizno pročitan, a svi elementi predstave sklopljeni u harmoničnu celinu. Uprkos svojoj mladosti, ovakav pristup rediteljsku kreaciju nužno stavlja u drugi plan, zadatak koji je sebi postavio dosta je uspešno rešio. Nije baš sve harmonično, ali je dosegnut priličan stepen usaglašnosti. Čini mi se čak i veći nego u predstavi Ateljea 212 koja je samo pojedinačnim svojim rezultatima superiornija od kragujevačke. Doduše, insistiranje na psihološkom realizmu u ulozi Budimira Jeremića (Novak) nije sasvim u skladu sa u osnovi jednostavnom, verističkom intonacijom ostalih glumaca. Simbolične naznake u scenografiji Krstomira Milovanovića delovale su kao nepotreban barok. No, i pored toga, predstava je gotovo skladna. Reditelj, kome je ovo prva režija u profesionalnom pozorištu sigurno zasluguje daleko veće priznanje od onog što je dobio u Nišu. U svakom slučaju ne ocenu da su glumci sami napravili predstavu! Miodrag Marić (Vučko) i Mileva Žikić (Simana), Jovan Mišković (Zdravko), Mirko Babić (Krsman), Marija Vasiljević (Kruna) i ostali mogu isto toliko mладом reditelju da zahvale za svoja ostvarenja koliko i on njima. Konačno, ako se već vagaju zasluge, ne mali ideo imaju i kompozitor scenske muzike Dušan Mihajlović-Spira i kostimograf Ivanka Krstović.

Narodno pozorište, Niš

Branislav Nušić:

Gospođa ministarka

■■ Susreti su bili u znaku teksta Milice Novković, ali je Nušićeva „Ministarke“ ipak osvojila prvu nagradu. Interesantno je da prvi put na Joakimovom pozorju trijumfuje jedan Nušić koji je u dosadašnjoj istoriji ove smotre najigraniji dramski pisac.

Reditelj Milenko Misailović prišao je Nušićevoj komediji sa izuzetnim respektom, postavivši se u ulogu posrednika između pisca i gledaoca. Igrajući integralni tekst sa minimalnim kraćenjem, uključujući u predstavu i one scene koje se tradicionalno eliminisu, zbog dinamike radnje, Misailović je uspeo da napravi sa ansamblom niškog Narodnog pozorišta zanimljivu, smešnu, dobru predstavu. Za okruglim stolom Susreta „Joakim Vujić“ vrednosti ove „Ministarke“ tražene su u navodnim rediteljskim inovacijama, pominjan je i eksperiment. Mislim da je takav pristup predstavi pogrešan. Susreti profesionalnih pozorišta uže Srbije nisu festival orientacije Bitefa ili sarajevskih Malih scena. Kvalitet Misailovića - reditelja nije što na nov

35 Pozorišni susreti Joakim Vujić

način čita Nušića, već u tome što se ne ponaša kao da ga niko pre njega nikada nije analizirao ili režirao. Ranije predstave - dobre i neuspeli, važnije analize Nušića (posebno ovog dela) njemu su poslužile ne da preuzme gotova rešenja, nego da ne ponovi greške svojih prethodnika. Naravno, nije ni ova predstava bez mana. To je „Gospoda ministarka” sa vrlo predanom i ambicioznom, ali ne i naročito ubedljivom Živkom - igra je Gordana Đorđević; predstava u kojoj se ujka Vasa (Đorđe Vukotić) nametnuo kao centralna ličnost, iako u komadu to nije; konačno predstava koja ništa ne bi izgubila - naprotiv - da je konciznija. Ipak, to je istovremeno i najpreciznije i najprofesionalnije urađen posao u pozorištima uže Srbije u sezoni 1977/78 od svih koje sam video.

Iz ekipe dobrih profesionalaca, uz Đordja Vukotića, treba istaći i Dragoljuba Markovića u ulozi doktora Ninkovića, Branu Vojinoviću u ulozi Nikaragve, Živku Vukovjeviću kao Peru Kaleniću i Simu Erčeviću u ulozi prvog poslužitelja, uz ogragu da ova uloga odstupa od stila predstave.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Žarko Komanin:
Ognjište

■■ Zaječarska postavka Komaninove drame zatvara krug ostvarenja vrednih pažnje, prikazanih na XIV Susretima „Joakim Vujić”. Dobro rediteljski zamišljena, sa uspešno aranžiranim masovnim scenama i nekoliko upečatljivih glumačkih rezultata, u odlično rešenom prostoru, za igru koji i značenjem podržava tekst i viđenje reditelja, ova predstava ima samo jedan ozbiljan nedostatak, doduše dosta čest kada je naš teatar u pitanju. Nema glumicu koja može da se sa Komaninovom Jovanom, našom Antigonom kako su je kada je ovaj tekst nastao, s pravom svi označili, uspešno izbori. Ina Popović je očigledno uložila ogroman trud, ali patos tragične junakinje zamenjen je patetikom melodramske heroine. Taj surogat osećajnosti, skoro da obesmišljava rezultat ostalih: glumaca Slavku Kotri, Milana Svilara, Darku Đuretića, scenografa Krstomira Milovanovića, kostimografa Slavice Lalicki, autora scenske muzike Stanimira Milićevića i reditelja Milana Bogosavljevića. A uz pravu Jovanu, „Ognjište” bi možda bilo i u samom vrhu Festivala.

Narodno pozorište, Šabac
Miodrag Ilić:
Kafana u luci

■■ Posle nekoliko dobrih ostvarenja - niška „Ministarka” leskovački i kragujevački, pa i kruševački „Kamen za pod glavu”, predstava koja pokazuje ono češće, istinitije lice pozorišta uže Srbije. Nepromišljenost u izboru repertoara, nemaštovitost i ilustrativnost rediteljskog postupka, siromašna oprema predstava koju sledi ili joj čak prethodi odsustvo kreacije gostujućeg scenografa, odnosno kostimografa. Da ne smatram ovu predstavu tipičnom i to ne samo za šabačko Narodno pozorište ne bi o njoj bilo razloga govoriti.

Tekst Miodraga Ilića „Kafana u luci”, stigavši u Šabac sa zakašnjenjem od osam godina, izgubio je vremenom jedino što ga je moglo činiti koliko-toliko prihvatljivim povodom za pozorišnu predstavu. Naime, tada kada je napisan, bio je to jedan od prvih pokušaja da se na temu naše ekonomske i političke emigracije napiše drama. Zanimljivost teme možda je mogla tada pokriti u osnovi knjišku inspiraciju i melodramsku fabulu. Danas deluje smešno. No, činjenica da ni praisvedba u beogradskom Narodnom pozorištu nije uspela, iako su njene šanse morale biti veće, nikome u Šapcu nije zasmetala, a reditelja Velimira Mitrovića nije opomenula da je vreme moglo da radi samo protiv ove drame. Da je tu istinu prevideo ukazuje njegovo potpuno odsustvo kritičnosti prema tekstu, pa će tako biti izgovorene i one informacije koje su, bez teksta, jasne i najnevinijem gledaocu; kompletan mizanscen svodi se na šetanje scenom da se partneru oslobođi prostor za glumu; dramatične i lirske scene rešavaju se prigušivanjem svetla i muzikom koja ilustruje potreban štimung. Tako se ni pre rata, verovatno, nije režiralo u iole ambicioznijem teatru.

Kada se doda da je inače vrstan scenograf, Miodrag Tabački posao shvatio kao tezgu, a kako bi drugačije kada je samo u Beogradu ove sezone radio tri monumentalna projekta, („Dantonova smrt”, „Otelo” i „Višnjev sad”) u Skoplju „Hamleta”, u Somboru „Šta je to u ljudskom biću što ga goni prema piću”, a možda to i nije sve; da je i kostimograf Danka Pavlović, bez obzira je li reč o šivenim ili kostimima iz Lundusa, svoj posao uradila loše, šta je onda ostalo za, u ovom slučaju, nesrećne šabačke glumice. Da kao Zagorka Isaković otkoče sve kočnice i da od one publike koja voli „cepanje strasti”, bez obzira ima li za njih ili nema pokrića, dobije priznanje i aplauz ili da, kao Petar Lazić gotovo nevoljno iskažu deo teksta što im sleduje i obave, po rediteljevom mišljenju, neophodnu promenadu scenom. Trećeg rešenja, osim ako se kombinovanje ovih glumačkih

pristupa ne može nazvati trećim putem, nije bilo, pa zato i ne pominjem imena ostalih.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Zoran Saramandić:
Lekar umire s bolesnikom

Narodno pozorište, Pirot
Tomislav Panajotović:
Slučaj Vide Simić

■■■ Ipak, da li je na godišnjoj smotri najboljih predstava trebalo pokazati kako se u užoj Srbiji igra svašta? Tekst Tomislava Panajotovića „Slučaj Vide Simić“ je pokušaj da se na osnovu događaja iz naše stvarnosti, iz samoupravne prakse, načini dokumentarna drama. Neuspeo pokušaj. Da li je slučaj Vide Simić istinit događaj ili ne, nije u krajnjoj liniji najvažnije. Verovatno se baš tako negde i dogodilo. Da nije, sigurno je, pisac čak i sasvim perifernog osećaja za dramatično ne bi propustio pravi moralni konflikt koji je ova priča nudila. Reč je o sastanku sindikalne podružnice na kome se raspravlja o žalbi radnice optužene za sitnu krađu, ali rigorozno kažnjene isključenjem iz radne organizacije. Usput se otkrivaju nekoliko pravih lopova i utvrđuje Vidina nevinost. Nevino kažnjena radnica suprostavljena je tako nekažnjениm krivcima - „krupnim zverkama“. A zar ne bi pravi moralni konflikt bio ako je radnica zaista kriva? Tada se sve ne bi moglo zataškati kao u Panajotovićevom tekstu. Na žalost, propuštanje pravog moralnog konflikta nije jedini nedostatak ovog pokušaja dokumentarne drame. Bolje je i ne nabrajati ih. U svakom slučaju i daleko spremniji glumci od pirotskih teško da bi od ovog teksta napravili bar pristojnu predstavu.

Komad Zorana Saramandjća „Lekar umire s bolesnikom“ koji je na Susretima pokazalo Narodno pozorište iz Titovog Užica pokrenuo je razmišljanje o neophodnosti postojanja najniže granice ispod koje jedan profesionalni teatar u izboru teksta ne sme da ide. Niće samo reč o nepostojanju dramaturške veštine, nego čak i o odnosu logike! Piščeva humanistička orijentacija je očigledna, samo nesumnjive istine u njegovoj obradi deluje lažno. Rezultat koji su pokazali glumci i reditelj Slobodan Ž. Jovanović je u obrnutoj srazmeri sa verovanjem koji su u ovaj posao ulagali.

Na svoju ili nesreću gledalaca poverovali su u tekst.

Ocenjujući predstave prikazane na XIV Susretima profesionalnih pozorišta uže Srbije nisam sмеo da uzmem u obzir objektivne okolnosti u kojima ova pozorišta rade, a uticaj tih okolnosti na kvalitet predstave je nesumnjiv. Zato ču na kraju pokušati da, u nekoliko rečenica, na njih

podsetim. Većina ovih pozorišta ima vrlo mali broj glumaca i to ne samo bez pozorišnih škola, nego najčešće sa vrlo skromnim opštim obrazovanjem. To su talentovani profesionalizovani amateri čija obdarenost nije razvijena, jer ih pogon profesionalnog pozorišta nagoni da rade brzo i na brzinu. Minimalan je broj ostalih umetničkih saradnika u ovim teatrima: šest reditelja, sedam scenografa i kostimografa, dva muzička saradnika i ni jedan stalno zaposleni dramaturg u svih osam pozorišta. Upravnički kadar je češće regrutovan po zadatku, nego po sopstvenom opredeljenju i profesionalnosti. U nedostatku dramaturga upućen na to da sastavlja repertoar i angažuje saradnike sa strane. Svemu treba dodati da su materijalna sredstva koja pozorišta dobijaju jedva tolika da podmire njihove sadašnje potrebe. Svako novo angažovanje teško da dolazi u obzir. Na kraju još samo jedan podatak: u poslednjih pet godina u čitavoj užoj Srbiji izveden je samo jedan Šekspirov komad - „Henri IV“ 1974. u Nišu. („Bogojavlensku noć“ priprema isto pozorište za početak iduće sezone). To nije samo ilustracija repertoarskog opredeljenja, nego i svest o vrlo skromnim sopstvenim mogućnostima.

Petnaesti Susreti

Zaječar, 14-24. maj 1979.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Nikolaj Vasiljevič Gogolj:

Revizor

Posle prošlogodišnje vrlo zanimljive postavke „Ognjišta“ Žarka Komanina više se očekivalo i od reditelja Milana Bogosavljevića i od ansambla Pozorišta Timočke krajine. Čini se da je delimičnom razočarenju prevashodni razlog odnos prema tekstu. Bogosavljević vrlo rigorozno krati Gogolja, eliminiše repllike, scene, pa i činove. Konciznost je svakako vrlina, ali u odbacivanju suvišnog eliminisano je i mnogo bitnog. Njegova verzija „Revizora“ svodi se na fabulu, na priču o dogodovština Hljestakova u varoši u kojoj su ga mesni birokrati zamenili sa revizorom od koga, s razlogom, strepe. Bogosavljeviću je, budući da je pročitao ceo komad, jasno i ko je i kakav je čovek Hljestakov, zašto je došlo do zabune, kako je moguće da se njegovo bezočno ponašanje i minhauzensko hvalisanje prima kao normalno i verovatno, gledalac to mora da uzme zdravo za gotovo, jer reditelj gotovo sve što je objašnjenje, karakterizacija ličnosti i situaciju, odstranjuje iz predstave. On verovatno očekuje da će glumci svojom igrom sve pokazati. No, i mnogo spremniji ansambl od ovog kojim raspolaže Pozorište Timočke krajine ne bi ovo njegovo optimističko očekivanje mogao da opravda.

Zaječarski glumci su nam, neko sa više neko sa manje uspeha, samo ispričali sadržaj. Namerno kažem ispričali, a ne odigrali, jer je za glumačku igru svima nedostajala prava motivacija - ona koju daje pisac. (Možemo je primiti takvu kakva je, možemo joj promeniti predznak, ali ne i eliminisati, a Bogosavljević upravo to čini). Videće se tako dobro aranžirani doček lažnog revizora; zatim njegovo hvalisanje vezama i poznanstvima u prestonici pa masovne scene u kojima oni što nemaju tekst samo prisustvuju ne učestvujući; pa kupanje Hljestakovićevo (jedan od nekoliko rediteljevih dodataka); pa na jedno isto rešenje igrana serija scena u kojima Hljestakov „pozajmljuje novac“ i sluša

pritužbe molilaca; pa nešto elektniji prizori zavođenja gradonačelnikovice i gradonačelnikove kćeri... Finale komada, scena u kojoj iz Hljestakovićevo pisma gradonačelnik i ostali saznaju da su prevareni, svešće se na informaciju, a zatim sledi finale predstave u kome kao lažnog varoš dočekuje pravog revizora. Efektni krajnji akcenat kome ne prethode ni približno dobro rešavane i rešene scene.

Glumci, kao što rekoh, samo izvršavaju zadatke. Pritom reditelju izgleda nije važno ni da bude upotrebljen isti glumački stil. Razlike su očite ne samo od uloge do uloge, nego i od scene do scene u okviru jedne uloge. Najzanimljivije ostvarenje je uloga sluge Osipa (igra ga Milan Svilar), ali i tu je pre reč o nagoveštaju nego o kompletnom glumačkom rezultatu.

Priča za sebe je scenografija Krstomira Milovanovića. Monumentalna, bukvalna značenjem koje omogućava - paučinasta mreža na metalnoj konstrukciji, pokazala se i ne baš sasvim funkcionalnom, namećući reditelju geometrizam u mizanscenu. Kostimi Slavice Lalicki - realistički, u suprotnosti sa scenografijom, uz to neprecizno označavaju ličnosti koje ih nose, ako je uopšte i bio cilj da imaju tu funkciju. Ako nije, onda je tek nejasno zašto su takvi. Inače lepo sašiveni. I najzad: reditelj je radi nekog razloga u predstavu uključio pevanje. Nisam uspeo da proniknem iz kog, ali pevane numere samo su razbijale ritam predstave.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milutin Bojić:

Kraljeva jesen

U rediteljskoj postavci Ivana Rakidžića dramat u jednom činu Milutina Bojića postaće materijal za scenski strip serije „Iz davnih vremena“. Takav prilaz tekstu uslovio je, pre svega, rediteljev odnos prema istoriji koji nije ni agresivna superiornost čoveka današnjice koga sve što miriše na tamjan iritira, ali ni zaljubljenost u prošlost. Rakidžićev

38 Pozorišni susreti Joakim Vujić

odnos je poštovanje sa blagom distancem ironije i u odnosu na sadržinu Bojićevog komada i u odnosu na njegovu vrednost, pre svega pozorišnu, kao preteksta za predstavu.

Rešenje će pokušati da nađe u oživljavanju scenske slike iz koje će najpre kao mehaničke lutke a zatim, što se predstava dalje odvija, sve bliže glumačkom poistovećenju sa likovima (koje bar u zamisli, čini se, ne treba ni jednog trenutka da bude potpuno, ali je u nekim ulogama bilo) i uvođenjem ličnosti komentatora koji će govoriti Bojićeve didaskalije, obaveštenja o ličnostima i njihovom uvođenju u radnju, metodom što se katkat koristi u postavkama komedija, a ovde ga prvi put vidim u predstavi drugačije ambicije, predstavi koja ne želi da nasmeje.

Rakidžić se, verovatno s pravom, najviše plašio da Bojićev tekst vrlo visokog emocionalnog naboja ne zazvući patetično, pa je interpretaciju zamislio samo kao logično govorenje, čak govorenje teksta mimo partnera, dok je pravo na emocionalno bojenje replike rezervisao samo za finalne scene. No, mada govorenju stiha treba dati priznanje, mada je to vrlo profesionalno i korektno urađen posao, u želji za depatetizacijom ipak se preteralo, pa je u najvećem delu predstava delovala hladno, estetizantno, da bi u finalu, možda i zbog kontrasta, oslobođena emocija zazvučala prenaglašeno. Jednostavno: nije načena prava mera.

Rešavajući predstavu, rekoh, kao bajku ili strip, Rakidžić je osobitu pažnju posvetio vizuelnom izgledu - sceni i kostimima i scenskom pokretu. Paradoksalno je, ali iako je scenograf i kostimograf ista ličnost - Svetlana Zojkić, funkcionalni sklad scene i kostima nije postignut. U dugim odorama glumci su se, uprkos sigurno velikom naporu koji je saradnik za scenski pokret Dragoslav Janković-Maks uložio, kretali dosta nespretno u prostoru od samih stepenica. I još jedan paradoks koji to možda i nije: reditelj je uglavnom proveo šta je zamislio, a rezultat nije dobra i zanimljiva predstava, jer ovakav pristup je ustvari pročitavanje, odnosno uslikavanje teksta koje može da zadovolji zaljubljenike u Bojićevu poetsku reč, ali ne i onog gledaoca što očekuje pozorišno zbivanje zasnovano na dramskom sukobu. Sve je rečeno i pokazano, sve to deluje korektno i lepo, ali ono što je u ovom tekstu dramatično, što je povod pozorišnog čina, ako u tekstu takav povod uopšte postoji, u ovoj interpretaciji komada jednostavno je iščililo. Titovoužička predstava u stvari je lektira u slikama, dobra dopuna školskog gradiva. Ne i pozorišna predstava koja deluje, koja ima nešto da saopšti pozorišnom gledaocu.

Narodno pozorište, Pirot
Rade Pavelkić:
Nenađeni

■ Joakimovi susreti bili su verovatno, na svojoj najnižoj tački kad je nastupilo Narodno pozorište iz Pirot-a. Druga profesionalna pozorišta u užoj Srbiji beleže katkat promašaje. Katkad uspehe. Ovaj mini teatar gde ono mini označava ne samo broj glumaca nego i kreativne mogućnosti, repertoarsku politiku i izbor reditelja, uvek je pri dnu ili na samom dnu lestvice kvaliteta. Ovoga puta Piroćanci su igrali tekst Radeta Pavelkića „Nenađeni”, gotovo neverovatnu količinu banalnosti i proizvoljnosti uobičajenu u komad iz savremenog života. Reditelj je Ljubiša Đorđević, profesor književnosti i upravnik Teatra koji je rediteljski zadatak shvatio kao uslikavanje teksta. Glumci su, bolje im ne pominjati imena, dali puni doprinos da izvođenje bude na nivou teksta i rediteljevog umeća. Kako je sinoć neko cinično zaključio: ovo je prva predstava na Susretima u kojoj je postignut sklad svih elemenata.

Jedno je nesumnjivo, bez ikakvog cinizma „Nenađeni” Radeta Pavelkića u izvođenju pirotskog ansambla ostvarenje je koje ne samo da ne ispunjava minimum umetničkih zahteva jedne republičke smotre profesionalnih pozorišta, nego ne bi imalo čemu dobrom da se nada ni na nekoj od brojnih regionalnih smotri amatera.

Narodno pozorište, Leskovac
Šon O'Kejsi:
Junona i paun

■ Komad Šona O'Kejsija pre desetak godina u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, koje je na delima irske dramske literature postiglo nekoliko svojih najvećih uspeha, bio je povod izuzetne, glumački i rediteljski do perfekcije urađene predstave. Uloge Ljubiše Jovanovića (Džon Bojl), Ljiljane Krstić (Junona), Slavka Simića (Džokser) i režija Bore Draškovića i danas se pamte kao zvezdani trenutak ovog teatra.

Iako je reč o tekstu melodramskog sižea vrlina komada je u humoru, u ironiji prema zbivanju, koja dramu, odnosno melodramu, sasvim relativizuje. Predstava Jugoslovenskog dramskog bila je brilljantna demonstracija modernog osećanja za komično. Leskovačka postavka, međutim, ima sasvim drugačije ambicije. Nikola Vavić i njegovi glumci poverovali su da je O'Kejsijev komad tragedija sa elementima komičnog i napravili predstavu koja pokazuje da je privrženost melodrami još uvek vrlo velika i u pozorišnih umetnika i u publike. Doduše, postavka prvog, pa

i neke scene u drugom činu, zadržale su u osnovi komičnu intonaciju, negde se čak i preterivalo u karikiranju, ali se, što je kraj bivao bliži, sve više računalo na gledaočev sentiment. Tako se desilo da su reditelj i glumci, poštujući pisca i njegovu rečenicu, potencirali upravo mane i nedostatke teksta koje se u komičnoj osnovnoj intonaciji daju sakriti. Ovo je naglašavano i dosta staromodnim glumačkim sredstvima u kojima se uspostavlja komunikacija između glumaca i gledalaca. Igralo se pokazivački, spoljnom ekspresijom, prenaglašenim gestom, preakcentovanom replikom, često više na publiku nego na partnera. Bilo je u granicama ovog prevaziđenog glumačkog manira vrlo konsekventno urađenih uloga - u prvom redu Dara Apić kao Junona; bilo je sasvim ubedljivih terenutaka u igri Radiše Grujića (Bojl); sa gledalištem su, uprkos naglašenoj karikaturi ili možda baš tome zahvaljujući, spretno komunicirali Radoman Kontić (Džokser) i Živka Barać-Hubač (Mejzi Medigen), ali je ipak najubedljivije ostvarenje bila uloga Meri, kćerke Bojlović, koju je Verica Kulić ostvarila svedenijim, jednostavnijim sredstvima, manje naglašenom i manje agresivnom ekspresivnošću. No, iako se stilu glume mogu, i moraju, uputiti zamerke, jedno je sigurno: takav kakav je dejstvuje, uspostavlja i održava kontakt s gledalištem. Nikola Vavić, očito je, poznaje publiku i zna da usmeri glumca da igra na njene emocije. Što je publika, kako je rečeno danas za Okruglim stolom, još uvek spremna da plače i da se smeje zajedno s glumcem, za to on naravno nije odgovoran. Samo ta ista publika, ubeđen sam, isto bi tako dobro, ako ne i bolje, komunicirala i sa predstavom modernijeg rediteljskog i glumačkog senzibiliteta.

Uticak o ovoj predstavi, kao pomalo starinskoj, podržavali su i scenografija i kostimi Predraga Cakića (bez ličnog pečata koji se danas, s pravom, očekuje od autora scene i kostima), a muzici Vartkesa Baronijana, čini se, bilo bi mesta i u drugačije intoniranoj postavci O'Kejsijevog komada.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Po Vuku St. Karadžiću:
Buna na dahije

■■ Kruševljani su prikazali „Bunu na dahije” po Vuku Stefanoviću Karadžiću u režiji Primoža Beblera. Reditelj je i autor izbora teksta za ovaj prigodni resital narodne poezije.

Moram da pomenem jedno drugo ostvarenje ovog teatra koje je takođe kao tekstualnu podlogu koristilo narodnu pesmu. Reč je o „Letećoj družini Kraljević Marko”, opet u Beblerovoj dramaturškoj obradi i rediteljskoj postavci.

Poređenje se nužno nameće, ali je, na žalost, na štetu „Bune”. Štaviše, neverovatno je da isti ansambl i isti reditelj u ovoj sezoni rade na način kome su se u prethodnoj sezoni i prethodnoj predstavi podsmevali.

„Leteća družina” je predstava u predstavi, persiflaža takozvanih živih slika, jedne od primitivnih formi pozorišnog izraza. Prema korišćenom materijalu odnos je ironičan, a sam izbor pesama u kojima Marko nije junak bez straha i mane, konstituiše aktivan odnos kritičkog preispitivanja nacionalne mitologije. Postupak u „Buni na dahije” je suprotan. Tu su upravo žive slike, ilustracija narodnih pesama, prigodni program u slavu prvog srpskog ustanka, potpuna identifikacija sa stavom koju ima narodni pesnik. Kruševački glumci vrlo korektno, čak dobro, kazuju ove tekstove, a Miodrag Toković, autor scenografije i kostimografa, trudi se, i uspeva, da obezbedi prikladan okvir apologetsko-romantičnom pristupu korišćenog materijala.

Predstava nije samo korak nazad od prethodnog ogledanja Kruševljana na sličnoj literarnoj podlozi - resital umesto dejstvujućeg pozorišnog čina, već pokazuje i totalno odsustvo kriterijuma u našim pozorištima koje nije karakteristično samo za Kruševac. Ne što je takva kakva je predstava napravljena, nego što ni reditelju, ni ansamblu, ni upravi pozorišta nije jasno što je postignuto, budući da se rezultati „Bune” i „Kraljevića Marka” izjednačuju. Tačnije, „Buna na dahije”, mišlu koji iza nje стоји totalno inferiornoj, daje primat jer se šalje na republički festival. Nepostojanje umetničkih kriterijuma tragičnije je od loše, pa i najlošije predstave.

Narodno pozorište, Šabac
Dobrica Erić (po Milovanu Glišiću):
Gimnastika sa dva cvancika

■■ Tekst Dobrice Erića, čija je praizvedba bila u Pozorištu na Terazijama, ocjenjen je strožije nego što zaslужuje. Primedbe upućene njegovoj „Gimnastici sa dva cvancika” odnose se na najveći broj naših savremenih komedijskih psovki koja je tom prilikom zaparala mnogo „osetljivo” uho postala je, dopadalo nam se to ili ne, nezaobilazni atribut naše komediografije. Kod Erića, za razliku od drugih autora, ona bar nema ulogu dramaturške poente, već je samo pomoćno sredstvo za stvaranje atmosfere. Tako, utisak je, Erić je ovom prilikom platio ceh za koji je najmanje zashužan.

No, i ovog puta, kao i u slučaju pozitivnih ocena, pokazalo se da pozorišne kritike nemaju mnogo uticaja na dalji scenski život dramskog teksta. Šabačko Narodno pozorište odlučuje se za „Gimnastiku” napravivši jednu od svojih boljih predstava u poslednjih nekoliko sezona.

40 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Reditelj Aleksandar Glovacki trudio se da kroz veselu igru na Glišićevu temu parodira komade iz narodnog života sa pevanjem i pucanjem. Zamišljene žaoke, istina, ne pogađaju metu (pitanje je koliko tekst za to i daje povoda, koliko su šabački glumci u stanju da igraju sa ironičnom distancom), ipak ova „Dva cvancika”, mada ne dosežu rediteljeve ambicije, jesu zabavno i šarmantno ostvarenje koje se s razlogom dopada publici. Petar Lazić (Kića), Mladen Ognjanović (Mića), Radoje Gojković (Pop), Zagorka Isaković (Mafijaš), Radovan Pavlov (Ciga) i Aleksandra Gavanski-Klipa vešto plasiraju duhovit tekst, doprinoseći više od ostalih da predstava održi sasvim zadovoljavajući ritam i tempo.

Svestan skromnih pevačkih mogućnosti ansambla, suočen sa činjenicom da pozorište nema orkestar i hor, reditelj se odriče komponovane muzike Konstantina Babića i smanjuje broj pevačkih numera koristeći kao ispomoć najjednostavnije narodne melodije u izboru Živana Gajića. Mada je tako ovaj mjuzikal prestao da bude mjuzikal i postao ono čemu bi reditelj da se podsmehne - narodni komad s pevanjem, verovatno je bio u pravu. U svakom slučaju bolje je tako, nego istrajavati u nečem za šta se nema snage.

Narodno pozorište, Niš

Ivo Andrić:

Prokleta avlja

„Stavljanje ‘Proklete avlige’ Ive Andrića na scenu rezultat je kobne zablude da se jedno prozno delo, koje ima svoje zakone proporcija i dimenzija, bez muke može, pukom tehničkom veštinom, pretočiti u autentičnu dramsku materiju”. Ovo je još 1962. godine napisao Eli Finci u povodu pokušaja autora dramatizacije Jovana Cirilova i reditelja Mate Miloševića u Jugoslovenskom dramskom pozorištu u Beogradu.

Ako im je ova Fincijeva ocena, koja nije bila usamljena, koja se i danas može bez rezerve prihvati, eventualno promakla, Ljuba Milošević i Marislav Radisavljević, autori nove dramatizacije, odnosno adaptacije, imali su priliku da vide predstavu Jugoslovenskog dramskog. Kad su se, uprkos njoj, odlučili za ovaj posao mora da su za to imali ozbiljne razloge. Na žalost, sem dubokog poštovanja i verovanja u Andrića, vidljivog više u tekstu dramatizacije manje u predstavi, nisam, a to je opšta karakteristika ostvarenja ovogodišnjih Susreta, mogao da pronađem i pozorišni razlog ovog poduhvata. Doduše, scenograf Velizar Srbljanović, svakako po rediteljevoj instrukciji, gradi takav scenski prostor koji zalazi u gledalište i zahvaljujući kojem se - igranju među gledaocima-metafora „Proklete avlige” širi.

No, da li se to zaista htelo reći predstavom? Utisak je ne, mada su za ideju o sveopštem zatvoru u kome smo autori predstavi odgovorni čak i da je nisu želeli. Mislim da je pre reč opet o jednoj zabludi: uverenju da će neposredniji fizički kontakt glumca i gledaoca omogućiti transformaciju prozogn u dramsko što u pokušaju Cirilova i Mate Miloševića nije postignuto. Ali, narativno je ostalo narativno! I kad glumac stoji bezmalo na glavama svojih gledalaca; i kad priču kazuje viseći glavom na dole; i kad je saopštava viš glumaca na pozornici se zbiva koreografisana ilustracija onoga o čemu je reč. Samo ilustracija, iako su saradnik za scenski pokret Dragoslav Janković-Maks i autor zvučne kulise Bratislav Anastasijević izuzetno dobro uradili svoj posao.

Nekoliko velikih monoloških kazivanja i par scenica u kojima je bilo dramskog dijaloga (takvih je možda i manje nego u dramatizaciji Čirilova i predstavi Mate Miloševića); nekoliko atraktivnih masovki, ali i napadnih, prejakih u efektu, poslužilo je da se ispriča priča o Latifagi, upravniku zatvora, o Čamilu, nesrećnom Turčinu koji se identifikovao sa Džem sultanom, da se nagovesti strah koji Jevrejina Haima nagoni na govorenje bez kraja i početka, da se označi kako je Fra Petar u ovu kuću gde нико nije bez nekog razloga zaistao zalutao, ali se sve te ličnosti praktično neće sresti, proći će jedna pored druge, bez kontakta koji ih dovodi u direktnu vezu, koji ih sukobljava i ujedinjuje, koji ih čini dramskim ličnostima. Svi komplimenti Desimiru Stanojeviću (Haim) i Ratomiru Vasiljeviću (Čamil) za tirade teksta koje se izgovaraju pod fizički vrlo teškim uslovima, ali je rezultat ostao ipak samo naracija, prekidana spektakularnim masovnim scenama. Upravo ta rediteljeva želja za spektakularnošću koja je bila spoljna, mehanička, koja je trebalo da pokrije nemoć da se problemi što ih postavljanje Andrića na scenu nameće reše. bila je do te mere pretenciozna da je i odnos dužnog poštovanja koju zaslužuju svi što se uhvate u koštar sa onim što prevazilazi njihove snage - da li samo njihove kada je u pitanju igranje Andrića - dovela u pitanje.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Lav Nikolajević Tolstoj:

Od slamke kuća izgori

„Od slamke kuća izgori” ili „Carstvo mraka” jedna je od onih malobrojnih predstava na ovogodišnjim Susretima, koje su, bar što se nagrade tiče, prošle slabije nego što to u stvari zaslužuju. Možda i jedina o kojoj su se žiriji, naročito stručni, ozbiljno ogrešili. Reč je o ostvarenju koje neosporno

ima nedostataka, nedomašenosti, ali i vrednosti što nisu za potcenjivanje.

Tolstojev pokušaj da napiše tragediju po obrascu antičke (bez hora ali sa katarzom - očišćenjem, elementom teragedije koji se i u Tolstojevo vreme smatrao sasvim neprihvatljivim dramaturškim rešenjem) ocenjivan je nekada vrlo uspešnim, pa se u teoriji pozorišta, u dobroj meri i ovom komadu zahvaljujući, može naći termin - slovenska katarza. Petru Govedaroviću učinilo se da Tolstojev komad, uz određenu dramaturšku obradu, čak i uz očuvanje katarze, može da komunicira sa gledalištem i danas, pa se vrlo ozbiljno prihvatio posla na dramaturškoj obradi eliminisuci mnoge ličnosti i ovo ne baš kratko dramsko delo sveo na dužinu koja odgovara navikama savremenog pozorišnog gledaoca. No, ako za dramaturšku obradu zaslužuje komplimente, ako je pokazao da je „Carstvo mraka“ možda nepravedno zaboravljena drama, u realizaciji predstave Govedarović je bio manje uspešan.

Dobra zamisao o verističkom pristupu, o sasvim svedenim i umirenim strastima, o prigušivanju Tolstojevog moralističkog naukovanja, na žalost, nije i uspešno ostvarena. Željeni verizam je dosledno proveden samo u scenografiji Save Baračkova i kostimima Zore Davidović. U glumačkim interpretacijama bilo je vrlo disonantnih stilskih odstupanja. Još više smetao je sasvim neprikladan mizanscen. U predstavi koja ima ambiciju da bude rekonstrukcija života on mora biti strogo motivisan, a ovde glumci ustaju da ne bi seli, šetaju da ne bi stajali... Baračkov je vrlo precizno podelio pozornicu na tri dela - tri ambijenta, ali Govedarović ne pokazuje ni približno preciznost u korišćenju tih ambijenata u prelaženju, prevodenju glumaca iz jednog u drugi.

Kao što sam već istakao među glumačkim ostvarenjima nema međusobnog sklada, pa ni sklada u delanju jednog lika tokom cele predstave. Nisu korišćena jedinstvena izražajna sredstva. No, i pored toga nekoliko uloga (nije reč o apsolutnim vrednostima nego relativnim u odnosu na glumačke rezultate vidjenim u drugim ostvarenjima ovogodišnjih Susreta), u samom su vrhu glumački rezultati XV Susreta „Joakim Vujić“. Mislim na ostvarenje Mirkog Babića (Nikita), Marije Vasiljević (Anisija) i Ljubomira Kovačevića (Mitrič). Pa i sama predstava u vrhu je ovogodišnjih Susreta koji su, čak i kada je reč o pobedničkoj šabačkoj „Gimnasticici sa dva cvancika“, daleko ispod vrednosti prošlogodišnjih.

Šesnaesti Susreti Kragujevac, 27. maj-6. jun 1980.

Dobar festival

■ Ovogodišnji 16. Susreti „Joakim Vujić“ dometom prikazanih predstava jedan su od najboljih festivala pozorišta uže Srbije održanih poslednjih godina. Ne samo da su dve najbolje: niška „Nečista krv“ i kragujevačka „Laža i paralaža“ ostvarenja koja imponuju profesionalnom zrelošću, nego je i ono što su prikazali ostali teatri, u najvećem broju slučajeva, iznad standardnih rezultata koje ova pozorišta pokazuju i na Susretima i u svojoj redovnoj produkciji. Šta se to i da li se uopšte nešto bitno promenilo u repertoarskoj orijentaciji, organizaciji priprema predstava, sastavu ansambala? Odnosno, da li je ova sezona nagoveštaj boljih dana pozorišta u užoj Srbiji ili samo nešto srećniji stičaj okolnosti? Čini se ovo drugo. Jer nema nikakvih garancija da će se iduće godine bar ponoviti to što se ove desilo.

Reperoar se čini ambicioznijim nego ranijih sezona. Ali, oni tekstovi za koje se prepostavlja da su sa najvećim ambicijama pripremani nisu prikazani na Susretima: Niš - Čehovljev „Ivanov“ i Ibzenova „Nora“, Kragujevac - „Oslobodenje Skoplja“ Dušana Jovanovića, „Braća Karamazovi“ Dostojevskog, Zaječar - „U agoniji“ Mioroslava Krleže, Molijerov „Tartif“, Leskovac - Pirandelo: „Čovek, životinja i vrlina“, Pirot - Strindbergov „Pelikan“. Video sam neuspelog niškog „Ivanova“, a ni u samim teatrima ne veruje se previše u ove predstave. Više nego sa ovim uglavnom klasičnim, tekstovima pozorišta su imala uspeha kada su se samokritički opredeljivala za repertoar primereniji snagama sa kojima se raspolaze: Šabac - Čopicev „Nikoletina Bursac“, „Prošlog leta u Čulimsku“ Aleksandra Vampilova, Niš - „Nečista krv“ Bore Stankovića, Kragujevac - „Laža i paralaža“ Jovana Sterije Popovića, Titovo Užice - „Sporting life“ Kajganića i Petkovića, Leskovac - Sterijina „Pokondirena tikva“, „Brisani put“ Milice Novković, Zaječar - takođe „Brisani put“, pa i „Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime“ Jovana Bulajića u Pirotu. Većina ovih predstava imala je

42 Pozorišni susreti Joakim Vujić

uspeha na Susretima. Samo sigurno je da repertoarska orijentacija koja je prilagođavanje snagama kojima se raspolaže, bez ambicija da se te snage prevaziđu, ne može biti put podizanja kvaliteta. „Nečista krv” i „Laža i paralaža” su izuzetak. Zahvaljujući izuzetno spremnim i inspirisanim rediteljima Gradimiru Mirkoviću i Dejanu Mijaču koji su uspeli da, ne zadovoljavajući se standardnim rešenjima, inspirišu i glumce. Takav pristup tekstu može gotovo od svakog pozorišnog komada u gotovo svakom teatru da načini značajnu i dobru predstavu. Problem je jedino u tome što su reditelji kakvi su ovom prilikom bili Mirković i Mijač izuzetno retki gosti u užoj Srbiji.

Istina, ove sezone gostovalo je u srpskim pozorištima još dosta preduzimljivih i maštovitih, mlađih reditelja. Slavenko Saletović je u Šapcu postavio Vampilova, Nebojša Bradić „Noru” u Nišu, Vojin Kajganić „Sporting life” u Titovom Užicu, Mihajlo Nedeljković „Senku gospodina Vipa” u lutkarskom pozorištu u Nišu, a osam takođe mlađih reditelja, neki su još studenti Fakulteta dramskih umetnosti, osam komedija Aleksandra Popovića za TV-festival. No, da li će se saradnja sa njima nastaviti veliko je pitanje. Znajući dosadašnju praksu, pre treba verovati da neće.

Što se glumačkog sastava tiče - ista imena. Jedan završeni student Akademije u Novom Sadu (Nada Jurišić - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac) i dva amatera koje je angažovalo Podrinjsko narodno pozorište iz Šapca, - u amaterskim okvirima afirmisani član valjevskog „Abraševića” Ivan Tomašević i petnaestogodišnja Nada Gajić - ne dokazuju ni da se otvaraju nove perspektive angažovanja školovanih glumaca niti da su profesionalni teatri uže Srbije konačno shvatili (ono što je pre desetak godina svima bilo jasno) da je u današnjem sistemu školovanja glumaca jedina mogućnost obnavljanja ansambala orijentacija na amatere.

Raduje što je za većinu predstava, bar onih koje su prikazane na festivalima, angažovan lektor, što se njihovom opremanju posvećuje više pažnje nego ranije, što se sve češće komponuje scenska muzika, što je mnogi reditelj shvatio da mu je dragocena pomoć saradnika za scenski pokret.

Narodno pozorište, Leskovac
Milica Novković:
Brisani put

■■ Kao i za predstavu Jugoslovenskog dramskog pozorišta i za leskovačku predstavu „Brisanog puta” Milice Novković može se konstatovati da je ispod vrednosti teksta, da nije iskoristila mogućnosti koje ovaj komad pruža. U osnovi reč

je o istoj rediteljskoj pogrešci: želji za opredmećenjem sveta i simbolike ove poetske drame, traženjem bukvalnog scenskog znaka, odricanjem od višezačnosti koja je i u ovoj, kao i u svakoj poetskoj drami, najveća vrlina. Tako će uz gotovo svaku pojavu glumca na sceni ići po neki označavajući etnološki rezervat, inače potpuno u suprotnosti sa rešenjem scenskog prostora - sistemom praktikabala koji je sve drugo samo ne bukvalizacija ambijenta u koji pisac smešta radnju. Ugred, ova geometrija scene, mada joj se izvestan stepen funkcionalnosti ne može osporiti, da te mere je likovno aljkavo, neuko i neukusno urađena, odnosno ofarbana, da je slično teško naći i u amaterskim pozorištima koja iz razumljivih materijalnih razloga likovnosti svojih predstava obično ne posvećuju veću pažnju. Scenograf je Predrag Cakić. On je i autor kostima sasvim prihvatljivih kada u njihovo kreiranje, nije ulagao mnogo truda - operetskih kada se zdao, kao u slučaju oblačenja upokojenog Petka na kraju predstave.

No, da se manem likovnosti kojoj reditelj Nikola Vavić nije, očito, posvetio veću pažnju i vratiću se rediteljskom postupku koji je, uz već pomenutu naglašenu ilustrativnost, karakterisalo i insistiranje na ekspresivnom glumačkom izrazu, jake, naglašene osećajnosti, želje za dramatičnim. Temu umiranja (u komadu su izuzimajući jedan mlađi par, sve sami starci), umiranja ljudi i zemlje na kojoj žive, jer bez njih će i zemlja ostati napuštena i umiruća, Vavić je shvatio tragičnije nego pisac. Kod Milice Novković odnos je sličan kao i u pesmi Veljka Petrovića „Kad seljak umire” - kod Nikole Vavića bezmalo antička, antejska tragedija. Pisac se u odnosu na svoje junake ponaša prisno, sa razumevanjem, ali i blagom ironijom - reditelju su pune oči suza. Za pisca su Filipino dete, ljubavna igra Momira i Mione novi život koji se prirodno i logično rađa - reditelj neće poverovati u to da starci kao što su Zarija i Filipa mogu začeti novi život (on nije pesnik i zna da je to nemoguće), niti će okončati nadmetanje mlađog para, čime će njihovu ljubav učiniti isto onako beznadnom kao i ljubav Kršmana i Jelke u prethodnoj drami Milice Novković „Kamen za pod glavu”. Zato će u Vavićevoj postavci centralne ličnosti postati zadrti Jablan, čovek iz deteline i njegova rasplakana žena Milina, a njihov interpretativno podignut izraz: kod Dare Apić glumački ubedljiviji nego u igri Velimira Kekovića u predstavi dominantan. A ono što je najveća vrlina ovog „Brisanog puta” jesu bekstva Živke Barać-Hubač (Filipa), Radiše Gruijića (Petko) i Radomana Kontića (Zarija) od ove linije glume u jednostavnost, u običnost. Danica Kralj (Krstina) bila je bliže igri ove trojke, dok su Dragan Mićalović i Ljiljana Kostić-Đurić u ulogama Momira i Mione činili drugi duo „Brisanog puta” shvaćenog kao

43 Pozorišni susreti Joakim Vujić

tragedija. Svedenog na melodramu, jer za tragediju, uprkos Vavićevim ambicijama, nije bilo pokrića.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Džosef Keserling:
Arsenik i stare čipke

■■ Kruševačko pozorište nema tako dobru ekipu kao što je imao Atelje 212, niti je reditelj Dragoslav Todorović, budući da mu je „Arsenik” bila ispitna predstava, mogao da se slobodno, ničim opterećen, igra Keserlingovim tekstrom, kao što je nekad mogao Milenko Maričić. Pre svega da ga rigoroznije skrati. No, i pored toga, reč je o predstavi koja postavljeni zadatok: da nasmeje gledalište, pošteno i časno izvršava. Najčešće ne podležeći jeftinim efektima.

U igri Tomislava Trifunovića (Mortimer), Zorana Mikovića (policijski narednik sa literarnim pretenzijama O’Hara), Duke Jovanovića (doktor Ajnštajn), Andreje Zlatića (Tedi) i Đurđa Đurđevića (Đžonatan) bilo je možda više svođenja uloga na sopstvenu meru nego glumačke transformacije, ali su zato Ljiljana Lukić i Ana Križanec, u ulogama dobrodušnih starih gospodica koje su dvanaest džentlmena otpratile na onaj svet, pokazale glumačko umeće koje nije za potcenjivanje kakvom su mnogi skloni kada su u pitanju ansambl iz unutrašnjosti.

Scenograf Jasmina Dunjić i kostimograf Irena Radun, njima je „Arsenik” takođe bila ispitna predstava, korektno su i profesionalno uradile svoj posao.

Narodno pozorište, Pirot
Jovan Bulajić:
Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime

■■ Komad Jovana Bulajića „Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime” jeste nova varijanta Dobričaninovog „Zajedničkog stana”. Siromašnija duhovitom replikom nešto produktivnijeg zapleta. Pirotski ansambl, za koji je već kompliment reći skromnih mogućnosti, rediteljski je ovog puta vodio Aleksandar Glevacki. On je pokušao, čini se, jedino moguće: da pred svoje glumce ne postavlja glumačke zadatke već da iskoristi njihove privatne ličnosti u datim situacijama, a tekst što je moguće više skrati, odnosno što brže ispriča priču. Rezultat je predstava koja prevazilazi sve što su Piroćanci u poslednjim sezonomama prikazali na Susretima, mada ne i predstava koja se može ravnopravno porebiti sa ostvarenjima drugih pozorišta.

Narodno pozorište, Niš
Borisav Stanković, Gradimir Mirković:
Nečista krv

■■ Gradimir Mirković je u Nišu ponovio režiju beogradske postavke sopstvene dramatizacije romana Bore Stankovića „Nečista krv”. Ista je scenografija (Miomir Denić), kostim tek nijansom drugačiji (Božana Jovanović, Predrag Đapić), ista muzika (Vojislav Kostić), neznatno promenjena koreografija (Branko Marković), na isti način vođeni glumci. Ipak, predstava ne deluje kao kopija - ima svežinu originala. Kako ju je sam reditelj za Okruglim stolom označio: „ponovljeno, malo doterano izdanje”. Ono „malо doterano” odnosi se pre svega na eliminisanje jedne od dvanaest scena dramatizacije - scene u amamu koja dramaturški jeste opravdana, ali je u beogradskoj predstavi bila loše rešena i nekoliko novih rešenja u koreografiji koja nije ilustracija vremena i prostora nego ramsko-ritualni elemenat Mirkovićeve predstave, odnosno predstava. Novi su naravno i glumci, ali, mada sam čini mi se s pravom konstatovao posle beogradske premijere da nema teatra u zemlji koje može da sastavi takav kvartet odnosno kvintet protagonistu kao beogradsko Narodno pozorište, igra niških glumaca zavređuje sve komplimente. To potvrđuje da je Gradimir Mirković uspeo da od Börinog romana napravi dobru dramu, ne scenario za određene glumce. I još nešto: da je Mirković jedan od retkih naših reditelja koji umre da radi s glumcem, umre da mu-pomogne. Ume da ga vodi. Pravo otkrojenje je Radmila Mirković u ulozi Todore. Vrlo ubedljiva je igra trojice muških protagonistu: Desimir Stanojević (Tomča), Milićevo Daskalović (gazda Marko), Đorđe Vukotić (clendž Mita). Vuković ovom ulogom dostojanstveno proslavlja trideset godina umetničkog rada. Samo u, takođe ubedljivoj, glumi Verice Jovanović malo zasmetla oponašanje beogradske Sofke-Vere Ćukić. Što posebno čudi jer je ova glumica još pre Ćukićeve igrala Sofku. Doduše u drugoj dramatizaciji i drugoj režiji.

Od takozvanih epizoda najvrednija mi se čine ostvarenja Dušana Đorđevića (Tone) i Radisava Dimitrijevića (deda Mitar), mada i ostali glumci zasluzuju komplimente za predstavu koja slabog mesta bezmalo da nema.

Podrinjsko narodno pozorište, Šabac
Aleksandar Vampilov:
Prošlog leta u Čulimsku

■■ Slavenko Saletović ponovio je u osnovi svoju beogradsku režiju ove, tada sam govorio, malo precenjene savremene sovjetske drame. Ono što je prednost šabačke postavke jeste bolje, odnosno dobro rešen prostor za igru (scenograf je

44 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Vladislav Lalicki) i dva glumačka rezultata: Jelica Vojinović (Kaškina) i Ivan Tomašević (Paška). Ostale prednosti su na strani beogradske postavke, mada i Zagorki Isaković, Radetu Mihailoviću, Petru Laziću, Petru Pušiću i Radomiru Pavlovu treba odati priznanje ne samo za trud nego i za sasvim korektan rezultat, a pravo osveženje je petnaestogodišnja Nada Gajić u ulozi Valentine. Ona spontanošću nadoknađuje nedostatak glumačkog znanja i zanata. Šteta je što Cane Firaunović svog Mečetkina, komičnog namćora svodi na debila. Da nije toga ova korektno urađena predstava delovala bi i znatno bolje. No, i pored toga bila bi sreća kada bi ostvarenja kao što je Vampilovljev „Čulimsk“ u režiji Slavenka Saletovića i izvođenju Podrinjskog narodnog pozorišta iz Šapca predstavljala onu srednju meru teatarskog dometa u užoj Srbiji.

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac

Jovan Sterije Popović:

Laža i paralaža

■■ U silnim postavkama ove komedije isprobane su, čini se, gotovo sve moguće varijante. Aleksa, lažni baron Golić i njegov kompanjon Mita bivali su i prevezani hohštapleri i sasvim nevešti, jadni prevaranti, ali i junaci na čijoj su strani sve simpatije publike. Precizna Jelica igrana je i kao mlađa sestra Feme iz „Pokondirene tikve“ i kao mudrica koja se zabavlja zaplitanjem u kućine onih što bi da je prevare. Njen otac - bogati trgovac Marko Vujić i kao naivčina i kao gramziviji od laže i paralaže. U jednoj varijanti čak je postao gospođa Vujić. Isprobani su gotovo svi pozorišni stilovi: od komedije, burleske, groteske... sve do varijanti fizičkog teatra i teatra surovosti. Međutim, oni koji su, posle „Pokondirene tikve“ i „Ženidbe i udadbe“, očekivali da će postavka Dejana Mijača biti radikalno novo, ranije neviđeno tumačenje „Laže i paralaže“ verovatno su razočarani kragujevačkom predstavom. Istina, Mijač ne otkriva prikrivena značenja, ali uspeva, nešto što mi se čini značajnijim, da ubedi gledaoca kako je Sterija izuzetno savremen pisac, a „Laža i paralaža“ i bez ikakvih dramaturških intervencija komedija koja izražava naše današnje osećanje za humor. U njegovoј predstavi postignuto je potpuno saglasje teksta, režije i glume, scenskog prostora koji je rešio Sava Baraćkov, kostima koje je kreirala Branka Petrović. Replika i pauza dobijaju gotovo isti prostor. Igra s tekstrom i igra bez teksta su dva ravnopravna elementa glumačkog izraza. Mizanscen je dopuna, ne ilustracija kazanog. Izgovorenu reč sugerira situacija. U glumi Nade Jurišić (Jelica), nikad disciplinovanijeg, podređenijeg predstavi Ljubomira

Ubavkića (Mita), Mirka Babića (Aleksa), Marije Vasiljević (Marija, nikad prisutnija u predstavi), Slavoljuba Fišekovića (Batić) i Nemanje Severinskog (Marko Vujić) ostvareno je potpuno jedinstvo stila. Kao da je reč o istoj glumačkoj školi. Mogu se naravno, rangirati ova glumačka ostvarenja, ali osnovni kvalitet predstave je njen zajednički, kolektivni glumački rezultat. Predstava dokazuje da ima dobrih glumaca u kragujevačkom pozorištu, ali da često nedostaje spremnih reditelja. Kakav je ovom prilikom bio Dejan Mijač.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Vojin Kajganić, Branislav Petković:

Sporting life

■■ Vrlo dobar scenario za beogradsku predstavu „Sporting life“ koji je, zajedno sa Branislavom Petkovićem, sam napisao, Vojin Kajganić je kao diplomski rad postavio u Titovom Užicu. Namerno pominjem scenario za beogradsku predstavu jer Kajganićeva i Petkovićeva priča o fudbalskim mitomanima, o trgovini utakmicama i ljudima smeštena je u beogradsku sredinu, u beogradski fudbalski podsavез. Čini mi se da bi po titovužičku i svaku dalju novu postavku bilo bolje da je tekst prilagođen i jezički i sadržinski regionu u kojem se igra. Osvežen, odnosno osvežavan aktuelnostima. Posebno kada je reč o komentarisanju parova na tiketu sportske prognoze. Jer, najveća vrednost ovog scenarija za predstavu, ono što ga i čini scenarijom, jeste njegova prepoznatljivost, životna autentičnost, njegov fotografски realizam. Pisci su stvorili okvir, model teksta koji bi od sredine do sredine trebalo menjati i prilagođavati. Naravno pri tom zadržati ono što je bitno: da je reč o podsaveznu gde su prljavštine u odnosu na takozvani „veliki fudbalski biznis“ manje, samo deluju tužnije.

Iako tekst nije prilagođen lokalnim prilikama, još uvek je dovoljno komunikativan i prepoznatljiv u svakoj sredini pa su Užičani dobili predstavu koja ne samo da puni gledalište nego i ansambl ovog pozorišta predstavlja u vrlo dobrom svetlu. Dobro napisane uloge, protkane duhovitim replikama omogućile su glumcima da se bolje pokažu nego što smo navikli da ih viđamo i na ovom Festivalu i u drugim predstavama titovužičkog pozorišta. Najefikasnije je ostvarenje Stojanke Pejić (Smilja - vatrena navijačica), ali su vredni pažnje i rezultati koje su postigli: Rade Simić (kao Milo, predsednik kluba), Zoran Karajić (Pika, centarfor kojim se trguje), Đurica Savić (predsednik protivničkog tima, vlasnik motela), Tomislav Janić (Toša, trener). I ostali glumci doprinose više ili manje u osnovi dobrom utisku o ovoj predstavi rađenoj u naturalističkom maniru, igranoj u odlično rešenom scenskom prostoru (scenograf Velizar Srbljanović) i upotrebiču tu otrecanu ali tačnu frazu, u

prikladnim kostimima u koje je glumce obukla Svetlana Zojkić.

Pozorište lutaka, Niš

Ad Greidanus:

Senka gospodina Vipa

Veliko osveženje repertoara Susreta predstavljalo je prvo učešće Pozorišta lutaka iz Niša u zvaničnoj konkurenciji Festivala. Ne samo zato što je prikazana jedna predstava za decu, već, pre svega, jer je ova predstava zanimljiva i za odraslog gledaoca i jer se pokazalo da je Pozorište lutaka iz Niša sasvim konkurentno većini pozorišnih ansambala u Republici, a u nekim elementima predstave u odnosu na mnoge i superiorno.

Reditelj Mihajlo Nedeljković je debitant, ovo mu je diplomska predstava na Fakultetu dramskih umetnosti, ali je zanat očigledno dobro izučio, uz to okružen je iskusnim i dobrom profesionalcima kao saradnicima: Borisom Čerškovim, scenografom i kreatorom lutaka; Biljanom Krstić, kostimografom; Branivojem Đorđevićem, lektorom i Dragoslavom Jankovićem-Maksom koji mu je pomogao u oblikovanju scenskog pokreta. Nedeljković je glumce vodio pravcem blago stilizovanog, ali u osnovi realističkog izraza, izbegavajući podignuto, falsetsko izgovaranje replika što je postalo manir u predstavama za decu, odlično komponujući glumu u užem smislu sa lutkarskim elementima i pantomimom. Jedan od lutkarskih elemenata, a to je rediteljeva nadgradnja teksta, lutka Matilda predstavlja možda i najvrednije rešenje u ovoj „Senke gospodina Vipa“. Vrlo su dobro urađene i pantomimske scene, a jedno od, najčešće dobro korišćenih rešenja, jesu oživljene karijatide koje pridržavaju vrata zamka gospodina Vipa. Čini mi se dobrim i to što je reditelj samo blago naznačio filozofsko-političku dimenziju Greidanusove bajke, tako da je odnos čoveka i njegove senke u predstavi povod za igru. Ne opterećuje je suviškom značenja, suviškom u scenskom činu prvenstveno namenjeno deci.

Emina Vasić u ulozi Meri, Miodrag Pavlović kao Vip i Desanka Krstović (Kuvarica) činili su onaj kreativniji deo glumačkog ansambla u kome su svi izuzetno disciplinovano sledili mlađog reditelja, a posebno priznanje zaslužuju Vidosava Nikolić za animaciju lutke Matilde.

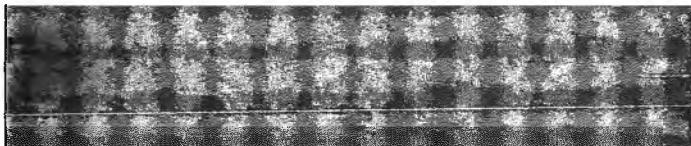
Prisustvo dr Branivoja Đorđevića u ulozi lektora bilo je zaista dragoceno. Predstavu je oslobodilo primedbi lošeg govorenja koje je do sada hendikepiralo čak i najvrednija ostvarenja ovog pozorišta.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Milica Novković:
Brisani put

„Ni druga postavka „Brisanog puta“ prikazana na Festivalu (sa predstavom Jugoslovenskog dramskog treća) nije našla pravi put scenske realizacije novog teksta Milice Novković. Opet, doduše na nov način, nesporazum teksta i likovnog opredmećenja. Ovog puta neadekvatnog lociranja u prostoru.

Junaci Milice Novković su ljudi s brda iznad Raške. Nije to puka želja da se tekst negde, odnosno bilo gde smesti. Iz toga proizilazi odnos ovih ludi prema zemlji, životu i smrti, preplitanje realnog i irealnog, fantastičnog u svakodnevnom. Sve to reditelj Milorad Berić u osnovi ne menja. On će samo skratiti tekst i pokušati da ga sa glumcima pročita što je moguće običnije, jednostavnije. Njegova predstava ne želi da bude građanski, urbano začuđena ovim svetom, iznenadena izuzetnošću, nego upravo suprotna - primerena logici i estetici Miličinog pristupa selu. U tome je reditelj svakako u pravu. Nije Raška Milice Novković nikakva egzotika, već, kroz poeziju proveden, učinjen začuđnim ali sasvim realan svet. Zaječarski glumci, istina, ponekad su, u želji da budu obični, nepatetični, otišli u drugu krajnost igrajući čak sasvim privatno, ali, i pored toga, tri ostvarenja ostaće zapamćena: Dare Petrović u ulozi Mione, Milene Svilari (Filipa) i Milana Svilara (Zarija). Samo šta sve to vredi kada, inače odlični, scenograf Krstomir Milovanović (dobitnik pet nagrada za scenografiju na ranijim Susretima „Joakim Vujić“) gradi scenografiju za neku drugu predstavu. Scena je prekrivena šibljem i lijanama, asocira na močvaru što ne samo da nije prostor u koji Milica Novković i Milorad Berić lociraju priču, već značenjem sasvim suprotan. Niti junaci ovog komada mogu biti ljudi iz močvare - niti je močvara u njima! Više sreće glumci i reditelj imali su sa Milovanovićem kao kreatorom kostima i Ivicom Klemencom, saradnikom za scensko kretanje. Mada nije najjasnije čemu teatralizacija pokreta u predstavi koja, utisak je, beži od artificijelnosti.

I time je na ovogodišnje Susrete stavljena tačka. Uprkos ne naročito ubedljivom završetku ovo je verovatno najbolji Festival pozorišta uže Srbije u poslednjih pet sezona. Dve odlične predstave - kragujevačka „Laža i paralaža“ i niška „Nečista krv“, nekoliko solidnih ostvarenja, uz nekoliko promašaja što su na nivou poluuspeha ranijih sezona, rezultat su koji prevazilazi očekivanja. Što se nagrada tiče, naravno, malo ko će se složiti sa svakom ocenom zvaničnog žirija. Kao i svakog žirija. Ipak, iako nagrade ostaju zabeležene, one sigurno nisu najvažniji rezultat jednog festivala.

Sedamnaesti Susreti

Titovo Užice, 21. maj-2. jun 1981.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Fjodor Mihailovič Dostojevski:
Zločin i kazna

■ Aleksandar Kovačević, autor dramatizacije i reditelj užičke predstave (Kovačević treći put postavlja „Zločin i kaznu“) pokušao je ovom pilikom najteže, samo da li baš i neophodno: da na scenu iznese sve važnije tokove romana. Tako je predstavu opteretio suvišnom naracijom, izjednačio bitno i manje bitno, a težak zadatak učinio još težim.

Zahvaljujući scenografskom rešenju Krstomira Milovanovića, a podržali su ga i kostimi Slavice Lalicki, predstava je previše direktna, određujuća u osnovnoj intonaciji. To je dosta efektna scenska slika, mada ne previše originalna - premrežena scenska konstrukcija u polumraku.

Pre nekoliko godina na BITEF-u sovjetski reditelj Zavadski deklarisao se u postavci „Zločina i kazne“ spikerskim tekstom čitanim na početku predstave: „Mi ne verujemo da je Dostojevski mračan pisac“. Kovačevićeva predstava se deklariše suprotno, doduće ipak pozorišnim znakom - scenografijom, ali deklaracija je deklaracija. To čini mi se nikako ne ide uz Dostojevskog. Njegovo delo je otvoreno pitanje, ne kategorički odgovor.

Najveća vrlina predstava je jedno glumačko ostvarenje. Istini za volju rečke su postavke Dostojevskog zapamćene po nečem drugom. Malo se koji reditelj proslavio na posle Šekspira najigranjem pozorišnom piscu, ali su zato Miškin, Raskolnjikov, Ivan i Mitja Karamazov, Stavrogin i drugi likovi proze Fjodora Mihailovića, zvezdani trenuci mnoge glumačke karijere. Zoran Karajić je dobio veliku šansu - ulogu Raskolnjikova - i umeo je da je iskoristi. Raskolnjikov je reklo bi se uloga po meri ovog glumca. A ako nekome Dostojevski, i on Dostojevskom, tako dobro pristaje, onda sigurno nije reč o trenutnom glumačkom blesku. Glumac se uspešno rvao sa tekstrom, uspevao da se sačuva i prejake reči i prejakog gesta, ali i da, sem u nekoliko manje važnih scena kada je podlegao praznoj motorici reči, sačuva misao i

smisao lika, da ubedljivo iznese ovaj, u osnovi, veliki glumački monolog. (Samo formalna uloga Raskolnjikova nije monodrama). Uspeo je čak i uprkos partnerima koji mu nisu bili dorasli. To se odnosi naročito na Tomislava Janića u ulozi Porfirija Petrovića. Janićev Porfirije je do te mere bezazlen i bezopasan da je samoubilački dijalog glavnog junaka sa ovim policajcem gotovo obesmišljen. Karajić je izneo Raskolnjikova i uprkos nesrazmernog, čak nepotrebnog, mislim u odnosu na osnovni tok radnje, prisustvu mnogih likova u predstavi. Istina Katarinu Ivanovnu, Marmeradovljevu suprugu igra ubedljivo Stojanka Pejić, ali je prisustvo ovog lika u drami prenaglašeno. Valja još iz mnogobrojne glumačke ekipe koju čini gotovo ceo ansambl pozorišta, dopunjeno užičkim amaterima, izdvajati Milana Putnikovića u ulozi Marmeladova.

Narodno pozorište, Niš
Ivan Goran Kovačić:
Jama

■ „Jama“ Ivana Gorana Kovačića, u režiji Marislava Radisavljevića i izvođenju niškog Narodnog pozorišta prilično je razočarenje. To je više manje uspela vizuelna ilustracija poeme, pozorišni posao koji bi sa istim uspehom mogao da uradi i ansambl znatno manjeg potencijala. Glumci su poslušna oruđa u rukama reditelja i saradnika za scenski pokret Ivice Klemenca, a ravnopravni znakovi predstave, katkad i važniji, jesu muzičke ilustracije (kompozitor Bratislav Anastasijević) i projekcije slajdova koje se dobro uklapaju u scenografsko rešenje Krstomira Milovanovića. Međutim, željena sinteza (reditelj se poziva na Piskatorov teatar) nije ostvarena. Koreografisani pokreti, zvučna kulisa i projekcije najčešće su duplirali poruku. Kazivali isto što je rečeno rečju. Uzgred, reči nije posvećena dužna pažnja ni u zanatskom smislu (što ide na dušu lektoru dr Branivoju Đordjeviću), a nije provedena ni dosledno stilizacija scenskog pokreta.

47 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Goranovi stihovi deluju potresno. Samo utisak je da im malo u tome pomaže pozorišni aranžman. Naprotiv. Svakako i kao ilustracija postavka „Jame” dobar je prigodni repertoarski potez redovnog repertoara ovog pozorišta, ali za predstavljanje potencijalno verovatno najspremnijeg ansambla na Susretima, i za same Susrete, više nego skromno.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Mark Gamoleti:
Boing - boing

„Boing-boing” Marka Gamoletija igran je sa većim ili manjim uspehom u mnogim našim teatrima. Doduše, nigde sa takvim kakav je ova komedija situacije postizala u Francuskoj ili kakav je imala filmovana verzija priče o neodoljivom ljubavniku i trima šarmantnim stjuardesama, verenicama tog modernog Don Žuana čija je osnovna i neophodna literatura međunarodni red letenja.

„Stuardese”, drugi naziv ovog komada delile su sudbinu bezmalo svih komedija situacije, svih vodvilja postavljenih na našim scenama: plaćale danak neprilagodljivosti našeg glumca i našeg osećanja za pozorišno zahtevima ovog komediografskog žanra. Ustvari sve naše uspele postavke vodvilja, izuzimajući već toliko puta pominjanu „Bubu u uhu” Jugoslovenskog dramskog, osvajale su publiku pre svega zahvaljujući prisustvu elemenata drugih komediografskih žanrova u vodvilju. Najčešće nama daleko bliže komedije karaktera. Srećom nema čistih žanrova sem u teoriji, pa je to moguće. Međutim, za osnovne zahteve ovog tipa komedije: lakoća glumačke igre, ubitacno brz ritam, igranje na iznenađenje, na paradoks, na absurd, naši glumci nemaju sluha, često ni neophodnog zanata, a reditelji ili ne umiju da ih povedu u tom pravcu ili ni sami ne osećaju osobenost ovog komediografskog žanra.

Reditelj zaječarske predstave Milan Bogosavljević pokušao je ne da postavku komedije, nego i samu komediju, prilagodi osećanju humora bliskom našem glumcu. I našem gledaocu što je bar isto toliko važno. Prihvatio se posla adaptacije ovog teksta i čini mi se dobro je učinio. U igru uvodi prototip našeg seljaka koji se, nije ni važno zašto - u vodvilju pitanja treba što je moguće ređe postavljati, našao u Parizu, došao u posetu svom rođaku, onom famoznom Don Žuanu. Lik Mirčeta nije izmišljen, ali je dobio prepoznatljive karakteristike koje mu obezbeđuju prisian kontakt sa našim gledaocem, a povod smehu nije više samo zamešteljstvo sa poremećenim redovima letenja avio-kompanija, već nesnalaženje našijenca, vrlo često i replika iz domaćeg folklora.

Da li je Bogosavljević na ideju došao znajući glumačke sposobnosti mладог Slobodana Ljubića ili je njoj zahvaljujući otkriven neodoljivi scenski šarm, umešnost da se plasira replika i geg, spretnost komuniciranja sa publikom mладог glumca, sada nije važno. Bitno je da je uloga Mirčeta u Ljubićevoj interpretaciji postala motor predstave, komunikacioni most pozornice i gledališta. Uzgred, Ljubić igra karikaturu srpskog seljaka, ali sa zavidnim osećanjem dobrog ukusa. Ne podležući karikiranju u stilu „rokeri s Moravu”, mada će na nekoliko mesta vrlo uspešno plasirati njihove pesmice.

Šteta je jedino što se adaptacija Gamoletijevog teksta zadovoljila samo ovom intervencijom. Internacionalni ljubavnik je dobio naše ime, ali se nije mnogo odmakao od originalnog prototipa. A pružala se mogućnost za podsmeh nacionalnom mitu o super-muškarcu što verujem ne bi bio nerešiv zadatak za glumca Božidara Dragutinovića. I stuardese su mogle da igraju na svoje nacionalnosti. Na karikiranje kod nas važećih stereotipova Francuskinje, Amerikanke i Nemice. Međutim, Vera Mitrović, Snežana Jakšić i Branislava Šukletović, bile su samo mlade, lepe i šarmantine i vrlo, vrlo slične.

Jedna sjajna glumica Darinka Petrović u ulozi služavke Berte pokazala je i drugi mogući put igranja ovog komada. Ona je, i to vrlo uspešno, ulogu gradila izražajnim sredstvima neme filmske burleske - slepstika i nametala se kao jedini ravnopravni partner mladom Ljubićeu. Prednost je istina ostala na njegovoj strani, jer je Ljubić zastupao osnovnu liniju predstave i, svakako, jer je njegov stil glumačke igre bliži gledalištu.

Narodno pozorište, Leskovac
Mihailo Lalić:
Pramen tame

Radoman Kontić je već u dva navrata dobijao značajna glumačka priznanja na Susretima: 1977 - za ulogu Publij u „Zloj noći” Velimira Lukića - nagradu „Sima Krstović”, godinu dana kasnije nagradu stručnog žirija za Novaka u „Kamenu za pod glavu” Milice Novković. Riko Gizdić u „Pramenu tame”, računajući i ova ostvarenja, najblistaviji je rezultat dugogodišnjeg leskovačkog prvog glumca. Ovaj komandant Crnogorske četničke milicije koji je ruke i obraz debelo ukaljao i koji se u dugom dijalogu sa partizanskim inspektorom, a zatim u monologu kojim pokušava da obuzda bes svog čuvara što bi da sazna ko mu je ubio brata (da ironija bude veća, ako je Riko za nešto nedužan onda je to smrt Janezovog brata); boriti se svim silama da preživi. Nudeći čak i svoje usluge novoj vlasti, jer i njoj su, kao i svakoj vlasti, potreben profesionalci njegovog zanata. Tog i

takovog Riku Gizdića, a reditelj i autor dramatizacije Nikola Vavić omogućice gledaocu da ga upozna i nešto ranije, doduše već poraženog, u G - vagonu koji njega i njegove iz austrijskog sabirnog logora vraća u domovinu umesto u očekivanu Evropu, kao regrute za borbu protiv crvenih, teško je i glumački pravdati i fizički izneti. Valjda dve trećine izgovorenog teksta nosi ova uloga. Kontić ni figurom ne odgovara zahtevima ovog lika, a na izgledu Rikovom pisac Mihailo Lalić insistira. No, čini se, ovog puta pred Radomana Kontića mogla se postaviti još koja prepreka savladao bi je. Iz njegove realističke i ubeđljive glume, izvirila je tako iskonska žed za životom po svaku cenu, da je gledalač gotovo poverovaо Rikovim rečima kako u stvari jedan sadašnji, drugačiji jadov treba da odgovara za grehove nekog drugog. Da se, bez obzira što se jedan i drugi zovu Riko Gizdić, ne radi o istom čoveku. Poverovao bi da glumac i sebe i predstavu nije spasavao izuzetno vešto korišćenim sredstvima tragikomične karikature. Naravno, Kontić nije odbranio Lalićevog junaka, nije to ni mogao, niti je želeo, ali da ga objasni uspeo je, čini mi se, u potpunosti. A to je istovremeno i cilj pisca Mihaila Lalića. I to je, opet, dovoljno za Vavićevu predstavu kojoj se ima šta zameriti. Posrebro, neprecizno definisana atmosfera u prvom delu predstave - u vagonu-G. Četnici se u bežaniji čine daleko kompaktnijom grupom nego što su to u romanu. Gizdićev odnos prema grupi i pojedincima nije najjasniji onom gledaocu koji ne pozna knjigu. Verovatno zato što su neki važni likovi eliminisani. Samo sve se zahvaljujući Kontićevom ostvarenju, ipak zaboravlja. Kao što nema ni potrebe posebno govoriti o režiji Nikole Vavića. Ona je ovom prilikom služila glumcu, a služila bi mu još uspešnije da ga nije opterećivala ne baš uvek neophodnim fizičkim radnjama.

Mada je ova postavka „Pramena tame”, čak i više nego ranije, Beogradskog dramskog i Crnogorskog narodnog, ostvarenje jednog glumca, nepravda bi bila bar ne pomenuti još nekliko glumačkih rezultata: Dragana Dimitrijevića kao Crnog, Radišu Grujića (Kosto), i, čini mi se, otkad gledam leskovačke predstave, nikad prihvatljivijeg Veljka Kekovića u ulozi islednika. Korektno, profesionalno, uradili su svoj posao scenograf i kostimograf Predrag Cakić i autor muzičkog aranžmana Zvonimir Jovčić.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Miroslav Krleža:
U logoru

■■ Ako ste videli neku predstavu Jovana Putnika i ako ste pročitali tekst po komc je rađena, onda vam je verovatno jasno da su najekstremniji predstavnici takozvanog rediteljskog pozorišta kojima se, s pravom ili ne (sada nije

bitno), zamera kako ne poštaju literaturu, kako im je tekst samo pretekst za rediteljsku nadgradnju - često suprotnu onome što je želeo pisac, da su ti reditelji ortodoksnii zagovornici literarnog teatra, u odnosu na Jovana - Batu Putnika. Oni bar biraju tekstove bliske svome viđenju teatra. Putniku je svejedno. Svi su mu podjednako bliski. Na svakome će graditi svoje pozorište, prepoznatljivo i ponovljivo do detalja, ma koliko tekstovi bili različiti. U njegovoj rediteljskoj postavci brišu se razlike između Gogolja i Momčila Nastasijevića, Laze Lazarevića i Dostojevskog, Bore Stankovića i Miroslava Krleže. Međutim, i to je paradoks, Jovan Putnik važi za velikog zaljubljenika u literaturu, velikog propagatora pesničke reči!

Ne čudi me što se svaki put nađe dovoljno novih gledalaca koje zaseni njegov rediteljski aranžman. Kojima se dopada melodramski, slobodno asocijativni, ilustrativni postupak, koji se u slučaju Putnikovom proglašava pesničkim pristupom. Ne čudi me što im ni na pamet ne pada da postavljaju nezgodna pitanja: zašto i čemu, ali sam godinama zgranut kako i pozorišni stručnjaci na ova pitanja zaboravljaju, kako zamerke što bi drugim rediteljima sigurno uputili (i upućuju), u slučaju Jovana Putnika pretvaraju u apoteozu jednom pozorišnom posleništvu.

Nesumnjivi su lični šarm i elokvencija Jovana Putnika. I sam sa izuzetnim zanimanjem pratim njegove (često i uspele) pokušaje racionalizacije svakog pa i najnespretnijeg, najslučajnijeg rediteljskog rešenja. Samo bilo bi isuviše jednostavno uspeh Putnikovih predstava pravdati ličnim šarmom. Konačno ne ide uvek uz predstavu i njegovo objašnjenje. Nešto drugo je, mislim, tačnije: Putnik toliko toga različitog, stilski nesaglasnog strpa u svoju predstavu, baci toliko prašine u oči gledaoca, da je izuzetno teško odgonetnuti, šta je i pisac, a ne samo reditelj želeo da kaže. A kad nešto nije jasno, svako će se pre povući uz onu standardnu konstataciju „ima tu nečega”, nego da prizna kako nije razumeo.

Putnikovu rediteljsku poetiku analizovao sam više puta. Nataazio, čini mi se, i precizne argumente da je proizvoljna i neodrživa. Verujem da bih se samo ponovio ako bih to činio još jednom. Jer, kruševačka predstava ne pruža nijedan novi argument. Samo je očito da su u sukobu Krležina logika i Putnikova proizvoljnost. Pokušaj traženja značenja i uzajamne veze dramaturških intervencija i znakovia ove predstave: kostima, scenografije, muzičkih ilustracija (uzgred isti Bahovi horovi ovde kao i u „Jovči“ Bore Stankovića) igre svetlom, glume u kojoj su zastupljeni reklo bi se svi stilovi - od romantičarskog patosa, preko realizma, do groteskne karikature, zatim neprirodнog mizanscena, zaista je bespredmetan. To je galimatias od koga ni Krleža

49 Pozorišni susreti Joakim Vujić

ni kruševački glumci nemaju nikakve koristi. Naravno, ako korist nije to što je i ovogodišnji Joakimov žiri konstatovao „ima tu nečega” i dodelio im dve nagrade.

Pozorište lutaka, Niš
Labudovo jezero

■■■ Značajnijim od razmatranja u koju kategoriju svrstati ovu predstavu čini mi se odgovor na pitanje da li je Jovan Putnik uspeo u, bez sumnje hrabrom, pokušaju da glumačko-koreografskim i lutkarskim elementima napravi „Labudovo jezero” koje nije surogat poznatog baleta. Čini mi se nije. Jedno lepo i maštovito rešenje - pretvaranje labuda u devojku i devojke u labuda - nije dovoljno za celu predstavu. Uzgred, ova mogućnost transformacije lutke u živog glumca i obratno najverovatnije je i inicijalna ideja ovog pozorišnog posla. Na žalost, dalje od toga se nije stiglo.

Predstavu čine dva raznorodna toka: koreografija sa živim glumcima i koreografija sa lutkama, koje se međusobno smenjuju, obe, najčešće, kao bukvalna ilustracija sižea. Putnik se toliko boji da će priča ostati nejasna da će uključiti čak i dva pripovedača. Najpre dedu s bradom koji će ispričati priču, da bi potom istu priču ispričao hor u crno zabrađenih žena. Ovo drugo rešenje, zabrađene žene, opšte je mesto većine predstava Jovana Putnika. Ipak, dupliranje uvodnog pripovedanja sigurno bi se zaboravilo da je priča kasnije nadgrađena, ne samo ispričana. Bilo da je to postignuto glumačkim, bilo lutkarskim sredstvima. Naravno, kad se već koriste i jedni i drugi, idealno je da je u predstavi postignuto njihovo prirodno spajanje. Kao pomenutoj sceni pretvaranja.

Doduše, to je zadatak za maštovitijeg reditelja nego što se ovog puta pokazao Jovan Putnik i spremniji ansambl nego što je u ovom trenutku ansambl niškog Pozorišta lutaka. Neophodnu su, verovatno, i bolji tehnički uslovi od onih koje ima ovaj teatar, mada pozorište iz Niša spada u ona pozorišta za decu koja raspolažu, za naše standarde, sasvim solidnim tehničkim mogućnostima.

Sa „Labudovim jezerom” mogao se postići rezultat sličan onom „Čudesnom mandarinu” Bele Bartoka Pozorišta lutaka iz Budimpešte, prikazanom pre dve godine na BITEF-u. Samo za to se, pored ambicija, moralno steci još mnogo čega se u Nišu ovog puta nije steklo.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Stevan Sremac:
Ivkova slava

■■■ „Ivkova slava” je u stvari kopija iste predstave beogradskog Narodnog pozorišta. Isti reditelj - Gradimir Mirković, radeći istu (svoju) dramatizaciju Sremčeve pripovetke, čini mi se, jednu od najneuspelijih, ako ne i najneuspeliju dramatizaciju „Ivkove slave” - od pet slika prva je neosporno suvišna, a i ostalima se dosta toga da zameriti - ponovio je ne samo u generalnom rešenju, nego i u detaljima ne osobito inventivnu beogradsku postavku.

Zahvaljujući Miodragu Mariću (Ivko), Ljubomiru Ubavkiću (Kalča) i ostalima, to je korektna repertoarska predstava koja je razgalila užičku publiku i koja sigurno puni kuću kragujevačkog teatra, ali predstava u kojoj ni ova dva pomenuta glumaca, ni Nebojša Milovanović u ulozi Nekog, ni Mileva Žikić kao Keva, ni Bruno Raić (Kalakurdija) ili Miodrag Jurišić (Čorbar) nisu ponovili, kamoli nadmašili svoja najvrednija ostvarenja pokazana na ranijim susretima, pa i u onim predstavama redovnog repertoara koje nisu isle na takmičenje. Za one što retko gledaju kragujevački teatar, „Ivkova slava” je informacija o snagama kojima ovo pozorište raspolaže, ali za one koji to znaju, pa samim tim postavljaju i veće zahteve, prilično razočarenje.

Podrinjsko narodno pozorište, Šabac
Oskar Davičo:
Robije

■■■ I predstava „Robije”, kao još tri druge predstave viđene na ovom Festivalu: „Zločin i kazna”, „Ivkova slava” i „Pramen tamc”, rađena je na osnovu dramatizacije. I to četiri dugačka romana od kojih je svaki više nego dovoljan za celovečernju predstavu. Ipak, autor dramatizacije Vukan Jovanović, uspeo je da u Davičovoj razuđenoj, često i rasplinutoj prozi nađe sasvim prihvatljivo dramaturško uporište. Osnovu dramatizacije čini frakcionaška borba za vlast u zatvorskoj partijskoj organizaciji. Sem u dva slučaja odstupanja, koji mi se više čine kao ustupak piscu, dramatizacija se dosta čvrsto drži te okosnice. Odstupanja su najpre scena u bolnici - Slobodan Radenik, sestra Marija (igra je inače uverljivo Ljiljana Đurić), zatim priča o ljubavi Jelene i Grujića. Međutim, ove digresije ne dovode u pitanje osnovnu liniju predstave.

Najveća vrednost Jovanovićeve dramatizacije jeste što je svaka od ličnosti izvedenih na scenu zadržala, uprkos nužnoj redukciji teksta i informacija, najvažnije karakteristike i sopstvenu individualnost. Većina glumaca umela je ovu priliku da iskoristi: Ivan Tomašević kao Slobodan Radenik,

Petar Lazić, - Vitor, Mladen Ognjanović - Grujić, Radomir Pavlov - Bratko, Selimir Simić - Krajnović, Veca Andrić - Embre. Šteta je jedino što je Budimir Jeremić prerano otkrio kao negativca svog Jerneja i što je Rade Mihajlović u važnoj ulozi Troskota bio dosta pasivan učesnik zbivanja.

Bilo je nedomašenosti u nekim epizodnim likovima što je razumljivo, jer broj uloga prevazilazi brojno stanje ansambla, pa su korišćena pojačanja sa raznih strana, ali bar jednu epizodu treba istaći - Slobodan Despotović u ulozi ustaškog komandanta zatvora.

Iz rečenog jasno poizilazi da je reditelj Petar Govedarović dobro radio s glumcima. Utisak je: bolje za stolom nego na pozornici. Mnogobrojne promene inače vrlo uspele scenografije Vladislava Lalickog, rešavanje scena intime i monologa uvek na istom, za to određenom mestu, razigravanje mizanscena koje nije uvek služilo glumcu, nego mu čak i odmagalo. Istina, bilo je vrlo efektno rešenih scena - Vitorovo samoubistvo, na primer, ali i aranžmana radi aranžmana: stidljivo prisustvo žandara u foaju.

„Robije”, možda je to trebalo reći na početku, kao svaka scenska postavka proze, skraćena su i uprošćena verzija. No, za razliku od mnogih drugih dramatizacija i predstava po njima rađenih, čini mi se ne izneveravaju, ne devaluiraju pisca. Naprotiv. Iz Davičove proze izvučen je možda maksimum dramskog koji ona nudi, a zadržan minimum epskog. Ili kada je o ovom piscu reč: lirskog. Mnogo više pozorište retko kad postiže na sličnim poslovima.

Narodno pozorište, Piro
Judžin O'Nil:
Dugo putovanje u noć

■■ Ako se ovaj tekst Judžina O'Nila uopšte igra, igra se da bi pozorište zaposlilo četiri do pet prvaka. Ali ako teatar ima taman toliko glumaca koliko je O'Nil napisao uloga, i to glumaca kojima su najjednostavniji zadaci veliki problem, onda zaista nema šta više da se kaže o ovoj predstavi. Doduše, čudo je, kako veruju optimisti, u Pirotu na vidiku. Napravljen je novo, prvi put pravo pozorište. E sad ako se još iskoristi što je fudbalski klub ovog grada ispaо iz Druge lige i umesto fudbalera dovedu glumci, možda će se već iduće godine, kada su Piroćanci prvi put domaćini Susreta „Joakim Vujić”, ozbiljno razmišljati o ovom pozorištu.

Osamnaesti Susreti

Pirot, 11-22. maj 1982.

Narodno pozorište, Niš
Velimir Stojanović:
Voćni dan

■■ Kafana je jedan od najčešćih prostora u koje se smešta savremena domaća drama. Nesumnjive su prednosti koje ovaj ambijent pruža dramskom piscu. Pored ostalih i što stimuliše, makar simulira, sukobe blagovornim dejstvom alkohola. Blagovornim, budući da pisca oslobođa većeg stvaralačkog napora oko motivacije postupaka dramskih likova. Ipak da bi se u ovom prostoru zaista zbila drama nije dovoljna verna rekonstrukcija ambijenta, već je potrebno zadovoljiti bar jedan od dva neophodna zahteva: dovesti u taj dobro poznat ambijent zanimljive ljude ili smisliti priču koja će, ako i nije nova (sve kafanske priče odavno su ispričane) delovati sveže i originalno-višezačno ili ako više volite, Brehtovom terminologijom rečeno, začudno. Međutim, naši dramski pisci bezrezervno veruju u sugestivnu moć kafanskih isparenja i duvanskog dima, u izuzetnost svojih sećanja na stalne i povremene kafanske goste, pa mnogi gledaočev novi susret sa ovom dramaturgijom predstavlja samo prepoznavanje poznatog. Uzgred, najbolju dramu ovog toka naše dramske literature Simovićevu „Čudo u Šarganu” najboljom i dobrom čini protostavljanje fantastičnog dokumentarističkom, a ne prepoznatljivost svakodnevnog.

Dalje od opštег mesta ne ide ni Velimir Stojanović u „Voćnom danu”, priči o jednoj periferijskoj, da li je bitno reći kad su sve iste, sarajevskoj kafani u kojoj se dva pijanca bore za samopoštovanje zapadajući pritom u burne apstinencijalne krize; u kojoj se krčmarica (što je kao svaka krčmarica mnogo toga preko sebe i na sebi preturila) šiparički zaljubljuje u prototip muškarčine na balkanski način (može mnogo da popije i uvek je spremjan da se i na delu i na jelu pokaže muško); u kojoj se, kao i u svakoj našoj posleratnoj literarnoj kafani, jedan bivši borac seća rata; koja ima i svog neznanog junaka. U ovom slučaju je zaista neznan, a junak je jedino po tome što ne progovara ni jednu

jedinu reč, što je, bar u rediteljskoj postavci Ljubiše Georgijevskog, bukvalno deo nameštaja. Georgijevskom je nemo prisustvo ovog neznanog junaka potrebno kao kontrast napadnoj glumačkoj ekspresiji koju je zahtevalo od glumca - od Vasje Stankovića, Mladena Nedeljkovića i Dragana Žikića u prvom redu - čime je pokušao da ubedi gledaoce kako se u Stojanovićevom komadu zaista nešto dramatično događa. Tome nasuprot, dozvolivši im više da reaguju nego da siluju događanje, učinio je uslugu Milivoju Daskaloviću i Slavici Knežević, što su oni znali da iskoriste. No, za sve preteranosti, koje su išle do prenagomilavanja naročito na početku predstave, ne treba kriviti glumce. Igrali su kako su vođeni. Sem izbora komada radi, ne treba možda kriviti ni reditelja. On se s pravom bojao da bi „Voćni dan“ mogao gledaocu biti dosadan. Ovako dosadno nije. Pored insistiranja na burnim glumačkim akcijama i reakcijama, Georgijevski je u predstavu uključio i nekoliko atraktivnih rediteljskih dosetki koje na publiku deluju kao šokovi. Samo da stvarno osmisli komad Velimira Stojanovića ipak nije uspeo.

U Pirotu su i publika i žiri, međutim, mislili drugačije. Možda su u pravu. Kao i šabačko „Raskršće“ video sam ovu predstavu na matičnoj sceni, ne na Festivalu. U svakom slučaju ove dve predstave, iako je „Raskršće“ za razliku od „Voćnog dana“ prošlo loše, uz leskovačkog Dostojevskog - „Tuđa žena i muž pod krevetom“, kragujevačku postavku Nušićeve komedije „DR“ i kruševačkog „Kir Janju“, čine vredniji deo programa Susreta. Nisu izuzetne, ali predstave jesu. Prošlogodišnji Susreti u Titovom Užicu nisu imali ni jedno ostvarenje koje bi se, kao predstava u celini, sa ovih pet moglo meriti. To je već nešto. Zar ne?

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“, Šabac
Dragan Tomić:
Raskršće

■ Rigoroznim kraćenjem teksta, a pre svega insistiranjem na glumi koja izbegava burno ispoljavanje, najčešće nedovoljno motivisanih strasti reditelj Slavenko Saletović uspeo je da ublaži najveći nedostatak komada Dragana Tomića. Pun pogodak bilo je, posle sedamnaest godina odsustva iz teatra, ponovo angažovanje Ljubiše Savića za ulogu Miodraga Tadića, oca porodice i glavnog junaka drame. Zahvaljujući ovom glumcu postaje jasno da Tomićev junak ne mora biti patrijarhalni despot. Još manje ličnost ispunjena mržnjom. Kako je to, u beogradskoj postavci. Netrpeljivost prema svemu i svakome nije uzrok poraza koji će Milun doživeti. Zadrtost, na kojoj su insistirali glumac Mirko Bulović i reditelj Stevo Žigon u predstavi

Jugoslovenskog dramskog, čak obesmišljava dramu ovog čoveka. U interpretaciji Ljubiše Savića i reditelja Slavenka Saletovića, Miodrag Tadić izaziva simpatije gledalaca, mada se ni u ovoj postavci ne odriče načela u koja duboko veruje. Načela od kojih je bar poneko vremenom dovedeno u pitanje. Ovog Miodraga Tadića svest o porazu ne ispunjava ozlojedenošću, već tugom, što tekstu Dragana Tomića daje veću težinu. Uprkos tome što su burni sukobi (pa bili i bez pokrića) svakako teatralniji.

Interpretaciji glavnog lika primerena su i ostala glumačka ostvarenja. Istina, katkad se, verovatno iz straha da predstava neće biti dovoljno dramatična, insceniraju i ovde burne reakcije. Čak se i protagonist kretao u nekoliko navrata ovim putem i tada mu se nije verovalo. Srećom, bili su to ipak samo incidenti u ovoj postavci „Raskršće“. I srećom, samo je jedan glumac (Mladen Ognjanović u ulozi Radivoja Tadića) češće posezao za prejakim efektom. Ostali, posebno Jelica Vojinović u ulozi Milene Tadić, uglavnom su se precizno držali osnovne intonacije predstave.

Verujem da je baš odstupanje od te osnovne intonacije, na festivalima se često u najboljoj nameri preigra, uslovilo neuspeh Saletovićevog i Savićevog „Raskršće“ u Pirotu.

Narodno pozorište, Leskovac
Fjodor Mihailović Dostojevski:
Tuđa žena i muž pod krevetom

■ Igrana je ista dramatizacija kao i u beogradskom Narodnom pozorištu - autor Mirko Miloradović. Isti je i reditelj - Cisana Murusidze. Isti saradnici na predstavi - scenograf, kostimograf, autor scenske muzike. Jedino su drugi glumci.

U beogradskoj predstavi briljirao je Mija Aleksić. Sve ostalo bilo je u njegovoj senci. I leskovačka je u znaku jednog glumca - Radomana Kontića. On istina nema Mijin scenski šarm i lakoću, ali uspeva da osvoji gledalište, da mu se nametne i, naročito u drugom delu predstave kada mu je režija dala više slobodnog prostora (manje od njega tražila da igra Miju Aleksića u ovoj ulozi) pokazuje da je reč o vrsnom komičaru.

Iako je u osnovi ponovila rediteljska rešenja iz beogradске predstave, Cisani Murusidze ne treba zbog toga zameriti. Leskovačka postavka je pročišćeno, doterano, unapređeno, nadgrađeno rediteljsko viđenje, a ne puko opetovanje. To pokazuju i nekolika, uz Kontićevu, zapažena glumačka ostvarenja: Dara Apić (Liza), Danica Krlijar (Glačira), Blagoje Ivanović (General), a u predstavi beogradskog Narodnog pozorišta postojao je samo Mija Aleksić. Najzad i kostimi Božane Jovanović čine mi se

uspeliji u leskovačkoj nego u beogradskoj postavci „Tuđe žene i muža pod krevetom”.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Anton Pavlovič Čehov:
Krčma na glavnom drumu

„Krčma na glavnom drumu” u izvođenju glumaca Srpske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine je starinska, plaćevna predstava, teatar koji hoće da izazove saosećanje gledalaca za stradanja Čehovljevih junaka, ali uspeva jedino da navede na razmišljanje kome i čemu je potreban ovakav lažni, mrtvački teatar.

Da ovaj komad predstavlja jedan od boljih, ili bar tipičnih, Čehovljevih dramskih tekstova, Anton Pavlovič sigurno ne bi bio jedan od najznačajnijih autora modernog pozorišta. Umesto karakterističnog tragično-komičnog nesklada: subjektivnog osećanja pojedinca da je tragična ličnost što je istovremeno objektivno smešno, jer je u pitanju samo nemoć da se prihvati svet takvim kakav jeste i sebe takvim kakav jeste u tom svetu; umesto ironije sa kojom se pisac odnosi prema neispunjениm nadanjima svojih likova, u „Krčmi na glavnom drumu” Čehov je sličniji Gorkom nego sebi samom. Sentimentalan, spreman da svoje junake požali. Čak osloboди krivice za sopstvene sudbine. Uz to, u ovom komadu, kao i Gorki u drami „Na dnu”, otkriva likove pripovedačkom naracijom. Kroz isповест, ne kroz zbivanja.

U današnjem pozorištu čak i drame Maksima Gorkog postavljaju se, bar kad je reč o predstavama koje nešto znače, sa ironičnom distancom. Međutim, izgleda da je za reditelja Aleksandra Kovačevića pozorišno vreme odavno stalo. On više veruje u suze nego u smeh kroz suze ili u smeh suzama. Nezgoda je jedino što tu svoju veru, koju je nametnuo glumcima, ne uspeva da prenese publici. Gledalac prati monotonu pripovest na temu: kako je jedan plemić žene radi postao skitnica i pijanica. Mada je reč o predstavi koja objektivno nije dugačka čini se da se ovaj bezuspešni atak na gledaočevo saosećanje odužio u beskraj. Nije predstava našla na ciničnu, bezosećajnu publiku, već se nešto što tragično nije - tragičnim proglašava. Kada bi svaki onaj što ga je žena ostavila, bio tragična ličnost, ništa drugo sem tragedije u teatru (pa ni životu) ne bi postojalo. Čemu bismo se onda smejali?

Za razliku od Aleksandra Kovačevića, Čehov je toga vrlo brzo postao svestan, pa je svoje dramske tekstove označavaju kao komedije. Nešto kasnije, postalo je i pozorište toga svesno, mada, na žalost, ima još uvek onih koji (kao Aleksandar Kovačević) nisu u to sasvim ubedeni.

Pozorište lutaka, Niš
Nikolaj Nikolajević Jevrejinov:
Vesela smrt

„Vesela smrt” može biti povod za smeh pokušao je, na tekstu Nikolaja Nikolajevića Jevrejinova „Vesela smrt”, da dokaže sa ansamblom Pozorišta lutaka iz Niša skopski reditelj Saša Markus. Da je sa lutkarima pravio lutkarsku predstavu, a ne predstavu u kojoj su elementi lutkarstva samo ilustracije ili dopuna igri glumaca, postigao bi pun pogodak. Ali naši lutkari, ne samo niški, sve bi dali, svega bi se odrekli da zaigraju „živi” teatar, iako je taj „živi” teatar često mnogo manje živ nego animacija lutaka.

Igrati se teatra čiju osnovu čine elementi komedije del arte - „Vesela smrt” je priča o ljubomornom Pjerou, koketnoj Kolombini i Arlekinu što živi život bez ikakvih ograničenja - mogu samo vrsni glumci koji su uz to i pravi akrobati. Niške lutkare ne krase ove vrline i mada su reditelj i saradnik za scenski pokret Dragoslav Janković - Maks uložili veliki trud, mada je očito da je u ovu predstavu uloženo više glumačkog znoja nego što je običaj u našem pozorištu, rezultat je jedva dovoljan. Komedija uspeva da razgali gledalište više duhovitom replikom nego atraktivnim aranžmanom scenskog pokreta i akrobatike, što su bitni elementi jezika komedije del arte. Logično je što je tako. Samo jedan član ove glumačke ekipе - Zoran Lozančić koji igra Arlekina - može da skoči i preskoči, a da se ne zaduva, pa se reditelj, verovatno da ovaj glumac ne bi suviše štrcao, zadovoljava jednim jedinim akrobatskim elementom. Ukoliko je neka naročita akrobatika preskočiti sto. A lutke, za razliku od živog glumca, mogu sve.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Branislav Nušić:

Dr

„DR” nije jedna od vrhunskih komedija Branislava Nušića. Nije čak ni naročito vešto skrojen komad. Mešanje žanrova je očiglednije i manje uspelo nego u drugim delima. Pored toga slavljenički karakter ove postavke (ulogom Živote Cvijovića proslavio je Ljubomir Ubavkić-Pendula trideset godina umetničkog rada) ne pruža pravu priliku za radikalnije rediteljske, i dramaturške intervencije koje bi možda nešto popravile - možda upropastile stvar. Samo komedija „DR” ima jednu nesumnjivu vrlinu: teško je od nje napraviti predstavu koja nije sмеšна. Naravno, ako se mnogo ne mudruje. Za neku drugu priliku ostalo je razmišljanje treba li možda u prvi plan, umesto Živote i ujka Blagoja, istaći neambicioznog Milorada ili

53 Pozorišni susreti Joakim Vujić

kvazi-poštenjačinu Velimira, nimalo nevinog u čitavoj uđurmi oko diplome i oko Pepike.

Ako reditelju Aleksandru Đorđeviću ne treba zamerati što se odrekao originalnijeg pristupa tekstu, treba mu zameriti što je katkad veći ili bar isti značaj davao scenama u kojima Života ne sudeluje i prizorima u kojima je više-manje pasivan. Jer, najveća vrlina ove postavke Nušićeve komedije „DR“ je upravo i ovog puta neodoljivo šarmantan Ljubomir Ubavkić u ulozi Živote Cvijovića. Neodoljiv, a istovremeno izuzetno diskretan. Čak vrlo štedljiv u upotrebi sredstava kojima plasira humorističku poentu. Ne podležući ni jednog trenutka privlačnoj snazi trenutnog, jeltinog efekta. Odbacujući vulgarnost i koketovanje sa publikom, mada sve to Nušić, bar ovaj Nušić obilato nudi. Šteta je samo što izuzimajući Miodraga Marića (Blagoje) i Radmilu Ubavkić, odnosno Bratislava Slavkovića, u epizodnim ulogama Sojke i gospodina Sime, ovaj Života Cvijović nije imao nadahnutije partnere.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Veljko Radović:
Rat i mir u Grudi

■■ Sto se zaječarske predstave tiče stekli su se, mada ne idealni, realni uslovi za dobro pozorište: tekst koji istina ima ozbiljne dramaturške slabosti, ali je, uprkos njima, u osnovi autentična slika mentaliteta jedne sredine, u ovom slučaju crnogorskog sela; iskusan reditelj (Nikola Vavić), dobar poznavalac upravo tog mentaliteta i solidan glumački ansambl, predvođen Milanom Sviljom, i mladim glumcima Slobodanom Ljubičićem i Darkom Đuretićem. Dobra pozorišna predstava ipak se nije dogodila. Mada su mnogi bili više skloni da to objasne nedostacima teksta, zaboravaljući da je na osnovu jednog drugog komada što je, čini mi se, objektivno manje nudio nastala predstava ocenjena samim superlativima (reč je o niškom „Voćnom danu“), verujem da je reditelj Nikola Vavić u prvom redu odgovoran što scenska postavka Radovićevog teksta nije prihvatljiv rezultat. Umesto da nadgradi tekst, prikrije njegove nedostatke, Vavić kao da ih je namerno potencirao. Pored toga, izuzetno je loše vodio glumce, uključujući ih u zbijanje samo onda kada je trebalo da kažu tekst, načinivši toliko zanatskih grešaka (u korišćenju scenskog prostora, igri sa svetлом, vođenju tempa i ritma, gradaciji sceničnog u događanju) kao da je reč o početniku, a ne reditelju velikog iskustva. Predstava je još nekako i funkcionalisala do kraja druge slike, ali je od tada, a ostalo je još pet slika, polako i nepovratno gubila kontakt sa gledalištem koje je sa olakšanjem dočekalo kraj ovog svec dosadnjeg pozorja.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Jovan Sterija Popović:
Kir Janja

■■ Reditelj Jovan Putnik i predstave u njegovoj postavci ispraćeni su sa ranijih susreta ovenčani najvišim priznanjima. Često nezasluženo. Jer, obično je to bivao isti rediteljski postupak, nekad u direktnoj suprotnosti sa tekstrom aranžiranim za scenu. Upravo aranžiranim, ne režiranim. Istina, i Sterijinog „Kir Janju“ u Kruševačkom pozorištu, Putnik je adaptirao, prilagodio sebi. Samo ovoga puta ne izneveravajući pisca. Sve dramaturške intervencije su iz Sterije, ne preteruje se u ilustraciji, ne manipuliše se glumcem, već ga reditelj sakriva kada nije dovoljno moćan da se iskaže - ističe kada ima šta da pokaže. Ne pamtim kada se u jednoj Putnikovoj predstavi manje video reditelj a više glumac. I to ne samo Dušan-Duka Jovanović u naslovnoj ulozi. I drugi glumci dobili su više prostora nego što je to obično u postavkama „Kir Janje“, a pritom sam Kir Janja ništa nije izgubio. Priliku koja im je pružena znali su bolje od drugih da iskoriste Milan Đurđević u ulozi Petra, Ljiljana Đoković kao Katica i Andreja Zlatić (Kir Dima) u jednostavnoj, ali vrlo elektinoj prvoj sceni sa Kir Janjom. Čak i setni pristup Sterijinom tekstu kao povesti iz prošlih vremena, što mi se ne čini prikladnim za današnju postavku „Tvrdice“, bio je opravдан scenskim događajem. Pa i jak kontakt scenografskog rešenja i kostima. Scenograf sam Jovan Putnik, kostimograf Biljana Krstić. I žive slike u finalu svakog čina (Jovan Putnik ne bi bio Jovan Putnik kada bi se baš svega odrekao).

Međutim, predstava je, izuzimajući nagradu grada domaćina Duki Jovanoviću i pohvalu Udruženja dramskih umetnika Ljiljani Đoković, ostala bez pravih, zvaničnih priznanja. Ima u ovoj nepravdi i neke dublje pravde. Prošle godine su Kruševljani za lošu, da ne kažem čak besmislenu, postavku Krležine drame „U logoru“, takođe u režiji Jovana Putnika, dobili nekoliko zvaničnih nagrada.

O predstavama koje nisam video

Domaćini Piročanci predstavili su se trilerom Roberta Tomasa „Klopka za bespomoćnog čoveka“. Dobili su dosta komplimenata i dve nagrade. I jedno i drugo im se retko dešava. Iako predstavu nisam video, ne verujem da je u pitanju tradicionalna popustljivost prema domaćinu. Ambicija da se u ovom gradu napravi dobro pozorište, bar konkurentno drugim srpskim teatrima, očita je. Prvi korak je učinjen. Obezbeđeni su, otvaranjem dobro opremljenog Doma kulture, uslovi za rad. Skoro, naravno, ne treba očekivati spektakularne rezultate, ali ako se pokaže makar približna upornost onoj u fabriči „1. maj“, nade su ipak realne. Prošlogodišnji pobednici Susreta - Užičani, na takozvanom lakov repertoaru, doživeli su težak brodolom. Kako je za Okruglim stolom ocenjeno „vodviljem bez šarma“. Reč je o Fejdovom „Hotelu slobodan promet“ u režiji Petra Govedarovića, reditelja kome je ovo jedanaesta predstava u konkurenciji Susreta „Joakim Vujić“, što je nesumnjivo rekord.

Devetnaesti Susreti

Šabac, 6-15. jun 1983.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
 Dragan Tomić:
Raskršće

■■ Dobar je bio potez organizacionog odbora ovogodišnjih Susreta što je čast da ih otvori pripala Pozorištu Timočke krajine iz Zaječara, odnosno predstavi „Raskršće”. Iskorisćena je emotivna vezanost šabačke publike za ovaj komad čija se radnja događa u selu nadomak Šapca, ali i za predstavu Narodnog pozorišta „Ljubiša Jovanović” u Šapcu, jedan od, bar što se prijema kod publike tiče, uspelijih rezultata pozorišta domaćina poslednjih sezona.

Bilo je, naravno, i dosta hrabro od Zaječaraca kada su se odlučili da ih baš „Raskršće” reprezentuje. Mogućnost poređenja mogla je postati ne mali hendikep. Sve se završilo, ipak, na obostrano zadovoljstvo i publike i pozorišta Timočke krajine. Pa i pisca Dragana Tomića kome je ova predstava još jedna potvrda da njegov, istina nagrađivani ali i osporavan, tekst i u različitim interpretacijama uspostavlja prisilan kontakt sa gledalištem.

Zaječarska postavka, kao i šabačka doduše, to čak postiže znatno većim oslanjanjem na pisca nego beogradска u režiji Steve Zigona. Dok se kod Žigona u želji da se bude ubedljiv pokreću vrlo jake glumačke strasti - što pre govor i neverovanju u snagu teksta nego što je zaista neophodno - i šabačka (reditelj Slavenko Saleirović) i zaječarska (Predrag Dinulović) prilaze drami Dragana Tomića sa više prave vere. Za sveden glumački izraz koji u njima dominira ima se u tekstu istinitije, životnije pokriće, a upravo na glumačkom pokriću, a verovanju u autentičnost i istinitost drame Miodraga Tadića i njegove porodice građene su sve tri predstave.

Dinulović je čak i takozvanu spoljnu režiju sasvim prigušio. Doduše, u želji da se ne akcentuje previše i pokoji bitan akcenat je ispustio. Sve ima svoju cenu. Prilagođavajući tekst, odnosno pre svega njegovu intonaciju, izražajnim mogućnostima glumaca reditelj je uspeo da kao

retko kad igra zaječarskog ansambla bude homogena. To što su pojedini glumci: Miloš Petrović (Miodrag), Dara Petrović (Milena Tadić), Slobodan Ljubičić (Milivoj), Branislava Šukletović (Dobrila), Radmila Josifović (Cica) delovali ubedljivije od ostalih više je, čini mi se, proisticalo iz složenosti ili efektnosti njihovih glumačkih zadataka nego što je bilo posledica doslednije urađenog posla. Naravno na talenat i individualni scenski šarm ne sme se zaboraviti.

Dinulovićev rediteljski postupak pokazao se najdebetovnijim u prigušivanju melodramskih prisećanja glavnog junaka na ratovanje i ranavljenje, mada bi, ubedjen sam, po predstavu bio još korisniji radikalni rez koji bi sve to eliminisao. Posebno jer glavni junak nosi mnogo više na svojim plećima nego što je jednoj drami neophodno.

Na kraju jedna ozbiljna zamerka. Sa scenografom Krstomirom Milovanovićem našao se Predrag Dinulović u raskoraku. Nevelike simbolične vrednosti, a nedovoljno funkcionalna, scenografija je svela ovo „Raskršće” na niz kraćih i dužih scena, na danas u dramaturgiji vlo popularnu fragmentarnost što je sasvim strano ne samo Tomićevom komadu nego i Dinulovićevoj predstavi.

Kruševačko pozorište, Kruševac
 Jovan Sterija Popović:
Pokondirena tikva

■■ Ne treba zamiriti Dragoslavu Todoroviću što režirajući „Pokondirenu tikvu” u Kruševcu nije imao veće ambicije do da nasmeje publiku, ali mu se teško može oprostiti što je to pokušao da ostvari nizom proizvoljnih, slučajnih rešenja koja se često međusobno isključuju. Čak obesmišljavaju komad.

„U ovom ludilu ima sistema”, prokomentarisae Polonije Hamletovo ponašanje. Sumnjam da bi iko mogao da citira tu čuvetu repliku kao ocenu Todorovićeve „Pokondirene tikve”. Na desetine pitanja zašto, nemoguće je naći drugi odgovor, osim, reditelju se baš tako dopalo. Sto je Mitar prevećana lopuža i lažni bogalj u invalidskim kolicima; što je

Vasa čas pošteni, siromašni momak koji će sreću dobiti na lutriji, čas rođeni brat Alekxin, barona Golića; što Ružičić leprša kao Betmen iz naučno-fantastičnog stripa, a presamićena služavka Ančica nevoljno tetura scenom. Ne samo da je to put koji nikud ne vodi, a Femu zbumuje, nego ovaj lik iz naslova postaje bezmalо suvišan u predstavi. Njena je pokondirenost nešto uzgredno. Sterijina fabula samo uslov da se ovi čudni ljudi okupe na jednom mestu. Šteta. U nekoliko, doduše retkih, trenutaka pokazala je Ana Milanović da se mogla uspešno uhvatiti u koštac sa ulogom Feme, da je reditelja, ozbiljan posao zanimalo.

Srećom po neke glumce ponestalo mu je mašte ili se glumci nisu dali, pa je nekoliko uloga ostalo „neosmišljeno”, odnosno neobesmišljeno njegovim intervencijama. Ubedljivo je odigrao Milan Đurđević slugu Jovana i to je jedna od retkih svetlih tački predstave. Ni Evicom se izgleda Todorović nije ozbiljnije bavio, a karikiranje čankolize Sare ne negira osnovni zadatak ovog lika pa su, mada su ostale u Đurđevićevoj senci, Biljana Jocić i Ljiljana Đoković - Simonović bar izbegle sudbinu onih čija je imena poštenije ne pominjati.

U ovom galimatijasu po Steriji sudelovali su i Boris Čerškov, kao scenograf (uz minimalne korekcije bilo bi to prihvatljivo rešenje scenskog prostora i za stvarno mišljenu i osmišljenu „Pokondirenu tikvu”), Biljana Krstić kao kostimograf i Milorad Đurić kao muzički saradnik (oboje disciplinovano izvršavajući rediteljeve naloge), odnosno - Stevan Gardinovački kao lektor. Samo Đurđević radi možda ga nije ni trebalo potezati iz Novog Sada.

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Edvard Olbi:

Ko se boji Virdžinije Vulf?

„Ko se boji Virdžinije Vulf” Edvarda Olbijia je nema sumnje vešto apisan komad. Četiri vrlo dobro vođena dramska lik se postepeno i postupno otkrivaju, razobličuju druge i sebi same. Skidaju se lažne etikete, ruši iluzija o društvoj armoniji koja omogućava da svako, po zakonu slobodne konkurenциje, zauzme mesto koje mu prema sposobi ostima pripada; otkrivaju traume intelektualca u svetu de je filozofija optimizma već izlizani kliše. Kada je pre adesetak godina ovaj komad dospeo na naše scene čir se vrlo istinitim. U međuvremenu njegova štveno-kritička oštrica je otupela, jer je i metod razobličavanja sam po sebi postao kliše. Uz Olbijia i iz Olbijia na desetine drama, knjiga i filmova ponavlja u horu da je „američki san” šarena laža. Tolj ioga, svih tih Olbijia i Apdajka, Tenesija Vilijamsa i Filipa Rota, Zindela i

Altmana, atakovalo na svest i emocije našeg čitaoca, pozorišnog i bioskopskog gledaoca da se već može, ako ne mora, posumnjati nije li razobličavanje „američkog sna” isto tako perfidna amerikanizacija, pokušaj da se posle žvakaće gume i koka-kole, Mikija Maura i Paje Patka naturi i američka opsednutost psihiatrijskim otomanom. Kada se malo promisli ovo beskompromisno razračunavanje sa idealom društvene harmonije na američki način vrši se u ime jednog još izvornijeg amerikanskog idea, u ime verovanja da samo slabici mogu biti poraženi, a slabici su svi koji ne umiju ili ne žele da prihvate svet takvim kakav jeste. Misao ne samo izrazito konzervativna nego strana našem, mislim evropskom, mišljenju. Olbi zapravo i ne udara na „američki san” o sreći (kako nam se nekada činilo), nego na ljudе što ne pristaju da ga odsanaju.

No, ako joj se (drami „Ko se boji Virdžinije Vulf”) danas može osporiti vrednost poruke, neosporno je da još uvek nudi četiri vrlo privlačna glumačka zadatka. Izuzetno složena, a složenost odnosno težina uloge izazov je kome malo koji glumac može da odoli, čak i kada se intimno možda i ne slaže sa motivima što pokreću lik. Na žalost u režiji Strahinje Rodića četvorku šabačkih glumaca - Jelica Vojinović (Marta), Petar Lazić (Džordž), Aleksandra Gavanski-Klipa (Hani), Mladen Ognjanović (Nik) - ubila je prejaka reč i prejaki gest. Naročito u drugom delu predstave kada su pravdajući Olbijeve likove sasvim izgubili osećanje mere.

Kažem glumci, mada je za to isključivi krivac reditelj. Njegov je, a ne glumački, posao da vidi i dozira, da eliminiše suvišak emocije i gesta. Međutim, Rodić se pokazao nespremnim gledaocem i korektorom. Toliko nekritičnim da je ovu predstavu koja, ubeđen sam, deluje preglumljeno i na pozornici, preneo specijalno za Festival u kamerni ambijent, na scenu u krugu. Istina kamernom karakteru Olbijevog komada novi ambijent je sasvim primeren, intervencije scenografa Svetlane Zojkić na postojeći prostor (reč je o hotelskom baru) uspešne, ali ne samo ambijentu, nego pre svega Olbijevom tekstu neprimerena je izrazito ekspresivna gluma. Osim, naravno, ako Rodić nije želeo da na taj način istakne kako je komad „Ko se boji Virdžinije Vulf” velika šarena laža i svesno žrtvovao glumce u šta, mada su reditelji na svašta spremni, ipak ne mogu da poverujem.

Narodno pozorište, Pirot

Tenesija Vilijams:

Staklena menažerija

„Staklena menažerija” Tenesija Vilijamsa u režiji Aleksandra Kovačevića demantovala je optimistička

očekivanja da će izgradnjom nove pozorišne zgrade sve poči nabolje i da će Narodno pozorište iz Pirot brzo postati ravnopravan konkurent ostalim teatrima. Moraće na to da se pričeka, a bez novih talentovanih snaga čekanje će se odužiti u nedogled.

Narodno pozorište, Niš

Liljan Helman:

Male lisice

„Male lisice“ Liljan Helman u režiji Rajka Radojkovića dobro je urađena muzejska postavka teksta koji je prevazišlo veme. Možda i nije anahronizam u ukupnom repertoaru niškog pozorišta, ali kao festivalski adut najuspešnijeg ansambla u istoriji Susreta svakako jeste. Šteta za uloženu kreativnu energiju - pre svega glumačku - da bi se pokazala kobajagi kritika mrskog nam kapitalizma.

Narodno pozorište, Leskovac

Goran Stefanovski:

Hi - Fi

Pišući o ovom tekstu Gorana Stefanovskog, povodom gostovanja zagrebačke postavke u Beogradu, istakao sam kao najveći nedostatak to što je tema generacijskog nesporazuma pokazana preko veselovečerskih klišea kako matori vide mlade i šta im zameraju, da bi tako postavljen problem u drugom delu bio razrešen u stilu teatra surovosti. Uz'o deda svog unuka metn'o ga na krilo - kod Stefanovskog postaje: deda-islednik unuku-kažneniku ispira mozak dok ga ne uništi, poništi kao ličnost.

Ovu ne samo žanrovska različitost prvog i drugog dela reditelj Branislav Mićunović uspeva da znatno ublaži, uzbiljujući, koliko je to bio moguće, prvi deo predstve, što je dobro, ali ipak ne bi omogućilo da se na ovoj konstrukciji izgradi stabilna građevina. Umesto da konstrukciju na kojoj je građen tekst skriva Mićunović je, naprotiv, otkriva. On stavlja gledaocu do znanja da je reč o pozorištu, ne o imitaciji života dovodeći ga na pozornicu, pokazujući mu kako priprema prizor koji sledi, igrajući pauze između scena, nateravši gledaoca da i sam bude deo predstave i to bukvalno: da bude gledan. Iz pravog gledališta, ne onog improvizovanog na pozornici, desetak dečaka i devojčica prate „Hi-Fi“ Gorana Stefanovskog kako ga igraju leskovački glumci i kako to gleda šabačka, ili u drugom slučaju neka druga, publike. Svaki od tih gledanih gledalaca u stvarnosti je ili u ulozi unuka, ili u ulozi dede, ili čak igra čas jednu čas drugu ulogu. Klišei teksta postaju tako pravila igre prepoznavanja, jer prava drama je zapravo u tome hoće li se ili ne pozorišni gledalac prepoznati u nekom od

ponuđenih modela ponašanja. Kada u jednom trenutku „deca koja gledaju“ pokriju lica rukama nije to samo odbijanje da se pihvati ono što glumci pokazuju!

Režija koja uspeva da vrline teksta učini vrlinama predstave zaslžuje priznanje. Režija koja mane teksta preobradi u vrline i više od toga. Naravno, ne bi ipak mnogo postigao Mićunović u Leskovcu da ga gotovo zaverenički predano nisu sledili glumci. U prvom redu Radiša Grujić u ulozi dede i mladi Ljubiša Barović kao unuk. Igrali su s punom glumačkom verom i pokrićem, ali spremni i spretni da u tenu to što su gradili razgrade. Razbiju i onaj delić iluzije kako smo u pozorštu koje nam priča priču u čiju verodostojnost želi da poverujemo.

Nije reč o verodostojnosti. Verodostojne životne priče često su pokriće, alibi za laž. Reč je o istinitosti, a to je nešto sasvim drugo i nešto mnogo, mnogo više.

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac

Dušan Kovačević:

Sabirni centar

Možda se može zameriti Dušanu Kovačeviću da je iz dramske situacije koju je zamislio izvukao manje nego što je ona objektivno nudila. „Bliski susret treće vrste“ sa onima gore u Sabirnom centru u koji ćemo svi jednog dana dospeti bio je pogodan okvir ne samo za duhovito poigravanje sa našim mentalitetom, čime se pisac zadovoljio, nego i prilika za dublje poniranje koje neće biti samo opisivanje. Reditelju Jovanu Gligorijeviću mnogo više. Što je mane Kovačevićevog teksta isticao u prvi plan. Što je razigravao melodramsko - naročito u liku Janka Savskog (igra ga Ljubomir Ubavkić), odnosno potencirao humoristično - naročito u liku Ruzmarina (igra ga Bruno Raić). Između ove dve intonacije - melodramske i estradne - odvijala se predstava čiji je tempo-ritam bio, doduše, prihvatljiviji nego prilikom nekih drugih izvođenja (recimo na Danima komedije), ali koja će, na žalost, biti više zapamćena po kuriozitetu da se posle dugo godina na zajedničkom zadatku okupila trojka kragujevačkih prvak: Budimir Jeremić, Ljubomir Kovačević, Ljubomir Ubavkić (imena su poređana po azbučnom ili ako više volite abecednom redu), nego ostvarenim dometom.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milenko Misailović:

Beli đavoli

„Beli đavoli“ Milenka Misailovića u režiji Bore Grigorovića kratko rečeno predstava velike ambicije, ali ambicije koja nije ostvarena. Smehom protiv nasilja hteli bi

pisac, reditelj i glumci, a u rekonstruisanju anegdota na temu kako je Era prevario agu, aginicu, kadiju ili poteru, odnosno u ovom po ugledu na narodne priče napisanom scenariju, nema dovoljno povoda za smeh. Nam današnjima, ili bar meni, mada u Šapcu čini mi se ipak nisam bio usamljen, Erina visprenost je isuviše naivna i predvidljiva, neprikladno oružje protiv nasilja koje je, da se ne lažemo, samo u bajkama naivno.

Dokle ćemo se hvaliti kako smo nadmudrili glupe, zaboravljati da se upitamo: kako to mi tako pametni ne uspesmo da se tako glupavih ranije rešimo umesto da se zadovoljavamo sitnim, nevažnim pobedama? Jesu li nam danas bajke neophodne? Ako su u prošlosti možda i bile hrana duhu da mirenje sa stvarnošću i sopstvenom nemoći ulepša prividom superiornosti, imaju li danas istu svrhu? Da li u vreme kada se naš duh sve manje zadovoljava šalama u kojima smo uvek mudriji i veštiji od drugih (u stilu sreli se Englez, Francuz i naš čovek) treba na pozornicu izvlačiti priče sa sličnom, čak istom, porukom? Čini mi se ne, mada bi se konzervativni duh ovog pozorja lako mogao oprostiti - humor je često pomalo konzervativan pogled na svet - da je humora u užičkoj predstavi bilo, da ona izaziva smeh.

Na žalost, užička predstava, mada je u nju uložena ogromna i priznanja vredna glumačka i rediteljska energija, mada se gotovo svako njen rešenje može vrlo ubedljivo racionalizovati i braniti, mada joj mogu slediti, čak joj prethode, učene i pametne analize ovisno o humoru i humoru uopšte, retko uspeva da ostvari cilj i nasmeje gledalište. Ne pomaže mnogo ni još uvek efektna ciganska muzika po receptu Vojislava Kostića, kao kontrapunkt.

Moguće je, svakako, da su u Užicu klišei Era-agu još uvek plodotvoran povod za smeh, da je u gradu gde je predstava nastala ovo, ipak, „Ero sa ovoga sveta”, kako to, s razlogom valjda, tvrde Užičani. To je, a ne komplimenti lepim željama autora i njegovih saradnika ili priznanje pustoj muci glumačkoj, koja je i ovde veća nego rezultat, ta privrženost domaće publike, jedini argument ovih „Belih đavola” kojima je, da toga nije bilo, mesto u etnografskoj zbirci eksponata iz prošlih vremena.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Dušan Kovačević:
Balkanski špijun

■■ Kada je o dometu reč, drugi Kovačević na Festivalu „Balkanski špijun” u postavci Ivane Vujić i izvođenju srpske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine najniža je stepenica na kojoj su se našli ovogodišnji Susreti. Ne znam

zašto se reditelji trude da „popravljaju” ovaj sjajan komad. Samo, ako je Dušanu Jovanoviću u Jugoslovenskom dramskom uspelo da ga tek u dobroj meri obesmisli, Ivana Vujić je u Prištini uspela da ga obesmisli do kraja. I svojim rediteljskim intervencijama i zahtevima što ih je postavljala glumcima koji, ipak, nisu baš tako nemoćni kao što su se nemoćnima činili u ovoj pretencioznoj i jadnoj predstavi.

No, uz pretencioznost i nemoć ili baš njih radi uloženo je u ovu predstavu i dosta para. Pored ostalog snimljen i dokumentarni film kao krunski dokaz glavnog junaka da je žrtva njegove manične istrage opasan špijun. Valjda tom filmu zahvaljujući (režirao ga je Seljami Taraku) „Balkanskom špijunu” pripala je i jedna nagrada stručnog žirija. Ona koja se dodjeljuje za tehničku realizaciju predstave.

Dvadeseti Susreti

Zaječar, 9-19. maj 1984.

■■ U poslednjih desetak godina, otkad pratim Susrete „Joakim Vujić”, retko se kad događalo da se na festivalskom repertoaru nađe predstava koja je vrednost u jugoslovenskim okvirima. Ovog puta naše su se čak dve takve predstave: „Na ludom belom kamenu ili budenje vampira” Borislava Pekića u režiji Branislava Mićunovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Leskovca i „Pivara ili kako je od juna do oktobra umirao stari svet” Božidara Zečevića u režiji Aleksandra Lukača i izvođenju Narodnog pozorišta „Ljubiša Jovanović” iz Šapca. Kada se doda da su i druga pozorišta predstavila vrednija ostvarenja nego prošle godine, izuzimajući možda titovoužičko, znači imalo se šta videti u Zaječaru. Potcenjivački, paternalistički odnos prema srpskim pozorištima južno od Save i Dunava, tipičan i gotovo tradicionalan u našoj pozorišnoj javnosti, posebno u Beogradu, odnos za koji su dobrim delom zaslužna i sama pozorišta van Beograda, deluje sada ~~negativno~~ receno komično.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Žarko Komanin
Timočka buna

■■ Najimpresivnija je završna scena ove predstave: izricanje presude učesnicima Timočke bune i radikalnim prvacima i izvršenje smrтne kazne. Reditelj Milan Bogosavljević, zahvaljujući scenografskom rešenju Krstomira Milovanovića, sagradio je možda najefektniju, najmonumentalniju scensku sliku koja će biti viđena na ovim susretima. Tu, u toj završnoj sceni, umesto nizanja događaja koji su prethodili Timočkoj buni i onih što su za učesnike njeno neslavno finale i tužan epilog, komad Žarka Komanina prvi i jedini put dobija snagu metafore. Prevazilazi sopstvenu ograničenost: prigodni resitalski karakter svečanog obeležavanja godišnjice istorijskog događaja.

Komaninu se učinilo da je i samo podsećanje na zbivanje uz izvođenje na scenu istorijskih ličnosti već drama, da u sebi nosi dovoljno dramatskog naboja. Čak se, za razliku od

svojih ranijih dramskih tekstova, odrekao i dramskog junaka. Ličnosti stvarne, autentične, istorijske koje izvodi na scenu ne samo da nisu aktivni nosioci radnji ili protivradnji, već su do te mere svedene na skicu, na pukog učesnika u zbivanju (ne vode likovi događaje nego su nošeni njima), da je, ne napravivši nijednu istorijsku omašku, zapravo falsifikovao istoriju. Kolosalne istorijske ličnosti kao što su Ljuba Didić, Pera Todorović ili Nikola Pašić na jednoj ili Milan Obrenović i Nikola Hristić na drugoj strani, Komanin svodi na ličnosti scenske reportaže čiji gledalac mora da pozove u pomoć sve svoje znanje istorije da bi shvatio ko su zapravo ti ljudi i kakva je njihova uloga ne samo u Timočkoj buni nego u srpskoj istoriji uopšte.

Reditelj Milan Bogosavljević je dobro učinio što nije ni pokušao da ovu nedostatnost teksta ispravi, jer bi to značilo pisati novu dramu ili tačnije napisati dramu. Odlučio se za ono što mu je tekst objektivno nudio: da vizuelizuje i to vrlo precizno, da u scenske slike pretoci Komaninov rezital. U tome je imao dosta uspeha, a što se finalne scene tiče kao što sam već istakao dosegao je i istinsku dramatičnost. Sa dobrom ekipom glumaca koji su hrabro stali iza ovlašnih kontura likova i branili ih više sopstvenom personalnošću nego glumačkim sredstvima, bio bih nepravedan da ne pomenem imena: Budimira Jeremića, Miodraga Lazarevića, Milivoja Daskalovića, glumaca iz Kragujevca, Beograda i Niša što su nastupili kao gosti i glumaca Pozorišta Timočke krajine koji ni obimom zadataka ni rezultatom nisu ostali u senci: Slavoljuba Stojanovića, Slobodana Ljubičića, Milana Bogosavljevića (ni reditelj u ulozi glumca nije izneverio) Nenada Ćiganovića, Božidara Dragutinovića, a pre svih Mlana Svilara u ulozi Nikole Pašića, reditelj Milan Bogosavljević, zahvaljujući i već pomenutoj scenografiji Krstomira Milovanovića, zatim studiozno urađenom poslu kostimografa Slavice Lalicki i muzici Dimitrija Obradovića, napravio je predstavu koja nadrasta tekst, pa i prigodan povod nastanka. Nije to blistav, ali u svakom slučaju jeste pažnje i respekta vredan početak jubilarnih Susreta „Joakim Vujić”.

Kruševačko pozorište, Kruševac
 Bernard Šo:
Vojnik od čokolade

■■ Nedavno je, neposredno pred ove Susrete, prikazan u Kruševcu Šoov „Vojnik od čokolade“. Bila je to jugoslovenska premijera komada napisanog pre 90 godina i u originalu naslovljenog „Oružje i čovek“. U prevodu Aleksandra-Saše Petrovića postavio ga je beogradski reditelj Oliver Viktorović.

Šoov komad je formalno smešten u Bugarsku 1885/6-te godine. Pominje se i Srpsko-bugarski rat, ali ko u njemu bude tražio istorijsku istinu pogrešće i biće kao gledalac izgubljen za predstavu. Nije reč o neznanju šta se stvarno zbivalo na Balkanu, mada i toga ima, već o namernim proizvoljnostima. Bernarda Šoa se taman toliko tiču Srb i Bugari, Svajcarci, Rusi i Austrijanci koliko su to recimo autentični Bugari oni divljaci iz Volterovog „Kandida“. Reč je o nečem drugom. Šo se podsmeva nacionalizmu, lažnom patriotizmu, heroizmu, a pre svega malograđanskom duhu koji se svemu ovome romantično-patetično divi. Šoovog malograđanina Viktorović izjednačava sa kič-čovekom i smešta ga u ambijent gde caruje napirlitani neukus. Angažovao je čak četiri scenografa - studente Fakulteta primenjenih umetnosti - koji su se prosto nadmetali šta će sve strpati na pozornicu, kako naterati zagovornike čistote stila i funkcionalnosti da se užasnu. Uspeli su u tome jer upravo je nefunkcionalnost ono što je funkcionalno u ovoj scenografiji. Tim mladim ljudima i nešto starijoj Zorani Jovanović, kostimografu, čini mi se aplaudirao bi i najpoznatiji teoretičar kiča Abraham Mol. Najzad, da bi se razbila i poslednja iluzija istoričnosti pomogao je Mile Jovanović izborom muzike zvukom kvazi-orijenta.

Naravno najveći posao ostao je glumcima. Trebalо se poigravati, a ipak „ne ubiti pisca“. I kad zasmejava Šo nije bezazlen. Tu spremnost i spretnost da karikiraju, da se poigravaju a ne preigraju i ne zaborave zašto se zapravo igraju Šoom, uz kondiciju da se sve odvija u vrlo brzom ritmu imali su Milija Vuković, Milan Đurđević i Ljiljana Đoković-Simonović. Često je i jedan zamajac dovoljan za predstavu. Kada ih ima tri, kao u ovom slučaju, i kada u Biljani Jocić, Ljiljani Toković, Andreji Zlatiću, Tomi Trifunoviću i Duletu Jovanoviću imaju partnere koji ne razgrađuju ono što je već izgrađeno, onda, uprkos tome što je reditelj propustio da bitnije skrati tekst (a trebalo je), nastane predstava koja se sa zadovoljstvom gleda. Ali i predstava čije delovanje ipak ne prestaje sruštanjem zavese, iako se ovde u Zaječaru postavilo pitanje: šta i da li nešto ostaje u gledaocu kada se pojede čokolada koja mu je ponuđena?

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
 Drama na srpskohrvatskom jeziku
 Slavomir Mrožek:
Pešice

■■ Otkad pratim Susrete „Joakim Vujić“ Srpska drama Narodnog pozorišta iz Prištine nije se predstavila boljom predstavom nego što je to postavka Mrožekovog komada „Pešice“ u režiji Violete Đoleve-Zupčević. Da ne bude zabune, daleko je ova predstava od blistavog ostvarenja, ali onih sedam-osam ranijih koje sam imao priliku da vidim u poslednjih desetak godina, bile su ili ispod nivoa koji, uбеđen sam, mora da zadovolji jedan profesionalni ansambl ili su tek zadovoljavale taj nivo.

„Pešice“ su rediteljski precizno urađeni posao, verno prenet na scenu teksta Slavomira Mrožeka. Naročito kad je reč o interpretaciji hukvalnog značenja komada: priče o lutanju ljudi pod okupacijom, njihovim slučajnim susretima i kontaktima i ponovnom susretu u novom vremenu što se najavljuje. Istina, Mrožekova metafora da je ovo lutanje pešice i pokušaj da se uhvati voz koji nekuda vozi istovremeno i slika današnje Poljske, i ne samo Poljske, nije čitljiva iz predstave. Naravno sem onom aktivnom gledaocu spremnom da i sopstvena razmišljanja projektuje u ono što vidi. Za bogatiju scensku nadgradnju teksta, što bi oslikala i metaforična značenja ovog komada, neophodan je bio pre svega spremniji ansambl nego ovaj. Prištenski glumci, bar većina - Ekrem Čehajić, Ankica Milenković, Ružica Đokić, Olivera Begović, Uglješa Vujović - umeli su da igraju „Pešice“ kao realističku dramu. Da se pokušalo više moglo se, bojam se, i ono što je izgrađeno razgraditi. Ovakvo u uspeлом scenografskom rešenju Milutina Kostića i kostimima Elene Dončeve, potpomognut muzikom Akila Kocija i vođen rukom reditelja koji zna šta hoće, šta pre svega mogu glumci, pokazao se ansambl Srpske drame prištinskog pozorišta u znatno boljem svetlu nego obično.

Narodno pozorište, Niš
 Dobrica Cosić:
Kolubarska bitka

■■ Još jedna „Kolubarska bitka“ i uspeh sličan onom koji postiže predstava Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Pune dvorane i aplauzi pobedi srpskog vojnika i mudrosti njegovog komandanta Živojina Mišića. Da li je pritom to glumački, teatarski iskazano dobro ili loše nema značaja. I u ovoj, kao i u beogradskoj postavci, malo je pozorišta. I manje nego u beogradskoj. Paradoksalno je ali baš ono što je najteatralizovanije i najmanje je pozorišno, jer je besmisleno.

60 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Ne znam kome je, da li je reditelju ili glumcu Desimiru Stanojeviću, palo na pamet da Dragutin, posilni Živojina Mišića treba da bude Mišićeva dvorska luda? Valjda kao humorni kontrapunkt! Tek kroz ovaj patriotski recital provlači se i zavlači gde mu mesto nije, niti ikako može biti, dotični posilni koji koluta očima ili gleda razroko, klati glavom i neumesnim grimasama komentariše ono što Mišić i njegovi oficiri kazuju. Ukratko: glumata na najgori mogući provincijalni način, što se retko može videti u našem pozorištu. Nebitno je, naravno, kome je sinula ova „genijalna” ideja. Ni glumcu, ni reditelju, ni niškom pozorištu to rešenje ne služi na čast.

Ostali se trude da korektno izvrše svoje zadatke. Ipak, budući da je reč o kreativno manje spremnom ansamblu nego što ga ima Jugoslovensko dramsko pozorište, nije uvek ostvaren zadovoljavajući rezultat. (Istini za volju izuzetno vrednih ostvarenja nema ni u beogradskoj predstavi). U niškoj postavci treba izdvojiti, jer su ubedljiviji od drugih: Milivoja Daskalovića u ulozi Živojina Mišića i Ratomira Vasiljevića u ulozi vojnika Alekse Dačića. Njihovi partneri, na nivou standardnih ostvarenja u predstavama niškog pozorišta. Osim Dragana Žikića u ulozi Tole Dačića. Toča je za Žikića, čini se, bio pretežak zadatak.

Kao i Arsa Jovanović, reditelj beogradske „Kolubarske bitke”, i Ljuba Milošević je izostavio poslednju sliku Mihizove dramatizacije Cosićevog romana. Međutim, Jovanović je zadržao Mišićev monolog, razmišljanje o pobedi koja je, kao svaka победа, posebno победа malog nad velikim, uzrok novih patnji i stradanja. Kod Miloševića Mišić istina odbija da učestvuje u opštem slavlju, ali ga ne kvari defetištičkim razmišljanjima. Taj finalni Mišićev monolog je inače najvredniji trenutak beogradske predstave. Siguran sam bio bi i niške.

Narodno pozorište, Pirot
Stevan Sremac:
Zona Zamfirova

■■ Najzad kao što je doprinos pozorišne nadgradnje drugostepen kada je u pitanju popularnost niške i beogradske „Kolubarske bitke” tako i pirotska (gotovo svaka) postavka Sremčeve „Zone Zamfirove” deluje na publiku još uvek neugasлом privlačnošću folklora. I sasvim skroman rediteljski i više nego skroman glumački rezultat nije zasmetao zaječarskoj publici. Budući da je to već pedeseto izvođenje predstave ne smeta, izgleda, ni pirotskoj. Kad teatar iz Pirot-a već nije mogao da pokaže osporeno „Mrešćenje šarana” Aleksandra Popovića, dobro je što se predstavio „Zonom”. Nešto treće, znajući repertoar i

mogućnosti ovog ansambla, moglo je da doživi dvostruki neuspeh. Ovako je bar široka publika, uprkos evidentnim nedostacima, bila zadovoljna.

Teatar Joakim Vujić, Kragujevac
Dubravka Knežević:

Kako se može umreti u snu

■■ Dete od 22 godine, glavna ličnost drame - albuma s porodičnim fotografijama Dubravke Knežević „Kako se može umreti u snu”, komada koji bi sa istim razlogom mogao biti naslovjen i „Kako se može živeti na javi” ili „Kako odrasti”, prestaće da bude dete kad na kraju predstave odustane od prelistavanja porodičnog albuma, kada razbaca listove idealne drame što je piše o stvarnosti dalekoj od idealeta, kada svima koji je okružuju i svemu što je okružuje poruči kako ne prihvata svet takav kakav jeste, kako ne želi da mu se prilagođava, ali ni da ga menja. U tekstu mlade spisateljice (Dubravka Knežević je vršnjakinja, a komad je nastao pre tri godine kada je autor čak bila i mlađa od svog junaka) i u režiji Slavenka Saletovića finalnom raskidu ne prethodi buran sukob, niti je on (taj raskid) posledica gubitka vere, odnosno odricanje od idealeta. Pomalo komične ličnosti iz detetovog albuma na jednoj i diktat pročitanog i naučenog kao obrazac življenja, na drugoj strani, postaju suvišni odraslim čoveku. Ovog drugog, uticaja pročitanog, reditelj se odrekao već u startu, jer u komadu nije plasiran sredstvima primernim pozorištu. Sto se ličnosti iz albuma tiče, od njih je, u zavisnosti od plastičnosti izmaštanih likova, ali pre svega zahvaljujući sugestivnosti pojedinih kragujevačkih glumaca, napravio nekoliko privlačnih grotesknih karikatura. Posao bi olakšali sebi i glumcima da je bio rigorozniji u kraćenju teksta, da poštujući pisca nije gledaoca primorao na duže razgledanje fotografija nego što su ove crno-bele slike, ove ličnosti najčešće svedene na karakteristični ali jednolični lajt motiv, bile zanimljive za gledanje. Ipak Budimir Jeremić (Uja), Ljiljana Govedarović (Momkova majka), Mirko Babić (Momak) i Mileva Žikić (detetova majka) uspeli su da drže pažnju i onda kada je prestajao razlog njihovog prisustva na sceni. Na žalost reditelj nije uspeo da do kraja razreši i opravda i prisustvo prilično konfuznog lika propale glumice (Ribe) iako bi, ako sam dobro shvatio tekst, ovaj lik trebalo da bude alter ego glavne junakinje. Isto tako patetične i suviše činila su mi se, i u drami i u predstavi, scene snovištenja u kojima se pojavljuju dete od šest godina i deda. Posebno jer je stvarnost već data kao snovištenje. I najzad, mislim da je režija, više nego što je to bilo neophodno, poštovala ograničenja simultane scene (scenograf Sava Baraćkov). Ubeden sam da bi češće zaboravljanje na međe

među parcelama učinilo prelaske iz jave u san i obrnuto prirodnijim, bezbolnjijim. Naročito zato jer u komadu Dubravke Knežević nema jakih lomova.

Neki su ovde u Zaječaru shvatili da ih ipak ima. Verovatno im je zato zasmetalo što u igri Vladane Grujić (u ulozi deteta od 22 godine) ništa što se zbiva ne ostavlja vidljiv trag. Čak ni u finalu ova mlada glumica ne pokazuje da se dogodilo nešto dramatično. Samo moraju li spektakularne promene da prate odrastanje. Dubravka Knežević i Vladana Grujić, koja čini mi se vrlo precizno zastupa pisca u predstavi, kažu ne. To nam se može dopadati ili ne dopadati. Kao i tekst mlade autorke, doduše. Uviđali ili ne uviđali njegove nedostatke. Samo nema sumnje ovakav pristup ulozi deteta od 22 godine je upravo ono što su Dubravka Knežević i reditelj Slavenko Saletović želeli da kažu. Odnosno, uprkos povremenim zamuckivanjima u tekstu i njegovom uprizorenju, stvarno kazali.

Narodno pozorište, Leskovac

Borislav Pekić:

Na ludom belom kamenu ili Buđenje vampira

■ Dosad najbolja predstava na Susretima. Komad koji se posle čitanja i gledanja nekoliko ranijih postavki čini jedino kao dobar povod za glumačka nadigravanja, „Buđenje vampira“ Borislava Pekića, reditelj Branislav Mićunović pročitao je, a što je još važnije sa glumcima i ostalim saradnicima i ostvario, kao prvorazrednu političku dramu. O čemu se radi. Pisac u ovom tekstu svesno konstruiše neobičan socijalni eksperiment. Jedan čovek doživeo je saobraćajnu nesreću posle koje je izgubio pamćenje, izbrisao iz svoje svesti sve što se dogodilo u periodu našeg burnog posleratnog razvoja. Njegova porodica preuzima zadatak da ga ponovo svemu nauči. Samo sa pacijentom je teško sarađivati. On ne želi da prihvati sopstvenu biografiju. Čini mu se nelogična i nemoralna. Na sukobu dva moralata: asketsko-revolucionarnog i današnjeg potrošačkog, nastalog tihom korozijom onog nekadašnjeg, Pekić gradi duhovitu igrariju sa blagim ukusom društvene satire. Ne i uboju satiru. Tekst se, naime, iscrpljuje u duhovitom parodoksu. Dalje i dublje ne stremi ili bar ne doseže. Mićunović, međutim, ne zavodi duhovitost teksta, ne zanima ga ni ono što se doima kao satira - sukob dva moralata. On u samom činu obučavanja glavnog junaka nalazi suštinu predstave. U pravu pojedinca da se odupre diktatu, pa makar to što mu se diktira bila i njegova sopstvena biografija. U pravu pojedinca da misli svojom glavom, makar i pogrešno. Naizgled apsurdni otpor glavnog junaka da prihvati notornu činjenicu, „zemlja je okrugla“ (ne zato što je negira već što odbija svaku činjenicu koja ne podleže sumnji) i psihološka

tortura koja se nad njim vrši čine od Pekićevog junaka tragičnog heroja, a komedija se preobraća u surovo ozbiljnu dramu. Humorna replika i absurdna situacija, što je opet samo naizgled paradoksalno, odnosno bilo bi paradoksalno da sve u predstavi od scene i kostima preko igre glumaca i svetla nije vrlo precizno i dosledno prilagođeno drugačijem, uozbiljenjem čitanju Pekićevog teksta, deluju u drami uboštije nego što su povod smehu u komediji. Za to uz Mićunovića komplimente zasluzu scenograf Zoran Ristić, kostimograf Milanka Berberović, autor izbora muzike Darinka Ristović i naravno glumci koji su zaverenički sledili neobičnu rediteljsku koncepciju psihološkog teatra surovosti, uspevši da je odbrane i dokažu.

Na žalost u Zaječaru se sa ovom sjajnom predstavom dogodilo nešto što je čitav napor ozbiljno dovelo u pitanje. Delom zbog lošije akustike zaječarske dvorane, sigurno više zbog lošeg glumačkog zanata leskovačkih glumaca čija je dikečija i artikulacija znatno ispod entuzijazma pa i gestualne ekspresivnosti i sugestivnosti, gledaliste je sa velikim naporom pratilo predstavu, mada je svaki onaj gledalač koji je pristao da uloži napor bio nagrađen. Šteta, jer reč je o glumačkim ostvarenjima kakvih je malo na ovim susretima. Radiša Grujić je stožer predstave. Ali šta vredi što je sjajno reagovao i rečito čuo kad se tek s izuzetnim naporom razaznavalo šta kazuje. Nametnuli su se zato u prvi plan Danica Krljar i Radoman Kontić. Ne što su bolje radili za predstavu nego Grujić, već pre svega zato jer su se bolje čuli. Možda su čak i spasili predstavu od nepravednog debakla koji joj je pretio u Zaječaru.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Mario Rosi:

Magna karta

■ Leskovačka predstava „Buđenje vampira“ ipak je lažna slika o našem pozorištu. Takvi pozorišni dometi isuviše su retki u srpskom teatru. Mnogo bliža istini gde smo, šta umemo, jeste „Magna karta“ Marija Rosija u režiji Nebojše Bradića u izvođenju Narodnog pozorišta iz Titovog Užica.

„Magna karta“ je prvenac mладог dramskog pisca i pokušaj da se kroz sudbine članova trgovачke porodice Zaumi i ljudi koji sa njima stupaju u kontakte predstavi haotično stanje duha pred veliku svetsku kataklizmu, pred drugi svetski rat. No, i sama drama, odnosno predstava kao dosta verna slika Rosijevog komada, haotične su. Pisac je pustio mašti na volju, a reditelj gotovo sve što mu je ovaj ponudio izveo na pozornicu. Seenom defiluju: krupni trgovci i sitne šićeđije, ljetićeveci i španski borci, egzekutori i ime druga Staljin, infantile i pravi ludaci, seoski šereti i vampiri i ko sve ne... Svi bi negde ili od nečega da pobegnu. Da

zaborave ko su i šta su ili da se vrate u svoju prošlost. Ne znam, možda bi sve ovo bilo sasvim prihvatljivo kada bi iza likova drame Marija Rosija stajali glumci izrazitije personalnosti koji kada lažu nateraju gledaoca da im poveruje. U ovoj predstavi, međutim, čak i ono čemu se lako da poverovati deluje neverovatno, kao konstrukcija. Loše teatralno. Ne začudno, zaumno, nego... ipak bolje da ne upotrebim prejaku reč.

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac
Božidar Zečević:
Pivara

■■ Kao i prethodno izuzetno vredno ostvarenje 20. Susreta „Joakim Vujić“ - leskovačko „Buđenje vampira“ i „Pivara“ ili „Kako je od juna do oktobra propadao stari svet“ pisca Božidara Zečevića, reditelja Aleksandra Lukača i Narodnog pozorišta „Ljubiša Jovanović“ iz Šapca bavi se etičkim pitanjem. Međutim, dok je iz Pekićevog teksta reditelj Branislav Mićunović od nekoliko mogućih tema predstave u prvi plan istakao pravo pojedinca da misli drugačije, čak i kada misli pogrešno - kao centralno pitanje ljudske slobode, u postavci Zečevićeve „Pivare“ ne treba dvojiti temu drame od teme predstave. Reditelj Aleksandar Lukač precizno i vrlo dosledno sledi pisca. Čak i kada ga, na kraju predstave, menja. Zečevićev komad govori o odnosu etike i egzistencije. Sve moralne dileme postaju beznačajne pred praznim stomakom i strahom. Reditelj, kao i pisac, razume ljudski napor da se preživi, ljudsko pravo na strah kome se žrtvuju ne samo visoka etička načela nego i elementarno ljudsko dostojanstvo. Upravo to razumevanje čini ovaj komad, i predstavu rađenu po ovom komadu, izuzetnim pozorišnim činom u našem teatru. Ne samo zato što su retke naše drame i predstave u kojima autori pokazuju razumevanje za ljude što su gole egzistencije radi spremni da žrtvuju ljudsko dostojanstvo, već pre svega zato jer takvim antiherojima ni pisac ni reditelj ne pokušavaju da suprotstave pravog heroja spremnog na žrtvu. „Pivara“ je, naime, drama bez pozitivnog junaka, priča o pokušaju grupe glumaca koji žrtvujući čak i umetnost kojoj služe, pristajući na svaku cenu, pokušavaju da obezbede minimum egzistencije.

Posle priče o herojskom činu umetnika, o čemu govori „Hrvatski Faust“ Slobodana Šnjdera, na pozornici gledamo i drugo lice iste, i isto toliko istinite, autentične stvarnosti. Kažem posle „Hrvatskog Fausta“, mada je prva verzija Zečevićeve „Pivare“ napisana pre nego „Faust“, jer se za ovaj komad sažnalo tek pre dve godine kada je na konkursu Udruženja dramskih pisaca Srbije nagrađen nagradom „Branislav Nušić“. Naravno, mogućnost poređenja „Pivare“

i „Hrvatskog Fausta“ ne iscrpljuje se time što je reč o sudbini iste profesije. Kao i kod Šnjdera, Klausa Mana („Mefisto“), Pavela Kohouta („Marija se bori sa andelima“) teatar se i u Zečevićevom komadu pokazuje kao reprezentativni društveni mikro-model. Još nešto, vrlo bitno: fabula „Pivare“, za razliku od fabule „Fausta“, izmaštana je. Autentičan je jedino podatak da je krajem rata grupa beogradskih glumaca dobila azil u Vajfertovoj pivari. Samo niti je vlasnik pivare (u komadu Joe Nipezt) slika i prilika Đorđa Vajferta, niti se iza pozorišnih imena: Jago, Julija, Ruj Blaz i ostala kriju prava imena glumaca - takvih kakvima ih Zečević pokazuje. Ipak, „Pivara“ nije manje istinita od „Hrvatskog Fausta“. Štaviše, u izvesnom smislu možda je i istinitija. Heroizam je čin izuzetnih, a takvi su, hteli mi to da priznamo ili ne, u svakom vremenu u manjini.

Nije vrlina ove predstave samo što kazuje, nego i kako kazuje. Nikada ranije u šabačkom teatru nisam video predstavu toliko bogate teatralizacije kao što je ova. Mladi Aleksandar Lukač se pokazao vrlo maštovitim, ali i hrabrim rediteljem. Nije se bojao da pred šabačke glumce postavi i najteže zadatke. Nema u ovoj predstavi rediteljskog snalaženja - vođenja glumaca putevima pojednostavljenje stilizacije. U njoj se, s punim umetničkim pokrićem, igra borba za goli život, a toj borbi treba da se veruje. Uprkos teatralizaciji, pa i višestrukoj teatralizaciji, šabačkim glumcima se veruje. Dvojici posebno. Goranu Ivanoviću (Ruj Blaz) koji je prvom profesionalnom ulogom pokazao besmislenost strogih podela amaterskog i profesionalnog u teatru; i nešto starijem i iskusnijem Ivanu Tomaševiću (Jago). Uzgred u pitanju su, čini mi se, vrednija glumačka ostvarenja nego što je ijedno ovenčano nagradom na 20. Susretima „Joakim Vujić“. Ističem ta dva iz niza drugih vrednih rezultata (Aleksandra Gavanski - Klipa, Ljiljana Đurić, Cane Firaunović...), jer je reč o nečemu što se, u nedostatku preciznijeg određenja, karakteriše kao moderna gluma. Prigušenim, jedva primetnim glumačkim sredstvima postiže se najveći efekat, ali kada je potreбno glumac se ne boji ni najteatralnijeg gesta i, što je najvažnije, uspeva da ga opravda.

Najzad likovnost šabačke „Pivare“ zasluguje sve komplimente. Scenograf i kostimograf Snežana Petrović uspela je da ostvari jedinstvo vizuelnog, funkcionalnog i, za značenje predstave, rečitog. Izbor muzike (Ivica Penčić) takođe precizno oslikava atmosferu i podržava značenja predstave koja, kao svaka predstava doduše, ima i nedostataka. Međutim, oni su beznačajni u odnosu na vrline i ne umanjuju utisak o izuzetno značajnom ostvarenju šabačkog pozorišta. Teatra u užem delu Srbije uopšte.

Dvadeset prvi Susreti

Kragujevac, 10-22. maj 1985.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
 Miodrag Ilić:
Valcer poručnika Nidrigena

■■■ U komadu „Valcer poručnika Nidrigena” pisac Miodrag Ilić zamislio je i stvorio neobičnog, osobenog dramskog junaka - pobunjenika iz inata. Junaka koji se uporno i tvrdoglavu, po cenu samouništenja, bori za ljudsko pravo da kaže ne. Iako se njegov čin pobune - nepristajanje da odigra valcer - čini minornim, apsurdnim, pa i besmislenim, imponuje upornost i ona daje tragičnu dimenziju ovom liku. No, teško je, bar iz dva razloga, prihvati Nidrigenovu pobunu kao izuzetan etički čin.

Najpre, čemu se zapravo suprotstavlja Nidrigen? Ne poretku koji poništava ljudsku individualnost, nego šarmantnoj oblandi koja ga naizgled čini privlačnim. Sam poredak, očigledno, prihvata. U trenutku pobune on je na kraju školovanja tokom kojeg je morao da se podredi mnogim još besmislenijim ritualima, doživi na desetine ozbiljnijih ataka na svoju individualnost, prihvati niz zahteva koji bar isto toliko odriču njegovo pravo da kaže ne. Nidrigen pristaje u svemu da bude kao drugi: da maršira u istom stroju, da puca ako mu se i kada mu se naredi. Odbija samo da igra!

Drugo što Nidrigenovu pobunu čini besmislenom jeste žrtvovanje, olako odustajanje od uloge spasioča čovečanstva koju je sebi namenio. Ne znam ni jednog pravog ili laznog mesiju u istoriji ili literaturi koji neće pristati na poniženje ideje radi. A Nidrigen veruje da je pronašao ili je na putu da pronađe serum što će ljude činiti imunim od bolesti! Inače, priča je ispričana dosta spretno i čitko. Čak i previše čitko za moj ukus. Celog prvog dela predstave, možda rediteljevom zaslugom (tekst na žalost nisam čitao) utisak je da je reč ne o carevini uopšte, o apsolutnoj državi koja u svemu uniformiše svoje podanike, već o vrlo konkretnoj carevini: Austro-Ugarskoj. Zahvaljujući upravo valceru, ali i realističkom slikanju zbivanja. No, kao da se pisac uplašio

da će se na ovom terenu izložiti poređenju s Krležom ili je, takav utisak nepromišljeno sugerisao reditelj Dragan Jakovljević ne znam, tek precizno građena, prepoznatljiva slika preobraća se u apstraktnu državu kojom vlada nekakav suludo-promučurni car kojeg će, opet, oboriti neki pijani anarhista. Naravno, sve će se možda promeniti, kao što je promenjen žanr, ali ceremonijal neće. Polka je zamenila valcer - zahtevi su otali isti. Nidrigena će njegovo nepristajanje po drugi put oterati u ludnicu! Samo, dok je u prethodnom poretku ludnica azil u koji se sam sklonio, u novom i u ludnici počinje proces stvaranja poslušnosti čoveka. Doduše, jasno je, Ilićev junak je nesalomljiv! Kao što je, jasno je takođe, Nidrigen propustio šansu da bude mesija. Kao što je i Miodrag Ilić, propustio šansu da napiše dramu, što će nas sve, za sebe sam istina jedino siguran, stvarno doticati. Ipak sa kragujevačkim glumcima u dobro rešenom scenskom prostoru (scenograf Velizar Srblijanović) i kostimima Milice Radovanović, reditelj Dragan Jakovljević naprvio je sasvim korektnu, gledljivu predstavu. U njoj je veličinom glumačkog zadatka dominirao Mirko Babić (Nidrigen), ali su mi se ubedljivija, bar efektnija, činila ostvarenja Budimira Jeremića, Branka Andrejevića, Miodraga Jurišića i Bratislava Slavkovića.

Kruševačko pozorište, Kruševac
 Aleksandar Popović:
Mrešćenje šarana

■■■ Kruševačko „Mrešćenje šarana” primljeno je u Kragujevcu uzdržanje nego što su učesnici ove predstave navikli. Nego što sjajan tekst Aleksandra Popovića zaslužuje.

E sad, da li je to potvrda kako kragujevačko pozorište s pravom zazire od sličnih komada da se i ovde ne bi dogodio „slučaj” (doduše predstave nikad ne zabranjuje publika nego njeni samozvani branitelji, ali zar je Kragujevac, i bilo koji naš grad, imun na publikobranitelje i društvo-branitelje?): ili je, možda, dugogodišnji izgon svakog

64 Pozorišni susreti Joakim Vujić

„opasnog“ teksta sa repertoara Teatra „Joakim Vujić“ uslovio zbumjenost krujujevačke publike? Šta je starije kokoška ili jaje, ne znam?

Prilično mlak prijem publike uticao je da ova ne baš uspešno i konsekventno režirana predstva (reditelj Nebojša Bradić), u kojoj su neka ključna rešenja gotovo diletantska (na primer scenografija Krstomira Milovanovića), doživi na krujujevačkoj pozornici jedno od slabijih izdanja. Sa malo više prave podrške publike Milan Đurđević, Milića Vuković, Duka Jovanović, Tomislav Trifunović i ostali (mada su se svi ovi glumci predstavljali ranijih sezona vrednijim ulogama) igraju, siguran sam, poletnije i opuštenije. Sinoć su, katkad i nasilno, pokušavali da osvoje naklonost gledalaca. A „gaženjem“ (kako se to u pozorišnom zargonu kaze) malo se može postići. Ne mogu se na silu u Lepenici zapatiti šarani. Pa ni ovi Ace Popovića.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Franc Kafka, Peter Vajs:
Proces

■■ Kada bi se češće događale predstave kao što je prištinski „Proces“ pitanje - je li dramatizacija samo nužno zlo - postalo bi besmisleno!

Na osnovu dramatizacije Petera Vajs-a, sa Enverom Petrovćem u ulozi Jozefa K i ansamblom srpske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine koji se, koliko pamtim, nikad nije prikazao u boljem svetlu, reditelj Milivoje Milojević ne samo da je vešto ispričao fabulu (što je najčešće krajnji domet predstava rađenih na osnovu dramatizacija) nego je uspeo da ostvari atmosferu, prenese na pozornicu duh Kafkinog romana.

Od logičnog pitanja - zašto - koje probuđeni i zbumjeni Jozef K, s nadom da je ipak reč o šali, postavlja svojim jutarnjim posetiocima, do prihvatanja uloge optuženog u svetu koji niti formuliše krivicu niti otkriva kako i zašto bira krivca, do egzekucije pri kojoj ga reditelj hrabro izvodi na proscenijum, da bi tu, na rukohvat gledalaca, skočao kao pseto, kroz tu godinu košmarnog procesa čiji smo i sami potencijalni optuženi, istražne sudije, korumpirani advokati... (uzgred datumi kojima je Vajs, čini se nepotrebno, precizirao vreme zbivanja mogu se shvatiti i kao ironičan komentar) proveo je Enver Petrovci Kafkinog junaka majstorstvom modernog, intelligentnog glumca. Kloneći se transparentnog, pokazivačkog, osetivši da je krik koji se ne čuje najpotresniji, da je reč kada se ne iskaže najrečitija. A što je napor Jozefa K da se orijentise u sopstvenom procesu postajao besmisleniji Petrovci se sve primetnije povlačio u sebe, stišavao i onako diskretna

glumačka sredstva kojima se služio. Sve češće njegov pogled išao je preko ili kroz partnera gotovo ne registrujući njegovo prisustvo. Izuzetna glumačka kreacija kojoj je, s razlogom, sve u predstavi podređeno. Tačnije: ne podređeno već njom inspirisano i omogućeno. Petrovciјev asketizam obavezivao je ostale, bio mera za druge.

Intonacija koju je protagonist da predstavi omogućila je reditelju Milivoju Milojeviću da sa ansamblom slobodno orkestrira ne pribegavajući uniformnosti. Naprotiv, težeći da svaki od brojnih likova (a bezmalo svi glumci igrali su po nekoliko uloga) bude osoben. Bez bojazni da će individualizacija ovih istovremeno realističkih likova i lantazmagoričnih projekcija voditi ka prekoračenju mere. Naravno, orkestriranje individualnostima, od koje su neke dosegle punu personalizaciju - gospođa Grubah Ankice Milenković, Leni Milice Blagojević, Titoreli Lajoša Baloga, Trgovac Ragipa Lode - zahteva rediteljsko majstorstvo koje je, iako je imao i manje srećnih rešenja, Milivojević u saradnji sa scenografom Milutinom Kostićem ovog puta pokazao. Kostićevi paravani - ogledala vodili su nas u Kafkin prostor, pritom ne sledeći ni jedan opis iz romana. Najkraće: predstava koja služi na čast i pozorištu iz Prištine i Festivalu.

Narodno pozorište, Pirot
Jovan Sterije Popović:
Pokondirena tikva

■■ „Pokondirena tikva“ Jovana Sterije Popovića u režiji Dragana Jakovljevića značajniji je umetnički rezultat Narodnog pozorišta u Pirotu od svega što sam imao priliku da gledam u poslednjih desetak godina. Doduše nisam video predstavu koja je prošle sezone uzbudila duhove našavši se na neslavnoj, na žalost postojećoj i na žalost ne baš dužinom zanemarljivoj listi naših zabranjenih predstava - „Mrešćenje šarana“ Aleksandra Popovića, takođe u Jakovljevićevoj režiji, predstavu koju mnogi sa kojima sam imao priliku da razgovaram u Pirotu smatraju najvećim dometom u relativno dugoj, ali pravim rezultatima oskudnoj, istoriji pirotskog pozorišta.

Dragan Jakovljević je učenik Dejan Mijača, pozorišnog stvaraoca čiji je doprinos tumačenju Sterije kao našeg savremenika ne samo nezaobilazan nego, verovatno, najznačajniji. Srećom ne učenik koji oponaša učitelja. Jakovljević prihvata Mijačev metod traganja za, sa današnjeg stanovišta, logičnom i opravdanom motivacijom postupaka Sterijinih junaka, ali su rešenja do kojih istim postupkom dolazi različita. Katkad i suprotna Mijačevim. Za Jakovljevićevu Femu udovištvo je oslobođenje stegama braka sputane seksualnosti. Ni sluga Jovan nije prilika koja

se propušta. Isti taj Jovan pristaje na sve što gospodarica od njega traži, samo ako mu se za to plati. Njegovo odbijanje da nosi livreju, odnosno da bude zvan stranim imenima, cenzanje je da bi se izvukla veća korist. Tradicionalni, u granicama savremenih pristupa ovom Sterijinom tekstu, jesu Sara, Evica, Ančica, Vasa i Mitar, ali je zato Ružićić od Sarinog kompanjona u osvajanju imovine madam fon Mireš postao i sam žrtvom igre u koju je uvučen. Ovaj nadripenik iskreno veruje u svoju pesničku muzu i nje radi spremjan je na sitne kompromise. Kada stvar postane ozbiljna gubi bitku bez borbe i predaje se. Štaviše, Ružićiću reditelj dodeljuje završni akcent predstave. Fema je poražena i ponižena, njenu pokondirenost ismejali su oni koji su je iskoristili (Mitar, Jovan, Ančica), Svatozar Ružićić shvativši da je Feminom porazu i sam doprinoeo, a da je njeni čežnji za otmenošću zapravo samo nespretan pokušaj da se pobegne iz ovog sveta u kojem vlada jedino račun, presudiće sebi: obesiće se. Možda to nije sasvim motivisano rešenje, samo nesumnjivo je da je ovo jedna od vrlo, vrlo retkih postavki „Pokondirene tikve” koja ne aplaudira Mitrovom trijumfu.

Možda je još važnije što je sve to Dragan Jakovljević uspeo da ostvari sa glumačkim ansamblom za koji sam i sam više puta isticao da je jedva skromnih snaga. Istina ni u ovoj predstavi nema izuzetnih glumačkih ostvarenja, mada su rezultati Vide Todić (Feme), Predraga Stanića (Jovan), Bosiljke Miljević (Sara), Petra Antića (Ružićić) pa i Ljubiše Milosavljevića (Vasilije) takvi da ih se ne bi morali da stide ni glumci većeg renomea nego što ga imaju pirotski.

U vrednosti predstave svakako treba ubrojati scenografiju i kostime Velizara Srbljanovića. Primetan je i doprinos lektora dr Branivoja Đorđevića. Ne govori se baš dobro, bez greške, ali sumnjam da se ikada bolje govorilo u jednoj pirotskoj predstavi.

Mane predstave, a ima nedoslednosti i u rediteljskom viđenju, pa i loše urađenog, pretežiranog i preglumljenog, propuštenog i nedosegnutog, prečutaču. Kamo sreće da se tako ozbiljno mišljene i predano radene predstave, makar i sa svim nedostacima ove „Pokondirene tikve”, bar povremeno događaju ovom pozorištu i ovom gradu.

Narodno pozorište, Niš
Borislav Pekić:
Spasilac

„Spasilac” je priča o malom čoveku kojim se rat cinično poigrat. Štagod učinio Andrija Gavrilović, zakleti spasilac davljenika, okreće se protiv njega. Ništa neobično, za vreme o kojem je reč, osim spremnosti glavnog junaka da ne traži za sebe opravdanje u okolnostima koje ne samo da su

poremetile, relativizovale tradicionalna moralna načela, nego ih, da li samo privremeno, učinile absurdnim. Uprkos absurdnu Pekićev Andrija prihvata krivicu. Spreman da je okaze. Ali i priznanjem krivice može se, možda zaista mora, dokazivati pripadnost, privrženost, što Andrija jedva da shvata. Da prihvati ne može.

Dramatizacija dr Branivoja Đorđevića i Branislava Mićunovića ispričala je priču o bezizlazu u kojem se našao Pekićev junak ne pokušavajući da narativnu strukturu preobradi u dramsku, da simulira dramski sukob kojeg objektivno nema. Jer, ne samo da je Andrija pasivan junak što ga nose zbivanja, nego je i to što mu se dešava vođeno dramaturgijom slučaja. Slučaj je htio da se u reci davi nemački komandant. Slučaj je što taj komandant hoće da prizna da ga je spasao jedan Srbin. Slučajan je njegov susret s Andrijom u Minhenu. Slučaj konačno ide na ruku Andrijinom očišćenju - ubistvo ratnog zločinca koje Pekićev junak prima na sebe. Svaki pokušaj da se konstituiše drama bio bi uzaludan, delovao bi nasilno. Međutim, pozorište može da posluži i kao sredstvo kojim će biti ispričana uzbudljiva priča.

Đorđević je najpre konstituiše kao monodramsku isповест, što zapravo jeste. Mićunović proširuje, a rediteljski, uz pomoć scenografa Zorana Ristića, kostimografa Milanke Berberović, koreografa Mare Sesardić i muzike koju je sam odabral, opredmećuje veštim aranžmanom koji ne beži od ilustrativnosti. Štaviše, napor reditelja i njegovih saradnika usmeren je upravo na to da ilustracija bude što efektnija, atraktivnija.

Izuzetna je predanost glumačkog ansambla na zadacima koji više zahtevaju disciplinu nego individualnu kreativnost (mada sjajno konsekventno ostvaren, kolektivni glumački zadatak sigurno nije domet manje vrednosti od pojedinačnih kreacija), ali i ostali elementi ovog aranžmana, čak i kada se ne čine do kraja promišljenim i međusobno dopunjavajućim, vode postavljenom cilju: omogućavaju glavnom glumcu Vasji Stankoviću da odigra umesto da ispiča Andrijinu sudbinu. Prilika koju je glumac nesumnjivog talenta i ogromnog scenskog iskustva umeo da iskoristi. Njegov Andrija je ubedljiv kada saopštava tekst, duboko potresan kada reaguje bez reči.

Vredelo je pokrenuti ceo pozorišni organizam da bi se ispričala Pekićeva priča, da bi se omogućila jedna glumačka kreacija.

66 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Narodno pozorište, Leskovac

Ivo Brešan:

Nečastivi na filozofskom fakultetu

■■ Od Brešanovog „moraliteta“ (ovo žanrovsко određenje valja staviti pod znake navoda) reditelj Zlatko Sviben gradi psihološku dramu kao unutarnji monolog glavnog junaka - profesora Fausnera. I ne samo to. U vremenu koje izbegava da se bavi utvrđivanjem krivice ovaj mladi obrazovani i maštoviti reditelj označava protagonistu Brešanove satirične komedije krvcem. Onaj što priziva Nečastivog za saveznika mora da preuzme i odgovornost! Rigidan moralni stav koji zaslužuje poštovanje, mada ne verujem da je presudivanje obaveza i pravo pozorišta, mada sam ubedjen da je teatar efikasniji kad postavlja pitanja nego kada na njih odgovara. Jer, podsetimo se, pogoditi jednu metu znači istovremeno sve druge promašiti?

Kod Brešana taj nesrečni Fausner, iako ne nedužan, najnedužniji je. Samo, možda je Sviben ipak u pravu? U svetu poremećenih vrednosti kojem pitanja postavljaju oni što su dužni da daju odgovore, možda moraju da se menjaju uloga i zadatak pozorišta!

Uozbiljenje Brešana, prevodenje komada na teren psihološke drame, predstvljalo je, međutim, čini mi se ipak pretežak zadatak za leskovačke glumce. Posebno, jer uz zahtev za daleko bogatijom psihološkom karakterizacijom nego što je objektivno nudi Brešanov komad, reditelj pred ansambl postavlja dodatni zadatak: da različitim dijalektima personalizuje likove. Pored toga, budući da je reč o malobrojnom kolektivu, većina glumaca igra nekoliko uloga. Ogroman napor koji su glumci uložili rezultirao je, na žalost, polovičnim uspehom. Namera režije da svaki od ovih različitih govora bude iskvaren, nečist, ostala je čak neshvaćena. Učinilo se, naime, da je reč o loše urađenom poslu.

Ni spoljna režija - sistem preciznih i takođe namerno nametljivih znakova i označenja (projekcije, muzika, korišćenje elemenata scenografije, kostim, detalji u rekvizitit) - zamišljena kao kontrapunkt glumačkoj igri u stilu „starog dobrog“ psihološkog realizma samim tim nije dobro funkcionala kako je zamišljena, pa je čitav ovaj ambiciozni projekat ostvarenje daleko vrednije htjenjem nego rezultatom. Ali istovremeno „Nečastivi“ je predstava koja potvrđuje da je leskovačko pozorište zadržalo čelnu poziciju među ansamblima užeg dela Srbije koju je, kada je o pozorišnom tragalaštvu reč, preuzeo pre nekoliko sezona.

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milutin Uskoković:

Čedomir Ilić

■■ Sasvim suprotan primer leskovačkom jeste scenska postavka „Čedomira Ilića“ Narodnog pozorišta iz Titovog Užica, ansambla čija su repertoarska i stilска lutanja, uprkos trajnoj i hvale vrednoj orijentaciji na domaći tekst, poslednjih sezona vrlo uočljiva. Ovog puta Užičani su prikazali predstavu koja je primerena njihovim snagama. Doduše, roman Milutina Uskokovića u dramatizaciji i režiji Nađe Janjetović nije to što bi mnogi hteli da vide na sceni: socijalna slika Srbije s početka veka, već ljubavna priča - melodrama kojoj, dopadao nam se ovakav teatar ili ne, ne možemo osporiti da je jedan od najvitalnijih, pa i najmodernijih tokova savremenog našeg i svetskog pozorišta.

Zoran Karajić (Čedomir) i Danica Krljar (Višnja) umeli su da dosta ubedljivo igraju i ne preigraju sentimentalnu priču, a njihovi partneri pomogli su svojom uglavnom korektnom glumom da se priča vešto ispriča. Šteta je jedino što je scenografija Velizara Srbljanovića bila prerečita i namenjena drugaćijem scenskom čitanju Uskokovićevog romana - kao socijalne drame. Još tačnije, to je jedno od onih scenografskih rešenja kojem reč nije ni potrebna, jer samo kaže sve što treba reći.

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“, Šabac

Božidar Zečević:

Selektor

■■ Novi komad Božidara Zečevića, čija je „Pivara“ takođe prvi put izvedena na sceni Šabačkog pozorišta i takođe u režiji Aleksandra Lukača, žanrovska je nedefinisan. Ipak, kolebanje između dramskog i komičnog najmanja mu je mana. Reč je o dosta šablonskoj slici našeg morala. Dometom, pa i snagom humoristične opaske, bliskoj onoj u komadima Fadila Hadžića. Ono što Zečevićevog „Selektora“ čini drugačijim je neekonomičnost. Hadžić bi, naime, od tema koje pokreće i skicira „Selektor“ napisao bar tri-četiri komedije.

Srećom po Zečeviću i šabačko pozorište koje je posle uspeha „Pivare“ nastavilo saradnju sa „svojim“ piscem - što je hvale vredna orijentacija ovo teatra - reditelj Aleksandar Lukač, svetan nedostatak novog Zečevićevog komada, prihvatio se zamašnog dramaturškog posla, pokušao je, makar se to činilo i nasiljem u odnosu na pisca, da ovaj u osnovi sasvim prizeman, jednosmeran tekst obogati.

Reditelj uvodi u igru dva nova lika. Tačnije: duplira likove glavnog junaka i žene njegove mladosti. Prepliće

prošlost i sadašnjost, ali ne standardnim postupkom retrospekcije nego direktnim učešćem oba para likova i u događajima koji su se nekad zbili i u trenutnim zbivanjima. Ovim, doduše ne osobito originalnim, ali vešto i konsekventno provedenim postupkom ne samo da su činjenice sadašnjosti dovedene u pitanje nego i sama prošlost. Jedna trivijalna priča obogaćena je poetskom dimenzijom koja se u Zečevićevom komadu čak i ne naslućuje.

Na žalost, sve ovo važi samo za prvi deo. U drugom je, ako se izuzmu skraćenja koja ne menjaju strukturu teksta, Lukač dosta precizno sledio piscu. I to što se događalo bilo je nešto drugo. Čini mi se znatno manje vredno, mada se baš ovaj drugi deo predstave mnogima u Kragujevcu više dopao.

Samo, ako se možemo sporiti da li je rediteljska nadgradnja koja ide do falsifikata i za koju su vrlo precizno radili scenografija i kostim Snežane Petrović, pa čak i, mada ne uvek sasvim dosledno, muzičke ilustracije (izbor muzike Ivica Penčić) vrednost ili mana Lukačeve postavke Zečevićevog „Selektora“, nešto je, imam utisak, nesumnjivo. Uz kreacije Envera Petrovcića i Vasje Stankovića, dosad suverene na ovogodišnjim Susretima, sinoć je u prvi plan izbio još jedan glumac - Goran Ivanović. U prethodnoj Zečevićevoj i Lukačevoj predstavi - „Pivari“ - nekima se učinilo da je za ulogu Ruja Blaza reditelj iskoristio ono što Ivanović sobom nosi, da ga je praktično „potrošio“ za jednu ulogu. Sada će morati da koriguju ocenu. Kao Bodin Ivanović, naravno, polazi od sebe, ali očito je da ulaže u ulogu bogata i raznovrsna glumačka sredstva. Koncentracija kakvom raspolaže malo koji glumac u pozorištima Srbije. Njegova glumačka sredstva nisu diskretna kao Petrovcićeva, njegova reakcija je impulsivnija nego Stankovićeva, ali mu se, kao i njima, veruje. Čak i kad mu reditelj postavlja najteže zadatke: da bez prethodne pripreme odigra nagli prelaz iz klimaksa u antiklimaks i obrnuto. Goran Ivanović predstavio se kao glumac izuzetnog nerva i sugestivnosti.

Ni ostali šabački glumci, mada su u Goranovoj senci, nisu razočarali. Ivan Tomašević, Ljiljana Đurić, Aneta Josifović, Ljubiša Barović, Duško Stefanović, Aleksandra Gavanski-Klipa ne samo da su precizno i ubedljivo igrali šta su im Zečević i Lukač ponudili, već su nagovestili da su njihove stvarne mogućnosti daleko veće nego što su to ovom prilikom mogli da pokažu. „Selektor“ je, zahvaljujući tekstu i ne do kraja provedenim dramaturškim intervencijama reditelja, poluuuspeh, ali za budućnost šabačkog pozorišta sa ovom ekipom mladih glumaca ne treba brinuti.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Dragan Tomić:

Neprijatelj radničke klase

■■ Kao i preprošle godine najlošija predstava prikazana je poslednje večeri Festivala. No, dok se u slučaju prištinskog „Balkanskog špijuna“ krivica za neuspeh može (i mora) svaliti na reditelja, novi komad Dragana Tomića, piscu „Raskršća“ sumnjaj da bi bilo koja druga pozorišna uprava stavila na repertoar. Sve što se potom dogodilo, posle nepromišljenog izbora teksta, logična je posledica. I zato kad se ne može uticati na uzroke, glupo je baviti se posledicama.

Dvadeset drugi Susreti

Leskovac, 6-16. maj 1986.

■ ■ ■ Šta? Uglavnom savremeni domaći tekst. Kao i prethodnih sezona. Kako? Na nivou prošle i prethodnih sezona. Istina, verovatno najbolja predstava „Jugoslovenska antiteza“ Jordana Plevneša u režiji Branislava Mićunovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Niša nije ni prikazana na Susretima. Umesto nje, Nišlje su pokazale postavku Kohoutove drame „Marija se bori sa anđelima“ i omogućile svojoj prvakinji Mimi Vuković-Kurić da, proslavljujući tridesetogodišnjicu umetničkog rada, dobije čak tri nagrade: stručnog žirija, memorijalno priznanje „Mila Stojadinović“, što ga, u uspomenu na svoju nekadašnju prvakinju, dodeljuje Teatar „Joakim Vujić“ iz Kragujevca i nagradu Udrženja glumaca.

Ipak, po mnogim ocenama, Susreti su protekli u znaku druge glumice - Danice Krljar iz Titovog Užica, koja je u konfuznoj postavci „Putujućeg pozorišta Šopalović“ ostvarila izuzetno upečatljivu i potresnu Ginu, kojoj se verovalo čak i kada je vođena pogrešno.

Srećom po Simovića, jer jedna Gina ne čini predstavu, na Susretima su pokazani i kragujevački „Šopalovići“, jedno od najvrednijih ostvarenja Teatra „Joakim Vujić“ poslednjih sezona. Da su ga reprezentovali samo njegovi zemljaci Užičani, pošto sve ocenjivačke komisije, rediteljska i glumačka nesnalaženja obično pripisuju piscu, nedostacima ili skrivenim namerama komada, teško da bi se u Leskovcu „Šopalovići“ domogli, prvi put ove godine ustanovljene, nagrade za tekst i započeli pohod na oficijelna priznanja koji nije završen Sterijinom nagradom.

Narodno pozorište, Leskovac

Bora Čosić:

Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji

■ ■ ■ „Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji“ Bore Čosića posle dosta godina opet u pozorištu. Ipak, odgovor je li i danas ovaj dramski tekst, napisan po istoimenom romanu i nagrađen Sterijinom nagradom za komediju, pozorišno produktivan, nije dala predstava leskovčkog Narodnog pozorišta. Mladi Vladimir Lazić napravio je, sa predanim i

rediteljskoj kreaciji do kraja podređenim leskovačkim glumcima, predstavu koja osvaja bogatom i maštovitom teatralizacijom, ali zapravo ne postavlja Čosićev komad nego samo replike i situacije iz tog teksta. Ono što je Čosiću osnova, za Lazića postaje ne naročito bitan okvir.

Da podsetim o čemu je reč. U jednu porodicu - tata, mama, čerka, deda, ujak, tetka, a da bi sve bilo po naški i komšinica - upadaju majstori da joj preprave stan, život, pa i način mišljenja. Majstori za promene su oslobođenci, porodica - oslobođeni koje treba prilagoditi zahtevima vremena. Naravno, dogodiće se samo spoljne promene. Tačnije, ako se nešto stvarno menja to su majstori. Politička aluzija vrlo jasna. Za neke, ne baš tako davno, pamlet uperen protiv naše stvarnosti. Predstava Ateljea 212, uprkos ogromnog uspeha ili njemu zahvaljujući, skinuta je sa repertoara.

Vladimir Lazić danas, međutim, ne želi da preko pojedinačnog govori o opštjem. Živimo u vreme kada opšta metafora postaje veoma privlačna. Da li zato što je komforna, što zapravo nikoga ne pogađa ili što nam se čini literarnjom, umetničkom. Tek umesto da razigrava priču o jednoj „otkačenoj“ porodici, reditelj se trudi da poništi sve ili gotovo sve što je čini posebnom, neponovljivom, originalnom, da je svede ne opšti model. I to model u kome će se prepoznavati sva naša vremena promena. Čak i sadašnji trenutak. Naravno, uopštavanje nužno vodi osiromašenju, iako ga vešto pokriva bogata teatralizacija. Izgubljen je pravi povod za smeh. Komедija je postala pomalo patetični - pomalo ironični, pomalo ritual - pomalo resital. Glumci sjajno igraju i igraju se, Vojislav Kostić ponudio je kao retko kad elektrnu scensku muziku, koreograf Ivana Tavčar i saradnik za scenski pokret Ivan Klemenc osmislili su bezbroj koreografskih numera, scenograf Danica Rakočević i kostimograf Milica Tucović kao da se nadmeću koja će smisliti više varijacija na istu temu, ali i pored svega toga ubeden sam da bi umesto opšte metalore na kojoj je insistirao reditelj i koja je uz svesrdnu pomoć svih

69 Pozorišni susreti Joakim Vujić

pominjanih ostvario, leskovački glumci postigli bi znatno više da se krenulo putem koji je trasirao pisac. Umesto ovim kojim je predstavu uputio reditelj.

No, i da je reč o promašaju - a leskovačka „Uloga moje porodice“ promašaj nije, jer ima za sobom i publiku i argumentima naoružane zagovornike - bio bi to promašaj talentovanih. Mislim i na glumce i na reditelja. Takvi promašaji, bolje reći „greške u koracima“, znači katkad mnogo više i od punog pogotka.

Narodno pozorište, Pirot

Goran Stefanovski:

Divlje meso

„Divlje meso“ Gorana Stefanovskog, opet jedan tekst ovenčan Sterijinom nagradom, zvezdani je trenutak Narodnog pozorišta u Pirotu. Dobra predstava. Sa jednim gostom - niškim prvakom Vasjom Stankovićem u ulozi oca, maksimalno redukujući tekst, svodeći glumački izraz na naznačavanje umesto doživljavanje, reditelj Branislav Mićunović, uz pomoć ili čak uz koautorstvo scenografa Zorana Ristića, ispričao je priču o raspadu porodice Andrejević čitko, precizno i ubedljivo. Tamo gde je posumnjao u snagu teksta ili u snagu glumaca da ga iznesu, da opravdaju katkad krajnje melodramsku motivaciju, reditelj je pribegavao rezu: igri svetlom, muzici, aranžiranju prizora bez reči. Najčešće majstorski. Posebno je takvo - majstorski urađeno - finale predstave. Možda se jedino reditelj, u želji da sakrije glumca, i pisca bogami, isuviše često obraćao za pomoć muzici u izboru Darinke Ristović. No, ovakav rediteljski postupak, čiji je bitan znak i taj izbor muzike, omogućio je nekolikim pirotskim glumcima, u prvom redu Vidi Todić, da stanu uz bok Vasji Stankoviću i da ostvare rezultate koji znatno prevazilaze njihova ne samo standardna već i najvređnija ostvarenja. Šteta što ga nije sve vreme sledio čini mi se najtalentovaniji mladi pirotski glumac Petar Antić. On je u želji da se istakne preigrao Stevana. Bar na ovom festivalskom izvođenju „Divlje meso“.

U svakom slučaju kao retko kad sinoć se u Leskovcu Narodno pozorište iz Pirota pokazalo ravnopravnim učesnikom Susreta „Joakim Vujić“, a predstava „Divlje meso“ s pravom pozitivno ocenjena za Okruglim stolom, mada su, istini za volju, neke izrečene pohvale bile preterane.

Narodno pozorište, Niš

Pavel Kohout:

Marija se bori sa anđelima

Ima mnogo toga što hendikepira gotovo sve predstave koje se rade povodom raznih jubileja. Najviše: želja i obaveza slavljenika da se prikaže u najboljem svetlu, pa i da otкриje nešto novo dotele neviđeno ili bar nedovoljno znano. Ovoj niškoj slavljeničkoj predstavi pretilo je da bude čak i otužna: majka slavi jubilej, sin, i to sin reditelj početnik, režira predstavu.

Srećom, u pozorištu nije uvck onako kako se da pretpostaviti. Ako su u životu iznenađenja po pravilu neprijatna, pozorište još uvek može katkad prijatno da iznenadi. Iskusna glumica i mladi reditelj shvatili su da ulogu Marije u Kohoutovom komadu „Marija se bori sa anđelima“, glumice kojoj je oduzeto pravo da se bavi svojim poslom i kojoj za povratak u teatar što joj se nudi predstoji borba ne samo sa anđelima moći nego u prvom redu sa samom sobom, ne treba praviti, graditi, glumiti nego se na sceni ponašati po onom starom jednostavnom, ali pomalo već zaboravljenom uputu: ja u datim okolnostima. Okolnosti su Kohoutov komad koji poetikom i svojim značenjem ne deluje strano u našoj sredini još manje bilo kom glumcu. Štaviše, s Marijom se glumica ne mora identifikovati, prilagoditi sebe liku nego može lik prilagođavati sebi. Upravo za to odlučuju se niška prvakinja i njen mladi reditelj. Do privatnosti u gestu i intonaciji. Do kostima koji je, čini mi se, takođe privatan glumičin.

Naravno, ovaj stepen identifikacije bio bi neprimeren nekom drugom liku, ali u ovom slučaju bio je pun pogodak i dokaz glumačke inteligencije Mime Vuković-Kurić. I rediteljske - Hadija Kurića, naravno. Kažem inteligencije (mada je možda reč o intuiciji), jer pozorišnu pamet ne čini samo promišljanje nego i osećanje da treba krenuti određenim putem. Racionalizacija, odgovor na pitanje: zašto, ubeden sam češće sledi već urađeno nego što mu predstoji. U svakom slučaju u ovoj predstavi bilo je pozorišne pameti - bila ona promišljanje ili intuicija - i to ne samo u igri Mime Vuković-Kurić. Milivoje Daskalović u ulozi Marijinog muža Jozefa osvajao je lik u osnovi istim glumačkim postupkom, pa je tako posle Mire Stupice sa Đordjem Jelisićem, Jozefom u beogradskoj postavci i Mima Vuković-Kurić dobila dobar oslonac, pravog partnera. Kad se svemu doda da su uglavnom vredne i ubedljive uloge ostvarili i ostali niški glumci: Dragoljub Marković, Desimir Stanojević, Stevan Petrović, Zorica Stefanović, Gordana Đorđević, Olgica Vukojević, Evgenija Vugdelić, očigledno

70 Pozorišni susreti Joakim Vujić

reč je o dobro urađenom poslu. Istina, mlada Biljana Veljković igrala je Terezu, kćer koja živi i raste jedino u Marijinim snovima, naglašeno realistički što je kod mnogog gledaoca verujem izazvalo nedoumicu. To bi bila i najveća zamerka reditelju. Zapravo jedina koju ne bi trebalo prečutati.

Scenografsko rešenje Borisa Čerškova, kostimi Biljane Krstić, muzika Borka Mladenovića, upotpunjavaju povoljan utisak o ovoj predstavi koja je za niško pozorište i pun repertoarski pogodak.

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac
Slobodan Selenić, Dubrava Knežević:

Pismo - glava

■■ Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović” iz Šapca predstavilo se dramatizacijom romana Slobodana Selenića „Pismo - glava”. Autor dramatizacije Dubravka Knežević, reditelj Nađa Janjetović. To je predstava nevelikog dometa u koju je uložena, bez sumnje, velika glumačka i rediteljska energija. Rezultat je dosta veran scenski prikaz romana. Izbegnuta je čak i ilustrativnost, nezaobilazna kada se u teatru pribegava retrospekciji - vraćanju priče unazad, a moralno joj se, čini se, pribeci, jer je jedna od bitnih karakteristika Selenićeve proze. No, nije izbegnuto našto drugo: u osnovi knjiška inspiracija ove literature.

Predstava je ostvarena kombinacijom hiperrealističke glume koja je u želji da se ide do bukvalnosti katkad postajala sasvim banalna i takozvanog modernog postupka spoljne režije - naglih rezova, mešanja planova realnog i irealnog. Ne verujem da bi se drugačijim postupkom dobilo mnogo više, da bi priča o Makiju, Zlati, Radiši i Sveti Revoluciji postala pozorišno produktivnija nego u predstavi šabačkih glumaca među kojima su, naročito Ivan Tomašević i Goran Ivanović na trenutke ili dobro urađenim detaljem u karakterizaciji lika pokazali i talenat i inteligenciju, što znači da pre svega sumnjam u potrebu da se ova romaneskna konstrukcija prevodi na scensku, da se ova priča uopšte priča u pozorištu.

Istine radi, izgleda da sam usamljen u takvom stavu. Bar ako se uzmu u obzir javno iskazane ocene i u Leskovcu i u kritikama posle premijere.

Narodno pozorište, Titovo Užice
Ljubomir Simović:
Putujuće pozorište Šopalović

■■ U opravdanost igranja „Putujuće pozorište Šopalović” u Titovom Užicu, mada je ovaj komad teško i nemoguće ostvariti samo rediteljskom kreacijom - redukcijom teksta ili

sakrivanjem glumca što je sa „Divljim mesom” Gorana Stefanovskog pokušao i uspeo reditelj Branislav Mićunović u Pirotu, u opravdanost igranja „Šopalovića” ipak ne sumnjam.

Ali kada scenograf, sa rediteljskim blagoslovom naravno, smesti dramu u prostor koji je ne samo nefunkcionalan nego je i obesmišljava, namećući neprimerena rešenja i neprirodan mizanscen (pominjem scenografiju kao najvidljiviji, najuočljiviji nesporazum postavke Milivoja Milojevića sa značenjima Simovićevog teksta), onda se rediteljev zapis o „Šopalovićima kao inspiraciji za pozorišnu igru tananih valera u kojoj jedan pogrešni korak znači i gubljenje ostvarene niti”, prihvata kao vic. Pogrešnih koraka je toliko u ovoj predstavi da je čini se zaludan posao nabrajati ih. U dobroj nameri da izmiri zahteve teksta sa kreativnim moćima ansambla u koje je sumnjao, reditelj je ne samo oštetio pisca (njega najmanje!) nego i glumce. Sebe najviše. Čak se ni jedini školovani glumac nije snalazio u konfuziji scenografije, kostima (scenograf i kostimograf Svetlana Zojkić), nedosledno kraćenog teksta, pogrešno i pogrešnom partneru upućenih replika, rešenja koja su se međusobno isključivala, glumljene i stvarne neprofesionalnosti, ilustracije i kontrailustracije, poetizacije i falšpocitacije. Ne treba mu jedino zameriti, ali svakako treba pamtići ovu predstavu po jednom glumačkom ostvarenju. Po ulozi Danice Krljar. Njena Gina iz svega je, i uprkos svemu, isplivala snagom talenta.

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Nikolaj Vasiljević Gogolj:
Ženidba

■■ Da se od Gogoljeve „Ženidbe” mogu napraviti i urnebesna komedija i tragična groteska pokazuju različite postavke ovog uvek živog i privlačnog komada. U kom pravcu će se krenuti zavisi od ambicije režije. Dokle će se stići od spremnosti i talenta glumaca da je slede.

Zaječarska postavka „Ženidbe”, reditelj Stevo Žigon, pokazuje da je želja bila nasmejati gledaoce. Sudeći po reakcijama leskovačke festivalske publike u dobroj meri uspelo se u toj namjeri. Zahvaljujući u prvom redu duhomitom tekstu, nekolikim uspelim rediteljskim dosetkama i Žigonovom osećaju za tempo igre i promenu ritma, dobro urađenom poslu scenografa i kostimografa (Krstomir Milovanović, Slavica Lalicki). Najzad, ovog puta zaista na kraju, glumačkom doprinosu. Nije reč o kreacijama ali nekoliko ostvarenja ipak treba izdvojiti. Jednu temperamentnu udavaču - Agafiju Marine Veljković, jednu pomalo vešticu, pomalo dobroćudnu babušku - Fjoklu Darinke Petrović, jednog mladoženju kiselog osmeha -

Potkoljesina Slavoljuba Stojanovića i jednog od njegovih protiv kandidata koji je osvajao grotesknim izgledom - Kajganu Ljubiše Krstića.

To je sve. I malo i dosta istovremeno. Gogolj nudi mnogo više - gledalac je i ovim sasvim zadovoljan.

Kruševačko pozorište, Kruševac

Radoslav Pavlović:

Šovinistička farsa

■■■ Ne verujem, mada je smeh lekovit, da bi i niz predstava poput „Šovinističke farse” Radoslava Pavlovića, izlečilo od opake bolesti. Ne verujem jer se oni koji bi u dijalogu srpskog i hrvatskog nacionaliste mogli da se prepoznaaju smeškaju kiselo, ako se uopšte smeju. Naravno, nije zadatak teatra socijalna terapija, ali smeh što ga nudi Pavlović katarzičan jeste. Makar i kao samoprovera. Čovek doživi ako ne očišćenje onda sigurno veliko olakšanje kada shvati, ako naravno shvati, da ga podsmeh nacionalnoj mitologiji ne pogađa. Čak ni kad je grub ili banalan.

Radoslav Pavlović nije napisao dramu razvijene dramske strukture. Mogu mu se staviti ozbiljne primedbe za dramsku formu. Kafanski razgovor dr Draha i dr Mihajlovića zapravo ni farsa nije. Ali mu se ne može osporiti da je iz sasvim jednostavnog dramaturškog obrasca izvukao bez malo maksimum koji se može izvući.

Što se teme tiče reč je u stvari o vracanju na onaj Krležin razgovor sa zbumjenim Kinezom od pre pola veka. To obespokojava. Ne zato što nas ni danas, Kinezi i ne samo Kinezi ne mogu razumeti, već zato što smo u međuvremenu bogato nadgradili kafansku argumentaciju o srpsko-hrvatskim različitostima. Ali to je što je. Tu smo gde smo. Pisac se ne libi da iznese i na pozornici, da ponudi gledaocu ogledalo. Da predloži, ako smo zaboravili da smo odavno ujedinjeni, ujedinjavanje koje će se iz godine u godinu opetovati. Štaviše, za cilj koji je pisac sebi postavio jednostavna forma kafanskog dijaloga funkcioniše besprekorno.

Naravno, ako postoje dva glumca koja će umeti sa žarom da plasiraju duhovit tekst, a da ga nadgradnjom ne obesmisle ili pogrešno osmisle. Steta što treći, potencijalno isto tako važan, a u „Šovinističkoj farsi” epizodan lik - Jugoslovena ašaklije - ostaje neprecizna skica. I on je mogao biti raskrinkan.

Dr Draha, povjesničara igra u kruševačkoj „Farsi” Milan Đurđević. Dr Mihajlovića (istoričara) - Milija Vuković. Bogata individualna karakterizacija oba lika ne sprečava da deluju kao sjajan tandem. Partneri se ne trude da nadigraju jedan drugog. Ili da nadirode Iroda, da preigraju tekst, da

mu promene misao, odnosno smer misli. U tome im je valjan saradnik reditelj Nebojša Bradić. Režija je spretno aranžirala uvod, animirala prostor u kome se dijalog vodi. Ne tako elektrno kraj predstave. Istina, rešenje kraja ide pre svega na račun piscia. Samo, od režije se očekuje da se iskaže tamo gde je i tada kada je pisac najtanji.

Najkraće: kruševačka predstava Radoslava Pavlovića, Milana Đurđevića, Milije Vukovića i Nebojše Bradića u vrhu je ovogodišnje produkcije prikazane na Susretima „Joakim Vujić”. Svakako predstava koja se najdirektnije obraća gledaocu i trenutku u kojem živimo.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Ljubomir Simović:

Putujuće pozorište Šopalović

■■■ Odavno Kragujevac nije imao bolju predstavu. Tekst Ljubomira Simovića inspirisao je reditelja Petra Govedarovića i glumce Teatra „Joakim Vujić” da ostvare čitku a povremeno - u nekim rediteljskim rešenjima i glumačkim rezultatima - nadahnutu postavku „Putujućeg pozorišta Šopalović”. Najkraće: prijatno iznenadenje od pozorišta koje je poslednjih sezona češće neprijatno nego prijatno iznenadivalo.

Vasilija Šopalovića igra Ljubomir Ubavkić, glumac neodoljivog scenskog šarma, ali ne uvek i dovoljno kritičan prema sebi. Još ređe spreman da bude koncentrisan, strpljiv, dobar partner. Prvak, sa svim vrlinama i manama uspešnog soliste. Uz to komičar, ljubimac publike koja po navici svaku njegovu repliku dočekuje kao povod za smeh ili bar kao nagovestaj smešnog što predstoji. Simovićev komad, međutim, nije prilika za jednog glumca niti uopšte prilika za isticanje. Kao kod Čehova koji se sigurno ne slučajno, pominje u ovom komadu, glumački zadatak ostvaruje se igrom na partnera i igrom za partnera, ne na publiku i za publiku. Katkad samo prisustvom na pozornici. Pored toga Vasilije Šopalović nije nosilac komičnog olakšanja u drami nego lik kojeg samo okolnosti katkad čine komičnim. Kao i sve druge likove Simovićeve drame. Kao i likove Čehovljevih drama ili komedija. Sve to uspeo je da ostvari Ubavkić u ovoj ulozi, a da se pritom sačuva melodrame u koju po pravilu zapada kad god hoće da „ubije” komičara u sebi. U Kovačevićevom „Sabirnom centru” na primer. I ne samo tamo.

Vasilije Šopalović nije jedino, čak ne ni najveće prijatno iznenadenje kragujevačke postavke „Putujućeg pozorišta Šopalović”. Tri glumice, dve dugogodišnje članice ovog ansambla - Gordana Maksimović i Radmila Ubavkić - i mlađa Marina Gavrilović, student novosadske Akademije

umetnosti, stipendista Teatra „Joakim Vujić“ odigrale su Ginu, Jelisavetu i Sofiju ubedljivošću koja prevaziđa sva dosadašnja ostvarenja ovih kragujevačkih glumica koja sam imao prilike da vidim, odnosno, koja, kad je o Marini Gavrilović reč, ukazuju da je reč o izuzetnom talentu.

Gina Gordane Maksimović je najrealističnije, najmanje teatralno od svih tumačenja ove uloge koje sam gledao.

Njoj zahvaljujući bez napadnog teatralizovanja uloga članova pozorišta Šopalović granice između dva sveta - užičke svakodnevice i realnosti teatra koji će u ovu svakodnevnicu zabasati - ocertane su jasno i precizno.

Gini nasuprot je Radmila Ubavkić. Ono što obično igru ove glumice čini usiljenom, nametalo utisak da se stidi što se pokazuje na pozornici, ovde je postalo prvorazredna vrlina. Jelisaveta, osuđena na muške uloge u pozorištu, na ponižavajuće mesto u emotivnom trouglu Šopalovića, očigledno vaspitana i uvek iznova uveravana, bez obzira koliko se tome opire, da u njenom poslu i životu ima nečeg sramnog, pokazala se kao uloga po meri glumice Radmire Ubavkić, meri kakvu će retko kad još koji put naći u karijeri.

Temperament, scenski šarm, lepa pojava - najvažniji su kvaliteti koje treba da ima Sofija Subotić. Sve to nosi Marina Gavrilović. I nešto više: personalnost bez koje se, posebno scena sa Dropcem, ne može ubedljivo odigrati.

Krug vrednih glumačkih rezultata zatvara Miodrag Jurišić u ulozi Dropca. Igrajući batinaša - čovečuljka, monstruoznost, ali i tragika ovog lika naglašene su. Kada ga svojom igrom za život Sofija gotovo sabije u daske kragujevačke pozornice, kada od čoveka „na hvao“ kako bi rekao Marin Držić ostane samo prazna „čovuljica“ informacija na kraju predstave: Drobac se obesio - gotovo da nije ni potrebna. Sve je jasno. Čak ni Jurišićeva glasovna indispozicija nije kvarila utisak. Naprotiv. Kao da je pridonosila plastičnosti i uverljivosti. Naravno, samo onom gledaocu koji dobro poznaje tekst. Kome nije neophodno da razume svaku reč.

Lepih trenutaka bilo je i u igri Mirkog Babića (Blagoje), glumca koji je u ovu ulogu uskočio neposredno pred festivalsko izvođenje.

O režiji Petra Govedarovića, a ona se pre svega izražavala kroz glumca, osvrtom na glumačke rezultate zapravo sve je rečeno. Mogle bi mu se uputiti nekolike više manje tehničke primedbe u takozvanoj spoljnoj režiji (saradnik na scenskom pokretu bio je Dragoslav Janković-Maks), organizovanju i korišćenju u osnovi dobro rešenog scenskog prostora (Sava Baračkov), detaljima u kostimu koji bodu oči (kostimograf Ljiljana Dragović), naglašenoj ilustrativnosti muzike (braća Vranešević i „Laboratorija zvuka“), ali sve mi se to, mada nisu sitnice,

čini manje važnim od glumačkih ostvarenja kragujevačke predstave.

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Danilo Kiš:

Grobnica za Borisa Davidovića

■■ Možda je „Grobnica za Borisa Davidovića“ Danila Kiša u postavci Agima Sopija zaista bila najbolja predstava 22. Susreta, ali u ovom uzbudljivom scenskom dijalogu dva dobra glumca - Faruka Begolića u ulozi Borisa i Uglješa Vujovića u ulozi islednika Fedjukina, odnosno vrlo efektnom scenskom aranžmanu ostalih, posebno masovnih prizora, meni je smetala prepoznatljivost pojedinih rešenja iz istoimene zeničke predstave Ljubiše Georgijevskog.

Da budem iskren, možda još više što mi se činilo da suprotna podela uloga - Vujović kao Davidović, Begolić kao Fedjukin - u ovom (krajnje politizovanom) trenutku, u prištinskom pozorištu ne bi bila moguća. Naravno, ako ne grešim. Ako i sam nisam podlegao politizaciji sa kojom ovo pozorište, verujem, ima malo veze, ali na koju pozorišni gledaoci predstave srpske i albanske drame nisu imuni.

U svakom slučaju, pristajali ili ne na politizaciju pozorišta (ako u politizovanom društvu ovo pristajanje ili ne pristajanje uopšte ima neku svrhu) teško je prištinsku predstavu procenjivati samo merilima pozorišne estetike. Budući da jedino ta merila smatram relevantnim, zadržaću se samo na podsećanju da je ocenjivačka komisija „Grobnicu za Borisa Davidovića“ proglašila najboljom predstavom 22. Susreta „Joakim Vujić“ i da je možda (ili možda nije) bila u pravu?

Dvadeset treći Susreti

Zaječar, 6-16. maj 1987.

Godinama sam za Drugi program Radio-Beograda iz dana u dan pisao prikaze predstava sa Susreta. Ti tekstovi, gotovo bez ikakvih intervencija, ako se izuzme eliminisanje vremenskih odrednica, i čine ove preglede po godištima od 1976-te zaključno sa 1986-tom. Međutim, poslednje dve godine, ukidanjem emisije „Kulturni dnevnik”, ovo dnevno kritičko izveštavanje svelo se uglavnom na informativna javljanja u emisiji „Putevima kulture”. Šta sada učiniti? Da li prikaze napisati naknadno, po sećanju ili ih izostaviti? Odlučio sam se za treću mogućnost: da mesto prikaza Susreta u Zaječaru 1987-me zauzme tekst „Kako opstati?”, objavljen u trećem broju časopisa Scena za 1987. godinu, a u njegovom aneksu sasvim kratke opaske o predstavama. Ubeđen sam da ih od Festivala do danas ni za dlaku nisu izmenili ni „optimizam pamćenja” ni njegova suprotnost - želja da se iz prošlosti zaboravi ono što duže pamćenje ne zaslužuje. Što se Susreta u Prištini 1988-me tiče, posle tog Festivala napisao sam osvrт koji sam uz minimalna skraćenja pročitao u emisiji „Putevima kulture”. Ovde ga objavljujem u celosti.

23. Susreti- kako opstati?

Da li se neko još uvek seća „Predloga mera za unapređivanje pozorišne delatnosti u Socijalističkoj Republici Srbiji”? Uskoro će biti, volimo jubileje, desetogodišnjica ovog nikad usvojenog i nikad praktično proverenog promišljanja grupe pozorišnih i društvenih radnika značajnog samo zato što je Predlog, koliko je meni znano, poslednja javno iskazana želja da se način organizovanja pozorišnog života u Srbiji kojim нико ni tada, kao ni sada, nije bio zadovoljan promeni.

I poslednji, ili posle Babovićevih dekreta, možda jedini pokušaj da se uspostavi direktna veza i međuzavisnost pozorišnog života u Beogradu i unutrašnjosti Srbije. Predlog je, međutim, ostao predlogom. Ne zato što su u njemu označeni ciljevi osporeni. I danas ih je teško osporiti.

Opravdan strah od ukidanja

Možda nije sasvim zaludno podsetiti se ciljeva koje formuliše Predlog mera. Posebno jer se danas čine bar isto toliko prihvatljivim kao i pre deset godina. I isto toliko teško ostvarljivim. Organizovanje celovitog sistema pozorišnog života; celishodno korišćenje postojećih pozorišnih potencijala i umetničkih kadrova; stvaranje uslova za razvijanje različitih oblika pozorišne delatnosti; dugoročno materijalno, kadrovsko i repertoarsko uskladišvanje i planiranje pozorišne delatnosti; primerenija i podsticajnija raspodela sredstava za pozorišnu delatnost; regulisanje odnosa pozorišta sa drugim medijumima (film, televizija).

Jedina ozbiljna zamerka Predlogu da mi nije prethodilo ispitivanje kakve će biti posledice planiranih izmena - sigurno nije onemogućila njegovo ostvarivanje. Kod nas se i privredne mere donose bez prethodnih ispitivanja. Onemogućio ga je strah da će se sve svesti na ukidanje nekoliko pozorišta. Jedna od mera predviđenih u Predlogu bila je stvaranje četiri pozorišna centra u Srbiji. Uz Beograd, centri bi bili: Niš, Kragujevac i Titovo Užice. Pozorišta iz Zaječara, Leskovca i Pirotu predstavljala bi filijale niškog Narodnog pozorišta, dok bi šabačko Pozorište valjda pripalo centru u Titovom Užicu ili Beogradu. Sećanje na masovno ukidanje teatara u Srbiji krajem pedesetih godina bila su još sveža pa se podela na centralne teatre i njihove filijale učinila kao prva stepenica ka ukidanju. Naravno, ovih drugih. S pravom. Predlog je predviđao kadrovsko jačanje niškog, kragujevačkog i užičkog pozorišta, ali ne i kako da se bar deo neiskorišćenog potencijala - beogradskih glumaca u slobodnom statusu kojih je u to vreme bilo oko sto pedeset - preseli u Niš, Kragujevac ili Titovo Užice.

Kad se tome doda da je želja za mlađim školovanim glumcем formulisana i u Predlogu samo kao želja, jasno je da bi jačanje pozorišta u centrima bilo plaćano daljnjim slabljenjem preostala četiri pozorišta. Njihovi najbolji glumci prešli bi u centre, a ako bi brojno stanje ansambala

74 Pozorišni susreti Joakim Vujić

ostalo isto značilo bi to da su im centri u zamenu utrapili svoj balast. Najveći problem pozorišta u unutrašnjosti Srbije - kako iz Beograda u Srbiju dovesti školovanog glumca - Predlog nije ni pomenuo!

A glumaca nigde

U isto vreme kada se u Srbiji razgovaralo o Predlogu mera u Sloveniji se tragalo za merljivim kriterijumima cene umetničkog rada. Famožni „uslovni radnik”, koji je obezbeđivao i određivao iznos dotacije, zaposlen je u „uslovnom pozorištu”. Ispostavilo se, međutim, da nijedno pozorište u Sloveniji ne raspolaže sredstvima neophodnim za rad zamišljenog modela „uslovnog pozorišta”! U Srbiji, gde su i apsolutni i relativni iznosi dotacija znatno manji, pogotovo. A tek takav ili sličan model obezbeđuje materijalne pretpostavke da pozorišna institucija kakvu imamo i od koje, uprkos svemu, očigledno ne odustajemo ponudi mladom školovanom glumcu ozbiljnu perspektivu i u unutrašnjosti. Da ga ne pridobija praznim obećanjima, pozivanjem na etiku profesije, na potrebu da shvati kako pored Beograda pravo na profesionalan teatar, teatar školovanih profesionalaca imaju i Kragujevac, Šabac, Leskovac... Uzgred, sve dok Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu školuje onoliko glumaca koliko ima slobodnih mesta u beogradskim pozorištima - svake godine desetak glumaca odlazi u penziju - unutrašnjost nema ozbiljnu šansu da angažuje mlađog školovanog glumca.

Reizbornost glumaca, jasno je bilo i pre donošenja Zakona u Hrvatskoj, sama po sebi i sama za sebe ne donosi ništa. Čak i kada bi se primenjivala u Srbiji, a predviđao ju je i Predlog mera, omogućila bi samo razmenu glumaca između pozorišta u unutrašnjosti na jednoj, odnosno razmenu glumaca beogradskih pozorišta na drugoj strani. Ovo „mešanje karata” ne bi bilo nekorisno, ali ne bi nijednog beogradskog glumca navela u provinciju ili „provinciju”, ako vam sa znacima navoda ova reč manje smeta. Beogradski „slobodnjaci” zauzeli bi u beogradskim pozorištima mesta onih što nisu rezabrani, a ovi bi pak prihvatali njihov „slobodan” status u kojem se u Beogradu ipak može živeti.

U Bosni i Hercegovini pokušalo se sa određivanjem minimalnih standarda koje treba da zadovoljava profesionalno pozorište. Teško je ne složiti se sa procenom da je donja granica ansambl od petnaest glumaca u kojem su jedna trećina glumice, ali je u nekim sredinama još teže obezbediti toliko „brojan” ansambl i takvu proporciju! Ni uz sve manje izbirljivo regrutovanje amatera u profesionalce. U svakom slučaju minimalni standardi ne mogu da popune

proređene pozorišne redove. Mogu jedino da ukažu koje pozorište treba zatvoriti jer ni minimum ne može da ispunи.

Pozorišta, ipak, preživljavaju

Pozorišta, ipak, uprkos svemu, opstaju. Rezultati su im daleko od sjajnih, mada jedan broj predstava dometima prevazilazi stvarni kreativni potencijal. No, takvih predstava je ne samo manje od onih koje ne zadovoljavaju zahteve profesionalizma, nego ih nije dovoljno da opravdaju sredstva koja se ulažu u pozorište! Zvuči grubo, ali ne plačajući realnu cenu pozorišnog rada. Društvo zapravo ne finansira teatar nego samo obezbeđuje materijalnu egzistenciju zaposlenih u pozorištu! Daleko od toga da se onima što u teatu rade na toj egzistenciji može zavideti, ali je teško oteti se utisku da je njihov položaj vrlo sličan položaju radnika u fabrici koja proizvodi gubitke. Štaviše, mislim na zaposlene u pozorištu, od njih niko ništa zapravo i ne očekuje. Ni oni sami.

Bez ambicija

Obaveza i ambicija da se prave dobre predstave zamenjena je ambicijom da se prave bolje nego što su u komšijskom pozorištu. Ili još tačnije: da se napravi bolja reprezentativna festivalska predstava. Odnosno najtačnije: predstava koja će na lokalnom festivalu biti bolje plasirana nego komšijska. Da zlo bude veće tako se u užem delu Srbije razmišlja i u Nišu i u Kragujevcu, mada ova dva grada imaju teatre relativno brojnih ansambala, pa i po nekoliko glumaca koji su završili Fakultet dramskih umetnosti ili neku drugu visoku glumačku školu.

Na ruku tako postavljenih ciljeva pozorišta idu mnoge okolnosti. Nabrojaču nekoliko: bojazan svakog gradskog rukovodstva da bi stvarno vredni rezultati promenili odnos snaga, bitno izmenili ulogu teatra u odnosu prema finansijeru - od molioča mogao bi postati podnosič zahteva; bojazan političkog rukovodstva da je dobro i delatno pozorište politički opasno (političari - naročito politikanti - shvataju instinkтивно ono što mnogim teatrolozima nije jasno do podela na takozvani politički teatar i teatar koji politički ne postoji, da je danas - zar samo danas - svaka dobra predstava istovremeno i političko pozorište); zatim, osećanje krivice prestoničke pozorišne javnosti u odnosu na teatar u unutrašnjosti, krivice što niti može da pomogne ovim pozorištima, niti hoće da deli njihovu sudbinu, niti ima uvid što se i kako se zapravo tamo radi, krivice koja se „iskupljuje” olako izrečenim komplimentima podrške što obezbeđuje dvostruki alibi: i pozorištima u unutrašnjosti i njoj samoj; sigurno i

75 Pozorišni susreti Joakim Vujić

„mesijanska“ ambicija mnogih lutajućih reditelja spremnih i spretnih da prave pozorište bez glumca (ono malo vrednih rezultata njihovo je delo), ali... Da ne nabrajam šta sve još radi protiv teatra održavajući ga takvim kakav jeste, pomažući mu da preživi.

Treba li opstajati?

Zato umesto pitanja - kako opstati? - možda valja postaviti drugo pitanje - treba li opstajati? Možda, mada se čini da je reč o pozivu za ukidanje pozorišta? Tako će ga shvatiti upravo oni kojima stanje kakvo jeste odgovara. A za opstanak se ne treba bojati. Nije gore nego što je bilo pre deset godina. Tada je u pozorištima u unutrašnjosti Srbije bilo zaposleno sto četrdeset tri glumca. Danas - sto četrdeset četiri. Tada su dva pozorišta - pirotško i kruševačko - bila ispod onog minimalnog limita od petnaest glumaca. I danas su oba ova pozorišta ispod istog limita, ali je situacija mnogo bolja. Imaju po jedanaest umesto devet, odnosno deset glumaca. Istina, ispod ovog limita odskora su i leskovačko Narodno pozorište i Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“ u Šapcu. No, ne treba se ni za njih bojati. Kad su Piročanci i Kruševljani preživeli tolike godine preživeće i Leskovčani i Šapčani. Tada je u osam pozorišta užeg dela Srbije bilo sedam glumaca - akademaca. Danas je mnogo bolje - ima ih osam. Istina, za ovih desetak godina penzionisano je ili umrlo dvadesetak starijih glumaca koji su nosili repertoar. Zamenili su ih mlađi regrutovani iz redova amatera. Njih pet-šest su više nego dostoјna zamena. Ostali će biti možda za koju godinu. Ako i ne budu - preživeće se. Tada je pet od osam teatara imalo stalnog reditelja. Danas - šest. I tada i danas to su školovani reditelji. Tada ni jedno pozorište nije imalo stalnog dramaturga. Danas - nekoliko teatara ima. Reč je doduše o honorarcima koji ovaj posao rade uzgred, iz Beograda, što nije neka naročita vajda. Valjda je, ipak, bolje s njihovom pomoći nego bez nje. Sve u svemu - gore sigurno nije nego što je bilo pre deset godina. Kad se opstalo tih deset - opstaće se i narednih deset! I više, ako treba!.

23. Susreti - aneks

Šokantni De Sad u japanskoj stilizaciji u Zaječaru - „Markiza de Sad“. Jedna od onih rediteljskih perverzija kakvih je, na žalost sve više u nastojanju naših pozorišta uz unutrašnjosti da uhvate korak. Sudeći po tome da je to prva zaječarska predstava koja se dokopala jednog jugoslovenskog festivala (sarajevskog MESS-a) u pitanju je pametna orijentacija! Marina Perić u naslovnoj ulozi, Dara Petrović kao Gospođa De Montréj i ostale zaječarske

glumice časno su se nosile sa zadacima koji se mirne duše mogu označiti kao (zlo)upotreba glumca.

Otvorenja Milana Đurđevića i Milije Vukovića najveća su vrednost „Srpskog revizora“ pisca Zvonimira Kostića i reditelja Nebojša Bradića u predstavi što je na premijeri znatno prevazilazila standardne domete Kruševačkog pozorišta. No i oni, a naročito njihovi partneri, na reprizama (pa i ovom festivalskom izvođenju) podlegli su opasnostima koje vrebaju kada se na sceni poigrava banalnim i prepoznatljivim. Verujem pre svega zato što predstava nije dobro, odnosno čvrsto režirana. U želji da bude komunikativna, da se dopadne, umesto da u čestom kontaktu s publikom poraste, ona se jednostavno raspala.

Još jednom, bez obzira što mnogo toga nije ni rediteljski ni glumački rešeno, Sterijini „Rodoljupci“ pokazali su se izrazito savremenim i aktuelnim. Ovi što su stigli iz Prištine, naročito. Samo malo je stvarno pozorišnih vrednosti krasilo ovu predstavu.

Za prilike u Srbiji dobro „upakovana“ postavka Mrožekovog „Grbayca“. Režija Bore Grigorovića je u dobroj meri umela da sakrije neumešnost pirotskih glumaca i slabosti teksta, ali ne i da istakne vrline komada. Ako ih ima.

„Play Strindberg“ mi se čini najboljom predstavom Susreta. Bila je to retka prilika da se u jednoj predstavi vide tri dobra glumca - Jelica Vojinović, Petar Lazić, Ivan Tomašević - na zadacima koji im leže i sa kojima se ne muče.

Dobri glumci su i Radoman Kontić i Milivoje Daskalović, ali su se sa Vukom i Milošem propisno namučili. Kao i reditelj Gradimir Mirković da od Studenovog „Vuka“ napravi nešto više od resitala. Nije da su baš omanuli, ali je uspeh jedva polovičan.

Mnogi su se, kao i u Beogradu na predstavu Jugoslovenskog dramskog, okomili na užičku postavku „Komunističkog raja“. Za mene je ona posle šabačke bila najbolja na Susretima! Mlađi reditelj Branko Popović dobro je rešio mnoge ne male probleme koje postavlja pisac Aleksandar Popović. Posebno, smenjivanje ozbiljne i komične intonacije. Nekoliko glumačkih rezultata, u prvom redu Branka Platiše (Slovenac Primož), Radeta Simića (Toša), Zorana Karajića (Manasije) i Milije Vukovića (Gazda Isa) konkurisali su za zvanične i nezvanične nagrade. Dobili su ih - Karajić i Vuković.

Kada je o nagradama reč, najviše ih je i to onih najznačajnijih dodeljeno kragujevačkoj „Aždahii“. Međutim, za mene to je najveći promašaj Susreta. (Uzgred i „Aždaha“ je kao i „Markiza“ prikazana na MESS-u. Ni goreg „Joakima“ ni veći probaj predstava u jugoslovenskoj konkurenciji!). Za takvu kakva je, naravno, najodgovorniji je

Dvadeset četvrti Susreti

Priština, 7-18. maj 1988.

reditelj Jovica Pavić koji kao da se trudio da obesmisli komad Dušana Kovačevića prevodeći ga iz realizma u poetski simbolizam. U tome su mu zdušno pomogli (a piscu i glumcima odmogli) scenograf Miodrag Tabački i kostimograf Zagorka Stojanović.

I na kraju još jedna rediteljska „egzibicija“. Pokušaj Dragana Jakovljevića da uozbilji „Mrešćenje šarana“ Aleksandra Popovića. Operacija uspela, a što se desilo sa pacijentom (leskovačkom predstavom) video se.

Tako se zatvorio krug 23. Susreta na kojima su, kao i svih poslednjih godina, glavnu reč vodili reditelji. Ovoga puta uglavnom neuspešno.

■ Festival je otvorio, kako je i red, jedan od ansambala domaćina - albanska drama Pokrajinskog narodnog pozorišta u Prištini što ne bi trebalo posebno isticati da poslednjih dvanaest godina svoje zalaganje za drugačije Joakimove Susrete ovaj teatar nije zagovarao odsustvom svog jačeg i u jugoslovenskim relacijama afirmisanijeg ansambla. Zalaganje Prištine da se u konkurenциju ovog festivala uključe i beogradska i vojvođanska pozorišta, uslovljavanje sopstvenog učešća tim promenama, teško je, međutim, ostvarljivo. Ne samo zato što bi bila neophodna selekcija sa kojom se mnogi učesnici ne slažu, jer bi praktično značila njihovu eliminaciju, već pre svega zato što Susrete finansiraju samoupravne interesne zajednice kulture gradova učesnika i teško da bi Beograd i Vojvodina prihvatali da „plate“ za svoje sudelovanje. Da i ne pominjem što bi to istovremeno značilo ili gašenje ili bar degradiranje najstarije festivala u zemlji - Susreta vojvođanskih pozorišta. Ipak, ovog puta, želeći da se pokaže kao dobar domaćin, Priština je učestvovala na Susretima sa obe svoja ansambla što su neki procenili kao konačan povratak „Joakimu“. Ne verujem da su u pravu.

No, da se manem propozicija i da se pozabavim prikazanim predstavama. Nešto više „Bregom žalosti“, mada mu prava verifikacija tek predstoji na Sterijinom pozorju, sasvim kratko o ostalima. Preciznije temama što ih predstave pokreću.

„Breg žalosti“ je niz scenskih prizora što ih na tekstu teško čitljivog značenja (autor Teki Derviši), sa predanim i ekspresivnim glumcima albanske drame, uz pomoć bogate vizuelizacije i muzike snažnog zvuka oblikuje reditelj Vladimir Milčin. Fabula se rekonstruiše naknadno, tek uz pomoć objašnjenja upućenih u svih devet Derviševih drama od kojih je Milčin komponovao scenario za predstavu. Prethodno pročitan tekst scenarija i viđena predstava nedovoljni su, barem meni, da shvatim zašto se glavni junak - igrač (igra ga Istref Begoli) uputio u putovanje kroz vreme. Možda će se veći „stručnjaci za matafore“ na Sterijinom pozorju lakše probiti do značenja i lakše rekonstruisati

fabulu. Pročitati drugačije, a ne prizemno, šta bi mogli da znače neispunjeno zavet majci, pokušaji da joj sin vratí izgubljenu kćer, ko su igrač, majka, kći, odnosno sestra? Naravno i u ovom slučaju, kao uvek, protiv sam prizemnog tumačenja metafora, one devalviraju umetničko delo, ali koliko god mi se prizemno tumačenje čini neprihvatljivim, istovremeno mi se i ponuđeno objašnjenje o stradalništvu umetnika čini nategnuto, nepotvrđeno pokazanim slikama. Ali da se ostavim značenja koje, kao i fabula, ubedljen sam, ne dopire ni do gledaoca što mu je albanski maternji jezik, da bih istakao ono što mi se u ovoj predstavi čini vrednim. Reditelj Vladimir Milčin pokazao se jednim od najveštijih reditelja - aranžera našem pozorištu. Možda trenutno i najveštiji. Uz napomenu da uspeli scenski aranžman nikako ne smatram umetničkim poslom zanemarljive vrednosti. Štaviše, verujem da bi na prošlogodišnjim Susretima u Zaječaru postavka „Brega žalosti”, uprkos prethodno iznetim rezervama, bila superioran rezultat. Na ovogodišnjim, jer su zahvaljujući i njoj, a pre svega kragujevačkoj „Klaustrofobičnoj komediji” i užičkom „Vojceku”, bili jedni od boljih Susreta „Joakim Vujić” u poslednjih nekoliko godina, zaista nije. Iako su domaćini, kao i učesnici predstojećeg Sterijinog pozorja, to smatrali i očekivali.

Sledila je kruševačka postavka Kovačevićeve „Klaustrofobične komedije”. Reditelj Nebojša Bradić je kraćenjem teksta pokušao da olakša posao i sebi i svom, uz nekoliko izuzetaka, prilično nejakom ansamblu, a da pri tom ne oštetiti pisca. Nije do kraja uspeo. Najveću grešku, čini mi se, napravio je dodelom uloge Save odlžačara gostu Budimiru Jeremiću, nedavno penzionisanom prvaku Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca. U Jeremićevoj igri naglašena je glumljena dobrodušnost ispod koje je izbijalo nezadovoljstvo čoveka svesnog da mu se čini nepravda. Može se i tako igrati Sava, svakako, ali se onda kompletan postavak takvom viđenju mora prilagoditi. Bradić se, međutim, u svemu ostalom trudio da sledi intonaciju što ju je ponudio pisac. Štaviše i da je olakša isistiranjem na humoru. Što je bilo prisutno naročito u postavci lika milicionera Vula (Milija Vuković), ali i Jagoša Kraja (Milan Đurđević). U stvari nametao se utisak da su glumci igrali kako su umeli ili kako se svakom pojedinačno činilo da treba igrati. Da prave čvrste rediteljeve koncepte predstave nije ni bilo.

Predstavu leskovačkog pozorišta „Jesi li to došao da me vidiš” na tekst Miodraga Karadžića u režiji Milana Karadžića, međutim, smatram izuzetno značajnom, mada ne naročito vrednim ostvarenjem. Da pojasnim. Godinama je ovaj teatar, nikad mnogobrojnog ali odlično vođenog

ansambla, pokazivao rezultate koji su bili u samom vrhu produkcije u Srbiji. One izvan Beograda, što je okupljaju Susreti. Tada je došlo, u pogrešno vreme i sa pogrešnom predstavom, učešće na Sterijinom pozorju, posle neuspeha napustilo ga je nekoliko ključnih stvaralača i promišljenost u građenju repertoara zamenjena je improvizacijom, dovijanjem. Na prošlim Susretima doživljen je debakl sa pretencioznom, uozbiljenom postavkom „Mrešćenje šarana” Aleksandra Popovića koji sledi, čini se (i srećom), brzo otrežnjenje. Izbor komada i što je još važnije rediteljski pristup primeren snazi ansambla. Kad bi bar i druga pozorišta skromnih snaga, a takvi su gotovo svi teatri u užem delu Srbije, sledila ovaj leskovački primer. Nije uvek najveći problem u nemaštini nego češće u neumenju da se prostremo prema guberu.

Suprotan primer je šabačko „Čudo u Šarganu” u postavci Ljube Miloševića. I ne samo ova predstava. Pre nekoliko godina Narodno pozorite „Ljubiša Jovanović” moglo je da se prihvati zahtevnog Simovićevog teksta. Danas nema podelu koja bi mogla da ga iznese. Kad se doda da ni raspoložive snage reditelj nije maksimalno iskoristio, da je bilo i pogrešnih podela uloga i da reditelj nije bio ovoga puta u punoj formi - što može biti i uzrok, ali i posledica odluke da se u ovom trenutku u Šapcu igra „Čudo” - dobio se rezultat daleko ispod onih što su ih Šapčani nekad pokazivali na ovom festivalu. Ana Milanović u ulozi Gospave, Jelica Vojinović kao Ikonija, mlađa Vesna Katić (Cmilja) upinjale su se da odbrane i likove što su igrale i ceo projekat. Što se predstave u celini tiče trud je bio uzaludan, ali su bar Simovićevi ženski likovi sačuvani od većih oštećenja. Naročito Gospava Ane Milanović.

Potom su usledila dva vrhunska ostvarenja dvadeset četvrtog Joakima: užički „Vojcek” i kragujevačka „Klaustrofobična komedija”. U ovom osvrtu čija je namera pre svega da ukaže na probleme za njih ima malo mesta. Ipak, na nešto treba podsetiti: zanimljiv rediteljski koncept Aleksandra Lukača funkcionišao je zahvaljujući tome što je u poslednjih nekoliko sezona Narodno pozorište u Titovom Užicu osnaženo novim mlađim glumačkim snagama i postalo jedno od najjačih u Srbiji. Na žalost time ukupna pozorišna situacija nije postala bolja. Naprotiv. Okupivši glumce iz nekoliko teatara Užičani su ova pozorišta ostavili bez glavnih aduta.

Najveća vrlina „Klaustrofobične komedije” Dušana Kovačevića u režiji Vladimira Lazića i izvođenju Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca (zato i jeste dobra, po mom sudu i najbolja predstava 24. Susreta) jeste što pokazuje ono što mnogim mlađim, i ne samo mlađim, rediteljima nije jasno: da se može biti kreativan a da se pri tome ne razori

piščev način mišljenja i da je glumac saradnik na zajedničkom poslu, ne izvršilac rediteljevih, više ili manje „genijalnih”, naloge. Uz mali dodatak: Lazić je kao malo koji reditelj pre njega uspeo da scenski šarm kragujevačkog prvaka Ljubomira Ubavkića plasira u predstavi na pravi način.

Niškom Narodnom pozorištu, očigledno, bila je potrebna predstava koja će biti brzo urađena. I reditelju Ljubiši Georgijevskom izgleda da je to odgovaralo. Sticaj je nesrećnih okolnosti što je predstava „Nije čovek ko ne umre” stigla na Festival, ali nije samo sticaj nesrećnih okolnosti što ovo pozorište, čiji je kreativan potencijal po mnogima još uvek najjači od svih učesnika „Joakima”, nije imalo nečim vrednjim da se predstavi u Prištini.

Teško da bi i jači ansambl od pirotskog, koji i u uskim granicama uže Srbije, čak i sa gostom glumcem od formata kakav je Vasa Stanković, deluje najslabašnije, načinilo dobru predstavu od „Sna zimske noći” Miodraga Ilića. I uz pomoć inspirisanijeg reditelja nego što je ovom prilikom bio Gradimir Mirković. Možda Piročancima služi za utehu što su ovoga puta festivalski fenjer poneli zajedno sa njima ranije nedostižnim Nišljama? Naravno, bolje bi bilo kada bi se u ovom gradu ozbiljno pozabavili temom: šta učiniti da Pirot konačno dobije dobro pozorište.

Šta vredi reditelju Milivoju Milojeviću što je vešto skratio tekst Nikolaja Erdmana, što je „Samoubicu” sveo na kolektivni glumački zadatok, kada je ansambl srpske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta u Prištini, bez gostiju, jedva nešto spremniji od pirotskog. Predstoje navodno bolji dani, jer najesen u Prištini počinje školovanje glumaca i za albanski i za srpski teatar. Dok oni ne dođu, srpskoj drami u Prištini ostaje mogućnost retkih uzleta u pomoć gostiju i rediteljski projekti, kao ovaj, u kojima tek nekoliko glumaca uspeva da sledi i maksimalno pojednostavljen zadatke što ih nameću pisac i reditelj.

Najzad, zaječarska predstava koja je zatvorila festival. Pozorište Timočke krajine ima još uvek nekoliko dobrih glumaca. Ali nedovoljno za ansambl predstave kakva nužno mora biti „Sveti Georgije ubiva aždahu” Dušana Kovačevića.

Nekome će se možda učiniti da sam pišući ovaj osrt usput zaboravio na ono što sam rekao negde na početku, da je to jedan od boljih Susreta u poslednjih nekoliko godina. Kamo sreće da je tako, da me ove sumorne konstatacije povodom većine prikazanih predstava demantuju. Još bolje bi bilo kad bih se tih nimalo ružičastih ocena mogao da odreknam. Ali sve se, na žalost, ipak slaže. Tu smo - gde smo. Dve - tri dobre predstave. Prošle godine nije ih bilo ni toliko. Čak nisam imao snage ni za jedan ovakav osrt na kraju Festivala.

Dvadeset peti Susreti

Niš, 8-17. maj 1989.

Dva „Ruženja”, zaječarsko „Svačije” i ostalo

■■ Niko da razuveri Nišlje da njihovo „Ruženje naroda u dva dela” nije najbolja predstava jubilarnog „Joakima”. Doduše, i sami su uočavali izvesne slabosti u Mićunovićevoj postavci Seleničevog teksta, ali su zato u predstavama drugih, naročito kragujevačkom „Ruženju”, videli čak i nedostatke kojih nije ni bilo. Ipak, ne treba zameriti što je na kraju Festivala Žiri grada domaćina najboljom predstavom proglašio „svoju”. Naklonost za svoje nije retkost na Susretima (od Kragujevca 1966. do Prištine prošle godine). Ovaj ne naročito domaćinski gest gotovo da se svuda odomaci. Nešto drugo je više zasmetalo: što su se, inače odlični, domaćini pokazali ne baš vešt distributeri ulaznica pa je na nekim predstavama bilo prilično praznih mesta u gledalištu. To je, verovatno, samo organizacioni problem, mada kada je reč o osam pozorišta užeg dela Srbije i Srpskoj drami Pokrajinskog pozorišta iz Prištine, i našem teatru uopšte, za mnoge nevolje treba okriviti upravo organizaciju. O njoj, o organizaciji i marketingu, bilo je reči na početku Festivala, na Skupštini Poslovne zajednice profesionalnih pozorišta. Valjda će neka od ponuđenih, uzgred ne baš novih, ideja pomoći da ubuduće ova pozorišta deluju efikasnije u svojim sredinama. I jugoslovenskom pozorišnom prostoru.

Da se vratim predstavama. Najpre niškom „Ruženju” koje je otvorilo Susrete. Jedan od najboljih glumačkih sastava koji može da okupi srpski teatar van Beograda ostao je, međutim, dužan i Seleniću i publici. Od tri plana zbivanja u ovom komadu precizno je ostvaren samo onaj u tekstu ovlaš naznačen: idilični, Istoriska paralela(?) - sa Milošem Obrenovićem i Vujićem - doimala se kao na sasvim jasne i opravdane. Kao ilustracija koju je teško odgometnuti šta ilustruje. Piščeva misao o istoriji koja počinje farsom, a završava se tragedijom, sumnjam da je doprla do gledalaca. No, najgore je što je u želji da pobegne od uprizorenja „zatvorske drame” reditelj Branislav Mićunović, uz pomoć scenografa Zorana Ristića, Seleničeve

79 Pozorišni susreti Joakim Vujić

robijaše smestio u nedefinisani prostor nekakvog ogromnog hangara primoravši glumce da savlađuju ogromne razdaljine, da deluju često iz drugog pa i trećeg plana. Čak i u scenama koje prepostavlju direktan, bliski kontakt. Uz to neke su uloge igrane, prepostavljam po rediteljevom zahtevu, pogrešno. Na primer: četnički vojvoda Kuštrimović (igra ga Milija Vuković) ne samo da deluje bezmalo dobroćudno, već na kraju i sasvim slomljeno. Medakovićev čin, završni akord predstave: spektakularno ubistvo Jezdimira Kuštrimovića, postaje bezrazložan. Stručni žiri, kao da je hteo da uteši niške glumce što je druge predstave istakao u prvi plan, dodelio im je čak tri nagrade. Samo mi se ona Živku Vučkojeviću za ulogu Stevana Stankovića čini primerenom rezultatu. Đorđe Vukotić jeste sjajan glumac, ali ne i osobito uverljiv Slavoljub Medaković. Najblaže rečeno: Ratomir Vasiljević bio je u senci kragujevačkog Uče - Mirka Babića. Kao i niška postavka „Ruženja“ u odnosu na kragujevačku.

Istina, reditelj predstave Teatra „Joakim Vujić“ - Aleksandar Lukač - sasvim eliminiše scene idilične intonacije (majka koja kupa devojčice na proplanku), takođe izostavlja, osim u Medakovićevom košmaru, istorijsku vertikalnu sa triperoznim Milošem Obrenovićem (zato smo valjda takvi - kad nam je takav otac nacije?), ali je zato „zatvorsku dramu“ postavio vrlo ubedljivo, u autentičnom prostoru (scenograf Sava Baraćkov), sa glumcima koji gotovo nijednog trenutka nisu dozvolili da se posumnja u likove što ih igraju. Mada liči na puko nabranjanje pominjem njihova imena. Toliko do usijanja dovedene glumačke energije nije bilo u drugim predstavama: Goran Ivanović (Medaković), Jovan Mišković (Stanković), Milić Jovanović (Obrad), Milan Đurđević (Pop Sava), Bratislav Slavković (Capajev), uz već u drugom kontekstu, pomenutog Mirka Babića (Uče). Nepravedno bi bilo ne pomenuti iako sam ga u ovom nabranjanju preskočio, Miodraga Jurišića u ulozi Kuštrimovića, ali mu se mora zameriti što je umesto četničkog vojvode igrao sitnog „jjajaru“. Jednog glumca, ipak, treba istaći: Dušana Aškovića u ulozi Upravnika zatvora. Uz ostvarenje Milana Svilara (Blažo u zaječarskoj predstavi „Svačije“) za mene je njegov Boštjan najblistaviji rezultat Festivala. Superiornom ironijom, bez transparentne razmetljivosti, poigravao se svojim „štićenicima“, ali se, razložno ili umišljeno (svejedno) siguran da je onaj čijim se naredbama pokorava od njega inferiorniji, povlačio pred autoritetom Učinog oficirskog čina.

Što se zaječarske predstave tiče o njoj sam pisao i govorio posle premijere na matičnoj sceni. U Nišu se pokazalo da je nadrasla premijerno izvodjenje i da je, možda, selektor

ovogodišnjeg Pozorja pogrešio što komad Veljka Radovića u režiji Vladimira Lazića i igri glumaca Pozorišta Timočke krajine nije pokazao u jugoslovenskoj konkurenciji. Posebno, jer u pitanju je labudova pesma ovih glumaca. U podeli komada „Svačije“ čak je pet glumaca koji su igrali u „Irkutskoj priči“, predstavi koja je pre 25 godina otvorila Prve Susrete „Joakim Vujić“ u Zaječaru: Milan Svilarić, Darinka i Miloš Petrović, Nenad Ciganović i Ljubiša Krstić. Na istim tim Prvim Susretima igrao je i Budimir Jeremić u kragujevačkoj predstavi „Smrt Uroša V“. Od ove šestorke troje je već u penziji. Preostala trojica prikupljaju dokumente. Verovatno nikad više u istom sastavu!

Od ostalog treba istaći: izuzetno uspeло dizajniranu postavku poetske drame Zorice Simović „Zidanje Skadra“ (scenograf Nevenka Vidak, kostimograf Božana Jovanović), dobro režiranu (opet reditelj Vladimir Lazić), ali bez izrazitih glumačkih rezultata. Zatim, svakako, zanimljiv komad Dobrila Nenadića „Obilić“ na žalost pogrešno postavljen u maniru istorijske slikovnice (reditelj Borislav Grigorović). Uzgred, kad je reč o ova dva teksta, Ocenjivačka komisija „Joakima“ ne bi trebalo, bar kad ima drugih zanimljivih i vrednih tekstova, da potvrđuje odluku Sterijinog pozorja. I Veljku Radoviću, i Slobodanu Stojanoviću, i Zorici Simović, i Dobrili Nenadiću nagrada na Susretima „Joakim Vujić“ značila bi više nego Slobodanu Seleniću kome je za „Ruženje naroda u dva dela“ već pripalo veće i značajnije priznanje - Sterijina nagrada.

Uspela predstava je i leskovačka „Kuća strave“. Prvi Krec na „Joakimu“, odnosno prva postavka jednog njegovog komada u pozorištu koja okupljuju Susreti. Mladom reditelju Miroslavu Giriću može se eventualno zameriti da nije uvek dosledno i ubedljivo rešavao pauze (i one u okviru pojedinih prizora i onc između prizora) što jeste važno za Krecov teatar, ali mu se zato mora odati priznanje da je dobro radio sa glumcima. U mladu Jasnu Radivojević koja je u Nišu osvojila opšte simpatije (istini za volju još nisam video nijednu Bepi kojoj to nije uspelo), treba bar pomenući troje njenih partnera: Radišu Gruića (Sep), Dragana Dimitrijevića (Štaler) i Gordana Petković (Štalerka). I kad već ističem glumačke rezultate nikako ne smem ispustiti nonšalantno-superiornu igru Milije Vukovića u kruševačkoj predstavi „Braća po oružju“.

Dve je predstave možda ipak trebalo prečutati: „Raste trava“ Slobodana Stojanovića u izvođenju Srpske drame iz Prištine i Brešanovog „Hamleta iz Mrduše Donje“ Narodnog pozorišta iz Pirot-a. U prištinskoj predstavi Žiri je uspeo da pronađe nekog koga će nagraditi (Ankicu Milenković za epizodnu ulogu). Čini se nije pogrešio, mada je boljeg „Obilića“ ostavio bez ikakvog priznanja.

„Hamletov” krajnji domet bio je da se dopadne publici. I to se dogodilo. Veće ambicije, izgleda, nije imao ni reditelj Branko Popović. Ni pozorište. Samo, pozorište bi moralo da ima kada je reč o festivalskoj predstavi.

I to bi moglo da bude sve, a moglo bi se još pisati uz opasnost da ponavljam stavove i ocene iskazane ranijih godina. Jubilarni Susreti bili su na nivou na koji su nas što ih pratimo navikla srpska pozorišta. Ni bolji, ni lošiji nego prošle godine. To što je prošlogodišnja kragujevačka „Klaustrofobična komedija” verovatno vrednije ostvarenje od ovogodišnjeg kragujevačkog pobedničkog „Ruženja naroda u dva dela”, možda i od zaječarske predstave „Svačije”, ne menja ništa. Budući da ni prošle godine nije proglašena najboljom (osim po oceni Okruglog stola) moglo joj se i u ovogodišnjoj konkurenciji isto dogoditi. A u srpskim pozorištima ne postoji kult dobre, nego kult pobedničke predstave. No, i o toj temi: biti bolji, tačnije uspešniji od komšije već sam pisao...

Prvi Susreti Zaječar, 2-11. maj 1965.

Predstave u konkurenciji

1

Narodno pozorište, Zaječar

Aleksej Arbužov:

Irkutska priča

Drama u dva dela. Prevod: Ognjenka Miličević. Režija: Radoslav Lazić. Scenograf: Miodrag Adžić.
Lica: Andrija Kotri (Priovedač), Milan Svilarić (Sergije), Tinka Šarac (Valja), Nenad Čiganović (Viktor), Jovica Jojić (Serduk), Slavka Kotri (Larisa), Miloš Petrović (Rodik). Dušan Ljubojević (Denis), Katica Pecović (Zinka), Ljubiša Krstić (Lapčenko), Dara Petrović (Njura), Boris Jovanović (Čovek pod gasom), Milena Svilarić (Ksana) Nada Relja (Starica), Vaso Vučanović (Prvi mladić), Milan Stefanović (Drugi mladić), Gordana Stojanović (Maja), Dejan Kotri (Anton), Snežana Šarac (Ljera).

2

Narodno pozorište, Kragujevac

Stefan Stefanović:

Smrt Uroša V

Istorijска tragedija u dva dela. Režija: Dušan Mihailović. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimi: Milenko Šerban i Sava Baraćkov. Pesme komponovao: Milivoj Krstić.
Lica: Bogoljub Dinić (Car Uroš V Nemanjić), Ljiljana Savić (Carica Jelisaveta), Mila Stojadinović (Carica Roksandra), Ante Kraljević (Sen Cara Dušana), Rade Mihailović (Lazar Hrebeljanović), Budimir Jerimić (Kralj Vukašin), Ljubomir Kovačević (Kraljević Marko), Nemanja Severinski (Uglješa), Miodrag Marić (Nikola Arsojević), Sveta Vasiljević (Jug Bogdan), Bruno Raić (Altoman), Vladan Savić (Mirko), Mihailo Foro (Vojnović), Rajko Stojadinović (Plakida), Ljiljana Govedarović (Milica), Milorad Vasiljević (Teofil), Marko Oljačić (Teodosije), Pera Nenković (Otac Jevrem), Ljubomir Ubavkić (Jovan), Branko Andrejević (Nikola), Dragoljub Nenadović (Starac), Velizar Krstić

(Ljubivoje), Uroš Jovanović (Mladić), Vlasta Vulović, Velja Mladićević, Aleksandar Pavlović, Uroš Jovanović, Aleksandar Caušević, Mija Jovanović (Vojnici).

3

Narodno pozorište, Leskovac

Rade Pavelkić:

Sunčeve pege

Scena iz savremenog života. Režija: Miodrag Gajić. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić.
Lica: Sima Erčević (Stiv), Ankica Devčić (Majka), Hanija Miholić (Gaga), Stojan Stojiljković (Doktor), Dara Apić (Lila), Stojanka Grozdanović (Zaga), Tomislav Pejčić (Aca), Branislav Matović (Grba), Nikolaj Popović (Duško), Vasilije Apić (Mića), Svetlana Stojiljković (Vera), Milica Vranić (Buba), Vlada Dimitrijević (Tom).

4

Narodno pozorište, Niš

Miroslav Krleža:

Na rubu pameti

Scenski prikaz istoimenog romana. Adaptacija: Vera Crvenčanin. Režija: Gradimir Mirković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Ljiljana Jovanović-Gregorić.
Lica: Sima Krstović (Doktor), Jelena Šaković (Amalija Sarvan), Dušan Stojović (Dr Atila pl.Rugvay), Miodrag Avramović (Dr Marko Javoršek), Đorđe Vukotić (Von Petretich), Srboljub Ivanović (Dr Verner), Gordana Đorđević (G-đa Domačinska), Dušan Đorđević (Dr Rgon pl.Sarvaš-Daljski), Miroljub Aleksić (Dr Branko Radočaj), Borivoje Stojanović (Dr Hugo-Hugo), Dimitrije Vlajić (Bahmajer), Evgenija Vugdelić (Dama), Radmila Savićević (Dagmar Varagonska), Zorica Stefanović (Agneza), Danijel Obradović (Domačinski), Božidar Savićević (Karl Golombek), Jovanka Aleksić (G-đa Golombek), Žarko Joković (Pankracije Harambašević), Brana Vojnović (Lirska pjesnik), Radisav Dimitrijević (Franjo Ljubičić), Dara

82 Pozorišni susreti Joakim Vujić

8

Narodno pozorište, Titovo Užice

Branko Ćopić:

Osma ofanziva

Hronika naših posleratnih dana u dva dela.

Dramatizovao: Petar Govedarović. Režija: Zora Bokšan-Tanurdžić. Scenograf: Rajko Samardžija.

Lica: Nedeljko Pajević (Stojan Starčević-Stojandža), Milojko Topalović (Petar Bandić-Pepo), Budimir Pešić (Selim), Radomir Pavlov (Dragija), Zvonko Jelacić (Vojkan Stevandić), Mihailo Kostadinov (Dragan Popović), Dušan Stanojević (Mima Jeroglavač), Tomislav Janić (Rožljika), Sanda Štorf (Đeja Starčević) Ljiljana Jelačić (Pepina žena), Matilda Špilar (Zdenka).

9

Narodno pozorište, Šabac

Hans Šubert:

Sa najboljim preporukama

Komedija u tri čina. Preveo s nemačkog: Milenko Dunjić.

Režija: Radoje Gojkić. Scenograf i kostimograf: Đuro Termačić.

Lica: Borivoje Glazer (Dr Karl Brok), Persida Ugrinov (Eva), Branka Crnomarković (Julijana Kar), Milivoje Glišić (Fonsdorf), Radoje Gojkić (Dr Ekert), Hreljan Ilić (Miler), Cane Firaunović (Jozef Pecl), Aleksandar Ugrinov (Hans Nojbauer), Ljubica Gojkić (Hilda Hartman).

Predstave van konkurencije

1

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd, Javni čas glume - odlomci iz komada

N.Nalješković:

Farse

M.Držić:

Dundo Maroje

J.S.Popović:

Laža i paralaža

Učestvuju studenti klase Predraga Bajčetića: Zdravka Krstulović, Neda Spasojević, Jelisaveta Sablić, Zašfir Hadžimanov, Petar Kralj, Slobodan Đurić.

2

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad

Bertold Brecht:

Prosjačka opera

Pozorišni komad u tri dela. Preveo: Todor Manojlović.

Muzika: Kurt Vajl. Muzička adaptacija i saradnja: Dušan

Stojiljković (Micika), Nikola Jurin (Agent čudoredne policije), Dragan Žikić (njegov pratilac), Svetislav Žikić (Pero Krneta), Ankica Cvijanović (Jadviga Jasenska), Božo Jajčanin (Ing. Sinek), Budimir Stefanović (Matko), Ratko Sarić (Valent Žganec), Dobrosav Vučković (Brico), Nikola Vasković (Bolničar), Dobrica Stefanović (Dr Katančić).

5

Narodno pozorište, Pirot

Radoslav Pavelkić :

Sunčeve pege

Nekoliko scena iz našeg grada. Režija i scenografija: Ilija Petković. Asistent režije: Slobodanka Aleksić.

Lica: Radovan Brankov (Stiv), Dušanka Rajčić (Majka), Gordana Todić (Gaga), Ljubomir Dželatović (Doktor), Katarina Živković (Medicinska sestra).

6

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Branislav Nušić:

Ožalošćena porodica

Komedija u tri čina. Režija: Jovan Bulajić. Scenograf:

Velizar Srbljanović.

Lica: Aleksandar Radovanović (Agaton Arsić), Safet Bašagić (Tanasije Dimitrijević), Milivoje Pavlović (Proka Purić), Krsta Srzentić (Trifun Spasić), Ekrem Čehajić (Mića Staničirović), Velimir Keković (Dr Petrović), Radmila Dinulović (Simka), Olga Mandrapa (Vida), Branka Belić (Gina), Lidija Bulajić (Sarka), Desa Srbljanović (Danica).

7

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Murteza Peza:

Ne udajem se za pare

Drama u četiri čina na albanskom jeziku. Režija: Muhamet Cena. Scenograf: Velizar Srbljanović. Koreograf: Slavko Kvasnevski.

Lica: Istref Begoli (Cen Duka), Olga Mandrapa (Starca), Dževdet Lilja (Seljim), Masar Kadiu (Ismaili), Katarina Josipi (Zejnepja), Dževat Čena (Zilali), Šaban Gaši (Musa), Ahmet Spahiu (Sula), Maljo Gami (Abdulji), Šani Palaska (Lahi), Krist Beriša (Meta), Bela Fejza (Mlada), Ragib Ljoda (Sinan Bardi), Ahmet Čirezi (Isufi), Meli Čena (Šega), Leze S. Čena (Minuša), Nedije Deva (Balkezja), Enver Kačaniku (Hamidiu), Krsta Srzentić (Boško).

83 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Žiri

Stručni žiri:

Borivoje Glišić (predsednik), Borjana Prodanović, Dragoslav Grbić, Milenko Maričić i Tomislav Mijović

Drugi Susreti

Kragujevac, 15-26.maj 1966.

Predstave u konkurenciji

10

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Brendan Bien:

Talac

Komedija u tri čina. Prevod: Slobodan Selenić. Reditelj: Petar Govedarović. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf: Evgenija Petrović-Dimitrijević. Muzika: Srđan Barić. Pesme uvežbao: Mića Branković. Igre uvežbala: Tamara Polonska. Dirigent: Milutin Arsić. Muzička pratnja: članovi Gradskog simfonijskog orkestra.

Lica: Ljubomir Kovačević (Pat), Mila Stojadinović (Meg Dilon), Jovanka Krasnić (Mis Gilkrist), Ante Kraljević (Musje), Miodrag Marić (Miliđi), Bogoljub Dinić (Lesli), Dušica Mitrović-Dimitrijević (Tereza), Nadežda Milovanović (Koleta), Vladimir Savić (Princeza Greis), Nemanja Severinski (Oficir Ira), Mihailo Foro (Dobrovoljac), Branko Andrejević (Rio Rita), Đurica Savić (Poljski mornar), Majda Đorđević-Gorinšek, Ljiljana Govedarović i Mariola Kraljević (Žene u javnoj kući).

11

Narodno pozorište, Leskovac
Bohdan Drozdovski:

Sprovod

Savremena drama u dva čina. Reditelj: Ljuba Milošević. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić.

Lica: Branislav Matović (Maćeј), Radoman Kontić (Kazek), Momčilo Pop-Dimić (Sadiban), Vladimir Petrović (Vožnjak), Vasilije Apić (Pavelski), Irena Jakočević (Magda), Aleksandar Stanković (Kmet).

Stular. Režija i dramaturška redakcija: Bora Hanauska. Scenograf: Vlada Rebezov. Kostimograf: Stana Jatić. Asistenti režije: Velimir Životić i Dragoslav Janković-Maks. Lica: Vitomir Ljubičić (Džonatan Džeremija Pečom), Ljubica Ravasi (Gospođa Pečom), Andelija Vesnić (Poli Pečom), Toma Jovanović (Mečet), Ivan Hajtl (Braun), Mirjana Banjac (Ljusi), Franja Živni (Uolter-Vrba), Tihomir Pleskonjić (Džeki-Kuka), Petar Petković (Metju-Groš), Ilija Slijepčević (Robert-Testera), Feodor Tapavički (Edo-Andelak), Dragutin Kolesar (Džimi-Kengur), Vladislav Matić (Filč), Milica Kljajić-Radaković (Dženi), Dragica Sinovčić-Brković (Beti), Ilinka Dušanović (Madam), Zaida Krimšamhalov (Mala), Velimir Životić (Smit), Stojan Jovanović (Kimbela), Dragutin Kolesar (Moritati), Dragica Sinovčić-Brković (Žena-pevač prologa), Laza Bogdanović, Vladislav Matić (Dželati).

Prateće manifestacije i programi

Formiranje radne zajednice profesionalnih pozorišta SR Srbije

Savetovanja:

Međusobna saradnja pozorišta Srbije.

Samoupravljanje i raspodela u pozorištima (referat: Milan Tutorov).

Scenski izraz i gluma (referent: Marislav Radisavljević)

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Na rubu pameti - Narodno pozorište, Niš.

Za režiju:

Gradimir Mirković za predstavu „Na rubu pameti” i **Miodrag Gajić** za predstavu „Sunčeve pege”.

Za glumu:

Bogoljub Dinić za ulogu Cara Uroša V Nemanjića u predstavi „Smrt Uroša V”; **Ankica Cvijanović** za ulogu Jedvige Jasenske u predstavi „Na rubu pameti”; **Borivoje Stojanović** za epizodnu ulogu (Dr Hugo-Hugo) u predstavi „Na rubu pameti”;

Za mladog glumca:

Branko Andrejević, za ulogu Nikole u predstavi „Smrt Uroša V”.

Za kostimografiju:

Milenko Šerban i **Sava Baračkov** za kostime u predstavi „Smrt Uroša V”

Grada domaćina:

Predstavi

Na rubu pameti Narodnog pozorišta, Niš

12

Narodno pozorište, Niš

Fjodor Mihailovič Dostojevski:

Braća Karamazovi

Scenska ekspresija u 16 slika. Prevod: Jovan Maksimović. Adaptacija: Tomislav Tanhofer. Reditelj: Gradimir Mirković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimi: Ljiljana Jovanović-Gregorić. Muzika: Veljko Marić. Lektor: Dušan Mihajlović. Maske: Radisav Dimitrijević. Lica: Miodrag Avramović (Otac Pajšij), Miroljub Aleksić (Otac Josif), Dobrosav Vučković (Maksimov), Dušan Stojović (Petar Aleksandrović Mijusov), Borivoje Stojanović (Fjodor Pavlovič Karamazov), Sima Krstović (Ivan Fjodorovič Karamazov), Budimir Stefanović (Starac Zosima), Zoran Benderić (Aljoša Karamazov), Dragan Žikić (Seminarist Rakitin), Vasja Stanković (Dmitrij Fjodorovič Karamazov), Dimitrije Vlajić (Grigorij Vasiljič), Đorđe Vukotić (Smerdjakov), Zlata Jakovljević (Katarina Ivanova Verhovceva), Mima Vuković-Kurić (Agrafena Aleksandrovna Svetlova), Jelena Trajković (Starija tetka), Jovanka Aleksić (Tetka), Ognjanka Het (Hohlakova), Mirjana Čerškov (Liza), Branka Popović (Julija), Gordana Đorđević (Fenja), Dušan Đorđević (Petar Ilič Perhotin), Mladen Nedeljković (Miša), Nikolka Vasković (Andrej), Radisav Dimitrijević (Vrublevski), Božidar Savićević (Pan Musjalović), Ratko Sarić (Trifon Borisović), Boža Jajčanin (Istražni sudija), Danijel Obradović (Državni tužilac), Rusoljub Stanković (I stražar), Vladimir Igić (II Stražar), Petronije Zlatković (Pisar), Stevan Petrović (Glas predsednika suda), Brana Vojnović (Branilac).

13

Narodno pozorište, Pirot

Pjer de Marivo:

Igra ljubavi i slučaja

Komedija u tri čina. Reditelj: Zoran Panić. Scenograf i kostimograf: Nikolaj Morganjenko. Koreografija: Tamara Polonska.

Lica: Lazar Jovanović (Gospodin Orgon), Stojan Mitić (Mario), Zorica Krljuš (Silvija), Aleksandar Živković (Dorant), Stojanka Grozdanović (Lizeta), Miroslav Simić (Arlekin), Momčilo Stamenković (Jedan sluga).

14

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Aleksej Arbužov:

Irkutska priča

Drama u dva dela. Reditelj: Jovan Bulajić. Scenograf: Nuredin Ljoda. Kostimograf: Velizar Srblijanović. Muzika:

84 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Redžo Mulić. Koreograf: Slavko Kvasnevski. Harmonika: Kolj Balja.

Lica: Radmila Dinulović, Tatjana Bermel, Đorđe Milenković (Hor), Ljiljana Bulajić (Valja), Olga Mandrapa (Larisa), Safet Bašagić (Serdjuk Serjogin), Tomislav Ilić (Sergije Serjogin), Aca Stojanović (Viktor Bojev), Ivan Vukov (Rodik), Velimir Keković (Denis), Jezdimir Tomić (Afanasije Lapčenko), Desa Srblijanović (Zinka), Dušanka Kapelet (Maja), Ružica Đokić (Njura), Milenko Mandrapa (Anton).

15

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Molijer:

Skapenove podvale

Komedija u tri čina. Prevod: Anton Četa. Reditelj: Muhamet Ćena. Scenograf i kostimograf: Velizar Srblijanović.

Lica: Ragib Ljoda (Argant), Istref Begoli (Oktav), Malo Gami (Žeront), Matej Sereći (Žeront), Melihat Ćena (Zerbineta), Nadije Deva (Hijasinta), Krist Beriša (Skapen), Dževat Ćena (Silvestar), Katarina Josipi (Nerina), Masar Kadiu (Karl).

16

Narodno pozorište, Titovo Užice

Dragoljub S. Obućina - Leka:

Despot Stevan Lazarević

Scenska balada u dva dela - šest slika. Reditelj: Nikola Vavić. Pomoćnik reditelja: Mihailo Kostadinov. Scenograf: Rajko Samardžija. Kostimograf: Zorica Lapčević - Jovanović. Lektor: Obrad Nedović.

Lica: Budimir Pešić (Despot Stevan), Ljiljana Jelačić (Milica), Ankica Milenković (Olivera), Bosa Miljević (Mara), Tomislav Janić (Vuk), Mihailo Kostadinov (Đuradj), Radovan Brankov (Lazar), Desanka Bogdanović (Jefimija), Veljko Marinković (Konstantin Filozof), Zvonko Jelačić (Marino), Mirko Dautović (Matko), Dragan Dimitrijević (Vitko), Branko Stefanović (Sluga na Despotovom dvoru), Nedeljko Pajević (Musa), Zvonko Jelačić (Alijaz) Mirko Dautović (Igit), Ružica Spasojević (Bula), Prvoslav Zakovski (Prvi sluga), Radojko Vilimanović (Drugi sluga).

17

Narodno pozorište, Šabac

Borisav Stanković:

Koštana

Pozorišni komad u četiri čina - pet slika. Reditelj: Strahinja Rodić. Asistenti reditelja: Živka Matić i Cane Firaunović. Scenograf: Đuro Termačić.

Lica: Radoje Gojkić (Hadži-Toma), Zagorka Isaković (Kata), Miroljub Lešo (Stojan), Milka Hrnjak (Stana), Milivoje Glišić (Arsa), Marko Martinović (Mitke), Ema Juričev (Vaska), Cane Firaunović (Marko), Ljubica Gojkić (Magda), Aleksandar Janković (Policaja), Petar Pušić (Kmet ciganski), Marinko Šebez (Pandur), Ranko Trišić (Kurta), Hreljan Ilić (Grkljan), Branka Crnomarković (Salče).

18

Narodno pozorište, Zaječar

Milutin Bojić:

Kraljeva jesen

Istorijski dramat. Reditelj: Milan Popović. Scenograf: Živko Gavrilović. Muzika: Vlada Hiršl.

Lica: Milan Popović (Kralj Milutin), Ina Popović (Simonida), Nenad Ciganović (Konstantin), Milena Svilar (Ana), Darinka Petrović (Teodora Smilac), Dejan Kotri (Dušan), Marjana Kotri (Jelena), Jovan Jojić (Danilo-iguman Hilandara), Milan Svilar (Nikodim), Dušan Ljubojević (Grebotrek), Tinka Šarac (Kostanca Morozini), Andrija Kotri (Dimitrije Paleolog), Vaso Vujanović (Gijom Adam), Miloš Petrović (Prvi Franjevac), Ljubiša Krstić (Drugi Franjevac), Slavka Kotri (Prva dvorska dama), Ljubica Ljubojević (Druga dvorska dama), Katica Pecović (Simonidina pratičila), Boris Jovanović (Prvi vlastelin), Milan Stefanović (Drugi vlastelin), Aleksandar Goranić (Dvorski dijak), Gradimir Stanković (Prvi paž kraljičin), Srba Božinović (Drugi paž kraljičin), Vasa Grnčarević (Prvi stražar).

Predstave van konkurencije

3

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd. Eshil, Sofokle, Euripid, V.Šekspir, P.Kornej, Ž.Rasin, Ž.B.P.Molijer, P.Petrović-Njegoš, Đ.Jakšić, L.Kostić:

Klasični monolozi

Učestvuju studenti: Neda Spasojević, Snežana Nikšić, Dušan Đurić, Srba Milin, Vera Milošević, Zorka Jovanović, Nadežda Vukićević, Ljerka Draženović, Gojko Šantić, Tanasije Uzunović, Vladan Živković.

4

Narodno pozorište, Sombor
Velimir Subotić:

Prozivka

Dva dela drame iz savremenog života. Reditelj: Predrag Dinulović. Scenograf: Vladimir Spasić. Kostimi: Branka Cvrkušić.

Lica: Vlado Stojanović (Crni), Milojko Topalović (Maša), Bora Stojanović (Sudar), Velimir Subotić (Nidža), Slavko Đordjević (Kole), Miodrag Krstić (Feđa), Dušanka Vesnić (Neta), Ljubica Krstić (Mati), Borislav Vesnić (Vanja), Zdenka Vidaković (Eva), Ljubinka Topalović (Sanja), Bogdana Sredojev (Vera), Danilo Gavrilov (Miljon), Vladimir Amidžić (Mladić).

5

Narodno kazalište „August Cesarec”, Varaždin
Miroslav Kreleža:

U agoniji

Drama u dva čina. Reditelj: Tito Stroci. Scenograf i kostimograf: Berislav Deželić.

Lica: Mato Domanić (Barun Lembah), Nevenka Stazić (Laura Lembahova), Ljudevit Gerovac (Dr Ivan Plemeniti Križovec), Nevenka Stefanović (Grofica Madlen Petrovna), Antonija Ćutić (Marija), Aleksandar Grušinbaum (Gluhonijemi prosjak).

6

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Predstava u čast nagrađenih i gostiju Susreta
Joakim Vujić:

Kreštalica

Melodrama u dva dela. Reditelj: Dušan Mihailović. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimi: Evgenija Petrović-Dimitrijević. Pesme komponovao: Milivoj Kostić. Izbor muzike: Nada Starčević.

Lica: Dušica Mitrović-Dimitrijević (Gospođa Pelagija Žeravička), Nada Milovanović (Kata), Sveta Vasiljević (Starac Boško Pavić), Rade Mihailović (Joakim), Vladan Savić (Mihail), Mihailo Foro (Ksuri), Ljubomir Ubavkić (Petar Neradić), Marko Oljačić (Dobrosav Bogoljubović), Nataša Klasić (Ruža), Velja Mladićević (Prvi igrač karata „doktor”), Uroš Jovanović (Drugi igrač karata „apotekar”).

Prateće manifestacije i programi

Savetovanja:

Društveni položaj pozorišta (funkcionisanje i mere za dalje unapređenje samoupravljanja u sadašnjim uslovima).

Referent: Joža Rutić.

Diskusija: Statut Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Braća Karamazovi - Narodno pozorište, Niš,

Za režiju:

Gradimir Mirković za predstavu „Braća Karamazovi”;

Petar Govedarović za predstavu „Talac”.

Specijalna nagrada za režiju:

Muharem Ćena za predstavu „Skapenove podvale”.

Za glumu:

Sima Krstović za ulogu Ivana Fjodoroviča Karamazova u predstavi „Braća Karamazovi”; **Mila Stojadinović** za ulogu Meg Dilon u predstavi „Talac”; **Dževat Ćena** za epizodnu ulogu u predstavi „Skapenove podvale”; **Zlata Jakovljević**, nagrada za mladog glumca, za ulogu Katarine Ivanovne Verhovcevnc u predstavi „Braća Karamazovi”.

Za scenografiju:

Sava Baraćkov za scenografiju u predstavi „Talac”.

Grada domaćina:

Predstavi **Talac** Narodnog pozorišta „Joakim Vujić”,

Kragujevac;

Ljubomir Kovačević za ulogu Pat u predstavi „Talac”;

Milan Popović za ulogu Kralja Milutina u predstavi

„Kraljeva jesen”.

Lista „Svetlost” najboljem glumcu:

Vasja Stanković za ulogu Dimitrija Fjodorovića

Karamazova u predstavi „Braća Karamazovi”.

Žiri

Stručni žiri:

Dušan Matić (predsednik), Stanislav Bajić, Milosav Mirković, Aleksandar Obrenović, Slavoljub Stefanović-Ravasi.

Žiri Grada domaćina:

Dimitrije Tadić (predsednik), Darinka Paletić, Mića Obradović.

Žiri lista „Svetlost”:

Života Vasiljević, Đorđe Đurđević, Ognjen Lakićević.

Treći Susreti

Niš, 14-28.oktobar 1967.

\

Predstave u konkurenciji

19

Narodno pozorište, Niš

Slavomir Mrožek:

Tango

Komad u tri čina. Prevod s poljskog:dr Đorđe Živanović.

Reditelj: Gradimir Mirković. Kostimi: Ljiljana

Gregorić-Jovanović. Scenograf: Boris Čerškov.

Lektor: Milunka Miljković.

Lica: Ognjanka Het (Evgenija), Radisav Radojković (Edek),

Stevan Petrović (Evgenije), Zoran Benderić (Artur), Zorica

Stefanović (Elinora), Borivoje Stojanović (Stomil), Mima

Vuković-Kurić (Alma).

20

Narodno pozorište, Zaječar

Borislav Mihajlović-Mihiz:

Komandant Sajler

Drama u dva dela. Reditelj: Milan Bogosavljević. Scenograf:

Krstomir Milovanović. Kostimi: Milovan Colović i Stana

Živanović.

Lica: Vukašin Josifović (Vilhelm Sajler), Vaso Vujanović

(Franc-Feri Sajler), Milan Svilar (Fridrik Kramer), Ljubiša

Krstić (Jozef), Milena Svilar (Jelena Đurić), Andrija Kotri

(Slavko Nešić), Dušan Ljubojević (Karl Sajler), Nenad

Ciganović (Dragiša Đurić), Miloš Petrović (Melhior Vajs).

21

Narodno pozorište, „Joakim Vujić”, Kragujevac

Branislav Nušić:

Mister Dolar

Komedija u četiri čina. Reditelj: Aleksandar Đurđević.

Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimograf: Evgenija

Petrović-Dimitrijević.

Lica: Rajko Stojadinović (Gospodin predsednik kluba),

Budimir Jeremić (Gospodin Matković), Miodrag Marić

(Redaktor lista „Omega”), Ljubomir Kovačević (Profesor),

Nemanja Severinski (Operski pevač), Bruno Raić

(Gospodin koji očekuje bogato nasledstvo), Vladimir Savić (Gospodin bez skrupula), Ante Kraljević (Gospodin sa dobrom vezama), Dragoljub Nenadović (Gospodin sa 160.000 dinara mesečnog prihoda), Sveta Vasiljević (Posleratni gospodin), Pera Nenković (Jedan klubski odbornik), Marko Orlačić (Gospodin savetnik bez reputacije), Ljubomir Ubavkić (Žan), Mila Stojadinović (Gospođa savetnikovica sa reputacijom), Mariola Kraljević (Gospođa model Patu), Milka Radošević (Gospođa o kojoj se mnogo šapuće), Ljiljana Govedarović (Gospođa sa satom na podvezici), Ljiljana Savić (Gospođa koja je letel 3.200 metara visine), Dušica Mitrović-Dimitrijević (Ela), Jovanka Krasnić (Poslovna žena), Mileva Ubavkić (Mariška), Gordana Todić (Jedan pevač), Branko Andrejević (I novinar), Jovan Mišković (II novinar), Đurica Savić (Jedan kelner), Ilija Jovanov (Momak kod Matkovića).
Mužičari: Petar Dimitrijević, Živojin Milovanović, Janko Kovačević, Hristifor Milutinović.

22

Narodno pozorište, Pirot

Mjurej Šizgal:

Ljubav

Reditelj: Mihailo Vasiljević. Scenograf: Boris Čerškov.
Lica: Stojan Mitić (Hari Berlin), Mladen Nedeljković (Milt Menvil), Stojanka Grozdanović (Elen).

23

Narodno pozorište, Leskovac

Milutin Bojić:

Uroševa ženidba

Scensko zbijanje u tri čina. Reditelj: Vukan Jovanović.
Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić.
Lica: Jevrem Urošević (Car Dušan), Katarina Živković (Carica Jelena), Dragan Dimitrijević (Kralj Uroš), Radoman Kontić (Despot Siniša Nemanjić), Tinka Šarac (Tomanda), Aleksandar Stanković (Kapetan Henrik Palman), Nikola Sudar (Protovestijar Nikola Buća), Bogdan Bilbišović (Dvorodržica), Gordana Mitrovčan (Hristina), Stojan Nikolić (Lodoviko od Firence), Branislav Matović (Opat Manuelo), Vasilije Apić (Prvi kaluđer), Aurel Gucu (Drugi kaluđer), Miroslav Mijatović (Stari plemić), Slobodan Stamenković (Vojvoda), Dara Apić (Dvorkinja), Ljiljana Maksimović (Prvi paž), Miodrag Ilić (Drugi paž).

24

Narodno pozorište, Šabac
Kosta Trifković, Uroš Glovacki:

Ko bi se jedio na muške ili Varijacije na temu ljubavnju.

Reditelj: Aleksandar Glovacki. Scenograf: Zuko Džumhur.
Izbor muzike: Hreljan Ilić.

Lica: Marko Martinović (Sokolović, Spira Grabić, Petrović, Vasa Vidić), Vera Zebić (Jeca, Kata, Sofija), Rade Mihailović (Tomić, Steva Grabić, Popović, Laza Dražić), Nađa Milovanović (Tomićka, Mara, Marija), Nadežda Rodić (Marika, Sofka, Saveta, Evica), Cane Firaunović (Štancika, Joakim Sapun, Stanko, Jovan), Miodrag Jurišić (Tošica, Pisarević, Milan).

25

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Ahmet Ćirezi:

Ervcheja

Drama u dva čina. Reditelj: Muhamet Ćena. Scenografija i kostimi: Velizar Srbljanović. Muzika: Redžo Mulić.

Lica: Melihat Ćena (Evgenija), Dževdet Ljilja (Njen suprug), Šani Palaska (Njen never), Istref Begoli (Prvi starac), Ragib Ljoda (Drugi starac), Ahmet Ćirezi (Treći starac), Dževat Ćena (Prvi svedok), Matej Sereci (Drugi svedok), Šaban Gaši (Plemeniti), Nađije Deva (Plemenita).

26

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Fridrik Direnmat:

Fizičari

Komad u dva dela. Prevod s nemačkog: Dragoslav Andrić.
Reditelj: Boško Pištaš. Scenograf i kostimograf: Velizar Srbljanović.

Lica: Ekrem Čehajić (Herbert Georg Bojtler), Krsta Srzentić (Ernst Hajnrich Ernesti), Ivan Vukov (Johan Vilhelm Mebius), Olga Mandrapa (dr Matilda Fon Kand), Đorđe Milenković (Rihard Vos), Tatjana Bermel (Marta Bol), Ankica Milenković (Monika Štetler), Lajoš Balog (Uve Sivers), Ježdimir Tomić (Mak Artur), Milivoje Pavlović (Oskar Roz), Radmila Dinulović (Lina Roz), Dušanka Kapelet (Adolf Fridrik), Ružica Đokić (Vilfrid Kaspar), Desa Srbljanović (Jerg Lukas), Ježdimir Tomić (Sudski lekar), Lajoš Balog (Gul), M. Stamenković (Bloher).

88 Pozorišni susreti Joakim Vujić

27

Narodno pozorište, Titovo Užice
Jovan Sterija Popović:

Pokondirena tikva

Reditelj: Milan Barić. Scenograf: Velizar Srblijanović. Izbor kostima: B. Vasiljević.
Lica: Lidija Bulajić (Fema), Radmila Petrović-Pištalo (Sara), Gordana Lapčević (Evica), Eva Tot (Ančica), Duško Križanec (Ružičić), Jovan Jojić (Mitar), Mihailo Foro (Jovan), Tomislav Pejčić (Vasilije).

Predstave van konkurencije

7

Narodno pozorište, Niš
Jevgenije Švarc:

Zmaj

Skaska. Reditelj: Marislav Radisavljević. Scenograf: Petar Pašić. Kostimograf: Vladislav Lalicki.
Lica: Srboljub Ivanović (Zmaj), Božo Jajčanin (Lanselot), Dobrosav Vučković (Šarleman), Ankica Cvijanović (Elza), Đorđe Vukotić (Gradonačelnik), Radisav Dimitrijević (Henrik), Mirjana Čerškov (Mačak), Dušan Đorđević (I tkač), Dobrica Stefanović (II tkač), Danijel Obradović (Šeširdžija), Nikola Ćuk (Majstor za instrumente), Dragan Žikić (Kovač), Gordana Đorđević (I Elzina prijateljica), Evgenija Vugdelić (II Elzina prijateljica), Branka Popović (III Elzina prijateljica), Dimitrije Vlajić (Baštovan), Brana Vojnović (I građanin), Stevan Petrović (II građanin), Dušan Stojović (Prodavac), Boža Savićević (Tamničar).

8

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd
Oni koji dolaze

Četiri vežbe - četiri godine Akademije.

U vežbama nastavu vode: Gluma - Ognjenka Milićević, van. profesor, Miroslav Dedić, docent, Nikola Veselinović, asistent. Dikcija - Obrad Nedović, profesor dr Branivoj Đorđević, docent. Tehnika glasa - Ljerka Pejčić, stručni učitelj. Scenske kretnje - Dragoslav Janković, predavač. Akrobatika - Dragan Matković, asistent.

I godina: Scenski zadaci na teme iz pripovedaka Janka Veselinovića. Učestvuju: Svetlana Bojković, Ljiljana Lašić, Petar Božović, Branislav Milićević.

II godina: Dva scenska lika iz pripovetke Isaka Babelja
Pismo

Lica: Dragan Zarić (Vasil), Dragomir Čumić (Babel).
III godina: Studija jednog žanra (A.P. Čehov: **Prosidba**).
Lica: Đurđija Cvetić (Natalija), Milan Gutović (Lomov).

IV godina: Rad na pozorišnoj predstavi Harolda Pintera

Ljubavnik

Lica:

Mirjana Peić (Sara), Tanasije Uzunović (Ričard).

9

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac

Đorđe Lebović:

Srebrno uže

Drama u tri čina. Reditelj: Dušan Vladisavljević. Scenograf: Božur Ivanović. Kostimograf: Bojana Nikolić. Izbor muzike: Vartkes Boronijan.
Lica: Julija Simić (Matora), Momčilo Pop-Dimić (Gvozden), Tihomir Paunović (Beli), Ljiljana Ljubičić (Mala), Zvonko Đukes (Major), Radoslav Simić (Probisvet).

10

Dramski teatar, Skoplje

Branislav Nušić:

Pokojnik

Tragična farsa u dva dela. Reditelj: Ljubiša Georgijevski. Scenograf: Ginter Kube. Kostimograf: Rada Petrova-Malkić. Izbor muzike: Vitomir Pavlovski.
Lica: Kiro Čortošev (Pavle Marić), Todorka Kondova (Rina), Dimitar Gešovski (Novaković), Krum Stojanov (Spasoje), Tome Vidov (Anta), Šišman Angelovski (Protić), Tome Milovski (Mile), Jon Isaja (Đurić), Živko Jovanovski (Švarc), Mara Isaja (Ana), Blagoje Crvenkov (Agent).

11

Savremeno pozorište, Beograd

J.Dobronravov, M. Voroncov, V. Šalević:

Crvena konjica

Herojska tragedija u tri dela prema motivima priče Isaka Babelja. Prevodilac: Milivoje Jovanović. Stihove iz Oktobarske poeme Majakovskog „Dobro” prepevao: Radovan Zogović. Reditelj: Aleksandar Ognjanović. Scenograf: Vladislav Lalicki. Kostimograf: Svetlana Mišković. Koreograf: Rozalija Dobrovoljac.
Lica: Nikola Jovanović (Majakovski), Đuza Stojiljković (Konstantin Guljevoj), Jusuf Mušabegović (Burdenko), Zoran Rankić (Afanasij Hlebnjikov), Predrag Laković (Apolek), Uroš Glovacki (Ljejkin), Duško Golumbovski (Ljovka Kozin), Neda Ognjanović (Marija), Toma Kuruzović (Stjepan Vitjagačenkok), Žika Milenković (Nikita Balmasov), Ljubiša Bačić (Vasilij Kurdukov), Nikola Milić (Kum Mironić), Rista Đorđević (Mihail Sidorov), Ljiljana Šljapić (Nastja), Radoslav Pavlović-Đaša (Timofej Kurdukov), Miroslav Bjelić (Pukovnik Tuzinkević), Eugen

89 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Verber (Belogardijski oficir), Branka Pantelić (Eliza nastojnica), Žiža Stojanović (Žena s detetom), Slobodan Stojanović (Pan Nikitski), Danica Pomorišac (Švercerka), Dušan Poček (Prvi seljak), Branislav Mitić (Drugi seljak), Ana Krasojević (Snaša).

12

Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb

Harold Pinter:

Povratak

Reditelj: Georgij Paro. Scenograf: Aleksandar Augustinčić.

Kostimograf: B.J.Mirs.

Lica: Ilija Đžuvalekovski (Maks), Boris Buzančić (Leni), Jurica Dijaković (Sam), Božidar Orešković (Džoe), Zlatko Crnković (Tedi), Aleksandra Violić (Rut).

Prateće manifestacije i programi

Svečani koncert

Učesnici: Miroslav Čangalović, Đorđe Đurđević, Đurđevka Čakarević.

Veče sećanja

Koncert bivših članova Narodnog pozorišta u Nišu.

Savetovanje:

Delovanje profesionalnih pozorišta Srbije i njihovo materijalno stanje.

Razgovori o predstavama.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Nije dodeljena.

Za režiju:

Gradimir Mirković za predstavu „Tango”, **Muharem Ćena** za predstavu „Erveheja”.

Specijalna nagrada za režiju:

Mihailo Vasiljević za predstavu „Ljubav”.

Za glumu:

Borivoje Stojanović za ulogu Stomila u predstavi „Tango”; **Šani Palaska** za ulogu Devera u predstavi „Evreheja”;

Ognjanka Het za ulogu Evgenije u predstavi „Tango”;

Ljubomir Ubavkić za ulogu Kelnera Žana u predstavi

„Mister dolar”; **Mila Stojadinović** za ulogu Gospođe

savetnikovice sa reputacijom u predstavi „Mister Dolar”;

Budimir Jeremić za ulogu Gospodina Matkovića u predstavi „Mister Dolar”.

Za mlađog glumca:

Nadežda Rodić za ulogu Marije, Sofke, Savete i Evice u predstavi „Ko bi se jedio na muške”; **Miodrag Jurišić** za

ulogu Tošice, Pisarevića i Milana u predstavi „Ko bi se jedio na muške”.

Za scenografiju:

Boris Čerškov za scenografiju u predstavi „Tango”.

Za kostime:

Velizar Srbljanović za kostime u predstavi „Erveheja”.

Grada domaćina:

Za predstavu - **Mister Dolar** u izvođenju Narodnog pozorišta „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Za glumu - **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Alme u predstavi „Tango”; **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Kelnera Žana u predstavi „Mister Dolar”.

Žiri

Stručni žiri:

Vjekoslav Afrić (predsednik), Braslav Borozan, Vlada Bulatović-Vib, Bora Hanauška, Vehab Šita.

Četvrti Susreti Titovo Užice, 5-16.maj 1968.

Predstave u konkurenciji

28

Narodno pozorište, Titovo Užice

Peter Vajs:

Balada o luzitanskom strašilu

Prevod: Bruno Begović. Prepev i adaptacija: Arsa Jovanović. Prepev songova: Duško Križanec. Reditelj: Arsa Jovanović.

Scenografija i skulptura strašila. Velizar Srbljanović.

Kostimi: Biljana Dragović. Muzika: Beng Arne Valen.

Korepetitor: Slavko Gajić.

Igraju: Lidija Bulajić, Mirjana Peić, Eva Tot, Ljiljana Jelačić, Duško Križanec, Jovan Jojić, Milutin Nović, Mihailo Foro, Budimir Pešić.

29

Narodno pozorište, Šabac

Jovan Sterija Popović:

Kir Janja

Reditelj: Aleksandar Ognjanović. Scenograf: Vladislav Lalicki. Kostimograf: Slavica Lalicki.

90 Pozorišni susreti Joakim Vujić

33

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Miroslav Krleža:

Gospoda Glembajevi

Drama u tri čina. Reditelj: Bogdan Jerković. Scenograf:
Sava Baračkov. Kostimograf: Evgenija

Petrović-Dimitrijević. Slikar izvođač: Mojsije Popović.

Lica: Ljubomir Kovačević (Ignjat Jakov Glembaj), Mila Stojadinović (Barunica Kasteli Glembaj), Budimir Jeremić (Doktor Leone Glembaj), Ljiljana Govedarović (Sestra Angelika Glembaj), Nemanja Severinski (Titus Andronikus Fabrici Glembaj), Bruno Raić (Dr juris Puba Fabrici Glembaj), Rajko Stojadinović (Dr med. Paul Altman), Miodrag Marić (Dr teol. et fil. Alojzije Silberbrant), Jovan Mišković (Oliver Glembaj), Vladan Savić (Ulanski oberlajtant fon Baločanski), Petar Nenković (Kamerdiner).

34

Narodno pozorište, Zaječar
Petar S. Petrović:

Olivera

Reditelj: Milan Popović. Scenograf: Krstomir Milovanović.

Lica: Slavka Kotri (Carica Milica), Ina Popović (Olivera), Zoran Čirić (Stevan), Vukašin Josifović (Časlav), Milan Popović (Patrijarh), Nenad Ciganović (Vuk), Dušan Ljubojević (Prvi velmoža), Andrija Kotri (Drugi velmoža), Ljubiša Krstić (Treći velmoža), Vaso Vujanović (Vladika), Miloš Petrović (Prvi turski izaslanik), Milan Svilar (Drugi turski izaslanik), Čedomir Pavlović (Dijak), Radomir Banjević (Guslar).

35

Narodno pozorište, Leskovac
Anton Pavlović Čehov:

Ujka Vanja

Drama u četiri čina. Reditelj: Rajko Radojković.

Scenografija i izbor kostima: Predrag Cakić.

Lica: Vasilije Apić (Serbrjakov Aleksandar Vladimirović), Dara Apić (Jelena Andrejevna), Gordana Mitrović (Sofija-Sonja Aleksandrovna), Agneza Bičanić (Vojnicka, Marija Vasiljevna), Nikola Sudar (Vojnicki, Ivan Petrović), Radoman Kontić (Astrov, Mihajlo Lavović), Aurel Gucu (Teljegin, Ilja Ilić), Katarina Živković (Marina), Dragan Dimitrijević (Radnik).

Lica: Hreljan Ilić (Kir Janja), Nađa Milovanović (Juca), Milka Čeković (Katica), Aleksandar Stojanović (Mišić), Cane Firaunović (Kir Dima), Milivoje Glišić (Petar), Aleksandar Popović (Oficir), Želimir Novković (Gitar Majstor).

30

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Aleksandar Nikolajević Ostrovska:

Vuci i ovce

Satirična komedija u pet činova. Reditelj: Boško Pištašo.

Scenograf i kostimograf: Nuredin Ljoda.

Lica: Radmila Dinulović (Meropija Davidovna

Murzavecka), Jezdimir Tomić (Apolon Viktorović

Murzavecki), Divna Stojiljković (Glafira Aleksejevna),

Tatjana Bermel (Jevamplija Nikolajevna Kupavina), Olga Mandrapa (Anfisa Tihonovna), Đorđe Milenković (Mihailo Borisović Linjajev), Stojan Stojiljković (Vasilije Ivanović

Berkutov), Ekrem Čehajić (Vukol Naumov Čugunov),

Momčilo Stamenković (Klavdije Gerecki), Milivoje Pavlović

(Paun Saveljić).

31

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Azem Škreli:

Fosili

Drama u dva dela. Reditelj: Aleksandar Kovačević.

Scenograf i kostimograf: Nuredin Ljoda. Kompozitor: Redžo Mulić.

Lica: Istref Begoli (Dulj Mehmeti), Maljo Gami (Hadji Mani), Šaban Gaši (Bardo Bulji), Dževat Ćena (Osman Malja), Adem Mikulovci (Vusanjin), Matej Sereći (Redžo), Ragib Ljoda (Cuk Sokoli), Dibrani Tahiri (Selim), Seljman Ljokaj (Alija), Arif Valja (Špend), Ekrem Taraku (Šaće), Ahmet Spahiu (Selman), Katarina Josipi (Glas Duljeve žene).

32

Narodno pozorište, Pirot

Fernando Arabal:

Piknik na frontu

Komedija. Reditelj: Marislav Radisavljević. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić. Izbor muzike: Radisav Dimitrijević.

Lica: Mladen Nedeljković (Zapo), Stojanka Grozdanović (Gospođa Tepan), Radisav Dimitrijević (Gospodin Tepan), Stojan Mitić (Zepo, neprijateljski vojnik).

91 Pozorišni susreti Joakim Vujić

momak), Eva Tot (I devojka), Bosa Miljević (II devojka), Ružica Milosavljević (III devojka). Sudeluje orkestar folklornog društva „Era”.

16

Slovensko ljudsko gledališče, Celje
Ivan Cankar:

Sluge

Drama u pet činova. Režija i scenografija: Mile Korun. Kostimi: Vida Zupan-Bekčićeva.
Lica: Stanko Potisk (Župnik), Janez Bermež (Školski inspektor), Branko Grubar (Jerman), Pavle Jeršin (Komar), Sandi Krošl (Hvastja), Majanca Goriščeva (Lojzka), Marija Goriščeva (Geni), Nada Božičeva (Minka), Bruno Vodopivec (Lekar), Drago Kastelic (Poštar), Marijan Dolinar (Župan), Anica Kumrova (Anka), Olga Puncarjeva (Jermenova majka), Jože Pristov (Kalender), Minu Kjudrova (Kalandrova žena), Franci Gabrovšek (Pisec), Andrej Nahtigal (Nace), Mija Mencejeva (Seljanka), Borut Alujević (Krčmar), Štefan Volf (Radnik), Andrej Nahtigal, Vera Srakarjeva (Studenti).

Prateće manifestacije i programi

Razgovori o predstavama.

Voditelj: Slobodan Selenić.

Savetovanje: Društveni i materijalni položaj profesionalnih pozorišta Srbije. Uvodničar: Ivo Vučković.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Balada o luitanskom strašilu - Narodno pozorište, Titovo Užice.

Specijalno priznanje:

Ko se boji Virdžiniye Vulf? - Narodno pozorište, Niš.

Za režiju:

Arsa Jovanović za predstavu „Balada o luitanskom strašilu”;

Gradimir Mirković za predstavu „Ko se boji Virdžinije Vulf?”.

Za glumu:

Mila Stojadinović za ulogu Barunice Kasteli Glembaj u predstavi „Gospoda Glembajevi”; **Zorica Stefanović** za ulogu Marte u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf”; **Sima Krstović** za ulogu Džordža u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf”; **Istref Begoli** za ulogu Dulja Mehmetija u predstavi „Fosili”.

36.

Narodno pozorište, Niš
Edvard Olbi:

Ko se boji Virdžiniye Vulf?

Prevod: Ileana Čosić. Reditelj: Gradimir Mirković.
Scenograf: Boris Čerškov, Kostimograf: Ljiljana Gregorić-Jovanović. Koreografija: Stefanija Aprilova, Radisav Dimitrijević.
Lica: Zorica Stefanović (Marta), Sima Krstović (Džordž), Radisav Radojković (Nik), Miroslava Vuković-Kurić (Hani).

Predstave van konkurencije

13

Narodno pozorište, Zrenjanin
Pjer de Marivo:

Nesahranjeni mrtvaci

Drama u dva čina. Reditelj: Aleksandar Glovacki.
Scenograf: Vlada Rebezov. Kostimograf: Živorad Kukić.
Muzika: Zoran Hristić.
Lica: Bogdana Vakanjac (Fransoa), Nikola Jurin (Sorbije), Mašo V. Topić (Kanoris), Ljiljana Rebezov (Lusi), Sava Damjanović (Anri), Marinko Šebez (Korbiće), Bora Atanasković (Žan), Stevan Gardinovački (Klošet), Milan Cvejanov (Landrije), Lazar Brusin (Pelerin), Selimir Tošić (Policajac).

14

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd
Besede

Dikcijske vežbe iz oblasti retorike i homilitike.

Komentar i stručno vođstvo: dr Branivoj Đorđević, docent. Učestvuju studenti druge godine glume Miroslava Dedića, docenta.

15.

Narodno pozorište, Titovo Užice.
Janko Veselinović, Dragomir Brzak:

Đido

Slika iz seoskog života u dva dela. Reditelj: Jovan Bulajić.
Scenografija i izbor kostima: Velizar Srbiljanović.
Lica: Nedeljko Pajević (Marinko), Milutin Nović (Stanojlo), Jovan Jojić (Andrija), Sima Erčević (Zdravko), Mihailo Foro (Maksim), Tomislav Pejčić (Milić), Milutin Jasnić (Jovan), Predrag Nikolić (Petar), Duško Križanec (Pop), Milojko Janković (Vukoman), Radmila Petrović-Pištal (Pavlija), Lidija Bulajić (Živana), Mirjana Peić (Ljubica), Ana Križanec (Petra), Prvoslav Zakovski (I momak), Dragoslav Vidojević (II momak), Blagoje Nikolić (III

92 Pozorišni susreti Joakim Vujić

(Karski), Petar Pušić (Žorž), Ranko Trišić (Slik), Aleksandar Stojanović (Šarl), Želimir Novković (Ivan).

38.

Narodno pozorište, Leskovac

Henrik Ibzen, Artur Miler:

Neprijatelj naroda

Reditelj: Nikola Vavić. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić.

Lica: Vasja Stanković (Dr Stokman), Ankica Devčić (Katarina Stokman), Branko Mikonjić (Petar Stokman), Aurel Gucu (Morten Kil), Verica Jovanović (Pat), Vasilije Apić (Aslaksen), Aleksandar Stanković (Kapetan Horster), Radoman Kontić (Hovstad), Aleksandar Živković (Biling), Nebojša Pešić (Morten), Dragan Pešić (Ajlif), Branislav Matović (Pijanica), Radiša Grujić (Edvard), Blagoje Ivanović (Nansen), Milutin Pavlov (Henrih), Slavica Stefanović (Hedviga).

39

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Aleksandar Popović:

Razvojni put Bore Šnajdera

Scenska karakteristika u četiri stavke. Reditelj: Ljuba Milošević. Scenograf: Trajko Stojanović. Kostimograf: Jelena Patrgonić. Muzički saradnik: Skender Oroši.

Lica: Ekrem Čehajić (Bora šnajder), Lajoš Balog (Selimir), Milivoje Pavlović (Pikla Širgić), Stojan Stojiljković (Vitomir Kambasković), Đorđe Milenković (Špira Klonfer), Jezdimir Tomić (Miloje), Ankica Milenković (Lina), Radmila Dinulović (Rozika), Dušanka Kapelet (Goca), Miroslav Simić (Milisav), Ahmet Jakupi (Milisavljević), Budimir Savić (Buda svirač).

40

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Anton Pašku:

Sinkopa

Reditelj: Slobodan Popić. Scenografija: Trajko Stojanović.

Kostimi: Violeta Zarići.

Igraju: Šani Palaska, Dževat Ćena, Igbale Đurkaj, Hazir Miftari, Sabri Fejzulahu, Katarina Josipi (glas).

Za mladog glumca:

Mirjana Peić za ulogu u predstavi „Balada o luitanskem strašilu”.

Za scenografiju:

Velizar Srbljanović za scenografiju u predstavi „Balada o luitanskem strašilu”; **Boris Cerškov** za scenografiju u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf”?

Specijalna nagrada za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Olivera”.

Za kostime:

Biljana Dragović za kostime u predstavi „Balada o luitanskem strašilu”.

Grada domaćina:

Za režiju - **Arsa Jovanović** za predstavu „Balada o luitanskem strašilu”; za glumu - **Zorica Stefanović** za ulogu Marte u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf” i **Sima Krstović** za ulogu Džordža u istoj predstavi.

Žiri

Stručni žiri:

Mata Milošević (predsednik), Petar Džadžić, Đorđe Lebović, dr Draško Ređep, Milenko Šerban.

Žiri Grada domaćina:

Stojadin Kostić (predsednik), Dragan Petrović, Stamenka Jovanović, Vladan Mitrović, Milan Radović.

Peti Susreti

Šabac, 9-20.novembar 1969.

Predstave u konkurenciji

37

Narodno pozorište, Šabac

Žan Pol Sartr:

Prljave ruke

Prevod: Olga Savić. Reditelj: Boris Kovač. Scenograf i kostimograf: Vladislav Lašićki. Muzičko-tonski aranžman: Franja Petrušić.

Lica: Rade Mihailović(Oderer), Miodrag Jurišić (Igo), Zagorka Isaković (Olga), Jelica Vojinović (Džesika), Marko Martinović (Luj), Cane Firaunović (Princ), Milivoje Glišić

41

Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac

Ivan Studen:

Kojoti

Drama u tri čina. Reditelj: Petar Govedarović. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimograf: Evgenija Petrović-Dimitrijević. Kompozitor konkretne muzike: Vojislav Kostić. Inspicijent: Ilija Jovanov.

Lica: Nemanja Severinski (Veber), Sima Erčević (Kraus), Nikola Jurin (Kapetan fon Krajsler), Ljubomir Kovačević (Arhimedos), Ante Kraljević (Hans), Branko Andrejević (Kamenica), Vladan Savić (Sedmak), Rajko Stojadinović (Sava), Bruno Raić (Đordo), Rade Marjanović (Oblak), Jovanka Krasnić, Mila Stojadinović, Mileva Žikić, Mariola Kraljević, Majda Gorinšek-Đorđević (žene-tužilice), Ljiljana Govedarović, Dušica Mitrović-Dimitrijević, Ljiljana Savić, Radmila Ubavkić, Gordana Todić (žene - nadanja).

42

Narodno pozorište, Pirot

Brana Crnčević:

Biće vam žao što ste se mešali

Dramsko meze u dva tanjira, uz konjak i vešala. Reditelj: Mihailo Vasiljević. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Radivoje Stanković.

Lica: Zorica Stefanović (Gospodica), Sava Mijatović (Kelner), Božidar Dragutinović (Mladić), Stojan Mitić (Konjanik) Petar Lazić (Prolaznik).

43

Narodno pozorište, Niš

Bertold Breht:

Opera za tri groša

Reditelj: Marislav Radisavljević. Scenograf i kostimograf: Petar Pašić. Muzika: Kurt Vajl. Muzički saradnik: Bratislav Anastasijević.

Lica: Đanijel Obradović (Jonatan Džeremija Pećom), Radmila Savićević (Gospođa Pećom), Mima Vuković-Kurić (Poli Pećom), Srboljub Ivanović (Mačet), Dušan Stojović (Braun), Ankica Cvijanović (Lusi), Radisav Dimitrijević (Filč), Brana Vojnović (Volter - Vrba), Božidar Savićević (Metju - Groš), Dragan Žikić (Džeki - Kuka), Mladen Nedeljković (Robert - Testera), Muharem Osmić (Edo - Andelak), Evgenija Vugdelić (Dženi iz jazbine), Jelena Joković (Stara), Mirjana Čerškov (Mala), Sonja Josić (Beti), Gordana Đorđević (Ema), Branka Popović (Moli), Jelena Trajković (I bludnica), Jovanka Aleksić (II bludnica), Radisav Radojković (Smit), Aleksandra Goranić (I policajac), Stevan Petrović (Kembel), Grozdana Lengold

93 Pozorišni susreti Joakim Vujić

(Pevač Moritata), Nikola Ćuk (I prosjak), Dobrica Stefanović (II prosjak), Dimitrije Vlajić (III prosjak), Dobrosav Vučković (Voda predstave), Dušan Đorđević (Pomoćnik).

44

Narodno pozorište, Zaječar

Stanislav Grohovjak:

Partija šaha

Reditelj: Strahinja Rodić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Zorana Jovanović.

Lica: Milan Popović (Grof), Milena Svićar (Grofica), Slavka Kotri (Grofica - Rezidentkinja), Andrija Kotri (Baron), Nenad Ciganović (Čovek), Milan Svićar (Soldik), Vaso Vujanović (Lakej), Miloš Petrović (Prvi gestapovac), Slavoljub Stojanović (Drugi gestapovac).

45

Narodno pozorište, Titovo Užice

Miroslav Antić, Matija Bećković, Filip David, Antonije Isaković, Momčilo Jokić, Đorđe Lebović, Ivan V. Lalić, Stevan Pešić, Dušan Radović, Branko V. Radičević, Ljubomir Simović:

Lomača

Scensko spomenje. Scenario: Arsa Jovanović, Jovan Bulajić. Reditelj: Arsa Jovanović. Muzika: Enriko Josif.

Scenografija: Velizar Srblijanović. Kostimi: Milica Alekandrov. Asistent reditelja: Zvonko Jelačić. Muzička pratičnja: Jure Vušković. Igraju: Lidija Bulajić, Ljiljana Jelačić, Eva Tot, Danica Jovanović, Stojanka Grozdanović, Mihailo Foro, Jovan Jojić, Milutin Nović, Budimir Pešić, Tomislav Ilić, Tomislav Janić, Miroslav Drobac, Miodrag Petronje, Predrag Nikolić, Savet Bašagić.

Predstave van konkurencije

17

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd. Slavko Grum:

Događaj u mestu Gogi

Ispit III godine glume u klasi profesora Milenka Maričića.

Lica: Dobrla Stojnić (Tarbula), Mirjana Vukojčić (Afra), Zoran Đorđević (Klef, Pisar Klikot), Branislav Milićević (Umrl nadzornik, Grbavac Teobald), Svetlana Bojković (Hana), Irina Nović (gospođa Tereza), Miroslav Žužić (Otmar Prelih, Kvirin, Konrad), Ljiljana Sedlar (Gospoda Prestopil), Faruk Begoli (Gapit), Petar Božović (Kaps, Slikar), Zorana Pauljev (Mirna žena), Sncžana Stameska (Devojka), Zorica Šumadinac (Stara žena, Juta).

94 Pozorišni susreti Joakim Vujić

18

Dramski studio, Niš

Javni čas

19

Narodno pozorište, Tuzla

Derviš Sušić:

Veliki vezir

Istorijska drama u dva dela. Reditelj: Dušan Mihailović. Scenograf: Sava Šandorov. Muzika: Vojin Komadina. Igre postavio: Slavko Pervan. Lektor: dr Ismet Smailović. Lica: Salih Nasić (Mehmed-Paša Sokolović), Maks Damadžić (Muzafer Pilavija), Bogumil Kleva (Ismail Orlović), Vikica Stefanović (Esmihan), Žarko Velicki (Sultan Murat), Aleksandar Janković (Sadudin Efendija), Branka Mitrović (Nurbanu), Miodrag Mitrović (Đuzel Mehmed-Aga), Radojko Malbaša (Kasim Dalkilič), Marko Stanić (Hasan), Boško Vlajić (Lale Izar-Oglu), Danica Mitrović (Ragiba), Milenko Vidović (Husref-Paša), Tomislav Krstić (Sinan-Paša), Makso Dešić (Sijavuš-Paša), Miško Katušić (Lala Mustaf-Paša), Džemal Mešković (Abdurahmen-Efendija), Hasan Hasanović (Mehmed-Efendija), Aleksandar Simić (Ahmed-Paša), Durmiš Durmišević (Mahmud-Paša), Salih Tumbić (Sejid), Hajrudin Hodžić (Osman), Hamid Suljkanović, Mehmed Hanušić, Ibro Kalesić, Dobrivoje Kojić, Nisref Kukić (Čauši), Gordana Mitrović (Ehlimana), Vladimira Mitrović (Sodija), Sabina Vezir (Rumka), Bojana Malkanović (Hatidže), Slobodanka Rajković (Behara), Sonja Trifković (Lejla), Sanda Štrorer (Nisveta), Branko Lacika (Fetah Malaki), Živorad Mitrović (Nafiz), Muhamed Obhodaš (Šahbez), Živorad Mitrović (Čelebijia), Tomislav Krstić (Glas robijaša Redžepa).

20

Narodno pozorište, Sombor

Jakov Ignjatović, Dimitrije Đurković:

Trinaest devojaka Ljube Čekmegerića

Pozorišna igra u dva dela. Reditelj: Dimitrije Đurković. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimi: Mira Cohadžić. Pantomima: Dragoslav Janković-Maks. Lutke: Milivoj Radaković. Izbor muzike: Bogdan Ruškuc. Igraju: David Tasić, Bogdanka Sredojev, Miloško Topalović, Velimir Subotić, Smilja Matić, Vladimir Amidžić, Ankica Stanojević, Zdenka Vidaković, Miodrag Petronje.

21

Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd

Branislav Nušić:

Sumnjivo lice

Komedija u dva čina. Reditelj: Mata Milošević. Scenografija i kostimi: Milenko Šerban. Asistent reditelja: Dragoljub Petrović.

Lica: Ljubiša Jovanović (Jerotije Pantić), Kapitalina Erić (Anda), Vesna Latinger (Marica), Nikola Simić (Vića), Ljuba Tadić (Žika), Mirko Bulović (Milosav), Milan Ajvaz (Tasa), Branko Cvejić (Đoka), Dragoljub Milosavljević-Gula (Aleksa Žunjić), Mlađa Veselinović (Gazda Spasa), Rade Špicmiler (Gazda Miladin), Branko Milenković (Josa).

Prateće manifestacije i programi

Savetovanja:

Problemi stručnog obrazovanja umetničkog osoblja za profesionalne scensko-umetničke ustanove SR Srbije (referent: Imre Dević).

Predlog za osnivanje pozorišta revolucije (referent: Jovan Bulajić).

Izložba:

Velikani srpske scene 1835-1914. Postavka: Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, Beograd i Narodni muzej, Šabac.

Razgovori o predstavama:

Voditelj: Branislav Milošević

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Lomača - Narodno pozorište, Titovo Užice.

Za režiju:

Arsa Jovanović za predstavu „Lomača”.

Specijalna nagrada za režiju:

Ljuba Milošević za predstavu „Razvojni put Bore Šnajdera”.

Za glumu:

Ljubomir Kovačević za ulogu Arhimedosa u predstavi „Kojoti”; **Marko Martinović** za ulogu Luja u predstavi „Prljave ruke”; **Milan Popović** za ulogu Grofa u predstavi „Partija šaha”; **Vasja Stanković** za ulogu Doktora Stokmana u predstavi „Neprijatelj naroda”.

Za scenografiju:

Sava Baraćkov za scenografiju u predstavi „Kojoti”.

Za kostime:

Milica Aleksandrov za kostime u predstavi „Lomača”.

Grada domaćina:

Za predstavu - **Razvojni put Bore Šnajdera** - Pokrajinskog narodnog pozorišta (Drama na srpskohrvatskom jeziku), Priština; **Opera za tri groša** Narodnog pozorišta, Niš.

Za glumu - **Radmila Savićević** za ulogu Gospode Pečom u predstavi „Opera za tri groša”; **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Poli Pečom u predstavi „Opera za tri groša”; **Milan Popović** za ulogu Grofa u predstavi „Partija šaha”.

Žiri

Stručni žiri:

Minja Dedić (predsednik), Istref Begoli, Vladimir Stamenković.

Ziri Grada domaćina:

Ljubiša Savić (predsednik), dr Vlastimir Erčić, Aćim Dragutinović, Danica Panić, Stevan Simić.

Šesti Susreti

Leskovac, 18 - 28. april 1970.

Predstave u konkurenciji

46

Narodno pozorište, Leskovac
Ivan Studen:

Vožd

Reditelj: Vasja Stanković. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Predrag Cakić. Muzika: Vangel Baduli, Bratislav Anastasijević.

Lica: Ljubomir Kovačević (Vožd srpski Đorđe Petrović), Radoman Kontić (Vojvoda Vujica Vučićević), Vasja Stanković (Miloš Obrenović), Dara Apić (Kneginja Ljubica), Aleksandar Stanković (Dragić Vojković), Branislav Matović (Lisović), Dragan Dimitrijević (Naum Krnar), Milutin Pavlov (Milutin), Vasilije Apić (Arhimandrit Gligorije), Aleksandar Živković (Nikola Novaković), Blagoje Ivanović (Jedan ustanik iz sećanja), Radiša Grujić (Sluga večiti iz sna Voždovog), Stojan Nikolić (Ruski car Aleksandar I), Aurel Gucu (Izvesni grof na dvoru cara Aleksandra), Verica Jovanović, Slavica Stefanović (Carićice), Slavica Stefanović (Devojka robinja), Aurel Gucu (Milošev sluga), Blagoje Ivanović (Štitarac), Bosiljka

95 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Miljević, Ankica Devčić, Katarina Živković, Agneza Bičanić (Kletvenice).

47

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Ronald Milar, Najdžel Balčin:

Put kroz šumu

Reditelj: Milan Popović. Scenograf: Krstomir Milovanović. Lica: Milan Svilar (Džim Maning), Ina Popović (Stela Maning), Nenad Čiganović (Bil Bjul), Slavoljub Stojanović (Edi Kejter), Dušan Ljubojević (Grouz), Milena Svilar (Elzi Pirs), Milan Popović (Dr Beri), Ljubica Ljubojević (Flora).

48

Narodno pozorište, Pirot
Milovan Glišić:

Podvala

Reditelj: Milutin Jasnić. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimi: Mira Čekić.

Lica: Sava Mijatović (Sreten), Stojan Mitić (Vule Pupavac), Petar Lazić (Neša), Milivoje Nikolić (Živan), Božidar Dragutinović (Učitelj Ranko), Momčilo Stamenković (Petko), Dragan Randelić (Vidak), Sava Mijatović (Dragić), Boško Mitić (Puja), Dragica Mitić (Milka), Mira Čekić (Stana), Gordana Manić (Draga), Zorica Stefanović (Nera), Tomislav Ninić (I gost), Andelka Veljković (I gošća), Vojin Veljković (II gost), Ratko Alilković (I svirač), Drapša Alilković (II svirač), Jona Jašarević (III svirač).

49

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku
Samuel Beket:

Čekajući Godoa

Reditelj: Ljuba Milošević. Scenograf: Trajko Stojanović. Izbor kostima: Violeta Zarić. Izbor muzike: Skender Oroši. Konsultant za scenske kretnje: Dragoslav Janković. Lica: Adem Mikulović (Estragon), Šani Palaska (Vladimir), Dibrani Tahiri (Liki), Ahmet Spahiu (Poco), Selim Ramadani (Dečak).

50

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Judžin O'Nil:

Dugo putovanje u noć

Reditelj: Ljuba Milošević. Scenograf: Nuredin Ljodić. Kostimi: Zagorka Stojanović. Muzika: Skender Oroši.

96 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Lica: Marko Martinović (Džems Tajron), Branka Belić (Meri), Stojan Stojiljković (Džemi), Miroslav Simić (Edmund), Ružica Đokić (Ketlin).

51
Narodno pozorište, Titovo Užice
Aleksandar Popović:

Krmeći kas
Reditelj: Duško Rodić. Scenografija i kostimi: Velizar Srbjanović. Muzički saradnik: Slavko Gajić.
Lica: Budimir Pešić (Todor), Lidija Bulajić (Mileva), Mihailo Foro (Todor).

52
Narodno pozorište, Niš
Borislav Mihajlović-Mihiz:
Marko Kraljević

Reditelj: Rajko Radojković. Scenograf: Ivan Vučković. Kostimograf: Biljana Krstić. Kompozitor: Josip Kovač. Lektor: Dušan Mihajlović. Slikar-izvođač: Veselin Denkov. Lica: Sima Krstović (Kraljević Marko), Jolanta Šajna (Devojka), Dragan Žikić (Dmitar), Brana Vojnović (Beg Kostadin), Dušan Stojović (Milija), Aleksandar Goranić (Stanija), Milivoje Daskalović (Ali-paša), Radomir Vukotić (Glasnik Ali-pašin), Dimitrije Vlajić (Vlaški vojnik), Božo Jajčanin (Hrišćanski izaslanik), Stevan Petrović (Azap), Dobrica Stefanović (Car Uroš), Danijel Obradović (Kralj Vukašin), Radisav Radojković (Despot Uglješa), Nikola Ćuk (Patrijarh srpski).

53
Narodno pozorište „Joakim Vujić”, Kragujevac
Maksim Gorki:
Malograđani

Reditelj: Petar Govedarović. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimograf: Evgenija Petrović-Dimitrijević.
Lica: Nemanja Severinski (Vasilij Vasiljevič Besemjonov), Mileva Žikić (Akulina Ivanovna), Jevrem Urošević (Petar), Majda Gorinšek-Đordjević (Tatjana), Nikola Jurin (Nil), Miodrag Marić (Perčihin), Dušica Mitrović-Dimitrijević (Polja), Ljiljana Govedarović (Jelena Nikolajevna-Krivačova), Ljubomir Kovačević (Teterev), Sima Erčević (Šiškin), Ljiljana Savić (Cvetajeva), Jovanka Krasnić (Stepanida), Ante Kraljević (Doktor), Mariola Kraljević (Žena sa ulice), Dragoljub Nenadović (Starac).

54
Narodno pozorište, Šabac
Brana Crnčević:

Tri para hozntregera

Reditelj: Aleksandar Glovacki. Scenografija i kostimi: Vladislav Lalicki. Muzika: Vojislav Kostić.
Lica: Zagorka Isaković (Žena), Radoje Gojković (Kelner), Cane Firaunović (Konjanik), Miodrag Jurišić (Mladić), Ranko Trišić (Policajac).

Predstave van konkurencije

22
Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd.
Ispitna predstava studenata III godine glume, grupe A.
Branislav Nušić:

Dva lopova

Reditelj: Miroslav Dedić. Asistenti: Dušan Mihailović, Irinej Čenaj. Izbor kostima: Milanka Janković.
Maske: Sulejman Ljuca.
Prolog I: Vesna Ilić.

Komedija

Scenograf: Lidija Vujanović, student IV godine Akademije za primenjene umetnosti, klasa prof. Milenka Šerbana.
Lica: Cvijeta Mesić (Gospoda), Jelena Čvorović (Služavka), Borislav Stjepanović (Jedan gospodin), Toni Laurenčić (Lopov).
Prolog II: Vesna Ilić.

Drama

Scenograf: Ljubica Višnjić, student III godine Akademije za primenjene umetnosti, u klasi prof. Milenka Šerbana.
Lica: Danica Mirković (Gospoda), Cvijeta Mesić (Služavka), Vojislav Brajović (Jedan gospodin), Vladimir Jevtović (Lopov).

Kriminalistička priča

Scenograf: Svetlana Bulja, student IV godine Akademije za primenjene umetnosti, u klasi prof. Milenka Šerbana.
Lica: Jelena Čvorović (Gospoda), Vesna Ilić (Služavka), Toni Laurenčić (Jedan Gospodin), Borislav Stjepanović (Lopov).

Komad sa pevanjem

Scenograf: Olgica Pavković, student IV godine Akademije za primenjenu umetnost, u klasi prof. Milenka Šerbana.
Kompozitor: Zoran Simjanović, student I godine Muzičke akademije, u klasi prof. Konstantina Babića. Klavirska pratinja: Dejan Miladinović.

Lica: Dragana Popović (Gospoda), Margarita de Dujšin Baron Para (Služavka), Vladimir Jevtović (Jedan Gospodin), Vojislav Brajović (Lopov).

97 Pozorišni susreti Joakim Vujić

23

Narodno pozorište, Subotica

Anton Pavlovič Čehov:

Tri sestre

Reditelj: Radoslav Lazić.

Lica: Jelka Asić (Maša), Eržika Kovačević (Olga), Irena Jakočević (Irina), Bora Stojanović (Veršinjin), Danilo Čolić (Tuzenbah), Geza Kopunović (Čebutikin), Petar Radovanović (Kuligin), Persida Ugrinov (Natalija), Ivica Jakočević (Andrej), Radiša Vučković (Soljoni), Aleksandar Ugrinov (Rode), Svetislav Đorđević (Fedotik), Mirko Huska (Ferapont), Danica Dević (Anfisa), Milenko Rastović (Protopopov), Anela Gojkov (Sobarica), Mica Pinterović, Katarina Bačlija, Rade Stojanov, Petar Novaković

24

Naroden teatar, Kumanovo

Tome Arsovski:

Korak do jeseni

Reditelj: Dimitar Hristov. Scenograf: Taki Pavlovski.

Kostimograf: Zorica Todorova.

Muzička ilustracija: Ana Klima.

Lica: Miljka Kovačević (Ing. Borika Korda), Momir Hristovski (Ing. Draško Karovski), Anastas Misa (Ing. Roško Podgorski), Boro Veličkovski (Ing. Miško Podgorski), Ljubica Nikolovska-Gojković (Maja Podgorski), Ljubica Vardžiska (Službenica).

Prateće manifestacije i programi

Razgovori o predstavama.

Voditelj: Branislav Milošević.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

nagrada nije dodeljena.

Za režiju:

Ljuba Milošević za predstavu „Čekajući Godoa”.

Specijalna nagrada za režiju:

Duško Rodić za predstavu „Krmeći kas”.

Za glumu:

Šani Palaska za ulogu Vladimira u predstavi „Čekajući Godoa”; **Ljubomir Kovačević** za ulogu Vožda srpskog Đorđa Petrovića u predstavi „Vožd”; **Stojan Stojiljković** za ulogu Džemija u predstavi „Dugo putovanje u noc”; **Lidija Bulajić** za ulogu Mileve u predstavi „Krmeći kas”; **Majda Gorinšek-Đorđević** za ulogu Tatjane u predstavi „Malograđani”; **Aleksandar Stanković** za ulogu Dragića Vojkića u predstavi „Vožd”.

Za mladog glumca:

Dibran Tahiri za ulogu Likija u predstavi „Čekajući Godoa”.

Za scenografiju:

Vladislav Lalicki za scenografiju u predstavi „Tri para hoznatregera”; **Ivan Vučković** za scenografiju u predstavi „Marko Kraljević”.

Za kostim:

Biljana Krstić za kostime u poredstavi „Marko Kraljević”; **Predrag Cakić** za kostime u predstavi „Vožd”.

Specijalno priznanje:

ansamblu predstave „Vožd” Narodnog pozorišta, Leskovac. Grada domaćina:

Za predstavu - „Vožd” Narodnog pozorišta, Leskovac.

Za glumu: **Stojan Mitić** za ulogu Vuleta Pupavca u predstavi „Podvala”; **Milan Svilar** za ulogu Džima Maninga u predstavi „Put kroz šumu”; **Dara Apić** za ulogu Kneginje Ljubice u predstavi „Vožd”; **Dušica Mitrović-Dimitrijević** za ulogu Polje u predstavi „Malograđani”; **Dragan Žikić** za ulogu Dmitra u predstavi „Marko Kraljević” (mlad glumac); **Dragan Dimitrijević** za ulogu Nauma Krnara u predstavi „Vožd” (mlad glumac); **Radoman Kontić** za ulogu Vojvode Vujice Vuličevića u predstavi „Vožd” (nagrada lista „Naša reč”).

Za scenografiju: **Trajko Stojanović** za scenografiju u predstavi „Čekajući Godoa”.

Za kostim: **Biljana Krstić** za kostime u predstavi „Marko Kraljević”; **Predrag Cakić** za kostime u predstavi „Vožd”.

Žiri

Stručni žiri:

Milenko Šerban (predsednik), Dušan Mihailović, dr Sava Penčić, dr Draško Ređep, Mihalj Virag.

Žiri Grada domaćina:

Ljubomir Kovačević (predsednik), Božidar Đorđević, dr Vlada Mihajlović, Jovan Pop-Kocejić, Miodrag Stojanović, Borislav Zdravković.

98 Pozorišni susreti Joakim Vujić

muzike: Vartkes Baronijan. Inspicijent: Nataša Lalicki. Sufler: Marija Glišić. Rasveta: Srbislav Đurić.
Lica: Branka Crnomarković (Ljudmila Afanasijeva Doncova), Jelica Vojinović (Vera Korniljovna), Zagorka Isaković (Jevgenija Ustinočna), Miroslav Milićević (Mita), Marina Gorenc (Zoja), Cane Firaunović (Rusanov Pavel Nikolajević), Ranko Trišić (Podujev Jefrem), Miodrag Jurišić (Proška), Rade Mihailović (Ahmadžan), Oliver Šukletović (Demka), Ivan Andrejević (Zadirk Vadim), Branka Šukletović (Asja), Boris Kovač (Kostogutov Oleg Filimonović), Vera Zebić (Kapitalina Matvejevna Rusanov), Slavica Đilas (Avijeta Rusanov), Petar Pušić (Kolja), Vladimir Remić, Aleksandar Popović, Dragoljub Topalović (Pacijenti).

58

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Dobrica Erić:

Prsten u izvoru

Drama u šest slika sa prologom i epilogom. Reditelj: Petar Govedarović. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf: Evgenija Petrović-Dimitrijević. Kompozitor: Vojislav Kostić. Slikar izvođač: Mojsije Popović. Inspicijent: Ilija Jovanov. Šaptač: Milena Šavija.

Lica: Nikola Jurin (Žarko), Ljubomir Kovačević (Otac), Jovanka Krasnić (Majka Jovanka), Ljiljana Govedarović (Dubravka), Gordana Maksimović (Miljana), Jovan Mišković (Covek bez nogu), Bruno Raić (Toza), Mileva Žikić (Ciganka), Miodrag Marić (Ciganin pevač), Nemanja Severinski (Adam), Rajko Stojadinović (Žola), Jevrem Urošević (Ivan), Branko Andrejević (Zoran), Branko Canković (Dečak), Olivera Pavlović (Devojčica), Dragoljub Nenadović (I čovek), Petar Simović (II čovek), Petar Nenković (Stari Ciganin), Natalija Milojević (I Cigančica), Slađana Šimić (II Cigančica).

59

Narodno pozorište, Zaječar - Bor

Bora Čosić:

Rado Srbin ide u vojnike

Reditelj: Milan Bogosavljević. Scenograf: Krstomir Milovanović.

Lica: Milan Svilar, Slavoljub Stojanović, Dušan Ljubojević, Vukašin Josifović, Nanad Ciganović, Zoran Ćirić (Vojnici), Andrija Kotri (Narednik, Kapetan, General), Vaso Vujanović (Albert), Milan Popović (Gospodin), Miloš Petrović (Austrijanac), Ina Popović (Majka), Milena Svilar (Žena divizije, Snaša), Radmila Josifović (Mišina žena,

Sedmi Susreti

Priština, 6 - 16. maj 1971.

Predstave u konkurenciji

55

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Šaip Grabovci:

Ljudi slomljenih nada

Drama u dva dela. Reditelj: Muharem Ćena. Scenografija i kostimi: Petar Pasić. Slikar izvođač: Trajko Stojanović.

Muzički saradnik: Skender Oroši.

Lica: Šani Pałaska (Aleks), Čun Lajći (Džek), Muharem Ćena (Uilson), Arif Valja (Bil), Sabri Fejzulahu (Sami), Dževat Ćena (Dejvid), Isa Čosja (Džim), Sededin Prekazi (Stiv), Fatmir Ljama (Majkl), Adem Mikulovci (Idn), Ahmet Čirezi (Rubin), Enver Kačaniku (Lekar), Dibrani Tahiri, Hazir Miftari, Seljman Ljokaj, Seljim Ramadani.

56

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Branislav Nušić:

Sumnjivo lice

Komedija u dva čina. Reditelj: Ljuba Milošević.

Scenografija i kostim: Nuredin Ljođa. Muzički saradnik: Skender Oroši. Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Branka Vukanić.

Lica: Stojan Stojiljković (Jerotije Pantić), Radmila Dinulović (Anda), Ankica Milenković (Marica), Jezdimir Tomić (Vića), Marko Martinović (Žika), Krsta Srzentić (Milisav), Milivoje Pavlović (Tasa), Veselin Stijović (Đoka), Krist Beriša (Aleksa Žunjić), Masar Kadiu (Gazda Spasa), Miroslav Simić (Gazda Miladin), Đorđe Milenković (Josa).

57

Narodno pozorište, Šabac

A. Solženjicin, G. Mirković:

Odeljenje za rak

Dramatizacija istoimenog romana. Reditelj: Bogdan Jerković. Scenografija i kostimi: Vladislav Lalicki. Izbor

99 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Sestrica Srbije), Ljubiša Krstić (Konferansije), Branka Popović (Veljina žena, Sestrica Hrvatske).

60

Narodno pozorište, Niš
Meša Selimović, Borislav Mihajlović-Mihiz:

Derviš i smrt

Reditelj: Rajko Radojković. Scenografija i kostim: Vlada Marenčić. Muzika: Vojislav Kostić. Vajar: Vladislav Petrović. Slikar - izvođač: Veselin Denkov. Šaptač: Živojin Vukov. Inspicijent: Nikola Vasković.
Lica: Đorđe Vukotić (Ahmet Nurudin), Milivoje Daskalović (Mula Jusuf), Dušan Đorđević (Begunac - nepoznati), Ankica Cvijanović (Kadinica), Božo Jajčanin (Hasan Dželebdžija), Stevan Petrović (Muselin), Dobrosav Vučković (Uhoda), Dušan Stojović (Kadija), Danijel Obradović (Hadži Sinanudin), Nikola Čuk (Hafiz Muhamed), Radislav Dimitrijević (Tamničar), Budimir Stefanović (Miralaj), Brana Vojnović (Vezirov Defterdar), Dragan Žikić (Mladić), Dimitrije Vlajić (Sejmen), Nikola Božilović, Slobodan Govedarica, Vladimir Zlatković, Blagoje Stančevski, Miomir Glintić, Ratomir Vasiljević, Dragoljub Novičić, Vladimir Andelković, Ratko Mitrović, Bane Stojković, Časlav Savić, Aleksandar Gligorijević, Miomir Zdravković, Marija Nešić, Dragica Marković, Ljiljana Gvozdanović Marija Grujić, Trojanka Aleksić (Narod).

61

Narodno pozorište, Titovo Užice

Jovan D. Bulajić:

Balada

Obična priča u dva dela. Reditelj: Duško Rodić. Scenografija i kostim: Vladimir Marenčić. Muzika: Vojislav Kostić. Slikarski radovi: Novica Mladenov. Korepetitor: Irena Buković. Baladac peva: Vesna Miličević. Muzička pratnja: Aleksandar Marković, Slavko Gajić.
Lica: Mihailo Foro (Marko), Lidija Bulajić (Ana), Budimir Pešić (Španac), Tomislav Ilić (Mića), Danica Jović (Snežana). Igra ruku: Petar Lazić, Lazar Pavlović.

62

Narodno pozorište, Pirot

Žan Pol Sartr:

Bludnica dostoјna поштovanja

Reditelj: Miša Volić. Scenograf i kostimograf: Velja Srblijanović. Šaptač i inspicijent: Milena Stojić.
Lica: Vida Todić (Lizi Mek Kej), Aleksandar Živković, (Fred), Emin Sinan Agić (Crnac), Todor Novičić (Senator),

63

Narodno pozorište, Leskovac
Branko Ćopić, Tomislav N. Cvetković:
Doživljaji Nikoletine Bursaća

Komedija iz partizanskog života u dva dela. Reditelj: Dušan Mihailović. Scenografija i kostimi: Predrag Cakić. Izbor muzike i inspicijent: Stojan Nikolić. Šaptač: Agneza Bičanić. Lica: Radoman Kontić (Nikoletina Bursać), Dragan Dimitrijević (Jovica Jež), Vasilije Apić (Mihajlo), Aleksandar Stanković (Stari zaroobljeni domobran), Radiša Grujić (Mlađi zaroobljeni domobran), Verica Jovanović (Kurir), Aurel Gucu (Vukoje), Aleksandar Živković (Prvi partizan), Novica Jovanović (Drugi partizan), Zvonko Đukes (Treći partizan), Zvonko Šimunec (Četvrti partizan), Milan Filipović (Peti partizan), Zorica Đošić (Bolničarka), Blagoje Ivanović (Tanasije Bulj), Branislav Matović (Nikolo), Milan Filipović (Fazano), Katarina Živković (Marija), Bosiljka Miljević (Curetak), Slavica Stefanović (Branka), Milutin Pavlov (Đak), Aurel Gucu (Prvi seljak), Vasilije Apić (Drugi seljak), Ekrem Čehajić (Treći seljak), Radiša Grujić (Janko Nesvanulica), Aleksandar Stanković (Drugi četnik), Vesna Đorđević (Erma), Branislav Matović (Stjepan), Zvonko Đukes (Ivan), Dara Apić (Bakica), Bogdan Bilbilović (Azem).

Predstave van konkurencije

25

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac
Slavomir Mrožek:

Tango

Komad u tri čina. Prevod: dr Đorđe Živanović. Reditelj: Milovan Novčić. Scenograf: Živojin Marković. Kostimograf: Zorica Davidović. Inspicijent i sufler: Nikola Lučić.
Lica: Gordana Stefanović (Evgenija), Mile Stojanović (Evgenije), Radmila Jovanović (Eleonara), Tihomir Paunović (Stomil), Milan Putniković (Artur), Aleksandra Gavanski (Ala), Tomislav Pejčić (Edek).

26

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd
Žan Pol Sartr:

Bludnica dostoјna поштovanja

Diplomska predstava albanske grupe u klasi prof. Slavoljuba Stefanovića - Ravasija. Asistent: Istref Begoli.

100 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Lica: Melihat Ćena (Lizi Mek Kej), Aslan Hasaj (Crnac), Faik Imeri (Fred), Dževat Čoraj (Džon), Alji Ahmeti (Senator).

Prateće manifestacije i programi

Pozorište svih - pozorište za sve.

Razgovor o iskustvu pozorišta bez blagajne (Narodnog pozorišta, Leskovac).

Uvodna reč: Tomislav Cvetković.

Razgovor o predstavama.

Voditelj: Gradimir Mirković.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Derviš i smrt - Narodno pozorište, Niš.

Za režiju:

Ljuba Milošević za predstavu „Sumnjivo lice”;

Rajko Radojković za predstavu „Derviš i smrt”.

Za glumu:

Boris Kovač za ulogu Kostogutova Olega Filimonovića u predstavi „Odeljenje za rak”; **Đorđe Vukotić** za ulogu Ahmeta Nurudina u predstavi „Derviš i smrt”; **Čun Lajči** za ulogu Džeka u predstavi „Ljudi slomljenih nada”; **Stojan Stojiljković** za ulogu Jerotija Pantića u predstavi „Sumnjivo lice”.

Za epizodnu ulogu:

Milivoje Daskalović za ulogu Mula Jusufa u predstavi „Derviš i smrt”; **Krist Beriša** za ulogu Alekse Žunjica u predstavi „Sumnjivo lice”.

Za mladog glumca:

Branka Šukletović za ulogu Asje u predstavi „Odeljenje za rak”.

Za scenografiju:

Vladimir Marenić za scenografiju u predstavi „Derviš i smrt”.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - **Boris Kovač** za ulogu Kostogutova Olega Filimonovića u predstavi „Odeljenje za rak”; Nagrada lista „Rilindija”, Priština - **Boris Kovač** za ulogu u predstavi „Odeljenje za rak”; „3. oktobar” nagrada za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **Milivoje Daskalović** za ulogu Mule Jusufa u predstavi „Derviš i smrt”

Grada domaćina:

Za predstavu - **Derviš i smrt** Narodnog pozorišta, Niš;

Za režiju - **Ljuba Milošević** za predstavu „Sumnjivo lice”;

Za glumu - **Boris Kovač** za ulogu Kostogutova Olega Filimonovića u predstavi „Odeljenje za rak”;

Za scenografiju - **Nuredin Ljođa** za scenografiju u predstavi „Sumnjivo lice”.

Žiri

Stručni žiri:

Isak Amar, Đorđe Lebović, Vehab Šita, Mihalj Virag, Nikola Veselinović.

Žiri Grada domaćina:

Anton Pašku (predsednik), Katarina Garić, Šemsi Međuani.

Osmi Susreti

Zaječar, 14 -24. maj 1972.

Predstave u konkurenciji

64

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Velimir Lukić:

Afera nedužne Anabele

Mistična farsa u osam slika. Reditelj: Duško Rodić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavka Ćuk. Lica: Andrija Kotri (Hart), Nenad Ciganović (Knez), Ina Popović (Kneginja), Zoran Čirić (Robert), Ljiljana Budić (Anabela), Milan Popović (Veliki inkvizitor), Slavoljub Stojanović (Domingez), Ljubiša Krstić (Valentin), Milena Svilar (Gerda), Milan Svilar (Nikolo), Dušan Ljubojević (Ferdinando), Jovan Milanović (Rikardo).

65

Kruševačko pozorište, Kruševac

Žan Anuj:

Kolomba

Komedija u četiri čina. Reditelj: Mihailo Viktorović.

Scenografija i kostimi: Lalc Đurić. Asistent reditelja: Tomislav Trifunović.

Lica: Ljiljana Lukić (Gospođa Aleksandra), Tomislav Trifunović (Žiljen), Zoran Karajić (Arman), Ljiljana Đoković (Kolomba), Momir Bradić (Emil Robinic), Mihailo Viktorović (Defurnet), Milorad Đorgović (Di Barta), Radmila Dinulović (Gospođa Žorž), Andreja Zlatić (La Siret), Stevan Đorđević (Pedikir), Miroljub Nestorović (Frizer), Milan Kostović (Dekorater).

101 Pozorišni susreti Joakim Vujić

66

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Dimitrije Tadić:

Prozivka za večnost

Reditelj: Boda Marković. Scenograf: Sava Baračkov.

Muzika: Slobodan Atanasković.

Lica: Buda Jeremić (Dušan), Mileva Žikić (Stanka), Bruno Raić (Seljak), Ljubomir Ubavkić (Pirotehničar), Miodrag Marić (Kafedžija), Sima Erčević (Kovač), Jevrem Urošević (Doktor), Dragoljub Nenadović (Sudija), Ljubomir Kovačević (Prota), Petar Simović (Ciga), Branko Andrejević (Geometar), Vladimir Savić (Bravar), Milan Simović (Šumar), Rajko Stojadinović (Direktor gimnazije), Nemanja Severinski (Profesor), Dragan Mojsić (I đak, II đak), Zoran Đurković (III đak), Zoran Vulović (IV đak), Veselin Miletić V đak), Petar Nenković (Apsandžija), Nikola Jurin (Hans), Jovan Mišković (Vili), Đurica Savić (Ljotićevac), Svetislav Vasiljević (Petokolonaš).

67

Narodno pozorište, Niš

Borisav Stanković:

Koštana

Reditelj: Gradimir Mirković. Scenograf: Velizar Srbiljanović. Kostimograf: Ivan Vučković. Koreograf: Aleksandar Stefanović.

Lica: Desimir Stanojević (Stojan), Mima Janković (Koštana), Živko Vukojević (Asan), Radisav Dimitrijević (Grkljan), Branka Popović (Salče), Zlatibor Stojimirov (Marko), Radmila Mirković (Magda), Jasmina Pešić (Stana), Ljubica Grozdanović (Vaska), Biljana Radosavljević (Koca), Đorđe Vukotić (Hadži Toma), Zorica Stefanović (Kata), Stevan Petrović (Arsa), Milivoje Daskalović (Policaja), Danijel Obradović (Mitke), Nikola Ćuk (Kmet ciganski), Dobrosav Vučković (Kurta).

68

Narodno pozorište, Titovo Užice

Bora Čosić:

Rado Srbin ide u vojnike

Komedija u dva dela. Reditelj: Petar Govadarović. Scenska rešenja: Petar Govedarović. Kostimograf: Ana Nestorović. Muzika: Vojislav Kostić.

Lica: Milutin Nović (Gospodin), Nebojša Lazarević (Albert), Tomislav Ilić (Austrijanac), Budimir Pešić (I vojnik), Tomislav Janić (II vojnik), Petar Lazić (III vojnik), Lazar Pavlović (IV vojnik), Mihailo Foro (V vojnik), Jovan Jojić (VI vojnik), Lidija Bulajić (I žena), Desa Bogdanović (II žena), Eva Tot (III žena), Ana Križanec (IV žena).

69

Narodno pozorište, Šabac

Harman Vouk:

Pobuna na Kejnu

Reditelj: Bogdan Jerković. Scenograf: Vladislav Lalicki. Lica: Rade Mihailović (Stivn Merik), Boris Kovač (Barni Grinvald), Cane Firaunović (Džon Cali), Vasja Stanković (Filip Frensis Kvig), Aleksandar Radovanović (Blekli), Aleksandar Stojanović (Tomas Kifler), Miodrag Jurišić (Džunius Urban), Ivan Andrejević (Vilis Sivord Kit), Ranko Trišić (Randolf Sadard), Milivoje Glišić (Dr Torest Landin), Petar Pušić (Dr Bert), Žika Petrović (Pozivar), Mladen Ognjanović (Stenograf).

70

Narodno pozorište, Leskovac

Miodrag Đukić:

Krćmareva smrt

Drama u dva čina. Reditelj: Živorad Mitrović. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić.

Lica: Aleksandar Stanković (Džamba), Dragan Dimitrijević (Tip), Živka Barać-Hubač (Devojka), Vasilije Apić (Mihajlo), Blagoje Ivanović (Mile), Vladeta Dobrić (Rade).

71

Narodno pozorište, Pirot

Felisijen Marso:

Bepče

Reditelj: Duško Rodić. Dekor i kostimi: Boško Mitić, Radivoje Stanković.

Lica: Božidar Dragutinović (Inspektor rada), Stojan Mitić (Ežen Flešar), Aleksandar Živković (Fernan), Ratomir Vasiljević (Raul), Dragi Stamenković (Gaston), Vida Todić (Irma), Dragica Mitić (Žozijena), Slađana Šimić (Petula).

72

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Viljem Šekspir:

Hamlet

Reditelj: Slobodanka Aleksić. Muzički saradnici: Aleksandar Miličević, Skender Oroši. Gitara: Ehat Musa. Učestvuju: Adem Mikulovci, Ajše Ramadani, Čun Lajčić, Dževal Čoraj, Dibrani Tahiri

102 Pozorišni susreti Joakim Vujić

73
Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Rež Lauer:
Ah, Australijo
Reditelj: Slobodan Popić. Scenografija i kostimi: Velizar Srbljanović.
Lica: Ankica Milenković (Oliva), Branka Belić (Ema), Tatjana Bermel (Perl), Ljubica Dimić (Buba), Aleksandar Janković (Ru), Lajoš Balog (Barni), Uglješa Vujović (Džoni).

Nagrade i priznanja

Za predstavu:
Prozivka za večnost - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.
Za režiju:
Slobodanka Aleksić za predstavu „Hamlet”; **Boda Marković** za predstavu „Prozivka za večnost”.
Za glumu:

Andrija Kotri za ulogu Harta u predstavi „Afera nedužne Anabele”; **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Pirotehničara u predstavi „Prozivka za večnost”; **Boris Kovač** za ulogu Barnija Grunvalda u predstavi „Pobuna na Kejnu”; **Vasja Stanković** za ulogu Filipa Frensisa Kviga u predstavi „Pobuna na Kejnu”, **Radmila Dinulović** za ulogu Gospođe Žorž u predstavi „Kolomba”, **Čun Lajčić** za ulogu u predstavi „Hamlet”.

Za mladog glumca:
Ajše Ramadani su ulogu u predstavi „Hamlet”.
Posebne nagrade:
Đorđe Vukotić za ulogu Hadži Tome u predstavi „Koštana”; **Dibran Tahiri** za ulogu u predstavi „Hamlet”; **Slavoljub Stojanović** za ulogu Domingeza u predstavi „Afera nedužne Anabele”; **Branko Andrejević** za ulogu Geometra u predstavi „Prozivka za večnost”; **Tomislav Triufunović** za ulogu Žilijena u predstavi „Kolomba”; **Radisav Dimitrijević** za ulogu Grkljana u predstavi „Koštana”; **Stojan Mitić** za ulogu Ežena Flešera u predstavi „Bepče”.

Za scenografiju:
Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Afera nedužne Anabele”.
Za kostim:

Ivan Vučković za kostime u predstavi „Koštana”.
Specijalne nagrade:
„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - **Vasja Stanković** za ulogu Filipa Frensisa Kviga u predstavi „Pobuna na Kejnu”; „3. oktobar”, nagrada za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **Milan Popović** za ulogu Velikog inkvizitora u predstavi „Afera nedužne Anabele”.

Grada domaćina:
Za predstavu - **Hamlet** Pokrajinskog narodnog pozorišta, Priština (Drama na albanskom jeziku);

Predstave van konkurencije

27
Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd
Danas probamo

28
35 godine umetičnog rada Ognjanke Het Rade Pavelkić:
Rođena u znaku vodolije
Monodrama. Reditelj: Gradimir Mirković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić.
Igra: Ognjanka Het.

29
Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin
Zoran Petrović:
Pa izvolite u Sakule
Pozorišni komad u dva dela. Reditelj: Dragan Jović.
Scenograf: Vlada Rebezov.
Učestvuju: Ivanka Barić, Zagorka Bogdanović, Bogdanka Vakanjac, Dragica Despotović, Mirjana Dimitrijević, Filomena Dogan, Radojka Đurkin, Andelka Krsmanović, Olga Radosavljević, Ružica Savić, Jovan Caran, Radovan Brankov, Lazar Brusin, Sava Damjanović, Slobodan Despotović, Prvoslav Zakovski, Dragoljub Lazarev, Milutin Mirković, Stojan Notaroš, Milenko Pavlov, Nedeljko Pajević.

Prateće manifestacije i programi

Izložba:
Joakim Vujić 1772 - 1972. Priredivač: Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, Beograd.
Svečana akademija povodom 200 godina od rođenja Joakima Vujića; Vojislav Đurić: O Joakimu Vujiću; Iz dela Joakima Vujića - izbor i režija: Petar Govedarović.
Učestvuju: Nikola Jurin, Branko Andrejević, Miodrag

Za glumu - **Ljiljana Lukić** za ulogu Gospode Aleksandre u predstavi „Kolomba”; **Boris Kovač** za ulogu Barnija Grinvalda u predstavi „Pobuna na Kejnu”; **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Pirotehničara u predstavi „Prozivka za večnost” (epizoda);
Za mладог глумца - **Desimir Stojanović** за улогу Stojana u predstavi „Koštana”;
Za scenografiju - **Krstonimir Milovanović** za scenografiju u predstavi „Afera nedužne Anabele”;
Za kostim - **Ivan Vučković** za kostime u predstavi „Koštana”.

Žiri

Stručni žiri:

Zoran Radmilović (predsednik), Soja Jovanović, Arsen Diklić, Žarko Jovanović, Radoš Novaković.

Žiri Grada domaćina:

Tomislav Mijović (predsednik), Ljiljana Đorđević, Ljiljana Milovanović, Stanko Mitić, Dragan Ničić, Zoran Prvanović, dr Dragiša Vlatković.

Deveti Susreti

Kragujevac, 15 - 25. maj 1973.

Predstave u konkurenciji

74.

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Maksim Gorki:

Na dnu

Drama u četiri čina. Reditelj: Petar Govedarović. Prevod: Milan Đoković. Scenograf: Sava Baraćov. Kostimograf: Ana Nestorović. Slikar izvođač: Mojsije Popović.
Lica: Bruno Raić (Mihail Ivanović Kotiljev), Radmila Ubavkić (Vasilisa Karpovna), Dušica Mitrović-Dimitrijević (Nataša), Vladan Savić (Medvedev), Mirko Babić (Vaska Pepel), Sima Erčević (Klešč Andrej Mitrič), Majda Gorinšek-Đorđević (Ana), Ljiljana Govedarović (Nastja), Mileva Žikić (Kvašnja), Nemanja Severinski (Bubnov), Ljubomir Kovačević (Satin), Ljubomir Ubavkić (Glumac), Budimir Jeremić (Baron), Miodrag Marić (Luka), Jovan Mišković (Aljoša).

75

Narodno pozorište, Niš

Pol Zindel:

Dejstvo gama zraka na sablasne nevene/

Prevod: Venceslav Radovanović. Reditelj: Rajko Radojković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimi: Biljana Krstić. Izbor muzike: Bratislav Anastasijević. Neuropsihijatrijska konsultacija: dr Jezdimir Zdravković. Lica: Jasmina Pešić (Tili), Zorica Stefanović (Beatrisa), Mima Vuković-Kurić (Rut), Branka Popović (Baka).

76

Narodno pozorište, Leskovac

Bertold Breht:

Čovek je čovek

Komedija. Prevod: Vladimir Vukmirović. Reditelj: Đura Udicki. Scenografija i kostimi: Radovan Marušić. Muzika: Vojin Komadina, Vladeta Dobrić.

Lica: Ekrem Ćehajić (Geli Gej), Trojanka Aleksić (Žena Geli Geja), Živka Barać Hubač (Udovica Begbik), Radiša Grujić (Uria Šeli), Vladeta Dobrić (Poli Bejker), Dušan Džakula (Džesi Mahoni), Blagoje Ivanović (Džeri Džip), Radoman Kontić (Narednik Ferčajld), Aurel Gucu (Vang), Dragan Dimitrijević (Ma-Sin), Aleksandar Stanković, Nikola Simjanović, Vasilije Apić, Branislav Matović, Dragan Mićalović, Luka Adžić, Siniša Jovanović, (Vojnici britanskih trupa), Aleksandar Stanković, Nikola Simjanović, Dragan Mićalović (Tibetanci, Hodočasnici).

77

Narodno pozorište, Titovo Užice

Stevan Jakovljević, Miodrag i Svetolik Nikačević:

Na leđima ježa

Dramatizacija romana „Srpska trilogija”, u dva dela s prologom. Reditelj: Aleksandar Ognjanović. Scenograf: Petar Pašić. Kostimi: Svetlana Mišković.

Lica: Jevrem Urošević (Kapetan Stojanović), Vukman Čađenović (Stevan), Petar Lazić (Kosta „Turčin”), Milan Putniković (Rajko), Lazar Pavlović (Dragan), Tomislav Janić (Živorad), Milutin Nović (Pukovnik), Jovan Jojić (Milosav), Nebojša Milovanović (Trajko), Đurica Savić (Vojnik kod puškarnice), Milan Gajić (Telefonista), Ljubinko Pavlović, Blagoje Nikolić, Svetislav Knežević, Vojko Vićević, Ostoja Milošević (Vojnici u rovu i zemunici).

104 Pozorišni susreti Joakim Vujić

78

Narodno pozorište, Šabac
Maksim Gorki:

Poslednji

Prevod: Milan Đoković. Reditelj: Bogdan Jerković.
Scenografija i kostimi: Vladislav Lalicki. Muzika: Vojkan Borisavljević. Muzički korepetitor: Živan Gajić. Songove napisao: Dušan Radović. Songove peva: Branislav Ilić.
Lica: Ranko Trišić (Ivan Kolomijcev), Radoje Gojković (Jakov), Zagorka Isaković (Sofija), Miodrag Jurišić (Aleksandar), Aleksandra Gavanski (Nadežda), Jelica Vojinović (Ljubov), Mladen Ognjanović (Petar), Branka Šukletović (Vera), Branka Crnomarković (Gospođa Sokolova), Cane Firaunović (Leši), Branislav Ilić (Jakorev), Vera Zebić (Fedosja).

79

Narodno pozorište, Pirot
Dario Nikodem:

Tajanstvena slika

Reditelj: Živorad Mitrović. Scenograf: Marija Damjanović.
Kostimograf: Biljana Krstić.
Lica: Aleksandar Živković (Prof. Mario Ačiardi), Stojan Mitić (Pijero Ačiardi), Vidosava Todić (Gospođa Ačiardi), Biljana Abdurahmanović (Ana Ačiardi), Bosiljka Miljević (Leticija Venuti Piri), Dragica Mitić (Gospodica Jole), Dušan Đorđević (Đerardo), Dragi Stamenković (Policijski inspektor).

80

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku

Slavomir Mrožek:

Srećan dogadjaj

Reditelj: Zoran Šarić. Scenograf: Milutin Kostić.
Kostimograf: Violeta Zarići. Muzika: Zoran Šarić. Slikar izvođač: Ismail Baljaj.
Lica: Aleksandar Janković (Muž), Dušanka Ristić (Žena), Jezdimir Tomić (Došljak), Zvonko Đukes (Deda), Ratomir Vasiljević (Dojenče).

81

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku

Ismail Kadare, Piro Mani:

General mrtve vojske

Dramatizacija istoimenog romana. Režija: Piro Mani.
Asistent reditelja: Adem Mikulovci. Scenografija i kostimi:

Agim Zajmi. Muzika: Ljimoz Dizdari. Koreografija: Abdurahman Nokšići.

Lica: Šani Palaska (General), Drita Krasnići (Generalova žena), Istref Begoli (Sveštenik), Dževat Ćena (General lajtnant), Ahmet Spahiu (Bivši general), Arif Valja (Specialista), Melihat Ajeti (Starica Nica), Adem Mikulovci (Seljak sa kovčegom), Nadije Deva (Kontesa Zampa), Ajše Ramadani (Đetija), Ragib Ljođa (Domaćin), Leze Ćena (Mlada aristokratkinja), Seljman Ljokaj (Gradonačelnik), Maljo Gami (I seljak), Sul Kuči (II seljak), Dževdet Ljilja (III seljak), Jonuz Bećiraj (Generalov sin), Lajde Sopi (Žena sa krčagom), Enver Kačaniku (I radnik), Sabri Fejzulahu (II radnik), Kumrije Hodža (Služavka), Masar Kadiu, Bela Fejza, Ekrem Taraku, Afrim Kasapoli, Fatime Ljugići, Isa Čošja, Rustem Bajrami, Selajdi Kića, Gani Loši, Rustem Selca, Husen Podrimčaku, Elez Nikči, Ahmet Brahim, Gani Šala, Šćipe Hodža, Nedžmije Meha, Lila Atanasovska, Snežana Kostovska, Isa Barjaktari, Enver Beriša, Esma Mula.

82

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Miroslav Belović, Stevan Pešić:

Omer i Merima

Tragedija u pet slika. Reditelj: Milan Bogosavljević.
Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Irena Portnoj. Koreograf: Žarko Jovanović.
Lica: Ina Popović (Merima), Zoran Ćirić (Omer), Dara Petrović (Esma), Milena Svilari (Ismeta), Andrija Kotri (Idris).

83

Kruševačko pozorište, Kruševac
Branislav Nušić:

Autobiografija

Komedija u dva dela. Scenska adaptacija: Borislav Mihajlović-Mihiz. Reditelj: Aleksandar Glovacki.
Pomoćnik reditelja: Milorad Đorgović. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić.
Lica: Đorđe Vukotić (Branislav Nušić), Mika Nestorović (Lirski pesnik u prologu), Ljubomir Ubavkić (Biograf), Tomislav Trifunović (Otac), Snežana Jović (Majka), Ljiljana Lukić (I tetka), Ljiljana Đoković (II tetka), Mirjana Rašković (III tetka), Milorad Đorgović (Bakalin), Milija Vuković (Prota), Bora Mihajlović (Teča), Radmila Dinulović (Vračara), Mika Nestorović (Katiheta), Milija Vuković (Profesor srpskog jezika), Bora Mihajlović (Profesor hemije), Andreja Zlatić (Profesor nemačkog jezika), Milorad Đorgović (Profesor geografije), Pera

105 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Živković (Sreten Jović), Zoran Karajić (Stambolić), Toma Trifunović (Đak), Stevan Đorđević (Živko), Ljubomir Ubavkić (Direktor škole), Bora Mihajlović (Profesor latinskog), Pera Živković (Profesor poznavanja prirode), Radmila Dinulović (Fani), Milanka Milenković (Učenica), Mirjana Rašković (Gospoda), Ljiljana Đoković (Crnkja, Plavuša), Tomislav Trifunović (Muž), Ljiljana Lukić (Žena), Andreja Zlatić (Činovnik), Zoran Karajić (Advokat), Tomislav Trifunović (Novinar), Ljubomir Ubavkić (Glumac), Radmila Dinulović (Iskustvo), Milan Kostović (Čovek s podvaljkom), Andreja Zlatić (Kesaroš), Milorad Đorgović (Načelnik koji ne ume da misli), Mika Nestorović (Kaplar Ljuba), Milija Vuković (Prodavac mrtvačkih sanduka), Bora Mihajlović (Novinar u epilogu), Pera Živković (Domaći lekar), Ljiljana Lukić (Lekar), Ljiljana Đoković (Izvođači profcija).

Predstave van konkurencije

30

Akademija za pozorište, film, radio i televiziju, Beograd Program III godine glume u klasi prof. Minje Dedića. Petar Petrović Pecija:

U naviljeima

Jednočinka. Asistent: Irenej Ćenan. Scenski pokret: Dragoslav Janković. Pevanje: Ljiljana Erenrajh. Kostimograf: Emilia Kovačević.
Učestvuju: Irfan Mensur, Zorica Mirković, Gordana Marić, Branimir Zogović, Miroslava Ilić, Dijana Sporčić, Slobodanka Marković, Milan Erak, Radoslav Marjanović, Nada Blam, Danilo Lazović, Zinaid Memišević.

31

Narodno pozorište, Subotica

Mihail Sebastian:

Bezimena zvezda

Komedija u tri čina. Prevod: dr Radu Flora. Reditelj: Đerđ Harag. Scenograf i kostimograf: Florika Malureanu. Lica: Geza Kopunović (Šef stanice), Ilija Drašković (Seljak), Petar Radovanović (Profesor), Radiša Vučković (Ikim), Jelka Asić (Gospoda Kuku), Ksenija Bobinac (Učenica), Milan Pinterović (Pasku), Mirko Huska (Konduktér), Milica Marodić (Nepoznata), Josip Bajić (Udra), Danilo Čolić (Grig).

Prateći programi i manifestacije

Savetovanja:

Domaća drama i strana klasika na Susretima „Joakim Vujić”. Sabor glumaca.

Razgovori o predstavama.

Voditelj: dr Raško Jovanović.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Na dnu - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Za režiju:

Bogdan Jerković za predstavu „Poslednji”;

Rajko Radojković za predstavu „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene”; Petar Govedarović za predstavu „Na dnu”.

Specijalna nagrada za režiju:

Milan Bogosavljević za predstavu „Omer i Merima”; Đura Udicki za predstavu „Čovek je čovek”.

Za glumu:

Istref Begoli za ulogu Sveštenika u predstavi „General mrtve vojske”; Zagorka Isaković za ulogu Sofije u predstavi „Poslednji”; Ljubomir Kovačević za ulogu Satina u predstavi „Na dnu”; Šani Palaska za ulogu Generala u predstavi „General mrtve vojske”; Zorica Stefanović za ulogu Beatrise u predstavi „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene”; Dara Petrović za ulogu Esme u predstavi „Omer i Merima”; Andreja Zlatić za uloge Profesora nemačkog jezika, Činovnika i Kesaroša u predstavi „Autobiografija”; Jezdimir Tomić za ulogu Došljaka u predstavi „Srećan događaj”; Branka Šukletović za ulogu Vere u predstavi „Poslednji”.

Za mladog glumca:

Mirko Babić za ulogu Vaske Pepela u predstavi „Na dnu”.

Specijalna diploma:

Radoje Gojković, član Narodnog pozorišta u Šapcu, za uspešan četrdesetogodišnji umetnički rad i učešće na 9. Susretima.

Za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Omer i Merima”; Boris Čerškov za scenografiju u predstavi „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene”.

Za kostim:

Irena Portnoj za kostime u predstavi „Omer i Merima”.

Specijalno priznanje i diploma:

Predstavi General mrtve vojske Pokrajinskog narodnog pozorišta, Priština (Drama na albanskom jeziku); Piro Mani za režiju predstave „General mrtve vojske”.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - Istref Begoli za ulogu Sveštenika u predstavi „General mrtve vojske”;

„3. oktobar”, nagrada za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **Miodrag Jurišić** za ulogu Aleksandra u predstavi „Poslednji”.

Grada domaćina:

Za predstavu: **General mrtve vojske** Pokrajinskog narodnog pozorišta, Priština (Drama na albanskom jeziku);

Za glumu: **Dara Petrović** za ulogu Esme u predstavi „Omer i Merima”; **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Rut u predstavi „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene”; **Budimir Jeremić** za ulogu Barona u predstavi „Na dnu”; **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Glumca u predstavi „Na dnu”; **Jelica Vojinović** za ulogu Ljubov u predstavi „Poslednji”; **Miodrag Marić** za ulogu Luke u predstavi „Na dnu”;

Za mladog glumca: **Mirko Babić** za ulogu Vaske Pepela u predstavi „Na dnu”. (Nagrada žirija dramskog studija Doma omladine)

Za predstavu: **General mrtve vojske** Pokrajinskog narodnog pozorišta, Priština (Drama na albanskom jeziku) nagrada Zavoda „Crvena zastava”.

Žiri

Stručni žiri:

Dr Marko Fotez (predsednik), Miroslav-Minja Dedić, dr Raško Jovanović, Vlada Marenić, Muhamet Pervić.

Žiri Grada domaćina:

Dora Maksimović (predsednik), Dragoljub Ljubičić, Rasim Ljubijankić, Dimitrije Tadić, Života Vasiljević.

Žiri nagrade „Sima Krstović”:

Miloš Bešović, Milan Nikolić, Vasja Stanković.

Žiri nagrade „Treći oktobar”:

Miroslav Lukić, Đura Udicki, Tomislav Cvetković.

Deseti Susreti

Niš, 22. maj - 2. jun 1974.

Predstave u konkurenciji

84

Narodno pozorište, Niš

Viljem Šekspir:

Henri četvrti

Reditelj: Ivica Kunčević. Scenograf: Boris Čerškov.

Kostimograf: Biljana Krstić. Lektor: Žarko Ružić. Muzički saradnik: Bratislav Anastasijević. Mačevanje: dr Stanislav Živković. Inspicijent: Nikola Vasković. Šaptač: Radmila Vučković.

Lica: Vasja Stanković (Kralj Henrich IV), Božo Jajčanin (Henri princ od Velsa), Desimir Stanojević (Džon od Lankastr), Dušan Đorđević (Grof od Vestmorlanda), Dragoljub Marković (Ser Volter Blant), Dušan Stojović (Tomas Persi), Nikola Ćuk (Henri Persi), Radisav Radojković (Henri Persi), Budimir Stefanović (Arčibald), Milivoje Daskalović (Ser Ričard Vernon), Brana Vojnović (Ser Džon Falstaf), Đorđe Vukotić (Poins), Dobrosav Vučković (Gadshil), Mladen Nedeljković (Peto), Živko Vukojević (Bardolf), Ana Cvijanović (Ledi Persi), Slavka Knežević (Gospoda Žurka), Saško Josifović (Francis), Dimitrije Vlajić (Prvi kiridžija), Miroljub Aleksić (Drugi kiridžija), Predrag Miletić (Serif), Zoran Đorđević (Sluga), Borko Đorđević (Krčmar), Dragoljub Novičić (I gazda), Petronija Zlatković (II gazda), Miodrag Pavlović (Glasnik), Tomislav Aleksić (Vojnik I), Jovica Aleksić (Vojnik II), Marin Mrenović (Vojnik III).

85

Narodno pozorište, Pirot

Borislav Mihajlović Mihiz:

Komandant Sajler

Reditelj: Živorad Mitrović. Scenograf: Velizar Srblijanović. Kostimograf: Biljana Krstić.

Lica: Hranislav Dragutinović (Velhelm Sajler), Dušan Đorđević (Franc-Feri Sajler), Stojan Mitić (Karl Sajler), Aleksandar Živković (Nešić), Slavoljub Novaković (Fridrik Kramer), Stanislav Nikolić (Jozef), Bosiljka Miljević, Dragica Mitić (Jelena Đurić).

86

Narodno pozorište, Leskovac

Beri Stejvis:

Čovek koji nikad nije umro

Drama u tri čina. Reditelj: Vida Ognjenović. Reditelj: Đura Udicki. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzika i pesme: Džo Hil. Aranžman i prevod: Vladeta Dobrić. Hor uvežbao: Vandel Baduli. Lektor: Miroslav Lukić.

Lica: Vladeta Dobrić (Džo Hil), Dragan Mićalović (Ben Vinton), Radiša Grujić (Ed Rouen), Bojana Malkanović - Udicki (Isidora Rabinović), Dragan Dimitrijević (Tom Šarp), Verica Jovanović (Hilda Vinton), Katarina Živković (Strugarka), Trojanka Aleksić (Italijanka), Danica Mitrović (Grkinja), Gojko Štulović (Majk Dejl), Radoman Kontić (Mičel), Branislav Matović (Hari Mekrej), Blagoje Ivanović (Adami Stil), Aleksandar Stanković (Džon Mudi), Vasilije Apić (Pol Blejk), Živka Barać-Hubač (Marta Veber), Aleksandar Stanković (Henri Veber), Bora Atanasković (Džonson), Ekrem Čehajić (O'Liri), Aurel Gucu (Skot Makbrajd), Blagoje Ivanović (Viterbi), Aleksandar Kuzmanović (Martin Herdenson), Dara Apić (Viola Hilej), Velimir Keković (Aleksandar Maršel), Bora Atanasković (Aksel Kulej), Aurel Gucu (Alfred Bird), Ekrem Čehajić (Fred Vejc), Radoman Kontić (Stoun), Vasilije Apić (Viljem Vid).

87

Narodno pozorište, Titovo Užice

Borisav Stanković, Aleksandar Glovacki:

Tašana

Reditelj: Aleksandar Glovacki. Muzika. Vojislav Kostić. Scenograf: Vladislav Lalicki. Kostimograf: Slavica Lalicki. Lektor: Miroslav Aleksić.

Lica: Stojanka Pejić (Tašana), Petar Lazić (Miron), Milan Putniković (Saroš), Jovan Jojić (Paraputa), Desa Bogdanović (Stana), Milutin Nović (Mladen), Tomislav Janić (Hadži Rista), Jevrem Urošević, Đurica Savić, Milan Gajić, Svetislav Knežević (Hadžije), Lazar Pavlović (Arsenije), Nada Ivanović, Ana Križanec, Svetlana Ristanović, Zorica Lazić (Devojke), Mladen Petković, Srbojub Novaković (Bratstvenici), Nebojša Lazarević, Milan Jevtić (Deca).

88

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

August Strindberg:

Otač

Drama u tri čina. Reditelj: Petar Govedarović. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf:

107 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Ljiljana Dragović. Muzika: Mića Branković. Slikar izvođač: Mojsije Popović. Inspicijent i šaptač: Milena Šavija.

Lica: Ljubomir Kovačević (Kapetan), Ljiljana Govedarović (Laura), Vladanaka Pendić (Berta), Budimir Jeremić (Doktor Estergmark), Miodrag Marić (Pastor), Mileva Žikić (Margareta), Branko Andrejević (Nejd), Nebojša Milovanović (Henri).

89

Narodno pozorište, Zaječar - Bor

Branislav Nušić:

Ožalošćena porodica

Komedija u tri čina. Reditelj: Milan Bogosavljević.

Scenograf: Krstomir Milanović. Kostimograf: Irena Rot-Portnoj.

Lica: Andrija Kotri (Agaton Arsić), Dušan Ljubojević (Tanasije Dimitrijević), Miloš Petrović (Proka Purić), Vukašin Josifović (Trifun Spasić), Nenad Ciganović (Mića Stanimirović), Slavoljub Stojanović (Dr Petrović), Dara Petrović (Simka), Slavka Kotri (Vida), Radmila Josifović (Gina), Milena Svilar (Sarka), Nada Relja (Tetka), Ina Popović (Danica), Ljubiša Krstić (Uvek prisutan).

90

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Branislav Nušić:

Dr

Režija: Radoslav Lazić. Kostimi: Violeta Zarići.

Scenografija: Nuredin Ljođa. Muzički saradnik: Karlo Bermel.

Lica: Đoka Milenković (Života), Ljiljana Jelačić (Mara), Jezdimir Tomić (Ujka Blagoje), Ratimir Vasiljević (Milorad), Miroslav Simić (Velimir), Ljubica Dimić (Slavka), Ankica Milenković (Klara), Zvonko Jelačić (Rajser), Olga Mandrapa (Provodažika), Tatjana Bermel (Sojka), Veselin Stijović (Sima), Biljana Abdurahmanović (Marica), Ružica Đokić, Dušanka Ristić, (Žene iz dobrotvornog društva).

Baletska grupa: Šćipe Hodža, Sncžana Kostova, Seljadin Kiči, Elez Nikči, Ahmet Brahimaj, Šaban Šabanaj.

Mužički orkestar: Karlo Bermel, Riza Doljak, Tihomir Popović, Petar Rakić, Ivan Bratalić, Uka Brizani.

91

Kruševačko pozorište, Kruševac

Fjodor Mihailović Dostojevski:

Hronika o Marmeladovima

Scenski prikaz u dva dela. Reditelj: Jovan Putnik.

Scenografija i kostimi: Miodrag Toković. Mužički saradnik:

Gordana Jovanović. Inspicijent: Milorad Vaskovardžić.
 Lica: Borislav Mihajlović (Vodič), Milorad Đorgović (Marmeladov), Ljiljana Lukić (Katarina Ivanova), Snežana Jović (Sonja), Snežana Dumbović (Poljenka), Slađana Nestorović (Lonja), Zoran Milentijević (Kolja), Milija Vuković (Raskolnjikov), Tomislav Trifunović (Njegov dvojnik), Cveta Nemec (Amalija Ludvigovna), Zoran Karajić (Razumihin), Andreja Zlatić (Porfirije Petrović), Ana Kulik (Aljona Ivanova), Radmila Dinulović (Nastasja). Učestvuju: Sofija Popović, Milosava Đurđević, Momčilo Pajić, Stevan Đorđević, Milan Kostović, Dragiša Stepanović, Milutin Lisinac.

92

Narodno pozorište, Šabac
 Aleksadar Nikolajević Ostrovski:

Bez krivice krivi

Reditelj: Boris Kovač. Scenograf i kostimograf: Dragomir Petrović. Koreograf: Stojić Mašić. Mučki aranžman. Živan Gajić.

Lica: Jelica Vojinović (Jelena Ivanovna Kručinina), Danica Maksimović (Nina Pavlovna Korinkina), Aleksandra Gavanski (Taisa Iliniša Šelavina), Miroslava Milićević (Arina Galčića), Branka Šukletović (Anuška), Oliver Šukletović (Grigorije Neznamov), Milivoje Glišić (Nil Stratonić Dudukin), Aleksandar Stojanović (Šmaga), Radomir Mihailović (Gligorije Lavović Murov), Miodrag Jurisić (Peća Milovzorov), Petar Pušić (Ivan), Slavica Jovanović, Zorica Vlajković, Nevena Kromek, Ljiljana Erdevički, Mirjana Vuković, Vera Kolakovć, Petar Jokić, Rade Dobrić, Toma Petrović, Vidoje Tomic, Ljiljana Samardžić, Jadranka Vlajković, Tereza Kovačević, Milenko Zablečanski, Ljiljana Andrić, Nevenka Matić, Zoran Milošević, Danica Stefanovski, Dragan Arsenović, Srboljub Stanković, Milenko Stepanović.

93

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
 Drama na albanskem jeziku

Miroslav Krleža:

Golgota

Reditelj: Ljubiša Georgijevski. Asistent reditelja: Selman Ljokaj. Scenografija: Nuredin Ljođa. Kostimografija: Rada Petrova.

Lica: Dževat Ćena (Pavle), Šani Palaska (Kristian), Ahmet Spahiu (Klement), Enver Kačaniku (Petar), Alji Ahmeti (Ivan), Sul Kućić (Toma), Isa Čošja (Andre) Dževat Coraj (Ksaver), Drita Krasnići (Ksaverova žena), Safete Rogova (Kristijanova žena), Ragib Ljođa (Starac), Avduš Hasani (Nadzornik), Masar Kadiu (Radnik I), Dibrani Tahiri

(Radnik II), Seljim Ramadani (Radnik III), Slobjman Ljokaj (Radnik IV), Afrim Kasapoli (Radnik V), Studenti odseka drame Više pedagoške škole iz Prištine (Radnici VI i XI), Numrie Hodža (Žena I), Širine Morina (Žena II), Fatime Ljugići (Žena III), Hatipe Hodža (Žena IV), Misleta Deskova (Žena V), Snežana Kostova (Žena VI), Nedžmije Meha (Žena VIII), Salija Salijeva (Žena VIII), Snežana Arsova (Žena IX), Istref Begoli (Doktor), Adem Mikulovci (Čovek iza rešetaka).

Predstave van konkurencije

32

Narodno pozorište, Sombor
 Radoje Domanović, Ljubivoje Ršumović, Bane Đuričić, Milovan Vitezović, Zoran Božović, dr Jancz Paćuka:

Onda lole izmisle parole

Režija, izbor i adaptacija tekstova: Nikola Petrović. Muzika: Vojkan Borisavljević. Koreograf: Branko Marković.

Scenograf: Ištván Koso. Kostimograf: Branka Petrović.

Korepetitor: Miloš Lalošević.

Lica: Milojko Topalović (Smešni klovni), Danilo Gavrilov (Tužni klovni), Rozalija Levai (Prva cirkuzantkinja), Radmila Filipendin (Druga cirkuzantkinja), Bogdana Sredojev (Treća cirkuzantkinja), David Tasić - Daf (Prvi cirkuzant), Vladimir Amidžić (Drugi cirkuzant), Milan Bogunović (Treći cirkuzant).

Orkestar: Pavle Virc, Petreš, V.Ladisia, Daniel Žekić, Ivan Capo, Eduard Novak.

33

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
 Ispit studenata III godine glume u klasi prof. Predraga Bajčetića.

Javni čas

Monolozi, scene, pesme. Nastavnici - Gluma: Predrag Bajčetić. Dikcija: dr Branivoj Đorđević, Tehnika glasa: Ljerka Pejčić, Scenski pokret: Dragoslav Janković. Pevanje: Ljiljana Erenrajh.

Učestvuju: Radmila Živković, Radomir Vukotić, Radmila Plečaš, Dragoljub Krsmić, Ljiljana Dragutinović, Jadranka Stilin, Branko Jerinić, Gorica Popović, Azra Čengić, Zlata Numanagić, Miralem Zupčević, Jelica Sretenović, Tatjana Bošković, Milan Štrlijić, Tatjana Milovanović, Branko Đurić.

34

Viša pedagoška škola, Priština

Odsek glume

Samuel Beket:

Čekajući Godoa

35

Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb

Miroslav Krleža:

Gospoda Glembajevi

Drama u tri čina. Reditelj: Vladimir Gerić. Scenograf:

Berislav Deželić. Kostimograf: Ljubica Wagner.

Lica: Tonko Lonza (Naci Glembaj), Neva Rošić (Barunica Kasteli Glembaj), Vanja Drah (Dr phil. Leonc Glembaj), Marija Paro (Sestra Angelika Glembaj), Pavle Bogdanović (Dr juris. Puba Fabrici Glembaj), Dragan Miličević (Dr med. Paul Altman), Ivica Katić (Dr teol. et phil. Alojzije Silberbrant), Amir Bukvić (Oliver Glembaj), Zvonimir Zoričić (Ulanski oberljtnant fon Baločanski), Petar Dobrić (Kamerdiner).

Prateći programi i manifestacije

Okrugli sto kritike.

Voditelj: dr Raško Jovanović

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Golgota - Pokrajinsko narodno pozorište (Drama na albanskom jeziku), Priština.

Za režiju:

Jovan Putnik za predstavu „Hronika o Marmeladovima”;

Ljubiša Georgijevski za predstavu „Golgota”;

Specijalna nagrada za režiju:

Aleksandar Glevacki za predstavu „Tašana”.

Za glumu:

Šani Palaska za ulogu Kristijana u predstavi „Golgota”;

Ljubomir Kovačević za ulogu Kapetana u predstavi „Otac”;

Radisav Radojković za ulogu Henrika Persija u predstavi „Henri četvrti”; **Milija Vuković** za ulogu Raskolnjikova u predstavi „Hronika o Marmeladovima”.

Za epizodu:

Milorad Đorgović za ulogu Marmeladova u predstavi

„Hronika o Marmeladovima”; **Mileva Žikić** za ulogu

Margareta u predstavi „Otac”.

Za mladog glumca:

Iso Čosja za ulogu Andrea u predstavi „Golgota”.

Za scenografiju:

Boris Čerškov za scenografiju u predstavi „Henri četvrti”.

Za kostim:

Slavica Lalicki za kostime u predstavi „Tašana”.

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - **Brana Vojnović** za ulogu Ser Džona Falstafa u predstavi „Henri četvrti”;

„**Mila Stojadinović**”, nagrada Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu - **Stojanka Pejić** za ulogu Tašane u istoimenom komadu;

„**3. oktobar**”, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **Milija Vuković** za ulogu Raskolnjikova u predstavi „Hronika o Marmeladovima”.

Grada domaćina:

Za predstavu - **Hronika o Marmeladovima** Kruševačkog pozorišta, Kruševac; **Golgota** Pokrajinskog narodnog pozorišta (Drama na albanskom jeziku), Priština (nagrada Elektronske industrije, Niš);

Za glumu - **Ljubomir Kovačević** za ulogu Kapetana u predstavi „Otac”; **Petar Lazić** za ulogu Mirona u predstavi „Tašana”;

Za epizodu - **Milorad Đorgović** za ulogu Marmeladova u predstavi „Hronika o Marmeladovima”;

Za mladog glumca - **Vladanka Pendić** za ulogu Berte u predstavi „Otac”; **Milija Vuković** za ulogu Raskolnjikova u predstavi „Hronika o Marmeladovima” (nagrada „Narodnih novina”, Niš).

Žiri

Stručni žiri:

Dragoslav Grbić (predsednik), Miletka Leskovac, Milenko Maričić, Milenko Misailović, Anton Pašku.

Žiri nagrada „**Sima Krstović**” i „**Mila Stojadinović**”:

Aleksandar Milosavljević (Kragujevac), Dragoljub Marković (Niš), Danijel Obradović (Niš).

Žiri nagrade „**3. oktobar**”:

dr Raško Jovanović, Miroslav Lukić, Milenko Misailović.

Žiri Grada domaćina:

dr Sava Penić (predsednik), Dimitrije Milenković, Zoran Milić, Nikola Miljanicki, Tihomir Nešić.

Jedanaesti Susreti

Titovo Užice, 22. maj - 3. jun 1975.

Predstave u konkurenciji

94

Narodno pozorište, Titovo Užice
Stevan Sremac, Aleksandar Glogacki;

Karijera

Dramatizacija humorističke proze Stevana Sremca „Vukadin”. Reditelj: Aleksandar Glogacki. Scenografija: Vladislav i Todor Lalicki. Kostimografija: Zorica Davidović. Lektor: Jordan Molović. Muzički saradnik: Ivan Knific. Deseterce napisao: Radomir Andrić. Asistent režije: Sava Andelković. Tehničko vođstvo: Borivoje Stanković. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Šaptač: Zorica Lazić. Majstor pozornice: Ljubinko Pavlović. Svetlosni efekti: Slavoljub Jovanović. Učestvuju: Petar Lazić, Božidar Dragutinović, Đurica Savić, Jevrem Urošević, Petronije Ponjavić, Sava Andelković, Tomislav Janić, Jovan Jojić, Ana Križanec, Desa Bogdanović, Eva Tot, Zorica Lazić, Ljiljana Šremf, Stojanka Pejić, Mirjana Mihajlović, Milica Vujković, Dragan Cvijović, Dragoljub Selaković, Zoran Starčević, Nebojša Lazarević, Slobodan Filipović, Duvački orkestar „Užičani”.

95

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Anton Pavlović Čehov:

Tri sestre

Prevod: Kiril Taranovski. Reditelj: Milan Popović. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Irena Rot-Portnoj. Muzički saradnici: Stanimir Miličević, Ljubiša Ninčić, Dragan Randelović. Šaptač i inspicijent: Bogdan Ducić. Lica: Dara Petrović (Olga Sergejeva), Milena Svilar (Maša Sergejeva), Ina Popović (Irina Sergejeva), Slavoljub Stojanović (Andrej Sergejević Prozorov), Dušan Ljubojević (Fjodor Ilič Kuligin), Radmila Josifović (Natalija Ivanovna), Miloš Petrović (Aleksandar Ignatijević Veršinin), Milan Svilar (Nikolaj Lavović Tuzenbah), Vukašin Josifović (Vasilije Vasiljević Soljoni), Milan Popović (Ivan

Romanović Čebutikin), Nenad Ciganović (Aleksej Petrović Fedotik), Zoran Đorđević (Vladimir Karlović Rode), Slavka Kotri (Anfisa), Ljubiša Krstić (Ferapont), Vera Mitrović (Sobarica), Jovan Milanović, Slaviša Miličević (Vojnici).

96.

Kruševačko pozorište, Kruševac
Fjodor Mihailović Dostojevski:
Koncert za violinu i orkestar

Po romanu „Njetočka Njezvanova”, u dva scenska dela. Dramatizacija i režija: Jovan Putnik. Muzika: Feliks Mendelson. Pomoćnik reditelja: Dušan Jovanović. Asistent: Zoran Karajić. Saradnici: Biserka Damjanović, Zoran Gardašević. Inspicijent: Radmila Gligorijević. Svetlo: Miroslav Veljković.

Učestvuju: Ljiljana Lukić, Radmila Dinulović, Radmila Đurđević, Vesna Miličević, Milorad Đorgović, Milija Vuković, Andreja Zlatić, Dušan Jovanović, Tomislav Trifunović, Zoran Karajić, Milan Kostović.

97

Narodno pozorište, Šabac

Miroslav Krleža:

U agoniji

Reditelj: Dragan Jović. Scenograf i kostimograf: Vlada Marenić. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Umetnički savetnik: Aleksandar Ognjanović. Tehnička realizacija: Miloš Lukić. Inspicijent: Branislav Ilić. Rasveta: Srbislav Đurić. Sufer: Marija Glišić.

Lica: Miodrag Jurišić (Barun Lenbah), Zagorka Isaković (Laura Lenbah), Cane Firaunović (Ivan Plemeniti Križanec), Branka Crnomarković (Grofica Madlen Petrovna), Vera Zebić (Marija), Bora Božanić (Policajski pristav), Vidoje Tomić, Tomislav Petrović, Rajko Trnavčević (Grobari).

98

Narodno pozorište, Leskovac
Borisav Stanković, Tomislav Cvetković:

Nečista krv

Reditelj: Jovan Putnik. Pomoćnik reditelja: Dragan Dimitrijević. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzika: Stevan Mokranjac, Vandel Baduli. Lektor vranjskog narečja: prof. Miodrag Kočić. Inspicijenti: Vladimir Dimitrijević, Nada Bilbilović. Sufer: Seka Galijašević. Svetlo: Bora Stojanović.

Lica: Vasilije Apić (Komentator), Velimir Keković (Efendi Mita), Dara Apić (Todora), Verica Jovanović (Solka), Radoman Kontić (Marko), Živka Barać-Hubač (Stana),

111 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Radiša Grujić (Tonča), Zoran Petković (Mladi Tomča), Vasilije Apić (Tone), Danica Mitrović (Magda), Katarina Živković (Stoja), Trojanka Aleksić (Maga), Snežana Stojković (Naza), Ivanka Stojanović (Ruška), Dragan Dimitrijević (Vanko), Blagoje Ivanović (Deda Mitar), Agneza Bičanić (Melanija), Bojana Malkanović-Udicki (Aščika), Aleksandar Stanković (Arsa), Dragan Mićalović (Arnautin), Blagoje Ivanović (Seljak), Vladeta Dobrić (Gost na svadbi), Dragan Mićalović (Čauš), Bratislav Milošević (Momak).

žandarm), Zoran Bošnjaković (I pikolo), Goran Vulović (II pikolo), Danica Marin (Guvernanta), Dragan Mojsić (Sudski zapisničar). Klavirski trio: Branković, Petrović, Honjicki.

101

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Miroslav Krleža:

Vučjak

Reditelj: Ljuba Milošević. Scenografija i kostimi: Nuredin Ljođa. Muzički saradnik: Skender Oroši. Slikar izvođač: Ismailj Balaj. Inspicijent: Radmila Jović. Šaptač: Biljana Abdurahmanović.

Lica: Miroslav Simić (Polugan), Zvonko Jelačić (Doktor Zlatko Sterlec), Ekrem Čehajić (Venger - Ugaković), Đoka Milenković (Šef-redaktor), Veselin Stijović (Šipušić), Jezdimir Tomić (Krešimir Horvat), Ankica Milenković (Marijana Margetićka), Tatjana Bermel (Eva), Uglješa Vujović (Juraj Kučić), Krsta Srzentić (Vjekoslav Hadrović), Lajoš Balog (Pantelija Crnković), Ekrem Čehajić (Grga Tomerlin), Zvonko Jelačić (Lukač), Đoka Milenković (Starac), Miroslav Simić (Perekov Juro), Nedо Pajević (Lazar Margetić), Veselin Stijović (Mitar), Olga Mandrapa (Mater Dolorosa), Ljiljana Jelačić, Adem Mikulovci, Dušanka Ristić, Jelena Obradov, Hazir Miltari, Seljim Ramadani, Aslan Hasaj, Ružica Đokić, Budimir Savić (Novinari u redakciji).

100

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Miroslav Krleža:

Na rubu pameti

Drama u dva dela. Reditelj: Petar Govedarović.

Dramatizacija: Vera Crvenčanin. Scenograf: Sava Baraćkov.

Kostimograf: Slavica Lalicki. Lektor: Nedeljko Nešić.

Muzika: Mića Branković. Slikar izvođač: Mojsije Popović.

Inspicijent: Ilija Jovanov. Šaptač: Nadežda Mišković.

Lica: Buda Jeremić (Doktor), Sima Erčević (Hugo - Hugo),

Nemanja Severinski (Haradbašević), Vladan Savić (Verner),

Rajko Stojadinović (Katančić), Ljubomir Ubavkić (Valent Žganec), Jovan Mišković (Matko), Gordana Maksimović

(Agneza), Ljiljana Govedarović (Dama u znaku pitanja),

Ljubomir Kovačević (Domačinski), Miodrag Marić

(Javoršek), Bratislav Slavković (Petretih), Mirko Babić

(Atila pl. Rugvaj), Bruno Raić (Dizdar – Barjaktarević),

Branko Andrejević (Sinec), Radmila Ubavkić (Jadviga

Jasenska), Ljiljana Savić (Gospođa Domačinski), Vladanka

Pendić (Časna sestra), Dragoljub Nenadović (Egon pl.

Sarbaš), Petar Simović (Pero Krnta), Majda

Gorinšek-Đorđević (Sobarica), Zoran Đurković (Agent),

Rajko Obradović (Lakej), Ravijojla Popadić (Služavka),

Radmilo Vulović (I žandarm), Veroljub Milošević (II

žandarm), Zoran Bošnjaković (I pikolo), Goran Vulović (II pikolo), Danica Marin (Guvernanta), Dragan Mojsić (Sudski zapisničar). Klavirski trio: Branković, Petrović, Honjicki.

Reditelj: Božo Jajčanin. Scenograf: Boris Čerškov.

Kostimograf: Biljana Krstić. Izbor muzike: Bratislav

Anastasijević. Inspicijent: Nikola Vasković. Šaptač: Radmila

103

Narodno pozorište, Niš

Federiko Garsija Lorka:

Dom Bernarde Albe

Reditelj: Božo Jajčanin. Scenograf: Boris Čerškov.

Kostimograf: Biljana Krstić. Izbor muzike: Bratislav

Anastasijević. Inspicijent: Nikola Vasković. Šaptač: Radmila

Vučković.

Lica: Branka Popović (Bernarda Alba), Jelena Trajković (Marija Hozefa), Desa Srblijanović (Angustija), Evgenija Vugdelić (Magdalena), Mirjana Čerškov (Amelija), Slavica Knežević (Martirijo), Divna Konstantinović (Adela), Gordana Đorđević (Ponsija), Radmila Mirković (Služavka).

Predstave van konkurencije

36

Slovensko narodno gledališče, Maribor
Baletske cipelice pričaju
Koreograf: Iko Otrin.

37

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
Javni čas

38

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac
Jovan Sterija Popović:

Laža i paralaža

Reditelj: Ljuba Milošević. Scenografija: Živojin Mirković. Kostimografija: Svetlana Bulja. Muzički saradnik: Milena Đurić. Sufler i inspicijent: Miroslav Tešić. Svetlo: Živanko Knežević.
Lica: Tihomir Paunović (Marko Vujić), Radmila Jovanović (Jelica), Goran Avramović (Batić), Momčilo Pop Dimić (Aleksa), Tomislav Pejčić (Mita), Gordana Glišović (Marija).

Prateći programi i manifestacije

Okrugli sto kritike.

Voditelji: Mirko Miloradović, Milenko Misailović.
Sabor Udruženja dramskih umetnika.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Koncert za violinu i orkestar - Kruševačko pozorište, Kruševac.

Za režiju:

Jovan Putnik za predstavu „Nečista krv”;
Aleksandar Glovacki za predstavu „Karijera”.

Za glumu:

Melihat Ajeti za ulogu Sekretarja u predstavi „Opsadno stanje”; **Zagorka Isaković** za ulogu Laure Lenbah u predstavi „U agoniji”; **Petar Lazić** za ulogu Vukadina u

predstavi „Karijera”; **Đorđe Milenković** za uloge Šefa-redaktora i Starca u predstavi „Vučjak”.

Za epizodu:

Lajoš Balog za ulogu Pantelije Crnkovića u predstavi „Vučjak”; **Sani Palaska** za ulogu u predstavi „Opsadno stanje”.

Za mladog glumca:

Radmila Đurđević za ulogu Njetočke u predstavi „Koncert za violinu i orkestar”.

Za scenografiju:

Krstomir Mišovanović za scenografiju u predstavi „Tri sestre”.

Za kostim:

Zorica Davidović za kostime u predstavi „Karijera”.

Za muziku:

Bratislav Anastasijević za muziku u redstavi „Bolani Dojčin”.

Za tehničku realizaciju:

Predstava **Opsadno stanje** - Pokrajinsko narodno pozorište (Drama na albanskom jeziku), Priština.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - **Milan Popović** za ulogu Ivana Romanovića Čebutikina u predstavi „Tri sestre”;

„Mila Stojadinović”, nagrada Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu - **Dara Petrović** za ulogu Olge Sergejeve u predstavi „Tri sestre”;

„3. oktobar”, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **ansambl predstave „Dom Bernarde Albe”** Narodnog pozorišta iz Niša.

Grada domaćina:

Za predstavu - **Koncert za violinu i orkestar** Kruševačkog pozorišta, Kruševac:

Dom Bernarde Albe Narodnog pozorišta, Niš;

Na rubu pameti Teatra „Joakim Vujić”, Kragujevac:

Karijera Narodnog pozorišta, Titovo Užice.

Žiri

Stručni žiri:

Branislav Milošević, Mirko Miloradović, Miroslav Dedić, Petar Džadžić, Predrag Milošević.

Žiri Grada domaćina:

Dušanka Vukašinović, Branislav Milivojević, Dragan Purić, Slobodan Minić, Bogoljub Vesnić, Milun Jovanović, Milutin Đoković, Miroslav Sopijanac, Radovan Kokorina, Cvetko Čolić, Milivoje Đorđević.

Dvanaesti Susreti Šabac, 26. maj - 6. jun 1976.

Predstave u konkurenciji

104

Narodno pozorište, Šabac

Ivan Cankar:

Sluge

Reditelj: Aleksandar Glovacki. Scenograf: Žak Kukić. Kostimograf: Ljiljana Dragović. Muzika: Vojislav Kostić. Inspicijent: Branislav Ilić. Tehnička realizacija: Miloš Lukić. Sufler: Marija Glišić. Lica: Velimir Životić (Župnik), Radoje Gojković (Upravitelj škole), Miodrag Jurišić (Jerman), Rade Mihajlović (Komar), Živan Petrović (Hvastja), Jelica Vojinović (Lojzka), Svetlana Lazić (Geni), Zagorka Isaković (Minka), Slobodan Despotović (Lekar), Aleksandar Popović (Poštar), Milivoje Glišić (Predsednik opštine), Radoslava Marinković (Anka), Radomir Pavlov (Kalander), Branka Crnomarković (Kalandrova žena), Petar Pušić (Pisek), Borivoje Božanić (Nace), Vera Živojinović (Seljanka), Mladen Ognjanović (Radnik), Vladan Živković (Seljak), Vera Marić, Milenko Zablečanski, Branislav Gladović, Dušan Milovanović.

105

Narodno pozorište, Pirot

Frenk Gilroj:

Ko će da spase orača?

Komad u dva čina. Prevod: Dragoslav Andrić. Reditelj: Đorđe Đurđević. Scenograf: Velizar Srbljanović. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković.

Lica: Aleksandar Živković (Albert Kob), Bosiljka Miljević (Helen Kob), Stojan Mitić (Lari Dojl), Vidosava Todić (Gospoda Dojl), Dragica Mitić (Lekarka), Vladimir Stojanov (Mladić), Aleksandar Lazarević (Dečak).

106

Kruševačko pozorište, Kruševac

Tenesi Vilijams:

Tramvaj zvani želja

Prevod: Vera Nešić, Dragoslav Andrić. Reditelj: Lidija Veljanova - Petrović. Scenograf: Miodrag Toković. Kostimograf: Marija Kranjc. Pomoćnik reditelja: Tomislav Trifunović. Muzički saradnik: Olgica Milutinović - Pajić. Svetlo: Miroslav Veljković. Inspicijent: Ljubinka Andrejić. Lica: Ljiljana Lukić (Blanša), Branka Šukletović (Stela), Milija Vuković (Stenli), Tomislav Trifunović (Mič), Ljiljana Đoković (Junisa), Oliver Šukletović (Stiv), Dušan Jovanović (Pablo), Zoran Karajić (Lekar), Spomenka Simić (Bolničarka).

107

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Redžep Čosja:

Ziva sfinga

Reditelj: Ljubiša Georgijevski. Asistent reditelja: Krist Beriša. Scenograf i kostimograf: Nuredin Ljođa. Kompozitor: Fahri Bećiri. Koreograf: Abdurahman Nokšići. Muzički saradnik: Skender Oroši. Inspicijent: Basri Čitaku. Šaptač: Dašuriye Namledžiu. Lica: Istref Begoli (Kabil), Dževat Čoraj (Habil), Melihat Ajeti (Undina), Isa Čosja (Ljami), Krist Beriša (Mukailj), Ragib Ljoda (Din), Dibrani Tahiri (Večilj) Alji Ahmeti (I sused), Afrim Kasapoli (II sused), Seljman Ljokaj (III sused), Čun Ljajći (IV sused), Abdurahman Nokšići (V sused), Rustem Selca (VI sused), Sabri Fejzulahu (I bubenjar), Enver Kačaniku (II bubenjar).

108

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Ivo Vojnović:

Ekvinocij

Reditelj: Vlado Jablan. Scenograf: Nuredin Ljođa. Kostimograf: Violeta Zarići. Lektor: Zvonko Zrnčić. Pomoćnik lektora: Zvonko Jelačić. Mužički saradnik: Skender Oroši. Slikar izvođač: Ismailj Baljaj. Inspicijent: Radmila Jović. Šaptač: Biljana Abdurahmanović. Lica: Zvonko Jelačić (Frano Dražić), Svetlana Popović (Anica), Olga Mandrapa (Lucija), Uglješa Vujović (Ivo Ledinić), Ljiljana Jelačić (Jele), Krsta Srzentić (Pavo), Ružica Đokić (Kata), Tatjana Bermel (Vice), Ekrem Čehajić (Vlaho sljepi), Lajoš Balog (Niko Marinović), Dušanka Ristić (Marija), Ankica Milenković (Mare Pendova), Jezdimir Tomić (Parok), Zvonko Đukes (Stari

114 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Milovanović (Fric), Svetlana Milošević (Bosa), Zoran Đurković (Oficir).

112

Narodno pozorište, Niš
Borisav Stanković:

Jovča

Drama u dva dela. Reditelj: Jovan Putnik. Scenograf: Velizar Srbljanović. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzika: Bratislav Anastasijević. Muzički saradnik: Milena Đurić. Saradnik na udarajkama: Radisav Dimitrijević. Slikar izvođač: Veljko Miljković. Koreografija: Jovan Putnik. Inspicijent: Nikola Vasković. Osvetljenje: Života Radovanović. Šaptač: Živojin Vukov.

Lica: Danijel Obradović (Jovča), Zorica Stefanović (Marija), Dragoljub Marković (Toma), Živko Vukojević (Arsa), Mima Vuković - Kurić (Vaska), Mirjana Čerškov (Vela), Slavica Knežević (Sofija), Stevan Petrović (Mita), Radmila Mirković (Magda), Gordana Đorđević (Anda), Jasmina Pešić (Naca), Milivoje Daskalović (Mladen), Dragoslav Žikić (Jovan), Dimitrije Vlajić (Konjušar), Brana Vojnović (Deda vladika), Tomislav Ilić (Stojmen), Desa Srbljanović (Stojna), Branka Popović (Naza), Jelena Igić (Zulfa), Dušan Đorđević (Priatelj iz Prizrena), Desimir Stanojević (Njegov sin), Divna Kostadinović (Devojka u Jovčinoj kući), Dobrosav Vučković (Fenjerdžija), Biljana Radosavljević, Emina Vasić (Mlade Ciganke), Ostoja Lozančić (Dečko), Natalija Trajković, Aleksandar Bončić (Mladenova i Vaskina deca).

Igračice: Jasmina Pešić, Biljana Radosavljević, Emina Vasić, Jelena Igić, Divna Kostadinović.
Solo igra: Biljana Radosavljević.

113

Narodno pozorište, Titovo Užice
Đorđe Lebović, Aleksandar Obrenović:

Nebeski odred

Scenski mit o čovekovom postojanju. Reditelj: Vladimir Putnik - Pinto. Scenograf: Branko Kovačević. Izbor muzike: Baronijan Vartkes. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Izbor kostima: Ostoja Milošević. Svetlosni efekti: Slavoljub Jovanović. Tehničko vođstvo: Borivoje Stanković. Lica: Petar Lazić (Zeleni), Dušan Đorđević (589964), Milutin Putniković (Musselmann), Miroslav Đorđević (Prominent), Tomislav Janić (Čovek pod kapom), Sava Andđelković (Ranjenik), Đurica Savić (S.K.), Jovan Jojić (Starac).

mornar), Nedeljko Pajević (Sudija dobre volje), Đorđe Milenković (Sudija dobre volje), Miomir Radojković (Ivo Perović), Miroslav Simić (Marko Vojvodić), Rajko Rosić (Vicko Lise), Ljubica Dimić (Made), Biljana Abdurahmanović (Slave).

109

Narodno pozorište, Leskovac
Aleksandar Vasiljević Suhovo - Kobilin:
Tarelkinova smrt

Komedija u dva dela. Prevod: Miroslava Pecović - Milošević. Reditelj: Cisana Murusidze. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzički saradnik: Vladeta Dobrić. Sufler: Seka Galijašević. Svetlo: Bora Stojanović, Zoran Rakić. Lica: Radoman Kontić (Raspljujev), Vasilije Apić (Varavin), Radiša Grujić (Tarelkin), Velimir Keković (Čibisov), Aleksandar Stanković (Ibisov), Branislav Matović (Omega), Dara Apić (Ljudmila), Katarina Živković (Mavruša), Dragan Dimitrijević (Pahomov), Velimir Keković (Papugajčikov), Vladeta Dobrić (Čvankin), Blagoje Ivanović (Kačala), Dragan Mićalović (Šatala), Velimir Keković, Aleksandar Stanković, Branislav Matović (Kreditori).

110

Narodno pozorište, Zaječar - Bor
Pol Zindel:

Dejstvo gama zraka

Reditelj: Milan Bogosavljević. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić. Šaptač i inspicijent: Bogdan Ducić. Osvetljenje: Branislav Milutinović, Jovan Milanović. Lica: Ina Popović (Tili), Dara Petrović (Beatrisa), Radmila Josifović (Rut), Nada Relja (Baka), Vera Mitrović (Dženis Vikeri).

111

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Momčilo Nastasijević:

Tamni vilajet

Drama o savesti u tri čina. Scenska adaptacija i režija: Jovan Putnik. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzički saradnik: Mića Branković. Pomoćni reditelj: Rajko Stojadinović. Sufler: Milena Šavlja. Inspicijent: Ilija Jovanov. Slikar izvođač: Mojsije Popović. Lica: Ljubomir Kovačević (Gospodar Mladen), Mileva Žikić (Kaja), Vladanka Pendić (Danka), Gordana Maksimović (Cana), Vladan Savić (Major), Miodrag Marić (Džamba), Bratislav Slavković (Cvrle), Nemanja Severinski (Radojko), Rajko Stojadinović (Toma), Nebojša

Predstave van konkurencije

39

Teatar u gostima, Zagreb

Ričard Neš:

Trgovac kišom

Reditelj: Jaroslav Horan.

Učestvuju: Stjepan Behart, Relja Bašić, Vanja Drah, Pero Juričić, Zdravka Krstulović, Franjo Majetić, Fabijan Šovagović.

40

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd

Izbor iz diplomskog ispita studenata IV godine glume u klasi redovnog profesora Ognjenke Miličević. Asistent: Vladimir Jevtović.

Milenko Vučetić:

Čovek koji je dobio stan

Igra: Slavoljub Fišeković

Leonard Malfi:

Ptičije kupalište

Prevod: Olga Jovanović. Adaptacija prostora: Aleksandar Zlatović, student V godine Fakulteta primenjenih umetnosti u klasi prof. Milenka Šerbana.

Lica: Gordana Kosanović (Velma Sperou), Radoš Bajić (Frenki Basta).

Dragoslav Mihajlović:

Petrijin venac

Scenografija: Dragana Bojić, student V godine Fakulteta primenjenih umetnosti u klasi prof. Milenka Šerbana.

Lice: Snežana Savić (Petrija).

41

Narodno pozorište, Zrenjanin

Zoran Petrović:

Pa, izvol'te u Sakule

Pozorišni komad u dva dela. Reditelj: Dragan Jović.

Scenograf: Vlada Rebezov. Kostimograf: Slavka Ćuk.

Slikarski radovi: Nikola Birovljev. Sufler: Bogdana

Janković. Inspicijent: Matilda Vinarić. Osvetljenje: Bogdan Petrović.

Učestvuju: Ivanka Barić, Radovan Brankov, Zagorka Bogdanović, Lazar Brusin, Bogdanka Vakanjac, Sava Damjanović, Dragica Petrov, Mirjana Vukojević, Prvoslav Zakovski, Filomena Dogan, Selimir Tošić, Olga Belić, Andelka Davidovac, Stojan Notaroš, Milenko Pavlov, Ružica Cvetić, Stojan Stojiljković, Mihailo Foro, Novak Bilbija. Orkestar: Voje Popova.

Prateće manifestacije i programi

Izložba Stude Ilića.

Izložba:

Pozorišni fotos.

Okrugli sto kritike.

Voditelj: Milenko Misailović.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Jovča - Narodno pozorište, Niš

Za režiju:

Aleksandar Glevacki za predstavu „Sluge”; **Ljubiša Georgijevski** za predstavu „Živa sfinga”; **Jovan Putnik** za predstavu „Jovča”.

Za glumu:

Istref Begoli za ulogu Kabila u predstavi „Živa sfinga”; **Ljubomir Kovačević** za ulogu Gospodar Mladena u predstavi „Tamni vilajet”; **Miodrag Marić** za ulogu Džambe u predstavi „Tamni vilajet”; **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Vaske u predstavi „Jovča”.

Za epizodu:

Vidosava Todić za ulogu Gospode Dojl u predstavi „Ko će da spase orača?“; **Mileva Žikić** za ulogu Kaje u predstavi „Tamni vilajet“.

Za mlađog glumca:

Džavat Čoraj za ulogu Habila u predstavi „Živa sfinga“.

Za scenografiju:

Nuredin Ljođa za scenografiju u predstavi „Živa sfinga“.

Za kostim:

Biljana Krstić za kostime u predstavi „Jovča“.

Za muziku:

Vojislav Kostić za muziku u predstavi „Sluge“.

Za tehničku realizaciju:

Predstava **Sluge** - Narodno pozorište, Šabac.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović“, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu:

Danijel Obradović za ulogu Jovče u istoimenoj predstavi; „**Mila Stojadinović**“, nagrada Teatra „Joakim Vujić“ iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu:

Melihat Ajeti za ulogu Undine u predstavi „Živa sfinga“; „**3. oktobar**“, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora:

Velimir Životić za ulogu Župnika u predstavi „Sluge“.

Grada domaćina:

Za predstavu:

Živa sfinga Pokrajinskog narodnog pozorišta (Drama na albanskom jeziku), Priština;

Za glumu:

Dara Petrović za ulogu Beatrise u predstavi „Dejstvo gama zraka”; Radiša Grujić za ulogu Tarelkina u predstavi „Tarelkinova smrt”;

Za epizodu:

Rade Mihajlović za ulogu Komara u predstavi „Sluge”.

Žiri

Stručni žiri:

Minja Dedić (predsednik), Zora Davidović, Stojan Dečermić, Vladimir Stamenković, Rastko Tadić.

Žiri specijalnih nagrada i Grada domaćina:

Dragoslav Parmaković (predsednik), Boris Kovač, Aleksandar Milosavljević (iz Kragujevca), Miroljub Stojanović, Miroslav Lukić.

Trinaesti Susreti

Leskovac, 26. maj - 3. jun 1977.

Predstave u konkurenciji

114

Narodno pozorište, Leskovac

Velimir Lukić:

Zla noć

Drama u pet slika. Reditelj: Cisana Murusidze. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Lektor: Miroslav Lukić. Izbor muzike: Zvonimir Jovčić. Sufler: Seka Galijašević.

Inspicijent: Nada Bilbilović. Svetlo: Bora Stojanović, Zoran Rakić.

Lica: Velimir Keković (Antonije), Živka Barać - Hubač (Klaudija), Ljiljana Đurić (Eloiza), Radoman Kontić (Publije), Dara Apić (Beatrisa), Dragan Dimitrijević (Valentin), Radiša Grujić (Petar).

116 Pozorišni susreti Joakim Vujić

115

Narodno pozorište, Titovo Užice

Pero Budak:

Mećava

Reditelj: Miloš Lazin (diplomski rad u grupi za pozorišnu režiju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu, u klasi docenta Borjane B. Prodanović). Scenograf i kostimograf: Miodrag Tabački. Izbor muzike i efekata: Đuro Sanader.

Lektor: dr Milorad Dešić. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Šaptač: Sofija Popović. Svetlosni efekti: Slavoljub Jovanović. Tehničko vođstvo: Borivoje Stanković.

Lica: Aleksandar Janković (Jole), Ana Križanec (Manda), Stojanka Pejić (Maša), Jovan Jojić (Marko), Ljiljana Šrempt (Anka), Zoran Karajić (Ivan), Ljubivoje Marković (Perelja), Tomislav Janić (Tomo), Milan Gajić (Jure), Desa Bogdanović (Babica).

116

Kruševačko pozorište, Kruševac

Dušan Kovačević:

Radovan III

Reditelj: Primož Bebler. Scenograf i kostimograf: Miodrag Toković. Inspicijent i šaptač: Ljubinka Andrejić.

Lica: Andreja Zlatić (Radovan), Ljiljana Lukić (Rumenka), Ljiljana Đoković (Georgina), Radmila Dinulović (Katica), Toma Trifunović (Stanislav), Milija Vuković (Jelenče), Dušan Jovanović (Kelner), Milan Kostović (Vilotić).

117

Narodno pozorište, Pirot

Borisav Stanković:

Koštana

Dramska priča u sedam scena bez pauze. Adaptacija i režija: Đorđe Đurđević. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Lektor: Miroljub Aleksić. Muzičko vođstvo: Radisav Ilić. Koreograf: Slobodan Manić. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković.

Lica: Vukosava Antić (Koštana), Vidosava Todić (Kata), Bosiljka Miljević (Magda), Dragica Živković (Stana), Nada Radonjić (Salče), Stojan Mitić (Hadži Toma), Aleksandar Živković (Mitka), Živorad Mitrović (Arsa), Zoran Bučevac (Stojan), Stanislav Nikolić (Policaja), Milivoje Nikolić (Marko), Dušan Jovanović (Grkljan), Velibor Ćirić (Kmet), Ivan Manić (Asan).

117 Pozorišni susreti Joakim Vujić

118

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Vojislav M. Jovanović Marambo:

Naši sinovi

Komad u četiri čina sa epilogom. Obrada i režija: Miroslav Belović. Scenograf: Sava Baraćević. Kostimograf: Slavica Lalicki. Pisac pesama: Branko V. Radičević. Muzika: Vojkan Borisavljević. Asistent reditelja: Mirko Babić. Lektor: Radmila Vidak. Muzički saradnik: Mića Branković. Šaptač: Neda Mišković. Inspicijent: Ilija Jovanov. Lica: Ljuba Kovačević (Pukovnik Ostoja), Mirko Babić (Danilo), Jovan Mišković (Gile), Slavoljub Fišeković (Rajko), Nemanja Severinski (Gazda Rista), Rajko Stojadinović (Simica), Bruno Raić (Poručnik), Branko Andrejević (Dever-poručnik), Miodrag Marić (Opštinski poslužitelj), Ljubomir Ubavkić (Posilni Stanko), Dušica Dimitrijević (Gospođa Hristina), Mileva Žikić (Gospođa Lena), Vladanka Pendić (Leposava), Gordana Maksimović (Karavilka), Ljiljana Savić (Natalija), Lela Stamenković (Lina), Sanja Raić (Draga), Majda Đorđević - Gorinšek (Baba Jovana), Radmila Ubavkić (Agnija), Bratislav Slavković (Joksa), Dragoljub Nenadović (Stariji gost).

119

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Ljubomir Simović:

Čudo u Šarganu

Reditelj: Duško Rodić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavica Lalicki. Muzika: Vojislav Kostić. Pomoćnik reditelja: Milan Svilar. Muzički saradnik: Ilija Pogarčić. Šaptač i inspicijent: Bogdan Ducić. Lica: Slavka Kotri (Ikonija), Dara Petrović (Gospava), Radmila Josifović (Smilja), Čedomir Vujić (Andelko), Nenad Ciganović (Mile), Dušan Ljubojević (Stavra), Milan Popović (Prosjak), Andrija Kotri (Skitnica), Adila Suljić (Devojka), Milan Svilar (Vilotijević), Božidar Dragutinović (Islednik), Miloš Petrović (Manojlo), Ljubiša Krstić (Tanasko), Vukašin Josifović (Prodavac suvenira i muzike), Boris Jovanović (Gost u „Šarganu”), Bogdan Ducić (Mušterija kod Gospave).

120

Narodno pozorište, Niš
Nikolaj Vasiljević Gogolj:

Doživljaji Čičikova

Scenska poema u dva dela. Dramatizacija i režija: Jovan Putnik. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzika: Bratislav Anastasijević. Koreograf: Svetlana

Blagojević. Lektor: Dušan Mihajlović. Inspicijent: Sreten Cvetković. Lica: Danijel Obradović (Pisac), Milivoje Daskalović (Čičikov), Dragan Žikić (Selisan), Dušan Stojović (Pljuškin), Jasmina Pešić (Marfa), Dragan Marković (Sobakević), Miroslava Kurić (Korobočka I), Slavica Knežević (Korobočka II), Tomislav Ilić (Manilov), Miroslava Janković (Žena Manilova), Brana Vojnović (Nazdrjov), Živko Vukojević (Alkid), Saško Josipović (Petruška), Miroljub Aleksić (Čovek s čvorugom na glavi), Dragan Blagojević (Čovek s čakširama od pergala), Radisav Dimitrijević (Solopij), Mirjana Čerškov (Pulherija, Paraska), Desa Srbljanović (Pelagija), Miroslava Janković (Glasira), Evgenija Vugdelić (Vasilisa), Dimitrije Vlajić, Miroljub Aleksić (Seljaci), Dragan Blagojević, Saško Josipović (Sluge kod Sobakevića), Svetlana Blagojević, Olgica Vukojević, Jelena Igić (Devojke na sajmu), Dušan Đorđević (Gubernator), Desa Srbljanović (Gubernatorka), Svetlana Blagojević (Gubernatorova kći), Stevan Petrović (Predsednik suda), Dobrosav Vučković (Vicegubernator), Živko Vukojević (Tužilac), Radisav Dimitrijević (Šef policije), Miroljub Aleksić (Inspektor), Branka Popović (Vicegubernatorka), Gordana Đorđević (Ana Grigorijevna), Radmila Mirković (Sofija Ivanova), Jelena Igić (Žena šefa policije), Evgenija Vugdelić, Olgica Vukojević, Jasmina Pešić (Gošće gubernatora), Dimitrije Vlajić (Ivan Antonić), Dragan Blagojević (I činovnik), Saško Josipović (II činovnik).

121

Narodno pozorište, Šabac
Fjodor Mihailović Dostojevski:
Aljoša Karamazov

Brat Aljoša. Dramatizacija: Viktor Rozov. Reditelj: Dragan Jović. Scenograf: Vladimir Marenić. Kostimograf: Vesna Radović. Tehničko vođstvo: Miloš Lukić. Inspicijent i efekti: Branislav Ilić. Svetlo: Srbislav Đurić. Lica: Mladen Ogњanović (Aljoša Karamazov), Miodrag Jurišić (Kapetan Snegirjov), Zagorka Isaković (Arina Petrovna), Zorica Lazić, Svetlana Lazić (Njihove kćeri), Miroslav Gemović (Sin Iljuša), Jelica Vojinović (Hohlakova), Radoslava Marinković (Liza), Petar Lazić (Lekar), Aleksandra Gavanski - Klipa (Julija), Vladan Živković (Krasotkin), Ljubomir Radovanović (Lakej), Zoran Lukić, Srđan Prstojević, Dragan Gajić, Dražen Popović (Dečaci).

Predstave van konkurencije

42

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
Ispit studenata III godine glume u klasi profesora Miroslava Dedića. Asistent: Irenej Ćenan.

Ludi Pirandelo:

Šest lica traže pisca

Glumačke vežbe na temu komedije. Prevod.: Jugana Stojanović. Maska: Sulejman Ljuca. Kostimi: Emilija Kovačević. U ulogama dečaka, majstora scena, rekvizita, vratara, binskih radnika i glumaca učestvuju studenti I godine glume u klasi profesora Ognjanke Milićević: Svetozar Cvetković, Draga Ćirić, Merima Isaković, Ljiljana Medeši, Predrag Miletić, Branislav Platiša, Milenko Zablečanski.

Lica: I deo - Vlado Kerošević (Otac), Lidija Pletel (Majka), Dara Džokić (Pastorka), Branislav Lečić (Sin), Ljiljana Medeši (Dečak), Marija Marković (Devojčica), Enver Petrovci (Direktor drame), Gordana Gadžić (Prva glumica), Dragoljub Denda (Prvi glumac), Danica Maksimović (Mlada glumica), Sonja Knežević (Šaptač). II deo - Enver Petrovci (Otac), Sonja Knežević (Majka), Gordana Gadžić (Pastorka), Branislav Lečić (Sin), Ljiljana Medeši (Dečak), Marija Marković (Devojčica), Lidija Pletel (Madam Pače), Dragoljub Denda (Direktor drame), Dara Džokić (Prva glumica), Vlado Kerošević (Prvi glumac), Danica Maksimović (Šaptač). III deo - Dragoljub Denda (Otac), Sonja Knežević (Majka), Danica Maksimović (Pastorka), Branislav Lečić (Sin), Ljiljana Medeši (Dečak), Marija Marković (Devojčica), Vlado Kerošević (Direktor drame), Lidija Pletel (Prva glumica), Enver Petrovci (Prvi glumac), Gordana Gadžić (Mlada glumica), Dara Džokić (Glumica).

43

Narodno pozorište, Subotica

Ivan Cankar:

Sluge

Drama u pet slika. Reditelj: Marjan Bevk. Scenograf: Ištvan Hupko. Kostimograf: Branka Petrović. Izbor muzike:

Gustav Verebeš.

Lica: Josip Baić (Župnik), Geza Kopunović (Predsednik opštine), Mirko Huska (Upravitelj škole), Persida Ugrinov (Minka), Irena Jakovčević (Geni), Danilo Čolić (Komar), Ilija Drašković (Hvastja), Dobrica Stefanović (Jerman), Milica Ostojić (Lojzka), Ivica Jakovčević (Kalandar), Eržika Kovačević (Majka), Snežana Bećarević (Anka), Milan Marodić (Lekar), Svetislav Đorđević (Poštar), Radiša

Vučković (Pisek), Božana Nikolajević (Kalanderova žena), Srđan Čolić (Dečak), Beatrice Vukmanov (Devojčica).

Prateći programi i manifestacije

Glumci Srbije drugu Titu i revoluciju (poetsko-muzički resital).

Reditelj: Jovan Putnik

Okrugli sto kritike

Voditelj: dr Raško Jovanović

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Naši sinovi - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Za režiju:

Miroslav Belović za predstavu „Naši sinovi” (prva nagrada); Miloš Lazin za predstavu „Mećava”; Cisana Murusidze za predstavu „Zla noć”; Jovan Putnik za predstavu „Doživljaji Čičikova” (druga nagrada).

Za glumu:

Mirko Babić za ulogu Danila u predstavi „Naši sinovi”; Brana Vojnović za ulogu Nazdrjova u predstavi „Doživljaji Čičikova”; Mileva Žikić za ulogu Gospode Lenc u predstavi „Naši sinovi”; Miodrag Jurišić za ulogu Kapetana Snegirjova u predstavi „Aljoša Karamazov”; Milan Popović za ulogu Prosjaka u predstavi „Čudo u Šarganu”.

Za epizodu:

Miroslava Jankovića za uloge Žene Manilove i Glafire u predstavi „Doživljaji Čičikova”; Rajko Stojadinović za ulogu Simice u predstavi „Naši sinovi”.

Za mladog glumca:

Slavoljub Fišeković za ulogu Rajka u predstavi „Naši sinovi”.

Za scenografiju:

Miodrag Tabački za scenografiju u predstavi „Mećava”;

Predrag Cakić za scenografiju u predstavi „Zla noć”.

Za kostim:

Miodrag Tabački za kostime u predstavi „Mećava”.

Za tehničku realizaciju:

predstava Mećava - Narodno pozorište, Titovo Užice.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu:

Radoman Kontić za ulogu Publij u predstavi „Zla noć”;

„Mila Stojadinović”, nagrada Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu:

Mileva Žikić za ulogu Gospode Lene u predstavi „Naši sinovi”;

„3. oktobar”, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora:

119 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Miodrag Marić za ulogu Opštinskog poslužitelja u predstavi „Naši sinovi”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

Doživljaji Čičikova Narodnog pozorišta, Niš;

Za glumu:

Mima Vuković - Kurić za ulogu Korobočke I u predstavi „Doživljaji Čičikova”; **Milivoje Daskalović** za ulogu Čičikova u predstavi „Doživljaji Čičikova”.

Žiri

Stručni žiri:

Borjana Prodanović (predsednik), Miroslav Bjelić, Dušan Jakšić, Žarko Komanin, Mihailo Simidrijević.

Žiri specijalnih nagrada:

Aleksandar Milosavljević (iz Kragujevca), Miroljub Stojanović, Miroslav Lukić, Bora Zdravković, Stanko Novaković.

Jakov), Stevan Petrović (Sava Mišić), Saško Josipović (Mile), Radmila Mirković (Gospođa Nata Stefanović), Branka Popović (Učiteljica engleskog jezika), Radisav Dimitrijević (Policijski pisar), Jasmina Pešić (Anka), Brana Vojnović (Rista Todorović), Živko Vukojević (Pera Kalenić), Dobrosav Vučković (Pera pisar), Dimitrije Vlajić (I žandarm), Dragoljub Novićić (II žandarm), Sima Erčević (Prvi poslužitelj iz ministarstva), Ratomir Vasiljević (Drugi poslužitelj iz ministarstva), Dragan Veljković (I momak), Milisav Janković (II momak), Dimitrije Vlajić (I građanin), Milivoje Daskalović (II građanin).

123

Narodno pozorište, Leskovac

Milica Novković:

Kamen za pod glavu

Drama u dva dela. Reditelj: Nikola Vavić. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Lektor: Miroslav Lukić. Asistent reditelja i izbor muzike. Dragan Dimitrijević. Sufler: Pavlina Cvetković. Inspicijent: Petar Kocić. Lica: Dragan Dimitrijević (Vučko Vučetić), Blagoje Ivanović, (Milun Vučetić), Radovan Kontić (Novak Vučetić), Velimir Keković (Zdravko Vučetić), Radiša Grujić (Krsman Vučetić), Živka Barać-Hubač (Simana Vučetić), Ljiljana Đurić (Kruna Vučetić), Verica Kulić (Jelka Bogovićka), Aleksandar Stanković (Boško), Vasilije Apić (Nikita).

124

Kruševačko pozorište, Kruševac

Milica Novković:

Kamen za pod glavu

Reditelj: Primož Bebler. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Scenograf i kostimograf: Miodrag Toković. Muzika: Stevan Mokranjac. Inspicijent: Ljubinka Andrejić. Svetlo: Miroslav Veljković.

Lica: Milan Đurđević (Vučko Vučetić), Slavoljub Stojanović (Milun Vučetić), Milija Vuković (Novak Vučetić), Tomislav Trifunović (Zdravko Vučetić), Lazar Hadži-Vidojković (Krsman Vučetić), Ana Križanec (Simana Vučetić), Ljiljana Lukić (Kruna Vučetić), Ljiljana Đoković (Jelka Bogovićka), Dušan Jovanović (Boško).

125

Narodno pozorište, Pirot

Tomislav G. Panajotović:

Slučaj Vide Simić

Drama u jednom činu. Reditelj: Živorad Mitrović.

Scenograf: Boris Čerškov. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković. Svetlo: Stevan Mitić.

Četrnaesti Susreti

Niš, 1 - 11. jun 1978.

Predstave u konkurenciji

122

Narodno pozorište, Niš

Branislav Nušić:

Gospođa Ministarka

Reditelj: Milenko Misailović. Scenograf: Velizar Srbiljanović. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzički napevi i obrada: Bratislav Anastasijević. Lektor: Dušan Mihajlović. Pomoćnik reditelja: Mladen Nedeljković. Inspicijent: Sreten Cvetković. Šaptač: Živojin Vukov. Slikar dekora: Veljko Miljković.

Lica: Tomislav Ilić (Sima Popović), Gordana Đorđević (Živka), Mima Janković (Dara), Olgica Vukojević (Raka), Dragan Žikić (Čeda Urošević), Dragoljub Marković (Dr Ninković), Đorđe Vukotić (Ujka Vasa), Desa Srbiljanović (Tetka Savka), Evgenija Vugdelić (Tetka Daca), Mladen Nedeljković (Jova Pop-Arsin), Dušan Đorđević (Teča Panta), Zorica Stefanović (Soja), Danijel Obradović (Teča

120 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Lica: Zoran Lozančić (Zoran Ivković), Aleksandar Živković (Aleksandar Lukić), Stojan Mitić (Stojan Dimić), Vidosava Todić (Vidosava Simić), Bosiljka Miljević (Bosiljka Jović), Stanislav Nikolić (Stanislav Žikić), Dragica Živković (Dragica Petrović), Olivera Nikolić (Olivera zvana Lola).

126

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Milica Novković:

Kamen za pod glavu

Reditelj: Jovan Gligorijević. Scenograf: Krstomir

Milovanović. Kostimograf: Ivanka Krstović. Muzika: Dušan Mihailović - Spira. Lektor: Nedeljko Nešić. Inspicijent: Ilija Jovanov. Šaptač: Nadežda Mišković. Slikar dekora: Mojsije Popović.

Lica: Miodrag Marić (Vučko Vučetić), Ljubomir Kovačević (Milun Vučetić), Budimir Jeremić (Novak Vučetić), Jovan Mišković (Zdravko Vučetić), Mirko Babić (Krsman Vučetić), Mileva Žikić (Simana Vučetić), Marija Vasiljević (Kruna Vučetić), Vladanka Pendić (Jelka Bogovićka), Vladimir Savić (Boško), Bratislav Slavković (Nikita).

127

Narodno pozorište, Šabac

Miodrag Ilić:

Kafana u iuci

Reditelj: Velimir Mitrović. Scenograf: Miodrag Tabački.

Kostimograf: Danka Pavlović. Izbor muzike: Zvonimir

Jovčić. Inspicijent: Branislav Ilić. Tehničko vođstvo: Miloš Lukić. Svetlo: Srbislav Đurić. Sufler: Bosiljka Milovanović.

Lica: Selimir Simić (Jakov), Petar Lazić (Martin Nestorović), Jelica Vojinović (Irena Kopenhams), Zagorka Isaković (Gertruda Švajghofer), Radomir Pavlov (Maks Švajghofer), Miodrag Jurišić (Oto Blum), Mladen Ognjanović (Popac), Radoslava Marinković (Violeta - Ljubica), Cane Firaunović (Zlatko Srdić), Radomir Mihailović (Feliks), Živan Petrović (Kirilo Hadži-Prodanović), Borivoje Božanić (Bakula).

128

Narodno pozorište, Titovo Užice

Zoran S. Saramandić:

Lekar umire s bolesnikom

Adaptacija i režija: Slobodan Ž. Jovanović. Scena i kostimi: Svetlana Zojkić. Lektor: Stojadin Kostić. Muzički saradnik: Petar Jovanović. Inspicijent i šaptač: Ružica Milosavljević. Svetlosni efekti: Slavoljub Jovanović. Tehničko vođstvo: Borivoje Stanković.

Lica: Jovan Jojić (Dr Mirko Kostić), Stojanka Pejić (Milica Kostić), Aleksandar Janković (Hans Kreterjan), Desa Bogdanović (Gabrijela Kreterjan), Filipa Jovanović (Medicinska sestra), Ljubivoje Marković (Logoraš Petar, Sused, Kelner, Johan), Dušan Đorđević (Logoraš Jovan), Zoran Karajić (Logoraš Aca, Violinista, Asistent dr Kostića), Tomislav Janić (Logoraš Zdravko, Gerd), Nikola Rodić (Mića), Ljiljana Šrempt (Majka dr Kostića), Eva Tot (Majka bolesnog dečaka), Milan Gajić (SS stražar), Darko Jovanović (Sin dr Kostića).

129

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Žarko Komanin:

Ognjište

Reditelj: Milan Bogosavljević. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavica Lalicki. Muzika: Stanimir Miličević. Šaptač i inspicijent: Bogdan Ducić. Osvetljenje: Jovan Milanović.

Lica: Milan Svilar (Mrkoje Mrkojević), Slavka Kotri (Krstinja), Ina Popović (Jovana), Slobodan Ljubičić (Andrija), Milena Đumić (Smiljka), Darko Đuretić (Ilija), Zoran Đorđević (Grujica), Miloš Petrović (Lazar Miretić), Nenad Čiganović (Drug iz sreza), Božidar Dragutinović (Milicioner), Darinka Petrović, Milena Svilar, Radmila Josifović, Veroslava Mitrović, Snežana Jakšić, Adila Suljić, Branislava Šukletović (Crnjišanke), Dušan Ljubojević, Ljubiša Krstić, Milan Popović, Vasa Spasojević (Crnjišani).

Predstave van konkurenkcije

44

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Žarko Komanin:

Pelinovo

Reditelj: Ljuba Milošević. Scenograf i kostimograf: Velizar Srbljanović. Izbor muzike. Redžo Mulić. Lektor: Nedeljko Nešić. Pomoćnik reditelja: Jezdimir Tomić. Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Abdurahmanović. Slikar izvođač: Ismailj Balaj.

Lica: Nedeljko Pajević (Vasilije Bezdanović), Uglješa Vujović (Gorčin), Veselin Stijović (Uglješa), Ankica Milenković (Bosiljka), Đorđe Milenković (Ludi Rogan), Lajoš Balog (Luka Rađenović), Miomir Radojković (Goja Barilović), Ekrem Čehajić (Simeun), Jezdimir Tomić (Piljo Mali), Olga Mandrapa (Tužbalica), Zvonko Jelačić (I Pelinovljjanin), Zvonko Đukes (II Pelinovljjanin), Ružica Đokić (I Pelinovljanka), Ljiljana Jelačić (II Pelinovljanka),

121 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Dušanka Ristić (III Pelinovljanka), Svetlana Popović (IV Pelinovljanka), Nebojša Mihailović (I mladić), Milan Arsić (II mladić), Džavid Kuraja (III mladić), Dragomir Lazić (IV mladić).

45

Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd
Marina Cvetajeva:

Duga u crnini

Monodrama. Prevod: Milica Nikolić, Olga Savić, Petar Vujičić, Danilo Kiš. Izbor iz prepiske Marine Cvetajeve pripremila: Olga Savić.

Lice: Olga Savić.

46

Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd
Branislav Nušić:

Pučina

Drama u dva dela. Reditelj: Dejan Mijač. Scenograf: Miodrag Tabački. Kostimograf: Božana Jovanović. Muzički saradnik: Veljko Marić. Asistent reditelja: Nebojša Bradić. Tekstil slikao: Predrag Đapić. Inspicijent: Marko Ajvaz. Sufler: Andelka Komljenović.

Lica: Milan Gutović (Vladimir Nedeljković), Svetlana Bojković (Jovanka), Katarina Živojinović (Olgica), Ivo Jakšić (Jovan Nedeljković), Bosiljka Boci (Marija), Ivan Bekjarev (Doktor Ružić), Branko Cvejić (Stanković), Josif Tatić (Marko Urošević), Cvijeta Mesić (Živkovićka), Vesna Latinger (Nikolićka), Dijana Šporčić (Katica), Radivoje Ranisavljević (Momak iz ministarstva).

47

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
Pozorišni studio. Studenti III godine glume u klasi prof. Predraga Bajčetića.

Venecijanka

Lica: Boris Komnenić (Julo), Diana Kržanić (Andela), Vladislava Milosavljević (Nena), Marina Marković (Valerija), Danica Kotorčević (Orija), Mladen Andrejević (Bernardo), Radovan Miljanić (Prolog).

48

Narodno pozorište, Sombor
Jovan Sterija Popović:

Zenidba i udadba

Reditelj: Dejan Mijač. Scenograf: Vladimir Marenić. Kostimograf: Branka Petrović. Asistent reditelja: Zdravko Panić. Inspicijent: Irena Petronje. Sufler: Vera Subotić.

Lica: David Tasić-Daf (Mladoženja), Miodrag Petronje (Provodadžija), Katica Želi (Devojka), Danilo Gavrilov (Njen otac), Nadežda Bulatović (Mati), Zdenka Vidaković (Tetka), Bogdanka Savić (Kumača), Ljiljana Tomić-Markovinović, Slobodanka Milošević (Susetke), Zdravko Panić, Živorad Ilić (Susedi), Milan Bogunović (Svadbar).

Prateći programi i manifestacije

Izložba:

Miroslav Krleža na beogradskoj pozorišnoj sceni. Postavka: Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, Beograd.

Okrugli sto kritike:

Voditelj: dr Raško Jovanović.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Gospođa ministarka - Narodno pozorište, Niš.

Za glumu:

Đorđe Vukotić za ulogu Ujka Vase u predstavi „Gospođa ministarka“; **Mileva Žikić** za ulogu Simane Vučetić u predstavi „Kamen za pod glavu“ (Kragujevac); **Radoman Kontić** za ulogu Novaka Vučetića u predstavi „Kamen za pod glavu“ (Leskovac); **Miodrag Marić** za ulogu Vučka Vučetića u predstavi „Kamen za pod glavu“ (Kragujevac).

Za režiju:

Nikola Vavić za predstavu „Kamen za pod glavu“ Narodnog pozorišta, Leskovac; **Milenko Misailović** za režiju predstave „Gospođa ministarka“.

Za epizodu:

Živko Vukojević za ulogu Pere Kalenića u predstavi „Gospođa ministarka“; **Slavka Kotri** za ulogu Krstinja u predstavi „Ognjište“.

Za mladog glumca:

Darko Đuretić za ulogu Ilije u predstavi „Ognjište“.

Za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Kamen za pod glavu“ (Leskovac).

Za kostim:

Ivana Krstović za kostime u predstavi „Kamen za pod glavu“ Teatra „Joakim Vujić“, Kragujevac.

Za muziku:

Dušan Mihailović-Spira za muziku u predstavi „Kamen za pod glavu“ Teatra „Joakim Vujić“, Kragujevac.

Za tehničku realizaciju:

Predstava „Kamen za pod glavu“ Teatra „Joakim Vujić“, Kragujevac.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu:

Budimir Jeremić za ulogu Novaka Vučetića u predstavi „Kamen za pod glavu” (Kragujevac);

„Mila Stojadinović”, nagrada Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu:

Živka Barać Hubač za ulogu Simane Vučetić u predstavi „Kamen za pod glavu” (Leskovac);

„3. oktobar”, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora:

Zagorka Isaković za ulogu Gertrude Švajghofer u predstavi „Kafana u luci”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

Kamen za pod glavu Narodnog pozorišta, Leskovac;

Za glumu:

Mileva Žikić za ulogu Simane Vučetić u predstavi „Kamen za pod glavu” (Kragujevac); **Miodrag Marić** za ulogu Vučka Vučetića u predstavi „Kamen za pod glavu” (Kragujevac).

Udruženja dramskih umetnika Srbije:

Za mладог глумца:

Mirko Babić za ulogu Krsmana Vučetića u predstavi „Kamen za pod glavu” (Kragujevac).

Žiri

Stručni žiri:

Petar Volk (predsednik), Ljubiša Đokić, Dejan Penčić - Poljanski, Milan Puzić, Mihailo Simidrijević.

Žiri specijalnih nagrada:

Danijel Obradović, Rajko Stojadinović, Miroslav Lukić.

Grada domaćina:

Dragoljub Janković, Tihomir Nešić, Marislav Radisavljević.

Žiri Udruženja:

Mima Vuković-Kurić, Milan Puzić, Tihomir Nešić.

Petnaesti Susreti

Zaječar, 14 - 24. maj 1979.

Predstave u konkurenciji

130

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Nikolaj Vasiljević Gogolj:

Revizor

Reditelj: Milan Bogosavljević. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavica Lalicki. Koreograf: Olivija Stokanović. Muzički saradnik: Nada Ranković. Sufler: Slađana Petrović. Inspicijent: Bogdan Ducić. Osvetljenje: Jovan Milanović, Dragan Colović. Lica: Miloš Petrović (Anton Antonović Skvoznik), Milena Svilar (Ana Andrejevna), Branislava Šukletović (Marja Antonovna), Vasa Spasojević (Luka Lukić Hlopov), Darinka Petrović (Njegova žena), Ljubiša Krstić (Amos Fjodorovič Ljapkin), Duško Ljubojević (Artemij Filipović Zemljanička), Slobodan Ljubičić (Ivan Kuzmič Špekin), Nenad Čiganović (Petar Ivanović Dopčinski), Zoran Đorđević (Petar Ivanović Bopčinski), Božidar Dragutinović (Ivan Aleksandrović Hlestakov), Milan Svilar (Osip), Vukašin Josifović (Hristijan Ivanović Hibner), Bogdan Ducić (Stepan Ilijić Uhovjortov), Mirko Blagojević (Deržimorda), Milan Bogosavljević (Abdulin), Slavka Kotri (Fevronija Petrovna Pošljopkina), Radmila Josifović (Podoficirova žena), Darko Đuretić (Miška), Veroslava Mitrović (I devojka), Milena Đumić (II devojka), Snežana Jakšić (III devojka), Dušica Nikolić (IV devojka), Ina Popović, Branislav Jocić, Ljubiša Vasiljković, Svetislav Đorđević, Voja Vojasavljević, Zlatimir Pavlović, Ljubiša Velkanović (Gosti, Gošće, Građani, Moloci, Policijaci).

131

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milutin Bojić:

Kraljeva jesen

Reditelj: Ivan Rakidžić. Scenograf i kostimograf: Svetlana Zojkić. Izbor muzike: Baronijan Vartkes. Scenski pokret: Dragoslav Janković-Maks. Lektor: Stojadin Kostić. Šaptač: Ružica Milosavljević. Inspicijent: Sofija Karajić.

123 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Lica: Zoran Karajić (Pripovedač), Jovan Jojić (Kralj), Đurica Savić (Konstantin), Desa Bogdanović (Ana), Gordana Gadžić (Simonida), Stojanka Pejić (Teodora Smiljac), Darko Jovanović (Dušan), Miroslav Jovanović (Brat Dušanov), Aleksandar Janković (Danilo), Tomislav Janić (Nikodim), Momčilo Murić (Novak Grebastrek), Eva Tot (Konstanca Morozini), Dušan Đorđević (Dimitrije Paleolog), Milan Putniković (Gijom Adem), Milomir Janković (I franciskanski kaluđer), Đorđe Jovanović (II franciskanski kaluđer), Tomislav Selaković (Dvorski dijak), Radenko Milutinović (Paž kraljičin), Milojko Jovanović (Paž kraljičin), Ljiljana Šrempf (Dvorska dama).

132

Narodno pozorište, Pirot

Rade Pavelkić:

Nenađeni

Reditelj: Ljubiša Đorđević. Muzika i scenografija: Bane Janković. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković. Šef svetla: Stevan Mitić.

Lica: Stojan Mitić (Srđan), Vidosava Todić (Sonja), Smilja Krstić (Beba), Nada Radonjić (Eva), Bosiljka Miljević (Nada), Zoran Lozančić (Danko).

133

Narodno pozorište, Leskovac

Šon O'Kejsi:

Junona i Paun

Pozorišni komad u tri čina. Reditelj: Nikola Vavić. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Pomoćnik reditelja: Vasilije Apić. Muzika: Baronijan Vartkes. Lektor: Miroslav Lukić. Sufler: Seka Galijašević. Inspicijent: Nada Bilbilović. Svetlo: Bora Stojanović, Zoran Rakić.

Lica: Radiša Grujić (Kapetan Džek Bojl), Dara Apić (Junona Bojl), Dragan Dimitrijević (Džoni Bojl), Verica Kulić (Meri Bojl), Radoman Kontić (Džokser Dejli), Živka Barać-Hubač (Gospoda Mejzi Medigen), Aleksandar Stanković („Iglica” Nedžent), Danica Krljar (Gospoda Tankerd), Blagoje Ivanović (Džeri Devin), Velimir Keković (Čarli Bentam), Dragan Mićalović (Dobrovoltjac), Đokica Miljković (Nosač iz transportnog preduzeća).

134

Kruševačko pozorište, Kruševac

Po Vuku Stef. Karadžiću:

Buna na dahije

Dramatizacija narodnih pesama. Reditelj: Primož Bebler. Scenograf i kostimograf: Miodrag Toković. Inspicijent: Ljubinka Andrejić.

Lica: Ljiljana Lukić (Pevač satirični), Ljiljan Đaković (Pevač lirske), Andreja Zlatić (Damjan Kutišanac), Dušan Jovanović (Pop Konstantin), Ana Križanec (Srpsinja), Tomislav Trifunović (Miloš Pocerac), Milan Đurđević (Kučuk-Alija), Lazar Hadži-Vidoković (Mehmed-ag), Milića Vuković (Starac Foča), Branko Bjelica (Guslač).

135

Narodno pozorište, Šabac

Dobrica Erić (po Milovanu Glišiću):

Gimnastika sa dva evancika

Komad u dva dela sa pevanjem, igranjem, pucanjem i psovanjem. Reditelj: Aleksandar Glovacki. Pomoćnik reditelja: Slobodan Despotović. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Marija Kranjc. Muzika: Živan Gajić. Koreografija: Stojić Mašić. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović. Tehničko vođstvo: Miloš Lukić. Svetlo: Srbislav Đurić.

Lica: Petar Lazić (Kića), Mladen Ognjanović (Mića), Svetlana Lazić (Mara), Zorica Lazić (Sara), Živan Petrović (Vukoman), Cane Firaunović (Viliman), Radoje Gojković (Pop), Vladan Živković (Geak), Zagorka Isaković (Mafijaš), Rade Mihailović (Ciga), Slobodan Despotović (Draguljar, Cirkusant, Macan Bracan), Branka Crnomarković (Kenda), Jelica Vojinović (Popadija), Vera Živojinović (Staka, Druga alapača), Aleksandra Gavanski - Klipa (Ona s panoratom), Starožkovica, Vampirica, Devojka na vašaru, Vojvodinica, Vampirica), Radomir Pavlović (Stari svat), Selimir Simić (Kum Stojko), Nebojša Milovanović (Smarlama, Kapetan), Aleksandar Popović (Žandarm, Vojvoda), Mile Oljača (Seljak).

136

Narodno pozorište, Niš

Ivo Andrić:

Prokleta avlja

Dramatizacija: Ljuba Milošević, Marislav Radisavljević. Režija: Ljuba Milošević. Scenograf: Velizar Srbljanović. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzika: Bratislav Anastasijević. Scenske kretnje: Dragoslav Janković-Maks. Lektor: dr Milorad Dešić. Maske: Radisav Dimitrijević. Pomoćnik reditelja: Saško Josipović. Inspicijent: Sreten Cveticović. Sufler: Radmila Vučković

Lica: Tomislav Ilić (Fra-Petar), Stevan Petrović (Karadžoz), Ratomir Vasiljević (Čamil), Dragan Marković (Zaim), Desimir Stanojević (Haim), Živko Vukojević (Softa), Brana Vojnović (Stari Jermenin), Dimitrije Vlajić (Nevino-okovani), Radisav Dimitrijević (Atleta), Dušan Đorđević (Kockarski starešina), Mladen Nedeljković

124 Pozorišni susreti Joakim Vujić

(Mladi kockar), Sima Erčević (Mornar), Dobroslav Vučković (Kadija), Danijel Obradović (Valija). Učestvuju: Novica Antić, Zoran Krulj, Predrag Grgurović, Zoran Maraš, Milan Stošić, Radomir Stajić, Miroslav Dimić, Dragan Kojović, Saša Vuksalović, Goran Ilić, Zoran Knežević, Dragan Veljković, Dragan Mitić, Srđan Matejević, Milan Filipović, Zoran Ristić, Zoran Manojlović, Milisav Janković, Dragoslav Nikolić.

137

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Lav Nikolajević Tolstoj:

Od slamke kuća izgori

Drama u pet činova. Dramaturška adaptacija i režija: Petar Govedarović. Prevod: Jovan Maksimović. Scenograf: Sava Baraćkov. Kostimograf: Zora Davidović. Lektor: Dora Petani. Muzika: Vojna Nešić. Inspicijent: Ilija Jovanov. Šaptač: Rada Mitrović. Slikar izvođač: Mojsije Popović. Lica: Miodrag Jurišić (Petar), Marija Vasiljević (Anisja), Vladanka Pendić (Akulina), Maja Đorđević (Anjutka), Mirko Babić (Nikita), Miodrag Marić (Akim), Majda Đorđević (Matrjona), Ljubomir Kovačević (Mitrič).

Predstave van konkurencije

49

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na albanskom jeziku

Ahmet Ćirezi:

Erveheja

Reditelj: Muhamet Ćena. Scenograf i kostimograf: Velizar Srbljanović. Muzika: Redžo Mulić. Slikar izvođača: Trajko Stojanović. Inspicijent: Basri Ćitaku.

Učestvuju: Melihat Ajeti, Dževdet Ljilja, Šani Palaska, Istref Begoli, Ragib Lođa, Ahmet Spahiu, Dževat Ćena, Adem Mikulovci, Maljo Gami, Nadije Deva.

50

Pozorište lutaka, Niš

Valeri Petrov:

Bela bajka

Prevod: Jordan Paunović. Reditelj: Nikolina Georgijeva. Scenograf: Boris Čerškov. Lutke: Ivana Hadžijeva. Muzika: Petar Stupel. Koreografija: Nikolaj Nikolajev. Asistent reditelja: Milan Veljković. Prepev songova: Radmila Jović, Božidar Milivojević.

Lica: Vukadin Mitić (Meteorolog), Vidovsava Nikežić (Vladica), Emina Vasić (Mače), Biljana Radosavljević

(Lane), Desanka Krstović (Lisica), Dimitrije Nikolić (Meće), Božidar Milivojević (Svraka), Animacija: Trojanka Aleksić, Vesna Žilić.

51

Beogradsko dramsko pozorište, Bograd

Ranko Marinković:

Inspektorove spletke

Vodvilj u dva dela. Reditelj: Aleksandar Ognjanović. Scenograf: Velizar Srbljanović. Kostimograf: Božana Jovanović. Scenska muzika i stihovi: Arsen Dedić. Koreografija: Branko Marković. Muzički saradnik: Ljubiša Lazarević. Lektor: Milivoj Popović-Mavid. Asistent reditelja: Vladimir Plaović. Slikarski radovi: Novica Mladenov, Mirko Nikolić. Vajarski radovi: Aleksandar Kuzmanović. Scenarista: Brana Andelić. Šaptač: Branka Živanović.

Lica: Vlastimir Đuza Stojiljković (Inspektor SSSKD), Petar Kralj (Sizif), Miroslav Bjelić (Šef SSSKD), Predrag Laković (Sudija istražitelj), Nikola Milić (Urednik), Srđan Dedić (Novinar), Dragoslav Ilić (Kralj), Jadranka Selec (Devojka), Radmila Savićević (Madam), Vesna Čipčić, Azra Čengić, Nada Vojinović, Jelena Radović (Devojke iz javne kuće), Miodrag Milovanov (Prvi civil), Zoran Đorđević (Drugi civil), Bogdan Dević (Doušnik), Rade Simić (Stražar).

52

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd

Treća godina glume u klasi prof. Ognjenke Milićević.

Asistent: Vladimir Jevtović.

Šest puta šest (scenski kolaž). Muzička pratnja: Margita Stefanović i Stojan Mihailović.

Ogden Neš: **Moja menažerija**. Prevod: Dragoslav Andrić.

Igra: Draga Ćirić. Slobodan Marković: **Pijanci idu** dijagonalno. Igra: Milenko Zablečanski. Miroslav Antić:

Vojvodina. Igra: Branislav Platiša. Žak Prever: **Nemoj da se** duriš, vratи se. Prevod: Miroslav Karaulac. Igra: Ljiljana Medeši. Branko Miljković: **Ne boj se reći**. Igra: Predrag Miletić. Bertold Breht.: **I na kraju... B. B.** Prevodi: Ivan Ivanji, Petar Vujičić, Darko Suvin. Muzika: K. Vajl, H. Ajzler, P. Desau. Igra: Svetozar Cvetković.

53

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac

Branislav Nušić:

Pokojnik

Reditelj: Slavko Tatić. Scenograf: Živojin Marković.

Kostimograf: Živorad Kukić. Izbor muzike: Vartkes Baronijan.

Lica: Zlatibor Stojimirov (Spasoje), Tomislav Pejčić (Pavle Marić), Bora Atanasković (Milan), Ljiljana Ljubičić (Rina), Nikola Simjanović (Ljubomir), Vera Nikolić (Vukica), Radmila Pejčić (Agnija), Vlada Petović (Anta), Vladimir Nikić (Đaković), Ivan Andrejević (Đurić), Ratko Nedanoski (Švarc), Ljubov Kulikova (Sofija), Ljiljana Petrović (Ana), Milić Jovanović (Policajski agent).

Prateći programi i manifestacije

Program posvećen proslavi 60. godišnjice Partije, SKOJ-a i Revolucionarnih sindikata. (Učesnici glumci iz Kragujevca, Niša i Leskovca).

Republičko savetovanje o iskustvima u raspoređivanju čistog dohotka i raspodeli sredstava za lične dohotke u scenskim i muzičko-scenskim organizacijama udruženog rada u SR Srbiji.

Okrugli sto kritike.

Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Gimnastika sa dva cvancika - Narodno pozorište, Šabac; **Revizor** - Pozorište Timočke Krajine, Zaječar (druga nagrada).

Za režiju:

Aleksandar Glovacki za predstavu „Gimnastika sa dva cvancika”; **Milan Bogosavljević** za predstavu „Revizor” (druga nagrada).

Za glumu:

Mladen Ognjanović za ulogu Miće u predstavi „Gimnastika sa dva cvancika”; **Verica Kulić** za ulogu Meri Bojl u predstavi „Junona i paun”; **Ratomir Vasiljević** za ulogu Čamila u predstavi „Prokleta avlja”; **Dara Apić** za ulogu Junone Bojl u predstavi „Junona i paun”.

Za epizodu:

Duško Ljubojević za ulogu Zemljjanike u predstavi „Revizor”; **Milan Svilar** za ulogu Osipa u predstavi „Revizor”.

Za mladog glumca:

Gordana Gadžić za ulogu Simonide u predstavi „Kraljeva jesen”.

Za scenografiju:

Svetlana Zojkić za scenografiju u predstavi „Kraljeva jesen”.

Za kostim:

Marija Kranjc za kostime u predstavi „Gimnastika sa dva cvancika”.

Za muziku:

Bratislav Anastasijević za muziku u predstavi „Prokleta avlja”.

Za scenski pokret:

Dragoslav Janković-Maks za scenski pokret u predstavi „Prokleta avlja” (nagrada dodeljena umesto nagrade za tehničku realizaciju predstave).

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”, nagrada Narodnog pozorišta iz Niša za najbolju mušku ulogu - **Mirko Babić** za ulogu Nikite u predstavi „Od slamke kuća izgori”;

„**Mila Stojadinović**”, nagrada Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca za najbolju žensku ulogu - **Dara Apić** za ulogu Junone Bojl u predstavi „Junona i paun”;

„**3. oktobar**”, nagrada Narodnog pozorišta iz Leskovca za negovanje scenskog jezika i kulture govora - **Desimir Stanojević** za ulogu Haíma u predstavi „Prokleta avlja”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

Prokleta avlja Narodnog pozorišta iz Niša;

Za glumu: **Ljubomir Kovačević** za ulogu Mitića u predstavi „Od slamke kuća izgori”;

Zagorka Isaković za ulogu Mašija u predstavi „Gimnastika sa dva cvancika”;

Za mladog glumca: **Verica Kulić** za ulogu Meri Bojl u predstavi „Junona i paun”.

Udruženja dramskih umetnika Srbije:

Za mladog glumca - **Marija Vasiljević** za ulogu Anisje u predstavi „Od slamke kuća izgori”.

Žiri

Stručni žiri:

Ljubiša Đokić (predsednik), Milena Dapčević, Sonja Jauković, Živorad Kukić i Dejan Penčić-Poljanski.

Žiri specijalnih nagrada:

Miroslav Lukić (predsednik), Marislav Radisavljević, Budimir Jeremić.

Žiri Grada domaćina:

Milan Paunović (predsednik), Tomislav Mijović, Sergije Lajković, Kosta Kolčić, Jagoda Mladenović.

Žiri Udruženja:

Darinka Petrović (predsednik), Slavka Kotri, Milan Bogosavljević.

126 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Slađana Dilparić (Vera), Bosa Miljević (Gospođica Gerasimović), Dušan Jovančević (Slobodan, Odžačar, Drug iz Stambenog, Poštar).

141

Narodno pozorište, Niš
Borisav Stanković, Gradimir Mirković:
Nečista krv

Dramatizacija i režija: Gradimir Mirković. Scenografija: Miomir Denić. Kostimografija: Božana Jovanović. Muzika: Vojislav-Voki Kostić. Koreografija: Branko Marković. Lektor: Dušan Mihajlović. Likovna obrada kostima: Predrag Dapić. Inspicijent: Nikola Vasković. Sufler: Živojin Vukov. Lica (po redu pojavljivanja): Risto Bukvić (Vanko), Mirjana Čerškov (Magda), Radmila Mirković (Todora), Verica Jovanović (Sofka), Olgica Vukojević (Maga), Divna Antić (Vaska), Jasmina Pešić (Dara), Tomislav Ilić (Arsa), Dušan Đorđević (Tone), Đorđe Vukotić (Efendi Mita), Milivoje Daskalović (Gazda Marko), Evgenija Vugdelić (Stana), Jelena Igić (Kćerka Markova), Biljana Stoiljković (Milenija), Jovan Mirović (Mali Tomča), Radisav Dimitrijević (Deda Mitar), Desimir Stanojević (Tomča), članovi KUD „Abrašević“ iz Niša: Seljanke i seljaci. Muzičari: Toma Nikolić (klarinet), Ljuba Ignjatović (tupan), Vlada Kovačević (tarabuk).

142

Podrinjsko narodno pozorište, Šabac
Aleksandar Vampilov:
Prošlog leta u Čulimsku

Prevod: Božidar Milosavljević. Reditelj: Slavenko Saletović. Scenograf i kostimograf: Vladislav Lalicki. Izbor muzike: Živan Gajić. Pomoćnik reditelja: Rade Mihailović. Lica: Zagorka Isaković (Horoših), Jelica Vojinović (Kaškina), Nada Gajić (Valentina), Rade Mihailović (Samanov), Cane Firaunović (Mečetkin), Ivan Tomašević (Paška), Petar Lazić (Dergačov), Petar Pušić (Jeremejev), Radomir Pavlov (Pomigalov).

143

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac
Jovan Sterija Popović:

Laža i paralaža

Reditelj: Dejan Mijač. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf: Branka Petrović. Lektor: Stevan Šalajić. Lica: Nemanja Severinski (Marko Vujić), Nada Jurišić (Jelica), Slavoljub Fišeković (Batić), Mirko Babić (Aleksa), Ljubomir Ubavkić (Mita), Marija Vasiljević (Marija).

Šesnaesti Susreti

Kragujevac, 27. maj - 6. jun 1980.

Predstave u konkurenciji

138

Narodno pozorište, Leskovac
Milica Novković:

Brisani put

Reditelj: Nikola Vavić. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzika: Vojislav-Voki Kostić. Lektor: Miroslav Lukić. Asistent reditelja: Dragan Mićalović. Lica: Dragan Mićalović (Momir), Ljiljana Kostić-Đurić (Miona), Radoman Kontić (Zarije), Zivka Barać-Hubač (Filipa), Velimir Keković (Jablan), Dara Apić (Milina), Danica Krljar (Krstina), Radiša Grujić (Petko).

139

Kruševačko pozorište, Kruševac

Džozef Keselring:

Arsenik i stare čipke

Reditelj: Dragoslav Todorović. Scenograf: Jasmina Dunjić. Kostimograf: Irena Radun. Lica: Ana Križanec (Ebi Bruster), Dušan Jovanović (dr Harper), Andreja Zlatić (Tedi Bruster), Petar Živković (Policajac Brofle), Ljiljana Toković (Policajac Klajn), Ljiljana Đoković (Marta Bruster), Stevan Đorđević (Ilen Harper), Tomislav Trifunović (Mortimer Bruster), Milan Kostović (Gospodin Džips), Milan Đurđević (Džonatan Bruster), Dušan Jovanović Duka (dr Ajnštajn), Zoran Mirković (Policajac O'Hara), Milija Vuković (Poručnik Rumi), Budimir Stefanović (Gospodin Viterspun).

140

Narodno pozorište, Pirot

Jovan Bulajić:

Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime

Komedija u tri čina. Reditelj: Aleksandar Glevacki. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimi: Marija Kranjc. Lica: Vidosava Todić (Gospođa Todorović), Zoran Lozančić (Saša), Radmila Radaković (Ljubica), Stojan Mitić (Mitar), Petar Antić (Dejan), Dragica Živković (Lali),

144

Narodno pozorište, Titovo Užice
Vojin Kajganić, Bratislav Petković:
Sporting life

Priča o centarforu. Režija: Vojin Kajganić. Scenografija: Velizar Srblijanović. Kostimografija: Svetlana Zojkić. Lektor: Stojadin Kostić. Zvučni efekti: Saša Habić.
Lica: Dušan Đorđević (Laza), Stojanka Pejić (Smilja), Rade Simić (Mile), Zoran Karajić (Pika), Tomislav Janić (Toša), Gordana Tasić (Duda), Đurica Savić (Sele), Momčilo Murić (Bošnjak), Ljubivoje Marković (Piska), Nikola Rodić, Svetislav Jelisavčić (Grbić), Vojkan Vićević, Radojko Veselinović, Svetislav Jelisavčić i dr. (ostali fudbaleri).

145

Pozorište lutaka, Niš
Ad Greidanus:

Senka gospodina Vipa

Režija: Mihajlo Nedeljković. Asistent režije: Milan Veljković. Scenografija i lutke: Boris Čerškov. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Kostimi: Biljana Krstić. Scenski pokreti: Dragoslav Janković Maks. Muzička saradnja: Ansambl „Viline vode“. Tekst songova: Božidar Milivojević.
Uloge: Emina Vasić, Živkica Rakić (Meri), Vukadin Mitić (Tirantelo), Trojanka Aleksić (Karijatida I), Milan Veljković (Karijatida II), Miodrag Pavlović (Vip), Biljana Stoiljković (Senka), Dimitrije Nikolić (Sobar), Desanka Krstović (Kukavica), Milan Veljković, Trojanka Aleksić, Vidosava Nikezić (Animacije).

146

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Milica Novković:

Brisani put

Režija: Milorad Berić. Scenograf i kostimograf: Krstomir Milovanović. Muzički saradnik: Stanimir Miličević. Scenske kretnje: Ivan Klemenc.
Lica: Zoran Đorđević (Momir), Adila Suljić (Miona), Milan Svilar (Zarija), Milena Svilar (Filipa), Miša Petrović (Jablan), Dara Petrović (Milina), Slavka Kotri (Krstina), Dušan Ljubojević.

Predstave van konkurencije

54

Beogradsko dramsko pozorište, Beograd
Dobrivoje Ilić:

Joakim

Pozorištvo predstavljenje u dva dejstvija. Reditelj: Minja Dedić. Scenograf: Velizar Srblijanović. Kostimograf: Milica

127 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Radovanović. Muzički saradnik: Dušan Mitrović. Koreograf: Jovanka Bjegojević. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Asistent reditelja: Vladimir Plaović. Slikarski radovi: Novica Mladenov. Vajarski radovi: Aleksandar Kuzmanović.
Učestvuje muzički ansambl Vasilija Pavlovića.
Lica: Rade Marković (Joakim), Žika Milenković (Miloš), Bora Stojanović (Amidža), Petar Perišić (Davidović), Toma Kuruzović (Jakšić), Miroslav Bjelić (Nićifor), Dušan Poček (Berman), Rade Kojčinović (Isailović), Jovan Nikolić (Šlezinger), Vesna Vujisić (Luda žena), Miodrag Milovanov (Čovek od drveta), Mirko Simić (Damjan), Bogdan Dević (Učitelj), Vesna Đapić (Marica), Radoslav Pavlović-Baša, Rista Đorđević (Seljaci), Srđan Dedić, Zoran Đorđević, Mile Stanković, Ivan Šebalj (Momci, učenici, glumci).

55

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd

Monolozi iz antičkih tragedija

Studenti glume III godine. Šef klase prof. Milenko Maričić. Asistent: Borislav Stjepanović.

A) Eshil - Agamemnon - Prolog. 2. pojava. Rad prof. dr Branivoja Đorđevića.

B) Monolozi. Mirjana Karanović (Kliemnestra), Lepomir Ivković (Jason), Branka Sekulović (Ifigenija), Ljiljana Blagojević (Kasandra), Savo Radović (Egist), Milutin Karadžić (Glasnik), Tihomir Arsić (Hemon), Stela Ćetković (Antigona).

56

Narodno pozorište, Đakovica
Sami Frateri:

Besa

Tragedija u dva čina. Režija i adaptacija: Muhamet Ćena. Scenografija i kostimografija: Skender Redža. Muzika: Rauf Domi.

Lica: Jahja Šehu (Ziberi), Rervete Kurtiši (Vahida), Bahrije Arlati (Meruša), Mark Biblekaj (Redžepi), Kevser Kurtiši (Sađa), Gani Jetiši (Demir), Hajrulah Žeka (Talha), Beslim Mučaj (Selfo), Sulejman Lokaj (Sulce), Husein Binaku (Xhako), Skender Ređa (Rapo), Hadi Šehu (Fetahu), Nimon Mučaj (Selmani), Vasfije Vogli (Duri).

57

Pozorište lutaka, Niš

Pero Zubac:

Tito je naš drug

Reditelj: Rajko Radojković. Scenografija: Boris Čerškov. Tehničko vođstvo: ing. Miodrag Stojanović.

Učestvuju: Biljana Stojiljković, Božidar Milivojević, Emina Vasić, Miodrag Pavlović, Tatjana Cvetković, Trojanka Aleksić.

58

Narodno pozorište, Zrenjanin

Džon Osborn:

Osvrni se u gnev

Reditelj: Bođa Marković. Scenograf: Miodrag Tabački.

Kostimi: Slavka Lučić.

Lica: Novak Bilbija (Džimi Porter), Prvoslav Zakovski (Klif Luis), Svetlana Vujičić (Almson Porter), Mirjana Vukojević (Helena Čarlo), Budimir Pešić (Pukovnik Redfern).

Prateći programi i manifestacije

Svečani program posvećen drugu Titu

Skupština Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije

Sastanak Udruženja dramskih umetnika Srbije

Okrugli sto kritike.

Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Nečista krv - Narodno pozorište, Niš; **Laža i paralaža** - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac (druga nagrada).

Za režiju:

Dejan Mijač za predstavu „Laža i paralaža”; **Slavenko Saletović** za predstavu „Prošlog leta u Čulimsku” (druga nagrada).

Za glumu:

Živka Barać Hubač za ulogu Filipe u predstavi „Brisani put”; **Nada Jurišić** za ulogu Jelice u predstavi „Laža i paralaža”; **Milivoje Daskalović** za ulogu Gazda Marka u predstavi „Nečista krv”; **Tomislav Trifunović** za ulogu Mortimera Brusteru u predstavi „Arsenik i stare čipke”. Za epizodu:

Petar Antić za ulogu Dejana u predstavi „Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime; **Desimir Stanojević** za ulogu Tomče u predstavi „Nečista krv”.

Za mladog glumca:

Ivan Tomašević za ulogu Paške u predstavi „Prošlog leta u Čulimsku”

Za scenografiju:

Sava Baraćkov za scenografiju u predstavi „Laža i paralaža”.

Za kostim:

Božana Jovanović za kostime u predstavi „Nečista krv”.

Za muziku:

Vojislav-Voki Kostić za muziku u predstavama „Brisani put” i „Nečista krv”.

Za tehničku realizaciju:

Predstava „Prošlog leta u Čulimsku”.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Mite u predstavi „Laža i paralaža”.

„Mila Stojadinović”, **Verica Jovanović-Kulić** za ulogu Sofke u predstavi „Nečista krv”.

„3. oktobar”, **Ljiljana Kostić-Đurić** za ulogu Mione u predstavi „Brisani put”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

„Laža i paralaža” - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Za glumu:

Mirko Babić za ulogu Alekse u predstavi „Laža i paralaža”; **Milan Svilar** za ulogu Zarije u predstavi „Brisani put”.

Za mladog glumca:

Danica Kraljar za ulogu Krstine u predstavi „Brisani put”.

Udruženja dramskih umetnika

Za mladog glumca:

Risto Bukvić za ulogu Vanka u predstavi „Nečista krv”.

Žiri

Stručni žiri:

Ljiljana Krstić (predsednik), **Sergije Harašić**, **Jovan Milićević**, **Milosav Mirković**, **Zoran Sretenović**.

Žiri specijalnih nagrada:

Petar Govedarović - Kragujevac, **Miroslav Lukić** - Leskovac, **Miroljub Stojanović** - Niš.

Žiri Grada domaćina:

Dušan Mandić (predsednik), **Jelena Petrović**, **Radisav Đorđević**, **Rasim Ljubijankić**.

Žiri Udruženja :

Petar Govedarović (predsednik), **Dušica Dimitrijević-Mitrović**, **Branko Andrejević**.

129 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Vučković. Svetlo: Života Radovanović. Slikar dekora: Veljko Miljković.
Lica: Ratomir Vasiljević (Ja 1), Desimir Stanojević (Ja 2), Milivoje Daskalović (Ja 3), Slavica Knežević (Žena koja poludi), Mima Vuković-Kurić (Žena koja spase dečaka), Zorica Stefanović (Starica iz jame), Dušan Đorđević (Skitnica violinista), Danijel Obradović (Ded), Evgenija Vugdelić (Baka), Sima Erčević (Otac), Gordana Đorđević (Majka), Risto Bukvić (Sin), Divna Antić (Snaha), Jelena Trajković (Žena koja spase devojčicu), Jasmina Pešić (Nežna draga), Verica Jovanović (Žena duge kose), Olgica Vukojević (Suseda devojka), Branka Popović (Suseda), Desa Srbljanović (Žena koja vrišti), Mirjana Čerškov (Žena koja zaštiti dete), Mladen Nedeljković (Zabavljač sela), Živko Vukojević (Slepac koji beži), Dragan Žikić (Najhrabriji čovek u selu), Radisav Dimitrijević (Sused), Dragoljub Marković (Harmonikaš), Saško Josipović (Najhrabriji mladić u selu), Radmila Mirković (Dobra suseda), Jelena Igić (Devojka), Tomislav Ilić (Čovek u crnom I), Stevan Petrović (Čovek u crnom II), Brana Vojnović (Čovek u crnom III), Vasja Stanković (Čovek u crnom IV).

149

Pozorište Timočke krajine, Zaječar
Mark Gamoleti:

Boing-boing

Režija: Milan Bogosavljević. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Svetlana Milutinović. Inspicijent i sufler: Bogdan Ducić.

Lica: Božidar Dragutinović (Dragojo), Vera Mitrović (Žanet), Darinka Petrović (Berta), Slobodan Ljubičić (Mirče), Snežana Jakšić (Žaklin), Branislava Šukletović (Judit).

150

Narodno pozorište, Leskovac
Mihailo Lalić:

Pramen tame

Pozorišni komad u dva dela. Režija: Nikola Vavić k. g. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzički aranžman: Zvonimir Jovčić. Lektor: Miroslav Lukić. Sufler: Seka Galijašević. Inspicijent: Pavlina Cvetković.

Lica: Radoman Kontić (Riko Gizdić), Radiša Grujić (Kosto), Dragan Dimitrijević (Crni Nožar), Branislav Matović (Žuja), Dragan Mićalović (Adutant), Đokica Miljković (Vučelja), Veljko Keković (Islednik), Blagoje Ivanović (Janez), Ninoslav Miličević (Lešo), Vesna Stamenković (Ranjenik i Slovenka).

Sedamnaesti Susreti

Titovo Užice, 21. maj - 2. jun 1981.

Predstave u konkurenciji

147

Narodno pozorište, Titovo Užice

Fjodor Mihailović Dostojevski:

Zločin i kazna

Dramatizacija i režija: Aleksandar Kovačević. Scenografija: Krstomir Milovanović. Slikar maski i kostima: Slavica Lalicki. Muzički saradnici: Ivan Sudzilovski, Slobodan Habić i Ljubiša Carević. Scenski pokret: Ivica Klemenc. Lektor: Stojadin Kostić. Asistent režije: Đurica Savić. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Šaptač: Sofija Karajić.
Lica: Zoran Karajić (Raskolnjikov), Eva Tot (Pulherija Aleksandrova), Gordana Tasić (Avdotja Romanova), Stojanka Pejić (Katarina Ivanovna), Milan Putniković (Marmeladov), Svetlana Popović (Sonja), Ljubivoje-Bube Marković (Razumihin), Tomislav Janić (Porfirije), Nebojša Čolić (Zametov), Radoslav Simić (Arkadije Ivanović Svidrigajlov), Dušan Đorđević (Petar Petrović Lužin), Nikola Rodić (Lebezjatnjikov), Gordana Tasić (Nastasja), Gordana Prodanov (Amalija Ludvigovna), Gordana Sredić (Polja), Svetislav Jelisavčić (Nikolaj), Sonja Simić (Lizaveta Ivanovna), Đorđe Jovanović (Krčmar), Milomir Janković (I zalagač), Tomislav Selaković (II zalagač), Rađen Radibratović (Sveštenik), Dragan Stošićević (Ulični svirač), Milka Radojčić (I prolaznik), Slavica Sredojević (II prolaznik), Milan Matović (III prolaznik), Predrag Gavrilović (IV prolaznik), Srećko Ignjatović (V prolaznik).

148

Narodno pozorište, Niš

Ivan Goran Kovačić:

Jama

Poema. Režija i adaptacija: Marislav Radisavljević. Scenografija: Krstomir Milovanović. Kostimografija: Biljana Krstić. Kompozitor: Bratislav Anastasijević. Maske: Radisav Dimitrijević. Scenske kretnje: Ivan Klemenc. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Slajdovi: Ivan Zdravković, Blagoje Golubović. Inspicijent: Nikola Vasković. Sufler: Radmila

151

Kruševačko pozorište, Kruševac

Miroslav Krleža:

U logoru

Drama o ljudskoj savesti. Reditelj: Jovan Putnik. Dramaturg: Slavenka Milovanović. Scena i kostim: Miodrag Toković. Saradnik: Boris Radak. Asistent: Duka Jovanović. Inspicijent: Ljubinka Andrejić. Svetlo: Miroslav Veljković. Lica: Milija Vuković (Kadet), Milan Đurđević (Nadporučnik Dr Gregor), Andreja Zlatić (Nadporučnik Valter), Duka Jovanović (Nadporučnik Dr Puba Agramer), Petar Živković (Feldmaršal fon Hanenkamp), Ljiljana Toković (Baronica Meldeg-Kranensteg), Toma Trifunović (Kapetan Lukač, Kadet Janković), Zoran Miković (Oberst Hajnrih), Dušan Jovanović (Gradiški), Stevan Đorđević (Infanterist Podravec, Kapelan Boltek), Biljana Đoković, Ljiljana Jocić (Dame), Ana Križanec (Logorašica), Marina Trifunov (Starica), Petar Živković, Stevan Đorđević (Dva vojnika), Zoran Kostović, Jasmina Pavlović, Ana Jovičević (Deca u logoru), Mile Kostović, Milutin Lisić (Vojnici).

152

Pozorište lutaka, Niš

Labudovo jezero

Bajka u dva dela. Muzika: Pjotr Ilič Čajkovski. Po ruskoj narodnoj skaski za scenu adaptirao: Jovan Putnik. Reditelj: Jovan Putnik. Scenografija i maske: Boris Čerškov. Kostimi: Biljana Krstić. Kreator lutaka: Mima Janković. Scenski pokret: Jovan Putnik. Animacija: Dimitrije Nikolić. Pomoćnik reditelja: Dimitrije Nikolić. Lektor: Nedeljko Nešić. Tehničko vođstvo: ing. Miodrag Stojanović. Konsultant: Bane Janković. Inspicijent: Vukadin Mitić. Tonska realizacija: ing. Miodrag Stojanović. Svetlo: Ljubiša Radenković, Predrag Petković. Slajdovi: Boris Čerškov. Lica: Vukadin Mitić (Genadij knez), Desanka Krstović (Knjeginja), Žiža Rakić (Ivanaška), Dimitrije Nikolić (Čarobnjak), Emina Vasić (Beli labud), Biljana Stojiljković (Crni labud), Milunka Cvetičanin (Starica), Vidosava Nikezić (Njanja), Božidar Milivojević (Vakula), Milan Veljković (Burljubaš), Desanka Krstović, Milunka Cvetičanin, Vidosava Nikezić, Biljana Stojiljković, Tatjana Cvetković, Trojanka Aleksić, Marina Gavrilović, Biljana Đorđević (Labudovi), Emina Vasić, Biljana Stojiljković, Tatjana Cvetković, Trojanka Aleksić, Marina Gavrilović, Biljana Đorđević (Seoske devojke), Vukadin Mitić (Starac latalica).

153

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Stevan Sremac:

Ivkova slava

Slike iz veselih i bezbrižnih dana starog Niša. Pritedio za scensko oživljavanje i režirao: Gradimir Mirković. Kuću Ivković i avlju sačinio: Boris Čerškov. Glumce obuće od glave do pete: Ivanka Krstović. Uredi svirku i pesmu: Žarko Milanović. Nišliski i ostali jezik prigotovi: dr Branivoj Đorđević. Nakladi čočeke: Radiša Radovanović. Šaptaše koliko može: Radmila Mitrović. Zvaše dozivaše i priputavaše: Ilija Jovanov.

Lica po redu pojavljivanja: Miodrag Marić (Ivko Mijalković), Mileva Žikić (Keva), Vladan Živković (Mitanče), Radmila Ubavkić (Sika), Bruno Raić (Kalakurdija), Miodrag Jurišić (Čorbar), Bora Lazarević (Masuričanin), Rajko Stojadinović (G. Pera), Ljiljana Savić (Gđa Cajka), Branko Andrejević (G. Milan Ružić), Slobodanka Nikolić (Gđa Natalija), Milan Milosavljević (Miloljub), Nebojša Milovanović (Neko, potom Svetislav Dobrić), Jovan Mišković (G. Jova), Ljiljana Govedarović (Gđa Mica), Ljubomir Kovačević (G. Mirko), Majda Đorđević (Gđa Stefka), Gordana Maksimović (Gđica Bisenija), Nemanja Severinski (G. Kuzman), Dušica Dimitrijević (Gđa Persa), Ljubomir Ubavkić-Pendula (Kalča), Mirko Babić (Mita Jovanović-Kurjak), Bratislav Slavković (Jovan Popović-Smuk), Vladimir Savić (G. Vlajko Marković), Petar Simović (Nikodije), Snežana Jović, (Ava, pevačica), Vladanka Pendić (Mariola).

Muzičari: Bora Stefanović (klarinjet), Vasilije Popović (kontrabas), Milaško Pantelić (violina), Zoran Toskić (violina), Dragoljub Bimbašić (violina).

Cočeci: Bosiljka Golubović, Miroslava Tošević, Jadranka Radisavljević, Dubravka Cvetić, Zoranka Vlajić.

154

Podrinjsko narodno pozorište, Šabac

Oskar Davičo:

Robije

Ćutanje, gladi, tajne, bekstvo. Dramatizacija: Vukan Jovanović. Reditelj: Petar Govedarović. Scenograf i kostimograf: Vladislav Lalicki. Muzika: Budimir Gajić. Korepetitor: Živan Gajić. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Pom. reditelja: Jelica Vojinović. Sufler: Bosiljka Milovanović. Inspicijent: Branislav Ilić. Tehničko vođstvo: Miloš Lukić. Svetlo: Srbislav Đurić.

Lica: Ivan Tomašević (Slobodan Radenik), Mladen Ognjanović (Grujić), Selimir Simić (Krajinović), Petar Lazić (Vitor), Radomir Pavlov (Bratko), Rade Mihailović

131 Pozorišni susreti Joakim Vujić

(Troskot), Buda Jeremić (Jernej), Milivoj Tomić (Banović), Moša Duimović (Ljupče), Dragutin Marković (Luković), Milan Stanojčić (Prakom), Goran Balančević (Venče), Zoran Katić (Dežman), Duško Stevanović (Albreht), Veca Andrić (Embe), Irena Stepić (Jelena), Slobodan Despotović (Narednik), Milorad Jelić (Stražar), Cane Firaunović (Upravnik zatvora), Bane Ilić (Prvi lekar), Zoran Janković (Drugi lekar), Ljiljana Đurić (Sestra Marija), Vidoje Tomić (Stražar u bolnici).

155

Narodno pozorište, Pirot

Judžin O'Nil:

Dugo putovanje u noć

Prevodilac: Vojislav Čolanović. Režija i izbor muzike: Đorđe Đurđević k. g. Scenograf i izbor kostima: Ranko Đukić k. g. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković. Lica: Stojan Mitić (Džems Tajron) Vidosava Todić (Meri Tajron), Dušan Jovanović (Džemi Tajron), Zoran Lozančić (Edmund Tajron), Bosiljka Miljević (Ketlin).

Predstave van konkurencije

59

Narodno pozorište, Titovo Užice

Puriša Đordjević, Slavko Vukosavljević:

Crveni sad

Dramski oratorijum. Režija i adaptacija: Strahinja Rodić. Scenografija: Dobri Stojanović. Kostimi: Svetlana Zojkić. Muzika: Slobodan Habić. Lektor: Branivoj Đordjević. Scenski pokret: Dragoslav Janković-Maks. Muzički saradnik: Ljubiša Carević. Lica: Jovan Miličević k. g. (Ratnik), Jelica Sretenović k. g. (Devojka), Ljubivoje Marković (Vojnik), Dušan Đordjević (Fotograf), Radoslav Simić (Komandir), Nebojša Čolić (Desetar).

60

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Slobodan Stojanović:

Prenočište

Režija: Ljuba Milošević. Scenograf: Velizar Srblijanović. Kostimograf: Divna Jovanović. Izbor muzike: Ljuba Milošević. Scenske kretnje: Ivica Klemenc. Slikar izvođač: Ismailj Baljaj. Inspicijent: Radmila Jović. Šaptač: Biljana Savić. Ton majstor: Fadil Rača. Lica: Dragan Rančić (Draga), Ekrem Ćehajić (Bata), Divna Ilić (Lila), Uglješa Vujović (Feliks), Ljiljana Jelačić

61

Narodno pozorište, Tuzla

Alija Isaković:

Alija Alijagić

Suđenje atentatorima na Draškovića. Reditelj: Đorđe Đurđević k. g. Scenografija i izbor kostima: Ranko Đukić. Tonska realizacija: Marjan Radojčić k. g. Lektor: mr Nijaz Alispahić. Inspicijent: Šemsa Pešić. Sufler: Olivera Lakić. Lica: Vlado Kerošević (Alijagić), Miroslav Đordjević (Čolaković), Jovica Jašin (Lopandić), Radojko Malbaša (Vaić), Marko Stanić (Kerbler), Tomislav Krstić (Politeo), Salih Tumbić (Valjevac), Dino Hodžić (Matijašević), Miodrag Mitrović (Turčić), Bora Nenić (Cesarec), Član Dramskog stud. (Muharem), Aleksandar Simić (Sudski perovoda), Muharem Avdić (Prvi žandarm), Durmiš Durmišević (Drugi žandarm).

62

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd

Branislav Nušić:

Sumnjivo lice

Ispitna predstava III godine glume u klasi profesora Miroslava Dedića. Rad sa studentima: asistent mr Vladimir Jevtović.

Igraju: Svetislav Goncić (Jerotije), Suzana Petričević (Anda), Zoran Cvijanović (Vića, Miladin), Sonja Savić (Marica), Vladimir Ilić (Milisav), Branimir Brstina (Tasa), Zarko Laušević (Žika), Andreja Maričić (Aleksa, Đoka).

63

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad

Jovan Sterija Popović:

Pokondirena tikva

Veselo pozorište u tri dela. Reditelj: Dejan Mijač.

Scenograf: Radovan Marušić k. g. Kostimograf: Jasna Petrović. Sufler: Vera Ćirković. Inspicijent: Zorka Đordjević.

Lica: Dobrila Šokica (Fema), Milena Bulatović (Evica), Zaida Krimšamhalov (Sara), Anđelija Vesnić-Vasiljević (Anča), Stevan Šalajić (Ružičić), Stevan Gardinovački (Jovan), Vasa Vrtipraški (Vasilije), Rade Kojadinović (Mitar).

Prateći programi i manifestacije

Program na Kadinjači posvećen jubileju ustanka; Narodno pozorište, Niš - „Sreća je u slobodi, a sloboda u hrabrosti” (Mima Vuković, Sima Erčević; Narodno pozorište, Tuzla - „Zavjet Titu na Kadinjači”; Narodno pozorište, Leskovac - „Ivo Lola Ribar” (Dragan Mićalović); Kruševačko pozorište, Kruševac - „Titov naprijed”; Pozorište lutaka, Niš - „Tito je naš drug”; Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac - Đoko Stojičić: „Nezaboravnik”; Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac - Vukan Jovanović: „Tito o životu - život o Titu”; Narodno pozorište, Pirot - Ljubiša Đorđević: „Plamen crnog vihora”.

Okrugli sto kritike:

Voditelj: Miroslav Stojanović.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Zločin i kazna - Narodno pozorište, Titovo Užice; **Ivkova slava** - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac (druga nagrada). Za režiju:

Jovan Putnik za predstavu „Labudovo jezero”; Petar Govedarović za predstavu „Robije” (druga nagrada).

Za glumu:

Radoman Kontić za ulogu Rika Gizdića u predstavi „Pramen tame”; **Slobodan Ljubičić** za ulogu Mirčeta u predstavi „Boing-boing”; **Vidosava Todić** za ulogu Meri Tajron u predstavi „Dugo putovanje u noć”; **Milija Vuković** za ulogu Kadeta u predstavi „U logoru”.

Za epizodu:

Dragan Dimitrijević za ulogu Crnog Nožara u predstavi „Pramen tame”; **Tomislav Trifunović** za ulogu Kadeta Lukača i Kadeta Jankovića u predstavi „U logoru”.

Za mladog glumca:

Mladen Ognjanović za ulogu Grujića u predstavi „Robije”.

Za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Jama”.

Za kostim:

Biljana Krstić za kostime u predstavi „Labudovo jezero”.

Za muziku:

Bratislav Anastasijević za muziku u predstavi „Jama”.

Za tehničku realizaciju:

Predstava „Jama”, Narodno pozorište, Niš.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, **Zoran Karajić** za ulogu Raskolnjikova u predstavi „Zločin i kazna”.

„Mila Stojadinović”, nije dodeljena.

„3. oktobar”, Ansambl predstave „U logoru”.

Grada domaćina:

Za predstavu, „Ivkova slava” - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Za glumu, **Zoran Karajić** za ulogu Raskolnjikova u predstavi „Zločin i kazna”; **Radoman Kontić** za ulogu Rika Gizdića u predstavi „Pramen tame”.

Za mladog glumca, **Ljubivoje Marković** za ulogu Razumihina u prestavu „Zločin i kazna”.

Udruženja dramskih umetnika Srbije

Za mladog glumca, **Vladan Živković** za ulogu Mitančeta u predstavi „Ivkova slava”.

Pohvale: **Slobodan Ljubičić**, **Biljana Stojiljković**; **Ljubivoje Marković**; **Ivan Tomašević**.

Žiri

Stručni žiri:

Jovan Miličević (predsednik), Marija Crnobori, Danka Pavlović, Sead Fetahagić, Milenko Misailović.

Žiri („Sima Krstović”):

Milutin Nović, Sima Erčević, Krstomir Milovanović.

Žiri („Mila Stojadinović”):

Aleksandar Milosavljević, Milan Nikolić, Dejan Penčić-Poljanski.

Žiri Grada domaćina:

Stanko Jovančićević (predsednik), Jelena Šarenac, Milojko Knežević, Dragić Petrović, Marjan Žabić.

Žiri Udruženja:

Đurica Savić, Desa Bogdanović, Jovan Jojić.

Osamnaesti Susreti

Pirot, 11 - 22. maj 1982.

Predstave u konkurenciji

156

Narodno pozorište, Pirot

Rober Tomas:

Klopka za bespomoćnog čoveka

Kriminalistička drama u četiri slike. Režija: Živorad Mitrović. Adaptacija scene: Boško Mitić. Sufler-inspicijent: Svetlana Stanković. Svetlo: Marjan Popović. Zvučni efekti:

133 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Branislav Tomanović.

Lica: Petar Antić (Danijel Korban), Bosiljka Miljević (Floransa), Dušan Jovanović (Polički inspektor), Aleksandar Živković k. g. (Velečasni Maksimen), Stojan Mitić (Merliš), Dragica Živković (Gospodica Barton), Boško Mitić, Danilo Živković (Polički agenti).

157

Narodno pozorište, Niš

Velimir Stojanović:

Vočni dan

Režija: Ljubiša Georgijevski. Saradnik na projektu: Milorad Berić. Scenografija: Krstomir Milovanović. Kostimografija: Doris Kristić k. g. Lektor: dr Branivoj Đorđević, k. g. Inspicijent: Sreten Cvetković. Sufler: Radmila Vučković. Slikar dekora: Veljko Miljković. Šef rasvete: Života Radovanović. Svetlo vodi: Dragomir Mitrović. Lica: Vasja Stanković (Živo biće), Mladen Nedeljković (Pile), Slavica Knežević (Janja), Miliće Daskalović (Lala), Dragan Žikić (Ante Portas), Dragiša Latinski (Neznani junak).

158

Narodno pozorište, Titovo Užice

Žorž Fejdo:

Hotel „Slobodan promet”

Komedija u tri čina. Režija: Petar Govedarović, k. g. Prevod: Dragoslav Andrić. Scenografija i kostimi: Snežana Kovačević. Muzika: Rok grupa „Kilo i po”, Zoran Spasić, k. g. Scenski pokret: Olivera Stokanović, k. g. Lektor: Stojadin Kostić, k. g. Šaptač: Sofija Karajić. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Lica: Dušan Đorđević (Pingle), Eva Tot (Anželika), Ljubivoje Marković (Pajarden), Stojanka Pejić (Marsela), Radosav Simić (Matje), Svetlana Popović (Violeta), Gordana Tasić (Margareta), Gordana Sredić (Pakereta), Daniela Sekulić (Kozeta), Dragan Blagojević (Maksim), Svetlana Blagojević (Viktorija), Tomislav Janić (Bastijen), Momčilo Murić (Buric), Đurica Savić (Bukar), Nebojša Čolić (Ernest), Desa Bogdanović (Dama), Filip Marković (Prvi policajac), Slavoljub Vacić (Drugi policajac).

159

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Dragan Tomić:

Raskršće

Reditelj: Slavenko Saletović. Scenograf i kostimograf: Vladislav Lalicki. Lektor: mr Jovan Jovanović. Izbor muzike: Živan Gajić. Pomoćnik reditelja: Cane Firaunović. Scenski

pokret: Ferid Karajica. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović. Teh. vođstvo: Miloš Lukić. Svetlo: Srbislav Đurić.

Uloge: Ljubiša Savić (Tadić Miodrag), Jelica Vojinović (Tadić Milena), Mladen Ognjanović (Tadić Radivoj), Duško Stevanović (Tadić Milivoj), Irena Stepić (Tadić Dobrla), Zorica Lazić (Tadić Radmila), Ljiljana Đurić (Tadić Jelena), Radomir Pavlov (Lakić Veroljub), Cane Firaunović (Jevtić Milan), Aleksandra Gavanski-Klipa (Cica).

160

Narodno pozorište, Leskovac

F. M. Dostojevski:

Tuđa žena i muž pod krevetom

Preveo i adaptirao: Mirko Miloradović. Reditelj: Cisana Murusidze, k. g. Scenograf: Miodrag Tabački, k. g. Kostimograf: Božana Jovanović, k. g. Muzički aranžman: Zvonimir Joyčić, k. g. Lektor: Miroslav Lukić. Sufler: Seka Galijašević. Inspicijent: Pavlina Cvetković. Lica: Radoman Kontić (Ivan Andrejević Šabrin), Danica Krljar (Glafira), Ljubiša Barović (Mladić), Velimir Keković (Bobinjicin), Blagoje Ivanović (Aleksandar Damjanović Kern), Dara Apić (Liza), Vesna Stamenković (Anuška), Marina Gavrilović (Natalija).

161

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

A. P. Čehov:

Krčma na glavnom drumu

Režija: Aleksandar Kovačević. Pomoćnik režije: Jezdimir Tomić. Scenografija: Milutin Kostić. Kostimografija: Slavica Lalicki. Mužički saradnik: Karlo Bermel. Inspicijent: Radmila Jović. Šaptač: Biljana Abdurahmanović. Uloge: Dragan Rančić (Tihon Jevstignejev), Jezdimir Tomić (Semjon Sergejevič Borcov), Ankica Milenković (Marja Jegorovna), Ekrem Čehajić (Sava), Ljubomir Todić (Feđa), Lajoš Balog (Jegor Merik), Uglješa Vujović (Kuzma), Momir Radojković (Kočijaš), Ružica Đokić (Bogomoljka I), Divna Ilić (Bogomoljka II), Nada Radonjić (Bogomoljka III), Marijana Samardžić (Bogomoljka IV), Ahmet Bajrami (Prolaznik I), Budimir Savić (Prolaznik II).

162

Pozorište lutaka, Niš

Nikolaj Nikolajević Jevrejinov:

Vesela smrt

Tragikomična farsa s muzikom i pevanjem, sa živim i pravim lutkama - u jednom delu - samo za odrasle. Prevod s ruskog

134 Pozorišni susreti Joakim Vujić

i adaptacija: Saša Markus. Režija: Saša Markus. Muzika: VIS „Lutajuća srca“. Scenografija i lutke: Boris Čerškov. Kostimografija: Biljana Krstić. Scenske kretnje: Dragoljub Janković-Maks. Lektor: Nedeljko Nešić. Asistent režije: Vidosava Nikezić. Tehničko vođstvo: ing. Slobodan Stevanović. Ton majstor: ing. Miodorag Stojanović. Rasveta: Predrag Petković, Ljubiša Radenković. Sufler: Desanka Kozić.
Lica: Dimitrije Nikolić (Pjero), Desanka Krstović (Kolombina), Zoran Lozančić (Arlekin), Božidar Milivojević (Doktor), Milunka Cvetičanin (Suflerka), Vukadin Mitić (Smrt), Biljana Stojiljković (Balerina), Milan Veljković, Žiža Rakić (Animatori lutaka).

163

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Branislav Nušić:

DR

Komedija u četiri čina. Reditelj: Aleksandar Đorđević. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf: Slavica Lalicki. Slikar izvođač: Mojsije Popović. Inspicijent: Nadežda Mišković. Sufler: Rada Mitrović.
Lica: Ljubomir Ubavkić (Života Cvijović), Majda Đorđević (Mara), Mirko Babić, Vladanka Pendić (Milorad i Slavka), Miodrag Marić (Ujka Blagoje), Slobodanka Nikolić (g-đa Spasojevićka), Dušica Dimitrijević (G-đa Protićka), Ljiljana Govedarović (G-đa Draga), Branko Andrejević (Velimir Pavlović), Nemanja Severinski (Dr Rajser), Jovan Mišković (Nikolić), Rada Ubavkić (Sojka), Bratislav Slavković (Sojkin muž), Gordana Maksimović (Klara), Olga Stanković (Marica), Ivana Mačužić (Devojčica s buketom), Vladan Živković (Pikolo), Branko Grujić (Pepika).

164

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Veljko Radović:

Rat i mir u Grudi

Reditelj: Nikola Vavić, k. g. Scenograf: Velibor Radonjić, k. g. Kostimograf: Olga Pavković, k. g. Lektor: Miroslav Lukić, k. g. Asistent režije: Milan Svilar. Inspicijent i sufler: Bogdan Ducić. Rasveta: Jovan Milanović, Miomir Relja.
Lica: Milan Svilar (Simo), Nenad Ciganović (Božo), Darko Đuretić (Đurad), Slobodan Ljubičić (Radule), Ljubiša Krstić (Aleksa), Miloš Petrović (Savelja), Radmila Josifović (Jevrosima), Snežana Jakšić (Renata), Veroslava Mitrović (Maša), Vasa Spasojević (Zaviša), Zoran Đorđević (Tomaš), Božidar Dragutinović (Strahinja), Goran Tomić (Živko), Branislava Šukletović (Bosa), Siniša Stojčić (Jagoš).

165

Narodno pozorište, Kruševac
Jovan Sterija Popović:

Kir Janja

Komedija u tri čina. Scenska adaptacija, režija i scenografija: Jovan Putnik. Kostimi: Biljana Krstić, k. g. Pomoćnik reditelja: Toma Trifunović. Sufler: Ljubinka Andrejić. Svetlo: Miroslav Veljković.

Lica: Zoran Mirković (Naravoučitelj), Duka Jovanović (Kir Janja), Ljiljana Toković (Juca), Ljiljana Đoković-Simonović (Katica), Andreja Zlatić (Kir Dima), Toma Trifunović (Mišić), Milan Đurđević (Petar), Biljana Jocić (Devojka), Dušan Jovanović (Građanin), Milan Kostović, Milutin Lisinac, Dragan Petrović, Miroslava Đurđević (učestvuju), Vlasta Topličić (muzika na gitaru).

Predstave van konkurenčije

64

Naroden teater „Vojdan Černodrinski“, Prilep
Maksim Gorki:

Deca na sonceto

Drama u dva dela. Režija: Ilija Milčin. Scenografija: Vasil Kostov. Kostimi: Rada Petrova-Malkić. Muzika: Risto Avramovski.

Lica: Trajče Ivanoski (Pavel Fjodorovič Protasov), Ljiljana Rakidžieva (Liza), Evica Glišić (Elena Nikolajevna), Blaže Aleksoski (Dmitrij Sergejevič Vatin), Blagoja Ivčeski (Boris Nikolajević Čepurnoj), Lidija Ivanoska (Melanija), Petar Dimoski (Nazar Avdejević), Dimitar Vandeski (Miša), Blagoja Spirkoski (Jegor), Dragica Đorđeska (Avdotja), Cane Nastoski (Jakov Trošin), Pravda Ilić (Antonovna), Ljiljana Peterski (Fima), Dimitar Vandeski (Miša), Najdo Todeski (Roman), Ace Mihajloski (Doktor).

65

Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
Studenti III godine

Samjuel Beket:

Kraj partije

Režija: Bojan Lazović. Stručni saradnik-šminka:
Lejla Mandžuka.

Učesnici u predstavi: Nenad Ćirić (student glume), Maja Sabljić (student glume), Ljubivoje Tadić (student glume), Branko Vidaković (student glume), Silvije Vadla (student pozorišne režije).

66

Narodno pozorište, Subotica

Edvard Bond:

Spaseni

Drama. Reditelj: Vladimir Putnik. Scenografija i kostim: Vladislav Lalicki, k. g. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Izbor muzike: Vladimir Putnik, Mačaš Murenji. Inspicijent: Miroslav Medić. Sufler: Jelisaveta Ormai. Lica: Zoran Bučevac (Len), Milan Marodić (Fred), Danilo Čolić (Hari), Svetislav Đorđević (Pit), Snežana Bećarević (Kolin), Ivica Jakočević (Majk), Dragan Tomicić (Bari), Mirjana Vujić (Pem), Irena Jakočević (Meri), Milena Đumić (Liz), Hor Osnovne škole „Ivo Lola Ribar”.

Prateći programi i manifestacije**Izložba**

Narodno pozorište, Pirot: Od osnivanja do danas

Grafički dizajn

Poštanske marke Andreja Milenkovića.

Okrugli sto kritike

Voditelj: Miroslav Stojanović.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Voćni dan - Narodno pozorište, Niš;**Tuđa žena i muž pod krevetom** - Narodno pozorište, Leskovac (druga nagrada).

Za režiju:

Ljubiša Georgijevski za predstavu „Voćni dan”; **Cisana Murusidze** za predstavu „Tuđa žena i muž pod krevetom” (druga nagrada).

Za glumu:

Milivoje Daskalović za ulogu Lale u predstavi „Voćni dan”; **Radoman Kontić** za ulogu Ivana Andrejevića Šabrina u predstavi „Tuđa žena i muž pod krevetom”; **Vasja Stanković** za ulogu Živog bića u predstavi „Voćni dan”; **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Živote Cvijovića u predstavi „Dr”.

Za epizodu:

Stojan Mitić za ulogu Merliša u predstavi „Klopka za bespomoćnog čoveka”; **Danica Krljar** za ulogu Glafire u predstavi „Tuđa žena i muž pod krevetom”.

Za malog glumca:

Petar Antić za ulogu Danijela Korbana u predstavi „Klopka za bespomoćnog čoveka”.

Za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Voćni dan”.

Za kostim:

Doris Kristić za kostime u predstavi „Voćni dan”.

Za tehničku realizaciju:

Predstava „**Voćni dan**”, Narodno pozorište - Niš.

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”, **Dragan Žikić** za ulogu Ante Portas u predstavi „Voćni dan”.„**Mila Stojadinović**”, **Jelica Vojinović** za ulogu Tadić Milene u predstavi „Raskršće”Za predstavu, „**Voćni dan**” - Narodno pozorište, NišZa glumu, **Dušan Duka Jovanović** za ulogu Kir Janje u predstavi „Kir Janja”; **Dragan Žikić** za ulogu Ante Portas u predstavi „Voćni dan”.Za mlađog glumca, **Ljubiša Barović** za ulogu Mladića u predstavi „Tuđa žena i muž pod krevetom”.

Udruženja dramskih umetnika:

Za mlađog glumca, **Ljiljana Đurić** za ulogu Tadić

Jelene-Lele u predstavi „Raskršće”.

Pohvale: **Ljiljana Đoković-Simonović**; **Petar Antić**; **Ljubiša Barović**.**Žiri**

Stručni žiri:

Mira Stupica (predsednik), Miodrag Ilić, Dimitar Kjostarov, Žarko Komanin.

Žiri („**Sima Krstović**”):

Branko Popović (predsednik), Milorad Berić, Krstomir Milovanović.

Žiri („**Mila Stojadinović**”):

Milan Nikolić (predsednik), Vida Todić, Duško Rodić. Grada domaćina:

Žiri („**3. oktobar**”):

Miodrag Ilić (predsednik), Miroslav Lukić, Aleksandar Milosavljević.

Žiri Grada domaćina:

Ljubiša Đorđević (predsednik), Radmila Mančić, Petar Đorđević, Vitoš Milenković.

Žiri Udruženja:

Bosiljka Milićević (predsednik), Budimir Jeremić, Stojan Mitić.

Ilić, Sufler: Bosiljka Milovanović. Teh. vođstvo: Miloš Lukić. Svetlo: Srbislav Đurić.
Lica: Jelica Vojinović (Marta), Petar Lazić (Džordž), Aleksandra Gavanski Klipa (Hani), Mladen Ognjanović (Nik).

169

Narodno pozorište, Pirot

Tenesi Vilijams:

Staklena menažerija

Reditelj: Aleksandar Kovačević. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić. Muzički saradnik: Ljiljana Stefanović. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković. Zvučni efekti: Branislav Tomanović. Svetlo: Marjan Popović.
Lica: Vida Todić (Amanda Vingsild), Dragica Živković (Lora Vingsild), Petar Antić (Tom Vingsild), Jovan Krstić (Džim O'Konor).

170

Narodno pozorište, Leskovac

Goran Stefanovski:

HI - FI

Pozorišna mutacija. Prevod: Biljana Biljanovska. Reditelj: Branislav Mićunović. Scenograf: Zoran Ristić. Kostimograf: Milanka Berberović. Mužički saradnik: Darinka Ristović. Lektor: Miroslav Lukić. Inspicijent: Pavlina Cvjetković. Sufler: Seka Galijašević.
Lica: Radiša Gruić (Boris), Ljubiša Barović (Matej), Živka Barać-Hubač (Sonja), Gordana Jošić (Mira), Ninoslav Miličević (Amerikanac), Dragan Mićalović (Rus), Veljko Keković (Arapin).

171

Narodno pozorište, Niš

Lilijan Helman:

Male lisice

Reditelj: Rajko Radojković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimi: Biljana Krstić. Izbor muzike: Nikola Vasković. Lektor: Radovan Knežević. Sufler: Radmila Vučković. Inspicijent: Nikola Vasković. Slikar dekora: Veljko Miljković. Šef rasvete: Života Radovanović. Svetlo vodi: Slobodan Bogić.
Lica: Jelena Trajković (Edi), Dušan Đorđević (Kel), Verica Jovanović (Berdi Haberd), Milivoje Daskalović (Oskar Haberd), Saško Obradović (Lio Haberd), Mima Vuković-Kurić (Regina Gidenz), Danijel Obradović (Viljem Maršal), Stevan Petrović (Bendžamin), Vesna Krstić (Aleksandra Gidenz), Vasja Stanković (Horas Gidenz).

Devetnaesti Susreti

Šabac, 6 - 15. jun 1983.

Predstave u konkurenciji

166

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Dragan Tomić:

Raskršće

Reditelj: Predrag Dinulović. Asistent reditelja: Zoran Đorđević. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Olgica Pavković. Lektor: Brana Mirčetović. Mužički saradnik: Stanimir Miličević.

Igraju: Miloš Petrović, Dara Petrović, Zoran Đorđević, Slobodan Ljubičić, Veroslava Smičković, Branislava Šukletović, Snežana Jakšić, Slavoljub Stojanović, Ljubiša Krstić, Radmila Josifović.

167

Kruševačko pozorište, Kruševac

Jovan Sterija Popović:

Pokondirena tikva

Veselo pozorište u tri dejstva. Režija: Dragoslav Todorović. Scenografija: Boris Čerškov. Kostimografija: Biljana Krstić. Mužički saradnik: Milorad Đurić. Lektor: Stevan Gardinovački. Sufler, inspicijent: Ljubinka Andrejić. Svetlo: Miroslav Veljković.

Lica: Ana Milanović (Fema), Biljana Jocić (Evica), Dušan Jovanović-Duka (Mitar), Gordana Simić (Ančica), Milan Đurđević (Jovan), Ljiljana Đoković - Simonović (Sara), Andreja Zlatić (Svetozar Ružić), Zoran Miković (Vasilije), Milan Kostović (Pera opančar).

168

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Edvard Olbi:

Ko se boji Virdžiniye Vulf

Drama u tri dela. Prevela: Ileana Čosić. Reditelj: Strahinja Rodić. Scenograf: Dragan Martinović. Lektor: dr Radomir Ivanović. Kostimograf: Svetlana Zojkić. Koreograf: Sonja Lapatanov. Izbor muzike: Alek Rodić. Inspicijent: Branislav

172

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Dušan Kovačević:

Sabirni centar

Reditelj: Jovan Gligorijević. Scenograf: Sava Baračkov. Kostimograf: Ivanka Krstović. Muzika: Bogoljub Dimić. Slikar dekora: Milivoje Štulović. Inspicijent: Ilija Jovanov. Šaptač: Rada Mitrović.
 Lica: Ljuba Kovačević (Mihajlo Pavlović), Dušica Mitrović (Tetka Angelina), Buda Jeremić (Ivan Pavlović), Mileva Žikić (Leposava - Lepa Pekarka), Miodrag Marić (Simeun Savski), Gordana Maksimović (Jelena Katić-Popović), Nebojša Milovanović (Petar), Jovan Mišković (Bata konj), Radmila Ubavkić (Milica Pavlović), Mirko Babić (Stevan Savski-Keser), Ljubomir Ubavkić (Janko Savski), Bratislav Slavković (Marko pekar), Nemanja Severinski, Miodrag Jurišić (Doktor Katić), Bruno Raić (Srećko Ruzmarin).

173

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milenko Misailović:

Beli đavoli

Erska komedija u dve raznobojne pole. Režija: Bora Grigorović. Scenografija: Velizar Srbiljanović. Kostimografija: Snežana Kovačević. Muzika: Vojislav Kostić. Na fruli svira: Bora Dugić. Lektor: Stojadin Kostić. Asistent reditelja: Đurica Savić. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Šaptač: Sofija Karajić.
 Lica: Jezdimir Tomić (Ero), Zoran Karajić (Aga), Divna Ilić (Fatima), Svetlana Popović (Mlekarica) Nebojša Čolić (Čobanin), Đurica Savić (Vlah), Ljubivoje Bube Marković (Aga koji traži pravdu), Radoslav Simić (Kadija), Eva Tot (Ciganka), Tomislav Janić (Ciganka), Vladana Grujić (Ciganka), Gordana Tasić (Cigančica), Desa Bogdanović (Ciganka sa Štakom), Nikola Rodić (Telal), Ljubivoje Bube Marković (Prvi sejmen), Dušan Đordjević (Drugi sejmen), Momčilo Murić (Treći sejmen), Đurica Savić, Nebojša Čolić, Radojko Veselinović (Trojica vezanih vršu na gumnu).

174

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Dušan Kovačević:

Balkanski špjun

Režija: Ivana Vujić. Scenografija: Marina Čuturilo. Kostimograf: Bjanka Adžić-Ursulov. Muzika: Akil Koci. Lica: Đoka Milenković (Ilija), Ružica Đokić (Danica), Milica Blagojević, Marijana Samardžić (Sonja), Uglješa Vujović (Đura), Ekrem Čehajić (Jakovljević), Stevan Đordjević (TV spiker), Olivera Begović (TV spiker).

Predstava van konkurencije

67

Narodno pozorište, Sombor

Petar Petrović-Pecija:

Pljusak

Vesela igra sa sela. Reditelj: Miloš Lazin. Scenograf: Boris Maksimović. Lektor: dr Milorad Dešić. Kostimograf: Branka Petrović. Muzički saradnik: Šandor Jung. Inspicijent: Stevan Lakatoš. Sufler: Nada Nikolić.
 Lica: David Tasić (Stojan Marić), Jelica Stevanović (Stana), Danilo Gavrilov (Marko Marić), Ljiljana Markovinović (Janja), Zdravko Panić (Nikola Jevrić), Snežana Mladenović (Mara), Nadežda Bulatović (Pela).

Prateći programi i manifestacije

Poklon-predstava - Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac. Ivan Raos: „Dve kristalne čaše”. Reditelj: Branko Mitić. Scenograf: Vladislav Lalicki. Igraju: Petar Lazić, Rade Mihajlović, Zorica Lazic.

Likovna izložba pozorišnih saradnika „Druže se sa nama”: Hakija Kulenović, Stevan Čalić, Milan Radonjić, Igor Belohlavek, Vladislav Lalicki, Milić od Mačve, Svetlana Zojkić, Dušan Ilić, Slobodan Topalović, Milovan Kovanović, Sima Nikolić, Slobodan Pajić-Boce, Mihailo Gligorić, Rade Stanković, Slobodan Jeremić, Vukan Jovanović, Milivoje Martinović.

Okrugli sto kritike.

Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

HI-FI - Narodno pozorište, Leskovac; **Ko se boji Virdžinije Vulf** - Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac (druga nagrada).

Za režiju:

Branislav Mićunović za predstavu „HI-FI” i **Strabinja Rodić** za predstavu „Ko se boji Virdžinije Vulf”; **Jovan Gligorijević** za predstavu „Sabirni centar” (druga nagrada).

Za glumu:

Radiša Grujić za ulogu Borisa u predstavi „HI-FI”; **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Regine Gidenz u predstavi „Male lisice”; **Jelica Vojinović** za ulogu Marte u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf”; **Jeđimir Tomić** za ulogu Ere u predstavi „Beli đavoli”.

Za epizodu:

Aleksandra Gavanski-Klipa za ulogu Hani u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf”; **Slobodan Ljubičić** za ulogu u

Žiri Udruženja:

Bruno Raić, Jelica Vojinović, Rade Mihajlović.

Dvadeseti Susreti

Zaječar, 9. -19. maj 1984.

Predstave u konkurenciji

175

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Žarko Komanin:

Timočka buna

Režija: Milan Bogosavljević. Scenografija: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavica Lalicki, k. g. Muzika: Dimitrije Obradović, k. g. Lektor: Dr Branivoj Đorđević, k. g. Inspicijent: Bogdan Ducić. Sufler: Slađana Petrović. Lica: Budimir Jeremić, k. g. (Milan Obrenović, kralj Srbije), Ramadan Azirović (Kraljev ađutant), Miodrag Lazarević (Nikola Hristić, predsednik vlade i ministar unutršnjih dela), Vukašin Josifović (Jovan Petrović, Đeneralštabni pukovnik, ministar vojni), Milan Svilar (Nikola Pašić, predsednik Glavnog odbora Radikalne stranke), Božidar Dragutinović (Pera Todorović), Zoran Đorđević (Raša Milošević), Vasa Spasojević (Kosta Taušanović), Milivoje Daskalović, k. g. (Ljuba Didić), Slavoljub Stojanović (Pop Marinko Ivković), Miloš Petrović (Aleksa Stanojević), Slobodan Ljubičić (Ljuba Božinović), Ljubiša Krstić (Gavra Aničić), Vasa Jovanović (Dobrosav Petrvić), Dragoslav Ilić (Milija, četovođa Narodne vojske), Slavoljub Živković (Prvi seljak), Luka Živković (Drugi seljak), Miloš Petrović (Prota zaječarski), Nenad Ciganović (Tihomir Nikolić, Đeneral, kraljev komesar), Ramadan Azurović (Đeneralov ađutant), Miroslav Arsenijević (Telegrafista), Milan Bogosavljević (Dragomir Rajović, predsednik Prekog suda), Branislav Jocić (Andrija Grujić), Jovan Ilić (Ilija Hranisavljević), Radovan Kalezić (Narednik), Ljubiša Vasiljković (Ciganin), Luka Živković (Jedan pobunjenik).

predstavi „Raskršće”.

Za mladog glumca:

Gordana Tasić za ulogu Cigančice u predstavi „Beli đavoli”.

Za scenografiju:

Velizar Srbjanović za scenografiju u predstavi „Beli đavoli”

Za kostim:

Milanka Berberović za kostime u predstavi „HI-FI”.

Za muziku:

Vojislav-Voki Kostić za muziku u predstavi „Beli đavoli”.

„Ivan Vučković“ (Nagrada za najbolje likovno rešenje predstave):

„HI-FI“ (Zoran Ristić, scenograf - Milanka Berberović, kostimograf).

Za scensko-tehničku realizaciju:

Predstava „Balkanski špijun”, Narodno pozorište - Priština.

Drama na srpskohrvatskom jeziku.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović“, Radiša Grujić za ulogu Borisa u predstavi „HI-FI”.

„Mila Stojadinović“, Dara Petrović za ulogu u predstavi „Raskršće”.

„3. oktobar“, Ekrem Čehajić za ulogu Jakovljevića u predstavi „Balkanski špijun”.

Grada domaćina:

Za predstavu, „Sabirni centar“ - Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac.

Za glumu, Mima Vuković-Kurić za ulogu Regine Gidenz u predstavi „Male lisice“; Petar Lazić za ulogu Džordža u predstavi „Ko se boji Virdžinije Vulf“.

Za mladog glumca, Biljana Jocić za ulogu Evice u predstavi „Pokondirena tikva“.

Verica Jovanović za ulogu Berdi Haberd u predstavi „Male lisice“.

Žiri

Stručni žiri:

Mia Oremović (predsednik), Arsa Jovanović, Dušan Č. Jovanović.

Žiri („Sima Krstović“):

Ljiljana Đoković-Simonović, Branka Crnomarković, Aleksandar Milosavljević.

Žiri („Mila Stojadinović“):

Branka Crnomarković, Dušan Č. Jovanović, Dejan Penčić-Poljanski.

Žiri („3. oktobar“):

Milosav Mirković, Miroslav Lukić, Dušan Č. Jovanović.

Žiri Grada domaćina:

Danica Panić, Jovan Jovanović, Milivoj Tomić.

176

Kruševačko pozorište, Kruševac
Bernard Šo:

Vojnik od čokolade

Režija: Oliver Viktorović, k. g. Scenografija: Studenti Fakulteta primenjenih umetnosti Odsek scenografija u klasi profesora Dragomira Petrovića: Tatjana Kašković, Dragan Lazić, Miloš Pavlović, Persida Žutimić, k. g. Kostimograf: Jovanović Zoran, k. g. Prevodilac: Aleksandar Saša Petrović. Izbor muzike: Mile Jovanović, k. g. Asistent reditelja: Dule Jovanović.

Lica: Milan Đurđević (Pavle Petkov, major bugarske vojske), Ljiljana Toković (Katarina, njegova žena), Ljiljana Đoković-Simonović (Rajna, njihova kći), Milija Vuković (Švajcarac), Toma Trifunović (Sergijus Saranov, major bugarske vojske), Biljana Jocić (Lauka, sluškinja kod Petković), Andreja Zlatić (Nikola, sluga kod Petković), Dule Jovanović (Ruski oficir).

177

Pokrajinsko Narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Slavomir Mrožek:

Pešice

Režija: Violeta Džoleva-Zupčević. Scenograf: Milutin Kostić. Kostimograf: Elena Dončeva. Muzika: Akil Koci. Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Abdurahmanović. Lica: Ekrem Čehajić (Otac), Ljubomir Todić (Sin), Ankica Milenković (Gospođa), Stevan Đorđević (Superior), Ružica Đokić (Baba), Olivera Begović (Devojka), Uglješa Vujović (Poručnik), Jovica Veljković (Dugonja), Miomir Radojković (Učitelj), Milica Blagojević (Kleopatra), Budumir Savić (Svirač).

178

Narodno pozorište, Niš
Dobrica Čosić:

Kolubarska bitka

Dramatizacija: Borislav Mihajlović-Mihiz. Režija: Ljuba Milošević. Scenografija: Veljko Miljković. Kostimi: Biljana Krstić. Konsultant za istorijsku i lokalnu boju epohe: Prof. dr Pavle Vasić. Muzika: Vojislav Kostić. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Maske: Petronije Zlatković. Inspicijent: Sreten Cvetković. Sufler: Radmila Vučković.

Lica: Danijel Obradović (Vojvoda Radomir Putnik), Milivoje Daskalović (Vojvoda Živojin Mišić), Budimir Stefanović (Vojvoda Stepa Stepanović), Stevan Petrović (General Petar Bojović), Saško Josipović (Prestolonaslednik A. Karađorđević), Živko Vukojević (Pukovnik Živko

Pavlović, pomoćnik Vojvode Putnika), Sima Erčević (Pukovnik Milivoje Andelković-Kajafa), Risto Bukvić (Pukovnik Miloš Vasić), Miodrag Pavlović (Pukovnik Ljuba Milić), Tomislav Ilić (Pukovnik Krsta Smiljanić), Dragoljub Marković (Pukovnik Stevan Hadžić), Ljubiša Milosavljević (Poručnik), Petronije Zlatković (Kapetan Spasić), Ratomir Vasiljević (Aleksa Dačić-vojnik), Ljubiša Pejović (Slavko Mačvanin-vojnik), Desimir Stanojević (Dragutin-vojnik), Miroslav Nedović (Milan-austrougarski vojnik), Brana Vojinović (Nikola Pašić, predsednik vlade), Dušan Đorđević (Vukašin Katić, opoz. pol.), Dragan Žikić (Tola Dačić), Miroslav Aleksić (Đorđe Katić), Zorica Stefanović (I seljanka), Slavica Knežević (II seljanka); Jasmina Pešić (Žena s guskom).

179

Narodno pozorište, Pirot
Stevan Sremac:

Zona Zamfirova

Dramatizacija: Sima Bunić. Režija: Milan Bogosavljević, k. g. Scenograf i kostimograf: Predrag Cakić, k. g. Muzički saradnik: Radisav Ilić, k. g. Koreograf: Slaviša Jovanović, k. g. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković.

Lica: Stojan Mitić (Hadži Zamfir), Olgica Živković, k. g. (Tašana, njegova žena), Dragica Živković (Zona, njihova kći), Bosiljka Miljević (Taska, sestra Tašanina), Pera Antić (Mane, kujundžija), Vidosava Todić (Doka, njegova tetka), Stanko Nikolić, k. g. (Čorbadži Randel), Dušan Jovanović (Manulač, njegov sin), Vlastimir Živković, k. g. (Stavra jare, zv. Ciganski konzul), Dragica Živković, k. g. (Vaska, izmećarka kod Hadži Zamfira), Jovica Todorović (Kote, kalfa), Vladimir Kostić (Pote, šegrt), Lika Piljagić (Simdžija), Jovan Krstić (Alvadžija), Dragiša Veljković (Semenkar), Andelka Spasić (Solo pevač), Orkestar i folklorna grupa RKUD „Prvi maj“ Pirot,

180

Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac
Dubravka Knežević:

Kako se može umreti u snu

Režija: Slavenko Saletović. Scenografija: Sava Baraćkov. Kostimografija: Ljiljana Orlić. Lektor: Dr Branivoj Đorđević. Muzika: Vladimir Janković i Ljubomir Ninković. Slajdovi: Foto-kino klub „Kragujevac“. Slikar izvođač: Milivoje Štulović. Inspicijent: Ilija Jovanov. Sufler: Nada Mišković.

Lica: Draga Radić (Dete od 5 godina), Ljubomir Kovačević (Đed), Vladana Grujić (Dete od 22 godine), Budimir Jeremić (Ujo), Dušica Mitrović-Dimitrijević (Ujna), Milić

Jovanović (Budimir), Radmila Ubavkić (Riba), Mirko Babić (Momak), Ljiljana Govedarović (Njegova majka), Mileva Žikić (Mater), Miodrag Marić (Cača), Majda Gorinšek-Đorđević (Baba), Jovan Mišković (Profesor).

181

Narodno pozorište, Leskovac

Borislav Pečić:

Na ludom belom kamenu ili Buđenje vampira

Režija: Branislav Mićunović, k. g. Scenograf: Zoran Ristić, k. g. Kostimograf: Milanka Berberović, k. g. Muzika:

Darinka Ristović, k. g. Lektor: Miroslav Lukić. Inspicijent: Pavlina Cvetković. Sufler: Seka Galijašević.

Lica. Radiša Grujić (Andrija Pavlović, sudija), Radoman Kontić (Jovan Hadži Pavlović, otac), Dara Apić (Marta Nešković, supruga), Ninoslav Miličević (Jovan, Džoni Pavlin, sin), Danica Krljar (Valerija, Valja Solomon, kćerka), Gordana Jošić (Olga Marković), Živka Barać-Hubač (Marija, služavka), Blagoje Ivanović (Marko Knežević, prijatelj), Dragan Dimitrijević (Dr Arnovljević, kućni lekar).

182

Narodno pozorište, Titovo Užice

Mario Rosi:

Magna karta

Režija: Nebojša Bradić, k. g. Scenografija: Krstomir Milovanović, k. g. Kostimografija: Snežana Kovačević. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Muzički saradnik: Jugoslav Bošnjak, k. g. Inspicijent: Sofija Karajić. Sufler: Ružica Milosavljević.

Lica: Milutin Nović, k. g. (Božidar Zaum), Desa Bogdanović (Hristina udata Zaum), Dušan Đorđević (Uroš Zaum), Ljubivoje Marković (Damjan Zaum), Nikola Rodić (Aleksandar Zaum), Svetlana Popović (Sandra Zaum), Zoran Karajić (Mandić), Gordana Simić (Jelena), Tomislav Janić (Rišelje), Momčilo Murić (Žan Valžan), Jezdimir Tomić (Vasil Panov), Žarko Jokanović (Redžep Jovanović-Džibuti), Eva Tot (Kondukerka Svetlana), Nebojša Čolić (Vlauca Kukulelesku), Radoslav Simić (Miodrag Veličković-Mečka), Dušan Đorđević (Stanimir Dikin), Đurica Savić (Milovan Dikin), Ljubivoje Marković (Poćorek).

183

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Božidar Zečević:

Pivara ili Kako je od juna do oktobra umirao stari svet

Režija: Aleksandar Lukač. Scenograf i kostimograf: Snežana Petrović. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Muzika: Ivica

Penčić. Asistent režije: Petar Lazić.

Lica: Rade Mihailović (Joe Nipert, beogradski pivar), Aleksandra Gavanski-Klipa (Koko, njegova žena), Ivan Tomašević (Jago), Ljiljana Đurić (Julija), Radomir Pavlov (Lir), Zorica Lazić (Koštana), Goran Ivanović (Ruj Blaz), Jelica Vojinović (Heda), Duško Stevanović (Đido), Cane Firaunović (Hartwig, Visarion Genrihovič, pozorišni reditelj i pedagog), Petar Lazić (Rajnhard Bem, pukovnik okupacionih trupa), Aleksandar Popović (Dragi, upravnik grada), Slobodan Despotović (Paranos, agent), Andrija Mladenović (Pavluša), Aleksandar Marinković (Andruša).

Predstave van konkurencije

68

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac

Aleksandar Obrenović:

O sole mio ili Šubukle

Režija: Duško Rodić, k. g. Scenograf: Krstomir Milovanović, k. g. Kostimograf: Krstomir Milovanović, k. g. Muzika: Duško Rodić, k. g. Slikar izvođač: Miroslav Tošić. Lica. Ljubov Kulikova (Nena), Branko Petković, k. g. (Ika), Tomislav Pejčić (Jefsta), Nena Novović (Andja), Goran Avramović (Pera), Milan Bogunović (Ranko), Valentina Stanisavljević (Šubukle ili nepoznati).

69

Narodno pozorište, Sarajevo

Duško Andić:

Omer Paša Latas

Režija: Duško Andić, k. g. Scenograf: Strahinja Petrović. Kostimograf: Hela Volsart Kojović. Lektor: Boja Talijan. Muzika i songovi: Josip Pejaković. Scenski pokret: Srećko Đurić. Inspicijent i sufler: Mladen Jeličić.

Lica: Branko Ličen (Ivan Franjo Jukić), Josip Pejaković (Omer Paša Latas), Zoran Bećić (Dimitrije Atanacković, konzul), Vladimir Jokanović (Fra Andrija Kujundžić), Uroš Kravljaka (Derviš-Paša), Andelko Šarenac (Fra Bono), Aleksandar Sibinović (Aksentije), Tahir Nikšić (Blaž Josić), Miljenko Đedović (Ahmed), Zoran Simonović (Mehmed Ali-Paša), Srećko Đurić (Rizvan Begović Stočević), Dobrilo Nikolić (Hafiz-Paša), Nisveta Omerbašić (Robinja), Mladen Jeličić (Akser I), Josip Bilić (Akser II), Miodrag Brezo (Klerik I), Ljubo Matković (Klerik II).

Prateći programi i manifestacije

Skupština Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije;

Izložba scenografija Krstomira Milovanovića; Tribina

Susreta. Mesto i uloga pozorišta danas;
Okrugli sto kritike-voditelj: Dejan Penčić-Poljanski

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Na ludom belom kamenu ili Buđenje vampira-Narodno pozorište, Leskovac; **Pivara**-Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac (druga nagrada).

Za režiju:

Milan Bogosavljević za predstavu „Timočka buna”; **Oliver Viktorović** za predstavu „Vojnik od čokolade” (druga nagrada).

Za glumu:

Milivoje Daskalović za ulogu Vojvode Živojina Mišića u predstavi „Kolubarska bitka”; **Budimir Jeremić** za ulogu Uje u predstavi „Kako se može umreti u snu”; **Vidosava Todić** za ulogu Doke u predstavi „Zona Zamfirova”; **Milija Vuković** za ulogu Švajcarca u predstavi „Vojnik od čokolade”.

Za peizodu:

Olivera Begović za ulogu Devojke u predstavi „Pešice”; **Dragan Žikić** za ulogu Tole Dačića u predstavi „Kolubarska bitka”.

Za mladog glumca:

Slobodan Ljubičić za ulogu Ljube Božinovića u predstavi „Timočka buna”.

Za scenografiju:

Krstomir Milovanović za scenografiju u predstavi „Timočka buna”.

Za kostim:

Slavica Lalicki za kostime u predstavi „Timočka buna”.

Za muziku:

Vojislav Kostić za muziku u predstavi „Kolubarska bitka”.

Za tehničku realizaciju:

Predstava **Magna carta**, Narodno pozorište, Titovo Užice.
„**Ivan Vučković**”:

Milutin Kostić za scenografiju i **Elena Dončeva** za kostim u predstavi „Pešice”.

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”, **Milivoje Daskalović** za ulogu Vojvode Živojina Mišića u predstavi „Kolubarska bitka”.

„**Mila Stojadinović**”, **Vidosava Todić** za ulogu Doke u predstavi „Zona Zamfirova”.

„**3. oktobar**”, **Ljiljana Đoković-Simonović** za ulogu Rajne u predstavi „Vojnik od čokolade”.

Grada domaćina:

Za predstavu, „**Timočka buna**”-Pozorište Timočke krajine, Zaječar.

Za režiju, **Branislav Mićunović** za režiju predstave „Na ludom belom kamenu”.

Za glumu, **Milivoje Daskalović** za ulogu Vojvode Živojina Mišića u predstavi „Kolubarska bitka”; **Budimir Jeremić** za ulogu Uje u predstavi „Kako se može umreti u snu”.

Udruženja dramskih umetnika:

Za mladog glumca, **Mileva Žikić** za ulogu Matere u predstavi „Kako se može umreti u snu”; **Ljiljana Đurić** za ulogu Julije u predstavi „Pivara”.

Okruglog stola kritike:

Za predstavu, „**Pivara**”-Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac.

Žiri

Stručni žiri:

Milenko Maričić (predsednik), Mila Kačić, mr Milenko Misailović

Žiri Specijalnih nagrada:

Aleksandar Milosavljević (predsednik), Miroslav Lukić, Brana Vojnović.

Žiri Grada domaćina:

dr Aleksandar Nicić (predsednik), Sergije Lajković, Krstomir Milovanović, Branislava Mitrović, Dragoslav Nikodijević.

Žiri Udruženja:

Bruno Raić, Milan Svilar, Nenad Ciganović.

Đurđević (Borko Gracin), Biljana Jocić (Mica), Tomislav Trifunović (Laza Paunov), Duka Jovanović (Kum Sveta Milosavljević), Dule Jovanović (Kumić Mita), Ljiljana Đoković-Simonović (Bosa Katanić), Petar Živković, Milutin Lisinac (Učestvuju).

186

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku
Franc Kafka - Peter Vajs:

Proces

Reditelj: Milivoje Milojević. Scenograf: Milutin Kostić. Kostimograf: Violeta Džaferi. Izbor muzike: Radovan Blagojević, Miloje Milojević. Asistent režije: Ankica Milenković. Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Abudrahmanović.
Lica: Enver Petrovci (Jozef K.), Ankica Milenković (Gospoda Grubah), Nada Radonjić (Gospodica Birstner), Ljubica Dimić-Miletić (Gospodica Montag), Jovica Veljković (Kapetan), Stevan Đorđević (Franc), Uglješa Vujović (Viljem), Ljubomir Todić (Rabenštajner), Vladan Đurović (Kulih), Ljubiša Mihajlović (Kaminer), Uglješa Vujović (Zamenik direktora banke), Ragip Ljodža (Direktor banke), Miomir Radojković (Sudska poslužitelj), Milica Blagojević (Supruga sudske poslužitelje), Vinko Đurović (Stražar u sudu), Stevan Đorđević (Istražni sudija), Ekrem Petrovci (Student), Lajoš Balog (Sibač), Ragip Ljodža (Trgovac), Lajoš Balog (Slikar Tintoreli), Ekrem Čehajić (Stric), Lajoš Balog (Advokat Huld), Milica Blagojević (Leni), Miomir Radojković (Fabrikant, Blok), Ramadan Maljaj-Badi (Poslovni prijatelj iz Italije), Stevan Đorđević (Sveštenik), Ružica Đokić (Žena sa detetom), Olga Mandrapa, Svetlana Filipović, Budimir Savić, Blažo Turković, Vinko Đurović, Miodrag Lazarević, Bane Filipović, Sunčica Đokić (Narod, optuženici, službenici).

187

Narodno pozorište, Pirot
Jovan Sterija Popović:

Pokondirena tiktva

Veselo pozorište u tri dela. Reditelj: Dragan Jakovljević. Scenografija i kostim: Velizar Srbljanović. Lektor: Branivoj Đorđević. Izbor muzike: Dragan Jakovljević. Šaptač i inspicijent: Svetlana Stanković.
Lica: Vida Todić (Fema), Dušica Mitrović (Evica), Dušan Jovanović (Mitar), Dragica Živković (Ančica), Predrag Stanić (Jovan), Bosiljka Miljević (Sara), Pera Antić (Svetozar Ružičić), Milutin Vešković (Vasilije).

Dvadeset prvi Susreti

Kragujevac, 10 - 22. maj 1985.

Predstave u konkurenciji

184

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Miodrag Ilić:

Valcer poručnika Nidrigena

Tragikomedija u 8 slika. Reditelj: Dragan Jakovljević. Scenograf: Velizar Srbljanović. Kostimograf: Milica Radovanović. Izbor muzike: Baronijan Vartkes. Koreograf: Dragana Ivanji. Slikar izvođač: Milivoje Štulović. Inspicijent: Mirjana Babić. Šaptač: Nada Mišković.
Lica: Mirko Babić (Tomas Nidrigen), Branko Andrejević (Sebastijan Gros), Nada Jurišić (Adela Bonen), Buda Jeremić (Joahim Bonen), Vladan Živković (Bertold fon Rot), Milić Jovanović (Konrad Lipke), Bratislav Slavković (Adolf Šulc), Miodrag Marić (Gustav Majnard), Ljubomir Ubavkić (Henrik XV Sumanuti), Stojadin Stojiljković (Rupert), Jovan Mišković (Jozef Hauska), Nemanja Severinski (Telman), Miodrag Jurišić (Vithold), Bruno Raić (Majer), Vladimir Savić (Ginsberg), Miodrag Jurišić (Lekar u duševnoj bolnici), Bratislav Slavković (Sekretar krune), Bora Lazarević (Stražar u zatvoru), Gordana Maksimović, Vladanka Pavlović, Marina Perić, Ljiljana Savić, Radmila Ubavkić, Bora Lazarević, Petar Simović, Miroslav Katanić, Zoran Milenković, Dragan Micić, Goran Besetari, Vladan Milovanović, Dragan Panić (Supruge oficira, gosti na balu, oficiri, gardisti, revolucionari, ludaci).

185

Kruševačko pozorište, Kruševac
Aleksandar Popović:

Mrešćenje šarana

Reditelj: Nebojša Bradić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Irena Rot Portnoj. Muzička saradnja: Mile Đurić, Jovan Branković. Pomoćnik reditelja: Duka Jovanović. Inspicijent: Ljubinka Andrejić.
Lica: Milija Vuković (Vasa Vučurović), Ljiljana Toković (Gospava), Ana Milanović (Matejica), Zoran Miković (Voditelj), Milan Kostović (Veteran), Milan

143 Pozorišni susreti Joakim Vujić

188

Narodno pozorište, Niš

Borislav Pekić:

Spasilac

Po delu „Odbojka i poslednji dani“. Dramatizacija: dr Branivoj Đorđević i Branislav Mićunović. Reditelj: Branislav Mićunović. Scenograf: Zoran Ristić. Kostimograf: Milanka Berberović. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Izbor muzike: Branislav Mićunović. Inspicijent: Sreten Cvetković.

Učestvuju: Vasilja Stanković, Jasmina Pešić, Dragan Žikić, Milivoje Daskalović, Dušan Đorđević, Budimir Stefanović, Tomislav Ilić, Stevan Petrović, Risto Bukvić, Miroslav Đorđević, Ratomir Vasiljević, Evgenija Vugdelić, Verica Jovanović, Miroslav Nedović, Biljana Veljković, Slavica Knežević, Branka Popović, Divna Antić, Desimir Mitrović, Hristo Zarkov, Tomislav Pančić, Zoran Potić.

189

Narodno pozorište, Leskovac

Ivo Brešan:

Nečastivi na filozofskom fakultetu

Reditelj: Zlatko Sviben. Scenograf i kostimograf: Bjanka Adžić-Ursulov. Kompozitor: Predrag Vranešević. Saradnik za scenski pokret: Dragoslav Janković-Maks. Lektor: Nada Andrejić. Asistent scenografa: Gordana Korolija. Asistent reditelja: Slaviša Srđanović. Postavka zvuka: Predrag Cakić. Inspicijent: Pavlina Cvetković. Sufler: Sladana Stoiljković. Lica: Radoman Kontić (Prof. dr Rikard Fausner), Ninoslav Miličević (Leon Bagić), Velimir Keković (Prof. dr Marko Kornelić), Radiša Grujić (prof. dr Rudolf Boltel), Dara Apić (Gospoda Vestić), Snežana Samardžić (Margarita), Radiša Grujić (Blažek), Dragan Mićalović (Martinović), Blagoje Ivanović (Kukurica), Slaviša Srđanović (Šišak), Dragan Dimitrijević (Dimitrijević), Aleksandar Stanković (Reder), Velimir Keković (Don Ignacije), Božidar Cvetković (Don Đidi), Radiša Grujić (Miško), Pajčić Sladana, Mladenović Goran, Bubnjević Dragan, Jovanović Tatjana (Učestvuju).

190

Narodno pozorište, Titovo Užice

Milutin Uskoković:

Čedomir Ilić

Dramatizator i reditelj: Nađa Janjetović. Scena i kostimi: Velizar Srblijanović. Izbor muzike: Jugoslav Bošnjak. Scenski pokret: Ivica Klemenc. Lektor: Stojadin Kostić. Asistent reditelja: Momčilo Murić. Inspicijent: Sofija Karajić. Sufler: Ružica Milosavljević.

Lica: Zoran Karajić (Čedomir Ilić), Danica Krljar (Višnja Lazarević), Eva Tot (Kleopatra Matović), Radoslav Simić (Jovan Matović), Gordana Simić (Bela Matović), Žarko Jokanović (Mladen Matović), Jezdimir Tomić (Zarija Ristić), Momčilo Murić (Radoje), Svetlana Popović (Kaja), Dušan Đorđević (Čedomirov otac), Julijana Radulović Simić (Čedomirova majka), Miroslav Jovanović (Čedomir kao dečak), Sonja Karajić (Čedomirova mala sestra).

191

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“, Šabac

Božidar Zečević:

Selektor

Reditelj: Aleksandar Lukač. Scenograf i kostimograf: Snežana Petrović. Muzika: Ivica Penčić. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović.

Lica: Goran Ivanović (Boda-Bodin Jakovljević), Aleksandra Gavanski-Klipa (Kukulidis), Rade Mihailović (Mandrak - Drago Kolar), Aneta Josifović (Bela-Izabela Džudžovska), Cane Firaunović (Sava Vojvodić), Jelica Vojinović (Dora-Doroteja Kon), Ljubiša Barović (Laki), Duško Stevanović (Džeremi), Bora Božanić (Pesnik), Radomir Pavlov (Merkurije), Zorica Lazić (Pina), Ivan Tomašević (Boda, mlađi), Ljiljana Đurić (Dora, mlađa).

192

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Dragan Tomić:

Neprijatelj radničke klase

Režija: Duško Rodić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Krstomir Milovanović. Slikar izvođač: Dragoslav Nikolić. Inspicijent: Bogdan Ducić. Sufler: Sladana Petrović.

Lica: Slobodan Ljubičić (Mile Milutin Obad), Slavoljub Stojanović (Beli Dragovan Lisac), Snežana Miljković (Lepa Rosić), Milan Svilarić (Miodrag Martinović), Nenad Čiganović (Grba Filip Matić), Zoran Đorđević (Drug), Miloš Petrović (Kosta), Vukašin Josifović (Nenad Zvrndalo), Božidar Dragutinović (Prle), Oliver Šukletović (Zeka), Ljubiša Krstić (Vatrogasac), Branislava Šukletović (Katarina), Vasa Spasojević (Ekonomista), Zoran Mihajlović (Predsedavajući Zbora radnika), Milena Svilarić (Predsednik Radničkog saveta), Radmila Josifović (Partijski sekretar), Vlada Dobrić (Fabrički aktivista), Dragiša Veljković (Inspektor). U predstavi igraju i: Dragana Mladenović, Slobodanka Vladimirović, Svetislav Đorđević, Milan Jovanović i Marina Božić.

Predstave van konkurencije

70

Narodno pozorište, Beograd

Klaus Man:

Mefisto

Drama u dva dela. Prema romanu Klausu Mana napisala Vida Ognjenović. Reditelj: Vida Ognjenović. Scenograf: Marina Čuturilo. Koreograf: Dragana Ivanji. Kostimograf: Ljiljana Dragović. Muzika: Mladen i Predrag Vranešević. Majstor svetla: Sava Kravljanac. Slikar maski: Sulejman Ljuca. Asistent režije: Nebojša Pajević. Scenarista: Predrag Perović.

Lica: Petar Kralj (Hendrik Hefgen), Boris Komnenić (Hans Miklas), Branko Vidaković (Oto Ulrihs), Dušan Jakšić (Johan Petersen), Pavle Minčić (Oskar Kroge), Miloš Žutić (Teofil Marder), Branko Jerinić (Garderober Bek), Ljubivoje Tadić (Maks Irig), Vasa Pantelić (Savetnik Brukner), Bogdan Diklić (Benjamin Pelc), Marko Nikolić (Grof Cezar fon Muk), Bogoljub Dinić (Profesor), Branislav Jerinić (Ministar predsednik), Zinaid Memišević (Portir Knur), Đurdija Cvetić (Dora Martin), Aleksandra Nikolić (Barbara Brukner), Dijana Kržanić (Žilijeta), Milka Lukić (Lote Lindelta), Andelka Ristić (Angelika), Ognjanka Ognjanović (Heda fon Hercefeld), Mira Bobić (Berta Moc), Ljiljana Kontić (Suflerka Efoj), Željka Bašić (Rahela Morenvić), Dragana Varagić (Nikoleta fon Nibur), Aleksandar Miletić (Pijanista).

71

Pančevački teatar, Pančeva

Jon Luka Karadale:

Burna noć

Režija: Radoslav Dorić. Scenografija i kostim: Vesna Radović. Muzika: Gabor Lendel.

Lica: Predrag Tasovac (Gazda Dumitrake), Miroslav Žužić (Nae Ipindesku), Milenko Pavlov (Kupljak), Ivan Klemenc (Spiridon), Goran Bukilić (Rika Venturijano), Danica Maksimović (Beta), Dragana Glomazić (Zica).

72

Narodno pozorište, Mostar

Miodrag Žalica:

Neprijatno interesovanje

Drama apasionato u dva dijela. Reditelj: Ahmet Obradović. Scenograf: Afan Ramić. Kostimograf: Ozrenka Mujezinović. Muzika: Enco Lesić. Lektor: Borivoje Borožan. Inspicijent: Ivan Ovčar. Sufler: Fahrija Trbonja.

Lica: Ante Vican (Fra Marko), Velimir Njirić (Šimun), Ivan Rukavina (Vjeko), Vera Pregarč (Jovanka-Lula), Toni Pehar (Ermil), Aleksandar Stojanović (Orav), Jevrem Urošević (Fra Ambrozije), Damir Pudar (Mladi fratar), Vladimir Milosavljević (Đačeti), Šerif Aljić (Dočasnik), Aida Komljenović (Emina).

Prateći programi i manifestacije

Otkrivanje spomenika Joakimu Vujiću

Izložba: „150 godina pozorišta u Kragujevcu”

Scenska antologija srpske dramske književnosti

Okrugli sto kritike. Voditelj: Milenko Misailović

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Proces - Pokrajinsko narodno pozorište Priština - Drama na srpskohrvatskom jeziku; **Selektor** - Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac (druga nagrada).

Za režiju:

Aleksandar Lukač za predstavu „Selektor”; **Zlatko Sviben** za predstavu „Nečastivi na filozofskom fakultetu” (druga nagrada).

Za glumu:

Enver Petrovci za ulogu Jozefa K. u predstavi „Proces”; **Vasja Stanković** za ulogu u predstavi „Spasilac”; **Goran Ivanović** za ulogu Bode - Bodina Jakovljevića u predstavi „Selektor”.

Za epizodu:

Miodrag Jurišić za ulogu Lekara u duševnoj bolnici u predstavi „Valcer poručnika Nidrigena”; **Ankica Milenković** za ulogu Gospode Grubah u predstavi „Proces”; **Petar Antić** za ulogu Svetozara Ružičića u predstavi „Pokondirena tikva”.

Za mladog glumca:

Ivan Tomašević za ulogu Bode mlađeg u predstavi „Selektor”.

Za scenografiju:

Bjanka Adžić-Ursulov za scenografiju predstave „Nečastivi na filozofskom fakultetu”.

Za kostim:

Snežana Petrović za kostime u predstavi „Selektor”.

Za muziku:

Ivica Penčić za muziku u predstavi „Selektor”. „**Ivan Vučković**”:

Milutin Kostić za scenografiju i **Violeta Džaferi** za kostime u predstavi „Proces”.

Za scensko-tehnicičku realizaciju:

Predstava „Valcer poručnika Nidrigena” - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, Bruno Raić za ulogu Oficira Majera u predstavi „Valcer poručnika Nidrigena”.

„Mila Stojadinović”, Danica Krljar za ulogu Višnje Lazarević u predstavi „Čedomir Ilić”.

„3. oktobar”, Cane Firaunović za ulogu Save Vojvodića u predstavi „Selektor”.

Grada domaćina:

Za predstavu „Spasilac” - Narodno pozorište, Niš

Za režiju, Branislav Mićunović za predstavu „Spasilac”.

Za glumu, Radiša Grujić za ulogu Dekana u predstavi „Nečastivi na filozofskom fakultetu”; Mirko Babić za ulogu Tomasa Nidrigena u predstavi „Valcer poručnika Nidrigena”.

Udruženja dramskih umetnika:

Vasja Stanković za ulogu u predstavi „Spasilac”.

Okruglog stola kritike:

Predstava „Spasilac” - Narodno pozorište, Niš.

Žiri

Stručni žiri

Slobodan Selenić (predsednik), Mira Banjac, Dejan Mijač, Miodrag Tabački.

Žiri Specijalnih nagrada:

Mileva Žikić, Miroslav Lukić, Brana Vojnović.

Žiri Grada domaćina:

Aleksandar Milosavljević (predsednik), Ljubinka Popović, Bora Lazarević, Slobodan Lazarević, Rasim Ljubijankić.

Žiri Udruženja:

Radmila Ubavkić (predsednik), Jovan Mišković, Dejan Penčić-Poljanski.

Dvadeset drugi Susreti

Leskovac, 6. -16. maj 1986.

Predstave u konkurenciji

193

Narodno pozorište, Leskovac

Bora Čosić:

Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji

Adaptacija i režija: Vladimir Lazić. Scenografija: Danica Rakočević. Kostim: Milica Tucović. Muzika: Vojislav Kostić. Scenski pokret: Ivica Klemenc. Koreografija: Ivana Tavčar. Tekst songova: Vera Martinović. Asistent reditelja: Ninoslav Milićević. Sufler: Seka Galijašević. Inspicijent: Ninoslav Milićević.

Lica: Dara Apić (Mati), Radoman Kontić (Otac), Vesna Mirković (Čerka), Velimir Keković (Deda), Dragan Mićalović (Ujak), Slađana Stojković (Tetka), Miroslava Janković (Komšinica), Dragan Dimitrijević (Veliki), Živka Barać-Hubač (Majstorica), Radiša Grujić (Kapetan) i Božidar Cvetković, Marković Predrag, Zdravković Dragan, Vasojević Aleksandar, Dimić Aleksandar, Marinković Maja, Vlajić Igor, Stojanović Aleksandar, Stefanović Tatjana.

194

Narodno pozorište, Pirot

Goran Stefanovski:

Divlje meso

Režija: Branislav Mićunović, k. g. Pomoćnik reditelja: Vasja Stanković. Scenograf: arh. Zoran Ristić, k. g. Kostimograf: Biljana Krstić, k. g. Muzički saradnik: Darinka Ristović, k. g. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Svetlo: Marijan Popović. Zvučni efekti: Branislav Tomanović. Sufler i inspicijent: Svetlana Stanković.

Lica: Vasja Stanković (Dimitrije Andrejević), Vidosava Todić (Marija), Milutin Vešković (Andreja), Pera Antić (Stefan), Predrag Stanić (Simon), Dragica Živković (Vera), Stanislav Nikolić, k. g. (Herceg), Dušica Mitrović (Sara), Aleksandar Živković, k. g. (Klaus), Dušan Jovanović (Sivić), Dragoslav Velinović (Aco), Bosiljka Miljević (Prostitutka Mimi), Dragan Marković (Pop).

146 Pozorišni susreti Joakim Vujić

195

Narodno pozorište, Niš

Pavel Kohout:

Marija se borí sa andelima

Prevela: Renata Ulmanski. Režija: Hadi Kuric. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Biljana Krstić. Muzika: Borko Mladenović. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Inspicijent: Sreten Cvetković. Sufler: Živojin Vukov. Ton majstor: Vladislav Đorđević. Slikar dekora: Veljko Miljković. Šef rasvete: Života Radovanović. Svetlo vodi: Dragoslav Dobrosavljević.

Lica: Mima Vuković-Kurić (Marija), Milivoje Daskalović (Jozef), Biljana Veljković (Tereza), Evgenija Vugdelić (Susetka Lida), Zorica Stefanović (Koleginica Johana), Gordana Đorđević (Koleginica Blanka), Olgica Vukojević (Sestra Marijana), Dragoljub Marković (I andeo, Doktor Dohnal, Leksa), Desimir Stanojević (II andeo, Vihnalek, Baksa i pukovnik Veseli), Stevan Petrović (III andeo, Drug Sehnal i Fuke), Divna Antić (animacija).

196

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Slobodan Selenić:

Pismo-glava

Dramatizacija: Dubravka Knežević. Režija: Nađa Janjetović. Scenograf: Žak Kukić. Kostimograf: Marija Kranjc. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Izbor muzike: Jugoslav Bošnjak. Asistent režije: Jelica Vojinović. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović. Teh. vođstvo: Miloš Lukić. Majstor svetla: Srbislav Đurić. Rasveta: Miodrag Popović. Lica: Ivan Tomašević (Maksimilijan Dimitrijević, devetnaestogodišnji Maki), Miloš Milovanović (Maksimilijan Dimitrijević, šestogodišnji Maki), Duško Stevanović (Vojin Dimitrijević, otac Makijev) Jelica Vojinović (Guga Dimitrijević, majka Makijeva), Aneta Josifović (Devojka u kući Dimitrijevića), Ljiljana Đurić (Sredovečna Zlata Dimitrijević-Prokić), Jelena Mirković (Šestogodišnja Zlata Dimitrijević), Goran Ivanović (Sredovečni Radiša Prokić), Ljubiša Barović (Maksimilijan Prokić, sin jedinac Prokićevih), Petar Lazić (Sveta Revolucija, večiti starac), Bora Božanić (Roda, islednik, demonski dvojnik Svete Revolucije), Aleksandra Gavanski (Žena od krvi i mesa, kao takva), Dve ženske i jedna muška pričika (U crnom), glasovi i tehnički uređaji, razni.

197

Narodno pozorište, Titovo Užice

Ljubomir Simović:

Putujuće pozorište Šopalović

Režija: Miško Milojević. Scenografija i kostimografija: Svetlana Zojkić. Muzika: Zoran Miletić. Scenski pokret: Olivija Stokanović. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Asistent režije: Đurica Savić. Inspicijent: Ružica Milosavljević. Sufler: Sofija Karajić.

Lica: (Okupatori): Đurica Savić (Majcen), Momčilo Murić (Milun), Zoran Karajić (Drobac), Građani Užica: Tomislav Trifunović (Blagoje Babić), Danica Krljar (Gina), Gordana Simić (Simka), Desa Bogdanović (Dara), Julija Radulović-Simić, k. g. (Tomanija), Jezdimir Tomić (Vasilije Šopalović), Eva Tot (Jelisaveta Protić), Divna Marić (Sofija Subotić), Srđan Pešić, k. g. (Filip Trnavac).

198

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Nikolaj Vasiljević Gogolj:

Ženidba

Režija: Stevo Žigon. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Slavica Lalicki. Slikar izvođač: Dragoslav Nikolić. Asistent režije: Dragiša Veljković.

Lica: Marina Veljković (Agafja Tihonova), Milena Svilarić (Arina Pantelejmonova), Darinka Petrović (Fjokla Ivanovna), Slavoljub Stojanović (Potkoljosin), Oliver Šukletović (Kočkarjov), Ljubiša Krstić (Kajgana), Vasa Spasojević (Anučkin), Miloš Petrović (Ževakin), Zoran Đorđević (Panteljejev), Branka Šukletović (Dunjaša), Dragiša Veljković (Stepan).

199

Kruševačko pozorište, Kruševac

Radoslav Pavlović:

Šovinistička farsa

Režija: Nebojša Bradić. Scenograf: Zlatibor Kramarić. Muzika: Mile Đurić i Dragan Marinković.

Učestvuju: Milan Đurđević, Milija Vuković, Andreja Zlatić, Biljana Jocić, Dušan Jovanović, Dragan Marinković.

200

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Ljubomir Simović:

Putujuće pozorište Šopalović

Režija: Petar Govedarović. Scenograf: Sava Baračkov.

Kostimograf: Ljiljana Dragović. Muzika: Braća Vranješević i „Laboratorija zvuka”. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Scenski pokret: Dragoslav Janković-Maks. Slikar izvođač: Milivoje Štulović. Inspicijent: Nada Mišković. Sufler: Rada Jovanović.

Lica: Nemanja Severinski (Majcen), Jovan Mišković (Milun), Miodrag Jurišić (Drobac), Gordana Maksimović (Gina), Mirko Babić (Blagoje Babić), Ljiljana Govedarović (Simka), Dušanka Dimitrijević (Dara), Vladanka Pavlović (Tomanija), Majda Đorđević (Građanka), Glumci putujućeg pozorišta Šopalović: Ljubomir Ubavkić (Vasilije Šopalović), Radmila Ubavkić (Jelisaveta Protić), Marina Gavrilović (Sofija Subotić), Vladan Živković (Filip Trnavac), Bora Lazarević (Prvi), Petar Simović (Drugi), Tamara Tadić, Jasmina Milošević, Snežana Perović, Irina Đorđević, Maja Đorđević (Građanke).

201

Pokrajinsko Narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Danilo Kiš:

Grobnica za Borisa Davidovića

Režija: Agim Sopi. Scenograf: Milutin Kostić. Kostimograf: Slavica Lalicki. Jezička obrada i lektor: dr Branivoj Đorđević. Scenske kretnje: Dragoslav Janković-Maks. Muzika: Agim Sopi (dela Krzystof, Penderecki, L. van Beethoven, J. S. Bach). Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Andelković.

Lica: Faruk Begoli (Boris D. Novski), Uglješa Vujović (Feđukin), Drita Krasnići (Zinaida M. Majsnar), Jasmina Okraštica (Nastasja F. M.), Ekrem Čehajić (Inž. Butenko), Milica Blagojević (Marja G. Popko), Ljubomir Todić (Ošerović), Mehmet Breznica (Isajjević), Miomir Radojković (David Abramović), Zlatko Povšić (Peresijan), Gordana Petković (Hana), Ružica Đokić (Majka), Lajoš Balog (Dr Taube), Stevan Đorđević (Snasarev), Ljubomir Todić (Kaurin), Jovica Veljković (Konšundize), Ramadan Maljaj-Badi (Segidulin), Blažo Turković (Gačašvili), Ljubiša Mihajlović (Krumiš), Mijat Radonjić, Miško Lazarević, Ljubiša Mihajlović, Bane Filipović, Ismet Azemi, Blažo Turković (Gosti, čekisti, stražari, oficiri, vojnici).

Predstave van konkurencije

73

Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin

Ivo Brešan:

Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja

Režija, scenografija, kostimografija: Dimitar Stankoski. Muzika: Ljupčo Konstantinov. Inspicijent: Bogdanka Janković. Sufler: Milena Draganov. Svetlo: Zoltan Sabo. Igraju: Budimir Pešić (Mate Bukanica), Miloje Ivanović (Mile), Andelka Davidovac (Ande), Gordana Vinoković (Mare), Mihajlo Foro (Mačak), Milan Kočalović (Joce

147 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Škokića), Prvoslav Zakovski (Šimurine), Selimir Tošić, Nermil Bešlagić, Olivera Begović, Svetlana Popović, Ružica Cvjetić. (Ostali seljani iz Donje Mrduše).

74

Omladinsko pozorište „Treća polovina”, Niš
Miroljub Nedović:

Mesna zajednica u 2084

Režija: Desimir Stanojević.

75

Monodrama Zijaha Sokolovića:

Glumac je... Glumac... je glumac.

76

Dramski teatar (Dalmacija koncert), Split
Aldo Nikolaj:

Ne ostavljam me samog

Prevod: Ivo Juriša. Jezička adaptacija: Ivo Marjanović.

Režija: Želimir Orešković. Scenograf: Miodrag Adžić.

Kostimograf: Naida Kromić. Muzička pratnja: Jan Pavlusijević. Inspicijent i sufler: Branka Marjanović.

Lica: Tomka Šetić (Katica), Rade Perković (Bokan), Ivo Marjanović (Poibaba).

77

Makedonski naroden teatar, Skopje

Gordan Mihić:

Srećna Nova 1949

Režija: Slobodan Unkovski. Muzika: „Leb i sol”. Scenograf: Dinka Jeričević. Kostimi: Elena Dončeva. Zvučna ilustracija: Andrej Beljan. Scenski pokret: Ivica Klemenc. Asistent režije: Janja Maričić. Inspicijent: Boris Šuminovski. Sufler: Ljupka Boškova.

Lica: Kiril Ristoski (Bota), Nenad Stojanovski, k. g. (Pigi), Duško Kostovski (Tatkoto), Anče Džambazova (Majkata), Snežana Konevska-Rusi (Nale), Samoil Stojanovski (Luka), Snežana Stameska, k. g. (Vera), Goce Vlahov (Toza), Dimitar Kostov (Dile Jorgačev), Aleksandar Šehtanski (Udbovecet), Petar Arsovski (Buger), Aleksandar Čaminski (Vidra), Dragi Krstevski (Šofer), Aleksandar Džurovski (Grada), Ilija Rajkovski (Pemba).

Prateće manifestacije i programi

Okrugli sto kritike, voditelj: Dejan Penčić-Poljanski

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

„**Grobnica za Borisa Davidoviča**”-Pokrajinsko Narodno pozorište, Priština; „**Divlje meso**”-Narodno pozorište, Pirot (drugo mesto).

Za tekst:

Ljubomir Simović za tekst „Putujuće pozorište Šopalović”;

Za režiju:

Agim Sopi za režiju predstave „**Grobnica za Borisa Davidoviča**”; **Vladimir Lazić** za režiju predstave „**Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji**” (drugo mesto).

Za glumu:

Mima Vuković-Kurić za ulogu Marije u predstavi „**Marija se bori sa anđelima**”; **Danica Kraljar** za ulogu Gine u predstavi „**Putujuće pozorište Šopalović**”; **Miodrag Jurišić** za ulogu Drobca u predstavi „**Putujuće pozorište Šopalović**”, Narodno Pozorište „**Joakim Vujić**”, Kragujevac; **Milan Đurđević** za ulogu u predstavi „**Šovinistička farsa**”.

Za epizodu:

Aleksandra Gavanski za ulogu Žene od krvi i mesa u predstavi „**Pismo glava**”; **Momčilo Murić** za ulogu Miluna u predstavi „**Putujuće pozorište Šopalović**”-Narodno pozorište, Titovo Užice.

Za mladog glumca:

Vesna Mirković za ulogu Ćerke u predstavi „**Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji**”.

Specijalna nagrada za kolektivnu igru:

Predstava „**Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji**”-Narodno pozorište, Leskovac.

Za scenografiju:

Milutin Kostić za scenografiju predstave „**Grobnica za Borisa Davidoviča**”.

Za kostim:

Slavica Lalicki za kostim predstave „**Grobnica za Borisa Davidoviča**”.

„**Ivan Vučković**” (za najbolje likovno rešenje predstave):

Krstomir Milovanović, scenograf i **Slavica Lalicki**, kostimograf za predstavu „**Ženidba**”.

Za muziku:

Mladen i Predrag Vranješević za muziku u predstavi

„**Putujuće pozorište Šopalović**”.

Za scensko-tehničku realizaciju:

Predstava „**Grobnica za Borisa Davidoviča**”, Pokrajinsko Narodno pozorište, Priština.

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”, **Milija Vuković** za ulogu u predstavi „**Šovinistička farsa**”.

„**Mila Stojadinović**”, **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Marije u predstavi „**Marija se bori sa anđelima**”.

„**3. Oktobar**”, **Ljubomir Ubavkić** za ulogu Vasilija Šopalovića u predstavi „**Putujuće pozorište Šopalović**”.

Grada domaćina:

Za predstavu, „**Grobnica za Borisa**

Davidoviča”-Pokrajinsko Narodno pozorište, Priština.

Za režiju, **Vladimir Lazić** za režiju predstave „**Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji**”.

Za glumu, **Petar Antić** za ulogu Stefana u predstavi „**Divlje meso**”, **Danica Kraljar** za ulogu Gine u predstavi „**Putujuće pozorište Šopalović**”.

Za glumu, **Mima Vuković-Kurić** za ulogu Marije u predstavi „**Marija se bori sa anđelima**”.

Okruglog stola kritike:

Za predstavu:

„**Putujuće pozorište Šopalović**”-Narodno pozorište „**Joakim Vujić**”, Kragujevac.

Žiri

Stručni žiri:

Milenko Maričić (predsednik), **Marija Crnobori**, **Milica Novković**.

Žiri Specijalnih nagrada:

Brana Vojnović (predsednik), **Miroslav Lukić**, **Dušan Mandić**

Žiri Grada domaćina:

Vili Hubač (predsednik), **Cvetana Milošević**, **Miodrag Stojanović**.

Žiri Udruženja:

Dara Apić (predsednik), **Dragan Dimitrijević**, **Radiša Grujić**.

Lica: Uglješa Vujović (Žutilov), Milica Blagojević (Nančika), Dušica Milošević (Milčika), Arjan Šehu (Eden), Ljubomir Todić (Šandor Lepršić), Ružica Đokić (Gospoda Zelenička), Ekrem Čehajić (Šerbulić), Stevan Đorđević (Smrdić), Miomir Radojković (Gavrilović), Lajoš Balog (Nađ Pal), Branko Babović (Skoroteča).

205

Narodno pozorište, Pirot

Slavomir Mrožek:

Grbavac

Režija: Borislav Grigorović, k. g. Scenografija: Žak Kukić, k. g. Kostimografija: Marija Kranjc, k. g. Prevod: Petar Vujičić. Inspicijent i sufler: Svetlana Stanković.

Lica: Dušan Jovanović (Onek), Bosiljka Miljević, Dušica Popović (Onka), Predrag Stanić (Baron), Vidošava Todić (Baronica), Miroslav Jović (Student), Zoran Tomić (Grbavac), Aleksandar Živković (Nepoznati).

206

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Fridrih Direnmat:

Play Strindberg

Prema drami „Mrtvački ples” Augusta Strindberga. Režija: Ljuba Milošević. Scenograf: Rade Stanković. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Muzički saradnik: Ivica Penčić. Scenski pokret: Dragoljub Janković-Maks. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović.

Lica: Jelica Vojinović (Alisa), Petar Lazić (Edgar), Ivan Tomašević (Kurt).

207

Narodno pozorište, Niš

Ivan Studen:

Vuk

Režija: Gradimir Mirković. Scenograf: Velizar Srbljanović. Kostimograf: Milica Radovanović. Kompozitor: Vojislav Voki Kostić. Koreograf: Boris Radak. Lektor: Miroslav Lukić. Inspicijent: Vlada Đorđević. Sufler: Živojin Vukov. Lica: Radoman Kontić (Vuk), Milivoje Daskalović (Miloš), Sima Erčević (Čovek okovan sindžirom), Radmila Mirković (Žena), Biljana Veljković, Jasmina Pešić (Devojka), Petar Antić (Sluga prvi), Rista Bukvić (Sluga drugi), Milivoje Pavlović (Sluga treći), Radisav Dimitrijević (Mitropolit), Tomislav Ilić (Vladika), Aleksandra Nedeljković, Nataša Todorovska (Fatima), Slaviša Filipović (Vuk u Miloševom zapečku), Ljubiša Dimitrijević (Prvi stražar), Bogdan Todorović (Drugi stražar).

Dvadeset treći Susreti

Zaječar, 6-16. maj 1987.

Predstave u konkurenciji

202

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Jukio Mišima:

Markiza de Sad

Adaptacija i režija: Aleksandar Lukač. Scenograf: Snežana Petrović. Kostimograf: Angelina Alagić. Muzika: Ivica Penčić. Lektor: Radovan Knežević. Inspicijent i sufler: Lela Jovanović.

Lica: Marina Perić (Rene), Darinka Petrović (Gospođa de Montrej), Slađana Pajić (An-prosper), Branislava Šukletović (Baronica de Simjan), Radmila Josifović (Grofica de Sen Fon), Dragana Mladenović (Šarlota).

203

Kruševačko pozorište, Kruševac

Zvonimir Kostić:

Srpski revizor

Reditelj: Nebojša Bradić. Scenograf: Aleksandar Zlatović. Kostimograf: Nada Janković. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Izbor muzike: Jovan Branković. Koreograf: Dragan Nikolić. Inspicijent: Dušica Vuković.

Lica: Gordana Petković (Devojka), Milan Đurđević (Predsednik opštine), Ljiljana Toković (Sekretarica), Milomir Nedeljković (Direktor), Dušan Duka Jovanović (Zamenik), Milića Vuković (Upravnik bolnice), Ljiljana Đoković - Simonović (Sestra), Andreja Zlatić (Sima Zlatić), Pera Živković, Dušan Duka Jovanović (Bundžije), Trojanka Aleksić (Telefonistkinja), Dragan Marinković (Inspektor).

204

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Jovan Sterija Popović:

Rodoljupci

Reditelj: Borislav Grigorović. Scenograf: Milutin Kostić. Kostimograf: Snežana Kovačević. Muzika: Baškim Šehu. Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Andjelković.

150 Pozorišni susreti Joakim Vujić

208

Narodno pozorište, Titovo Užice

Aleksandar Popović:

Komunistički raj

Režija: Branko Popović. Scenografija: Velizar Srbiljanović.

Kostimografija: Snežana Kovačević. Izbor muzike:

Baronijan Vartkes. Scenski pokret: Dragoslav

Janković-Maks. Lektor: dr Branivoj Đorđević. Inspicijent:

Ružica Milosavljević. Sufler: Sofija Karajić.

Lica: Zoran Karajić (Manasije), Tomislav Janić (Žika Proja), Vladan Savić k. g. (Zdenko), Branko Platiša, k. g. (Slovenac Primož), Tomislav Trifunović (Doktor Rača), Dana Krljar (Mikaina), Milija Vuković, k. g. (Gazda Isa), Rade Simić (Toša), Momčilo Murić (Miloje Keraš), Dušan Đorđević (Pera Cikuša), Sergej Trifunović, k. g. (Grujica), Nikola Rodić (Ribica), Desa Bogdanović (Kosara), Branko Popović (Uča), Đurica Savić (Pop Ljuba), Mihailo Viktorović, k. g. (Gospodin Cugsfirer), Gordana Simić (Frau Greta).

209

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Dušan Kovačević:

Sveti Georgije ubiva aždahu

Režija: Jovica Pavić. Scenograf: Miodrag Tabački.

Kostimograf: Zagorka Stojanović. Muzika: Enco Lesić.

Inspicijent: Rada Jovanović. Sufler: Nada Mišković.

Lica: Mirko Babić (Đorđe), Nada Jurišić (Katarina), Vlada Živković (Gavrilo Vuković), Branko Andrejević (Mile Vuković), Nemanja Severinski (Aleksa Vuković), Vladimir Arnavutović, Dragan Stokić (Vane), Miodrag Marić (Doktor Konstantin), Jovan Mišković (Zoja), Nebojša Milovanović (Rajko), Vladan Savić (Reci Vojo), Stojadin Stojiljković (Učitelj Mićun), Bratislav Slavković (Nino Belotić), Miodrag Jurišić (Krivi Luka), Bruno Raić (Trifun pijani), Ljiljana Govedarović (Tetka Slavka), Goran Ivanović (Poručnik Tasić), Milić Jovanović (Mikan), Aleksandar Milovanović (Dane), Branislav Despotović, Aleksandar Miloradović (Vojnici).

210

Narodno pozorište, Leskovac

Aleksandar Popović:

Mrešćenje šarana

Režija: Dragan Jakovljević. Scenografija: Velizar

Srbiljanović. Kostimograf: Milica Radovanović. Muzički

saradnik: Vojislav Kostić. Inspicijent: Pavlina Cvetković.

Sufler: Nevena Marinković.

Lica: Dragan Dimitrijević (Borko Gracin), Simonida Đorđević, k. g. Slavica Kršmanović (Mica), Ninoslav Milićević (Laza Paunov), Radiša Grujić (Kum Sveta), Bojan Dimitrijević (Kumić Mita), Živka Barać-Hubač (Bosa Katanić), Dragan Mićalović (Vasa Vučurović), Vesna Marković, Dušica Nikolić (Gospava), Dara Apić (Matejica), Božidar Cvetković (Četnik).

Predstave van konkurencije

78

Novosadsko pozorište - Ujvideki szinház, Novi Sad

Ištvan Erkenji:

Totovi

Režija: Gabor Sekelji. Scenograf: Ištvan Slavik. Kostimograf: Đerđi Sakač.

Lica: Mikloš Korica (Major), Lajoš Soltiš (Tot), Katalin Ladik (Mariška), Eleonora Revid (Agika), Đerđ Feješ (Poštar), Šandor Lasko (Tomaji), Hajnalka Varadi Fišer (Susetka), Maćaš Pašti (Vlasnik kolica), Mihalj Simon (Sused), Nandor Siladi (Elegantan major).

79

Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd

Dušan Kovačević:

Balkanski špijun

Režija: Dušan Jovanović. Scenograf: Miodrag Tabački.

Kostimograf: Doris Kristić. Muzički saradnik: Veljko Marić.

Dramaturg: Dušan Č. Jovanović. Lektor: Milivoj

Popović-Mavid. Vođa predstave: Ivan Janketić. Sufler:

Andelka Dimitrijević.

Lica: Danilo Stojković (Ilija Čvorović), Branka Petrić (Danica), Sanja Milosavljević (Sonja), Josif Tatić (Đura), Stojan Dečermić (Podstanar).

Prateći programi i manifestacije

Glumački medaljoni - Sekcija penzionera Udruženja dramskih umetnika Srbije

Okrugli sto kritike. Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Sveti Georgije ubiva aždahu - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac,

Za režiju:

Jovica Pavić za predstavu „Sveti Georgije ubiva aždahu”;

Aleksandar Lukač za predstavu „Markiza de Sad”.

Za glumu:

Jelica Vojinović za ulogu Alise u predstavi „Play Strindberg”; **Milija Vuković** za ulogu Gazda Ise u predstavi „Komunistički raj”; **Zoran Karajić** za ulogu Manasija u predstavi „Komunistički raj”; **Milivoje Daskalović** za ulogu Miloša u predstavi „Vuk”.

Za epizodu:

Zoran Tomić za ulogu Grbavca u predstavi „Grbavac”; **Lajoš Balog** za ulogu Skoroteče u predstavi „Rodoljupci”.

Za mlađog glumca:

Marina Perić za ulogu Rene u predstavi „Markiza de Sad”.

Za scenografiju:

Snežana Petrović za scenografiju predstave „Markiza de Sad”.

Za kostim:

Snežana Kovačević za kostime u predstavama „Rodoljupci” i „Komunistički raj”.

Za muziku:

Enco Lesić za muziku u predstavi „Sveti Georgije ubiva aždahu”.

„Ivan Vučković”:

Predstava „Grbavac”, Narodno pozorište, Pirot.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, Uglješa Vujović za ulogu Žutilova u predstavi „Rodoljupci”.

„Mila Stojadinović”, Nada Jurišić za ulogu Katarine u predstavi „Sveti Georgije ubiva aždahu”.

„3. Oktobar”, Radoman Kontić za ulogu Vuka u predstavi „Vuk”.

„Jovan Putnik” (za režiju), Bora Grigorović za režiju predstava „Rodoljupci” i „Grbavac”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

„Vuk” - Narodno pozorište, Niš

Za glumu:

Goran Ivanović za ulogu Poručnika Tasića u predstavi „Sveti Georgije ubiva aždahu”.

Udruženja dramskih umetnika:

Mirko Babić za ulogu Đorđa u predstavi „Sveti Georgije ubiva aždahu”.

Okruglog stola kritike:

Predstava „Play Strindberg”, Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac

Žiri

Stručni žiri:

Olga Savić (predsednik), Dušan Č. Jovanović, Dušan Rodić.

Žiri specijalnih nagrada:

Života Avramović, Dušan Mandić, Cvetana Milošević, Životije Živanović.

Žiri Grada domaćina:

Milan Paunović (predsednik), Vera Jovanović, Ljubodrag Ljumović, Tomislav Mijović, Krstomir Milovanović.

Žiri Udruženja:

Darinka Petrović (predsednik), Dejan Penčić-Poljanski, Slavoljub Stojanović

Dvadeset četvrti Susreti

Priština, 7 - 18. maj 1988.

Predstave u konkurenciji

211

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na albanskom jeziku

Teki Derviši:

Breg žalosti

Režija: Vladimir Milčin. Lektor: Kimete Agaj. Scenograf: Krste S. Džidrov. Kostimograf: Violeta Džaferi. Muzika: Baškim Šehu. Vajari: Agim Čavdarbaša, Sami Šabani. Slikar - izvođač: Ismailj Baljak. Inspicijent: Minire Krasnići. Sufler: Fehmi Kuljeta.

Lica: Istref Begoli, Cun Ljajči, Drita Begoli, Ajše Ramadani, Fatime Sefaj, Maljo Gami, Adelajde Sopi, Hazir Miftari, Avduš Hasan, Seljman Jusufi, Dibrani Tahiri, Skender Tafaj, Ramadan Maljaj - Badi, Dževad Ćena, Šani Palaska, Faruk Begoli, Seljman Ljokaj, Bisljim Mučaj, Safete Rogova, Ljumnije Mučaj.

212

Kruševačko pozorište, Kruševac
Dušan Kovačević:

Klaustrofobična komedija

Reditelj: Nebojša Bradić. Scenograf: Zlatibor Kramarić. Kostimograf: Ana Mladenović. Izbor scenske muzike: Jovan Branković, Zora Krapčević. Koreograf: Izabela Pejčić. Inspicijent: Dušica Vuković.

Lica: Budimir Jeremić (Sava Odžačar), Ljiljana Đoković-Simonović (Nina Herbert), Milija Vuković (Vule Milicioner), Milan Đurđević (Jagoša Kraj), Nebojša Vranić

(Teja Kraj), Ljiljana Toković (Vesela Kraj), Dragan Marinković (Leopold Važik), Dušan Jovanović (Milicioner).

213

Narodno pozorište, Leskovac
Miodrag Karadžić:

Jesi li to doš'o da me vidiš

Režija: Milan Karađić. Scenografija: Snežana Petrović. Kostimografija: Predrag Cakić. Muzika: Enco Lesić. Inspicijent: Pavlina Cvetković. Sufler: Nevena Marinković. Lica: Radiša Grujić (Maksim), Dragan Mićalović (Gorčilo), Živka Barać-Hubač (Grozdana), Ninoslav Miličević (Petašin), Velimir Keković (Zeljo), Trojanka Aleksić (Miluša), Mirjana Popović (Koviljka), Bratislav Milošević (Dimitrije Kasalica).

214

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac
Ljubomir Simović:

Čudo u Šarganu

Reditelj: Ljuba Milošević. Kostimograf i scenograf: Krstomir Milovanović. Muzika: Ivica Penčić. Lektor: mr Jovan Jovanović. Asistent: Petar Lazić. Inspicijent: Branislav Ilić. Sufler: Bosiljka Milovanović. Lica: Jelica Vojinović (Ikonija), Ana Milanović (Gospava), Vesna Katić (Cmilja), Slađana Pajčić (Jagoda), Slobodan Petranović (Mile), Duško Stevanović (Stavra), Miroslav Đorđević (Prosjak), Slobodan Despotović (Skitnica), Bora Božanić (Vilotijević), Petar Lazić (Manojlo), Siniša Maksimović (Tanasko), Predrag Stanić (Islednik).

215

Narodno pozorište, Titovo Užice

Georg Bihner:

Vojcek

Prevod, adaptacija teksta i režija: Aleksandar Lukač, k. g. Scenografija: Snežana Petrović. Kostimografija: Snežana Kovačević. Muzika: Ivica Penčić, k. g. Scenski pokret: Ivan Klemenc, k. g. Inspicijent: Sofija Karajić. Sufler: Ružica Milosavljević.

Lica: Zoran Karajić, Ivan Tomašević (Vojcek), Gordana Lazović, Aneta Josifović (Marija), Dana Krljar (Margareta), Slobodan Ljubičić (Kapelnik), Momčilo Murić (Anders), Tomislav Trifunović (Doktor), Dušan Đorđević (Kapetan), Divna Marić (Kaća).

216

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac
Dušan Kovačević:

Klaustrofobična komedija

Reditelj: Vladimir Lazić. Scenograf: Krstomir Milovanović. Kostimograf: Angelina Atlagić. Koreograf i izbor muzike: Petar Rajković. Saradnik za poljski jezik: Milan Duškov. Slikar dekora: Milivoje Štulović. Inspicijent: Rada Jovanović. Sufler: Nadežda Mišković.

Lica: Ljubomir Ubavkić (Sava Odžačar), Lidija Kroker (Nina Herbert), Miodrag Jurišić (Jagoša Kraj), Goran Ivanović (Teja Kraj), Nada Jurišić (Vesela Kraj), Mirko Babić (Milicioner Vule), Dušan Ašković (Leopold Važik), Vladan Savić (Grabinski), Milić Jovanović (Milicioner).

217

Narodno pozorište, Niš
Velimir Stojanović:

Nije čovek ko ne umre

Reditelj: Ljubiša Georgijevski. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimograf: Meri Georgijevski. Lektor: Miroslav Lukić. Inspicijent: Hristo Žarkov. Sufler: Marina Šukleta. Lica: Desimir Stanojević (Ivan), Radoman Kontić (Duško), Vasja Stanković (Refik), Ratomir Vasiljević (Doktor), Biljana Veljković (Sestra).

218

Narodno pozorište, Pirot
Miodrag Ilić:

San zimske noći

Reditelj: Gradimir Mirković. Scenograf: Boris Čerškov. Kostimi: Biljana Krstić. Muzika: Vojislav Kostić. Koreograf: Siniša Jovanović. Korepetitor: Vasilije Petrović. Lica: Vasja Stanković (Bogdan Nestorović), Vidosava Todić (Raba), Stojan Mitić (Otac), Dušan Jovanović (Zlatko), Dragana Jovanović (Divna), Zoran Tomić (Spah), Dušica Popović (Krasna), Milutin Vešković (Jakov), Stojan Mitić (Cvetko), Dušan Jovanović (Gliša), Dragica Živković (Ajša), Dragoslav Velinović, Zoran Živković (Srećko), Dušica Popović (Ruža), Dragana Jovanović (Ljubica), Dragoslav Savić, Dragan Radiš (Šaban), Slobodan Živković (Dete Ružino).

219

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština
Drama na srpskohrvatskom jeziku

Nikolaj Erdman:

Samoubica

Reditelj: Miško Milojević. Scenograf: Milutin Kostić.

Kostimograf: Svetlana Zojkić. **Muzika:** Zoran Miletić. **Koreografija:** Milica Jovanović. **Asistent režije:** Uglješa Vujović. **Inspicijent:** Radmila Jović. **Sufler:** Biljana Abdurahmanović.

Lica: Miomir Radojković (Semjon Semjonovič), Radmila Radovanović (Marija Lukjanovna), Ružica Đokić (Serafima Iljinjska), Uglješa Vujović (Aleksandar Petrović), Ljubica Miletić (Margarita Ivanovna), Jovica Veljković (Aristarh Dominiković), Ekrem Čehajić (Jegor Temofejević), Zlatko Povšić (Nikita Arsenijević), Stevan Đorđević (Viktor Viktorović), Ljubomir Todić (Otac Jelpidij), Ankica Milenković (Kleopatra Maksimovna), Nada Radonjić (Raisa Filipovna), Ljupčo Hadži Stojanov (Gluvonemi mladić), Dušica Mitrović (Zinka Pa d'Espanj), Olga Mandrapa (Starica), Saša Pantić (Kelner), Blažo Turković (Komšija), Husnije Mučaj (Komšinica), Mijat Radonjić (I pijanac, I pogrebnik), Branko Babović (II pijanac, II pogrebnik), Živorad Miletić (Dečak).

220

Pozorište Timočke krajine, Zaječar

Dušan Kovačević:

Sveti Georgije ubiva aždahu

Reditelj: Aleksandar Lukač. **Scenografija:** Krstomir Milovanović. **Kostimograf:** Snežana Kovačević. **Muzika:** Ivica Penčić. **Lektor:** Radovan Knežević. **Sufler:** Lela Jovanović. **Inspicijent:** Slađana Petrović.

Lica: Milan Svilar (Đorđe Džandar), Dragana Mladenović (Katarina), Vasa Spasojević (Gavrilo Vuković), Budimir Jeremić (Aleksa Vuković), Dragan Jocić (Vane siroče), Ljubiša Krstić (Doktor Konstantin), Nenad Ciganović (Žoja Ribar), Slobodan Ljubičić (Rajko Pevac), Miloš Petrović (Učitelj Mićun), Slavoljub Stojanović (Ninko Belotić), Božidar Dragutinović (Krivi Luka), Milena Svilar (Tetka Slavka), Oliver Šukletović (Poručnik Tasić), Zoran Đorđević (Mikan Besni), Toplica Golubović (Dane Neženja), Dobrica Mladenović (Baća), Miroslav Đorđević (Reci Vojo), Dejan Stojanović, Boban Predić (Vojnici).

Predstave van konkurencije

80

Pozorište lutaka, Niš

Vojmil Rabadan:

Čarobnjak iz Oza

Reditelj: Vojo Stankovski. **Scenografija, lutke, maske i kostimi:** Boris Čerškov. **Scenske kretnje:** Jovan Putnik. **Lektor:** Milorad Dešić. **Asistent režije:** Božidar Milivojević. **Tehničko vođstvo:** ing. Miodrag Stojanović. **Uloge i animacija:** Biljana Stojiljković (Doroti), Dimitrije

Nikolić (Strašilo), Vukadin Mitić (Limeni drvoseča), Zoran Lozančić (Plašljivi lav), Desanka Krstović (Veštica Bastinda), Božidar Milivojević (Čarobnjak iz Oza, Gudvin vratar), Živkica Rakić (Vila Zelenika).

81

Atelje 212, Beograd

Ljubomir Simović:

Čudo u Šarganu

Reditelj: Mira Trailović. **Umetnički saradnik:** Nikola Jeftić. **Pomoćnik reditelja:** Saša Gruden. **Muzika:** Vojislav Kostić. **Scenografija:** Petar Pašić. **Kostimi:** Vladislav Lalicki. **Sufler:** Mirjana Pajović.

Lica: Mira Banjac (Ikonija), Ružica Sokić (Gospava), Jelisaveta Sablić (Cmlila), Aljoša Vučković (Andelko), Fedja Stojanović (Mile), Taško Načić (Stavra), Milutin Butković (Prosjak), Petar Kralj (Skitnica), Mira Peić (Jagoda), Branko Vujović (Vilotijević), Mladen Andrejić (Islednik SUP-a) Dejan Cavić (Manojlo), Erol Kadić (Tanasko).

82

Narodno pozorište, Sombor

Vida Ognjenović:

Kako zasmejati gospodara

Režija: Vida Ognjenović. **Scenografija:** Marina Čuturilo. **Kostimografija:** Ljiljana Dragović. **Muzika:** Braća Vranješević. **Koreografija:** Dragana Ivanji. **Korepetitor:** Šandor Jung. **Sufler:** Zoran Vučković. **Inspicijent:** Stevan Lakataš.

Lica: Stevan Šalajić (Joakim Vujić), Nikola Ivošević (Sreten Popović), Zdravko Panić (Filip Hristić), Vladimir Amidžić (Atanasije Teodorović), Jovan Ristovski (Stevan Gruborović), Nađa Bulatović (Gospođa Jeca Berman), Tatjana Bermel (Gospođa Katarina), Saša Marjanović (Arska Lunjevića), Pero Stojančević (Antonije Majstorović), Radoje Čupić (Dimitrije Crnobaranac), Saša Torlaković (Petar Radovanović), Bogomir Đorđević (Miljko), David Tasić (Milić), Šandor Jung (Šlezinger), Tatjana Santa (Moler Isailović).

Prateći programi i manifestacije

Okrugli sto kritike.

Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

„Vojcek“-Narodno pozorište, Titovo Užice; **Klaustrofobična komedija**-Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac.

Za tekst:

Dušan Kovačević za predstavu „Klaustrofobična komedija”.

Za režiju:

Aleksandar Lukač za predstavu „Vojcek”; **Vladimir Lazic**

za predstavu „Klaustrofobična komedija” (prva nagrada);

Milivoje Miško Milojević za predstavu „Samoubica”;

Nebojša Bradić za predstavu „Klaustrofobična komedija”.

Za glumu:

Glumački ansambl predstave „Breg žalosti”; **Zoran Karajić**

i **Ivan Tomašević** za ulogu Vojceka u predstavi „Vojcek”;

Ljubomir Ubavkić za ulogu Save Odžaćara u predstavi

„Klaustrofobična komedija”; **Ana Milanović** za ulogu

Gospave u predstavi „Čudo u Šarganu”.

Za epizodu:

Budimir Jeremić za ulogu Alekse Vukovića u predstavi

„Sveti Georgije ubiva aždahu”; **Goran Ivanović** za ulogu

Teje Kraja u predstavi „Klaustrofobična komedija”.

Za mlađog glumca:

Dušan Ašković za ulogu Leopolda Važika u predstavi

„Klaustrofobična komedija”.

Za scenografiju:

Krste S. Džidrov za scenografiju predstave „Breg žalosti”.

Za kostim:

Violeta Džaferi za kostime u predstavi „Breg žalosti”.

„Ivan Vučković”: Predstava „Vojcek” - Narodno pozorište,

Titovo Užice.

Za muziku:

Baškim Šehu za muziku u predstavi „Breg žalosti”.

Specijalne nagrade:

„Sima Krstović”, **Dragan Mićalović** za ulogu Gorčila u

predstavu „Jesi li to doš'o da me vidiš”.

„Mila Stojadinović”, **Ana Milanović** za ulogu Gospave u

predstavi „Čudo u Šarganu”.

„3. oktobar”, **Milan Đurđević** za ulogu Jagoša Kraja u predstavi „Klaustrofobična komedija”.

„Jovan Putnik”, **Aleksandar Lukač** za predstavu „Vojcek”.

Grada domaćina:

Za predstavu:

„Breg žalosti” - Pokrajinsko narodno pozorište,

Priština-Drama na albanskom jeziku.

Za režiju:

Vladimir Milčin za predstavu „Breg žalosti”.

Za glumu:

Ljubomir Ubavkić za ulogu Save Odžaćara u predstavi

„Klaustrofobična komedija”; **Oliver Šukletović** za ulogu

Poručnika Tasića u predstavi „Sveti Georgije ubiva aždahu”.

Udruženja dramskih umetnika:

Miomir Rajković za ulogu Semjona Semjonovića u predstavi „Samoubica”.

Okruglog stola kritike:

„Klaustrofobična komedija” - Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac.

Žiri

Stručni žiri:

Avdo Mujčinović (predsednik), Primož Bebler, Abdurahman Šalja.

Žiri Specijalnih nagrada:

Dušan Mandić (predsednik), Cvetana Milošević, Nebojša Bradić, Timošenko Milosavljević.

Žiri Grada domaćina:

Krist Beriša (predsednik), Skender Zogaj, Mirko Žarić.

Žiri Udruženja:

Rajko Rosić (predsednik), Ragib Ljodža, Adem Mikulovci.

Dvadeset peti Susreti

Niš, 8-17. maj 1989.

Predstave u konkurenciji

221

Narodno pozorište, Niš

Slobodan Selenić:

Ruženje naroda u dva dela

Reditelj: Branislav Mićunović. Dramaturg: Dušan Č. Jovanović. Scenograf: Zoran Ristić. Kostimograf: Biljana Krstić. Kompozitor: Predrag Vranešević. Lektor: Radovan Knežević. Scenske borbe: Milovan Gaćanski. Inspicijent: Vladislav Đorđević.

Lica: Đorđe Vukotić (Slavoljub Medaković), Milija Vuković (Jezdimir Kuštrimović), Živko Vukojević (Stevan Stanković), Miroslav Nedović (Obrad Cvetković), Radoman Kontić (Pop Sava), Petar Antić (Čapajev), Dragan Marković (Upravnik Boštjan), Ratomir Vasiljević (Uča), Rista Bukvić (Đoka), Jasmina Pešić (Andre), Vasja Stanković (Miloš Obrenović), Sima Erčević (Vujica), Miodrag Pavlović (Jermenin), Budimir Stefanović (Učitelj), Miroslav Đorđević (Major Aterton), Dušan Đorđević (Pukovnik Daglas), Divna Antić (Majka), Vesna Cvijić, Aleksandra Đorđević (Devojčice).

222

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština

Drama na srpskohrvatskom jeziku

Slobodan Stojanović:

Raste trava

Reditelj: Milivoje Milojević. Scenograf: Milutin Kostić.

Kostimograf: Violeta Džaferi. Muzika: Ivica Penčić.

Inspicijent: Radmila Jović. Sufler: Biljana Andelković.

Lica: Faruk Begoli (Mihailo Janković), Miomir Radojković (Srđan Borojević), Ankica Milenković (Vera), Ljubomir Todić (Knežević), Uglješa Vujović (Bata Radonjić), Branko Babović (Mladić), Ljubica Dimić (Devojka), Ružica Djokić (Jelenin glas)

223

Pozorište Timočke Krajine, Zaječar

Veljko Radović:

Svačije

Reditelj: Vladimir Lazić. Scenograf: Krstomir Milovanović

Kostimograf: Svetlana Milutinović. Muzika: Vladimir

Racković. Scenski pokret: Ivica Klemenc. Lektor: Radovan Knežević. Inspicijent: Lela Jovanović. Sufler: Sladana Petrović.

Lica: Milan Svilar (Blažo), Ina Popović (Sofija), Dragiša Veljković (Simon), Budimir Jeremić (Bogoljub), Zoran Đorđević (Milun), Miloš Petrović (Lazar), Slavoljub Stojanović (Radun), Darinka Petrović (Katarina), Nenad Ciganović (Aleksandar), Milan Bogosavljević (Stanko), Dragana Mladenović (Magda), Radmila Josifović (Slavjanka), Branislava Šukletović (Divna), Ljubiša Krstić (Života), Oliver Šukletović (Jovo), Vasa Spasojević (Đoko).

224

Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac

Slobodan Selenić:

Ruženje naroda u dva dela

Reditelj: Aleksandar Lukač. Scenograf: Sava Baračkov.

Kostimograf: Angelina Atlagić. Muzika: Ivica Penčić.

Lektor: Dr Branivoj Đorđević. Inspicijent i sufler: Nada Mišković.

Lica: Goran Ivanović (Slavoljub), Miodrag Jurišić (Jezdimir), Jovan Mišković (Stevan), Milić Jovanović (Obrad), Milan Đurđević (Pop Sava), Bratislav Slavković Čapajev), Dušan Ašković (Boštan), Mirko Babić (Uča), Aleksandar Miloradović (Đoko), Nada Jurišić (Andre), Bruno Raić (Pukovik Daglas), Branko Andrejević (Major Aterton).

225

Narodno pozorište, Titovo Užice

Dobrilo Nenadić:

Obilić

Reditelj: Borislav Grigorović. Scenograf: Velizar Srbljanović.

Kostimograf: Snežana Kovačević. Izbor muzike: Radmila Trifunović. Lektor: Dr Branivoj Đorđević. Inspicijent: Sofija Karajić. Sufler: Ružica Milosavljević.

Lica: Slobodan Ljubičić (Miloš Obilić), Zoran Karajić (Knez Lazar), Danica Krljar (Kneginja Milica), Branislav Trifunović (Stefan), Toma Trifunović (Vuk Branković), Gordana Lazović (Mara), Đurica Savić (Đurađ Stracimirović Balšić), Divna Marić (Jelena), Tomislav Janić (Tvrtko I, Mardarije), Mihailo Kostadinov (Vlatko Vuković), Radoslav Simić (Jug Bogdan), Desa Bogdanović (Majka Jugovića), Radenko Milutinović (Vojin Jugović, Tadija), Momčilo Murić (Damjan Jugović, Sibin), Sergej Trifunović (Boško Jugović, Radonja), Slobodan Filipović (Grubač, Najdan), Dušan Đorđević (Tomaš, Mrkša), Svetislav Jelisavčić (Mihal, Dragiša), Goran Šmakić (Širga, Herak), Miodrag Andić (Goluban, Kandić).

226

Narodno pozorište, Leskovac

Franc Ksaver Krec:

Kuća strave

Reditelj: Miroslav Girić. Asistent režije: Dragan Mićalović. Scenograf: Srđan Cakić. Kostimograf: Predrag Cakić.

Muzika: Nebojša Kocić. Lektor: Miroslav Lukić. Inspicijent i sufler: Pavilna Cvetković.

Lica: Radisa Grujić (Sep), Jasna Radivojević (Bepi), Dragan Dimitrijević (Štaler), Gordana Petković (Štalerka).

227

Narodno pozorište, Pirot

Ivo Brešan:

Hamlet u Mrduši Donjoj

Adaptacija: Branislav Mićunović i Novak Kilibarda.

Reditelj: Branko Popović. Scenograf: Velizar Srbljanović.

Kostimograf: Snežana Kovačević. Muzika: Zoran

Obrenović. Inspicijent i sufler: Svetlana Stanković.

Lica: Slobodan Aleksić (Mato), Dušan Jovanović (Milo),

Vidosava Todić (Mara), Dragana Jovanović (Anda), Zoran

Tomić (Mačak), Milutin Vešković (Joco), Tomislav

Mandić (Andro), Dragoslav Savić (Špiro), Zoran Živković (Harmonikaš).

228

Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”, Šabac
Zorica Simović:

Zidanje Skadra

Reditelj: Vladimir Lazić. Scenograf: Nevenka Vidak.
Kostimograf: Božana Jovanović. Kompozitor: Enco Lesić.
Lektor: Radovan Knežević. Koreograf: Petar Rajković.
Asistent režije: Petar Lazić. Inspicijent i sufler: Bosiljka Milovanović.

Lica: Ana Milanović(Kraljica Majka), Petar Lazić(Vukašin Mrnjavčević), Jelica Vojinović (Jevrosima), Ivan Tomašević(Uglješa), Zorica Lazić(Jefimija), Ljubiša Barović(Gojsko), Aneta Tomašević(Selena), Duško Stevanović(Marko Kraljević), Cane Firaunović(Hrusa), Bora Božanin (Rade neimar), Slobodan Petranović(Dario Demetrić), Aleksandra Gavanski(Luda Koviljka), Sladana Pajčić (Jelena Hlapenova), Rade Mihailović(Relja), Dragan Tometić(Paun), Siniša Maksimović(Desimir), Vanja Stevanović(Dete).

229

Kruševačko pozorište, Kruševac.

Radoslav Pavlović:

Braća po oružju

Reditelj: Primož Bebler. Scenograf: Zlatibor Kramarić.
Kostimograf: Ljiljana Forcan Vukelić. Muzika: Kornelije Kovač. Inspicijent: Dušica Vuković.

Lica: Dušan-Dule Jovanović(Gvozden), Milija Vuković(Milorad Timarac), Ljiljana Toković(Spomenka), Jelena Tinska (Sunčica), Dušan-Duka Jovanović(Velibor Ivošević), Dragan Marinković(Dragoljub), Andreja Zlatić(Dobrica Trailov).

Predstava van konkurencije

83

Narodno pozorište „Sterija”, Vršac
Momčilo Nastasijević:

Kod „Večite slavine”

Režija: Dijana Milošević i Jadranka Andelić. Scenograf: Miodrag Tabački. Kostimograf: Boris Čakširan. Muzički saradnik: Nataša Bogojević. Scenski pokret: Sonja Lapatanov. Lektor: Radovan Knežević. Inspicijent: Miroslav Tošić. Sufler: Nada Obradović.

Lica: Nevenka Novović(Teta Tina), Dojna Andrejević(Magdalena), Miša Komljenović(Roman), Mladen Ognjanović(Čopa), Tomislav Pejčić(Čika Jole), Ivan Andrejević(Sirčanin), Vladimir Nikić(Podoljac), Valentina Stanisavljev(Sirčanka), Dušica

Mitrović(Podoljka), Stevan Đordjević(Rapa), Bojana Malkanović Udicki(Cvetana), Sonja Radosavljević Ognjanović(Smilja), Milorad Mustafović(Muktaš), Vasa Apić(Prvi pijanac), Jon Omoran(Drugi pijanac), Ljubomir Jerković(Treći pijanac).

Prateći programi i manifestacije

Skupština poslovne zajednice profesionalnih pozorišta Srbije posvećena temi Pozorište u tržišnim uslovima. Referenti: Dušan Mandić i Dejan Penčić-Poljanski
Pozorišne paralele - Od Sofokla do Beketa - 25 vekova teatra. Video teatar. Urednik programa: Marislav Radisavljević. Sofokle: „Elektra”. Reditelj: Antoan Vitez. Kineski teatar: „Marama od cveća”, „Pet devojaka za dug život”, „Liah i Ču” (o ljubavi). Američno pozorište: „Indijanski plesni teatar”, „Festival kazivača priči”, „Novo eksterijerno pozorište”, „Netradicionalna gluma”, „Režija: beal and company - falling bodies”, „Trendy beal and company - fontanelle”. Molijer: „Škola za žene”. Reditelj: Antoan Vitez. Didro: „Ramoov nečak”. Reditelj: Pjer Frenc. Bomarše: „Seviljski berberin”. Reditelj: Žan Pinjol. Ežen Jonesko: „Kralj umire”. Reditelj: Horhe Laveli. A.P.Čehov: „Višnjik”. Reditelj: Piter Bruk. Samuel Beket: „O, srečni dani”. Reditelj: Rože Blen. Samuel Beket: „Svi oni koji padaju”. Reditelj: Mišel Mitrani. Bertold Breht: „Majka Hrabrost i njena deca”. Reditelj: Bertold Breht - Semuel Beket: „Kaži Džo”. Reditelj: Mišel Mitrani. „Shakespeares memory”. Reditelj: Peter Štajn. Video hronika Susreta. Glavni urednik: Desimir Stanojević Proglašavanje glumca večeri na osnovu glasova publike. Glumci večeri: Milija Vuković(Niš), Faruk Begoli (Priština), Miloš Petrović(Zaječar), Miodrag Jurišić(Kragujevac), Slobodan Ljubičić(Titovo Užice), Jasna Radivojević(Leskovac), Milutin Vešković(Pirot), Aneta Tomašević(Šabac), Milija Vuković(Kruševac). Diplomska predstava učenika Srednje glumačke škole u Nišu.
„Play Aristofan”. Reditelj: Marislav Radisavljević. Profesori: Mima Vuković-Kurić, Dragan Marković, Marislav Radisavljević
Okrugli sto kritike. Voditelj: Dejan Penčić-Poljanski.

Nagrade i priznanja

Za predstavu:

Ruženje naroda u dva dela, Teatar „Joakim Vujić”, Kragujevac(prva nagrada), Svačije, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, (druga nagrada).

Za tekst:

Slobodan Selenić za tekst „Ruženje naroda u dva dela”.

Za režiju:

Aleksandar Lukač za „Ruženje naroda u dva dela”, Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca(prva nagrada), **Vladimir Lazić** za „Svačije”(druga nagrada).

Za glumu:

Dorđe Vukotić za ulogu Slavoljuba Medakovića u „Ruženju naroda u dva dela” Narodnog pozorišta iz Niša, **Živko Vukojević** za ulogu Stevana Stankovića u „Ruženju naroda u dva dela” Narodnog pozorišta iz Niša, **Milan Svilarić** za ulogu Blaža u predstavi „Svačije”, **Milija Vuković** za ulogu Milorada Timarca u „Braći po oružju”.

Za epizodu:

Radomir Vasiljević za ulogu Uče u „Ruženju naroda u dva dela” - Narodnog pozorišta iz Niša, **Ankica Milenković** za ulogu Vere u predstavi „Raste trava”.

Za mладог глумца:

Jasna Radivojević za ulogu Bepi u predstavi „Kuća strave”.

Za scenografiju:

Sava Baraćkov za scenografiju u „Ruženju naroda u dva dela” Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca.

Za kostim:

Božana Jovanović za kostime u „Zidanju Skadra”.

Za muziku:

Enco Lesić za muziku u „Zidanju Skadra”.

„**Ivan Vučković**”:

Predstava „Zidanje Skadra” - Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović” Šabac (scenograf: **Nevenka Vidak**, kostimograf: **Božana Jovanović**).

Specijalne nagrade:

„**Sima Krstović**”: **Goran Ivanović** za ulogu Slavoljuba Medakovića u „Ruženju naroda u dva dela”, Teatra „Joakim Vujić” iz Kragujevca.

„**Mila Stojadinović**”: **Jasna Radivojević** za ulogu Bepi u „Kući strave”.

„**3. oktobar**”: **Živko Vukojević** za ulogu Stevana Stankovića u „Ruženju naroda u dva dela” Narodnog pozorišta iz Niša.

„**Jovan Putnik**”: **Vladimir Lazić** za režiju predstave „Svačije”.

Grada domaćina:

Za predstavu: „Ruženje naroda u dva dela” - Narodno pozorište Niš. Za režiju: **Vladimir Lazić** za predstavu „Svačije”. Za glumu: **Jasna Radivojević** za ulogu Bepi u „Kući strave”, **Milija Vuković** za ulogu Jezdimira Kuštrimovića u „Ruženju naroda u dva dela” Narodnog pozorišta iz Niša.

Nagrada Udruženja dramskih umetnika:

Milija Vuković za ulogu jezdimira Kuštrimovića u „Ruženju naroda u dva dela” Narodnog pozorišta iz Niša.

Nagrada Okruglog stola kritike: Pozorište Timočke krajine iz Zaječara. Predstava „Svačije”.

Žiri

Stručni žiri:

Dr Milenko Misailović(predsednik), Radmila Savićević, Vladimir Marenić.

Žiri Specijalnih nagrada:

Dušan Mandić, Dragan Mićalović, Dimitrije Milenković(predsednik), Milija Vuković

Žiri grada domaćina:

Dragoljub Janković-Jenki (predsednik), Tihomir Nešić, Vidosav Petrović.

Žiri Udruženja:

Desimir Stanojević(predsednik), Živkica Rakić, Stevan Petrović.

Žiri Okruglog stola kritike:

Aleksandar Milosavljević, Zlatica Popović, Dušan Mandić, Miodrag Pavlović, Mirko Žarić, Slobodan Jovanović, Vasja Stanković, Dragan Mićalović, Dejan Penčić-Poljanski (redosledom kojim se glasalo).

Susreti

Glasilo Pozorišnih susreta „Joakim Vujić”

■■ Susreti - List Trećih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Nišu.

16 - 21, 23, 24, 25 i 27. oktobra 1967. (10 brojeva)

Izdaje Odbor oktobarskih svečanosti.

Uređuje redakcijski odbor: Aleksandar Simonović, Dušan Janković, Dobrivoje Jeftić, Dušan Milosavljević, Radmilo Pejić, Saša Dimitrijević, Dušica Apostolović, Branislav Nikolić, Olgica Petrović. Glavni urednik: Tihomir Nešić: Sima Krstović.

Štampa Prosveta, Niš.

■■ Susreti - List Četvrthih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Titovom Užicu (11 brojeva, 5. - 15. maj 1968)

Uređuje redakcijski odbor: Marina Aleksić, Milovan Vitezović, Antonije Đurić, Mirko Zečić (glavni urednik), Stojadin Kostić, Milosav Krstonić, Bogoslav Marjanović, Milorad Miroslavljević (tehnički urednik), Miljko Mitrović, Radovan Popović i Dragoslav Radojević. Štampa: Štamparsko- izdavačko preduzeće Dimitrije Tucović, Titovo Užice.

■■ Susreti - List Petih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Šapcu (10 brojeva, 9-18. novembar 1989)

Uređuje redakcijski odbor: Tomislav Jerotić (Glavni i odgovorni urednik), Tomislav Arsenović, dr Vlastimir Erčić, Stanoje Filipović, Igor Belohlavek, Branimir Šikulić, Jovan Radosavljević (tehnički urednik), Ljubisav Andrić i Slobodan Ćurčić; Meter: Ilian Veselinović. Štampa: Grafičko preduzeće Dragan SANIĆ Šabac, Masarikova 7.

■■ Susreti - List Šestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Leskovcu (10 brojeva, 18-26 i 28. april 1970.)

Uređuje redakcijski odbor: Tomislav N. Cvetković (glavni i odgovorni urednik), Miodrag Stojanović, Vladimir Krasić, Milenko Stojanović (tehnički urednik), Vlastimir Veljković, Borislav Zdravković, Verica Batorević, Miroslav Lukić i Vasja Stanković. Korektura: Mihajlo Dedić.

Štampa: Novinsko izdavačko i štamparsko preduzeće Naša reč Leskovac, Južnomoravskih brigada 61.

■■ Susreti - Takimet - List Sedmih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Prištini, Gazete e takimeve te shtata teatrale Joakim Vujić ne Prishtine (9 brojeva, 7-15. maj 1971.)

Uređuje redakcijski odbor: Semedin Mumdžiu, Radoslav Zlatanović, Ibrahim Kadriu, Fehim Kajević i Azem Škrelji (glavni i odgovorni urednik). Tehnički urednik: Redžep Hajdari. Korektor: Imer Jahjagaj.

Štampa: NIGP Rilindja, Priština.

■■ Susreti - Glasilo Osmih susreta profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić” (Zaječar 14-23. maj 1972. 10 brojeva)

Izdaje: Novinska ustanova Timok Zaječar, ul. Ljube Nešića 38. Uređuje redakcijski kolegijum: Božidar Vukašinović, Branislav Dervišević, Mirko Slavović, Slavko Cakić, Miodrag Ceković, Božidar Andrejević, Dragan Milošević, Živko Avramović i Sergije Lajković (odgovorni urednik). Štampa: Grafičko preduzeće u Zaječaru, ul. Ljube Nešića 20.

■■ Susreti - List Devetih susreta pozorišta Srbije „Joakim Vujić” Kragujevac 15.-25. maj 1973; 11 brojeva)

Uređuje redakcioni odbor: Rajko Stojadinović (Glavni i odgovorni urednik), Vasja Stanković, Sava Baračkov, Petar Govedarović, Toma Jerinić, Ivan Dubjević.

Štampa: Grafičko preduzeće Nikola Nikolić, Kragujevac.

■■ Susreti - List Desetih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Nišu (11 brojeva 22 - 31. maj 1. jun 1974)

Uređuje redakcijski odbor: Tihomir Nešić (glavni i odgovorni urednik) Dimitrije Milenković, Petar Janković, Timošenko Milosavljević, Dragan Janković, Perica Krstić, Desko Stanojević i Miliniko Ivanjac.

Štampa: Prosveta, Niš.

II Susreti - List Jedanaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Titovom Užicu (brojevi 22. maj - jun 1975). Uređuje redakcijski odbor: Slobodan Radović (predsednik), Radovan Popović (glavni i odgovorni urednik), Mirko Zečić (tehnički urednik), Bogoslav Marjanović, Radomir Andrić, Milosav Krstonjić, Milorad Miroslav. Štampa: Dimitrije Tucović. Titovo Užice.

III Susreti - List Dvanaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić“ u Šapcu (11 brojeva, 27. maj-6. jun 1976.)
Uređuje: Novinsko izdavačka i radio ustanova Glas Podrinja. Glavni i odgovorni urednik: Jovan Radosavljević, urednik: Dragan Ivanović. Članovi redakcijskog odbora: Dragoslav Parmaković, Miodrag Gajić, Katarina Krstić, Vukan Jovanović i Tomislav Jerotić.
Štampa: Grafičko preduzeće Dragan Srnić, Šabac.

III Susreti - List XIII Pozorišnih susreta „Joakim Vujić“
(Leskovac 27. maj - 3. jun 1987. 8 brojeva)
Uređuju: Informativno - izdavačka radna organizacija Naša
reč. Glavni i odgovorni urednik: Milenko Stojanović.
Štampa: Grafičko preduzeće Napredak, Leskovac.

III Susreti - List Četrnaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić“ u Nišu (11 brojeva 1-11. jun 1978.)
Uređuje redakcijski odbor: Timošenko Milosavljević (glavni urednik), Dušan Janković - Beli, dr Žika Avramović, Desimir Stanojević, Rajko Stojadinović. Karikature: Miodrag Stojanović i Aleksandar Blatnik. Fotoreporter: Nenad Milošević. Tehnički urednik: Predrag Protić.
Štampa: Prosveta, Niš.

■■ Susreti - List Petnaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Zaječaru (11 brojeva, 14-24. maj 1989.)
Uređuje redakcijski odbor: Milan Stojadinović (glavni i odgovirni urednik), Jelenko Randelović (zamenik glavnog i odgovornog urednika), Branislav Dervišević, Miodrag Ceković, Zoran Đorđević, Milan Milivojević i Bajram Salijević (urednik fotografije).
Stampa: Štamparija Bakar Bor u Boru. Tiraž: 1.000 primeraka.

III Susreti - List šesnaestih susreta pozorišta Srbije „Joakim Vujić“ (Kragujevac 28. maj - 6. jun 1980. 10 brojeva)
Uređuje redakcijski kolegijum: Zoran Đerić (glavni i odgovorni urednik), Borislav Horvat (lektor i korektor), Novica Perović (tehnički urednik), Rajko Stojadinović, Petar Govedarović, Jovan Gligorijević, Slavica Urošević.

159 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Ljubiša Obradović, Slobodan Lazarević, Ranko Andrejević.
Štampa: GRO Nikola Nikolić, Kragujevac.

■ Susreti - List Sedamnaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Titovom Užicu (13 brojeva, 21. maj - 2. jun 1981.) Uređuje redakcijski odbor: Slobodan Radović (glavni i odgovorni urednik), Mirko Zečić (tehnički urednik), Stojadin Kostić, Radomir Andrić, Slobodan Ćetković, Nada Slović, Obrad Jovanović, Srđan Novakov (fotografija), Branko Popović, Mišo Kovačević, Milica Tomić, Sena Tkalec, Nadežda Lučić, Dragan Krstonić i Draga Jevremović.

Štampa Radna organizacija Štamparija Dimitrije Tucović,
Titovo Užice.

■ Susreti - List Osamnaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Pirotu (12 brojeva, 11 -13. maj 15-23. aj 1982.) Uređuje redakcijski odbor: Jovan Vasić, Mr Radovan Živković, Milorad Janković, Mr Ivko Jovanović, Pravdoljub Jovanović, Božidar Manić (fotograf), Mr Pravdoljub Nikolić (glavni i odgovorni urednik), Tomislav Panajotović, Milan Paunović, tehnički urednik) Nenad Paunović i Andelka Savić.

Štampa: radna organizacija Grafika, Pirot.

III Susreti - List Devetnaestih pozorišnih susreta „Joakim Vujić” u Šapcu (10 brojeva, 6-15. jun 1983.)
Izdavači: Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović” Šabac i RNIRO „Glas Podrinja” Šabac. Redakcija: Milorad Petrović, Dragiša Penjin, Miodrag Spajić, Stana Munjić, Tomislav Jerotić, Vukan Jovanović, Katarina Krstić i Dragan Martinović. Glavni i odgovorni urednik: Veselin Krstić. Štampa: RO Dragan Srnić, Šabac, Vite Vraštanovića
3

■■ Susreti - List Dvadesetih susreta profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić“ (Zaječar 9-19. maj 1984. 11 brojeva) Uređuje redakcijski odbor: Milan Stojadinović (glavnog i odgovorni urednik), Jelenko Randelović (zamenik glavnog i odgovornog urednika i tehnički urednik), Miodrag Čeković, Slavoljub Živković, Zoran Đorđević i Barjam Salijević (urednik fotografije).

Štampa: Štamparija Bakar, Bor, Tiraž: 500 primeraka.

III Susreti - Bilten XXI susreta „Joakim Vujić” Kragujevac '85 (12 brojeva, 11-22. maj 1985.)

Redakcija: Milija Pajdić, Zoran Petrović, Slobodan Lazarević, Dimitrije Tadić i Petar Govedarović (glavni i odgovorni urednik).

Saradnici: Dejan Penčić - Poljanski, Radmilo Vulović, Slobodan Kostić, Miloš Pantić, Radoslav Prokić, Tanja Panić.

Tiraž: 250 primeraka.

■■ Susret - Bilten XXII Pozorišnih susreta „Joakim Vujić“ Leskovac '86 (8 brojeva i dva dvobroja 6-16. maj 1986.)
Bilten pripremali: Jelena Petković, Dragan Radović, Rodoljub Stojković, Nikolaj Timčenko, Miodrag Veličković, Ana Davinić i Vili Hubač (glavni i odgovorni urednik).
Tiraž: 300 primeraka.

■■ Susreti - List Dvadeset trećih susreta profesionalnih pozorišta Srbije (Zaječar 6-14. i 16. maj 1987. 9 brojeva i jedan dvobroj). Uređuje redakcijski odbor: Jelenko Randelović (glavni i odgovorni urednik), Stojan Todorović, Milan Radić, Miodrag Čeković, Zoran Đorđević, Bajram Salijević (fotoreporter) i Sergije Lajković (autor feljtona o Vuku Karadžiću). Tiraž: 600 primeraka.
Štampa: Kristal-Zaječar, OOUR za grafičko izdavačku delatnost.

■■ Susreti - List Dvadeset četvrtih susreta profesionalnih pozorišta Srbije (Priština 9, 10, 13, 16, 17. maja 1988. pet dvobroja). Takimet - Gazete e takimeve XXIV te teatrove profesionalne te Serbise (Prishtine, me 9, 10, 13, 16, 17. maj 1988.). Uređuje redakcijski odbor: Vehap Šita, Aco Rakočević, Ismet Marković, Rajko Rosić, Skender Zogaj, Mirko Žarić (glavni i odgovorni urednik)
Tehnički urednik: Rade Mirković. Tiraž: 600 primeraka.
Štampa: NIRO Rilindja, Priština.

Osim kad nije drugačije navedeno kao izdavač slove:

Odbor (broj) Susreta: 1968, 1969, 1970, 1971, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978.

Savet petnaestih Susreta: 1979

Programski savet (broj) Susreta: 1984, 1985, 1986, 1987, 1988

Nije naveden izdavač: 1973, 1980.

Na rubu pameti
Niš, 1965.
Sima Krstović

Irkutska priča
Zaječar, 1965.

Ožalošćena porodica
Priština, Drama na
srpskohrvatskom jeziku, 1965.

Braca Karamazovi
Niš, 1966.

Sprovod
Leskovac, 1966.
Radoman Kontić, Momčilo
Pop-Dimitrić,
Irina Jakočević,
Vlada Petrović,
Vasilije Apić.

Balada o luzitanskom strašilu

Titovo Užice, 1968.

Tango

Niš, 1967.

Lomaca
Titovo Užice, 1969.

Derviš i smrt
Niš, 1971.
Đorđe Vukotić, Budimir
Stefanović,
Milivoje Daskalović.

Krmeci kas
Titovo Užice, 1970.
Mihailo Foro,
Lidija Bulajić.

Odeljenje za rak
Šabac, 1971.
Boris Kovač,
Marina Gorenc.

Vozd
Leskovac, 1970.
Radoman Kontić,
Ijuba Kovačević.

Prozivka za večnost
Kragujevac, 1972.

Afera nedužne Anabele
Zaječar, 1972.

Kolomba
Kruševac, 1971.
Ljiljana Lukić, Andreja Zlatic.

Henri IV
Niš, 1974.
Milivoje Daskalović, Radisav
Radojković, Budimir Stefanović.

Na dnu
Kragujevac, 1973.
Miodrag Marić, Budimir Jeremić,
Mirko Babić,
Nemanja Severinski.

Ožalošćena porodica
Zaječar, 1974.
Andrija Kotrić,
Nenad Čiganović, Ljubiša Krstić,
Vukašin Josifović, Darinka
Petrović.

Živa sfinga
Priština.
Drama na albanskom jeziku. 1976.

**Dejstvo gama zraka na
sablasne nevene**
Zaječar, 1976.
Radmila Josifović, Darinka
Petrović, Ina Popović.

Jovća
Niš, 1976.
Danijel Obradović, Mima
Vuković-Kurić

Naši sinovi

Kragujevac, 1977.

Jovan Mišković, Majda

Đorđević-Gorišek,

Slavoljub Fišeković, Mirko Babić,

Rajko Stojadinović.

Čudo u Šarganu

Zaječar, 1977.

Slavka Kotri, Radmila Josifović,

Andrija Kotri, Slavoljub Stojanović.

Gospoda ministarka
Niš, 1978.

Kamen za pod glavu
Leskovac, 1978.

Ognjište
Zajecar, 1978.
Milena Đumić,
Milan Svilarić, Slobodan Ljubičić,
Slavka Kotrić,
Ina Popović

Revizor

Zaječar, 1979.
Dušan Ljubojević, Božidar
Dragutinović,
Milan Svilarić.

Kraljeva jesen

Titovo Užice, 1979.
Aleksandar Janković,
Gordana Gadžić

Prokleta avlja

Niš, 1979.

Sporting life

Titovo Užice, 1980.

Dušan Đorđević, Nebojša Čolić,
Vojkan Vićević, Zoran Karajić,
Momčilo Murić.

Nečista krv

Niš, 1980.

Vočni dan
Niš, 1982.
Vasja Stanković, Slavica Knežević,
Milivoje Daskalović, Mladen
Nedeljković.

Labudovo jezero
Pozorište lutaka
Niš, 1981.

Tuda žena i muž pod krevetom
Leskovac, 1982.
Ijubiša Barović, Danica Krljar,
Radoman Kontić, Velimir Keković.

Dr
Kragujevac, 1982.
Miodrag Marić, Ljubomir Ubavkić.

174 Pozorišni susreti Joakim Vujić

**Na ldom belom kamenu ili
Budenje vampira**
Leskovac, 1984.
Radiša Grujić, Dragan Dimitrijević.

Sabirni centar
Kragujevac, 1983.

Selektor
Šabac, 1985.
Duško Stevanović, Bora Božanić,
Aneta Josifović,
Cane Firaunović, Ljubiša Barović,
Jelica Vojinović.

Spasilac
Niš, 1985.
Vasja Stanković, Ratomir
Vasiljević, Jasmina Pešić.

Grobnica za Borisa Davidovića
Priština,
Drama na srpskohrvatskom jeziku.
1986.
Faruk Begoli.

Sveti Georgije ubiva azdahu
Kragujevac, 1987.
Vladan Živković, Mirko Babić.

Play Strindberg
Šabac, 1987.
Jelica Vojinović.

Samoubica
Priština,
Drama na srpskohrvatskom jeziku,
1988.

Klaustrofobična komedija
Kragujevac, 1988.
Miodrag Jurišić, Lidija Kroker,
Goran Ivanović, Ljubomir Ubavkić.

Vojcek
Titovo Užice, 1988.
Ivan Tomašević, Zoran Karajić.

Breg zalosti
Priština,
Drama na albanskom jeziku, 1988.

Ruženje naroda u dva dela
Niš, 1989.

Radomir Kontić,
Miroslav Nedović,
Živko Vuković,
Milija Vuković,
Petar Antić.

Ruženje naroda u dva dela
Kragujevac, 1989.

Miodrag Jurišić,
Goran Ivanović,
Jovan Mišković,
Milić Jovanović.

Svačije

Zaječar, 1989.
Vasa Spasojević,
Oliver Šukletović,
Branislava Šukletović,
Milan Svilarić,
Radmila Josifović,
Ijubiša Krstić.

Bibliografija

- 1 Anonim: Zaječar grad-domaćin prve smotre pozorišta uže Srbije. *Timok*, Zaječar, 5. II 1965. Vest.
- 2 Anonim: Smotra pozorišta. *Vesti*, Titovo Užice, 18. II 1965. Vest.
- 3 Anonim: Postoje svi uslovi za održavanje smotre pozorišta u Zaječaru. *Timok*, Zaječar, 5. III 1965. Vest.
- 4 Anonim: Smotra profesionalnih pozorišta uže Srbije u Zaječaru. *Timok*, Zaječar, 19. III 1965. Vest.
- 5 P. J.: Prvi susret pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 25. III 1965. Izveštaj sa sastanka organizacionog Odbora Susreta na kome je utvrđena lista učešnika i repertoara.
- 6 Tanjug: Susret profesionalnih pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd 25. III 1965. Vest.
- 7 Anonim: „Irutska priča“ predstavlja Zaječar. *Timok*, Zaječar, 26. III 1965. Vest o utvrđenom redosledu nastupa pozorišnih ansambala, kao i inicijativi za formiranje Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije.
- 8 Anonim: Susret pozorišta Srbije. *Glas Podrinja*, Šabac, 1. IV 1965. Vest o nastupu Narodnog pozorišta Šabac sa predstavom „Ono naše negda što bijaše“.
- 9 Anonim: Pokrajinsko pozorište učestvovaće u susretima „Joakim Vujić“. *Jedinstvo*, Priština, 5. IV 1965. Vest o učešću Srpske drame sa predstavom „Ožalošćena porodica“ i Albanske drame sa predstavom „Ne udajem se za pare“.
- 10 Anonim: Nagrada grada Zaječara - *Timok*, Zaječar, 9. IV. 1965. Vest o nagradama kao i najava učešća Narodnog pozorišta Niš sa predstavom „Na rubu pameti“.
- 11 P. J.: Majski susret pozorišta Srbije u Zaječaru. *Politika*, Beograd, 29. IV 1965. Vest.
- 12 Anonim: Kragujevačko pozorište sa „Urošem V“. *Svetlost* Kragujevac, 1. V. 1965. Vest.
- 13 P. Janković: Susret pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 4. V. 1965. Izveštaj sa svečanog otvaranja Susreta na kome je govorio Stanislav Bajić, dekan Akademije za pozorište, film, radio i televiziju.
- 14 M. N.: U Zaječaru počeli pozorišni Susreti „Joakim Vujić“. *Borba*, Beograd, 4. V 1965. Vest.
- 15 Anonim: Joakim Vujić okupio pozorišta. *Ekspress*, Beograd 4. V 1965. Vest.
- 16 B. Ilić: Na zajedničkom poslu. *Politika*, Beograd, 5. V. 1965. Vest o osnovanoj Repuličkoj zajednici profesionalnih pozorišta kao i prikaz predstave kragujevačkog pozorišta „Smrt Uroša V“.
- 17 D. Gajer: Najzadovoljniji-glumci. *Ekspress*, Beograd, 6. V 1965. Anketa.
- 18 B. I : Uspeli Nišlja. *Politika*, Beograd, 7. V 1965. Vest o uspehu predstave „Na rubu pameti“.
- 19 Milan Nikolić: Osveženi Krleža. *Borba*, Beograd, 8. V 1965. Kritika predstave „Na rubu pameti“ Narodnog pozorišta Niš.
- 20 Milan Nikolić: Četiri različite predstave. *Borba*, Beograd, 11. V 1965. Kritika predstava: „Sunčeve pege“ Narodnog pozorišta Pirot, „Ožalošćena porodica“ Srpske drame i „Ne udajem se za pare“ Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 21 B. Ilić: Utisci se sređuju. *Politika*, Beograd, 11. V 1965. Vest o predstavi „Osma ofanziva“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 22 Anonim: Nišlje ova puta. *Ekspress*, Beograd, 12. V 1965. Vest o podelejenju nagradama na prvom festivalu.
- 23 B. Ilić: Niška predstava- najbolja. *Politika*, Beograd, 12. V 1965. Vest o predstavi „Na rubu pameti“ koja je dobila nagradu stručnog žirija publike.
- 24 M. N. : Završeni pozorišni susreti u Zaječaru. *Borba*, Beograd, 12. V 1965. Vest o nagradama.
- 25 M. Nikolić: Žiri nagradio STRIP-TIZ. *Večernje novosti*, Beograd, 13. V 1965. Kritički osvrt na rad žirija za dodelu nagrada reditelju Gajiću i glumcu Branku Andrejeviću.
- 26 Ž. V.: Prva nagrada-Bogoljubu Diniću. *Svetlost*, Kragujevac, 13. V 1965. Vest o nagradi za ulogu Uroša V u istoimenoj predstavi Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 27 Anonim: Nagrada za režiju Miodragu Gajiću. *Napred*, Valjevo, 14. V 1965. Vest.
- 28 D. J. : Žiri i publika: „Na rubu pameti“. *Timok*, Zaječar, 14. V 1965. Izveštaj o nagradama.
- 29 Dragoslav Grbić: Provincijsko pozorište. *Nin*, Beograd, 23. V. 1965. Kritički osvrt na protekle Susrete.
- 30 D. T. : Drugi susret pozorišta održaće se u Kragujevcu. *Politika*, Beograd, 23. II 1966. Vest.
- 31 Sl. J. : Susret pozorišta u Kragujevcu. *Borba*, Beograd, 4. III 1966. Vest.
- 32 M. B. St. : I domaćini i konkurenti. *Ekspress*, Beograd, 7. III 1966. Vest.
- 33 D. Tasić: Utvrđen repertoar drugog susreta profesionalnih pozorišta u Kragujevcu. *Politika*, Beograd, 12. IV 1966. Vest.
- 34 Anonim: „Otkrivanje“ na II susretu pozorišta. *Timok*, Zaječar, 15. IV 1966. Vest o učešću Narodnog pozorišta Zaječar.
- 35 Ž. V.: Smotra najuspelijih ostvarenja. *Svetlost*, Kragujevac, 21. IV 1966. Vest o repertoaru i nagradama Susreta.
- 36 S. Janković: Takmičenje za nagrade „Joakim Vujić“. *Borba*, Beograd, 22. IV 1966. Vest o učešnicima i repertoaru festivala.
- 37 Anonim: Obiman program gostovanja. *Glas Podrinja*, Šabac, 28. IV 1966. Vest o učešću na Susretima Narodnog pozorišta iz Šapca sa predstavom „Koštana“.
- 38 Anonim: Teatarski igri „Joakim Vujić“ vo Kragujevac. *Nova Makedonija*, Skopje, 9. V 1966. Vest.
- 39 D. P. : Susret kazališta Srbije u Kragujevcu. *Vjesnik*, Zagreb, 13. V 1966. Vest.

180 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 40 Ž. V.: Prva predstava „Talac“. *Svetlost*, Kragujevac, 13. V 1966. Vest o početku Smotre i učešću Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 41 Anonim: Pozorište na smotri u Kragujevcu. *Sloboda*, Pirot, 14. V 1966. Vest o učešću Narodnog pozorišta Pirot sa predstavom „Igre ljubavi i slučaja“.
- 42 D. Tadić: U spomen „Knjaževsko Srbskog teatra“. *Politika*, Beograd, 16. V 1966. Vest o početku Susreta.
- 43 M. B. St. : Prva predstava „Talac“. *Ekspres*, Beograd, 16. V 1966. Vest.
- 44 D. Tadić: Početak svečanosti-kao pre 130 godina. *Politika*, Beograd, 17. V 1966. Izveštaj sa otvaranja II susreta „Joakim Vujić“.
- 45 D. Tadić: Dosad najbolje predstave iz Kragujevca i Leskovca. *Politika*, Beograd, 18. V 1966. Kritika predstava „Talac“ Narodnog pozorišta Kragujevac i „Sprovod“ Narodnog pozorišta Leskovac.
- 46 M. Stamenković: Ulaznice ni za lek. *Ekspres*, Beograd, 18. V 1966. Vest.
- 47 Đorđe Đurđević: Različiti dometi. *Borba*, Beograd, 19. V 1966. Kritika predstava „Talac“ Narodnog pozorišta Kragujevac, „Sprovod“ Narodnog pozorišta Leskovac, „Braća Karamazovi“ Narodnog pozorišta Niš.
- 48 Ž.V.: „Talac“ pobrao aplauze. *Svetlost*, Kragujevac, 19. V 1966. Prikaz svečanog otvaranja Susreta sa kritikom predstave „Talac“ u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 49 Đorđe Đurđević: Izuzetna kulturna svečanost. *Večernje novosti*, Beograd, 19. V 1966. Kritika predstava „Talac“ i „Sprovod“.
- 50 Ž. V.: Podmlđivanje kadrova. *Svetlost*, Kragujevac, 19. V 1966. Prikaz savetovanja o društvenom položaju pozorišta, koje je održano u okviru Susreta.
- 51 M. Stamenković: Režiser „pratio“ šaptača. *Ekspres*, Beograd, 20. V 1966. Vest o „usakjanju“ reditelja Zorana Panića u predstavu „Igra ljubavi i slučaja“ Narodnog pozorišta Pirot.
- 52 D. Tadić: Pirotska predstava nije zadovoljila. *Politika*, Beograd, 20. V 1966. Kritika predstave „Igra ljubavi i slučaja“.
- 53 A. Nešić: Mali teatri - veliko sreć. *Večernje novosti*, Beograd, 20. V 1966. Zanimljivosti sa Susreta.
- 54 N. T. : Učestvuje i leskovačko pozorište. *Nasa reč*, Leskovac, 20. V 1966. Vest.
- 55 M. K. : Naš ansambl se vratio iz Kragujevca. *Sloboda*, Pirot, 21. V 1966. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Pirot, „Igra ljubavi i slučaja“.
- 56 Tanjug: Započeo susret kazališta u Kragujevcu. *Vjesnik*, Zagreb, 21. V 1966. Vest.
- 57 D. Tadić: Od Pokrajinskog pozorišta iz Prištine više se očekivalo. *Politika*, Beograd, 21. V 1966. Kritika predstave „Irkutska priča“ u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 58 Đorđe Đurđević: Neizvesnost i razočarenje. *Borba*, Beograd, 21. V 1966. Kritika predstava „Irkutska priča“ u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština i „Igra ljubavi i slučaja“ Narodnog pozorišta Pirot.
- 59 M. S. : „Bitka“ je završena. *Ekspres*, Beograd, 23. V 1966. Govor Jože Rutića na savetovanju u okviru Susreta.
- 60 Đorđe Đurđević: Od svačega po malo. *Borba*, Beograd, 25. V 1966. Kritika predstava: „Skopenove podvale“ Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Despot Stevan Lazarević“ Narodnog pozorišta Titovo Užice, „Koštana“ Narodnog pozorišta Šabac, „Kraljeva jesen“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 61 D. Tadić: Početak je bio bolji. *Politika*, Beograd, 25. V 1966. Kritika predstava: „Skopenove podvale“, „Despot Stevan Lazarević“, „Koštana“, „Kraljeva jesen“.
- 62 M. S. : Iduće godine domaćin Niš. *Ekspres*, Beograd, 25. V 1966. Vest o završetku II Susreta „Joakim Vujić“.
- 63 Ž. Vasiljević: Nišlje-impresionire. *Svetlost*, Kragujevac, 26. V 1966. Kritika predstava „Braća Karamazovi“ Narodnog pozorišta Niš, „Igra ljubavi i slučaja“ Narodnog pozorišta Pirot, „Irkutska priča“ Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Skopenove podvale“ Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Despot Stevan Lazarević“ Narodnog pozorišta Titovo Užice, „Koštana“ Narodnog pozorišta Šabac i „Kraljeva jesen“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 64 Đorđe Đurđević: Dileme ostaju. *Borba*, Beograd, 26. V 1966. Kritički osrvt na II Susrete.
- 65 Đorđe Đurđević: Između uspeha i neuspeha. *Večernje novosti*, Beograd, 26. V 1966. Osrvt na protekle Susrete.
- 66 S. Janković: „Braća Karamazovi“ - najbolja predstava festivala. *Borba*, Beograd, 27. V 1966. Prikaz predstave „Braća Karamazovi“ Narodnog pozorišta Niš i vest o nagradama festivala.
- 67 D. Tadić: Još jedan uspeh Nišlja. *Politika*, Beograd, 27. V 1966. Vest o nagradama.
- 68 M. Stamenković: „Pozorište ne prestaje na ulazima Beograda“. *Ekspres*, Beograd, 27. V 1966. Vest o nagradama i izjava Dušana Matića književnika, predsednika žirija II Susreta.
- 69 Ž. Vasiljević: Žiri: „Karamazovi“-publika: „Talac“. *Svetlost*, Kragujevac, 2. VI 1966. Odluke stručnog žirija i žirija publike.
- 70 Ž. Vasiljević: Uvek iskreno i istinito... *Svetlost*, Kragujevac, 2. VI 1966. Intervju sa Vasjom Stankovićem.
- 71 Ž. Vasiljević: Nezaboravne uspomene. *Svetlost*, Kragujevac, 2. VI 1966. Izjave nagradjenih na II Susretima: Petra Govedarovića, Mile Stojadinović, Ljube Kovačevića i Save Baračkova.
- 72 Ognjen Lakićević: Od profesionalizma do diletantizma. *Telegram*, Zagreb, 3. VI 1966. Analitički osrvt na Susrete.
- 73 Milan Nikolić: Šta će biti sa „Joakimom Vujićem“? *Večernje novosti*, Beograd, 8. II 1967. Vest o pomeranju Susreta za oktobar mesec.
- 74 D. Janković: Pozorišni susret „Joakim Vujić“ održaće se u oktobru. *Politika*, Beograd, 15. VI 1967. Vest.
- 75 B. Đ.: Susreti „Joakim Vujić“-15. oktobra. *Borba*, Beograd, 17. VI 1967. Vest.
- 76 N. : Susreti pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 17. VI 1967. Vest.
- 77 Anonim: 3. susret profesionalnih kazališta. *Vjesnik*, Zagreb, 19. IX 1967. Vest.
- 78 Anonim: Određene nagrade za Susrete pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 30. IX 1967. Vest.
- 79 Anonim: Treta sredba „Joakim Vujić“. *Nova Makedonija*, Skopje, 12. IX 1967. Vest.
- 80 M. Milačić: Nagrada i kritičaru. *Ekspres*, Beograd, 3. X 1967. Vest o uvođenju nagrade za najbolju kritiku.
- 81 Anonim: Pozorišni festival u Nišu. *Borba*, Beograd, 10. X 1967. Vest.
- 82 D. J. : Niš: Pred susret pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 12. X 1967. Vest.
- 83 M. Milačić: Učesnici su poznati. *Ekspres*, Beograd, 13. X 1967. Vest o utvrđenom repertoaru.
- 84 M. Milačić: „Stari“-odošvili. *Ekspres*, Beograd, 17. X 1967. Vest sa svečanog otvaranja Susreta koji su počeli kolažom „Veče sećanja“ u izvođenju bivših članova niškog pozorišta.
- 85 D. Janković: Počeli Susreti pozorišta „Joakim Vujić“ u Nišu. *Politika*, Beograd, 17. X 1967. Vest o predstavi „Tango“ u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 86 Anonim: Počeo Treći festival srpskih pozorišta. *Dnevnik*, Novi Sad, 17. X 1967. Vest.
- 87 M. Milačić: Prve dve večeri pripale su starim rivalima: Kragujevačkom i Niškom teatru. *Ekspres*, Beograd, 18. X 1967. Vest o predstavi „Mister Dolar“ u izvođenju Narodnog pozorišta Kragujevac.

181 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 88 D. Janković: Dočekani sa skepsom, ispraćeni aplauzom. *Politika*, Beograd, 19. X 1967. Kritika predstave „Komandant Sajler” u izvođenju Narodnog pozorišta Zaječar.
- 89 M. Milačić: Srdačan pozdrav zaječarskom pozorištu. *Ekspres*, Beograd, 19. X 1967. Vest sa najavom predstave „Ljubav” Narodnog pozorišta Pirot.
- 90 M. Milačić: Kragujevčani su dobro došli. *Ekspres*, Beograd, 20. X 1967. Prikaz predstave „Mister Dolar” sa najavom predstave „Uroševa ženidba” Narodnog pozorišta Leskovac.
- 91 Đorđe Đurđević: Glumci su došli. . *Borba*, Beograd 21. X 1967. Kritika predstava: „Komandant Sajler” Narodnog pozorišta Zaječar i „Mister Dolar” Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 92 D. Janković: Iznad svakog očekivanja. *Politika*, Beograd, 21. X 1967. Kritika predstave „Ljubav” Narodnog pozorišta Pirot.
- 93 Anonim: Pirotsko pozorište na Susretima „Joakim Vujić”. *Sloboda*, Pirot, 21. X 1967. Vest.
- 94 M. Milačić: Piročanska „Ljubav”. *Ekspres*, Beograd, 21. X 1967. Izjava reditelja Vasiljevića.
- 95 D. Janković: Istoriski spektakl umesto poetske legende. *Politika*, Beograd, 22. X 1967. Kritika predstave „Uroševa ženidba” Narodnog pozorišta Leskovac.
- 96 D. Janković: „Erveheja” - izvrsna predstava prištinskog ansambla. *Politika*, Beograd, 24. X 1967. Kritika predstave Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 97 D. Janković: Dva različita doživljaja. *Politika*, Beograd, 25. X 1967. Kritika predstava: „Ko bi se jedio na muške” Narodnog pozorišta Šabac i „Fizičari” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 98 M. Milačić: Tri lica jednog glumca. *Ekspres*, Beograd, 25. X 1967. Vest o glumcu Miodragu Jurišiću, članu drame Narodnog pozorišta Šabac.
- 99 M. Milačić: Dodeljene nagrade „Joakim Vujić”. *Ekspres*, Beograd, 26. X 1967. Vest o nagradama.
- 100 D. J. : Najbolje predstave „Tango” i „Erveheja”. *Politika*, Beograd, 26. X 1967. Vest o nagrađenim predstavama Narodnog pozorišta Niš i Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 101 D. Janković: Uspela predstava „Pokondirene tikve”. *Politika*, Beograd, 26. X 1967. Kritika predstave Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 102 Đorđe Đurđević: Podvig Piročanaca. *Borba*, Beograd, 28. X 1967. Kritika predstava: „Ljubav” Narodnog pozorišta Pirot, „Uroševa ženidba” Narodnog pozorišta Leskovac, „Ko bi se jedio na muške” Narodnog pozorišta Šabac, „Erveheja” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Fizičari” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština i „Pokondirena tikva” Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 103 Anonim: Domaćinu pet nagrada. *Narodne novine*, Niš, 28. X 1967. Vest o nagradama za predstavu „Tango” Narodnog pozorišta Niš.
- 104 M. S. : Uspeh pirotskog pozorišta. *Sloboda*, Pirot, 28. X 1967. Prikaz Susreta.
- 105 Anonim: Dodeljene nagrade na susretu „Joakim Vujić”. *Borba*, Beograd 28. X 1967. Vest.
- 106 Vladimir Stojšin: Glumci su stigli. *Nin*, Beograd, 29. X 1967. Prikaz svih predstava koje su učestvovale na Susretima.
- 107 St. V. : Nesiguran položaj pozorišta u unutrašnjosti. *Nin*, Beograd, 29. X 1967. Analiza položaja pozorišta.
- 108 Anonim: Veliko priznanje Albanskoj drami. *Jedinstvo*, Priština, 30. X 1967. Vest.
- 109 D. Janković: Pozorišni paradoks. *Politika*, Beograd, 31. X 1967. Izveštaj sa savetovanja o delatnosti pozorišta u Srbiji koje je održano u okviru Susreta.
- 110 Tomislav Jerotić: Pozorišta oplemenjuju gradove. *Glas Podrinja*, Šabac, 2. XI 1967. Izveštaj sa savetovanja.
- 111 Dragoljub Janković: Ambicije i mogućnosti. *Politika*, Beograd, 5. XI 1967. Analiza.
- 112 M. M. : Očekuje se bogat repertoar. *Večernje novosti*, Beograd, 21. II 1968. Vest o pripremama za četvrti susret pozorišta „Joakim Vujić” koji će se održati u Titovom Užicu.
- 113 S. B. : Pozorišni susreti u Titovom Užicu. *Vesti*, Titovo Užice, 29. II 1968. Vest.
- 114 M. M. : Četvrti „Vujić” u Titovom Užicu. *Ekspres*, Beograd, 20. III 1968. Vest.
- 115 M. K. : Susret pozorišta „Joakim Vujić” od 5. do 16. maja. *Borba*, Beograd, 23. III 1968. Vest.
- 116 M. Aranđelović: Užice očekuje 12 pozorišta. *Večernje novosti*, Beograd, 3. IV 1968. Intervju sa Jovanom Bulajićem, predsednikom odbora Susreta.
- 117 Vladimir Stojšin: Kada se podigne zavesa. *Nin*, Beograd, 19. IV 1968. Hronika Susreta.
- 118 M. V. Stamenković: Računaju na prvu nagradu. *Ekspres*, Beograd, 25. IV 1968. Vest o kandidaturi Narodnog pozorišta Kragujevac za Susrete sa predstavom „Gospoda Glembajevi”.
- 119 Milan Nikolić: „Vujićeveci” prvi put preko granice. *Večernje novosti*, Beograd, 26. IV 1968. Intervju sa Petrom Govedarovićem povodom predstojecih Susreta.
- 120 A. Đ. : Mata predsednik žirija. *Ekspres*, Beograd, 27. IV 1968. Vest o Mati Miloševiću.
- 121 S. Ćetković: Susreti pozorišta Srbije. *Vesti*, Titovo Užice, 1. V 1968. Program Susreta.
- 122 Tanjug: Osam pozorišta na četvrtom Susretu „Joakim Vujić”. *Dnevnik*, Novi Sad, 3. V 1968. Vest.
- 123 P. Janković: Četvrti susret pozorišta Srbije „Joakim Vujić” počinje u nedelju u Titovom Užicu. *Politika*, Beograd, 3. V 1968. Program festivala, sa najavom predstave „Deca sunca” u izvođenju Narodnog pozorišta Zaječar.
- 124 B. Marjanović: Balada o stradanjima i borbi crnog čoveka. *Politika*, Beograd, 4. V 1968. Razgovor sa Arsom Jovanovićem, rediteljem predstave užičkog pozorišta „Balada o luzitanskom strašilu” kojom će se otvoriti Susreti.
- 125 A. Đurić: Početak neizvestan. *Ekspres*, Beograd, 4. V 1968. Program festivala.
- 126 M. K. : Večeras-susret pozorišta „Joakim Vujić”. *Borba*, Beograd, 5. V 1968. Vest.
- 127 M. Krstović: Strašilo od starudije. *Večernje novosti*, Beograd, 6. V 1968. Vest o predstavi „Balada o luzitanskom strašilu” Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 128 M. Miloradović: Početak-iz sve snage. *Politika*, Beograd, 7. V 1968. Kritika predstave „Balada o luzitanskom strašilu”.
- 129 A. Đurić: Prvi kandidat. *Ekspres*, Beograd, 7. V 1968. Vest o uspehu užičkog pozorišta.
- 130 Milan Nikolić: Impresivan početak. *Večernje novosti*, Beograd, 7. V 1968. Kritika predstave „Balada o luzitanskom strašilu”.
- 131 M. Miloradović: Na rizičnom putu. *Politika*, Beograd, 8. V 1968. Kritika predstave „Kir Janja” Narodnog pozorišta Šabac.
- 132 B. I-A. Đ. : Šabačko seme razdora. *Ekspres*, Beograd, 8. V 1968. Prikaz.
- 133 M. Nikolić: Predstava u čast Martina Lutera Kinga. *Vjesnik*, Zagreb, 18. V 1968. Prikaz.
- 134 M. Nikolić: Sterija u novom ruhu. *Večernje novosti*, Beograd, 8. V 1968. Kritika predstave „Kir Janja” Narodnog pozorišta Šabac.
- 135 M. Miloradović: Napravljen je nesrećan izbor. *Politika*, Beograd, 9. V 1968. Kritika predstave „Vuci i ovce” u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 136 A. Đ.: Najslabije veče. *Ekspres*, Beograd, 9. V 1968. Kritika predstave „Vuci i ovce”.
- 137 M. Nikolić: U dilektantskim okvirima. *Večernje novosti*, Beograd, 9. V 1968. Kritika predstave „Vuci i ovce”.

182 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 138 M. Z. : Potrebna pomoć svih faktora. *Vesti*, Titovo Užice, 9. V 1968. Prikaz sa savetovanja o društvenom i materijalnom položaju profesionalnih pozorišta u Srbiji.
- 139 M. Z. : Otvoreni Četvrti pozorišni susreti. *Vesti*, Titovo Užice, 9. V 1968. Vest.
- 140 Ž. V.: Počeli susreti pozorišta Srbije. *Svetlost*. Kragujevac, 9. V 1968. Vest.
- 141 M. Miloradović: Poraz odmetnika. *Politika*, Beograd, 10. V 1968. Kritika predstave „Fosili” u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 142 M. Nikolić: Scenografi-zasad najbolji. *Vjesnik*, Zagreb, 10. V 1968. Prikaz predstava: „Kir Janja” Narodnog pozorišta Šabac i „Vuci i ovce” Srpske drame Narodnog pozorišta Priština.
- 143 M. M. : Žiriji bez glumaca! *Ekspres*, Beograd, 10. V 1968. Kritički osvrт na sastav Žirija.
- 144 Anonim: Žaječarski teatar prikazuje dramu „Olivera”. *Timok*, Žaječar, 10. V 1968. Vest.
- 145 A. Đurić: Na sceni deo revolucije. *Ekspres*, Beograd, 10. V 1968. Kritika predstave „Fosili” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 146 M. Miloradović: Predstava jednog glumca. *Politika*, Beograd, 11. V 1968. Kritika predstave „Piknik na frontu” Narodnog pozorišta Pirot.
- 147 M. Nikolić: Šarmantna antiratna priča. *Večernje novosti*, Beograd, 11. V 1968. Kritika predstave „Piknik na frontu” Narodnog pozorišta Pirot.
- 148 A. Đurić: Zasmejano gledalište. *Ekspres*, Beograd, 11. V 1968. Kritika predstave „Piknik na frontu”.
- 149 B. Ilić: Za dve pare nade. *Ekspres*, Beograd, 12. V 1968. Prikaz festivala.
- 150 R. Đ.: „Gospoda Glembajevi” ispunili dvoranu. *Politika*, Beograd, 13. V 1968. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Žaječar.
- 151 M. Nikolić: Čehov na leskovacki način. *Večernje novosti*, Beograd, 14. V 1968. Vest o predstavi „Ujka Vanja” Narodnog pozorišta Leskovac.
- 152 M. Krstonić: Najviše nagrada dobili užičko i niško pozorište. *Borba*, Beograd, 15. V 1968. Vest o nagradama.
- 153 A. Đurić: Nagrade pripale Užičanima i Nišljama. *Ekspres*, Beograd, 15. V 1968. Vest o nagrađenim predstavama „Balada o luzitanskom strašilu” Narodnog pozorišta Titovo Užice i „Ko se boji Virdžinije Vulf” Narodnog pozorišta Niš.
- 154 M. Nikolić: Najbolja predstava Užičana. *Večernje novosti*, Beograd, 15. V 1968. Vest.
- 155 M. Nikolić: Odličan finale. *Večernje novosti*, Beograd, 15. V 1968. Kritika predstave „Ko se boji Virdžinije Vulf”.
- 156 B. Marjanović: Najbolju predstavu dali su domaćini. *Politika*, Beograd, 15. V 1968. Vest o nagradama.
- 157 Mirkо Miloradović: Poenta dolazi na kraju. *Politika*, Beograd, 15. V 1968. Kritika predstava „Ko se boji Virdžinije Vulf” Narodnog pozorišta Niš i „Balada o luzitanskom strašilu” Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 158 Slobodan Selenić: Profesionalizam i član. *Borba*, Beograd, 16. V 1968. Kritika predstava Narodnog pozorišta Niš i Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 159 S. Ćetković: Svi su pokazali šta su imali. *Vesti*, Titovo Užice, 16. V 1968. Anketa.
- 160 Anonim: Nagrada za scenografiju „Olivere”. *Timok*, Žaječar, 17. V 1968. Vest o nagradi Krsti Milovanoviću za scenografiju predstave Narodnog pozorišta Žaječar.
- 161 Miroljub Stojanović: Ova godina nas afirmiše. *Sloboda*, Pirot, 18. V 1968. Intervju sa Mladenom Nedeljkovićem glumcem Narodnog pozorišta Pirot.
- 162 Đorđe Đurđević: Nagrada nije sve. *Borba*, Beograd, 19. V 1968. Razgovor sa Matom Miloševićem predsednikom Žirija Susreta.
- 163 S. Ć. : Afirmacija Narodnog pozorišta na Susretima „Joakim Vujić”. *Vesti*, Titovo Užice, 23. V 1968. Izjava Jovana Bulajića upravnika Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 164 Milan Nikolić: Od visokog profesionalizma do zabrinjavajućeg diletantizma. *Vjesnik*, Zagreb, 27. V 1968. Prikaz Susreta.
- 165 Anonim: Susreti pozorišta Srbije. *Glas Podrinja*, Šabac, 9. X 1969. Najava Petih Susreta u Šapcu.
- 166 Anonim: Pozorišni susreti „Joakim Vujić” počinju 9. novembra u Šapcu. *Borba*, Beograd, 29. X 1969. Vest.
- 167 R. N. : Pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Politika*, Beograd, 30. X 1969. Najava repertoara.
- 168 Anonim: Susret pozorišta. *Ekspres*. Beograd, 30. X 1969. Vest.
- 169 Anonim: Velika pozorišna smotra. *Glas Podrinja*, Šabac, 6. XI 1969. Repertoar Susreta „Joakim Vujić”.
- 170 R. Nikolić: Peti susreti „Joakim Vujić”. *Politika*, Beograd, 8. XI 1969. Vesti o početku Susreta.
- 171 M. M. : Mačvanska pozorišna trpeza. *Ekspres*, Beograd, 8. XI 1969. Vest.
- 172 Anonim: Počeli peti pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Dnevnik*, Novi Sad, 10. XI 1969. Vest.
- 173 M. Miloradović: Kreacija Vasje Stankovića. *Politika*, Beograd, 12. XI 1969. Kritika predstave „Neprijatelj naroda” u izvođenju Narodnog pozorišta Leskovac.
- 174 Anonim: Počeli pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Glas Podrinja*, Šabac, 13. XI 1969. Vest.
- 175 Anonim: Naš teatar prikazuje „Partiju šaha”. *Timok*, Žaječar, 14. XI 1969. Najava predstave Narodnog pozorišta Žaječar.
- 176 M. Miloradović: Naivna poetika. *Politika*, Beograd, 15. XI 1969. Kritika predstave „Kojoti”.
- 177 M. Miloradović: Najbolja predstava „Lomača”. *Politika*, Beograd, 19. XI 1969. Vest o nagradenoj predstavi u izvođenju Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 178 D. Jakovljević: Izvanredni kulturni događaj. *Novi put*, Svetozarevo, 19. XI 1969. Vest o reprizi Susreta u Svetozarevu.
- 179 M. Nikolić: Najbolja „Lomača”. *Večernje novosti*, Beograd, 19. XI 1969. Vest o odluci Žirija.
- 180 M. Nikolić: Završeni susreti pozorišta Srbije. *Borba*, Beograd, 19. XI 1969. Vest.
- 182 T. Jerotić: Neujednačen nivo petih susreta. *Glas Podrinja*, Šabac, 20. XI 1969. Izveštaj o proteklim Susretima sa osvrtom na prikazane predstave i odluci Žirija.
- 183 T. N.: Publika-aplaуз, Žiri-ništa. *Narodne novine*, Niš, 2. XI 1969. Kritički osvrт na Susrete.
- 184 Anonim: Nagrađeni Ljuba Kovačević i Sava Baračkov. *Svetlost*, Kragujevac, 4. XII 1969. Vest.
- 185 D. Ilić: Najbolja predstava Susreta „Joakim Vujić”, *Jedinstvo*, Priština, 12. I 1970. Kritika predstave „Razvojni put Bore Šnajdera” u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 186 V. Veljković: Susret pozorišta u Leskovcu. *Borba*, Beograd, 27. III 1970. Vest.
- 187 B. Z.: U Leskovcu 18. aprila počinju „Pozorišni susreti”. *Naša reč*, Leskovac, 10. IV 1970. Vest.
- 188 V. Veljković: Festival u obnovljenom pozorištu. *Borba*, Beograd 11. IV 1970. Vesti.
- 189 V. Veljković: Revija pozorišta u Svetozarevu. *Borba*, Beograd, 12. IV 1970. Vest o gostovanju svih učesnika Susreta.
- 190 V. R.: Gosti sa svih strana. *Ekspres*, Beograd, 14. IV 1970. Vest.
- 191 Al. Urošević: Druga repriza Smotre pozorišta Srbije, *Novi put*, Svetozarevo, 15. IV 1970. Vest.
- 192 V. D.: Smotra pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 17. IV 1970. Repertoar Susreta
- 193 V. Veljković: Smotra najboljih. *Borba*, Beograd, 18. IV 1970. Vesti o početku festivala.
- 194 Anonim: „Podvala” u Leskovcu. *Sloboda*, Pirot, 18. IV 1970. Vest o učešću Narodnog pozorišta Pirot na Susretima.

183 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 195 V. D.: Predstavom „Vožd” otvoreni Šesti pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Politika*, Beograd, 20. IV 1970. Vest da je Susrete otvorilo Narodno pozorište Leskovac.
- 196 V. Veljković: Takmičenje osam profesionalnih pozorišta. *Borba*, Beograd, 21. IV 1970. Osrvt na otvaranje Susreta.
- 197 B. Samardžić: Repriza susreta „Joakim Vujić” u Svetozarevu. *Borba*, Beograd, 21. IV 1970. Vest.
- 198 V. D.: Uspeh pozorišta iz Pirot-a. *Politika*, Beograd, 22. IV 1970. Vest o uspehu predstave „Podvala”.
- 199 Milan Nikolić: Nezaslužena nagrada i zasluzeno priznanje. *Vjesnik*, Zagreb, 23. IV 1970. Kritika predstava: „Vožd” Narodnog pozorišta Leskovac, „Put kroz šumu” Narodnog pozorišta Zaječar, „Podvala” Narodnog pozorišta Pirot.
- 200 V. Veljković: Nema velikih i malih teatara niti „provincije”. *Borba*, Beograd, 24. V 1970. Izveštaj sa Susreta.
- 201 V. Veljković: Kako teatar približiti radnom čoveku. *Borba*, Beograd, 26. IV 1970. Prikaz razgovora na Susretima.
- 202 V. Veljković: Pozorišta bez plaćanja ulaznica. *Borba*, Beograd, 27. IV 1970. Razgovor u okviru Susreta o ideji „besplatnog” pozorišta.
- 203 V. Krasić: Najbolja predstava „Vožd”. *Večernje novosti*, Beograd, 28. IV 1970. Vest o najboljoj predstavi u izvođenju Narodnog pozorišta Leskovac.
- 204 V. Dobrijević: Najbolji reditelj-Ljuba Milošević. *Politika*, Beograd, 28. IV 1970. Izveštaj o nagradama.
- 205 V. Veljković: Prva nagrada za režiju „Godoa”. *Borba*, Beograd, 28. IV 1970. Vest o nagradi Ljubi Miloševiću za predstavu Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 206 Milan Nikolić: Još jedan debakl nacionalne drame. *Vjesnik*, Zagreb, 29. IV 1970. Kritički osrvt na protekle Susrete.
- 207 B. Jokić: Pohvale Pokrajinskom Narodnom pozorištu. *Jedinstvo*, Priština, 30. IV 1970. Vest o nagradama za predstavu „Čekajući Godoa”.
- 208 M. S.: „Voždu” mnogobrojna priznanja. *Naša reč*, Leskovac, 1. V 1970. Vest o podelemljenim nagradama.
- 209 Miodrag Stojanović: Zavesa je spuštena. *Naša reč*, Leskovac, 1. V 1970. Osrvt na protekle Susrete.
- 210 Anonim: Nagrade samo za kostime i scenografiju. *Narodne novine*, Niš, 1. V 1970. Vest o nagrađenim članovima Narodnog pozorišta Niš.
- 211 V. Veljković: Umetnički program, sendviči i pivo. *Borba*, Beograd, 5. V 1970. Osrvt na savetovanje pozorišnih radnika u okviru Susreta.
- 212 M. Cvetković: Stojan Mitić dobio nagradu. *Sloboda*, Pirot, 8. V 1970. Vest o glumcu Narodnog pozorišta Pirot.
- 213 Milan Nikolić: Od neukosti do avangarde. *Književne novine*, Beograd, 9. V 1970. Osrvt na Susrete.
- 214 Anonim: Nagrada publike glumcima. *Borba*, Beograd, 12. V 1970. Vest o nagradama na reprizi Susreta u Svetozarevu.
- 215 B. Radosavljević: Šani Palaska-glumac godine. *Novi put*, Svetozarevo, 15. V 1970. Vest o završenoj reprizi Smotre i nagrđenom glumcu Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 216 Irina Žikić: Uspeh na susretima u Leskovcu. *Timok*, Zaječar, 15. V 1970. Vest o nagradi Žirija glumcu Miljanu Svilaru.
- 217 Anonim: Veliko priznanje Majdi Đorđević Gorinšek. *Večer*, Maribor, 15. V 1970. Vest o nagradi glumici Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 218 Radmilo Pejić: Privreda i pozorište-ruku pod ruku. *Rad*, Beograd, 15. V 1970. Anketa sprovedena među upravnicima pozorišta Srbije na temu saradnje pozorišta i privrednih organizacija.
- 219 Branko M. Joković: Živo i raznovrsno. *Pobjeda*, Titograd, 4. IV 1971. Vesto o pripremama za Susrete „Joakim Vujić” u Prištini.
- 220 Anonim: Susreti „Joakim Vujić” ove godine u Prištini. *Politika*, Beograd, 21. IV 1971. Vest.
- 221 P. J.: Ustanovljena nagrada „Sima Kristović”. *Politika*, Beograd, 5. V 1971. Vest o nagradi koju će dodeljivati Narodno pozorište Niš najboljem glumcu Susreta u spomen na tragično preminulog prvaka pozorišta.
- 222 R. Zlatanović: Danas počinju sedmi susreti „Joakim Vujić”. *Politika*, Beograd, 6. V 1971. Repertoar Susreta i izjava Azema Škreljija, predstavnika Pokrajinskog pozorišta.
- 223 B. Jokić: Počinju susreti „Joakim Vujić”. *Jedinstvo*, Priština, 8. V 1971. Vest.
- 224 R. Zlatanović: Od grčke do moderne drame. *Jedinstvo*, Priština, 18. V 1971. Intervju sa Azemom Škreljijem, direktorom Pokrajinskog pozorišta.
- 225 Anonim: Sa čim se predstaviti? *Narodne novine*, Niš, 10. V 1971. Najava predstave „Derviš i smrt” u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 226 R. Z.: Svečano otvoreni pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Jedinstvo*, Priština, 10. V 1971. Vest.
- 227 D. Stojanović: Drama ratnog pustošenja. *Jedinstvo*, Priština, 10. V 1971. Prikaz predstave „Ljudi slomljenih nada” u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 228 Anonim: Gledaoci o predstavi „Sumnjivo lice”. *Jedinstvo*, Priština, 10. V 1971. Anketa povodom predstave Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 229 R. Zlatanović: Razgovori o pozorištu. *Politika*, Beograd, 12. V 1971. Prikaz razgovora o predstavama: „Ljudi slomljenih nada” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta, „Sumnjivo lice” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Odeljenje za rak” Narodnog pozorišta Šabac, „Prsten u izvoru” Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 230 Milan Nikolić: Uspejh drame albanskog autora. *Vjesnik*, Zagreb, 12. V 1971. Kritika predstava: „Ljudi slomljenih nada” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta, „Sumnjivo lice” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta, „Odeljenje za rak” Narodnog pozorišta Šabac.
- 231 R. Z.: Pozorište se vraća narodu. *Jedinstvo*, Priština, 13. V 1971. Prikaz pozorišnih tribina na Susretima i inicijativi leskovačkog pozorišta o osnivanju besplatnog pozorišta „Pozorište svih pozorište za sve”.
- 232 T. Nešić: Predstava „Derviš i smrt” srdačno primljena. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1971. Vest o nagrađenoj predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 233 Anonim: Zlatna plaketa za „Derviš i smrt”. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1971. Vest o nagrađenoj predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 234 D. M.: Niški „Derviš” najbolja predstava. *Večernje novosti*, Beograd, 17. V 1971. Vest o nagradama.
- 235 B. S.: Završeni kazališni susreti „Joakim Vujić”. *Vjesnik*, Zagreb, 17. V 1971. Vest o nagradama Susreta.
- 236 M. Daci: Završeni susreti „Joakim Vujić” u Prištini. *Borba*, Beograd, 17. V 1971. Vest.
- 237 R. Z.: Ljuba Milošević ponovo najbolji reditelj. *Politika*, Beograd, 17. V 1971. Vest o nagradi reditelju za predstavu „Sumnjivo lice” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta.
- 238 Anonim: Pozlaćena plaketa delu „Derviš i smrt”. *Oslобodenje*, Sarajevo, 17. V 1971. Vest.
- 239 Anonim: Tri zapažene predstave. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1971. Vest o predstavama „Derviš i smrt”, „Sumnjivo lice” i „Odeljenje za rak”.
- 240 R. Zlatanović: Osrednja „Balada”. *Jedinstvo*, Priština, 17. V 1971. Kritika predstave Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 241 D. Stojadinović: Uzorna stilizacija. *Jedinstvo*, Priština, 17. V 1971. Kritika predstave „Derviš i smrt” Narodnog pozorišta Niš.
- 242 M. Mirković: Zoološka komedija. *Ekspress*, Beograd, 18. V 1971. Kritika predstave „Sumnjivo lice” u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 243 M. Milačić: Osmi „Joakim” u Pirotu. *Ekspress*, Beograd, 18. V 1971. Vest.

- 244** R. Zlatanović: Glumac Boris Kovač dobio četiri nagrade. *Jedinstvo*, Priština, 20. V 1971. Vest o nagrađenom članu Narodnog pozorišta Šabac.
- 245** Milan Nikolić: Srbina jedne partiskske čelije. *Vjesnik*, Zagreb, 20. V 1971. Pregled festivala.
- 246** Boško Radovanović: Boris Kovač-najbolji glumac. *Glas Podrinja*, Šabac, 20. V 1971. Vest o nagradama Susreta.
- 247** M. B.: Četiri puta Boris Kovač. *Večernje novosti*, Beograd, 24. V 1971. Vest.
- 248** C.: Zapažena predstava. *Sloboda*, Pirot, 29. V 1971. Utisci o predstavi „Bludnica dostojava poštovanja“ u izvođenju Narodnog pozorišta Pirot.
- 249** Milačić: Deset predstava. *Ekspres*, Beograd, 3. V 1972. Vest o utvrđenom repertoaru Susreta „Joakim Vujić“ koji će se održati u Zaječaru.
- 250** Anonim: Jedanaest pozorišta u slavu Vujića. *Večernje novosti*, Beograd, 10. V 1972. Vest.
- 251** Anonim: „Koštana“ na „Joakimu Vujiću“. *Narodne novine*, Niš, 10. V 1972. Najava učešća Narodnog pozorišta Niš.
- 252** R. D.: Dvesta godina rođenja osnivača srpskog pozorišta. *Borba*, Beograd, 10. V 1972. Repertoar Osmih pozorišnih susreta „Joakim Vujić“.
- 253** Anonim: Kragujevački teatar sa „Prozivkom“ na Susretima. *Svetlost*, Kragujevac, 11. V 1972. Vest.
- 254** Anonim: Počinju susreti „Joakim Vujić“. *Timok*, Zaječar, 12. V 1972. Vest.
- 255** A. M.: Akademija posvećena „ocu srpskog teatra“. *Ekspres*, Beograd, 10. V 1972. Vest o obeležavanju dvestogodišnjice rođenja Joakima Vujića u okviru Susreta.
- 256** P. Janković: Utvrđen program Susreta „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 11. V 1972. Vest.
- 257** P. J.: Susrete otvaraju domaćini predstavom „Afera nedužne Anabele“. *Politika*, Beograd, 13. V 1972. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Zaječar.
- 258** Tanjug: Susreti „Joakim Vujić“. *Borba*, Beograd, 15. V 1972. Vest.
- 259** P. Janković: Akademija posvećena Joakimu Vujiću. *Politika*, Beograd, 15. V 1972. Izveštaj sa otvaranja Susreta.
- 260** J. D.: „Afera“ na početku susreta. *Ekspres*, Beograd, 15. V 1972. Najava predstave „Afera nedužne Anabele“ u izvođenju Narodnog pozorišta Zaječar.
- 261** P. Janković: Prva predstava dobro primljena. *Politika*, Beograd, 16. V 1972. Kritika predstave „Afera nedužne Anabele“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 262** P. Janković: Anujeva „Kolomba“ u izvođenju ansambla iz Kruševca. *Politika*, Beograd, 17. V 1972. Kritika predstave.
- 263** Anonim: Počeli susreti „Joakim Vujić“. *Oslobodenje*, Sarajevo, 17. V 1972. Vest.
- 264** M. P.: Publike je proplakala. *Večernje novosti*, Beograd, 18. V 1972. Vest o predstavi „Prozivka za večnost“ u izvođenju Narodnog pozorišta Kragujevac i izjava Zorana Radmilovića, člana stručnog živjela.
- 265** P. J.: „Prozivka za večnost“ značajno scensko delo. *Politika*, Beograd, 18. V 1972. Prikaz predstave i razgovora o predstavi.
- 266** Anonim: Osmi susreti teatra. *Timok*, Zaječar, 19. V 1972. Izveštaj sa Susreta.
- 267** Miodrag Čeković, Sergije Lajković: Entuzijazam mladih glumaca. *Timok*, Zaječar, 19. V 1972. Kritika predstave „Kolomba“ Narodnog pozorišta Kruševac.
- 268** Sergije Lajković: Početak u znaku-kvaliteta. *Timok*, Zaječar, 19. V 1972. Kritika predstave „Afera nedužne Anabele“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 269** P. Janković: Aplauzi na otvorenoj sceni za nišku „Koštanicu“. *Politika*, Beograd, 19. V 1972. Prikaz predstave i razgovora o „Koštani“.
- 270** M. Nikolić: Tri dobre predstave. *Vjesnik*, Zagreb, 19. V 1972. Kritika predstava „Afera nedužne Anabele“, „Kolomba“ i „Prozivka za večnost“.
- 271** T. Nešić: „Prozivka“ ili „Koštana“. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1972. Razmišljanja o mogućim kandidatima za nagrade.
- 272** P. J.: Održana Skupština pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 20. V 1972. Vest.
- 273** P. Janković: Revija veoma uspehljih predstava. *Politika*, Beograd, 22. V 1972. Osrv na prikazane predstave u okviru Susreta.
- 274** P. Janković: Danas podela nagrada. *Politika*, Beograd, 24. V 1972. Vest o uspehu predstave „Hamlet“ u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 275** Milan Nikolić: Iznevjereni Bora Stanković. *Vjesnik*, Zagreb, 24. V 1972. Prikaz Susreta.
- 276** P. Janković: Najbolja predstava „Prozivka za večnost“. *Politika*, Beograd, 25. V 1972. Vest o nagrađenim predstavama na Susretima.
- 277** J. D.: Zlato za „Prozivku“. *Ekspres*, Beograd, 25. V 1972. Vest o odluci stručnog žirija koji je za najbolju predstavu proglašio „Prozivku za večnost“ Narodnog pozorišta Kragujevac u odluci žirija grada domaćina koji je za najbolju predstavu proglašio „Hamleta“ u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 278** Anonim: Mršava žetva „Koštane“. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1972. Vest.
- 279** Anonim: Trijumf Kragujevčana. *Večernje novosti*, Beograd, 26. V 1972. Vest.
- 280** Milan Nikolić: Kraj u znaku moderniziranog „Hamleta“. *Vjesnik*, Zagreb, 26. V 1972. Osrv na prikazane predstave i odluku žirija.
- 281** Anonim: Najbolje predstave „Prozivka“ i „Hamlet“. *Timok*, Zaječar, 26. V 1972. Izveštaj o nagradama.
- 282** Živojko Avramović: Od profesionalizma do diletantizma. *Timok*, Zaječar, 26. V 1972. Razgovor o Susretima sa kritičarem Milanom Nikolićem.
- 283** Anonim: Novi dani pozorišta. *Politika*, Beograd, 27. V 1972. Razgovor sa članovima žirija: Sojom Jovanović, Arsenom Diklićem, Zoranom Radmilovićem i Žarkom Jovanovićem, na temu što je pokazala smotra pozorišta Srbije.
- 284** Anonim: „Prozivka“ pet puta nagrađena. *Svetlost*, Kragujevac, 1. VI 1972. Vest.
- 285** Milan Nikolić: Pozorje Joakima Vujića. *Književne novine*, Beograd, 16. VI 1972. Kritički osrv na protekle Susrete.
- 286** M. Stamenković: Glumci kao gledaoci. *Ekspres*, Beograd, 20. III 1973. Vest o sledećim Susretima u Kragujevcu.
- 287** M. Stamenković: Domaćin brani titulu. *Politika ekspres*, Beograd, 5. V 1973. Vest da će Narodno pozorište Kragujevac otvoriti Susrete sa predstavom „Na dnu“.
- 288** Sl. Janković: Deset dana za dvanaest nagrada, *Borba*, Beograd, 6. V 1973. Repertoar Susreta.
- 289** M. Stamenković: Sabor glumaca i pozorišnih radnika. *Politika ekspres*, Beograd, 11. V 1973. Vest.
- 290** Đorđe Vranješević: Smotra pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 15. V 1973. Vest o početku Susreta.
- 291** M. Stamenković: Teatar „Joakim Vujić“ rasprodat. *Politika ekspres*, Beograd, 16. V 1973. Vest da su svi ansamblи gosti kragujevačkih radnih organizacija.
- 292** T. N.: Pohod na nove nagrade? *Narodne novine*, Niš, 15. V 1973. Najava predstave „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene“ u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 293** M. Stamenković: Ugostitelji ugostili glumce. *Politika ekspres*, Beograd, 17. V 1973. Prikaz otvaranja Susreta.
- 294** Ž. Vasiljević: Panorama dostignuća pozorišne umetnosti. *Svetlost*, Kragujevac 17. V 1973. Prikaz otvaranja Susreta.

185 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 295 S. J.: Pohvale glumcima. *Borba*, Beograd, 17. V 1973. Prikaz predstave „Na dnu” Narodnog pozorišta Kragujevac
- 296 Đ. Vranješević: Domačini otvorili smotru. *Politika*, Beograd, 17. V 1973. Prikaz razgovora za „okruglim stolom” o predstavi „Na dnu”.
- 297 S. Janković: Umetnici sa radnicima. *Borba*, Beograd, 18. V 1973. Razgovor o predstavi „Uticaj gama zraka na sabslasne nevene” u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 298 S. Pavicević: Zavladala nesanica. *Večernje novosti*, Beograd, 18. V 1973. Izveštaj o prvim danima Susreta.
- 299 T. Nešić: „Dejstvo gama zraka na...” kragujevačku publiku. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1973. Osrvrt na razgovor o predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 300 M. S.: Priredba u fabričkoj hali. *Politika ekspres*, Beograd, 19. V 1973. Vest da su članovi Narodnog pozorišta Leskovac izveli odломke iz predstave „Čovek je čovek” za radnike preduzeća „Proleter”.
- 301 S. Pavicević: Veliko malo pozorje. *Večernje novosti*, Beograd, 19. V 1973. Prikaz trodnevnog dešavanja na Susretima.
- 302 S. J.: Breht i Jakovljević. *Borba*, Beograd, 20. V 1973. Prikaz razgovora povodom predstava: „Čovek je čovek” Narodnog pozorišta Leskovac i „Na leđima ježa” Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 303 Đorđe Vranješević: Sve predstave pred punim dvoranama. *Politika*, Beograd, 21. V 1973.
- 304 S. J.: Maksim Gorki uz songove. *Borba*, Beograd, 21. V 1973. Prikaz razgovora povodom predstave „Poslednji” Narodnog pozorišta Šabac.
- 305 M. Stamenković: Ubacuju se nova sedišta! *Politika ekspres*, Beograd, 21. V 1973. Vest o velikom interesovanju publike za Susrete.
- 306 S. J.: Otkud „Tajanstvena igra”? *Borba*, Beograd, 22. V 1973. Prikaz razgovora povodom predstave Narodnog pozorišta Pirot.
- 307 M. Stamenković: Akademci odusevili. *Politika ekspres*, Beograd, 22. V 1973. Vest o uspešnom nastupu studenata Akademije u klasi profesora Minje Dedića koji su izveli komad „U naviljcima”.
- 308 Milan Nikolić: Favoriti već na početku. *Vjesnik*, Zagreb, 22. V 1973. Kritike predstava: „Na dnu” Narodnog pozorišta Kragujevac i „Čovek je čovek” Narodnog pozorišta Leskovac.
- 309 Đ. Vranješević: Razmišljanja o repertoaru. *Politika*, Beograd, 23. V 1973. Pregled odigranih predstava na festivalu.
- 310 S. J.: Dosad najbolja predstava. *Borba*, Beograd, 24. V 1973. Prikaz razgovora povodom predstave „General mrtve vojske” u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 311 Života Vasiljević: Umetnički domet vredan pažnje. *Svetlost*, Kragujevac, 24. V 1973. Prikaz predstava: „Na dnu” Narodnog pozorišta Kragujevac, „Dejstvo gama zraka na sabslasne nevene” Narodnog pozorišta Niš, „Čovek je čovek” Narodnog pozorišta Leskovac, „Na leđima ježa” Narodnog pozorišta Titovo Užice, „Poslednji” Narodnog pozorišta Šabac, „Tajanstvena slika” Narodnog pozorišta Pirot, „Srećan dogadaj” Srpske drame i „General mrtve vojske” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 312 M. Stamenković: Efektni „General mrtve vojske”. *Politika ekspres*, Beograd, 24. V 1973. Prikaz predstave.
- 313 S. Pavicević: Sabor za glumački kodeks. *Večernje novosti*, Beograd, 25. V 1973. Vest o raspravi o kodeksu pozorišnih radnika.
- 314 M. Stamenković: Večeras pada zavesa. *Politika ekspres*, Beograd, 25. V 1973. Vest o završetku Susreta.
- 315 S. J.: Sedam nagrada domaćinima. *Borba*, Beograd, 26. V 1973. Vest o nagradama.
- 316 Đ. Vranješević: Za najbolju predstavu nagrađeno pozorište u Kragujevcu. *Politika*, Beograd, 26. V 1973. Vest o predstavi „Na dnu”.
- 317 M. Stamenković: Lovor ponovo kragujevačanim. *Politika ekspres*, Beograd, 26. V 1973. Vest o nagradama.
- 318 M. N.: Završeni kazališni susreti „Joakim Vujić”. *Vjesnik*, Zagreb, 27. V 1973. Prikazi predstava: „General mrtve vojske” Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština i „Omer i Merima” Narodnog pozorišta Zaječar.
- 319 S. Janković: Dani dobrih predstava. *Borba*, Beograd, 31. V 1973. Osrvrt na protekle Susrete.
- 320 Ž. Vasiljević: Kragujevačnim osam nagrada. *Svetlost*, Kragujevac, 31. V 1973. Osrvrt na protekle Susrete.
- 321 Mile Nedeljković: Lakomisleni potomci Joakima Vujića. *Radio Revija*, Beograd, 1. VI 1973. Napis na temu kako su glumci umesto da raspravljaju o kodeksu na Susretima, podlegli „čarima ugostiteljstva”.
- 322 Raško V. Jovanović: Uspesi reditelja. *Knjижevne novine*, Beograd, 1. VI 1973. Kritički osrvrt na predstave IX Susreta.
- 323 M. Pervić: Između svakodnevnice i festivala. *Politika*, Beograd, 5. VI 1973. Osrvrt na Susrete.
- 324 V. H.: Pohvale za stvaralačku hrabrost. *Naša reč*, Leskovac, 8. VI 1973. Prikaz razgovora povodom predstave „Čovek je čovek” Narodnog pozorišta Leskovac, na „okruglom stolu” Susreta.
- 325 Anonim: Pozorišna umetnost u samoupravnom društvu. *Narodne novine*, Niš, 9. VI 1973. Uvodno izlaganje sa radnog Zbora dramskih umetnika koje je održano u okviru Susreta.
- 326 D. J.: Susreti pozorišta Srbije - u Nišu. *Borba*, Beograd, 4. III 1974. Vest.
- 327 D. N. Janković: Susreti „Joakim Vujić” - u Nišu. *Večernje novosti*, Beograd, 4. III 1974. Vest.
- 328 M. Stojanović: Gosti - Hrvatsko Narodno kazalište. *Politika ekspres*, Beograd, 5. III 1974. Vest da će HNK nastupiti van konkurenkcije.
- 329 Anonim: Zagrepčani na pozorišnim susretima „Joakim Vujić”. *Politika*, Beograd, 23. III 1974. Vest.
- 330 T. N.: Jubilarna smotra pozorišta Srbije. *Narodne novine*, Niš, 25. IV 1974. Vest.
- 331 M. S.: Jubilarni „Joakim Vujić”. *Politika ekspres*, Beograd, 26. IV 1974. Repertoar Susreta.
- 332 D. J. Deset predstava u konkurennciji. *Borba*, Beograd, 26. IV 1974. Repertoar Susreta.
- 333 M. Kandić: Na susretima sa dramom „Otac”. *Svetlost*, Kragujevac, 9. V 1974. Vest o nastupu Narodnog pozorišta Kragujevac i ustanovljenju glumačke nagrade „Mila Stojadinović”.
- 334 D. J.: Žiri sa susreta „Joakim Vujić”. *Borba*, Beograd, 12. V 1974. Vest o formiranju žirija.
- 335 M. S.: Poznat „žiri petorice”. *Politika ekspres*, Beograd, 14. V 1974. Vest.
- 336 T. N. Utvrđen program smotre pozorišta Srbije. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1974. Vest.
- 337 M. Stojanović: Deset dana Joakima Vujića. *Ekspres*, Nedeljna revija, Beograd, 22. V 1974. Pregled učesnika pred početak Susreta.
- 338 D. Janković: Karte rasprodane, većina publike-radnici. *Borba*, Beograd, 22. V 1974. Pregled učesnika pred početak susreta.
- 339 D. D. M.: Sve spremno za početak susreta. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1974. Razgovor sa Milovanom Gospavićem, predsednikom organizacionog odbora Susreta.
- 340 Anonim: Smotra pozorišnih dostignuća. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1974. Vest o otvaranju Susreta.
- 341 M. Stojanović: Danas „Lole i parole”. *Politika ekspres*, Beograd, 23. V 1974. Vest o gostovanju Narodnog pozorišta Sombor.
- 342 Anonim: Počele Pozorišne svečanosti. *Narodne novine*, Niš, 23. V 1974. Prikaz otvaranja Susreta.
- 343 Anonim: „Henrik” sa oscilacijama. *Narodne novine*, Niš, 24. V 1974. Razgovor o predstavi „Henrik IV” Narodnog pozorišta Niš.
- 344 D. Janković: Korektno bez uzleta. *Borba*, Beograd, 24. V 1974. Kritika predstave „Henrik IV”.

- 345 P. J.: Pirotski „Komandant Sajler“. *Politika*, Beograd, 24. V 1974. Vest o pirotskoj predstavi kao i najava nastupa Narodnog pozorišta Leskovac sa predstavom „Čovek koji nikad nije umro“.
- 346 M. Stojanović: Prelazna ocena „Henriku Četvrtom“. *Politika ekspres*, Beograd, 25. V. 1974. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Niš.
- 347 Raško V. Jovanović: Razmišljanja o repertoaru. *Narodne novine*, Niš, 25. V 1974. Kritički osvrt na repertoarsku politiku pozorišta Srbije.
- 348 Anonim: Predstava Pozorišta bez ulaznica. *Narodne novine*, Niš, 25. V 1974. Najava predstave „Čovek koji nikad nije umro“ Narodnog pozorišta Leskovac.
- 349 P. J.: Veliko interesovanje gledalaca. *Politika*, Beograd, 26. V 1974. Vest o nastupu Narodnog pozorišta Sombor sa predstavom „Onda lole izmislile parole“.
- 350 M. S.: Susreti na-kartu više. *Politika ekspres*, Beograd, 27. V 1974. Vest.
- 351 D. Janković: Zašto je ubijen Džo Hil? *Borba*, Beograd, 27. V 1974. Kritika predstave „Čovek koji nije nikad umro“ Narodnog pozorišta Leskovac.
- 352 D. P.: Večeras zaječarska „Ožalošćena porodica“. *Politika*, Beograd, 28. V 1974. Najava.
- 353 D. Janković: Drama o ličnoj slobodi. *Borba*, Beograd, 28. V 1974. Kritika predstave „Tašana“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 354 T. Nešić: Rezultat vredan pažnje. *Narodne novine*, Niš, 28. V 1974. Kritika predstave „Tašana“.
- 355 M. Stojanović: Sigurno je-sigurno? *Politika ekspres*, Beograd, 28. V 1974. Osvrt na repertoar pozorišta Srbije.
- 356 D. Janković: U znaku osrednjosti. *Borba*, Beograd, 29. V 1974. Kritika predstave „Otač“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 357 P. Janković: Nušićev „DR“ iz Prištine. *Politika*, Beograd, 29. V 1974. Najava.
- 358 M. Stojanović: Naziru se kandidati. *Politika ekspres*, Beograd, 29. V 1974. Prikaz razgovora o predstavi „Tašana“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 359 Anonim: Dostojevski iz Kruševca. *Narodne novine*, Niš, 29. V 1974. Najava predstave „Hronika o Marmeladovima“.
- 360 Tim. M.: Nov pristup Nušiću. *Narodne novine*, Niš, 29. V 1974. Ocenja „okruglog stola“ o predstavi „Ožalošćena porodica“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 361 P. J.: „Hronika o Marmeladovima“ iz Kruševca. *Politika*, Beograd, 30. V 1974. Vest.
- 362 D. Janković: Bez pravog doživljaja. *Borba*, Beograd, 30. V 1974. Kritika predstave „Ožalošćena porodica“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 363 Tim. M.: Strindbergove dileme. *Narodne novine*, Niš, 30. V 1974. Ocenja „okruglog stola“ o predstavi „Otač“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 364 T. Nešić: Predstava jednog glumca. *Narodne novine*, Niš, 30. V 1974. Kritika predstave „DR“ Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 365 Tim. M.: Režija vredna pažnje. *Narodne novine*, Niš, 31. V 1974. Ocenja „okruglog stola“ predstave „DR“.
- 367 M. S.: Nušić na nov način. *Politika ekspres*, Beograd, 31. V 1974. Vest.
- 368 P. Janković: Novi pristup Nušiću. *Politika*, Beograd, 31. V 1974. Vest.
- 369 Anonim: Sledeći Susreti u Titovom Užicu, *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1974. Vest.
- 370 Anonim: „Golgota“ Albanske drame. *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1974. Najava predstave.
- 371 Dragoslav Grbić: Novo razdoblje u pozorišnom životu Srbije. *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1974. Napis povodom Desetih pozorišnih susreta „Joakim Vujić“.
- 372 Tomislav N. Cvetković: Za kompletno predstavljanje. *Narodne novine*, Niš, 1. V 1974. Osvrt na Susrete.
- 373 T. Nešić: Prijatno iznenađenje iz Kruševca. *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1974. Kritika predstave „Hronika o Marmeladovima“.
- 374 M. Stojanović: Aplauzi Kruševčanina. *Politika Ekspres*, Beograd, 1. VI 1974. Prikaz predstave „Hronika o Marmeladovima“.
- 375 D. Janković: Velika predstava malog teatra. *Borba*, Beograd, 2. VI 1974. Kritika predstave „Hronika o Marmeladovima“ Narodnog pozorišta Kruševac.
- 376 S. M.: Šapčani bez mnogo aplauza. *Ekspres, Nedeljna revija*, Beograd, 2. VI 1974. Vest o predstavi „Bez krivice krivi“ u izvođenju pozorišta iz Šapca.
- 377 P. J.: Večeras podela nagrada. *Politika*, Beograd, 2. VI 1974. Vest.
- 378 D. J.: Briljantan završetak. *Borba*, Beograd, 3. VI 1974. Prikaz predstave „Golgota“ u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 379 P. Janković: Pobednici iz Prištine i Kruševca. *Politika*, Beograd, 3. VI 1974. Vest o nagradama.
- 380 P. J.: Predsednik Ivršnog veća Srbije Dušan Čkrebić na završnoj predstavi susreta „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 3. VI 1974. Vest.
- 381 Anonim: Kako školovati glumce? *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1974. Izveštaj sa Zbora dramskih umetnika Srbije.
- 382 D. J.: Malo školovanih glumaca. *Borba*, Beograd, 3. VI 1974. Zaključci sa Zbora dramskih umetnika Srbije.
- 383 Anonim: Najbolje predstave „Golgota“ i „Hronika o Marmeladovima“. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1974. Odluke stručnog žirija i grada domaćina.
- 384 M. Stojanović: Najbolji: „Golgota“ i Putnik. *Politika ekspres*, Beograd, 3. VI 1974. Vest o nagradama i završetku X Susreta.
- 385 Anonim: Najbolja „Golgota“ u izvedbi Albanske drame iz Prištine. *Vjesnik*, Zagreb, 4. VI 1974. Vest.
- 386 D. J.: Izuzetan doživljaj. *Borba*, Beograd, 4. VI 1974. Prikaz gostovanja IINK-a sa predstavom „Gospoda Glembajevi“.
- 387 T. Nešić: Šta je pokazala smotra pozorišta Srbije? *Narodne novine*, Niš, 4. VI 1974. Osvrt na protekle Susrete.
- 388 Anonim: Nagrada „Joakim Vujić“. *Slobodna Dalmacija*, Split, 4. VI 1974. Vest.
- 389 Dragoljub Janković: Kuća svih. dom za sve. *Borba*, Beograd, 8. VI 1974. Anketa.
- 390 D. Janković: Prištinska „Golgota“ najbolja predstava. *Borba*, Beograd, 3. VI 1974. Vest o nagradama.
- 391 Anonim: Pozorišni susreti „Joakim Vujić“. *Odjek*, Sarajevo, 15. VI 1974. Osvrt na Susrete.
- 392 H. R.: Bogatiji „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 15. VI 1974. Predlozi odbora Udrženja dramskih umetnika Srbije.
- 393 S. Murić: Susreti pozorišta „Joakim Vujić“ u Titovom Užicu. *Vesti*, Titovo Užice, 7. III 1975. Vest.
- 394 Tim. M.: Susreti pred širim auditorijumom. *Narodne novine*, Niš, 11. III 1975. Izveštaj sa sastanka Odbora za pripremu Susreta.
- 395 M. Krstonić: Ansambl sami biraju predstave. *Borba*, Beograd, 6. V 1975. Vest.
- 396 S. Murić: Smotra pozorišnih dostignuća Srbije. *Vesti*, Titovo Užice, 16. V 1975. Repertoar XI Susreta.
- 397 B. M.: Svi ansamblи gosti radnih kolektiva. *Politika*, Beograd, 22. V 1975. Vest.
- 398 B. M.: Počeli susreti „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 23. V 1975. Vest.
- 399 M. Krstonić: U znaku pobjede nad fašizmom. *Borba*, Beograd, 23. V 1975. Vest o otvaranju Susreta sa predstavom „Branite ljubav“ u izvođenju Narodnog pozorišta Niš, .
- 400 B. M.: Počeli susreti pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 23. V 1975. Vest.
- 401 B. M.: „Karijera“ dobro primljena. *Politika*, Beograd, 24. V 1975. Vest o nastupu Narodnog pozorišta Titovo Užice.

- 402 Anonim: „Vukadin“ otvorio susrete. *Pobijeda*, Titograd, 26. V 1975. Vest o predstavi „Karijera“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 403 B. Marjanović: Uspeh Kruševljana. *Politika*, Beograd, 27. V 1975. Vest o nastupu sa predstavom „Njetočka Nezvanova“.
- 404 M. Miloradović: Klasika na sve načine. *Politika*, Beograd, 28. V 1975. Prikaz predstava: „Karijera“ Narodnog pozorišta Titovo Užice, „Njetočka Nezvanova“ („Koncert za violinu i orkestar“) Narodnog pozorišta Kruševac i „Tri sestre“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 405 B. Marjanović: Bez savremenih tema. *Politika ekspres*, Beograd, 28. V 1975. Prikaz predstave „Njetočka Nezvanova“ Narodnog pozorišta Kruševac.
- 406 B. M.: Jezik nije bio prepreka. *Politika*, Beograd, 30. V 1975. Prikaz predstave „Opsadno stanje“ Albanske drame iz Prištine.
- 407 S. Ćetković: Pozorišta Srbije na zajedničkoj sceni. *Vesti*, Titovo Užice, 30. V 1975. Izjave Petra Antonijevića, predsednika opštine Titovo Užice, Milenka Misailovića i Aleksandra Milosavljevića povodom Susreta.
- 408 Branislav Milošević: Vukadin, ponovo zaboravljen. *Borba*, Beograd, 31. V 1975. Kritike predstava: „Karijera“ užičkog pozorišta, „Tri sestre“ zaječarskog pozorišta i „Njetočka Nezvanova“ kruševačkog pozorišta.
- 409 B. Marjanović: Predstave bolje od prošlogodišnjih. *Politika*, Beograd, 2. VI 1975. Vest o odlukama žirija.
- 410 Anonim: Prva nagrada za Kruševljane. *Ekspres*, Beograd, 3. VI 1975. Vest o odlukama žirija.
- 411 M. Krstović: Najbolja predstava iz Kruševca. *Večernje novosti*, Beograd, 3. VI 1975. Vest o predstavi „Njetočka Nezvanova“.
- 412 B. M.: Najbolje predstave pozorišta iz Kruševca. *Politika*, Beograd, 3. VI 1975. Izveštaj o nagradama.
- 413 Mirko Miloradović: Ostvarena i pokušaji. *Politika*, Beograd, 4. VI 1975. Osrv na prikazane predstave Susrete.
- 414 M. Krstović: Najviše priznanja Kruševjanima. *Borba*, Beograd, 3. VI 1975. Izveštaj o nagradama.
- 415 Branislav Milošević: Simboli neostvarenog života. *Borba*, Beograd, 4. VI 1975. Kritike predstava: „U agoniji“ pozorišta iz Šapca, „Nečista krv“ pozorišta iz Leskovca i „Opsadno stanje“ Albanske drame iz Prištine.
- 416 M. Krstović: Kako nagradjavati dramske umetnike. *Borba*, Beograd, 4. VI 1975. Izveštaj o radu sabora pozorišnih radnika Srbije.
- 417 Antonije Đurić: Bekstvo u klasicu. *Politika ekspres*, Beograd, 5. VI 1975. Razgovor sa Milenkom Misailovićem o repertoaru pozorišta Srbije.
- 418 S. Ć.: „Njetočka Nezvanova“ najbolja predstava. *Vesti*, Titovo Užice, 16. VI 1975. Vest.
- 419 S. Ćetković: Šta smo videli na pozorišnim susretima? *Vesti*, Titovo Užice, 6. VI 1975. Osrv na protekle Susrete.
- 420 R. Popović: Susreti na kartu više. *Politika*, Beograd, 7. VI 1975. Prikaz.
- 421 Branislav Milošević: Na kraju puta. *Borba*, Beograd, 8. VI 1975. Kritika predstava: „Na rubu pameti“ pozorišta iz Kragujevca, „Vučjak“ Srpske drame iz Prištine, „Bolan Dojčin“ pozorišta iz Pirotu, „Dom Bernarde Albe“ pozorišta iz Niša.
- 422 Anonim: Susreti „Joakim Vujić“ u Šapcu. *Borba*, Beograd, 1. IV 1976. Vest.
- 423 J. R.: Svečanosti počinju 22. maja u Šapcu. *Politika*, Beograd, 7. IV 1976. Vest.
- 424 Anonim: Utvrđen program uspeha. *Glas Podrinja*, Šabac, 13. V 1976. Repertoar Susreta.
- 425 P. Isailović: Dvanaesti susreti „Joakim Vujić“. *Borba*, Beograd, 18. V 1976. Program Susreta.
- 426 K. Krstić: Dvanaest dana teatra. *Politika ekspres*, Beograd, 18. V 1976. Program Susreta.
- 427 Anonim: Počinju pozorišni susreti „Joakim Vujić“. *Narodne novine*, Niš, 26. V 1976. Vest.
- 428 Anonim: Dve predstave na festivalu „Joakim Vujić“. *Jedinство*, Priština, 27. V 1976. Vest o učeštu Pokrajinskog pozorišta Priština sa predstavama „Živa sflinga“ u izvođenju Albanske drame i „Ekvinocijo“ u izvođenju Srpske drame.
- 429 K. Krstić: U znaku teatra. *Politika ekspres*, Beograd, 1. VI 1976. Vest da Susreti protiču u znaku jubileja Cankara, Stankovića i Lazarevića.
- 430 M. Matić: Oskudica savremenika. *Večernje novosti*, Beograd, 1. VI 1976. Kritika repertoarske politike pozorišta Srbije.
- 431 Tim. M.: Niški „Jovča“ pred šabačkom publikom. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1976. Vest.
- 432 J. Radosavljević: Svetli dani pozorišta. *Glas Podrinja*, Šabac, 3. VI 1976. Prikaz otvaranja Susreta.
- 433 Anonim: Pohvale pirotskom ansamblu. *Sloboda*, Pirot, 3. VI 1976. Izjave Milenka Misailovića, Stojana Dečermića, Rastka Tadića i Dragiša Penjina povodom predstave „Ko će da spase oraća“ pozorišta iz Pirotu.
- 434 R. B.: Kruševačko pozorište u Šapcu. *Pobeda*, Kruševac, 4. VI 1976. Vest o nastupu sa predstavom „Tamvaj zvani želja“.
- 435 K. K.: „Jovči“ prva nagrada. *Politika ekspres*, Beograd, 7. VI 1976. Vest da je pozlaćenu plaketu „Joakim Vujić“ dobio Narodno pozorište Niš.
- 436 B. P.: Niška predstava - najbolja. *Večernji list*, Zagreb, 7. VI 1976. Vest.
- 437 T. Milosavljević: Niški „Jovča“ najbolji. *Narodne novine*, Niš, 7. VI 1976. Izveštaj o nagradama na Susretima.
- 438 Mirjana Radošević: Da li nešto da se menja? *Politika*, Beograd, 7. VI 1976. Kritički osrvt na protekle Susrete.
- 439 Tim. M.: Priznanje niškom ansamblu. *Narodne novine*, Niš, 8. VI 1976. Osrv na predstavu „Jovča“ i izveštaj o radu Sabora glumaca Srbije koji je raspravljao o ne regulisanom statusu umetnika u Srbiji.
- 440 M. Mitić: Ne kao provincija. *Večernje novosti*, Beograd, 9. V 1976. Osrv na Susrete.
- 441 J. Radosavljević: Plaketa „Jovči“. *Glas Podrinja*, Šabac, 10. VI 1976. Prikaz odluke žirija.
- 442 M. Kandić: Tri glumačke nagrade. *Svetlost*, Kragujevac, 10. VI 1976. Vest o nagradama glumcima Ljubomiru Kovačeviću, Miodragu Mariću i Milevi Žikić koji su sudelovali u predstavi „Tamni viljet“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 443 Anonim: Veliki uspeh Pokrajinskog Narodnog pozorišta. *Jedinство*, Priština, 10. VI 1976. Vest da je predstava „Živa sflinga“ u izvođenju Albanske drame dobila specijalnu nagradu grada Šapca na Susretima.
- 444 R. Baturan.: Kruševljani bez nagrade. *Pobeda*, Kruševac, 11. VI 1976. Vest.
- 445 D. Janković: Nj. V. Reditelj. *Narodne novine*, Niš, 12. VI 1976. Napis na temu pozorišnog reditelja.
- 446 Vladimir Stamenković: Demokratski festival. *Nin*. Beograd, 20. VI 1976. Kritički osrvt na festival.
- 447 Dejan Pešić Poljanski: Stara pitanja i dileme. *Književna reč*, Beograd, 25. VI 1976. Kritički osrvt na repertoar, reditelje, glumce i nagrade festivala, kao i na rad „okruglog stola“.
- 448 Tim. M.: Glumci Srbije Titu i revoluciji. *Narodne novine*, Niš, 11. IV 1977. Vest.
- 449 Tim.: „Doživljaji Čičikova“ na susretima „Joakim Vujić“. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1977. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 450 Anonim: Smotra scenskih dostignuća. *Naša reč*, Leskovac, 20. V 1977. Vest.
- 451 V. V.: Glumci Srbije drugu Titu i revoluciju. *Borba*, Beograd, 22. V 1977. Program Susreta u Leskovcu.
- 452 D. Janković: Pretežno dela domaćih autora. *Borba*, Beograd, 24. V 1977. Program Susreta u Leskovcu.
- 453 T. Nešić: Glumci Srbije Titu i revoluciji. *Politika*, Beograd, 24. V 1977. Program Susreta i vest da ove godine neće učestvovati Pokrajinsko pozorište Priština.

188 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 455 S. Stefanović: Trinaesti „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 25. V 1977. Najava Susreta.
- 456 V. D.: Susret pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 27. V 1977. Vest sa otvaranja Susreta.
- 457 V. D.: Poceli susreti profesionalnih pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 28. V 1977. Vest.
- 458 V. Dobrijević: Aplauz Užičanima za Budakovu „Mećavu“.. *Politika*, Beograd, 29. V 1977. Vest.
- 459 V. V.: Dobar početak. *Borba*, Beograd, 29. V 1977. Vest o predstavi „Zla noc“ koju je prikazalo Narodno pozorište Leskovac.
- 460 S. S.: Sporan „Radovan III“. *Politika ekspres*, Beograd, 30. V 1977. Vest o negativnom mišljenju stručnjaka o predstavi koju je izvelo Narodno pozorište Kruševac.
- 461 S. S.: Uvez „Koštana“. *Politika ekspres*, 31. V 1977. Prikaz razgovora povodom predstave Narodnog pozorišta Pirot.
- 462 V. Veljković: „Mećava“ i „Radovan III“. *Borba*, Beograd, 31. V 1977. Prikaz predstava Narodnog pozorišta Titovo Užice i Narodnog pozorišta Kruševac.
- 463 V. D.: Kritikovan „Radovan Treći“ a pohvaljena „Koštana“. *Politika*, Beograd, 31. V 1977. Prikaz razgovora povodom predstava iz Kruševca i Pirot-a.
- 464 V. Dobrijević: Aplauzi „Našim sinovima“. *Politika*, Beograd, 1. VI 1977. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 465 Tim. M.: Večeras niški „Čičikov“. *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1977. Najava.
- 466 S. S.: „Šargan“ oduševio publiku. *Politika ekspres*, Beograd, 2. VI 1977. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Zaječar.
- 467 V. Dobrijević: Pohvale umetnicima Timočke krajine. *Politika*, Beograd, 2. VI 1977. Prikaz predstave „Čudo u Šarganu“ Narodnog pozorišta Zaječar.
- 468 V. Veljković: Pohvale i pokude. *Borba*, Beograd, 2. VI 1977. Prikaz razgovora povodom predstave „Koštana“ Narodnog pozorišta Pirot.
- 469 Tim. M.: „Čičikov“ - praznik pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1977. Prikaz razgovora povodom predstave Narodnog pozorišta Niš.
- 470 V. D.: Kragujevčani najbolji. *Politika*, Beograd, 4. VI 1977. Vest o nagradama.
- 471 Tim. M.: Šest nagrada za „Čičikova“. *Narodne novine*, Niš, 4. VI 1977. Vest o nagradama članovima Narodnog pozorišta Niš.
- 472 S. Stefanović: Najbolji su „Naši sinovi“. *Ekspres, Nedeljna revija*, Beograd 4. VI 1977. Izveštaj o nagradama.
- 473 D. J.: „Naši sinovi“ - najbolji. *Večernje novosti*, Beograd, 4. VI 1977. Vest.
- 474 V. Veljković: Najbolji, Naši sinovi“. *Borba*, Beograd, 5. VI 1977. Izveštaj o nagradama.
- 475 V. D.: Predate nagrade najboljim učesnicima. *Politika*, Beograd, 5. VI 1977. Vest.
- 476 Tim. M.: Predstava kao kolektivni čin. *Narodne novine*, Niš, 7. VI 1977. Razmišljanja povodom završetka Susreta.
- 477 Raško V. Jovanović: U znaku domaće drame. *Borba*, Beograd, 8. VI 1977. Osvrt na protekle Susrete.
- 478 V. Hubač: Svetkovina pozorišne umetnosti. *Naša reč*, Leskovac, 10. VI 1977. Osvrt na Susrete.
- 479 J. Pop-Kocić: Susreti „Joakim Vujić“. *Omladinske novine*, Beograd, 16. VI 1977. Vest o nagradama festivala.
- 480 M. Stojanović: 13. susreti „Joakim Vujić“. *Književne novine*, Beograd, 16. VI 1977. Prikaz Susreta.
- 481 Anonim: Novi i svežiji tokovi. *Naša reč*, Leskovac, 17. VI 1977. Razgovor sa Raškom Jovanovićem, voditeljem „okruglog stola“.
- 482 D. D.: „Radovan III“-glumačka predstava. *Pobeda*, Kruševac, 17. VI 1977. Prikaz predstave i razgovora na „okruglog stolu“.
- 483 Anonim: Repertoar i-glumac. *Naša reč*, Leskovac, 4. VII 1977. Izjave Miodraga Radovanovića i Vitomira Milosavljevića.
- 484 D. Janković: Umesto Šapca-Niš. *Večernje novosti*, Beograd, 11. V 1978. Najava festivala kojim će se ujedno proslaviti i 90 godina postojanja Narodnog pozorišta u Nišu.
- 485 M. S.: „Joakim“ od 1. do 8. juna. *Politika ekspres*, Beograd, 14. V 1978. Vest.
- 486 Anonim: Staro i novi. *Pobjeda*, Titograd, 16. V 1978. Najava Susreta.
- 487 Tim. M.: „Vučjak“ ili „Ministarka“. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1978. Dilema u Narodnom pozorištu Niš: sa kojom predstavom učestvovati na festivalu?
- 488 D. J.: Prednost domaćoj drame. *Borba*, Beograd, 23. V 1978. Repertoar Susreta.
- 489 Tim. M.: „Vučjak“ na „Joakimu“. *Narodne novine*, Niš, 26. V 1978. Vest o odluci da Narodno pozorište Niš učestvuje na Susretima sa predstavom „Vučjak“.
- 490 M. Stojanović: Zbor opozvao „Vučjaka“. *Politika ekspres*, Beograd, 29. V 1978. Vest da je Zbor radnih ljudi Narodnog pozorišta Niš opozvao odluku za učešće na Susretima sa predstavom „Vučjak“ i predložio „Gospodu Ministarku“.
- 491 T. Nešić: U znaku domaće drame. *Politika*, Beograd, 30. V 1978. Vest da na Četrnaestim susretima pozorišta Srbije neće biti izvedeno ni jedno delo stranih autora.
- 492 Tim. M.: Glas publike. *Narodne novine*, Niš, 31. V 1978. Objava repertoara Susreta.
- 493 D. Janković: Sutra počinju 14. susreti pozorišta Srbije. *Borba*, Beograd, 31. V 1978. Najava.
- 494 D. M.: Susreti „Joakim Vujić“. *Večernji list*, Zagreb, 1. VI 1978. Najava.
- 495 M. Stojanović: U znaku domaćeg pisca. *Politika ekspres*, Beograd, 1. VI 1978. Vest o repertoaru i početku Susreta.
- 496 M. Mitić: „Kamen“ pola festivala. *Večernje novosti*, Beograd, 1. VI 1978. Vest da će istu predstavu „Kamen za pod glavu“ izvesti pozorišta iz Leskovca, Kragujevca i Kruševca.
- 497 Tim. M.: „Bilans“ srpskog teatra. *Narodne novine*, Niš, 1. VI 1978. Najava da će Susrete otvoriti Narodno pozorište Niš predstavom „Gospoda ministarka“.
- 498 Tim. M.: U znaku Kralježa i „Kamena“. *Narodne novine*, Niš, 2. VI 1978. Prikaz otvaranja Susreta.
- 499 P. M.: Piročanci nastupaju 5. juna. *Sloboda*, Pirot, 3. VI 1978. Najava predstave „Slučaj Vide Simić“.
- 500 D. Janković: Sa strane pretežno smešne. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1978. Kritika predstave „Gospoda ministarka“ u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 501 Tim. M.: Podvig Đorda Vukotića. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1978. Prikaz razgovora na „okruglom stolu“ povodom predstave „Gospoda ministarka“.
- 502 T. Nešić: Godišnja smotra osam pozorišta. *Politika*, Beograd, 3. VI 1978. Vest o početku Susreta.
- 503 M. Stojanović: Zapažene uloge u „Ministarki“. *Politika ekspres*, Beograd, 4. VI 1978. Prikaz predstave „Gospoda ministarka“. u izvođenju Narodnog pozorišta Niš.
- 504 D. Janković: Priznanja „Gospodi ministarki“. *Borba*, Beograd, 4. VI 1978. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Niš i vest o izložbi „Miroslav Krleža na jugoslovenskoj sceni“ koja je otvorena u okviru Susreta.
- 505 M. Stojanović: Leskovački „Kamen“ oduševio. *Politika ekspres*, Beograd, 5. VI 1978. Vest.
- 506 D. Janković: Potpun scenski rezultat. *Narodne novine*, Niš, 5. VI 1978. Kritika predstave „Kamen za pod glavu“ u izvođenju Narodnog pozorišta Leskovac.

189 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 507 D. J. : Ispod zahteva dela. *Narodne novine*, Niš, 5. VI 1978. Prikaz nastupa van konkurenčije Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština sa predstavom „Pelinovo”.
- 508 M. Stojanović: Zajedno u budućnost. *Politika ekspres*, Beograd, 5. VI 1978. Prikaz razgovora Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije o oblicima saradnje među pozorištim.
- 509 T. Nešić: Dva različita „Kamen”. *Politika*, Beograd, 6. VI 1978. Kritika predstave „Kamen za pod glavu” u izvođenju Narodnog pozorišta Kruševac.
- 510 Tim. M. : U znaku Milije Vukovića. *Narodne novine*, Niš, 6. VI 1978. Prikaz razgovora u okviru „okruglog stola” povodom predstave „Kamen za pod glavu” u izvođenju Narodnog pozorišta Kruševac.
- 511 D. Janković: Tragedija nešto vrednija. *Narodne novine*, Niš, 6. VI 1978. Kritika predstave „Kamen za pod glavu” Narodnog pozorišta Kruševac.
- 512 D. Janković: Šest večeri-tri predstave. *Večernje novosti*, Beograd, 7. VI 1978. Vest da je od tri prikazane predstave „Kamen za pod glavu” najbolja verzija Narodnog pozorišta iz Leskovca.
- 513 T. Nešić: Po meri mogućnosti. *Politika*, Beograd, 7. VI 1978. Kritika predstave „Slučaj Vide Simić” Narodnog pozorišta Pirot.
- 514 D. Janković: Scenska društvena hronika. *Narodne novine*, Niš, 7. VI 1978. Kritika predstave „Slučaj Vide Simić” u izvođenju Narodnog pozorišta Pirot.
- 515 Tim. M. : „Slučaj” kao skica. *Narodne novine*, Niš, 7. VI 1978. Prikaz razgovora povodom predstave „Slučaj Vide Simić”.
- 516 T. Nešić: Treća varijanta „Kamena”. *Politika ekspres*, Beograd, 8. VI 1978. Kritika predstave „Kamen za pod glavu” u izvođenju Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 517 D. Janković: Još jedan uspeh. *Narodne novine*, Niš, 8. VI 1978. Kritika predstave „Kamen za pod glavu” u izvođenju Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 518 Tim. M. : Izrazite glumačke individualnosti. *Narodne novine*, Niš, 8. VI 1978. Prikaz razgovora povodom kragujevačke predstave „Kamen za pod glavu”.
- 519 D. Janković: Pod tuđim nebom. *Narodne novine*, Niš, 9. VI 1978. Kritika predstave „Kafana u luci” koju je izvelo šabačko Narodno pozorište.
- 520 Tim. M. : Hendikep teksta. *Narodne novine*, Niš, 9. VI 1978. Prikaz razgovora i izjava Dejana Penčića Poljanskog povodom predstave „Kafana u luci” u izvođenju Narodnog pozorišta Šabac.
- 521 T. Nešić: Bez kreativnog odnosa. *Politika*, Beograd, 9. VI 1978. Kritika predstave „Kafana u luci” Narodnog pozorišta Šabac.
- 522 D. Janković: Bravurozna igra glumaca. *Narodne novine*, Niš, 10. VI 1978. Kritika predstave „Pučina” koju je kao gost festivala izvelo Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda.
- 523 M. S. : Savremena drama-pleni. *Ekspres*, *Nedeljna revija*, Beograd, 10. VI 1978. Osrv na Susrete.
- 524 M. S. : Početak bolji od kraja. *Politika ekspres*, Beograd, 11. VI 1978. Vest o završetku Susrete.
- 525 D. Janković: „Ministarka” opet najbolja. *Večernje novosti*, Beograd, 12. VI 1978. Vest o nagrađenoj predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 526 D. Janković: Najbolja predstava „Gospoda ministarka”. *Borba*, Beograd, 12. VI 1978. Izveštaj o nagradama.
- 527 T. Nešić: Najbolja niška „Ministarka”. *Politika*, Beograd, 12. VI 1978. Izveštaj o odlukama žirija Susrete.
- 528 D. J. : Repertoarski i izvođački promašaj. *Narodne novine*, Niš, 12. VI 1978. Kritika predstave „Lekar umire s bolesnikom” u izvođenju Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 529 D. Janković: Snažan umetnički doživljaj. *Narodne novine*, Niš, 12. VI 1978. Kritika predstave „Ognjište” koju je izvelo Narodno pozorište Zaječar.
- 530 Anonom. : „Gospoda ministarka”-najbolja predstava. *Vjesnik*, Zagreb, 12. VI 1978. Vest.
- 531 Tim. M. : Teatar u mirnim vodama. *Narodne novine*, Niš, 13. VI 1978. Osrv na protekle Susrete.
- 532 Anonom. : Najbolja „Gospoda ministarka”. *Oslobodenje*, Sarajevo, 13. VI 1978. Vest.
- 533 N. Paunović: „Vujićevci”-devet nagrada. *Svetlost*, Kragujevac, 15. VI 1978. Vest o nagradama glumcima Narodnog pozorišta Kragujevac za izvedenu predstavu „Kamen za pod glavu”.
- 534 Sonja Novakov: Glumac je... *Front*, Beograd, 16. VI 1978. Osrv na savetovanje o društvenom položaju glumaca, koje je održano u okviru Susreta.
- 535 Tihomir Nešić: Korak napred, korak nazad. *Politika*, Beograd, 16. VI 1978. Osrv na Susrete.
- 536 J. Randelović: Zaječarskim umetnicima tri nagrde. *Timok*, Zaječar, 16. VI 1978. Vest o nagrađenim umetnicima Slavki Kotri, Krstomiru Milovanoviću i Darku Đuretiću.
- 537 P. M. : Pirotko pozorište opravdalo očekivanja. *Sloboda*, Pirot, 17. VI 1978. Prikaz učešća Narodnog pozorišta Pirot na Susretima.
- 538 M. S. : Najbolji među mladima. *Politika ekspres*, Beograd, 18. VI 1978. Intervju sa Darkom Đuretićem članom zaječarskog pozorišta.
- 539 Dragoljub Janković: Od skepsе do aplauza. *Borba*, Beograd, 23. VI 1978. Kritički osrv na protekle Susrete.
- 540 Velimir Filipović: U znaku „Kamena” i gostiju. *Komunist*, Beograd, 14. VII 1978. Osrv na Susrete.
- 541 J. R. : Zaječar treći put domaćin. *Timok*, Zaječar, 11. IV 1979. Vest.
- 542 Jelenko Randelović: Uvek zapaženi nastupi. *Timok*, Zaječar, 11. IV 1979. Feljton o nastupima Narodnog pozorišta Zaječar na festivalu pozorišta Srbije, povodom obeležavanja petnaestogodišnjice postojanja Susreta „Joakim Vujić”.
- 543 J. R. : Zaječar treći put domaćin. *Timok*, Zaječar, 11. IV 1979. Vest.
- 545 Jelenko Randelović: Zaječar-prvi domaćin. *Timok*, Zaječar, 20. IV 1979. Feljton o nastupu Narodnog pozorišta Zaječar na festivalu pozorišta Srbije.
- 546 M. Pećć: Teatar sa „Carstvom miraka”. *Svetlost*, Kragujevac, 10. V 1979. Najava učešća Narodnog pozorišta Kragujevac sa predstavom „Carstvo miraka” na Susretima u Zaječaru.
- 547 J. R. : Zaječar-treći put pozorišni grad. *Timok*, Zaječar, 11. V 1979. Repertoar Susreta.
- 548 S. Todorović: Osam predstava u zvaničnoj konkurenčiji. *Politika*, Beograd, 11. V 1979. Repertoar Susreta.
- 549 D. M. : Domačin-treći put. *Politika ekspres*, Beograd, 14. V 1979. Vest.
- 550 D. Milenović: „Revizor” na početku. *Politika ekspres*, Beograd, 15. V 1979. Vest da je Susrete otvorilo Narodno pozorište Zaječar.
- 551 D. Milenović: Aplauz u punoj sali. *Politika ekspres*, Beograd, 16. V 1979. Vest da je Narodno pozorište iz Titovog Užica odigralo predstavu „Kraljeva jesen”.
- 552 S. Todorović: Hladan početak. *Politika*, Beograd, 17. V 1979. Prikaz predstava „Revizor” zaječarskog pozorišta i „Kraljeva jesen” pozorišta iz Titovog Užica.
- 553 D. M. : Pre predstave-savetovanje. *Politika ekspres*, Beograd, 18. V 1979. Vest o savetovanju na temu sticanja i raspodeli dohotka u pozorišnim kućama.
- 554 D. Milenović: Izvanredni leskovčani. *Politika ekspres*, Beograd, 20. V 1979. Prikaz nastupa Narodnog pozorišta Kruševac sa predstavom „Buna na dahije” i Narodnog pozorišta Leskovac koje je izvelo predstavu „Junona i paun”.
- 555 I. M. : Gostovalo prištinsko pozorište. *Jedinstvo*, Priština 21. V 1979. Vest da je Albanska drama nastupila kao gost sa predstavom „Erveheja”.
- 556 S. Todorović: Dve dobre predstave. *Politika*, Beograd, 22. V 1979. Prikaz predstava „Gimnastika sa dva cvancika” pozorišta iz Šapca i „Junona i paun” pozorišta iz Leskovca.

190 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 557 Tanjug: Susreti „Pozorišta Srbije”. *Dnevnik*, Novi Sad, 23. V 1979. Vest.
- 558 S. Todorović: Aplauzi za hrabrost. *Politika*, Beograd, 24. V 1979. Vest da je Narodno pozorište Niš nastupilo sa predstavom „Prokleta avija”.
- 559 Sergije Lajković: Ozbiljnja selekcija-preporuka za buduće smotre. *Timok*, Zaječar, 25. V 1979. Kritički osvrt na izbor predstava.
- 560 Tanjug: Završen „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 25. V 1979. Vest da je za najbolju predstavu proglašena predstava „Gimnastika sa dva evancika“ Narodnog pozorišta Šabac.
- 561 S. T.: Najviša priznanja Šapčanima. *Politika*, Beograd, 25. V 1979. Osvrt na nagrade.
- 562 Lj. Ćikarić: Teatri bez gubitaka. *Timok*, Zaječar, 25. V 1979. Osvrt na savetovanje o dohodovnim odnosima u pozorištima.
- 563 Milutin Mišić: Hamlet još bce cene. *Borba*, Beograd, 26. V 1979. Prikaz savetovanja o nagrađivanju pozorišnih umetnika.
- 564 D. Penjin: Najbolji u Srbiji. *Glas Podrinja*, Šabac, 31. V 1979. Osvrt na uspeh Narodnog pozorišta Šabac, koje je po prvi put osvojilo najviše priznanje Stručnog žirija.
- 565 S. L.: „Gimnastika...“-Najbolja predstava. *Timok*, Zaječar, 1. VI 1979. Vest o nagradama.
- 566 Desimir Milenović: Raspodela bez šminke. *Ekspres*, *Nedeljna revija* Beograd, 2. VI 1979. Izjave: Miodraga Ilića, Aleksandra Miličevića, Dušana Rodića, Đorda Zojkića i Petra Beljića povodom savetovanja o sticanju i raspodeli dohotka u profesionalnim pozorištima Srbije.
- 567 D. Lazić: Osam predstava u zvaničnoj konkurenciji. *Politika*, Beograd, 13. V 1980. Vest o repertoaru i izložbi „Tito, pozorište, glumci“.
- 568 D. D.: Učestvuje i pozorište lutaka. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1980. Vest da prvi put u zvaničnu konkurenčiju ulazi i Pozorište lutaka iz Niša.
- 569 M. Stamenković: Smotra najboljih. *Politika ekspres*. Beograd, 19. V 1980. Vest.
- 570 Tim. M.: Niška pozorišta na „Joakimu“. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1980. Vest da će Niš prvi put predstaviti dva pozorišta i to Narodno pozorište izvešće predstavu „Nečista krv“, a Pozorište lutaka predstavu „Senka gospodina Vipa“.
- 571 D. L.: Susreti pozorišta Srbije „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 21. V 1980. Vest.
- 572 S. M.: Kazališni susreti. *Večernji list*, Zagreb, 21. V. 1980. Vest.
- 573 S. Janković: Smotra profesionalnih pozorišta Srbije. *Borba*, Beograd, 22. V 1980. Vest.
- 574 M. Kandić: Sve spremno za početak. *Svetlosti*, Kragujevac, 22. V 1980. Vest o repertoaru.
- 575 Tanjug: Susret pozorišta „Joakim Vujić“. *Dnevnik*, Novi Sad, 23. V 1980. Vest.
- 576 Anonim: Ponovo sa dramom Milice Novković. *Naša reč*, Leskovac, 23. V 1980. Vest da će Narodno pozorište Leskovac nastupiti na Susretima sa predstavom „Brisani put“.
- 577 D. Lazić: Susreti „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 27. V 1980. Vest o početku Susreta.
- 578 Tanjug: Počinju Susreti „Joakim Vujić“. *Jedinstvo*, Priština, 27. V 1980. Vest.
- 579 M. Stamenković: „Joakim“ prvi. *Politika ekspres*, Beograd, 27. V 1980. Vest da će Susret otvoriti Beogradsko dramsko pozorište.
- 580 M. P.: Pozorišni susreti „Joakim Vujić“. *Večernje novosti*, Beograd, 27. V 1980. Vest.
- 581 Tim. M.: Nišlje-najbrojnije. *Narodne novine*, Niš, 27. V 1980. Vest o početku Susreta.
- 582 D. Lazić: Počeo susret pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 28. V 1980. Vest sa otvaranja Susreta.
- 583 M. Kandić: Susreti pozorišta Srbije. *Svetlost*, Kragujevac, 29. V 1980. Vest sa otvaranja.
- 584 Tanjug: Poetski recital o Titu. *Pobjeda*, Titograd, 29. V 1980. Vest da je u okviru festivala izveden program posvećen Titu.
- 585 M. P.: Joakim po drugi put u teatru. *Večernje novosti*, Beograd, 29. V 1980. Vest sa otvaranja Susreta i izvod iz govora Božidara Manića, republičkog sekretara za kulturu.
- 586 M. Pajdić: Matine pred TV kamerama. *Večernje novosti*, Beograd, 30. V 1980. Prikaz nastupa Narodnog pozorišta Leskovac sa predstavom „Brisani put“.
- 587 Anonim: Susreti „Joakim Vujić“. *Nin*, Beograd, 1. VI 1980. Repertoar Susreta.
- 588 M. Pajdić: Posle Leskovčana zavesa. *Večernje novosti*, Beograd, 1. VI 1980. Vest o nastupu pozorišta iz Kruševca sa predstavom „Arsenik i stare čipke“.
- 589 M. Pajdić: Niška kandidatura za nagrade. *Večernje novosti*, Beograd, 2. VI 1980. Prikaz nastupa Narodnog pozorišta Niš sa predstavom „Nečista krv“ i Narodnog pozorišta Kragujevac sa predstavom „Laža i paraža“.
- 590 D. Lazić: Pohvale „Nečistoj krvi“. *Politika*, Beograd, 2. VI 1980. Prikaz predstava: „Brisani put“ Narodnog pozorišta Leskovac, „Arsenik i stare čipke“ Narodnog pozorišta Kruševac, „Stanarsko pravo pokojnoga gospodina Sime“ Narodnog pozorišta Pirot i „Nečista krv“ Narodnog pozorišta Niš.
- 591 P. G.: „Incident“ niškog pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 4. VI 1980. Izveštaj sa razgovora o predstavi „Nečista krv“ i izjava Dejana Penčića Poljanskog voditelja „okruglog stola“.
- 592 M. Pajdić: Laža za antologiju. *Večernje novosti*, Beograd, 4. VI 1980. Prikaz razgovora povodom predstave „Laža i paraža“ pozorišta iz Kragujevca.
- 593 M. P.: Drama iza scene. *Večernje novosti*, Beograd, 5. VI 1980. Izveštaj sa Skupštine zajednice profesionalnih pozorišta.
- 594 Lj. Obradović: Više o tekstovima, nego o predstavama. *Svetlost*, Kragujevac, 5. VI 1980. Prikaz razgovora na „okruglom stolu“ o predstavama „Nečista krv“ i „Laža i paraža“.
- 595 M. Petrović: Očuvan ugled pozorišta. *Glas Podrinja*, Šabac, 5. VI 1980. Prikaz nastupa Narodnog pozorišta Šabac sa predstavom „Prošlog leta u Čulimšku“.
- 596 D. Lazić: Sve same pohvale. *Politika*, Beograd, 6. VI 1980. Vest o prikazanim predstavama iz pozorišta Šabac, Kragujevac i Titovo Užice.
- 597 M. S.: „Nečista krv“ najbolja. *Ekspres*, *Nedeljna revija*, Beograd, 7. VI 1980. Vest o završetku Susreta i nagradama.
- 598 M. Pajdić: Sve nagrade Nišljama. *Večernje novosti*, Beograd, 7. VI 1980. Vest o nagradama.
- 599 Anonim: Pregršt nagrada niškom pozorištu. *Narodne novine*, Niš, 7. VI 1980. Vest.
- 600 M. Stojadinović: Uspeh nije slučajan. *Narodne novine*, Niš, 11. VI 1980. Prikaz nastupa pozorišta iz Niša na Susretima sa predstavom „Nečista krv“.
- 601 Lj. Obradović: Najbolja predstava - „Nečista krv“, *Svetlost*, Kragujevac, 12. VI 1980. Izveštaj o nagradama.
- 602 Lj. Ć.: Nagrada Milanu Svilaru. *Timok*, Zaječar, 13. IV 1980. Vest o nagradi za odigranu ulogu u predstavi „Brisani put“.
- 603 Anonim: Tri glumačke nagrade. *Naša reč*, Leskovac, 13. VI 1980. Vest o nagradjenima: Vojislavu Kostiću, Nikoli Vaviću, Živki Barać Hubač, Danici Krljari i Ljiljanu Đurić Kostić za predstavu pozorišta iz Leskovca.
- 604 Anonim: Nagrada stručnog žirija za epizodnu ulogu. *Sloboda*, Pirot, 14. VI 1980. Vest o nagrdi Peri Antiću članu Narodnog pozorišta Pirot.
- 605 Milosav Mirković: Od Sterije do Milice. *Nin*, Beograd, 15. VI 1980. Osvrt na repertoar proteklih Susreta.
- 606 T. K.: Nagrade niškom kazalištu. *Novi list*, Rijeka 17. VI 1980. Vest.

191 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 607 Branislav Milošević: Živeti od pozorišta. *Komunist*, Beograd, 20. VI 1980. Uvodno izlaganje pozorišnog kritičara Branislava Miloševića u okviru razgovora na temu: stanje i problemi u pozorištima SR Srbije.
- 608 M. Petrović: Kako mi to osećamo. *Zdravo*, Beograd, 23. VI 1980. Razgovor sa studentima Fakulteta dramskih umetnosti iz klase profesora Milenka Maričića, učesnicima na Susretima pozorišta „Joakim Vujić“ u Kragujevcu.
- 609 Anonim: Upoznati i druge. *Komunist*, Beograd, 27. VI 1980. Izvod iz razgovora na temu stanje i problemi u pozorištima SR Srbije.
- 610 Lj. Obradović: Scena- stalno glumačko dokazivanje. *Svetlost*, Kragujevac, 26. VI 1980. Razgovor sa glumicom Nadom Jurišić, članom Narodnog pozorišta, Kragujevac, dobitnikom nagrade za ostvarenje na Susretima pozorišta Srbije.
- 611 S. Tijanić: Bogat repertoar. *Politika ekspres*, Beograd, 10. V 1981. Repertoar XVII susreta „Joakim Vujić“.
- 612 Tanjug: Sjećanje na prvo partizansko pozorište. *Pobjeda*, Titograd, 18. VI 1981. Vest da će tokom 10 dana 9 pozorišta izvesti na Susretima scenske postavke posvećene revoluciji.
- 613 Đ. Pilčević: U znaku revolucije i Sterije. *Politika*, Beograd, 18. V 1981. Vest o pripremama za XVIII susrete pozorišta „Joakim Vujić“ u Titovom Užicu.
- 614 Tim. M.: „Hamlet“ ili „Jama“. *Narodne novine*, Niš 20. V 1981. Vest o izboru predstave Narodnog pozorišta Niš.
- 615 S. Jelić: Susreti „Joakim Vujić“. *Borba*, Beograd, 21. V 1981. Najava otvaranja Susreta.
- 616 R.: Gostuje pokrajinsko pozorište. *Jedinstvo*, Priština, 22. V 1981. Vest da će srpska drama Pokrajinskog pozorišta, Priština, gostovati na susretima sa predstavom „Prenoćite“.
- 617 S.: Ovogodišnji domaćin Titovoužičko pozorište. *Vesti*, Titovo Užice, 22. V 1981. Vest o početku Susreta.
- 618 J. R.: U Titovom Užicu sa - „Boingom“. *Timok*, Zaječar, 22. V 1981. Vest da će Narodno pozorište Zaječar učestvovati na Susretima sa predstavom „Boing-boing“.
- 619 S. Tijanić: Počeli Susreti „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 22. V 1981. Vest.
- 620 Đ. Pilčević: „Crveni sad“ za svečanost. *Politika*, Beograd, 23. V 1981. Vest da su predstavom užičkog Narodnog pozorišta „Crveni sad“ otvoreni svečano XVII susreti „Joakim Vujić“.
- 621 R. M.: „Crveni sad“ toplo primljen. *Borba*, Beograd, 23. V 1981. Vest sa otvaranja Susreta.
- 622 R. Matić: Jedan drukčiji Dostojevski. *Borba*, Beograd, 26. V 1981. Razgovor za Okruglim stolom povodom predstave „Zločin i kazna“ Narodnog pozorišta, Titovo Užice.
- 623 R. P.: Zamerke „Jami“, ali... *Narodne novine*, Niš, 27. V 1981. Razgovor sa Okruglog stola o predstavi „Jama“ Narodnog pozorišta, Niš.
- 624 S. Tijanić: Jaka konkurenca. *Politika ekspres*, Beograd, 28. V 1981. Izveštaj sa Susreta u Titovom Užicu.
- 625 Đ. Pilčević: Pet žirija. *Politika*, Beograd, 28. V 1981. Osrt na prikazane predstave u okviru susreta.
- 626 R. Matić: Goran, da ili ne? *Borba*, Beograd, 29. V 1981. Prikaz razgovora na Okruglom stolu o predstavi „Jama“ u izvođenju niškog Narodnog pozorišta.
- 627 V. Pavlović: Više od pobratimstva. *Front slobode*, Tuzla 29. V 1981. Vest o gostovanju Narodnog pozorišta Tuzla na Susretima „Joakim Vujić“ sa predstavom „Alija Alijagić“.
- 628 Tanjug: Ansambl titovoužičkog pozorišta najbolji. *Pobjeda*, Titograd, 3. VI 1981. Vest o nagradama.
- 629 Anonim: Uspeh šabačkog teatra. *Glas Podrinja*, Šabac, 4. VI 1981. Vest da je za najboljeg mladog glumca proglašen Mladen Ognjanović, član Narodnog pozorišta Šabac, koji je na Susretima pokazalo predstavu „Robije“.
- 630 Anonim: Najbolja uloga. *Narodne novine*, Niš, 4. VI 1981. Vest da je nagradu na Susretima dobila glumica Vidosava Todić, član Narodnog pozorišta Pirot, koje je na Susretima nastupilo sa predstavom „Dugo putovanje u noc“.
- 631 A. Đurić: Na izvorima nadahnuća. *Politika ekspres*, Beograd, 5. VI 1981. Osrt na protekle Susrete.
- 632 Anonim: Nagrađeni Radoman Kontić i Dragan Dimitrijević. *Naša reč*, Leskovac, 5. VI 1981. Vest o članovima Narodnog pozorišta Leskovac koje je nastupilo na Susretima sa predstavom „Pramen tame“.
- 633 N. S.: Titovoužičani najbolji. *Vesti*, Titovo Užice, 5. VI 1981. Izveštaj o nagradama Susreta „Joakim Vujić“ gde je prvu nagradu za predstavu u celini dobio Narodno pozorište Titovo Užice, za predstavu „Zločin i kazna“.
- 634 Mirjana Deljanin: Kruševljanim dve nagrade. *Pobeda*, Kruševac, 5. VI 1981. Vest o nagrađenim članovima Narodnog pozorišta Kruševac koje je nastupilo sa dramom „U logoru“.
- 635 S. Tijanić: Bili su mili gosti. *Politika ekspres*, Beograd, 6. VI 1981. Vest da su svi ansambl koji su učestvovali na Susretima bili gosti titovoužički kolektiva.
- 636 Đ. Pilčević: Da li bi se Krleža naljutio? *Politika*, Beograd, 2. VI 1981. Prikaz razgovora na Okruglom stolu povodom predstave „U logoru“ Narodnog pozorišta, Kruševac.
- 637 Tim. M.: Nišljama pet nagrada. *Narodne novine*, Niš, 3. VI 1981. Vest o nagradama za predstavu „Jama“ Narodnog pozorišta Niš, kao i nagradama niškom Pozorištu lutaka za izvedenu predstavu „Labudovo jezero“.
- 638 Anonim: Sporazum za „Joakima“. *Narodne novine*, Niš, 3. VII 1981. Vest o novom samoupravnom sporazumu o organizovanju i finansiranju Susreta „Joakim Vujić“.
- 639 Anonim: „Krčma na glavnom drumu“. *Jedinstvo*, Priština, 23. IV 1982. Vest da će na Susretima u Pirotu učestvovati i Srpska drama Pokrajinskog pozorišta iz Prištine.
- 640 J. Nikolić: Joakim Vujić - u Pirotu. *Sloboda*, Pirot, 24. IV 1982. Repertoar XVIII susreta „Joakim Vujić“.
- 641 N. Č.: „Deca sunca“ dižu zavesu. *Narodne novine*, Niš, 27. IV 1982. Vest da će Susrete otvoriti kao gost pozorište iz Prilepa.
- 642 M. Janković: „Joakim Vujić“ u Pirotu. *Politika ekspres*, Beograd, 5. V 1982. Repertoar Susreta.
- 643 Tim. Milosavljević: Smotra dramskog stvaralaštva. *Narodne novine*, Niš, 11. V 1982. Repertoar Susreta.
- 644 D.: Deset predstava u konkurenciji. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1982. Izveštaj sa otvaranja Susreta.
- 645 M. Janković: Na okupu 10 pozorišta. *Politika ekspres*, Beograd, 13. V 1982. Vest.
- 646 D. Janković: Devet zvaničnih i dva gosta. *Večernje novosti*, Beograd, 13. V 1982. Repertoar Susreta.
- 647 Timošenko Milosavljević: Na početku dobro. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1982. Prikaz otvaranja Susreta i predstave „Deca sunca“ u izvođenju Narodnog pozorišta iz Prilepa.
- 648 J. Nikolić: Gostoprимstvo pozorišnoj umetnosti. *Sloboda*, Pirot, 15. V 1982. Izveštaj sa otvaranja Susreta.
- 649 Timošenko Milosavljević: „Vočni dan“ - evropska predstava. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1982. Razgovor na Okruglom stolu povodom predstave Narodnog pozorišta, Niš.
- 650 J. Nikolić: Aplauzi glumcima. *Sloboda*, Pirot, 15. V 1982. Prikaz predstava „Deca sunca“ Narodnog pozorišta Prilep i „Klopka za bespomoćnog čoveka“ u izvođenju Narodnog pozorišta Pirot.
- 651 Timošenko Milosavljević: Fejdo bez šarma. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1982. Prikaz razgovora povodom predstave „Hotel Slobodan promet“ koju je izvelo Narodno pozorište iz Titovog Užica.

192 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 652 S. S.: Uspeh beogradskih studenata. *Politika*, Beograd, 17. V 1982. Vest o nastupu studenata Fakulteta dramskih umetnosti sa predstavom „Kraj partije”.
- 653 Timošenko Milosavljević: Na pola puta. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1982. Prikaz razgovora povodom predstave „Raskršće” u izvođenju Narodnog pozorišta Šabac.
- 654 Timošenko Milosavljević: Šarmantno i čisto. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1982. Prikaz razgovora povodom predstave „Tuda žena i muž pod krevetom” Narodnog pozorišta Leskovac.
- 655 Timošenko Milosavljević: Krčma -puna nedostastaka. *Narodne novine*, Niš, 20. V 1982. Prikaz predstave „Krčma na glavnem drumu” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 656 D. M.: Kruševljani sa „Kir Janjom”. *Pobeda*, Kruševac, 21. V 1982. Najava predstave Narodnog pozorišta Kruševac.
- 657 M. Janković: Odličan „Vočni dan”. *Politika ekspres*, Beograd, 21. V 1982. Vest.
- 658 Timošenko Milosavljević: Osveženje uz primedbe. *Narodne novine*, Niš, 21. V 1982. Prikaz predstave „Vesela smrť” Pozorišta lutaka iz Niša.
- 659 Timošenko Milosavljević: Nušić u pravom svetu. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1982. Prikaz predstave „Dr“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 660 J. Nikolić: Pozorištu s ljubavlju. *Sloboda*, Pirot, 22. V 1982. Anketa povodom predstave „Vočni dan”, „Hotel Slobodan promet”, „Raskršće”, „Tuda žena i muž pod krevetom” i „Krčma na glavnem drumu”.
- 661 Tim. Milosavljević: „Vočnom danu“ 10 nagrada. *Narodne novine*, Niš, 24. V 1982. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 662 M. Janković: Najbolji „Vočni dan”. *Politika ekspres*, Beograd, 24. V 1982. Izveštaj o nagradama.
- 663 Timošenko Milosavljević: Tek iznad prosekha. *Narodne novine*, Niš, 25. V 1982. Osvrt na XVIII susrete „Joakim Vujić”.
- 664 Milan Mitić: Nekome smo potrebljni. *Večernje novosti*, Beograd, 26. V 1982. Osvrt na Susrete i izjava Mire Stupice, predsednika ovogodišnjeg žirija.
- 665 Timošenko Milosavljević: Sa publikom do uspeha. *Narodne novine*, Niš, 26. V 1982. Razgovor sa ansamblom predstave „Vočni dan” Narodnog pozorišta Niš.
- 666 Z. M.: Aplauzi Nišljama. *Večernji list*, Zagreb, 27. V 1982. Vest.
- 667 Tugomir Kostić: „Vočni dan“ najbolja predstava. *Jedinstvo*, Priština, 28. V 1982. Osvrt na protekle Susrete.
- 668 Anonim: Tri nagrade šabačkim glumcima. *Glas Podrinja*, Šabac, 27. V 1982. Vest o nagrađenim članovima šabačkog pozorišta za predstavu „Raskršće”.
- 669 Miodrag Ilić: Prodor novog u srpsko pozorište. *Politika*, Beograd, 29. V 1982. Osvrt na protekle susrete.
- 670 M. Janković: Pirot - ovih dana - srpska pozorišna metropola. *Sloboda*, Pirot, 29. V 1982. Izjave Mire Stupice, Ljubiše Georgijevskog, Žarka Komanina i Miodraga Ilića povodom Susreta.
- 671 Tim.: Pozorišta bez mlađih glumaca. *Narodne novine*, Niš, 11. VI 1982. Prikaz razgovora o problemu obnove ansambla srpskih pozorišta.
- 672 Anonim: Šabac domaćin susreta. *Glas Podrinja*, Šabac, 17. III 1982. Vest.
- 673 Anonim: „Male lísice“ putuju u Šabac. *Narodne novine*, Niš, 11. V 1983. Vest o predstavi Narodnog pozorišta, Niš.
- 674 B. Popadić: Prevagnuo „Mali prst“. *Večernje novosti*, Beograd, 19. V 1983. Vest o dilemi kruševačkog pozorišta sa kojom predstavom učestvovati na susretima, „Obrešenjak“ ili „Pokondirena tikva“.
- 675 J. R.: Deset predstava. *Politika*, Beograd, 8. VI 1983. Repertoar susreta.
- 676 Tim. Milosavljević: Od klasike do savremenog. *Narodne novine*, Niš, 24. V 1983. Repertoar Susreta.
- 677 Anonim: Smotra glumačkih kreacija. *Glas Podrinja*, Šabac, 26. V 1983. Repertoar Susreta.
- 678 B. P.: „Raskršće“ za početak. *Politika ekspres*, Beograd, 6. VI 1983. Vest da će Susrete otvoriti Narodnog pozorište iz Zaječara.
- 679 Sl. V.: Susreti „Joakim Vujić“. *Večernje novosti*, Beograd, 7. VI 1983. Vest.
- 680 Tanjug: Počeli Susreti pozorišta Srbije. *Politika ekspres*, Beograd, 7. VI 1983. Vest.
- 681 Anonim: Počeli Susreti pozorišta Srbije. *Jedinstvo*, Priština, 8. VI 1983. Vest.
- 682 Timošenko Milosavljević: „Raskršće“ na raskršću. *Narodne novine*, Niš, 8. VI 1983. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Zaječar.
- 683 Timošenko Milosavljević: Režija bez pokrića. *Narodne novine*, Niš, 9. VI 1983. Prikaz razgovora povodom predstave „Pokondirena tikva“ kruševačkog pozorišta.
- 684 Timošenko Milosavljević: Predstava u baru. *Narodne novine*, Niš, 10. VI 1983. Razgovor povodom predstave „Ko se boji Virdžinije Vulf“ šabačkog Narodnog pozorišta.
- 685 V. V.: „Pokondirena tikva“. *Pobeda*, Kruševac, 10. VI 1983. Najava predstave Narodnog pozorišta Kruševac.
- 686 J. R.: „Virdžinija“ zadovoljila publiku. *Politika*, Beograd, 10. VI 1983. Vest o predstavi šabačkog Narodnog pozorišta „Ko se boji Virdžinije Vulf“.
- 687 Timošenko Milosavljević: Skroman rezultat. *Narodne novine*, Niš, 11. VI 1983. Razgovor povodom predstave „Staklena menažerija“ u izvođenju Narodnog pozorišta Pirot.
- 688 Timošenko Milosavljević: Razorno dejstvo novca. *Narodne novine*, Niš, 13. VI 1983. Prikaz razgovora sa Okruglog stola o predstavi „Male lísice“ Narodnog pozorišta Niš.
- 689 M. Žarić: Bez iznenađenja. *Jedinstvo*, Priština, 14. VI 1983. Vest da će Susrete zatvoriti Srpska drama Pokrajinskog pozorišta Priština sa predstavom „Balkanski špijun“.
- 690 Timošenko Milosavljević: „Joakim“ na raskršću. *Narodne novine*, Niš, 14. VI 1983. Prikaz razgovora na završetku Susreta o problemu krize pozorišta u Srbiji.
- 691 B. Perić: Pozorišni događaji. *Politika ekspres*, Beograd, 14. VI 1983. Prikaz razgovora sa okruglog stola povodom predstave „Hi-Fi“ Narodnog pozorišta Leskovac.
- 692 J. Radosavljević: Pun pogodak Leskovčana. *Politika*, Beograd, 16. VI 1983. Vest da je prva nagrada pripala predstavi „Hi-Fi“ pozorišta iz Leskovca.
- 693 Anonim: Najbolja predstava „Haj-Faj“. *Glas Podrinja*, Šabac, 16. VI 1983. Vest.
- 694 M. Žarić: Prištinci zatvorili smotru. *Jedinstvo*, Priština, 16. VI 1983. Izveštaj o nagradama.
- 695 Sl. M.: Dogodine srednja glumačka škola. *Glas Podrinja*, Šabac, 16. VI 1983. Izveštaj sa Skupštine Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije gde je bilo reči o potrebi školovanja kadrova za pozorišta u unutrašnjosti.
- 696 B. Perić: Leskovčani najbolji. *Politika ekspres*, Beograd, 16. VI 1983. Izveštaj o nagradama.
- 697 Tim.: Najbolji „Hi-Fi“. *Narodne novine*, Niš, 16. VI 1983. Izveštaj o nagradama.
- 698 Sl. M.: Leskovčani najuspešniji. *Glas Podrinja*, Šabac, 16. VI 1983. Izveštaj o nagradama.
- 699 D. V.: Najbolji Leskovčani. *Večernje novosti*, Beograd, 17. VI 1983. Vest.
- 700 J. R.: Dve nagrade Zaječarcima. *Timok*, Zaječar, 17. VI 1983. Vest o nagrađenim glumcima Dari Petrović i Slobodanu Ljubičiću protagonistima predstave „Raskršće“.
- 701 Anonim: Šapčani među najboljima. *Glas Podrinja*, Šabac 23. VI 1983. Vest.
- 702 Tim. Milosavljević: Pozivaju se novinari. *Narodne novine*, Niš, 23. VI 1983. Razgovor o informisanju sa Susreta.

193 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 703 P. Pavlović: Cigančica i kneginja. *Večernje novosti*, Beograd, 28. VI 1983. Razgovor sa Gordanom Tasić koja je proglašena za najbolju mladu glumicu za ulogu Cigančice u predstavi „Beli davoli“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 704 J. Randelović: Festivali podstrek. *Timok, Zaječar*, 1. VII 1983. Razgovor sa Darom Petrović, glumicom pozorišta iz Zaječara, dobitnicom nagrade „Mila Stojadinović“ na Susretima.
- 705 J. R.: Susreti „Joakim Vujić“ u Zaječaru, *Timok, Zaječar*, 23. III 1984. Vest.
- 706 J. R.: Izabran stručni žiri. *Timok, Zaječar*, 30. III. 1984. Vest.
- 707 Đ. P.: „Magna karta“ za Susrete „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 13. IV 1984. Vest o učešću Narodnog pozorišta Titovo Užice na Susretima.
- 708 M. Ž.: „Pešice“ na Susretima Joakim Vujić. *Jedinstvo*, Priština, 18. IV 1984. Vest o učešću Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 709 Anonim: Niški predstavnik „Kolubarska bitka“. *Narodne novine*, Niš, 19. IV 1984. Vest.
- 710 J. R.: Izabrane predstave za smotru. *Timok, Zaječar*, 20. IV 1984. Repertoar Susreta.
- 712 Tim: „Timočka buna“ otvara smotru. *Narodne novine*, Niš, 25. IV 1984. Vest o predstavi Narodnog pozorišta Zaječar.
- 713 Jelenko Randelović: Dvadeseti „Joakim“ u Zaječaru. *Timok, Zaječar*, 27. IV 1984. Prilog za istoriju Susreta pozorišta Srbije.
- 714 V. Cerović: „Jubilej Vujića“. *Politika ekspres*, Beograd, 4. V 1984. Vest o dvadesetogodišnjici Susreta.
- 715 S. Todorović: Jubilej u zavičaju. *Politika*, Beograd, 8. V 1984. Repertoar Susreta.
- 716 S. Živković: Sustri pozorišta Srbije. *Politika ekspres*, Beograd, 9. V 1984. Vest.
- 717 Anonim: U konkurenciji osam predstava. *Narodne novine*, Niš, 9. V 1984. Vest da će Susrete otvoriti pozorište iz Zaječara sa predstavom „Timočka buna“, a pozorište iz Niša nastupiće sa predstavom „Kolubarska bitka“.
- 718 M. Žarić: Domačini otvaraju smotru. *Jedinstvo*, Priština, 9. V 1984. Vest.
- 719 S. T.: Počeli susreti „Joakim Vujić“. *Politika*, Beograd, 10. V 1984. Vest.
- 720 M. Kandić: Sa, ili bez trofeja. *Svetlost*, Kragujevac, 10. V 1984. Najava da će Narodno pozorište Kragujevac učestvovati sa predstavom „Kako se može umrijeti u snu“.
- 721 Anonim: Počeli pozorišni susreti „Joakim Vujić“. *Dnevnik*, Novi Sad, 11. V 1984. Vest.
- 722 S. Živković: „Buna“ za početak. *Politika ekspres*, Beograd, 11. V 1984. Prikaz razgovora na Okruglom stolu povodom predstave „Timočka buna“ pozorišta iz Zaječara.
- 723 M. Žarić: Istorija kao sudbina. *Jedinstvo*, Priština, 11. V 1984. Prikaz predstave „Timočka buna“.
- 724 M. D.: I kurševačko pozorište na susretima. *Pobeda*, Kruševac, 11. V 1984. Najava predstave „Vojnik od čokolade“ pozorišta iz Kruševca.
- 725 Mirko Žarić: Dometi ljudske gluposti. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1984. Prikaz predstave „Vojnik od čokolade“ pozorišta iz Kruševca.
- 726 S. Ž.: Vojnik od čokolade. *Politika ekspres*, Beograd, 12. V 1984. Prikaz predstave Narodnog pozorišta Kruševac.
- 727 Timošenko Milosavljević: Nerastumačena ironija Bernarda Šoa. *Narodne novine*, Niš, 12. V 1984. Prikaz razgovora o predstavi „Vojnik od čokolade“ Narodnog pozorišta Kruševac.
- 728 S. Živković: Istorija na sceni. *Politika ekspres*, Beograd, 14. V 1984. Prikaz razgovora povodom predstava „Pešice“ Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština i „Kolubarska bitka“ Narodnog pozorišta Niš.
- 729 M. Žarić: Pohvale i pokude Prištincima. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1984. Prikaz razgovora povodom predstave „Pešice“ Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 730 S. Stefanović: Porazi i pobede jedne bitke. *Politika*, Beograd, 14. 5. 1984. Prikaz razgovora povodom predstave „Kolubarska bitka“ Narodnog pozorišta Niš.
- 731 Timošenko Milosavljević: Savremenost „Kolubarske bitke“. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1984. Prikaz razgovora povodom predstave „Kolubarska bitka“.
- 732 Timošenko Milosavljević: Sremac u anegdoti. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1984. Prikaz razgovora povodom predstave „Zona Zamfirova“ Narodnog pozorišta Pirot.
- 733 Mirko Žarić: Inscenacija istorije. *Jedinstvo*, Priština, 15. V 1984. Kritika predstave „Kolubarska bitka“ Narodnog pozorišta Niš.
- 734 Sl. Vučković: Publika u epizodi. *Večernje novosti*, Beograd, 16. V 1984. Prikaz rada Tribine o mestu i ulozi pozorišta danas.
- 735 Timošenko Milosavljević: Protiv politikantskog pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 16. V 1984. Prikaz Tribine o mestu i ulozi pozorišta danas.
- 736 Vlada Stefanović: Stvarnost i prividi. *Politika*, Beograd, 16. V 1984. Razgovor o ulozi i mestu pozorišta u društvu.
- 737 Stojan Todorović: „Zona“ iz Pirote. *Jedinstvo*, Priština, 16. v 1984. Prikaz predstave „Zona Zamfirova“ Narodnog pozorišta Pirot.
- 738 Timošenko Milosavljević: Slike iz života. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1984. Prikaz predstave „Kako se može umrijeti u snu“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 739 V. Stefanović: Sjajna predstava. *Politika*, Beograd, 17. V 1984. Kritika predstave „Kako se može umrijeti u snu“ pozorišta iz Kragujevca.
- 740 V. Stefanović: Ljudi od plastike. *Politika*, Beograd, 18. V 1984. Prikaz predstave „Na ludom belom kamenu“ Narodnog pozorišta Leskovac.
- 741 Timošenko Milosavljević: Surova strana života. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1984. Prikaz razgovora povodom predstave „Na ludom belom kamenu“ pozorišta iz Leskovca.
- 742 Timošenko Milosavljević: Protivrečnost bezumlja. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1984. Prikaz razgovora o predstavi „Magna karta“ pozorišta iz Titovog Užica.
- 743 V. Stefanović: Čekajući nagrade. *Politika*, Beograd, 19. V 1984. Vest o završetku Susreta.
- 744 S. Živković: Danas pobednici. *Politika ekspres*, Beograd, 19. V 1984. Vest.
- 745 V. Stefanović: Četiri ravnopravne glumačke nagrade. *Politika*, Beograd, 20. V 1984. Vest da je za najbolju predstavu proglašena predstava „Na ludom belom kamenu“ pozorišta iz Leskovca a četiri ravnopravne glumačke nagrade dobili su Milivoje Daskalović, Budimir Jeremić, Vidosava Todić i Milija Vuković.
- 746 S. Ž.: Trijumf Leskovčana. *Ekspres, Nedeljna revija*. Beograd, 20. V 1984. Izveštaj o nagradama i vest da je najbolju režiju ostvario Milan Bogosavljević predstavom „Timočka buna“ u izvođenju pozorišta iz Zaječara.
- 747 Anonim: Završeni Pozorišni susreti „Joakim Vujić“. *Jedinstvo*, Priština, 21. V 1984. Vest.
- 748 Tim. Milosavljević: Nišljama pet nagrada. *Narodne novine*, Niš, 21. V 1984. Vest.
- 749 V. S.: „Pivara“ najbolja. *Politika*, Beograd, 21. V 1984. Vest da je žiri okruglog stola Susreta proglašio kao najbolju predstavu komad pozorišta iz Šapca.
- 750 Timošenko Milosavljević: Dva čina srpskog pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1984. Osrv na protekle Susrete.
- 751 V. Stefanović: Igra se nastavlja. *Politika*, Beograd, 22. V 1984. Kritika predstave „Pivara“ pozorišta iz Šapca.
- 752 Anonim: Šabačka „Pivara“ druga. *Glas Podrinja*, Šabac, 24. V 1984. Vest.
- 753 M. D.: Kruševačkom pozorištu tri nagrade. *Pobeda*, Kruševac, 25. V 1984. Vest o nagradama Oliveru Viktoroviću, Miliji Vukoviću, Ljiljanu Đoković-Simonović.

194 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 754 S. L.: Jednima nagarada drugima čast. *Timok*, Zaječar, 10. VI 1984. Osvrt na protekle Susrete.
- 755 M. Ž.: Po treći put u Kragujevcu. *Jedinstvo*, Priština, 22. IV 1985. Vest da će Srpska drama Pokrajinskog pozorišta Priština učestvovati sa predstavom „Proces”.
- 756 M. D.: Kruševačko pozorište na „Joakimu Vujiću”. *Pobeda*, Kruševac, 10. V 1985. Vest o učeštu sa predstavom „Mrešćenje šarana”.
- 757 M. Stamenković: U slavu umetnosti. *Politika ekspres*, Beograd, 10. V 1985. Vest o početku Susreta otkrivanjem spomenika Joakimu Vujiću.
- 758 M. Pajdić: Spomenik Joakimu. *Večernje novosti*, Beograd, 11. V 1985. Vest.
- 759 D. Lazić: Otkriven spomenik Joakimu Vujiću. *Politika*, Beograd, 11. V 1985. Vest.
- 760 M. Žarić: Četvrti put u Kragujevcu. *Jedinstvo*, Priština, 11. V 1985. Program Susreta i vest da se ovogodišnji festival održava u čast 150-godišnjice osnivanja Kragujevačkog teatra.
- 761 T. M.: „Spasilac” na Joakimu. *Narodne novine*, Niš, 11. V 1985. Vest o učeštu Narodnog pozorišta Niš.
- 762 M. Stamenković: Tu je počela istorija. *Politika ekspres*, Beograd, 11. V 1985. Vest o otvaranju Susreta.
- 763 D. P.: Počeli Susreti pozorišta Srbije. *Oslobodenje*, Sarajevo, 12. V 1985. Vest.
- 764 Dragić Lazić: Glumci su stigli... *Politika*, Beograd, 12. V 1985. Izveštaj sa otvaranja Susreta.
- 765 Tanjug: Kragujevac. *Pobjeda*, Titograd, 13. V 1985. Vest.
- 766 Timošenko Milosavljević: Smušeni Nidrigen. *Narodne novine*, Niš, 13. V 1985. Prikaz razgovora povodom predstave „Poručnik Nidrigen” pozorišta iz Kragujevca i vest da je otvorena izložba „150 godina pozorišta u Kragujevcu.”
- 767 D. Lazić: Pozorišna dostignuća. *Politika*, Beograd, 13. V 1985. Prikaz predstave „Valcer poručnika Nidrigena” pozorišta iz Kragujevca.
- 768 Anonim: Pozorišni susreti „Joakim Vujić”. *Dnevnik*, Novi Sad, 13. V 1985. Vest.
- Anonim: O razvojnom putu prvog srpskog teatra. *Oslobodenje*, Sarajevo 13. V 1985. Vest.
- 770 A. M.: Počelo je „Valcerom”. *Politika ekspres*, Beograd, 13. V 1985. Vest.
- 771 Tanjug: Vijek i po pozorišta. *Glas*, Banja Luka, 13. V 1985. Vest.
- 772 S. Janković: Teatar novih vidika. *Borba*, Beograd, 14. V 1985. Prikaz otvaranja Susreta.
- 773 Timošenko Milosavljević: „Šaran” u sopstvenoj mreži. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1985. Prikaz predstave „Mrešćenje šarana” u izvođenju pozorišta iz Kruševca.
- 774 Mirko Žarić: Gorki smeh. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1985. Prikaz predstave „Mrešćenje šarana” pozorišta iz Kruševca.
- 775 D. Lazić: Kruševačko „Mrešćenje šarana”. *Politika*, Beograd, 14. V 1985. Prikaz predstave.
- 776 Timošenko Milosavljević: Kaška za prvu radost. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1985. Prikaz predstave „Proces” u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta iz Prištine.
- 777 D. Lazić: Najviši domet. *Politika*, Beograd, 15. V 1985. Prikaz razgovora o predstavi „Proces”.
- 778 I. Kandić, Lj. Obradović: Prištевci najubedljiviji. *Svetlost*, Kragujevac, 16. V 1985. Prikazi predstava: „Valcer poručnika Nidrigena” pozorišta iz Kragujevca, „Proces” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština, „Mrešćenje šarana” pozorišta iz Kruševca i „Pokondirena tikva” pozorišta iz Pirot-a.
- 779 D. Lazić: Zanimljiv pokušaj. *Politika*, Beograd, 16. V 1985. Prikaz predstave „Pokondirena tikva” pozorišta iz Pirot-a.
- 780 Timošenko Milosavljević: Sva Sterijina blaga. *Narodne novine*, Niš, 16. V 1985. Prikaz predstave „Pokondirena tikva” pozorišta iz Pirot-a.
- 781 M. S.: Smeđ kao u „okovima”. *Politika ekspres*, Beograd, 16. V 1985. Prikaz razgovora povodom „Pokondirene tikve”.
- 782 M. Pajdić: U senci „Procesa”. *Večernje novosti*, Beograd, 16. V 1985. Prikaz razgovora povodom predstave „Proces” Srpske drame Pokrajinskog pozorišta iz Prištine.
- 783 M. Žarić: Slabo izdanje Piročanaca. *Jedinstvo*, Priština, 16. V 1985. Prikaz predstave „Pokondirena tikva” pozorišta iz Pirot-a.
- 784 M. Kandić: Bez pardona. *Svetlost*, Kragujevac, 16. V 1985. Prikaz razgovora sa Okruglog stola o predstavama „Proces” i „Mrešćenje šarana”.
- 785 S. Janković: Uspeh Prištевaca. *Borba*, Beograd, 17. V 1985. Osvrt na Susrete.
- 786 Timošenko Milosavljević: Glumačka škola u Nišu - na jesen. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1985. Vest.
- 787 M. Paj: Sjajni Vasa. *Večernje novosti*, Beograd, 18. V 1985. Vest.
- 788 M. Stamenković: Kao na filmu. *Politika ekspres*, Beograd, 18. V 1985. Vest o predstavi „Spasilac” pozorišta iz Niša.
- 789 D. L.: Pohvale Nišljima. *Politika*, Beograd, 18. V 1985. Prikaz predstave „Spasilac” pozorišta iz Niša.
- 790 Timošenko Milosavljević: „Spasilac” u istoriji jugoslovenskog pozorišta. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1985. Prikaz razgovora povodom predstave Narodnog pozorišta iz Niša.
- 791 M. S.: Kritičari-kao kiša oko Krgujevca. *Politika ekspres*, Beograd, 20. V 1985. Prikaz razgovora o predstavi „Čedomir Ilić” pozorišta iz Titovog Užica.
- 792 M. Žarić: Izneverena očekivanja. *Jedinstvo*, Priština, 20. V 1985. Prikazi razgovora o predstavama „Nečastivi na filozofskom fakultetu” pozorišta iz Leskovca i „Čedomir Ilić” pozorišta iz Titovog Užica.
- 793 Timošenko Milosavljević: „Nečastivom”-Brojne primedbe. *Narodne novine*, Niš, 20. V 1985. Prikaz razgovora o predstavama „Nečastivi na filozofskom fakultetu” i „Čedomir Ilić”.
- 794 Tim. Milosavljević: Kragujevac u znaku „Spasioca”. *Narodne novine*, Niš, 21. V 1985. Prikaz razgovora o predstavi Narodnog pozorišta Niš.
- 795 M. Pajdić: „Nečastivi” zbrinuo publiku. *Večernje novosti*, Beograd, 21. V 1985. Prikaz predstave.
- 796 M. Pajdić: Najbolji „Proces” iz Prištine. *Večernje novosti*, Beograd, 22. V 1985. Izveštaj o nagradama.
- 797 Timošenko Milosavljević: Sa manama - solidno. *Narodne novine*, Niš, 22. V 1985. Prikaz predstave „Selektor” pozorišta iz Šapca.
- 798 Tanjug: „Proces” najbolja predstava. *Vjesnik*, Zagreb, 23. V 1984. Vest.
- 799 D. Lazić: Najbolji „Proces”. *Politika*, Beograd, 23. V 1985. Vest o nagradama.
- 800 S. Janković: „Proces” najbolji. *Borba*, Beograd, 23. V 1985. Izveštaj o nagradama.
- 801 Lj. Obradović: Najbolja prištinska predstava „Proces”. *Jedinstvo*, Priština, 23. V 1985. Izveštaj o nagradama.
- 802 Tanjug: Najbolji „Proces” iz Prištine. *Dnevnik*, Novi Sad, 23. V 1985. Vest.
- 803 Timošenko Milosavljević: „Spasiocu”-pet nagrada. *Narodne novine*, Niš, 23. V 1985. Vest o nagradama izvođačima predstave pozorišta iz Niša.
- 804 M. Kandić: Pregršt pohvala. *Svetlost*, Kragujevac, 23. V 1985. Osvrt na protekle Susrete i vest o inicijativi da se u Nišu otvorи srednja glumačka škola.
- 805 Lj. Obradović: Prištevci najbolji. *Svetlost*, Kragujevac, 23. V 1985. Izveštaj o nagradama.
- 806 J. R.: Zaječari bez nagrada. *Timok*, Zaječar, 24. V 1985. Vest o nagradama.
- 807 J. N.: Nagrađen glumac Pera Antić. *Sloboda*, Pirot, 25. V 1985. Vest o nagradi glumcu učesniku predstave „Pokondirena tikva” Narodnog pozorišta, Pirot.

195 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 808 Timošenko Milosavljević: Optužba - da, ljubav - ne! *Narodne novine*, Niš, 23. V 1985. Kritički osvrt na XXI susrete profesionalnih pozorišta Srbije.
- 809 M. Kandić: Susreti za pamćenje. *Svetlost*, Kragujevac, 30. V 1985. Osvrt na Susrete.
- 810 Anonim: Tri nagrade. *Naša reč*, Leskovac, 31. V 1985. Vest o nagradama Zlatku Sibinu, Bjanki Adžić-Ursulov i Radišu Grujiću za realizaciju predstave „Nečastivi na filozofskom fakultetu“ Narodnog pozorišta, Leskovac.
- 811 Miodrag Stojilović: Zrelo doba provincije. *Komunist*, Beograd, 31. V 1985. Osvrt na Susrete.
- 812 Mihajlo Kandić: Prodor novog talasa. *Svetlost*, Kragujevac, 6. VI 1985. Kritički osvrt na Susrete.
- 813 Mihajlo Kandić: Tesna pozornica Teatra. *Svetlost*, Kragujevac, 13. VI 1985. Kritički osvrt na Susrete.
- 814 Ž. Vojnović: Dužnik svog talenta. *Glas Podrinja*, Šabac, 13. VI 1985. Intervju sa Goranom Ivanovićem, dobitnikom nagrade za najuspješnije tumačenje glavne muške uloge u predstavi „Selektor“ Narodnog pozorišta, Šabac.
- 815 Sl. Janković: Varljivi mit metropole. *Borba*, Beograd, 14. VI 1985. Razgovor sa Milenkonom Misailovićem, voditeljem Okruglog stola kritike.
- 816 M. Đorđević: Devet u konkurenčiji. *Večernje novosti*, Beograd, 15. VI 1986. Vest o utvrđenom programu XXII susreta pozorišta Srbije „Joakim Vujić“ koji će se održati u Leskovcu.
- 817 Anonim: Pripreme za „Vujićeve susrete“. *Dnevnik*, Novi Sad, 15. IV 1986. Vest.
- 818 Anonim: „Ženidba“ za Susrete. *Timok*, Zaječar, 18. IV 1986. Vest o izboru predstave pozorišta iz Zaječara.
- 819 II.: Svetkovina pozorišne umetnosti. *Naša reč*, Leskovac, 19. IV 1986. Repertoar Susreta.
- 820 Tanjug: Leskovac. *Slobodna Dalmacija*, Split, 6. V 1986. Vest.
- 821 Anonim: Počinju susreti „Joakim Vujić“. *Dnevnik*, Novi Sad, 6. V 1986. Vest.
- 822 M. Đorđević: Smotra političkog teatra. *Večernje novosti*, Beograd, 6. V 1986. Vest da Susrete otvara Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, kao gost sa predstavom „Hamlet u Mrduši Donjoj“.
- 823 D. K.: Susreti pozorišta Srbije. *Politika*, Beograd, 6. V 1986. Vest o otvaranju Susreta i o inicijativi pokretanja noćnog programa Susreta.
- 824 Tim. M.: „Marija“ za nagrade. *Narodne novine*, Niš, 6. V 1986. Vest da niško pozorište učestvuje na Susretima sa predstavom „Marija se bori sa andelima“.
- 825 A. Davinić: Najbolji na okupu. *Politika ekspres*, Beograd, 6. V 1986. Najava otvaranja Susreta.
- 826 Tanjug: Susreti „Joakim Vujić“. *Vjesnik*, Zagreb, 6. V 1986. Vest.
- 827 D. Kocić: Plemenita slika života. *Politika*, Beograd, 8. V 1984. Izveštaj sa otvaranja Susreta i izvod iz besede Dragana Mićanovića, v. d. upravnika leskovačkog Narodnog pozorišta.
- 828 Anonim: Za početak - domaćin. *Narodne novine*, Niš, 8. V 1986. Vest da je leskovačko pozorište nastupilo sa predstavom „Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji“.
- 829 Timošenko Milosavljević: Nervoza „ukinula“ poruke. *Narodne novine*, Niš, 9. V 1986. Prikaz predstve „Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji“ Narodnog pozorišta, Leskovac.
- 830 D. Kocić: Predstava za pamćenje. *Politika*, Beograd, 9. V 1986. Prikaz razgovora povodom predstave „Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji“ i izjava Marije Crnobori, člana Žirija Susreta.
- 831 M. Đ.: Dobar početak. *Večernje novosti*, Beograd, 9. V 1985. Vest.
- 832 V. II.: Revija zanimljivih pozorišnih ostvarenja. *Naša reč*, Leskovac, 9. V 1986. Vest.
- 833 Timošenko Milosavljević: Slike žalostnih događaja. *Narodne novine*, Niš, 10. V 1986. Prikaz predstave „Divlje meso“ u izvođenju pirotskog pozorišta.
- 834 J. N.: „Divlje meso“ na pozorišnim Susretima. *Sloboda*, Pirot, 20. V 1986. Vest o nastupu Narodnog pozorišta, Pirot.
- 835 D. Kocić: Velika igra Piročanaca. *Politika*, Beograd, 10. V 1986. Vest sa Okruglog stola povodom predstave „Divlje meso“.
- 836 D. Kocić: Veče Mime Vuković. *Politika*, Beograd, 12. V 1986. Prikaz razgovora sa Okruglog stola koje vodi Dejan Penčić Poljanski, o predstavi „Marija se bori sa andelima“ Narodnog pozorišta, Niš.
- 837 Timošenko Milosavljević: Aplauzi i pohvale Mimi Kurić. *Narodne novine*, Niš, 12. V 1986. Prikaz predstava „Marija se bori sa andelima“ Narodnog pozorišta, Niš i „Pismo-glava“ Narodnog pozorišta, Šabac.
- 838 Mirko Žarić: Slike iz života građanske klase. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1986. Prikaz predstave „Pismo-glava“ Narodnog pozorišta, Šabac.
- 839 D. Kocić: Kritičari oštriji od gledalaca. *Politika*, Beograd, 13. V 1986. Prikaz predstave i razgovora povodom nastupa pozorišta iz Titovog Užica sa delom „Putujuće pozorište Šopalović“.
- 840 A. Davinić: Dolaze mladi. *Politika ekspres*, Beograd, 13. V 1986. Vest.
- 841 Timošenko Milosavljević: Jadni Šopalovići. *Narodne novine*, Niš, 13. V 1986. Prikaz predstave „Putujuće pozorište Šopalović“ Narodnog pozorišta, Titovo Užice.
- 842 M. Žarić: Poštovanje klasične forme. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1986. Prikaz predstave „Ženidba“ pozorišta iz Zaječara.
- 843 D. Kocić: Podeljena mišljenja. *Politika*, Beograd, 14. V 1986. Prikaz razgovora povodom predstave „Ženidba“ pozorišta iz Zaječara.
- 844 Timošenko Milosavljević: Šarmantno ostvarenje. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1986. Prikaz predstave „Ženidba“ pozorišta iz Zaječara.
- 845 D. Kocić: Sjajna igra glumaca. *Politika*, Beograd, 15. V 1986. Prikaz razgovora o predstvi „Šovinistička farsa“ pozorišta iz Kruševca.
- 846 M. Žarić: Dobri Kruševljani. *Jedinstvo*, Priština, 15. V 1986. Prikaz predstave „Šovinistička farsa“ pozorišta iz Kruševca.
- 847 Timošenko Milosavljević: Veče dva glumca. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1986. Prikaz predstave „Šovinistička farsa“ pozorišta iz Kruševca.
- 848 Dragan Radović: Bogato srpsko pozorje. *Naša reč*, Leskovac, 16. V 1986. Prikaz Susreta.
- 849 D. Kocić: Zanimljiva poređenja. *Politika*, Beograd, 16. V 1986. Prikaz razgovora o predstavi „Putujuće pozorište Šopalović“ pozorišta iz Kragujevca.
- 850 M. Žarić: Metafora o umetnicima i ratu. *Jedinstvo*, Priština, 16. V 1986. Prikaz predstave „Putujuće pozorište Šopalović“ u izvođenju pozorišta iz Kragujevca.
- 851 Tim. Miosavljević: Još jedniji Šopalovići. *Narodne novine*, Niš, 16. V 1986. Prikaz predstave „Putujuće pozorište Šopalović“ pozorišta iz Kragujevca.
- 852 D. Kocić: Najbolji Prištевci. *Politika*, Beograd, 17. V 1986. Vest da je stručni žiri za najbolje ostvarenje festivala proglašio predstavu „Grobnica za Borisa Davidovića“ u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta iz Prištine.
- 853 Timošenko Milosavljević: Uloga srpskog pozorišta u svetskoj revoluciji. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1986. Osvrt na protekle susrete i izveštaj o nagradama.
- 854 Tanjug: Nagrade susreta „Joakim Vujuć“. *Vjesnik*, Zagreb, 17. V 1986. Vest.
- 855 M. Đ.: Najbolja „Grobnica“. *Večernje novosti*, Beograd, 17. V 1986. Vest o predstavi Srpske drame Pokrajinskog pozorišta Priština.
- 856 A. Davinić, M. Stojanović: Prištevci najbolji. *Politika ekspres*, Beograd, 17. V 1986. Izveštaj o nagradama.
- 857 M. Žarić: Veliki uspeh Prištinaca. *Jedinstvo*, Priština, 17. V 1986. Izveštaj o nagradama.
- 858 D. Kocić: Najbolje Narodno pozorište iz Prištine. *Politika*, Beograd. Izveštaj o nagradama.
- 859 Anonim: Najbolja je „Grobnica...“ *Večernji list*, Zagreb, 19. V 1986. Vest.

196 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 860 V. Veljković: Najbolje pozorište iz Prištine. *Borba*, Beograd, 19. V 1986. Izveštaj o nagradama.
- 861 Mirko Žarić: Novi prostori srpskog tetra. *Jedinstvo*, Priština, 20. V 1986. Osvrt na protekle Susrete.
- 862 D. Kocić: Slika života. *Politika*, Beograd, 20. V 1986. Osvrt na organizaciju Susreta.
- 863 Anonim: Prva nagrada Miodragu Jurišiću. *Svetlost*, Kragujevac, 22. V 1986. Vest o članu Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 864 M. Deljanin: „Farsa“ opravdala očekivanja. *Pobeda*, Kruševac, 23. V 1986. Osvrt na predstavu pozorišta iz Kruševca.
- 865 M. D.: Kruševjanima dve nagrade. *Pobeda*, Kruševac, 23. V 1986. Vest o nagradama Milanu Đurđeviću za najbolje glumačko ostvarenje Susreta i Miliji Vukoviću priznanje „Sima Krstović“ članovima Narodnog pozorišta Kruševac.
- 866 J. R.: Timočanima samo jedna nagrada. *Timok*, Zaječar, 23. V 1986. Vest o nagradi za najbolje likovno opremljenu predstavu „Ženidba“, Krti Milovanoviću scenografiju pozorišta iz Zaječara.
- 867 J. Nikolić: Srebrna plaketa Narodnom pozorištu iz Pirot-a. *Sloboda*, Pirot, 24. V 1986. Vest o nagradi Peri Antiću za najbolju glumu u predstavi „Divlje meso“.
- 868 Milenko Maričić: Jedna slika života. *Politika*, Beograd, 19. VII 1986. Zapis o pozorištima Srbije.
- 869 J. R.: Peti put u Zaječaru. *Timok*, Zaječar, 16. III 1987. Vest.
- 870 St.: Joakim za jubilej... *Politika*, Beograd, 10. III 1987. . Vest da će Susretima pozorišta Srbije zaječarsko pozorište obeležiti 40 godina postojanja.
- 871 J. N.: „Bilbavac“ - jugoslovenska premijera. *Sloboda*, Pirot, 4. VI 1987. Vest o izboru predstave Narodnog pozorišta, Pirot, za učešće na Susretima pozorišta Srbije.
- 872 S. Todorović: Pohvale „Medaljonima“. *Politika*, Beograd, 8. V 1987. Prikaz predstave „Markiza de Sad“ pozorišta iz Zaječara.
- 873 M. Žarić: Bez dovoljno ostrašenosti. *Jedinstvo*, Priština, 8. V 1987. Prikaz predstave „Markiza de Sad“ pozorišta iz Zaječara.
- 874 Timošenko Milosavljević: Svečano i kontraverzno. *Narodne novine*, Niš. 8. V 1987. Prikaz otvaranja Susreta i predstave „Markiza de Sad“.
- 875 V. C.: Četiri jubileja. *Politika ekspres*, Beograd, 8. V 1987. Vest da će se na Susretima „Joakim Vujić“ obeležiti značajni jubileji: Vukova godišnjica, 50-godišnjica Titovog dolaska na čelo partije, 100-godišnjica Narodnog pozorišta u Nišu i 40-godišnjica pozorišta Timočke krajine.
- 876 V. Cerović: Publika nije nagrnula. *Politika ekspres*, Beograd, 9. V 1987. Vest sa otvaranja Susreta.
- 877 Mirko Žarić: Duhovito, lepršavo i ubedljivo. *Jedinstvo*, Priština, 9. V 1987. Prikaz predstave „Srpski revizor“ u izvođenju Narodnog pozorišta, Kruševac.
- 878 S. Todorović: Zaslужene pohvale. *Politika*, Beograd, 11. V 1987. Vest o odigranim predstavama „Rodoljupci“ u izvođenju Srpske drame prištinskog pozorišta i „Grbavac“ Narodnog pozorišta, Pirot.
- 879 M. Žarić: Uspeh srpske drame iz Prištine. *Jedinstvo*, Priština 11. V 1987. Prikaz predstave „Rodoljupci“ iz pozorišta Prištine i „Grbavac“ Narodnog pozorišta, Pirot.
- 880 S. Todorović: Različito o „Strindbergu“. *Politika*, Beograd, 12. V 1987. Prikaz predstave „Play Strindberg“ u izvođenju Narodnog pozorišta, Šabac.
- 881 Mirko Žarić: Između sažaljenja i straha. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1987. Prikaz predstave „Play Strindberg“.
- 882 V. Cerović: Aplauzi „Vuku“. *Politika ekspres*, Beograd, 13. V 1987. Vest o predstavi Narodnog pozorišta, Niš.
- 883 S. Todorović: „Vuk“ i Nišlije. *Politika*, Beograd, 13. V 1987. Vest.
- 884 Timošenko Milosavljević: Aplauzi „Vuku“. *Narodne novine*, Niš, 13. V 1987. Prikaz predstave i razgovora povodom nastupa Narodnog pozorišta, Niš.
- 885 Mirko Žarić: Dužni i publici i Vuku. *Jedinstvo*, Priština, 13. V 1987. Prikaz predstave „Vuk“ Narodnog pozorišta, Niš.
- 886 Timošenko Milosavljević: Daleko od raja. *Narodne novine*, Niš, 14. V 1987. Prikaz predstave „Komunistički raj“ u izvođenju Narodnog pozorišta iz Titovog Užice.
- 887 S. Todorović: Vojnik zamenio glumca. *Politika*, Beograd, 14. V 1987. Vest o predstavi „Komunistički raj“ Narodnog pozorišta, Titovo Užice.
- 888 Anonim: Joakim Vujić sledeće godine u Prištini. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1987. Vest o kandidaturi Narodnog pozorišta iz Prištine.
- 889 M. Žarić: Bez kritičke distance. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1987. Prikaz predstave „Komunistički raj“ Narodnog pozorišta, Titovo Užice.
- 890 S. T.: Aplauzi „Svetom Georgiju“. *Politika*, Beograd, 15. V 1987. Vest o predstavi Narodnog pozorišta, Kragujevac.
- 891 Timošenko Milosavljević: Pohvale piscu - pokude scenografiji. *Narodne novine*, Niš, 15. V 1987. Prikaz predstave i razgovora o komadu „Sveti Georgije ubiva aždahu“ u izvođenju Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 892 Mirko Žarić: Kragujevčani najsuspešniji. *Jedinstvo*, Priština, 16. III 1987. Odluka ţirija XXIII susreta pozorišta da za najbolju predstavu u celini proglaši komad „Sveti Georgije ubiva aždahu“ u izvođenju Narodnog pozorišta, Kragujevac.
- 893 V. Cerović: „Aždaha“ najbolja. *Politika ekspres*, Beograd, 16. V 1987. Izveštaj o nagradama.
- 894 Mirko Žarić: Slike žalosnih događaja. *Jedinstvo*, Priština, 18. V 1987. Osvrt na srpska pozorišta i njihov rad u nepovoljnim materijalnim uslovima kao i nedostatku kvalitetnih školovanih glumaca.
- 895 Tim. Miosavljević: Prosečnosti i strasti. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1987. Osvrt na protekle Susrete.
- 896 Anonim: Šapčanjima tri nagrade. *Glas Podrinja*, Šabac, 20. V 1987. Vest o nagradi Okruglog stola kritike za najbolju ulogu: Petru Laziću, Jelici Vojinović i Ivanu Tomaševiću, članovima šabačkog pozorišta za predstavu „Play Strindberg“.
- 897 Ljubiša Obradović: Dugo putovanje do nagrade. *Svetlost*, Kragujevac, 21. V 1987. Komentar Dušana Rodića, člana stručnog ţirija.
- 898 S. Todorović: Bliže životu. *Politika*, Beograd, 21. V 1987. Osvrt na protekle Susrete.
- 899 N. Selaković: Vratili se s vrednim nagradama. *Vesti*, Titovo Užice, 22. V 1987. Vest o nagradama Snežani Kovačević za najbolju kostimografiju, Zoranu Karajić i Miliji Vukoviću za najbolja glumačka ostvarenja u predstavi „Komunistički raj“ Narodnog pozorišta, Titovo Užice.
- 900 J. N.: Tri nagrada *Sloboda*, Pirot, 23. V 1987. Vest o nagradama Ţaku Kukiću za scenografiju, Borislavu Grigoroviću za režiju i Zoranu Tomiću za glumu u predstavi „Grbavac“ Narodnog pozorišta, Pirot.
- 901 A. Mujinović: Priština domaćin. *Politika ekspres*, Beograd, 13. I 1988. Izveštaj sa zasedanja Programskog saveta pozorišnih susreta „Joakim Vujić“.
- 902 Dragan Vitomirović: Sećanje na prvu smotru *Jedinstvo*, Priština, 16. IV 1988. Razgovor sa Milanom Paunovićem, društveno političkim i kulturnim radnikom Zaječara.
- 903 Tim. M.: I „Čovjek“ u konkurenciji. *Narodne novine*, Niš, 19. IV 1988. Vest da će Narodno pozorište, Niš učestvovati sa predstavom „Nije čovjek ko ne umre“.
- 904 M. Žarić: Praznik dramskog stvaralaštva. *Jedinstvo*, Priština, 21. IV 1988. Vest sa konferencije za štampu u Pokrajinskom pozorištu, Priština na kome je objavljen repertoar Susreta.
- 905 M. K.: Susreti „Joakim Vujić“. *Vecernje novosti*, Beograd, 3. V 1988. Vest.
- 906 A. M.: Prevlast domaćih pisaca. *Politika ekspres*, Beograd, 6. V 1988. Pred početak Susreta „Joakim Vujić“.
- 907 M. Žarić: Učestvuje i ansambl Albanske drame. *Politika*, Beograd, 6. V 1988. Vest.

197 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- 908 R. Rosić: Počinju Susreti „Joakim Vujić“. *Jedinstvo*, Priština, 7. V 1988. Izjava Hazir Mistarija, direktora Pokrajinskog pozorišta i predsednika Programskog saveta Susreta.
- 909 Tanjug: Počeli Suseti „Joakim Vujić“. *Politika ekspres*, Beograd, 8. V 1988. Vest.
- 910 Timošenko Milosavljević: O stradanju igrača. *Narodne novine*, Niš, 9. V 1988. Prikaz predstave i razgovora o komadu „Breg žalosti“ u izvođenju Albanske drame Pokrajinskog pozorišta, Priština.
- 911 R. R.: (Ne)moć jezika i scene. *Jedinstvo*, Priština, 9. V 1988. Prikaz razgovora na Okruglom stolu povodom predstave „Breg žalosti“ Albanske drame Pokrajinskog pozorišta, Priština.
- 912 M. Žarić: Sudbina večitog gubitnika. *Jedinstvo*, Priština, 9. V 1988. Prikaz predstave „Breg žalosti“ Albanske drame Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine.
- 913 M. Ž.: Prištevci otvorili smotru. *Politika*, Beograd, 9. V 1988. Vest.
- 914 R. R.: O klaviru, balerini i ostalom. *Jedinstvo*, Priština, 10. V 1988. Prikaz razgovora na Okruglom stolu povodom predstave „Klaustrofobična komedija“ u izvođenju Kruševačkog pozorišta.
- 915 Mirko Žarić: Pozorište potkazuje život. *Jedinstvo*, Priština, 10. V 1988. Prikaz predstave „Klaustrofobična komedija“ u izvođenju Kruševačkog pozorišta.
- 916 Timošenko Milosavljević: Komedija nečistih tonova. *Narodne novine*, Niš, 10. V 1988. Prikaz predstave „Klaustrofobična komedija“ Narodnog pozorišta Kruševac.
- 917 R. R. Zajednički ostvaren rezultat. *Jedinstvo*, Priština, 11. V 1988. Prikaz razgovora na Okruglom stolu povodom predstave „Jesi li to došao da me vidiš“ u izvođenju ansambla Narodnog pozorišta Leskovac.
- 918 M. Žarić: Komedija mentaliteta. *Jedinstvo*, Priština, 11. V 1988. Prikaz predstave „Jesi li to došao da me vidiš“ Narodnog pozorišta, Lekovac.
- 919 Timošenko Milosavljević: Između svadbe i sahrane. *Narodne novine*, Niš, 11. V 1988. Prikaz predstave „Jesi li to došao da me vidiš“ Narodnog pozorišta Leskovac i razgovor sa Okruglog stola kritike o predstavi „Klaustrofobična komedija“ Kruševačkog pozorišta.
- 920 Timošenko Milosavljević: Istine i laži. *Narodne novine*, Niš, 12. V 1988. Prikaz predstave „Čudo u Šarganu“ u izvođenju Narodnog pozorišta Šabac.
- 921 Lj. O.: Kragujevčani u Prištini. *Svetlost*, Kragujevac, 12. V 1988. Najava predstave „Klaustrofobična komedija“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 922 Mirko Žarić: Fantastično isijavanje stvarnosti. *Jedinstvo*, Priština, 12. V 1988. Prikaz predstave „Čudo u Šarganu“ Narodnog pozorišta, Šabac.
- 923 Mirko Žarić: Bez poetizacije. *Jedinstvo*, Priština, 13. V 1988. Prikaz predstave „Vojcek“ Narodnog pozorišta Titovo Užice.
- 924 M. Žarić: Glumački medaljon. *Jedinstvo*, Priština, 14. V 1988. Prikaz predstave „Klaustrofobična komedija“ Narodnog pozorišta Kragujevac.
- 925 R. V.: Večeras nastupaju Piročanci. *Sloboda*, Pirot, 14. V 1988. Najava predstave „San letnje noći“.
- 926 M. Žarić: Hipohondrično pozorište. *Jedinstvo*, Priština, 16. V 1988. Prikaz predstave „Nije čovek ko ne umre“ Narodnog pozorišta Niš.
- 927 Timošenko Milosavljević: Predstava za zaborav. *Narodne novine* Niš, 16. V 1988. Prikaz razgovora sa Okruglog stola kritike o predstavi „Nije čovek ko ne umre“ Narodnog pozorišta iz Niša i ocena o predstavi „San zimske noći“ u izvođenju pozorišta iz Pirot-a.
- 928 M. Žarić: Malogradanska opereta. *Jedinstvo*, Priština, 17. V 1988. Prikaz predstave „Samoubica“ u izvođenju Srpske drame Pokrajinskog pozorišta iz Prištine.
- 929 Timošenko Milosavljević: Na pogrešnom putu. *Narodne novine*, Niš, 17. V 1988. Prikaz predstave „Samoubica“ Srpske drame pozorišta iz Prištine.
- 930 R. Rosić: Pobednička lenta „Vojceku“. *Jedinstvo*, Priština, 18. V 1988. Vest da je stručni žiri za najbolju predstavu Susreta proglašio ovstvarenje Titovoužičkog pozorišta.
- 931 Timošenko Milosavljević: „Vojcek“ najbolji. *Narodne novine*, Niš, 18. V 1988. Izveštaj o nagradama.
- 932 S. II.: Živost na daskama. *Borba*, Beograd, 19. V 1988. Osrt na Susrete u Prištini koji su doneli osveženje u kulturni život Kosova.
- 933 K. R.: Laureat je „Vojcek“. *Politika ekspres*, Beograd, 19. V 1988. Izveštaj o nagradama.
- 934 Anonim: Kragujevčanima pregršt nagrada. *Svetlost*, Kragujevac, 19. V 1988. Vest da je predstava „Klaustrofobična komedija“ osvojila drugu nagradu stručnog žirija i prvu nagradu Okruglog stola kritike.
- 935 N. N.: Nagrada „Vojceku“. *Oslobodenje*, Sarajevo, 19. V 1988. Vest.
- 936 Timošenko Milosavljević: U teatru ništa novo. *Narodne novine*, Niš, 19. V 1988. Osrt na protekle susrete.
- 937 M. Žarić: Izvanredne gostujuće predstave. *Jedinstvo*, . Priština, 20. V 1988. Osrt na gostovanje Ateljea 212 iz Beograda i Narodnog pozorišta iz Sombora.
- 938 Avdo Mujčinović: Tračak nade. *Politika ekspres*, Beograd, 20. V 1988. Kritički osrt na protekle Susrete.
- 939 Timošenko Milosavljević: Neće mladi u provinciju. *Narodne novine*, Niš, 21. V 1988. Kritički osrt na kadrovsku politiku pozorišta u Srbiji.
- 940 Avdo Mujčinović: Pobediti osrednjost. *Politika ekspres*, Beograd, 22. V 1988. Kritički osrt na susrete pozorišta „Joakim Vujić“.
- 941 I. Marković: Bez vedrih tonova. *Jedinstvo*, Priština, 25. V 1988. Prikaz razgovora upravnika pozorišta Srbije o problemima teatra.

Indeks predstava

Afera nedužne Anabele 64
 Ah, Australijo 73
 Alija Alijagić /61/
 Aljoša Karamazov 121
 Arsenik i stare čipke 139
 Autobiografija 83
 Balada 61
 Balada o luzitanskom strašilu 28
 Baletske cipelice pričaju /36/
 Balkanski špijun 174./79/
 Bela bajka /50/
 Beli davoli 173
 Bepče 71
 Besa /56/
 Besede /14/
 Bezimena zvezda /31/
 Bez krivice kriji 92
 Biće vam žao što ste se mešali 42
 Bludnica dostoјna poštovanja 62./26/
 Boing-boing 149
 Bolani Dojčin 102
 Braća Karamazovi 12
 Brača po oružju 229
 Breg žalosti 211
 Brisani put 138,146
 Budenje vampira-vidi: Na ludom belom kamenu
 Buna na dahije 134
 Burna noć /71/
 Carstvo mraka-vidi: Od slamke kuća izgori
 Crvena konjica /11/
 Crveni sad /59/
 Čarobnjak iz Oza /80/
 Čedomir Ilić 190
 Čekajući Godoaa 49./34/
 Čovek je čovek 76
 Čovek koji nije nikada umro 86
 Čudo u Šarganu 119, 214./81/
 Danas probamo /27/
 Deca sunca /64/
 Dejstvo gama zraka na sablasne nevene 75,110

Derviš i smrt 60
 Despot Stevan Lazarević 16
 Divlje meso 194
 Događaj u mestu Gogi /17/
 Dom Bernarde Albe 103
 Doživljaji Nikoletine Bursaća 63 \pm 1
 Dr 90,163
 Duga u crnini /45/
 Dugo putovanje u noć 50, 155
 Dva lopova /22/
 Đido /15/
 Ekvinoцијо 108
 Erveđeja 25./49/
 Fizičari 26
 Fosili 31
 Gazda Mladenova kćer - vidi: Tamni vilajet
 General mrtve vojske 81
 Gimnastika sa dva evancika 135
 Glumac je... glumac...je glumac... /75/
 Golgota 93
 Gospoda Glembajevi 33./35/
 Gospoda ministarka 122
 Grbavac 205
 Grobnica za Borisa Davidovića 201
 Hamlet 72
 Hamlet u Mrduši Donjoj /73./227
 Henri Četvrti 84
 Hi-Fi 170
 Hotel „Slobodan promet“ 158
 Hronika o Čičikovu 120
 Hronika o Marmeladoviću 91
 Igra ljubavi i slučaja 13
 Inspektorove spletke /51/
 Irkutska priča 1,14
 Ivkova slava 153
 Jama 148
 Javni čas glume /1./,33./,37./,40/
 (Fakultet dramskih umetnosti)
 Javni čas glume /18/

Indeksi

(Dramski studio, Niš)
 Jesi li to doš'o da me vidiš 213
 Joakim /54/
 Jovča 112
 Junona i Paun 133-
 Kafana u luci 127
 Kako se može umreti u snu 180
 Kako zasmejati gospodara /82/
 Kamen za pod glavu 123,124,126
 Karijera 94
 Kir Janja 29,165
 Klasični monolozi /3/
 Klaustrofobična komedija 212,216
 Klopka za bespomoćnog čoveka 156
 Ko bi se jedio na muške 24
 Ko će da spase orača 105
 Kod „Večite slave“ /83/
 Kojoti 41
 Kolomba 65
 Kolubarska bitka 178
 Komandant Sajler 20,85
 Komunistički raj 208
 Koncert za violinu i orkestar 96
 Korak do jeseni /24/
 Ko se boji Virdžinije Vulf 36,168
 Koštana 17,67,117
 Kraj partije /65/
 Kraljeva jesen 18,131
 Kraljević Marko 52
 Krčma na glavnom drumu 161
 Krčmareva smrt 70
 Kreštalica /6/
 Krmeći kas 51
 Kuća strave 226
 Labudovo jezero 152
 Laža i paralaža /38./,143
 Lekar umire s bolesnikom 128
 Lomača 45
 Ljubav 22
 Ljudi slomljenih neda 55
 Magna karta 182
 Male lisice 171
 Malograđani 53

Marija se bori s anđelima 195
 Markiza de Sad 202
 Mečava 115
 Mefisto /70/
 Mesna zajednica u 2084. /74/
 Mister Dolar 21
 Monolozi iz antičkih tragedija /55/
 Mrcšćenje šarana 185,210
 Mrtve duše - vidi: Hronika o Čičikovu
 Na dnu 74
 Na ledinu ježa 77
 Na ludom belom kamenu 181
 Na rubu pameti 4,100
 Naši sinovi 118
 Ne ostavljaj me samog /76/
 Ne udajem se za pare 7
 Nebeski odred 113
 Nečastivi na filozofskom fakultetu 189
 Nečista krv 98,141
 Nenađeni 132
 Neprijatelj naroda 38
 Neprijatelj radničke klase 192
 Neprijatno interesovanje /72/
 Nesahranjeni mrtvaci /13/
 Nije čovek ko ne umre 217
 Njetočka Njezvanova - vidi: Koncert za violinu i orkestar
 O sole mio ili Šubukle /68/
 Obilić 225
 Od slamke kuća izgori 137
 Odeljenje za rak 57
 Ognjište 129
 Olivera 34
 Omer i Merima 82
 Omer Paša Latas /69/
 Onda lole izmisle parole /32/
 Oni koji dolaze /8/
 Opera za tri groša (Prosjačka opera) /2/, 43
 Opsadno stanje 99
 Osma ofanziva 8
 Osvrni se u gnev /58/

199 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Živa sfinga 107

Indeks pisaca

- Otat 88
Ožalošćena porodica 6,89
- Pa izvol'te u Sakule /29./,41/
Partija šaha 44
Pelinovo /44/
Pešice 177
Piknik na frontu 32
Pismo-glava 196
Pivara 183
Play Strindberg 206
Pljusak /67/
Pobuna na Kejnu 69
Podvala 48
Pokojnik /10./,53/
Pokondirena tikva 27./63/, 167,187
Poslednji 78
Povratak /12/
Pramen tame 150
Prenočišće /60/
Prljave ruke 37
Proces 186
Prokleta avlja 136
Prosjačka opera (Opera za tri groša) /2./,43
Prošlog leta u Čulimsku 142
Prozivka /4/
Prozivka za večnost 66
Prsten u izvoru 58
Pučina /46/
Put kroz šumu 47
Putujuće pozorište Šopalović 197,200
- Rado ide Srbin u vojnike 59,68
Radovan III 116
Raskršće 159,166
Raste trava 222
Rat i mir u Grudi 164
Razvojni put Bore Šnajdera 39
Revizor 130
Robije 154
Rodoljupci 204
Rodena u znaku Vodolije /28/
Ruženje naroda u dva dela 221,224
- Sa najboljim preporukama 9
Sabirni centar 172
Samoubica 219
San zimske noći 218
Selektor 191
Senka gospodina Vipa 145
Sinkopa 40
Skapenove podvale 15
Slučaj Vide Simić 125
Sluge /16./,104./,43/
Smrt Uroša Petog 2
Spaseni /66/
Spasilac 188
Sporting life 144
Sprovod 11
Srebrno uže /9/
Srećan događaj 80
- Srećna nova '49 /77/
Srpski revizor 203
Staklena menažerija 169
Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime 140
Sumnjivo lice /21./,56./,62/
Sunčeve pege 3,5
Svačije 223
Sveti Georgije ubiva aždahu 209, 220
- Šest lica traže pisca /42/
Šest puta šest (6x6) /52/
Šovinistička farsa 199
- Tajanstvena slika 79
Talac 10
Tamni vilajet 111
Tango 19./25/
Tarelkinova smrt 109
Tašana 87
Timočka buna 175
Tito je naš drug /57/
Totovi /78/
Tramvaj nazvan želja 106
Trgovac kišom /39/
Trinaest devojaka ljube Čekmedžića /20/
Tri para hozntregera 54
Tri sestre /23./,95
Tuđa žena i muž pod krevetom 160
- U agoniji /5./,97
U logoru 151
U navilicima /30/
Ujka Vanja 35
Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji 193
Uroševa ženidba 23
- Valcer poručnika Nidrigena 184
Veliki vezir /19/
Venecijanka /47/
Vesela smrт 162
Veseli dani - vidi: Tarelkinova smrt
Vočni dan 157
Vojcek 215
Vojnik od čokolade 176
Vožd 46
Vuci i ovce 30
Vučjak 101
Vuk 207
Vukadin - vidi: Karijera
- Zidanje Skadra 228
Zla noć 114 /
Zločin i kazna 147 (Hronika o Marmeladovima 91) /
Zmaj /7/
Zona Zamfirova 179
- Ženidba 198
Ženidba i udadba /48/
- Anonim /47/
Andrić Ivo 136
Andić Duško /69/
Antić Miroslav 45./,52/
Anuj Žan 65
Arabal Fernando 32
Arbusov Aleksej 1,14
Arsovski Tome /24/
- Babelj Isak /8./,11/
Baičin Najđzel 46
Bećković Matija 45./,32/
Beket Samjuel /32./,49./,65/
Belović Miroslav 82
Bien Brendan 10
Bihner Georg 215
Bojić Milutin 18,23,131
Bond Edvard /66/
Božović Zoran /32/
Breht Bertold /2./,43./,76./,52/
Brešan Ivo 189./,73./,227
Brzak Dragomir /15/
Budak Pero 115
Bulajić Jovan 45,61,140
- Cankar Ivan /16./,104./,43/
Crnčević Brana 42,54
Cvetajeva Marina /45/
Čehov Anton Pavlović /8./,35./,23./,95.,161
- Ćirezi Ahmet 25./,49/
Ćopić Branko 8,63
Ćosić Bora 59,68,193
Ćosić Dobrica 178
Ćosja Redžep 107
- Davičo Oskar 154
David Filip 45
Derviši Teki 211
Direnmat Fridrik 26,206
Domanović Radoje /32/
Dostoevski Fjodor Mihailović 12,91,96,121,147,160
Drozdovski Bohdan 11
Držić Marin /1/
- Dordević Puriša /59/
- Đukić Miodrag 70
Đuričić Bane /32/
- Erdman Nikolaj 219
Erić Dobrica 58,135
Erkenji Istvan /78/
Eshil /3./,33./,55/
Euripid /3./,55/
- Fejdo Žorž 158
Frašeri Sami /56/
- Gamoleti Mark 149
Gilroj Frenk 105
Glišić Milovan 48,135
Gogolj Nikolaj Vasiljevič 120,130,198
Gorki Maksim 53,74,78./,64/
Grabovec Sait 55
Greidanus Ad 145
Grohovnjak Stanislav 44
Grum Slavko /17/
- Helman Lilian 171
- Ibzen Henrik 38
Ignjatović Jakov /20/
Ilić Dobrivoje /54/
Ilić Miodrag 127,184,218
Isaković Alija /61/
Isaković Antonije 45
- Jakovljević Stevan 77
Jakić Đura /3./,33/
Jevrejinov Nikolaj Nikolajević 162
Jokić Momčilo 45
Jovanović Vojislav Marambo 118
- Kadare Ismail 81
Kafka Franc 186
Kajganić Vojin 144
Kami Alber 99
Karadale Jon Luka /71/
Karadžić Miodrag 213
Karadžić Vuk St. 134
Keserling Džozef 139
Kiš Danilo 201
Knežević Dubravka 180
Kohout Pavel 195
Komanin Žarko 129./,44./,175
Kornej Pjer /3/
Kostić Laza /3./,33/
Kostić Zvonimir 203
Kovačević Dušan 116,172,174,209./,79./,212,216,220
Kovačić Ivan Goran 148
Krec Franc Ksaver 226
Kreleža Miroslav 4./,5./,33,93,97,135./,100,101,151
- Lalić V.Ivan 45
Lalić Mihailo 150
Laurel Rej 73

Lorka Federiko Garsija 103
Lebović Đorđe /9/,45,113
Lukić Velimir 64,114

Malfi Leonard /40/
Man Klaus /70/
Marinković Ranko /51/
Marivo Pjer de 13
Marković Slobodan /52/
Marsko Felisijen 71
Mihajlović Borislav Mihiz 20,52,85
Mihajlović Dragoslav /40/
Milić Goran /77/
Milar Ronald 47
Miler Artur 38
Miljković Branko /52/
Misailović Milenko 173
Mišima Jukio 202
Motljer 15./3./33/
Mrožek Slavomir 19./25./80,177,205

Nalješković Nikola /1/
Nastasijević Momčilo 111,83/
Nedović Miroslav /74/
Nenadić Dobrilo 225
Neš Ogden /52/
Neš Ričard /39/
Nikodem Dario 79
Nikolaj Aldo /76/
Novković Milica 123,124,126,138,146
Nušić Branislav
6,21./10./21./22./56,83,89,90,122./46/,
/53./62./163

Obrenović Aleksandar 113,68/
Obućina Dragoljub S. Leka 16
Ognjenović Vida /70./82/
O'Kejsi Šon 133
Olbi Edvard 36,168
O'Nil Judžin 50,155
Osborn Džon /58/
Ostrovski N. Aleksandar 30,92

Paćuka dr Janez - vidi: Bećković
Panajotović Tomislav 125
Pašku Anton 40
Pavelkić Rade 3,5./28./132
Pavlović Radoslav 199,229
Pekić Borislav 181,188
Pešić Stevan 45,82
Petković Bratislav 144
Petrov Valeri /50/
Petrović Petar Njegoš /3/
Petrović Petar Pecija 34
Petrović S. Petar /30./67/
Petrović Zoran /29./41/
Peza Murteze 7
Pinter Harold /8./12/
Pirandelo Lujdi /42/
Popović Aleksandar
39,51,185,208,210

Popović Jovan Sterija
/1./27,29./38./,48./143./63./,165,167,
187,204
Prever Žak /52/

Rabadian Vojmil /80/
Radičević V.Branko 45
Radović Dušan Duško 45
Radović Veljko 164,223
Rasin Žan /3./33/
Rosi Mario 182
Ršumović Ljubivoje /32/

Saramandić Zoran 128
Sartr Žan Pol /13./37,62./26/
Sebastian Mihail /31/
Selenić Slobodan 196,221,224

Selimović Meša 60
Simović Ljubomir
45,119,197,200,214./81/
Simović Zorica 228
Sofokli /3./55/
Sokolović Zijah /75/

Solženjić Aleksandar 57
Sremac Stevan 94,153,179

Stalev Georgi 102
Stanković Borisav
17,67,87,98,112,117,141

Stefanović Stefan 2
Stefanovski Goran 170,194
Stejvis Beri 86

Stojanović Slobodan 60,222
Stojanović Velimir 157,217

Strindberg August 88,206
Studen Ivan 41,46,207
Subotić Velimir /4/
Suhovo-Kobilin V. Aleksandar 109
Sušić Derviš /19/

Šekspir Viljem /3./84./33/
Šízgal Mjurej 22

Škreliji Azem 3
Šo Bernard 176
Šubert Hans 9
Švarc Jevgenij /7/
Šnicler Artur /33/

Tadić Dimitrije 66
Tolstoj N.Lav 137
Toma Rober 156
Tomić Dragan 159,166,192
Trifković Kosta 24

Uskoković Milutin 190

Vaja Peter 28
Vampilov Aleksandar 142
Veselinović Janko /8./,15/
Vilijams Tenesi 106,169
Vitezović Milovan /32/
Vojnović Ivo 108
Vouk Herman 69

Vučetić Milenko /40/
Vujić Joakim /6/
Vukosavljević Slavko /59/

Zečević Božidar 183,191
Zindel Pol 75,110
Zubac Pero /57/
Žalica Miodrag /72/

Indeks reditelja

Aleksić Slobodanka 72
Andelić Jadranka /83/
Andić Duško /69/

Bajčetić Predrag /1./,47./,33/
Barić Milan 27
Bebler Primož 116,124,134,229
Belović Miroslav 118
Berić Milarad 146
Bevk Marjan /43/
Bogosavljević Milan
20,59,82,89,110,129,130,149,175,179
Bokšan-Tanurdžić Zora 8
Bradić Nebojša 182,185,199,203,212
Bulajić Jovan 6,14./15/

Ćena Muhamet 7,15,25,55./49./,56/

Dedić Miroslav Minja
/8./,14./,22./,30./,42./,54./,62/

Dinulović Predrag /4./,166

Dorić Radoslav /71/

Durbešić Tomislav 99

Đorđević Aleksandar 21,163

Đorđević Ljubiša 132

Đurđević Đorđe 105,117./61./,155

Đurković Dimitrije /20/

Džoleva-Zupčević Violeta 177

Gajić Miodrag 3

Georgijeva Nikolina /50/

Georgijevski Ljubiša

/10./,93,107,157,217

Gerić Vladimir /35/

Girić Miroslav 227

Gligorijević Jovan 126,172

Gojković Radoje 9

Glovacki Aleksandar

24./13./,54./83,87,94,104,135,140

Govedarović Petar
10,41,53,58,68,74,88,100,137,154,158,
200
Grigorović Borislav Bora
173,204,205,225

Hanauska Bora /2/
Harag Đerd /31/
Horan Jaroslav /39/
Hristov Dimitar /24/

Jablan Vlado 108
Jajčanin Božo 103
Jakovljević Dragan 184,187,210
Janjetović Nada 190,196
Jasnić Milutin 48
Jerković Bogdan 33,57,69,78
Jovanović Arsa 28,45
Jovanović Dušan /79/
Jovanović Ž. Slobodan 128
Jovanović Vukan 23
Jović Dragan /29./,41./,121

Kajganić Vojin 144
Karadžić Milan 213
Korun Mile /16/
Kovač Boris 37
Kovačević Aleksandar 31,147,161,169
Kunčević Ivica 84
Kurić Hadi 195
Lazić Radoslav 1./23./,93
Lazić Vladimir 193,216,223,228
Lazin Miloš 115./,67/
Lazović Bojan /65/
Lukač Aleksandar
183,191,202,215,220,224

Mani Piro 81
Marić Milenko /17./,55/
Marković Boda 66./,58/
Markus Saša 162

Mićunović Branislav

170,181,188,194,221

Mihailović Dušan 2./,6./,19./,63

Mijač Dejan /46./,48./,143./,63/

Milčin Ilija /64/

Milčin Vladimir 211

Miličević Ognjenka /8./,40./,52/

Milojević Milivoje Miško

186,197,219,222

Milošević Dijana /83/

Milošević Ljuba

11,39,49,50,56,101./,38./,44./,136./,60/,,
178,206,214

Milošević Mata /21/

Mirković Gradimir

4,12,19,36,67./,28./,141,153,207,218

Misailović Milenko 122

Mitrović Velimir 127

Mitrović Živorad 70,79,85,125,156

Murusidze Cisana 109,114,160

201 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Nedeljković Mihajlo 145
Novčić Milovan /25/
Obradović Ahmet /72/
Ognjanović Aleksandar /11./29,77./51/
Ognjenović Vida /70./82/
Orešković Želimir /76/
Panić Zoran 13
Paro Georgij /12/
Pavić Jovica 209
Petković Ilija 5
Petrović Nikola /32/
Pištalo Boško 26,30
Popić Slobodan 40,73
Popović Branko 227
Popović Milan 18,37,47,95
Putnik Jovan 91,96,98,111,112,120,151,152,165
Putnik Vladimir 113,/66/

Radisavljević Marislav /7/,32,43,102,136,148
Radojković Rajko 35,52,60,75./57./171
Rakidžić Ivan 131
Rodić Duško 51,61,64,71,119,/69./92
Rodić Strahinja 17,44,/59./168

Saletović Slavenko 142,159,180
Savić Olga /45/
Sekelj Gábor /79/
Sopić Agim 201
Stanković Vasa 46
Stankovski Dimitar 73
Stankovski Vojo /80/
Stanojević Desimir /74/
Stefanović-Ravasi Slavoljub /26/
Stroci Tito /5/
Šviben Zlatko 189
Šarić Zoran 80

Tanurdžić Zora - vidi: Bokšan
Tatić Slavko /53/
Todorović Dragoslav 139,167
Trašović Mira /81/

Udicki Đura 76,86
Unkovski Slobodan /77/

Vasiljević Mihailo 22,42
Vavić Nikola 16,38,123,133,138,150,164
Viktorović Mihailo 65
Viktorović Oliver 176
Vladisljević Dušan /9/
Voljć Mihailo Miša 62
Vujić Ivana 174

Zupčević Violeta - vidi: Džoleva
Žigon Stevo 198

Indeks scenografa, slikara izvođača, vajara

Adžić Ursulov Bjanka 189
Adžić Miodrag 1./76/
Augustinčić Aleksandar /12/

Baljaj Ismailj (SI) 80,101,108,/44/,/60/,211
Baračkov Sava 2,10,/6/,21,33,41,/20/,53,58,66,74,88,
100,111,118,137,143,163,172,180,200,
224
Birovljev Nikola (SI) /41/
Bojić Dragana /40/
Bulja Svetlana - vidi: Zojkić

Cakić Predrag 3,11,23,35,38,63,70,86,98,109,114,117,
123,133,138,150,169,179
Cakić Srđan 226

Čavarbaša Agim (v) 211
Čerškov Boris 4,12,19,22,32,36,42,48,/28/,75,83,84,
103,110,120,125,/50/,145,/57/,152,153,
162,167,171,195,/80/,217,218
Čuturilo Marina 174,/70/,/82/

Damjanović Marija 79
Denić Moomir 141
Denkov Veselin (SI) 52,60
Deželić Berislav /5/,/35/
Dunjić Jasmina 139

Đukić Ranko /61/,155
Đurić Lale 65

Džidrov S. Krste 211
Džumhur Zukor 24

Gavrilović Živko 18
Govedarović Petar 68

Hupko Ištvan /43/

Ivanović Božur /9/

Janković Bane 132
Jeričević Dinka /77/
Jovanović Arsa 45

Kašiković Tatjana 176
Korolija Gordana (As.Sc.) 189
Korun Mile /16/

Koso Ištvan /32/
Kostić Milutin 80,161,177,186,201,204,219,222
Kostov Vasil /64/
Kovačević Branko 113
Kovačević Snežana 158
Kramarić Zlatibor 199,212,229
Kube Ginter /10/
Kukić Živorad Žak 104,196,205
Kuzmanović Aleksandar (V) 51,54

Lalicki Todor 94
Lalicki Vladislav /11./29,37,54,57,69,78,87,94,142,154,
159,/66/
Lazić Dragan 176

Ljoda Nuredin 14,30,31,50,56,90,93,99,101,107,108

Maksimović Boris /67/
Malureanu Florika /31/
Marenić Vladimir Vlada 60,61,97,121,/48/
Marković Živojin /25/,/38/,/53/
Martinović Dragan 168
Marušić Radovan 76,/63/
Milovanović Krstomir 20,34,44,46,47,59,64,82,88,95,119,126,1
29,130,135,140,146,147,148,149,157,16
6,175,/68/,182,185,192,198,214,216,
220,223
Miljković Veljko (SI) 112,122,148,157,171,178 (sc),195
Mitić Boško 71,156
Mladenov Novica (SI) 61,/51/,/54/
Morgunjenko Nikolaj 13
Nikolić Dragoslav (SI) 192,198
Nikolić Mirko (SI) /5/

Pašić Petar /7/,43,55,77,/81/
Pavković Olgica /22/
Pavlović Miloš 176
Pavlovski Taki /24/
Petrović Dragomir 92,176
Petrović Snežana 183,191,202,213,215
Petrović Strahinja /69/
Petrović Vladislav (V) 60
Popović Mojsije (SI) 33,58,74,88,100,111,126,137,163
Putnik Jovan 165

Radonjić Velibor 164
Radović Vesna /71/
Rakočević Danica 193
Ramić Arfan /72/
Rebezov Vlada /2/,/13/,/29/,/41/
Redža Skender /56/
Ristić Zoran 170,181,188,194,221
Samardžija Rajko 8,16

Slavik Ištvan /78/
Spasić Vladimir /4/
Srbjanović Velizar 6,7,15,25,26,27,28,/15/,45,51,62,67,73,
85,102,105,112,122,/44/,136,/49/,/51/,
/54/,144,/60/,173,184,187,190,207,208,
210,225,227

Stankovski Dimitar /73/
Stanković Rade Radivoje 71,206
Stojanović Dobri /59/
Stojanović Trajko 39,40,49,55,(SI),/49/(SI)

Šabani Sami (V) 211
Šandorov Sava /19/
Šerban Milenko /21/
Štulović Milivoje (SI) 172,180,184,200,216

Tabački Miodrag 115,127,/46/,/58/,160,209,/79/,/83/
Termaćić Đuro 9,17
Toković Miodrag 91,106,116,124,134,151

Vidak Nevenka 228
Višnjić Ljubica /22/
Vučković Ivan 52
Vujanović Lidija /22/

Zajmi Agim 81
Zlatović Aleksandar /40/,203
Zojkić Svetlana /22/,128,131,197

Žutinić Persida 176

Indeks kostimografa, kreatora lutaka, majstora maski, likovne obrade kostima

Adžić-Ursulov Bjanka 174,189
Aleksandrov Milica 45
Atlažić Angelina 202,216,224

Baraćkov Sava 2
Berberović Milanka 170,181,188
Bulja Svetlana - vidi: Zojkić

Cakić Predrag 3,11,23,35,38,46,63,70,86,98,109,114,
117,123,133,138,150,169,179,213,226
Čekić Mira 48
Colović Milovan 20

202 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- Cvrkušić Branka - vidi: Petrović
Čakširan Boris /83/
Čerškov Boris (L i M)
145,152,162,/80/
Čohadžić Mira /20/
Ćuk Slavka 64,/29/,/41/
Davidović-Živadinović Zorica
/25/,94,137
Deželić Berislav /5/
Dimitrijević Evgenija - vidi: Petrović
Dimitrijević Radisav (M) 12,136,148
Dončeva Elena 177,/77/
Dragović Biljana 28
Dragović Ljiljana 88,104,/70/,200,/82/
Đapić Predrag (LOK) /46/,141
Đukić Ranko /61/,155
Đurić Late 65
Džaferi Violeta 186,211,222
Džumhur Zuko 24
Georgijevski Meri 217
Gregorić Ljiljana - vidi: Jovanović
Forcan Vukelić Ljiljana 229
Hadžijeva Iva (L) /50/
Iljukić Finka (M) /61/
Janković Milanka /22/
Janković Mima (L) 152
Janković Nada 203
Jatić Stana /2/
Jovanović Zorica - vidi: Lapčević
Jovanović Božana
/46/,/51/,141,160,228
Jovanović Divna /60/
Jovanović Gregorić Ljiljana
4,12,19,36
Jovanović Zorana 176
Kovačević Emilia /30/,/42/
Kovačević Srežana
158,173,182,204,208,215,220,225,227
Kranjc Marija 106,135,140,196,205
Kristić Doris 157,/79/
Kromić Naida /76/
Kutić Biljana
32,52,/28/,75,79,83,84,85,102,103,110,
111,112,120,122,136,145,148,152,162,
165,167,171,178,194,195,218,221
Krstović Ivanka 126,153,172
Kukić Živorad Žak /13/,/53/
Lalicki Slavica
29,87,100,118,119,129,130,147,161,
163,175,198,201
Lalicki Vladislav
/7/,37,54,57,78,142,154,159,/66/,/81/
Lapčević-Jovanović Zorica 16,44
Lučić Slavka /58/
Ljoda Nuredin 30,31,56,101,107
Ljuca Sulejman (M) /22/,/42/,/70/
Malkić Rada - vidi: Petrova Malkić
Malureanu Florika /31/
Mandžuka Lejla (M) /65/
Marenić Vladimir Vlada 60,61,97
Marušić Radovan 76
Milošević Ostoja 113
Milovanović Krstomir
146,/68/,192,214
Milutinović Svetlana 149,223
Mirs B.J. /12/
Mišković Svetlana /11/,77
Mitić Boško 71
Mladenović Ana 212
Morganjenko Nikolaj 13
Mujezinović Ozrenka /72/
Nestorović Ana 68,74
Nikolić Bojanika /9/
Orlić Ljiljana 180
Pašić Petar 43,55
Patronogić Jelena 39
Pavković Olga Olgica 164,166
Pavlović Danka 127
Petrova-Malkić Rada /10/,93,99,/64/
Petrović Branka
/4/,/32/,/43/,/48/,/67/,143
Petrović Dragomir 92
Petrović-Dimitrijević Evgenija
10,6/,21,33,41,53,58
Petrović Jasna /63/
Petrović Snežana 191
Portnoj Rot Irena 82,89,95,185
Radaković Milivoj (L) /20/
Radovanović Milica /54/,184,207,210
Radović Vesna 121,/71/
Radun Irena 139
Redža Skender /56/
Sakač Đerd /78/
Srbljanović Velizar
14,15,25,26,/15/,51,62,73,/44/,/49/,187,
190
Stanković Dimitar /73/
Stanković Radivoje Rade 42,71
Stojanović Zagorka Zaga 50,209
Šandorov Sava /19/
Šerban Milenko 2,21
Tabački Miodrag 115
Termačić Đuro 9
Todorova Zorica /24/
Toković Miodrag
91,106,116,124,134,151
Tucović Milica 193
Ursulov Bjanka - vidi: Adžić
Vagner Ljubica /35/
Vasić dr Pavle (SK) 178
Vasiljević B. 27
Volfart-Kojović Ilela /69/
Vučković Ivan 67
Zajmi Agim 81
Zarići Violeta 40,49,80,90,108
Zlatković Petronije (M) 178
Zojskić Svetlana
/38/,128,131,144,/59/,168,197,219
Zupan-Bekčićeva Vida /16/
Živadinović Zorica - vidi: Davidović
Živanović Stana 20
-
- Đoković Milan (P) 74,78
Đorđević dr Branivoj (L)
/8/,/14/,88,/33/,97/,40/,124,/54/,/55/,
145,/59/,148,153,154,157,/66/,175,178,1
80,182,183,187,188,191,194,195,196,
197,201,203,206,208,224,225
Đurković Dimitrije (AD) /20/
Flora Radu (P) /31/
Gardinovački Stevan (L) 167
Gligo Nikša (P) 186
Glovački Uroš (AD) 24
Govedarović Petar (AD) 8
Ivanović dr Radomir (L) 168
Ivanji Ivan (P) /52/
Janjetović Nađa (AD) 190
Jelačić Zvonko (L) 108
Jovanović Arsa (P) 28
Jovanović Č. Dušan (DZ) /79/,221
Jovanović mr Jovan (L) 159,214
Jovanović Milivoje (P) /11/
Jovanović Vukan (AD) 154
Jović Radmila (S) /50/
Juriša Ivo (P) /76/
Karaulac Miroslav (P) /52/
Kiltibarda Novak 227
Knežević Dubravka (AD) 196
Knežević Radovan (L)
171,202,220,221,223,228,/83/
Kočić Miodrag (L) 98
Kostić Stojadin (L)
128,131,144,147,158,173,190
Križanec Duško (S) 28
Lukić Miroslav 226
Maksimović Jovan (P) 12,137
Mani Piro (AD) 81
Manojlović Todor (P) /2/
Marjanović Ivo (S) /76/
Markus Saša (P) 162
Martinović Vera (S) 193
Mićunović Branislav (AD) 188,227
Mihajlović Borislav Mihiz 60,83,178
Mihajlović Dušan (L)
12,52,102,120,122,141
Miličević Ognjenka (P) 1
Milivojević Božidar (S) /50/,145
Miloradović Mirko (AD) 160
Milosavljević Božidar (P) 142
Milovanović Sklavenka (S) 151
Miljković Milunka (L) 19
Mirčetović Brana (L) 166
Mirković Gradimir (AD) 57,141,153
Mitrović Živorad (L) 102
Molović Jordan (L) 94
Nedović Obrad (L) 16,8/
Nešić Nedeljko (L)
100,/44/,126,152,162

203 Pozorišni susreti Joakim Vujić

Nešić Vera (P) 106
Ognjenović Vida (P) 86

Paunović Jordan (P) /50/
Pecović-Milošević Miroslava (P) 109
Pejić Ljerka (TG) /8/,/33/
Petani Dora (L) 137
Petrović Aleksandar Saša (P) 176
Petrović Nikola (AD) /32/
Popović Milivoj Mavid (L) /51/,/79/
Putnik Jovan (AD) 91,96,111,120,152

Radičević V. Branko (S) 118
Radisavljević Marislav (AD) 136,148
Radovanović Venceslav (P) 85,110
Radović Dušan Duško (S) 78
Rodić Strahinja (AD) /59/
Rozov Viktor (AD) 121
Ružić Žarko (L) 84

Savić Olga (P) 37,/45/,(AD)
Selenić Slobodan (P) 10
Smailović dr Ismet (L) /19/
Stojanović Jugana (P) /42/
Suvin Darko (P) /52/

Šalajić Stevan (L) 143

Talijan Bojan (L) /69/
Tanhofer Tomislav (AD) 12
Taranovski Kiril (P) 95

Ulmanski Renata (P) 195

Vajs Peter (AD) 186
Vidak Radmila (L) 118
Vujičić Petar (P) /52/,/205
Vukmirović Vladimir (P) 76

Zogović Radovan (S) /11/
Zrnčić Zvonko (L) 108

Živanović dr Đorđe (P) 19,/25/

Baduli Vandel 46,86,98
Balja Kolj 14
Barić Srđan 10
Baronijan Vartkes /9/,/57,113,131,133,/53/,184,208

Bećiri Fahri 107
Bermel Karlo 90,161
Blagojević Radovan 186
Bogojević Nataša /83/
Borisavljević Vojkan 78,/32/,118

Bošnjak Jugoslav 182,190,196
Branković Jovan 185,203,212
Branković Mića 10,88,100,111,118
Buković Irena 61

Cakić Predrag 189
Carević Ljubiša /59/,147

Čajkovski Petar Ilijić 152

Dedić Arsen /51/
Dinić Bogoljub 172
Dimitrijević Petar 21
Dimitrijević Radisav 32,112
Dizdari Limoz 81
Dobrić Vladeta 76,86,109
Domi Rauf /56/
Dugić Bora 173

Đurić Milena - vidi: Miloradović
Đurić Milorad Mile 167,185,199

Erenrajh Ljiljana /30/,/33/

Gajić Budimir 154
Gajić Slavko 28,51,61
Gajić Živan 57,78,92,135,142,154,159

Habić Slobodan /59/,147
Hil Džo 86
Hiršl Vlada 18
Hristić Zoran /13/

Ilić Branislav 78
Ilić Hreljan 24
Ilić Radisav 117,179

Janković Bane 132
Janković Vladimir 180
Jenko Davorin 34
Josif Enriko 45
Jovanović Gordana 91
Jovanović Mile 176
Jovanović Petar 128
Jovčić Zvonimir 114,127,150,160
Jung Šandor /67/,/82/

„Kilo i po” 158
Klima Ana /24/
Knific Ivan 94
Koci Akil 174,177
Kocić Nebojša 226

Komadina Vojin /19/,/76/
Konstadinov Ilijupčo /73/
Kostić Vojislav 41,54,58,59,60,61,68,87,104,119,138,
141,173,178,193,207,210,218,/81/

Kovač Josip 52
Kovač Kornelije 229
Kovačev Janko 21
Krapčević Žoran 212
Krstić Milivoj 2,/6/

Lalošević Miloš /32/
Lazarević Ljubiša /51/
„Leb i sol” /77/
Lendel Gabor /71/
Lesić Enco /72/,/209,213,228
„Lutajuća srca” 162

Marić Veljko 12,/46/,/79/
Marinković Dragan 199
Marković Aleksandar 61
Mendelson Feliks 96
Mihailović Stojan /52/
Mihajlović Dušan Spira 126
Miladinović Dejan /22/
Milanović Žarko 153
Miletić Zoran 197
Miličević Aleksandar 72
Miličević Stanimir 95,129,146,166
Miličević Vesna 61
Miloradović Milena /38/,112
Milovanović Živojin 21
Milutinović Hristifor 21
Milutinović-Pajić Olgica 106
Mitrović Dušan /54/
Mladenović Borko 195
Mokranjac Stevan 34,98,124
Mulić Redžo 14,25,31,/44/,/49/
Murenji Mačaš /66/
Musa Ehat 72

Nešić Vojna 137
Nikolić Stojan 63
Ninčić Ljubiša 95
Ninković Ljubomir 180

Obradović Dimitrije 175
Obrenović Zoran 227
Oruši Skender 39,49,50,55,56,72,99,101,107,108

Pavlović Vasilije /54/
Pavlovski Vitomir /10/
Pavlusievč Jan /76/
Pejaković Josip /69/
Penčić Ivica 183,191,202,206,214,215,220,222,224
Petrović Vasilije 218
Pogačić Ilija 119
Popov Voja /41/
Racković Vladimir 223

Randželović Dragan 95
Ranković Nada 130
Ristović Darinka 170,181,194
Rodić Alek 168
Ruškuc Bogdan /20/

Sanader Đuro 115
Simijanović Zoran /22/
Spasić Zoran 158
Starčević Nada /6/
Stefanović Ljiljana 169
Stefanović Margita /52/
Sudzilovski Ivan 147
Stupar Dušan /2/
Stupel Petar /50/

Šehju Baškim 204,211

Šlezinger Josip /54/

Topličić Vlasta 165

Trifunović Radmila 225

Vajl Kurt /2/,43
Valen Beng Arne 28
Vartkes Baronijan - vidi: Baronijan
Vasković Nikola 171
Verebeš Gustav /43/
„Viline vode” 145
Vranešević Mladen i Predrag /70,,200,,82/
Vranešević Predrag 189,221
Vušković Jure 45

Indeks koreografa, saradnika za pokret

Aprilova Stefanija 36

Bjegojević Jovanka /54/
Blagojević Svetlana 120

Dimitrijević Radisav 36
Dobrovoljac Rozalija /11/

Đurić Srećko /69/

Gaćanski Milovan 221

Ivanji Dragana 184,/70/,/82/

Janković Dragoslav Maks /2/,/8/,/20,,49,,30/,/33/,131,136,/52/,
145,/59/,162,189,200,201,206,208
Jovanović Milica 219

Indeks kompozitora, muzičkih saradnika

Anastasijević Bratislav
43,46,75,84,102,103,112,120,136,
148

Arsić Milutin 10
Atanacković Slobodan 66
Avramovski Risto /64/

Bah Johan Sebastijan 151

Jovanović Siniša 179,218
 Jovanović Žarko 82
 Karajica Ferid 159
 Klemenc Ivan Ivica 146,147,/60/,148,190,193,/77/,215,223
 Kvasnevski Slavko 7,14
 Lapatano Sonja 168,/83/
 Manić Slobodan 117
 Marković Branko /32/,/51/,141
 Mašić Stojić 92,135
 Matković Dragan /8/
 Nikolajev Nikolaj /50/
 Nikolić Dragan 203
 Nokšići Abdurahman 81,107
 Otrin Iko /36/
 Pejčić Izabela 212
 Pervan Slavko /19/
 Polonska Tamara 10,13
 Putnik Jovan /80/
 Radak Boris 151,207
 Radovanović Radiša 153
 Rajković Petar Pjer 216,228
 Sesardić Mare 188
 Stafanović Aleksandar 67
 Stokanović Olivija 130,158,197
 Tavčar Ivana 193

Indeks asistenata režije, inspicijenata, šaptača, majstora svetla, majstora tona

Abdurahmanović Biljana (Š) 101,108,/44/,/60/,161,177,186,201,204,219,222
 Ajvaz Marko (I) /46/
 Aleksić Slobodanka 5
 Andrejić Ljubinka (I) 106,116,124,134,151,165,167,185
 Andelić Brana (I) /51/
 Andelić Biljana - vidi:
 Abdurahmanović
 Andelić Sava 94
 Apić Vasilije 133

Babić Mirjana (I) 184
 Babić Mirkо 118
 Begoli Istref /26/
 Beljan Andrej (T) /77/
 Berić Milorad 157
 Beriša Krist 107
 Bičanić Agneta 63
 Bilbilović Nada (I) 98,109,114,133
 Bogić Slobodan (Sv) 171
 Boškova Ljupka (Š) /77/
 Bradić Nebojša /146/
 Colović Dragan (Sv) 130,149
 Cvetković Pavlina (S) 123,150,160,170,181,189,193,210,213,226
 Cvetković Sreten (I) 120,122,136,157,178,188,195
 Čitaku Basri (I) 107,/49/
 Čenaj Irinej /22/,/30/,/42/
 Čirković Vera (Š) /63/
 Despotović Slobodan 135
 Dimitrijević Anđelka (Š) /79/
 Dimitrijević Dragan 98,123,150
 Dimitrijević Vladimir (I) 98
 Dobroslavljević Dragoslav (Sv) 195
 Draganov Milena (Š) /73/
 Ducić Bogdan (I,Š) 95,110,119,129,130,149,164,175,192
 Đorđević Vladislav (T) 195,207 (I),221
 Đorđević Zoran 166
 Đorđević Zorka (I) /63/
 Đorgović Milorad 83
 Đurić Srbislav (Sv) 57,97,104,121,127,135,154,159,168,196
 Firaunović Cane 17,159
 Galijašević Seka (Š) 98,109,114,133,150,160,170,181,193
 Gligorijević Radmila (I) 96
 Glišić Marija (Š) 57,97,104
 Gruden Saša /81/
 Ilić Branislav (I) 97,104,121,127,135,154,159,168,191,196,206,214
 Janketić Ivan (I) /79/
 Janković Bane 152
 Janković Bogdanka (Š i I) /41/,/73/
 Janković Dragoslav Maks /2/
 Jelačić Zvonko 45
 Jeličić Mladen (I) /69/
 Jevtić Nikola (S) /81/
 Jevtović Vladimir /42/,/52/,/62/
 Josipović Saško 136

Jovanović Ilija (I) 41,58,100,111,118,126,137,153,172,180
 Jovanović Dušan Duka 96,151,176,185
 Jovanović Lela (I i Š) 202,220,223
 Jovanović Rada (I) 200,209,216
 Jovanović Slavoljub (Sv) 113,115,128
 Jović Radmila (I) 101,108,/44/,/60/,161,177,186,201,204,219,222
 Karajić Sofija (Š) 115,131,147,173,182,190,197,208,215,225
 Karajić Zoran 96
 Knežević Živanko (Sv) /38/
 Kocić Petar (I) 123
 Komnenović Anđelka (Š) /46/
 Kostadinov Mihailo 16
 Kozić Desanka (I) 152,162
 Krasnić Minire (I) 211
 Kravljancac Sava (Sv) /70/
 Kuljeta Fehmi 211
 Lakatoš Stevan (I) /67/,/82/
 Lakić Olivera (Š) /61/
 Laković Aleksandar (Sv) /61/
 Lazarić Petar 183,214,228
 Lazarić Zorica (Š) 94
 Lukić Miloš (Tr) 97,104,121,127,135,154,159,168,196
 Lukić Miroslav (L) 86,114,123,133,138,150,160,164,170,181,207,217
 Ljokaj Selman 93
 Maričić Janja /77/
 Marinković Nevena (Š) 210,213
 Marjanović Branka (I,Š) /76/
 Matić Živka 17
 Medić Miroslav (I) /66/
 Mićašević Dragan 138,226
 Mihailović Dušan /22/
 Mihajlović Rade 142
 Mikulović Adem 81
 Milanović Jovan (Sv) 95,110,119,129,130,149,164
 Milenković Ankica 186
 Milićević Ninoslav 193
 Milivojević Božidar /80/
 Milosavljević Ružica (I) 94,113,115,128,131,147,173,182,190,197,208,215,225
 Milovanović Bosiljka (Š) 127,135,154,159,168,191,196,206,214,228
 Milutinović Branislav (Sv) 110,119
 Mišković Nadežda Nada (Š) 100,118,126,163,180,184,200,209,216,224
 Mitić Stevan (Sv) 62,117,125,132,155
 Mitrović Dragomir (Sv) 157
 Mitrović Radmila Rada (Š) 137,153,163,172
 Murić Momčilo 190
 Namedžđija Dašurije (Š) 107,/49/
 Nedeljković Mladen 122
 Nikežić Vidosava 162
 Nikolić Dimitrije 152
 Nikolić Nada (Š) /67/
 Obradović Nada (Š) /83/
 Ognjanović Aleksandar (US) 97
 Ormai Jelisaveta (Š) /66/
 Ovčar Ivan (I) /72/
 Pajović Mirjana (Š) /81/
 Panić Zdravko /48/
 Pešić Šemska (I) /61/
 Petković Predrag (Sv) 152,162
 Petronje Irena (I) /48/
 Petrović Bogdan (Sv) /41/
 Petrović Dragoljub /21/
 Petrović Slđana (Š) 130,175,192,200,223
 Pjević Nebojša /70/
 Plaović Vladimir /51/,/54/
 Popović Marjan (Sv) 156,169,194
 Popović Miodrag (Sv) 196
 Popović Sofija - vidi: Karajić
 Rača Fadij (T) /60/
 Radenković Ljubiša (Sv) 152,162
 Radojičić Marjan (T) /61/
 Radovanović Života (Sv) 112,148,157,171,195
 Rakić Zoran (Sv) 109,114,123,133,150,160,170,193
 Relja Miomir (Sv) 164
 Sabo Zoltan (Sv) /73/
 Savić Biljana - vidi: Abdurahmanović
 Savić Đurica 147,173,197
 Srđanović Slaviša 189
 Stanković Borivoje (TV) 94,113,115,128
 Stanković Predrag (Sv) 105
 Stanković Svetlana (I,S) 102,105,117,125,132,155,156,169,179,187,194,205,227
 Stanković Vasja 194
 Stjepanović Borislav /55/
 Stojadinović Rajko 111
 Stojanović Bora (Sv) 98,109,114,123,133,150
 Stojanović ing. Miodrag (TV) /57/,152,162 (T),/80/
 Stojanović ing. Slobodan (TV) 162
 Stojiljković Slđana (Š) 189
 Svilar Milan 119,164
 Subotić Vera (Š) /48/

Stojić Milena (Š i I) 62
 Šavlija Milena (I i Š) 58,88,111
 Šukleta Marina (Š) 217
 Šuminovski Boris (I) /77/
 Tomanović Branislav (T) 156,169,194
 Tomić Jezdimir /44/,/162
 Tošić Miroslav (Š i I) /38/,/53/,/69/,/83/
 Trbonja Fahrija (Š) /72/
 Trifunović Tomislav Toma 65,106,165
 Vaskovardžić Milorad (I) 91
 Vasković Nikola (I) 60,84,103,112,141,148,171
 Veljković Dragiša 198
 Veljković Milan /50/,/145
 Veljković Miroslav (Sv) 96,106,116,124,134,151,165,167
 Veselinović Nikola /8/
 Vinarić Matilda (I) /41/
 Vojinović Jelica 154,196
 Vučković Radmila (Š) 84,103,136,148,157,171,178
 Vučković Zoran (Š) /82/
 Vujović Uglješa 219
 Vukov Živojin (Š) 60,112,122,141,195,207
 Vuković Dušica (I) 203,212,229
 Zarkov Hristo (I) 217
 Zdravković dr Jezdimir (S) 85

Živanović Branka (Š) /51/
 Živković dr Stanislav (M) 75
 Životić Velimir /2/

Indeks glumaca

Abdurahmanović Biljana 79,98,100
 Aćimac Danica /11/
 Adžić Luka 76
 Ahmeti Alji /26,93,99,107/
 Ajeti Melihat 7,15,25,/26,81,99,107,49/
 Ajvaz Milan /21/
 Aleksić Jovanka 4,12,43
 Aleksić Jovica 84
 Aleksić Miroslub 4,12,84,120,178
 Aleksić Slobodan 227
 Aleksić Tomislav 84

Aleksić Trojanka 62,76,86,98,/50/,/145/,/57/,/152,203,213
 Aleksoski Blaže /64/
 Aliković Ratko 48
 Alujević Borut /16/
 Aljić Šerif /72/
 Amidžić Vladimir /4/,/20/,/32/,/82/
 Andrejević Branko 2,10,21,41,58,66,88,100,118,153,163,184,209,224
 Andrejević Dojna /83/
 Andrejević Ivan 57,69,/53/,/83/
 Andrejević Mladen /47/,/81/
 Andrić Ljiljana 92
 Andrić Veroljub Veca 154
 Andelković Sava 87,94,113
 Andić Miodrag 225
 Angelovski Šišman /10/
 Antić Divna 75,103,112,141,148,188,195,221
 Antić Novica 136
 Antić Petar 140,156,169,179,187,194,207,221
 Antić Vukosava 117
 Apić Dara 3,23,35,46,63,86,98,109,114,133,138,160,181,189,193,210
 Apić Vasilije 3,11,23,35,38,46,63,70,76,86,98,109,123,/83/
 Arlati Bahrije /56/
 Arsenović Dragan 92
 Arsić Milan /44/
 Arsić Tihomir /55/
 Arsova Srežana 93
 Arsovski Petar /77/
 Asić Jelka /23/,/31/
 Ašković Dušan 216,224
 Atanasković Bora /13/,/86,/51/
 Avdić Muhamet /61/
 Avramović Goran /38/,/68/
 Avramović Miodrag 4,12
 Azemi Ismet 201
 Azirović Ramadan 175
 Babić Mirko 74,100,118,126,137,143,153,163,172,180,184,200,209,216,224
 Babović Branko 219,222
 Baćić Ljubiša /11/
 Baćlija Katarina /23/
 Bahert Stjepan /39/
 Baić Josip /31/,/43/
 Bajić Radoš /40/
 Bajrami Ahmet 161
 Balančević Goran 154
 Bajrami Rustem 81
 Balog Lajos 26,39,73,101,108,/44/,/161,186,201,204
 Banjac Mirjana Mira /2/,/81/
 Banjević Radomir 34
 Barać-Hubač Živka 70,76,86,98,114,123,133,138,170,193,210,213
 Barić Ivanka /29/,/41/
 Barović Ljubiša 160,170,191,196,228
 Bašagić Safet 6,14,15
 Bašić Relja /39/
 Bašić Željka /70/
 Bećić Zoran /69/
 Bećarević Srežana /43/,/66/
 Bećiraj Jonuz 81
 Begoli Drita 211
 Begoli Faruk /17/,201,211,222
 Begoli Istref 7,15,25,31,81,93,99,107,/49/,211
 Begović Olivera 174,177,/73/
 Bekjarev Ivan /46/
 Belić Branka 6,50,73
 Belić Olga - vidi: Radosavljević Benderić Zoran 12,19
 Beriša Krist 7,15,56,99,107
 Bermel Tatjana 14,26,30,73,90,101,108,/82/
 Bermež Janez /16/
 Bešlagić Nermil /73/
 Biblekaj Mark /56/
 Bičanić Agneza 35,46,98
 Biblja Novak /41/,/58/
 Bilbilović Bogdan 23,63
 Bilić Josip /69/
 Binaku Husein /56/
 Bjelić Miroslav /11/,/51/,/54/
 Blagojević Dragan 120,158
 Blagojević Ljiljana /55/
 Blagojević Milica 174,177,186,204
 Blagojević Mirko 130
 Blagojević Svetlana 120,158
 Blam Nada /30/
 Bobić Mira /70/
 Bobinac Ksenija /31/
 Boci Bosiljka /46/
 Bogdanović Desanka 16,68,87,94,115,128,131,158,173,182,197,208,225
 Bogdanović Laza /2/
 Bogdanović Pavle /35/
 Bogdanović Zagorka /29/,/41/
 Bogosavljević Milan 130,175,223
 Bogunović Milan /32/,/48/,/68/
 Bojković Svetlana /8/,/17/,/46/
 Bonači Branko /35/
 Bončić Aleksandar 112
 Bošković Tatjana /33/
 Bošnjaković Zoran 100
 Božanić Borivoje Bora 92,97,104,127,191,196,214,228
 Božićeva Nada /16/
 Božić Marina 192
 Božinović Srba 18
 Božović Petar /8/,/17/
 Bradić Momir 65
 Brajović Vojislav /22/

Brankov Radovan Rade 5,16,/29/,/41/
 Breznica Mehmet 201
 Brezo Miodrag /69/
 Brković Dragica - vidi: Sinović
 Brstina Branimir /62/
 Brusin Lazar /13/,/29/,/41/
 Bubnjević Dragan 189
 Bučevac Zoran 117,/66/
 Budić Ljiljana 64
 Bukić Goran /71/
 Bukvić Amir /35/
 Bukvić Risto 141,148,178,188,207,221
 Bulajić Lidija 6,14,27,28,/15/,45,51,61,68
 Bulatović Milena /63/
 Bulatović Nadežda Nada /48/,/67/,/82/
 Bulović Mirko /21/
 Butković Milutin /81/
 Buzančić Boris /12/
 Canković Branko 58
 Caran Jovan /29/
 Caušević Aleksandar 2
 Čekić Mira 48
 Čeković Milka 29
 Čiganović Nenad 1,18,20,34,44,47,59,64,89,95,119,129,130,164,175,192,220,223
 Crnković Zlatko /12/,/35/
 Crnomarković Branka 9,17,57,78,97,104,135
 Crvenkov Blagoja /10/
 Čvejanov Milan /13/
 Čvejić Branko /21/,/46/
 Cvetić Đurđija /8/,/70/
 Cvetičanin Milunka 152,162
 Cvetković Božidar 189,193,210
 Cvetković Svetozar /42/,/52/
 Cvetković Tatjana /57/,/152
 Cvetković Zoran 98
 Cvijanović Ankica 4,7/,43,60,84
 Cvijanović Zoran /62/
 Cvijić Vesna 221
 Cvijović Dragan 94
 Cvitković Branka /35/
 Cvjetić Ružica /29/,/41/,/73/
 Čađenović Vukman 77
 Čaminski Aleksandar /77/
 Čavić Dejan /81/
 Čengić Azra /35/,/51/
 Češković Mirjana 12,/7/,43,103,112,120,141,148
 Čipčić Vesna /51/
 Čolić Danilo /23/,/31/,/43/,/66/
 Čolić Nebojša /59/,147,158,173,182
 Čolić Srdan /43/
 Čumić Dragomir /8/
 Čupić Radoje /82/
 Čvorović Jelena /22/,/51/

Ćehajić Ekrem
6,26,30,39,63,76,86,101,108,/44/,/60/,
161,174,177,186,201,204,219
Ćena Dževat
7,15,25,31,40,55,81,93,99,/49/,211
Ćena S. Leze 7,81,99
Ćena Melihat - vidi: Ajeti
Ćena Muharem 55
Ćetković Stela /55/
Ćrezi Ahmet 7,25,55
Ćirić Draga /42/,/52/
Ćirić Nenad /65/
Ćirić Veljboj 117
Ćirić Zoran 34,59,64,82
Ćoraj Dževat /26/,72,93,99,107
Ćortošev Kiro /10/
Ćosja Isa 55,81,93,99,107
Čuk Nikola /7/,43,52,60,67,84
Ćutić Antonija /5/

Daliparić Sladana 140
Damardžić Maks /19/
Damjanović Sava /13/,/29/,/41/
Daskalović Milivoje
52,60,67,84,112,120,122,141,148,157,
171,175,178,188,195,207
Dautović Mirko 16
Davidovac Andelka /29/,/41/,/73/
Dečermić Stojan /79/
Dedić Šrđan /51/,/54/
Dujšin Margarita De Baron Para
/22/
Denda Dragoljub /42/
Deskova Violeta 93
Despotović Branislav 209
Despotović-Petrov Dragica /29/,/41/
Despotović Slobodan
/29/,104,135,154,183,214
Dešić Makso /19/
Deva Nađa 7,15,25,81,/49/
Devčić Ankica 3,38,46
Dević Bogdan /51/,/54/
Dević Danica /23/
Dijaković Jurica /12/
Diklić Bogdan /70/
Dimić Aleksandar 193
Dimić Ljubica 73,90,108,222
Dimitrijević Bojan 210
Dimitrijević Dragan
16,23,35,46,63,70,76,86,98,109,114,
123,133,150,181,189,193,210,226
Dimitrijević-Mitrović Dušica
10,6/,21,41,53,74,118,153,163,172,180,
200
Dimitrijević Ljubiša 207
Dimitrijević Mirjana - vidi:
Vukojević
Dimitrijević Radisav
4,12,/7/,32,43,60,67,120,122,136,141,
148,207
Dimitrijević Vlada 3
Dimoski Petar /64/

Dinić Bogoljub Boba 2,10,/70/
Dinulović Radmila
6,14,26,30,39,56,65,83,91,96,116
Dobrić Petar /35/
Dobrić Rade 92
Dobrić Violeta 70,76,86,98,109
Dogan Filomena /29/,/41/
Dolinar Marijan /16/
Domančić Mato /5/
Dragutinović Božidar
42,48,71,94,119,129,130,149,164,175,
192,220
Dragutinović Hranislav 85
Dragutinović Ljiljana /33/
Drah Vanja /35/,/39/
Drašković Ilijा /31/,/43/
Draženović Ljerka /3/
Drobac Miroslav 45
Ducić Bogdan 119
Dugandžić Melanija /35/
Dujmović Moša 154
Dumbović Snežana 91
Durmšević Durmiš /19/,/61/
Dušanović Ilinka /2/
Đapić Vesna /54/
Đedović Milenko /69/
Đilas Slavica 57
Đokić Ružica
14,26,50,90,101,108,/44/,161,174,177,
186,201,204,219,222
Đokić Sunčica 186
Đoković-Simonović Ljiljana
65,83,106,116,124,134,139,151,165,
167,176,185,203,212
Đorđević Dragica /64/
Đorđević Aleksandra 221
Đorđević Biljana 152
Đorđević Bogomir /82/
Đorđević Borko 84
Đorđević Dušan-(Niš)
4,12,/7/,43,60,84,112,120,122,136,141,
148,171,178,188,221
Đorđević Dušan-(Pirot) 79,85,102
Đorđević Dušan -(T.Užice)
87,113,128,131,144,/59/,147,158,173,
182,190,208,215,225
Đorđević Gordana
4,12,/7/,43,103,112,120,122,148,195
Đorđević Irina 200
Đorđević Maja 200
Đorđević-Gorišek Majda
10,41,53,74,100,118,137,153,163,180,
200
Đorđević Miroslav
87,113,/61/,188,214,221
Đorđević Miroslav 220
Đorđević Rista /11/,/54/
Đorđević Simonida 210
Đorđević Slavko /4/
Đorđević Stevan 65,83,91,139,151,
174,177,186,201,204,219

Đorđević Svetislav /23/,/43/,/66/
Đorđević Svetislav 192
Đorđević Vesna 63
Đorđević Zoran
84,85,129,130,146,164,166,175,192,
198,220
Đorđević Zoran - (Bgd) /17/,/51/,/54/
Đorgović Milorad 65,83,91,96
Đošić Zorica 63
Đukes Zvonko /9/,63,80,108,/44/
Đumić Milena 129,130,/66/
Đurđević Milan
124,134,139,151,165,167,176,185,199,
203,212,224
Đurđević Miroslava 91,165
Đurđević Radmila 96
Đuretić Darko 129,130,164
Đurić Branko /33/
Đurić Dušan /3/
Đurić-Kostić Ljiljana
114,123,138,154,159,183,191,196
Đurić Slobodan /1/
Đurić Srećko /69/
Đurkaj Igebale 40
Đurkin Radojka /29/
Đurković Zoran 66,100,111
Đurović Vinko 186
Đurović Vladan 186,201
Đžakula Dušan 76
Đžambazova Anča /77/
Đželetović Ljubomir 5
Đžokić Dara /42/
Đžurovski Aleksandar /77/
Đžuvalekovski Ilijा /12/
Erak Milan /30/
Erčević Sima
3,/15/,41,53,66,74,100,122,136,148,
178,207,221
Erdevički Ljiljana 92
Erić Kapitalina /21/
Feješ Đerd /78/
Fejza Bela 7,81,99
Fejzulah Sabri 40,55,81,99,107
Filipendin Radmila /32/
Filipović Bane 186,201
Filipović Milan 63,136
Filipović Slaviša 207
Filipović Slobodan 94,225
Filipović Svetlana 186
Firaunović Cane
9,17,24,29,37,54,57,69,78,97,127,135,
142,154,159,183,191,228
Fišeković Slavoljub /40/,118,143
Foro Mihailo
2,10,6/,27,28,/15/,45,51,61,68,41/,/73/
Fruk Franjo /35/
Gabrovšek Franci /16/

Gačević Nada /35/
Gadžić Gordana /42/,131
Gajić Dragan 121
Gajić Milan 77,87,115,128
Gajić Nada 142
Galic Ljudevit /35/
Gami Maljo 7,15,31,81,99,/49/,211
Gardinovački Stevan /13/,/63/
Gašić Šaban 7,25,31
Gavanski-Klipa Aleksandra
/25/,78,92,121,135,159,168,183,191,
196,228
Gavrilov Danilo /4/,/32/,/48/,/67/
Gavrilović Marina 152,160,200
Gemović Miroslav 121
Gerovac Ljudevit /5/
Gešoski Dimitar /10/
Gladović Branislav 104
Glazer Borivoje 9
Glišić Evica /64/
Glišić Milivoje 9,17,29,37,69,92,104
Glišović Gordana /38/
Glomazić Dragana /22/,/71/
Glovacki Uroš /11/
Gojković Ljubica 9,17,104,135
Gojković Radoje 9,17,54,78
Gojkov Angela /23/
Golubović Toplica 220
Golumbovski Dušan /11/
Goncić Svetislav /62/
Goranić Aleksandar 18,43,52
Gorenc Marina 57
Gorinšek Majda - vidi: Đorđević
Goriščeva Majanca /16/
Goriščeva Marija /16/
Govedarović Ljiljana
2,10,21,33,41,58,74,88,100,153,163,
180,200,209
Grgurović Predrag 136
Grinbaum Aleksandar /5/
Grnčarević Vasa 18
Grozdanović Ljubica 67
Grozdanović Stojanka - vidi: Pejić
Grubar Branko /16/
Grujić Branko 163
Grujić Radiša
38,46,63,76,86,98,109,114,123,133,138,
150,170,181,189,193,210,213,226
Grujić Vladana 173,180
Gucu Aurel 23,35,38,46,63,76,86
Gutović Milan /8/,/46/
Hadžimanov Zafir /1/
Hadžistojanov Ljupčo 219
Hadžividojković Lazar 124,134
Hajtl Ivan /2/
Hanušić Mehmed /19/
Hasaj Aslan /26/,101
Hasani Avduš 93,99,211
Hasanović Hasan /19/
Hercigonja Ana /35/
Het Ognjanka 12,19,/28/

- Hodža Hatipe 93
 Hodža Kumrije 81,93,99
 Hodža Šćip 93
 Hodžić Hajrudin Dino /19./,61/
 Hristovski Momir /24/
 Hrnjak Minka 17
 Hrs Koraljka /35/
 Hubač Živka - vidi: Barać
 Huska Mirko /23./,31./,43/
 Igić Jelena 75,112,120,141,148
 Igić Vladimir 12
 Ilić Branislav 78,154
 Ilić Divna /60/,161,173,197,215,225
 Ilić Dragoslav /51/
 Ilić Goran 136
 Ilić Hreljan 9,17,29
 Ilić Miodrag 23
 Ilić Miroslava /30/
 Ilić Pravda /64/
 Ilić Tomislav Toma
 14,45,61,68,112,120,122,136,141,148,
 178,188,207
 Ilić Vesna - vidi: Vujišić
 Ilić Vladimir /62/
 Ilić Živorad /48/
 Imeri Faik /26/
 Isaja Mara /10/
 Isaković Merima /42/
 Isaković Zagorka
 17,37,54,57,78,97,104,121,127,135,142
 Ivanoska Lidija /64/
 Ivanoski Trajčić /64/
 Ivanović Blagoje
 38,46,63,70,76,86,98,109,123,133,150,
 160,181,189
 Ivanović Goran
 183,191,196,209,216,224
 Ivanović Miloje /73/
 Ivanović Nada - vidi: Jurišić
 Ivanović Šrboljub 4/,7/,43
 Ivković Lepomir /55/
 Ivčevski Blagoja /64/
 Ivošević Nikola /82/
 Jajčanin Božo 4,12,7/,52,60,84
 Jakočević Irena 11,23/,43/,66/
 Jakočević Ivica /23/,43/,66/
 Jakovljević Zlata 12
 Jakšić Dušan /70/
 Jakšić Ivo /46/
 Jakšić Snežana 129,130,149,164,166
 Jakupi Ahmet 35
 Janić Tomislav
 8,16,45,66,77,87,94,113,115,128,131,
 144,147,158,173,182,208,225
 Janković Aleksandar
 17,19/,73,80,115,128,131
 Janković Dragoljub 122
 Janković Milisav 136
 Janković Milojko /15/
 Janković Miroslava Mima 67,120,122
 Janković Miroslava 193
 Janković Zoran 154
 Jasnić Milutin /15/
 Jašarević Jona 48
 Jašin Jovica /61/
 Jelačić Ljiljana
 8,16,28,45,90,101,108,44/,60/
 Jelačić Zvonko
 8,16,90,101,108,44/,60/
 Jelić Mladen /69/
 Jelić Mišo 154
 Jelisavčić Svetislav 144,147,225
 Jeremić Budimir
 2,21,33,66,74,88,100,126,154,172,175,
 180,184,212,220,223
 Jerinić Branislav /70/
 Jerinić Branko /33/,70/
 Jerković Ljubomir /83/
 Jeršin Pavle /16/
 Jetiši Gani /56/
 Jevtić Milan 87
 Jevtović Vladimir /22/
 Jocić Biljana 151,165,167,176,185
 Jocić Dragan 220
 Jojić Jovan
 1,18,27,28,/15/,45,68,77,87,94,113,115,
 128,131
 Jokanović Vladimir /69/
 Jokanović Žarko 182,190
 Joković Jelena 43
 Joković Petar 92
 Joković Žarko 4
 Josić Sonja 43
 Josifović Aneta 191,196,215,228
 Josifović Radmila
 59,82,98,95,110,119,129,130,164,166,
 192,202,223
 Josifović Vukašin
 20,34,59,89,95,119,130,175,192
 Josipi Katarina 7,15,31,40
 Josipović Saško
 84,120,122,148,171,178
 Jošić Gordana 170,181
 Jovanov Ilija 21
 Jovanović Boris 1,18,119
 Jovanović Danica 45,61
 Jovanović Darko 87,128,131
 Jovanović Dragana 218,227
 Jovanović Dušan Duka
 96,106,116,124,134,139,151,165,167,
 185,203,229
 Jovanović Dušan Dule
 139,151,165,176,185,199,212,229
 Jovanović Dušan (Pirot)
 117,140,155,156,179,187,194,205,218,
 227
 Jovanović Filipa 87,128
 Jovanović Lazar 13
 Jovanović Ljubiša /21/
 Jovanović Mija 2
 Jovanović Milan 192
 Jovanović Mitić
 /53/,180,184,209,216,224
 Jovanović Miroslav 131,190
 Jovanović Nikola /11/
 Jovanović Novica 53
 Jovanović Radmila - vidi: Pejić
 Jovanović Siniša 76
 Jovanović Slavica 92
 Jovanović Stojan /2/
 Jovanović Tatjana 189
 Jovanović Toma /2/
 Jovanović Uroš 2,6/
 Jovanović Verica 38,46,63,86,98,123,
 133,141,148,171,188
 Jovanović Zorica /3/
 Jovanovski Živko /10/
 Jović Miroslav 205
 Jović Snežana 83,91
 Jung Šandor /82/
 Jurićev Ema 17
 Jurićev Pero /39/
 Jurin Nikola 4,13/,41,53,58,66
 Jurišić Miodrag
 24,37,54,57,69,78,92,97,104,121,127,
 137,153,184,200,209,216,224
 Jurišić Nada 87,143,184,209,216,224
 Jusufi Seljman 211
 Kačaniku Enver 7,55,81,93,99,107
 Kadić Erol /81/
 Kadić Ivo /35/
 Kadu Masar 7,15,56,81,93,99
 Kalesić Ibro /19/
 Kapelet Dušanka 14,26,39
 Kapural Vjenceslav /35/
 Karadžić Milutin /55/
 Karajić Zoran
 65,83,91,96,106,115,128,131,144,147,
 173,182,190,197,208,215,225
 Karanović Mirjana /55/
 Kasapoli Afrim 81,93,99,107
 Kastelic Drago /16/
 Katić Ivica /35/
 Katić Vesna 212
 Katić Zoran 154
 Katušić Mišo /19/
 Keković Velimir
 6,14,86,98,109,114,123,133,138,150,
 160,170,189,193,213
 Kerošević Vlado /42/,61/
 Klasić Nataša /6/
 Klemcen Ivan /71/
 Kleva Bogumil /19/
 Klipa Aleksandra - vidi: Gavanski
 Kjuder Minu /16/
 Kljajić Milica - vidi: Radaković
 Knežević Slavica
 84,103,112,120,148,157,178,188
 Knežević Svetislav 77,87
 Knežević Sonja /42/
 Knežević Zoran 136
 Kočalović Milan /73/

Krsmić Dragoljub /33/
 Krstić Jovan 169,179
 Krstić Ljubica /4/
 Krstić Ljubiša
 1,18,20,34,59,64,89,95,119,129,130,
 164,166,175,192,198,220,223
 Krstić Miodrag /4/
 Krstić Smilja 132
 Krstić Tomislav /19/,/61/
 Krstić Velizar 2
 Krstić Vesna 171
 Krstović Desanka
 /50/,145,152,162,/80/
 Krstović Sima 4,12,36,52
 Krstulović Zdravka /1/,/39/
 Krušl Zoran 136
 Kržanić Dijana /47/,/70/
 Kuči Sil 81,93,99
 Kulić Verica - vidi: Jovanović
 Kulik Ana 91
 Kulikova Ljubov /53/,/68/
 Kukić Nisret /19/
 Kumrova Anica /16/
 Kuraja Džavid /44/
 Kurić Mima - vidi: Vuković
 Kurtiši Kefsere /56/
 Kurtiši Rervete /56/
 Kuruzović Toma /11/,/54/
 Kuzmanović Aleksandar 86

Lacić Branko /19/
 Ladik Katalin /78/
 Laković Predrag /11/,/51/
 Lapčević Gordana 27
 Lalo Šandor /78/
 Lašić Ljiljana /8/
 Latinger Vesna /21/,/46/
 Laurenčić Toni /22/
 Laušević Žarko /62/
 Lazarev Dragoljub /29/
 Lazarević Aleksandar 105
 Lazarević Bora 153,184,200
 Lazarević Miodrag 175
 Lazarević Miodrag (Priština) 186,201
 Lazarević Nebojša 68,87,94
 Lazić Dragomir /44/
 Lazić Nebojša 87
 Lazić Petar
 42,48,61,68,77,87,94,113,121,127,135,
 142,154,168,183,196,206,214,228
 Lazić Svetlana 102,104,121,135
 Lazić Zorica
 87,94,121,135,159,183,191,228
 Lazović Danilo /30/
 Lazović Gordana
 167,182,190,197,208,215,225
 Lečić Branislav /42/
 Lengold Grozdana 43
 Lešo Miroljub 17
 Levai Rozalija /32/
 Ličen Branko /69/

Lisinac Milutin 91,151,165,185,203
 Loza Tonko /35/
 Lozančić Ostoja 112
 Lozančić Zoran 125,132,140,155,162
 Lukić Milka /70/
 Lukić Zoran 121
 Ljačić Čun 31,55,72,99,107,211
 Ljama Fatmir 55
 Ljilj Dževdet 7,25,81,99,/49/
 Ljoda Ragib
 7,15,25,31,81,93,99,107,/49/,186,
 Ljokaj Seljman
 31,55,81,99,107,/56/,211
 Ljubičić Ljiljana /9/,/53/
 Ljubičić Slobodan
 129,130,149,164,166,175,192,215,220,
 225
 Ljubičić Vitomir /2/
 Ljubojević Dušan
 1,18,20,34,47,59,64,89,95,119,129,
 130,146
 Ljutić Fatime 81,93
 Mađužić Ivana 163
 Majetić Franjo /39/
 Maksimović Danica 92,/42/,/71/
 Maksimović Gordana
 5,21,41,58,100,111,118,153,163,172,200
 Maksimović Ljiljana 23
 Maksimović Siniša 214,228
 Malbaša Radojko /19/,/61/
 Malraj Ramadani Badi 186,201,211
 Malkanović Bojana - vidi: Uđicki
 Mandić Tomislav 227
 Mandrapa Milenko 14
 Mandrapa Olga
 6,7,14,26,30,90,101,108,/44/,186,219
 Manić Gordana 48
 Manić Ivan 117
 Manojlović Zoran 136
 Maraš Zoran 136
 Marić Andreja /62/
 Marić Divna - vidi t Ilić
 Marić Gordana /30/
 Marić Miodrag
 2,10,21,33,53,58,66,74,88,100,111,118,
 126,137,153,163,172,180,184,209
 Marić Vera 104
 Marin Danica 100
 Marinković Dragan 203,212,229
 Marinković Maja 193
 Marinković Radoslava Radica
 104,121,127
 Marinković Veljko 16
 Marjanović Ivo /76/
 Marjanović Radoslav Rade 41,/30/
 Marjanović Saša /82/
 Marković Dragan (Pirot) 194,221
 Marković Dragoljub Dragan
 84,112,120,122,136,148,178,195
 Marković Dragutin 154
 Marković Ljubivoje Bube
 115,128,144,/59/,147,158,173,182
 Marković Marija /42/
 Marković Marina /47/
 Marković Rade /54/
 Marković Predrag 193
 Marković Slobodanka /30/
 Marković-Tomić Ljiljana
 /48/,/67/
 Marodić Milan /43/,/66/
 Marodić Milica /31/
 Martinović Marko 17,24,37,50,56
 Matečić Srđan 136
 Maić Nevenka 92
 Matić Smilja /20/
 Matić Vladislav Vlada /2/
 Matković Ljubo /69/
 Matović Branislav
 3,11,23,38,46,63,76,86,109,150
 Međeši Ljiljana /42/,/52/
 Meha Nedžmija 93
 Memišević Zinaid /30/,/70/
 Mencejeva Mija /16/
 Mensur Irfan /30/
 Mesic Cvijeta /22/,/46/
 Mešković Džemal /19/
 Mićalović Dragan 76,86,98,109,
 133,138,150,170,189,193,210,213
 Miftari Hazir 40,55,101,211
 Mihailović Nebojša /44/
 Mihailović Rade
 2,/6/,24,37,57,69,92,104,127,135,142,
 154,183,191,228
 Mihajlović Ace /64/
 Mihajlović Borisav 65,83,91
 Mihajlović Ljiljana 186,201
 Mihajlović Mirjana 87,94
 Mihajlović Zoran 192
 Miholič Hanija 3
 Mijatović Miroslav 23
 Mijatović Sava 42,48
 Mikonjić Branko 38
 Miković Zoran 139,151,165,167,185
 Mikulović Adem
 31,49,55,72,81,93,99,101,/49/
 Milanović Ana
 /15/,68,87,94,115,124,134,139,151,167,
 185,214,228
 Milanović Jovan 64,95
 Milenković Ankica
 16,26,39,56,73,90,101,108,/44/,/60/,
 161,177,186,219,222
 Milenković Branko /21/
 Milenković Đorđe Đoka
 14,26,30,39,56,90,101,108,/44/,174
 Milenković Žika /11/,/54/
 Milentijević Zoran 91
 Miletić Aleksandar /70/
 Miletić Ljubica 219
 Miletić Predrag 84
 Miletić Predrag /42/,/52/
 Miletić Veselin 66
 Miletić Živorad 219
 Miličević Slaviša 95
 Miličević Vesna 96
 Miličević Vesna 61
 Miličević Branislav /8/,/17/
 Miličević Jovan /59/
 Miličević Miroslav 57,92
 Miličević Ninoslav
 150,170,181,189,210,213
 Milić Nikola /11/,/51/
 Milin Srbojub Srbija /3/
 Milivojević Božidar
 /50/,/57/,152,162,/80/
 Milivojević Dragan /35/
 Milojević Natalija 58
 Miloradović Aleksandar 209,224
 Milosavljević Dragoljub-Gula /21/
 Milosavljević Ljubiša 178
 Milosavljević Ružica /15/
 Milosavljević Sanja /79/
 Milosavljević Vladimir /72/
 Milosavljević Vladislava-Vladica /47/
 Milošević Bratislav 98,213
 Milošević Jasmina 200
 Milošević Ostoja 77
 Milošević Slobodanka /48/
 Milošević Svetlana 111
 Milošević Vera /3/
 Milošević Veroljub 100
 Milošević Zoran 92
 Milovanov Miodrag /51/,/54/
 Milovanović Aleksandar 209
 Milovanović Dušan 104
 Milovanović Nadežda Nađa
 10,6/,24,29
 Milovanović Nebojša
 77,88,111,135,153,172,209
 Milovanović Tatjana /33/
 Milutinović Radenko 225
 Miljanić Radovan /47/
 Miljević Bosiljka Bosa
 16,15/,46,63,79,85,105,117,125,132,
 140,155,156,179,187,194,205
 Miljković Đokica 133,150
 Miljković Snežana 175
 Minčić Pavle /70/
 Mirković Danica /22/
 Mirković Milutin /29/
 Mirković Radmila
 67,103,112,120,122,141,148,207
 Mirković Vesna 193
 Mirković Zorica /30/
 Misa Anastas /24/
 Mišković Jovan
 21,33,58,66,74,100,118,126,153,163,
 172,180,200,209,224
 Mitić Boško 48,156
 Mitić Branislav /11/
 Mitić Dragan 136

Mitić Dragica -vidi: Živanović Dragica
 Mitić Stojan 13,22,32,42,48,62,71,79,85,102,105,117,125,132,140,155,156,179,218
 Mitić Vukadin /50/,145,152,162,/80/
 Mitrovčan Gordana 23,35,/19/
 Mitrović Branka /19/
 Mitrović Danica 92
 Mitrović Dušica (Kg.)-vidi:Dimitrijević Mitrović Dušica (Pirot) 187,194
 Mitrović Miodrag /19/,/61/
 Mitrović Vera 95,110,129,130,149,164,166
 Mitrović Vladimira /19/
 Mitrović Živorad /19/,117
 Mladičević Velja 2,/6/
 Mladenović Dobrica 220
 Mladenović Dragana 192,202,220,223
 Mladenović Goran 189
 Mladenović Snežana /67/
 Mojsić Dragana 66,100
 Molovski Tome /10/
 Morina Širine 93,99
 Mrenović Marin 84
 Mrvić Nada - vidí: Rodić Mučaj Bisljim /56/,211
 Mučaj Husnije 219
 Mučaj Ljumnije 211
 Mučaj Nimon /56/
 Murić Momčilo 131,144,158,173,182,190,197,208,215,225
 Musabegović Jusuf /11/
 Mustafović Milorad /83/
 Načić Taško /81/
 Nadarević Mustafa /35/
 Nahtigal Andrej /16/
 Nasić Salih /19/
 Nastoski Cane /64/
 Nenadoski Ratko /53/
 Nedeljković Aleksandra 207
 Nedeljković Milomir 203
 Nedeljković Mladen 12,22,32,43,84,122,136,148,157
 Nedović Miroljub 178,188,/74/,221
 Nemec Oveta 91
 Nenadović Dragoljub 2,21,53,58,66,100,118
 Nenić Bora /61/
 Nenković Petar Pera 2,21,33,58,66
 Nestorović Miroljub Mika 65,83
 Nestorović Sladana 91
 Nikezić Vidosava /50/,145,152,162
 Nikić Vladimir /53/,/83/
 Nikolajević Božana /43/
 Nikolić Aleksandra /70/
 Nikolić Blagoje /15/,77

Nikolić Dimitrije Mita /50/,145,152,162,/80/
 Nikolić Dobrilo /69/
 Nikolić Dragoslav 136
 Nikolić Dušica 210
 Nikolić Jovan /54/
 Nikolić Marko /70/
 Nikolić Milivoje 48,117
 Nikolić Olivera 125
 Nikolić Predrag /15/,45
 Nikolić Slobodanka 135,163
 Nikolić Stanislav 85,117,125,179,194
 Nikolić Stojan 23,46
 Nikolić Vera /53/
 Nikolovska-Gojković Ljubica /24/
 Nikšić Snežana /3/
 Nikšić Tahir /69/
 Ninić Tomislav 48
 Nokšić Abdurahman 107
 Notaroš Stojan /29/,/41/
 Novaković Petar /23/
 Novaković Slavoljub 85
 Novičić Dragoljub 84,122
 Novičić Todor 62
 Nović Irina /17/
 Nović Milutin 28,/15/,45,68,77,87,182
 Novković Želimir 29,37
 Novović Nevena Nena /68/,/83/
 Numanagić Zlata /33/
 Njirić Velimir /72/
 Obhodaš Muhamed /19/
 Obradov Jelena 101
 Obradović Danijel 4,12,/7/,43,52,60,67,112,120,122,136,148,171,178
 Obradović Rajko 100
 Ognjanović Mladen 69,78,104,121,127,135,154,159,168,/83/
 Ognjanović Neda /11/
 Ognjanović Ognjanka /70/
 Ognjanović Radosavljević Sonja /83/
 Okraštica Jasmina 201
 Oljačić Marko 2,/6/,21
 Omerbašić Nisveta /69/
 Omoran Jon /83/
 Orešković Božidar /12/,/35/
 Osmić Muhamet 43
 Ostojić Milica /43/
 Pajčić Slađana 189,202,214,228
 Pajević Nedeljko 8,16,/15/,/29/,101,108,/44/
 Pajić Momčilo 91
 Palaska Šani 7,25,40,49,55,81,93,99,/49/
 Panić Ždravko /48/,/67/,/82/
 Pantelić Branka /11/
 Pantelić Vasilije Vasa /70/
 Pantić Saša 219

Paro Marija /35/
 Pašti Maćaš /78/
 Pauljev Zorana /17/
 Paunović Tihomir /9/,/25/,/38/
 Pavlov Milenko /29/,/41/,/71/
 Pavlov Milutin 38,46,63
 Pavlov Radomir 8,104,127,135,142,154,159,183,191
 Pavlović Aleksandar 2
 Pavlović Čedomir 34
 Pavlović Lazar 61,68,77,87
 Pavlović Ljubinko 77
 Pavlović Milivoje 6,26,30,39,56
 Pavlović Miodrag 84,145,/57/,188,207,/80/,221
 Pavlović Olivera 58
 Pavlović Radoslav-Đaša /11/,/54/
 Pavlović Vladanka 88,100,111,118,126,137,153,163,200
 Pecović Katica 1,18
 Pehar Toni /72/
 Pejić Mirjana Mira /8/,28,/15/,/81/
 Pejaković Josip /69/
 Pejić Radmila /25/,/38/,/53/
 Pejić Tomislav 3,27,/15/,/25/,/38/,/53/,/68/,/83/
 Pejić Stojanka 3,13,22,32,45,87,94,115,128,131,144,147,158
 Pejović Ljubiša 178
 Perdić Vladanka-vidi:Pavlović Perić Marina 198,202
 Perišić Petar /54/
 Perković Rade /76/
 Perović Snežana 200
 Pešić Budimir 8,16,28,45,51,61,68,/58/,/73/
 Pešić Dragan 38
 Pešić Jasmina 67,75,112,120,122,141,148,178,188,221
 Pešić Nebojša 38
 Pešić Srđan 197
 Petković Branko /68/
 Petković Gordana 201,203,226
 Petković Petar /2/
 Petranović Slobodan 214,228
 Petreski Ljiljana /64/
 Petričević Suzana /62/
 Petrić Branka /79/
 Petronje Miodrag 45,/20/,/48/
 Petrov Dragica-vidi:Despotović Petrovci Ekrem 186
 Petrovci Enver /42/,186
 Petrović Dara 1,18,82,95,98,110,119,129,130,146,149,166,198,202,223
 Petrović Dragan 165
 Petrović Ljiljana /53/
 Petrović Miloš 1,18,20,34,44,59,89,95,119,129,130,146,164,166,175,192,198,220,223

Petrović-Pištao Radmila 27,/15/
 Petrović Stevan 12,19,/7/,43,52,60,67,112,120,122,136,148,171,178,188,195
 Petrović Tomislav Toma 92,97
 Petrović Vlada /53/
 Petrović Vladimir 11
 Petrović Živan Žika 69,104,127,135
 Piljagić Luka 179
 Pinterović Milan Mića /23/,/31/
 Pištao Radmila-vidi:Petrović Platiša Branislav /42/,/52/,/208
 Plečaš Radmila /33/
 Pleskonjić Tihomir Tika /2/
 Pletej Lidija /42/
 Poček Dušan /11/,/54/
 Ponjavić Petronije 94
 Popadić Branka 59
 Popadić Ravijoja 100
 Pop Dimić Momčilo 11,/9/,/38/
 Popović Aleksandar 29,57,104,183
 Popović Branka 12,/7/,43,67,75,103,112,120,122,148
 Popović Branko 208
 Popović Dragana-vidi:Glomazić Popović Dražen 121
 Popović Gorica /33/
 Popović Dušica 218
 Popović Ina 18,34,47,59,64,82,89,95,110,129,130,223
 Popović Milan 18,34,44,47,59,64,95,119,129
 Popović Mirjana 213
 Popović Nikolaj 3
 Popović Sofija 91
 Popović Svetlana 108,/44/,147,158,173,182,190,/73/
 Potisk Stanko /16/
 Povšić Zlatko 201,219
 Predić Boban 220
 Pregarac Vera /72/
 Prekazi Sadedin 55
 Pristov Jože /16/
 Prodanov Gordana 147
 Prstojević Srdan 121
 Pudar Damir /72/
 Puncerjeva Olga /16/
 Pušić Petar 17,37,57,69,92,104,142
 Putniković Milan /25/,77,87,113,131,147
 Račić Dragan /60/,161
 Radaković-Kljajić Milica /2/
 Radaković Radmila 140
 Radić Dragana 180
 Radivojević Jasna 226
 Radojković Miomir 108,/44/,/60/,161,177,186,201,204,219,222
 Radojković Radisav Raka 19,36,43,52,84

Živković Dragica
48,71,79,85,102,105,117,125,140,156,
169,179,187,194,218
Živković Dragica 179
Živković Katarina
5,23,35,46,63,86,98, 109
Živković Olgica 179
Živković Petar Pera
83,139,151,185,203
Živković Radmila /33/
Živković Slobodan 218
Živković Vladan
104,121,135,153,163,184,200,209
Živković Vladan (Bgd) /3/
Živković Vlastimir 179
Živković Zoran 227
Živni Franja /2/
Živojinović Katarina /46/
Živojinović Vera 104,135
Životić Velimir /2,104
Žutić Miloš /70/
Žužić Miroslav /17/,//71/

Indeks pozorišta

Narodno pozorište,Narodno pozorište „Joakim Vujić”,Teatar „Joakima Vujića”,Kragujevac 2,10,/6,,21,33,41,53,58,66,74,88,100, 111,118,126,137,143,153,163,172,180, 184,200,209,216,224
Kruševačko pozorište,Kruševac 65,83,91,96,106,116,124,134,139,151, 165,167,176,185,199,203,212,229
Narodno pozorište, Leskovac 3,11,23,35,38,46,63,70,76,86,98,109, 114,123,133,138,150,160,170,181,189, 193,210,213226
Narodno pozorište,Niš 4,12,/4/,19,36,43,52,60,67,75,84,103, 112,120,122,136,141,148,157,171,178, 188,195,207,217,221
Pozorište lutaka,Niš /50/,145,/57/,152,162,/80/,
Narodno pozorište,Pirot 5,13,22,32,42,48,62,71,79,85,102,105, 117,125,132,140,155,156,169,179,187, 194,205,218,227
Pokrajinsko narodno pozorište, drama na albanskom,Priština 7,15,25,31,40,49,55,72,81,93,99,107, /49/,211

Pokrajinsko narodno pozorište,drama na srpsko-hrvatskom, Priština 6,14,26,30,39,50,56,73,8,0,90,101,108, /44/,/60/,161,174,177,186,201,204,219, 222
Narodno pozorište,Podrinjsko narodno pozorište,Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović”,Šabac 9,17,24,29,37,54,57,69,78,92,97,104, 121,127,135,142,154,150,168,183,191, 196,206,214,228
Narodno pozorište,Titovo Užice 8,16,27,28,/15/,45,51,61,68,77,87,94, 113,115,128,131,144,/59/,147,158,173, 182,190,197,208,215,225
Narodno pozorište,Narodno pozorište Zaječar-Bor,Pozorište Timočke krajine,Zaječar 1,18,20,34,44,47,59,64,82,89,95,110, 119,129,130,146,149,164,166,175,192, 198,202,220,223
Akademija za pozorište,film,radio i televiziju; Fakultet dramskih umetnosti,Beograd /1/,/3/,/8/,/14/,/17/,/22/,/26/,/27/,/30/, /33/,/37/,/40/,/42/,/47/,/52/,/55/,/62/, /65/
Atelje 212,Beograd /81/
Savremeno pozorište,Beogradsko dramsko pozorište,Beograd /11/,/51/,/54/
Jugoslovensko dramsko pozorište,Beograd /21/,/46/,/79/
Narodno pozorište,Beograd /70/
Slovensko ljudsko gledališče,Celje /16/
Narodno pozorište,Đakovica /56/
Narodni teatar,Kumanovo /24/
Slovensko narodno gledališče, Maribor /36/
Narodno pozorište,Mostar /72/
Dramski studio,Niš /18/
Treća polovina,Niš /74/
Srpsko narodno pozorište,Novi Sad /2/,/63/
Ujvideki szinhabz,Novi Sad /78/
Pančevački teatar,Pančevo /71/
Narodni teatar „Vojdan Černodrinski“ /64/
Viša pedagoška škola,Priština /34/
Narodno pozorište,Sarajevo /69/
Dramski teatar,Skoplje /10/
Makedonski naroden teatar,Skoplje /77/
Narodno pozorište,Sombor /4/,/20/,/32/,/48/,/67/,/82/
Dramski teatar,Split /76/
Narodno pozorište,Subotica /23/,/31/,/43/,/66/
Narodno pozorište,Tuzla /19/,/61/

- Radonjić Mijat 201,219
 Radonjić Nada 117,132,161,186,219
 Radosavljević
 Biljana-vidi: Stojiljković
 Radosavljević-Belić Olga /29/,/41/
 Radošević Milka 21
 Radovanović Aleksandar 6
 Radovanović Aleksandar 69
 Radovanović Ljubomir 121
 Radovanović Petar Pera /23/,/31/
 Radovanović Radmila 219
 Radović Jelena-vidi: Čvorović
 Radović Savo /55/
 Radulović -Simić Julijana /9/,190,197
 Raić Bruno 2,21,33,41,58,66,74,100,118,153,172,184,209,224
 Raić Sanja 118
 Rajčić Dušanka 5
 Rajković Slobodanka /19/
 Rajkovič Ilija /77/
 Rakić Živkica Žiža 145,152,162
 Rakidžijeva Ljiljana /64/
 Ramadani Ajše 72,81,99,211
 Ramadani Selim 49,55,93,99,101
 Randelović Dragan 48
 Ranisavljević Radivoje /46/
 Rankić Zoran /11/
 Rastović Milenko /23/
 Rašković Mirjana 83
 Ravasi Ljubica /2/
 Rebezov Ljiljana /13/
 Reda Skender /56/
 Relja Nada 1,89,110
 Remić Vladimir 57
 Revid Eleonora /78/
 Ristanović Svetlana 87
 Ristić Andelka /70/
 Ristić Dušanka 80,90,101,108,/44/
 Ristić Zoran 136
 Ristoski Kiril /77/
 Ristovski Danica /47/
 Ristovski Jovan /82/
 Rodić Nadežda Nada 17,24
 Rodić Nikola 128,144,147,173,182,208
 Rogova Safete 93,99,211
 Rošić Rajko 108
 Rošić Neva /35/
 Rukavina Ivan /72/
 Rusi Snežana - vidi: Konevska
 Sablić Jelisaveta Seka /1/,/81/
 Sablić Maja /65/
 Salijeva Saliha 93
 Samardžić Ljiljana 92
 Samardžić Marijana 92
 Samardžić Snežana 189
 Sarić Ratko 4,12
 Savićević Božidar Boža 4,12,7/,43
 Savićević Radmila 4,43,/51/
 Savić Bogdanka /4/,/20/,/32/,/48/
 Savić Budimir 39,101,161,177,186
 Savić Dragoslav 218,227
 Savić Đurica 10,21,66,77,87,94,113,131,144,158,173,182,197,208,225
 Savić Ljiljana 2,21,41,53,100,118,152
 Savić Ljubiša 159
 Savić Olga /45/
 Savić Ružica - vidi: Cvjetić
 Savić Snežana /40/
 Savić Sonja /62/
 Savić Vlada
 Savić Vlada 2,10/,6,21,33,41,66,74,100,111,126,153,184,209,216
 Savić Vlada-(T.Užice) 208
 Sedlar Ljiljana /17/
 Sefaj Fatime 211
 Sekulić Danijela 158
 Sekulović Branka /55/
 Selaković Dragoljub 94
 Selca Rustem 81,107
 Selec Jadranka /51/
 Sereć Matej 15,25,31
 Severinski Nemanja
 2,10,21,33,41,53,58,66,74,100,111,118
 Stamenković Momčilo (Prišt.) 26,30
 Stamenković Slobodan 23
 Stamenković Vesna 133,150,160
 Stameska Snežana /17/,/77/
 Stanić Marko /19/,/61/
 Stanić Predrag 187,194,205,214
 Stanislavljević Valentina /68/,/83/
 Stanković Aleksandar 11,23,38,46,63,70,76,86,98,109,123,133,189
 Stanković Gradimir 18
 Stanković Mile /54/
 Stanković Olga 163
 Stanković Rusoljub 12
 Stanković Srboljub 92
 Stanković Vasa 12,38,46,69,84,148,157,171,188,194,217,218,221
 Stanojević Milan 154
 Stanojević Ankica /20/
 Stanojević Desimir 67,84,112,136,141,148,178,195,217
 Stanojević Dušan 8
 Starčević Zoran 94
 Stazić Nevenka /5/
 Stefanović Branko 16
 Stefanović Budimir 4,12,60,84,139,178,188,221
 Stefanović Danica 92
 Stefanović Dobrica 4,7/,43,52,43/
 Stefanović Gordana /25/
 Stefanović Milan 1,18
 Stefanović Nevenka /5/
 Stefanović Slavica 38,46,63
 Stefanović Tatjana 193
 Stefanović Vikica /19/
 Stefanović Zorica 4,19,36,42,48,67,75,112,122,148,178,195
 Stefanovski Danica 92
 Stepanović Dragiša 91
 Stepanović Milenko 92
 Stepić Irena 154,159
 Stevanović Duško 154,159,183,191,196,214,228
 Stevanović Jelica /67/
 Stevanović Vanja 228
 Stijović Veselin 56,99,101,/44/
 Stilić Jadranka /33/
 Stjepanović Borislav /22/
 Stojadinović Mila 2,10,21,33,41
 Stojadinović Rajko 2,21,33,41,58,66,100,111,118,153
 Stojančević Pero /82/
 Stojanov Krum /10/
 Stojanov Rade 105
 Stojanović Aleksandar Aca 14,29,37,69,92
 Stojanović Aleksandar (Leskovac) 193
 Stojanović Aleksandar /72/
 Stojanović Bora /4/,/23/
 Stojanović Borivoje Bora 4,12,19,54/
 Stojanović Dejan 220
 Stojanović Feđa /81/
 Stojanović Gordana 1
 Stojanović Ivanka 98
 Stojanović Mile /25/
 Stojanović Slavoljub Slava 44,47,59,64,89,95,124,164,166,175,192,198,220,223
 Stojanović Slobodan Boba /11/
 Stojanović Vlado /4/
 Stojanović Žiža /11/
 Stojanovski Nenad /77/
 Stojanovski Samoil /77/
 Stojčić Siniša 164
 Stojiljković Biljana 67,75,112,50/,141,145,57/,152,162,80/
 Stojiljković Dara 4
 Stojiljković Divna 30
 Stojiljković Stojan 3,30,39,50,56,41/,184,209
 Stojiljković Svetlana 3
 Stojiljković Vlastimir Đuza /11/,/51/
 Stojimirov Zlatibor Zlatko 67,53/
 Stoković Danilo Bata /79/
 Stoković Sladana 193
 Stoković Snežana 98
 Stojnić Dobrila /17/
 Stojović Dušan 4,12,7/,43,52,60,84,120
 Stokić Dragan 200,209
 Stošić Milan 136
 Strmac Zvonko /35/
 Subotić Velimir /4/,/20/
 Sudar Nikola 23,35
 Suljić Adila 119,129,146
 Suljkanović Hamid /19/
 Svilas Milan 1,18,20,34,44,47,59,64,95,119,129,130,146,164,175,192,220,223
 Svilas Milena 1,18,20,44,47,59,64,82,89,95,129,130,146,192,198,220
 Šajna Jolanda 52

211 Pozorišni susreti Joakim Vujić

- Šaković Jelena 4
 Šalajić Stevan /63/,/82/
 Šanta Tatjana /82/
 Šantić Gojko /3/
 Šarac Snežana 1
 Šarac Tinka 1,18,23
 Šarenac Andelko /69/
 Šebalj Ivan /54/
 Šebez Marinko 17,13/
 Ščtanski Aleksandar /77/
 Šehu Hadi /56/
 Šehu Jahja /56/
 Šimić Sladana 58,71
 Šimon Mihajl /78/
 Šimunec Zvonko 63
 Šljapić Ljiljana /11/
 Šmakić Goran 225
 Šokica Dobrila /63/
 Šoltiš Lajoš /78/
 Šovagović Fabijan /39/
 Špicmiler Rade /21/
 Špilar Matilda 8
 Šporčić Dijana /30/,/46/
 Šremf Ljiljana 94,115,128,131
 Štefulek Franjo /35/
 Štetić Tonka /76/
 Štorf Sanda 8
 Štorer Sanda /19/
 Štulović Gojko 86
 Štrlijić Milan /33/
 Šukletović Branislava Branka 57,78,92,96,106,129,130,149,164,166,192,198,202,223
 Šukletović Oliver 57,92,106,192,198,220,223
 Šumadinac Zorica /17/

 Tadić Ljuba /21/
 Tadić Ljubivoje /65/,/70/
 Tadić Tamara 200
 Tafaj Skender 99,211
 Tahiri Dibran 31,49,55,72,93,99,107,211
 Tapavčićki Feodor Feđa /2/
 Taraku Ekrem 31,81
 Tasić David /20/,/32/,/48/,/67/,/82/
 Tasić Gordana 144,147,158,173
 Tasovac Predrag /71/
 Tatić Josif /46/,/79/
 Tinska Jelena 229
 Todeski Najdo /64/
 Todić Gordana-vidi: Maksimović Todić Ljubomir 161,177,186,201,204,219,222
 Todić Vidosava Vida 62,71,79,102,105,117,125,132,140,155,169,179,187,194,205,218,227
 Todorović Bogdan 207
 Todorović Jovica 179
 Toković Ljiljana 65,83,91,96,106,116,124,134,139,151,165,176,185,203,212,229

 Tomašević Aneta - vidi: Josifović Tomašević Ivan 142,154,183,191,196,206,215,228
 Tometić Đagan /66/,/228
 Tomić Goran 164
 Tomić Jezdimir 14,26,30,39,56,80,90,101,108,/44/,/60/,161,173,182,190,197
 Tomić Ljiljana-vidi: Markovinović Tomić Milivoj 154
 Tomić Vidoje 92,97,154
 Tomić Zoran 205,218,227
 Topalović Dragoljub 57
 Topalović Ljubinka /4/
 Topalović Milojko 8,/4/,/20/,/32/
 Topić Mašo /13/
 Torlaković Saša /82/
 Tošić Selimir /13/,/41/,/73/
 Tot Eva 27,28,/15/,/45,68,94,128,131,147,158,173,182,190,197
 Trajković Jelena 12,43,103,148,171
 Trajković Natalija 112
 Trifković Sonja /19/
 Trifunov Marina 151
 Trifunović Branislav 225
 Trifunović Sergej 208,225
 Trifunović Tomislav Toma 65,83,91,96,106,116,124,134,139,151,165,176,185,197,208,215,225
 Trišić Ranko 17,37,54,57,69,78
 Trnavčević Rajko 97
 Trnudić Snežana 200
 Tumbić Salih /19/,/61/
 Turković Blažo 186,201,219

 Ubavkić Ljubomir 2,/6/,/21,66,74,83,100,118,143,153,163,172,180,184,200,216
 Ubavkić Radmila 41,74,100,118,153,163,172,200
 Udicki-Malkanović Bojana /19/,/86,98
 Ugrinov Aleksandar 9,/23/
 Ugrinov Persida 9,/23/,/43/
 Ubavkić Mileva-vidi: Žikić 37,57,78,92,104,121,127,135,142,159,168,183,191,196,206,214,228
 Urošević Jevrem 23,53,58,66,77,87,94,/72/
 Uzunović Tanasije /3/,/8/

 Vadla Silvije /65/
 Vakanjac Bogdana /13/,/29/,/41/
 Valja Arif 31,55,81
 Vandeski Dimitar /64/
 Varadi Fišer Hajnalika /78/
 Varagić Dragana /70/
 Vardžiska Ljubica /24/
 Vasić Emina /50/,/112,145,/57/,/152
 Vasiljević Marija 126,137,143
 Vasiljević Milorad 2
 Vasiljević Ratomir 62,71,80,90,122,136,148,178,188,217,
 221

 Vasiljević Svetislav Svetla 2,/6/,/21,66
 Vasković Nikola 4,12
 Vasojević Aleksandar 193
 Veliški Žarko /19/
 Veličkovski Boro /24/
 Velinović Dragoslav 194,218
 Veljković Andelka 48
 Veljković Bitljanja 195,207,217
 Veljković Dragiša Dragan 122,136,179,192,198,220,223
 Veljković Jovica 177,186,201,219
 Veljković Marina - vidi: Perić
 Veljković Milan 145,152,162
 Veljković Vojin 48
 Verber Eugen /11/
 Veselinović Mlada /21/
 Veselinović Radojko 144,173
 Vesnić-Vasiljević Andelija /2/,/63/
 Vesnić Borislav /4/
 Vesnić Dušanka /4/
 Vešković Milutin 187,194,218,227
 Vezir Sabiha /19/
 Vican Ante /72/
 Vićević Vojko 77,88,144
 Vidaković Branko /65/,/70/
 Vidaković Zdenka /4/,/20/,/48/
 Vidojević Dragoslav /15/
 Vidov Toma /10/
 Vidović Milenko /19/
 Viktorović Mihajlo 65,208
 Vilimanović Radojko 16
 Vinokić Gordana /73/
 Violić Aleksandra /12/
 Vladimirović Slobodanka 192
 Vlahov Goce /77/
 Vlajić Boško /19/
 Vlajić Dimitrije 4,12,/7/,/43,52,60,84,112,120,122,136
 Vlajić Igor 193
 Vlajković Jadranka 92
 Vlajković Zorica 92
 Vodopivec Bruno /16/
 Vogli Vasfije /56/
 Vojinović Jelica 37,57,78,92,104,121,127,135,142,159,168,183,191,196,206,214,228
 Vojinović Nada /51/
 Vojnović Brana 4,12,/7/,/43,60,67,84,112,120,122,136,148,178
 Voňš Štefan /16/
 Vranjic Milica 3
 Vranjic Nebojša 212
 Vrtipraški Vasa /63/
 Vučković Aljoša /81/
 Vučković Dobrosav 4,12,/7/,/43,60,67,84,112,120,122,136
 Vučković Radiša /23/,/31/,/43/
 Vugdelić Evgenija 4,/7/,/43,103,120,122,141,148,188,195
 Vujanović Vaso 1,18,20,34,44,59
 Vujić Čedomir 119

 Vujić Mirjana /66/
 Vujić Svetlana /58/
 Vujić Vesna /22/,/54/
 Vujković Milica 94
 Vujović Branko /81/
 Vujović Uglješa 73,101,108,/44/,/60/,/161,174,177,186,201,204,219,222
 Vukićević Nadežda /3/
 Vukmanov Beatris /43/
 Vukojević Mirjana /29/,/41/,/58/
 Vukojević Olgica 75,120,122,141,148,195
 Vukojević Živko 67,84,120,122,136,148,176,178,221
 Vukojčić Mirjana /17/
 Vukotić Đorđe 4,12,/7/,/60,67,83,84,122,141,221
 Vukov Ivan 14,26
 Vuković Dušica 96
 Vuković Milija 83,91,96,106,116,124,134,139,151,176,185,199,203,208,212,221,229
 Vuković-Kurić Mima 12,19,36,43,75,112,120,148,171,195
 Vuković Mirjana 92
 Vuksalović Saša 136
 Vulović Goran 100
 Vulović Radmilo 100
 Vulović Vlasta 2
 Vulović Zoran 66

 Zablečanski Milenko 92,104,/42/,/52/
 Zakovski Prvošlav 16,/15/,/29/,/41/,/58/,/73/
 Zarić Dragan /8/
 Zdravković Dragan 193
 Žebić Vera 24,57,78,97
 Žerka Hajrulah /56/
 Žima Vera /35/
 Žlatić Andreja 65,83,91,96,116,134,139,151,165,167,176,199,203,229
 Žlatković Petronije 12,84,178
 Zogović Branimir /30/
 Zorićić Zvonimir /35/
 Zupčević Miralem /33/

 Želi Katica /48/
 Žikić Dragan 4,12,/7/,/43,52,60,112,120,122,148,157,178,188
 Žikić Mileva 21,41,53,58,66,74,88,111,118,126,153,172,180
 Žikić Svetislav 4
 Žilić Vesna 75,/50/
 Živković Aleksandar 13,38,46,62,63,71,79,85,102,105,117,125,156,194,205
 Živković Danilo 156

JV JV JV JV JV JV JV JV
P O Z O R I Š N I
JV JV JV JV JV JV JV JV
S U S R E T I
JV JV JV JV JV JV JV JV
J O A K I M
JV JV JV JV JV JV JV JV
V U J I Ć
JV JV JV JV JV JV JV JV

D E J A N P E N Č I Ć - P O L J A N S K I
JV JV JV JV JV JV JV JV

TEATRON 63/65

JV JV JV JV JV JV JV JV